

شما هم می‌توانید انجیل را درک کنید

تثنيه

دکتر باب آتلی

پروفسور بازنشسته علم هرمنوتیک

(علم تفسیر کتاب مقدس)

سری راهنمای مطالعاتی

عهد عتیق جلد ۳

BIBLE LESSONS INTERNATIONAL, MARSHALL, TEXAS
2000 (Revised 2007)

حق چاپ © ۲۰۰۰ بایبل لسنز اینترنشنال، کلیه حقوق محفوظ می‌باشد. تکثیر و توزیع این کتاب به هر ترتیب یا وسیله‌ای، با ذکر نام دکتر باب آتلی و اضافه کردن منبع www.freebiblecommentary.org و به صورت رایگان مجاز می‌باشد.

The primary biblical text used in this commentary is: New American Standard Bible (Update, 1995) Copyright ©1960, 1962, 1963, 1968, 1971, 1972, 1973, 1975, 1977, 1995 by The Lockman Foundation, P. O. Box 2279, La Habra, CA 90632-2279

فهرست مطالب

۷.....	توضیح مختصر منابع فنی استفاده شده.....
۷.....	در این مجموعه تفسیر عهد عتیق
۹.....	مختصری از مفاهیم گویشی و نوشتاری عبری که بر تفسیر تاثیر گذارند
۱۴.....	اختصارات انگلیسی کاربردی در این تفسیر
۱۵.....	مقدمه نویسنده:.....
۱۷.....	راهنما برای مطالعه صحیح کتاب مقدس:
۲۴.....	مقدمه ای بر کتاب تثنیه
۲۹.....	تثنیه ۱
۶۰.....	تثنیه ۲
۷۳.....	تثنیه ۳
۸۲.....	تثنیه ۴
۱۰۶.....	تثنیه ۵
۱۲۲.....	تثنیه ۶
۱۳۱.....	تثنیه ۷
۱۴۱.....	تثنیه ۸
۱۴۹.....	تثنیه ۹
۱۵۷.....	تثنیه ۱۰
۱۶۴.....	تثنیه ۱۱
۱۷۱.....	تثنیه ۱۲
۱۸۱.....	تثنیه ۱۳
۱۹۱.....	تثنیه ۱۴
۲۰۰.....	تثنیه ۱۵
۲۰۷.....	تثنیه ۱۶
۲۱۴.....	تثنیه ۱۷
۲۲۶.....	تثنیه ۱۸
۲۳۶.....	تثنیه ۱۹
۲۴۲.....	تثنیه ۲۰
۲۴۷.....	تثنیه ۲۱

٢٥٦.....	تثنيه ٢٢
٢٦٣.....	تثنيه ٢٣
٢٧٢.....	تثنيه ٢٤
٢٨١.....	تثنيه ٢٥
٢٨٧.....	تثنيه ٢٦
٢٩٣.....	تثنيه ٢٧
٣٠٠.....	تثنيه ٢٨
٣١٧.....	تثنيه ٢٩
٣٢٤.....	تثنيه ٣٠
٣٣١.....	تثنيه ٣١
٣٤١.....	تثنيه ٣١: ٣٠ الى ٣٢: ٥٢
٣٦٣.....	تثنيه ٣٣
٣٧٨.....	تثنيه ٣٤
٣٨٢.....	ضميمه ١
٣٨٦.....	ضميمه ٢
٣٩٤.....	ضميمه ٣
٣٩٦.....	ضميمه ٤
٣٩٦.....	بيانيه دكتورين

موضوعات خاص

- ۳۰..... موضوع خاص: اسرائیل (نام).....
- ۳۲..... موضوع خاص: مکان کوه سینا.....
- ۳۳..... موضوع خاص: تقویمهای خاور نزدیک باستان.....
- ۳۷..... موضوع خاص: تاریخ خروج.....
- ۳۸..... موضوع خاص: ساکنان پیش از اسرائیل در فلسطین.....
- ۴۴..... موضوع خاص: هزار (Eleph).....
- ۴۵..... موضوع خاص: پارسایی.....
- ۵۱..... موضوع خاص: اصطلاحات استفاده شده برای جنگجویان بلند/قدرتمند یا گروههای مردمی.....
- ۵۲..... موضوع خاص: باور، اعتقاد، ایمان و وفاداری در عهد عتیق (۸۶۶).....
- ۵۶..... موضوع خاص: سن حساب پس دادن.....
- ۵۷..... موضوع خاص: دریای سرخ.....
- ۶۱..... موضوع خاص: بیابانهای خروج.....
- ۶۵..... موضوع خاص: توصیف خدا به مثابه یک انسان (زبان انسان شناسی).....
- ۶۹..... موضوع خاص: خداوند سخت کرد.....
- ۷۷..... موضوع خاص: ذراع.....
- ۸۳..... موضوع خاص: شرایط مکاشفه خدا (با استفاده از تشبیه و مزامیر).....
- ۸۶..... موضوع خاص: تعصب بشارتی باب.....
- ۸۷..... موضوع خاص: آتش.....
- ۸۹..... موضوع خاص: پیمان.....
- ۹۳..... موضوع خاص: مشخصه های خدای اسرائیل.....
- ۹۴..... موضوع خاص: چرا وعده های عهد عتیق متفاوت از وعده های عهد جدید به نظر میرسند؟.....
- ۹۹..... موضوع خاص: دانستن (بر مبنای تشبیه).....
- ۱۰۱..... موضوع خاص: برای همیشه ('olam).....
- ۱۰۹..... موضوع خاص: سرزمین، کشور، زمین (۸۶۲).....
- ۱۱۱..... موضوع ویژه: عشق ورزیدن (HESED).....
- ۱۱۳..... موضوع خاص: شبوات.....
- ۱۱۵..... موضوع خاص: یادداشتهایی در مورد خروج ۲۰ (قتل).....
- ۱۱۷..... موضوع خاص: صلح و جنگ.....
- ۱۲۰..... موضوع خاص: جلال.....

۱۲۴.....	موضوع خاص: یکتاپرستی.....
۱۳۵.....	موضوع خاص: بها/بازخرید.....
۱۴۲.....	موضوع خاص: تملک سرزمین.....
۱۴۳.....	موضوع خاص: خدا مردمش را می آزمايد
۱۴۴.....	موضوع خاص: پدر بودن خدا
۱۵۱.....	موضوع خاص: کارهای ناشی از فیض یهوه برای اسرائیل
۱۵۱.....	موضوع خاص: تعهدات پیمان به سران
۱۵۹.....	موضوع خاص: اضافات اخیر به تثبیه
۱۶۱.....	موضوع خاص: الزامات پیمان یهوه
۱۶۷.....	موضوع خاص: عواقب بت پرستی
۱۷۳.....	موضوع خاص: پاسخ منسجم اسرائیل به دعای باروری کنعان
۱۷۵.....	موضوع خاص: "نام" یهوه
۱۷۹.....	موضوع خاص: مولک
۱۸۲.....	موضوع خاص: نبوت عهد عتیق
۱۹۲.....	موضوع خاص: مراسم عزاداری
۱۹۳.....	موضوع خاص: قوانین غذایی عهد عتیق
۱۹۴.....	موضوع خاص: اعمال شنیع
۱۹۷.....	موضوع خاص: گرایش انجیلی نسبت به الکل و سو استفاده از الکل
۲۰۸.....	موضوع ویژه: عید پسخ
۲۱۸.....	موضوع خاص: اقتدار اسفار پنجگانه موسی
۲۳۱.....	موضوع خاص: بی گناه، معصوم، منزّه، بدون رسوایی
۲۵۲.....	موضوع ویژه: مجازات مرگ در اسرائیل
۲۵۴.....	موضوع ویژه: حلق آویز کردن
۲۵۵.....	موضوع ویژه: نفرین
۲۶۵.....	موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب مقدس
۲۷۷.....	موضوع خاص: صدقه دادن
۲۸۴.....	موضوع خاص: مقیاسهای وزن و حجم در خاور نزدیک باستان
۲۹۰.....	موضوع خاص: ده یک در قانون موسی
۲۹۷.....	موضوع خاص: آمین
۳۲۵.....	موضوع خاص: توبه در عهد عتیق

- ۳۳۴.....موضوع خاص: جشنهای اسرائیل
- ۳۴۲.....موضوع خاص: شعر عبری
- ۳۴۹.....موضوع خاص: استعاره سایه برای محافظت و مراقبت
- ۳۵۱.....موضوع ویژه: شیاطین در عهد عتیق
- ۳۵۴.....موضوع خاص: مردگان، کجا هستند؟
- ۳۶۴.....موضوع خاص: برکت
- ۳۸۰.....موضوع خاص: دست نهادن در انجیل

توضیح مختصر منابع فنی استفاده شده

در این مجموعه تفسیر عهد عتیق

I. واژه نامه

چندین واژه نامه عالی برای عبری باستان وجود دارد

A. *Hebrew and English Lexicon of the Old Testament* اثر Francis Brown, S. R. Driver و Charles A. Briggs.

این واژه نامه بر اساس واژه نامه آلمانی اثر Wilhelm Gesenius است. با حروف اختصاری BDB شناخته میشود.

B. *The Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament* اثر Ludwig Koehler and Walter Baumgartner

ترجمه شده توسط M. E. J. Richardson. با حروف اختصاری KB شناخته میشود.

C. *A Concise Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament* اثر William L. Holladay و بر اساس واژه نامه

آلمانی فوق است.

D. *The New International Dictionary of Old Testament Theology and Exegesis* ویرایش شده توسط Willem A. Van Gemeren. با حروف اختصاری NIDOTTE شناخته میشود.

هنگامیکه تنوع زیادی در واژگان وجود داشته باشد، من چندین ترجمه مختلف (NASB، NKJV، NRSV، TEV، NJB) را ارائه

میدهم از هم ترجمه لغت به لغت و هم ترجمه مفهومی پویای آن (مراجعه شود به *How to Read the Bible For All Its Worth*).

اثر Gordon Fee & Douglas Stuart صفحات ۲۸ الی ۴۴)

II. دستور زبان

شناسه های دستور زبانی معمولاً مبتنی بر دوره چهار جلدی *Analytical Key to the Old Testament* اثر John Joseph Owens هستند.

این با *Analytical Hebrew and Chaldee Lexicon of the Old Testament* اثر Benjamin Davidson مجدداً بررسی

شده است.

یکی دیگر از منابع مفید برای ویژگیهای دستوری و نحوی که در بسیاری از مجموعه های "شما می توانید کتاب مقدس را درک کنید" سری "The

Helps for Translators Series" از United Bible Societies است. عنوان آنها "A Handbook on....." است.

III. متنی

من نسبت به تحت الهام بودن متن عبری متعصب هستم (نه نکات و اظهارات موسی ای). همانند تمامی متون باستانی دست نوشته، برخی از

عبارت‌های سوال بر انگیزی وجود دارند. این معمولاً به خاطر موارد زیر است:

A. *hapax legomenon* (کلماتی که فقط یک بار در نسخه عبری عهد عتیق استفاده شده اند)

B. اصطلاحات (لغات و عباراتی که معنی لغوی آنها در متن کاربرد ندارد)

C. عدم قطعیت‌های تاریخی (فقدان اطلاعات ما در مورد دنیای باستان)

D. فیلد معنایی چند مفهومی سامی و واژگان محدود عبری

E. مشکلات مرتبط با کاتبینی که متون مقدس عبری را دستی مینوشتند

F. کاتبین یهودی که در مصر تعلیم دیده بودند و این احساس آزادی عمل را داشتند که متونی را که کپی میکنند، به‌روزرسانی نمایند تا آنها را

به روز کامل و قابل درکتر باشند (NIDOTTE، صفحات ۵۲-۵۴).

منابع مختلفی از واژه ها و متون عبری خارج از مضامین متداول وجود دارند.

۱. اسفار پنجگانه سامری

۲. کتیبه بحر المیت

۳. پاپیروس ناش (دکالوگ)

۴. کتیبه سیوروس (اسفار پنج گانه)

۵. برخی سکه‌ها، نامه‌ها و لوح‌های جدیدتر (تکه‌های شکسته ظروف داخل کوره نرفته که برای نوشتن استفاده میشدند)

اما در بیشتر موارد، در عهد عتیق هیچ خانواده دست خطی مانند نسخ یونانی عهد جدید وجود ندارند. برای یک مقاله کوتاه مفید در مورد

قابلیت اطمینان متون مازروتنی (سال ۹۰۰ میلادی) به "The Reliability of the Old Testament Text" اثر Bruce K. Waltke

در NIDOTTE، جلد ۱، صفحه ۵۱-۶۷ مراجعه کنید.

متن عبری استفاده شده *Biblia Hebraica Stuttgartensia (BHS)* از German Bible Society، سال ۱۹۹۷، است که بر اساس کدکس
لنینگراد (سال ۱۰۰۹ میلادی) میباشد. در مواردی که نسخه عبری مبهم بوده و یا به طور بدیهی گیج کننده بود، اغلب از نسخ باستانی (Greek
Septuagint، تارگومس آرامی، پشیتا سیریاک، و والگیت لاتین) مشورت گرفته شده است.

مختصری از مفاهیم گویشی و نوشتاری عبری که بر تفسیر تاثیر گذارند

I.

تاریخ مختصر توسعه عبری

عبری بخشی از خانواده شیمتیک (Semitic یا سامی) از زبان آسیای جنوب غربی است. این نام (که توسط دانشمندان عصر مدرن اطلاق شده) از پسر نوح، سام (از کتاب پیدایش ۵: ۳۲، ۶: ۱۰) می‌آید. فرزندان سام در پیدایش ۱۰: ۲۱-۳۱ به عنوان اعراب، عبرانیان، سوری‌ها، آرامی‌ها و آشوریان فهرست شده‌اند. در حقیقت، برخی از زبانهای سامی توسط ملتهای مذکور در خطوط هام (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۰: ۱۴-۱۶)، کنعان، فنیقیه و ایتوبی استفاده می‌شوند.

عبری بخشی از گروه شمال غربی این زبانهای سامی است. محققان مدرن نمونه‌هایی از این گروه زبان باستانی را در اختیار دارند:

- A. آموریت (کتیبه مریم از قرن ۱۸ قبل از میلاد در آکادا)
 - B. کنعانیت (کتیبه راس شمرا از قرن ۱۵ قبل از میلاد در Ugaritic)
 - C. کنعانیت (نامه‌های آمارنا از قرن ۱۴ قبل از میلاد در آکادا کنعانیت)
 - D. فنیقیه (استفاده عبری از الفبای فنیقیه‌ای)
 - E. موآبیت (سنگ مشا، ۸۴۰ قبل از میلاد)
 - F. آرامی (زبان رسمی امپراتوری پارس که در کتاب پیدایش ۳۱: ۴۷ [دو کلمه]، ارمیا ۱۰: ۱۱، دانیال ۲: ۴، عزرا ۴: ۸ الی ۶: ۱۸، ۷: ۱۲ الی ۲۶ و توسط یهودیان قرن اول در فلسطین استفاده می‌شد).
- زبان عبری، در اشعیا ۱۹: ۱۸ "لب کنعان" نامیده می‌شود. در ابتدا "عبری" در مقدمه کتاب جوامع (معرفت بن سیرا) حدود ۱۸۰ قبل از میلاد (و برخی دیگر از مکان‌های اولیه، مراجعه شود به *Anchor Bible Dictionary* جلد ۴، صفحه ۲۰۵). این بیشتر مربوط به موآبیت و زبان مورد استفاده در Ugarit است. نمونه‌هایی از عبری باستانی خارج از کتاب مقدس یافت می‌شود:
۱. تقویم Gezer، ۹۲۵ قبل از میلاد (نوشته یک پسر مدرسه‌ای)
 ۲. کتیبه Siloam، ۷۰۵ قبل از میلاد (تونل نوشته‌ها)
 ۳. Ostraca سامریان، ۷۷۰ قبل از میلاد (سوابق مالیاتی بر روی ظرف شکسته)
 ۴. نامه‌های Lachish، ۵۸۷ قبل از میلاد (مکاتبات جنگی)
 ۵. سکه‌ها و مهرهای مکابی
 ۶. برخی نوشته‌های کتیبه بحر المیت
 ۷. کتیبه‌های متعدد (زبانهای متعدد [عبری]، [ABD 4:203ff])

این، مانند همه زبانهای سامی، با کلمات با حرف بیصدا (ریشه سه حرف بی صدا) مشخص می‌شود. این یک زبان انعطاف پذیر است. حروف بیصدای سه ریشه کلمات معنی پایینی را در بر میگیرند، در حالی که پیشفرض، پیوندی یا داخلی، عملکرد توابع را نشان میدهند (حرف بعدی صدادار، مراجعه شود به *Linguistic Analysis of Biblical Hebrew* اثر Sue Groom، صفحات ۴۶-۴۹).

ادبیات عبری تفاوت بین داستان و شعر را نشان می‌دهد. معانی کلمه به ریشه‌های عامیانه (نه ریشه‌های زبانی) متصل هستند. بازی کلمات و بازی با صدا بسیار شایع است (*paronomasia*).

II.

جنبه‌های پیش گویی

A. افعال

نظم معمولی که از کلمات انتظار می‌رود به صورت فعل، ضمیر، فاعل (با اصلاح کننده‌ها)، مفعول (با اصلاح کننده‌ها) است. فعل بدون علامتگذاری اصلی، شکل مفرد، مذکر، کامل، کال است. این چگونگی ترتیب واژگان و ادبیات عبری و عربی است. افعال برای نمایش نشان داده می‌شود

۱. عدد - مفرد، جمع، دوگانه
۲. جنسیت - مذکر و مونث (خنثی وجود ندارد)
۳. حالت - اخباری، وجه شرطی، امری (رابطه عمل با واقعیت)
۴. زمان (جنبه)

a. کامل، که دلالت بر کامل شدن، به مفهوم از ابتدا، تداوم و خاتمه یافتن عمل است. معمولاً این حالت در مورد اعمال مربوط به گذشته و اتفاقاتی که رخ داده اند، استفاده میشود. J. Wash Watts در *A Survey of Syntax in the Hebrew Old Testament* میگوید:

"کل کامل که توسط یک زمان کامل توصیف شده است، به عنوان یک مشخصه قطعی نیز محسوب می شود. یک زمان غیر کامل ممکن است یک حالت را به عنوان ممکن یا مطلوب یا مورد انتظار نشان دهد، اما زمان کامل آن را واقعی، واقعی و مطمئن می بیند" (صفحه ۳۶).

S. R. Driver در *A Treatise on the Use of the Tenses in Hebrew* به اینصورت توصیف میکند، "زمان کامل برای نشان دادن اقداماتی که رسیدن به آن در واقع در آینده است، به کار گرفته می شود، اما به این بستگی دارد که چنین تصور بی قید و شرطی از اراده وجود داشته باشد که ممکن است آن حقیقت، اتفاق بیفتند: بنابراین، قطعنامه، وعده یا حکم، به ویژه از الهی، اغلب با زمان کامل اعلام می شود" (صفحه ۱۷، زمان کامل نبوتی)

Robert B. Chisholm, Jr در *From Exegesis to Exposition* این فرم زمانی را چنین توصیف میکند:

"یک وضعیت از خارج را به عنوان یک کل در نظر می گیرد. به همین ترتیب، یک واقعیت ساده را بیان می کند که آیا این عمل یا حالت (از جمله حالت وجودی یا ذهنی) باشد. هنگامی که در مورد اعمال استفاده می شود، اکثراً این عمل را از دیدگاه لفظی سخنران یا راوی کامل می کند (این که آیا در واقعیت کامل شده است یا خیر، در واقعیت نکته اصلی نیست). زمان کامل می تواند به یک اقدام / حالتی در گذشته، حال و آینده مربوط باشد. همان طور که در بالا ذکر شد، چارچوب زمانی که بر نحوه ترجمه کامل به یک زبان گسسته گرا مانند انگلیسی تأثیر می گذارد، باید از متن مشخص گردد" (صفحه ۸۶).

b. غیر کامل، که نشان دهنده یک اقدام در حال پیشرفت است (ناقص، تکراری، استمراری یا شرطی)، اغلب حرکت به سوی یک هدف. معمولاً این فرم فعل برای زمانهای حال و آینده استفاده می شود.

J. Wash Watts در *A Survey of Syntax in the Hebrew Old Testament* میگوید

"همه زمانهای غیر کامل نشان دهنده وضعیت ناقص است. آنها هر دو تکرار یا در حال توسعه یا مشروط هستند. به عبارت دیگر، تا حدی توسعه یافته یا تا حدی تضمین شده است. در همه موارد، آنها بعضی اوقات جزئی هستند، یعنی ناقص هستند" (صفحه ۵۵).

Robert B. Chisholm, Jr در *From Exegesis to Exposition* میگوید

"دشوار است که جوهر غیر کامل را به یک مفهوم واحد تنزل دهیم، زیرا هم جنبه و هم حالت را شامل می شود. گاهی اوقات غیر کامل به شیوه‌های نشانگر استفاده می شود و بیانیه‌ای عینی می دهد. در بعضی مواقع، آن عمل را بیشتر ذهنی، به عنوان فرض، احتمالی، امکان پذیر و غیره می بیند" (صفحه ۸۹).

c. "و" اضافه شده فعل را به عمل فعل قبلی مرتبط میسازد.

d. امری، که بر اساس خواسته سخنران و عمل بالقوه توسط شنونده است.

e. در عبری باستانی تنها متن بزرگتر می تواند جهت گیریهای زمان بندی شده برای نویسنده را تعیین کند

B. هفت شکل عمده و مفهوم اساسی آنها. در واقع این اشکال در رابطه با یکدیگر در یک زمینه کار می کنند و نباید جدا شوند

۱. کال (Qal)، شایع ترین و اساسی ترین شکلها است. این نشان دهنده عمل ساده یا حالت بودن است. هیچ گونه علیت یا مشخصه‌ای وجود ندارد

۲. نپال، دومین رایج ترین شکل. معمولاً مجهول است، اما این فرم همچنین به عنوان متقابل و انعکاسی عمل می کند. این نیز دارای هیچ گونه علیت یا مشخصه‌ای نیست

۳. Piel، این فرم فعال است و بیانگر ایجاد یک عمل برای حالت بودن است. معنی اساسی ریشه کال توسعه یا گسترش یافته به وضعیت موجود است

۴. Pual، این حالت مجهول است. اغلب با وجه وصفی مجهول استفاده میشود.

۵. Hithpael، که یک ریشه بازتابنده یا متقابل است. این عمل تکراری یا با دوام را به ریشه Piel بیان می کند. فرم نادر مجهول Hothpael نامیده می شود

۶. Hiphil، شکل فعال ساقه عفونت در مقایسه با Piel. این می تواند یک جنبه قابل قبول داشته باشد، اما معمولاً به علت یک رویداد اشاره می کند. Ernst Jenni، یک زبان شناس عبری اهل آلمان، معتقد بود که Piel چیزی را که در حال وقوع است، نشان می دهد، در حالی که Hiphil نشان میدهد که چگونه اتفاق افتاده است.

۷. Hophal، حالت مجهول Hiphil است. این دو ریشه کمترین حالت استفاده از هفت ریشه هستند.

بیشتر این اطلاعات بر گرفته از *An Introduction to Biblical Hebrew Syntax* اثر Bruce K. Walke and M. O'Connor صفحات ۳۴۳ الی ۴۵۲ میباشند.

نمودار عامل و علیت. یک کلید در درک سیستم فعلی عبری این است که آن را به عنوان الگوی روابط صداها ببینید. بعضی از ریشه ها در مقایسه با ریشه های دیگر (به عنوان مثال، *Qal - Niphal*، *Piel - Hiphil*) در تضاد هستند.

صدا یا موضوع	هیچ عامل دومی وجود ندارد	یک عامل فعال ثانوی وجود دارد	یک عامل فعال ثانوی مجهول وجود دارد
فعال	<i>Qal</i>	<i>Hiphil</i>	<i>Piel</i>
مجهول میانی	<i>Niphal</i>	<i>Hophal</i>	<i>Piel</i>
انعکاسی / متقابل	<i>Niphal</i>	<i>Hiphil</i>	<i>Hithpaal</i>

این نمودار از بحث عالی در مورد سیستم فعلی در نور تحقیقات جدید آکادیمان (مراجعه شود به Bruce K. Waltke, M. O'Connor, *An Introduction to Biblical Hebrew Syntax* صفحات ۳۵۴-۳۵۹) برگرفته شده است.

R. H. Kennett در *A Short Account of the Hebrew Tenses* هشدار را بیان میکند

"من در حین تدریس دریافتم که مشکل اصلی دانشجویان در افعال عبری این است که در درک معنایی متن را چنانکه یک عبری زبان درک میکند، درک نمیکنند. یعنی، گرایش به این است که معادل انگلیسی یا لاتین برای هر یک از زمانهای عبری اختصاص داده می شود که به طور معمول ممکن است به آن زمان خاص ترجمه شود. نتیجه ناتوانی در درک و مشاهده بسیاری از این سایه های مفهومی معقول است که در زبان و ادبیات عهدعتیق وجود دارد.

دشواری در استفاده از افعال عبری صرفا به لحاظ دیدگاه است، بنابراین کاملا متفاوت از دیدگاه ما است، که از آن عبرانیان عمل را مطرح کردند؛ زمان، که برای ما اولویت است، همانطور که کلمه «زمان فعل» نشان می دهد، که برای آنها اهمیت ثانوی دارد. بنابراین، ضروری است که یک دانش آموز به وضوح درک کند، خیلی از اشکال لاتین یا انگلیسی که ممکن است در ترجمه هر یک از دوره های عبری استفاده نشوند، بلکه جنبه هر عمل استفاده شود، همانطور که در ذهن یک عبری زبان تداعی میشود.

نام "زمان فعل" که به افعال عبری اعمال می شود، گمراه کننده است. زمانهای به اصطلاح عبری "زمان" را بیان نمی کنند، بلکه تنها بیان کننده حالت عمل هستند. در حقیقت این امر برای سردرگمی ای که از طریق استفاده از اصطلاح «حالت» به هر دو اسم و فعل بوجود می آید، «حالات» نامیده می شود که بسیار بهتر از «زمانها» است. همیشه باید در نظر داشت که ترجمه یک فعل عبری به زبان انگلیسی بدون استفاده از محدودیت (از زمان)، غیر ممکن است زیرا به طور کامل این زمانها در عبری وجود ندارند. عبری زبانان باستانی هرگز به عمل به صورت گذشته، حال، و یا آینده فکر نمی کردند، بلکه به سادگی کامل، به عنوان مثال، کامل و یا ناقص، به عنوان مثال در حال انجام، نگاه میکردند. هنگامی که ما می گوئیم که یک زمان معینی عبری مربوط به یک کامل، جمع کامل یا آینده در زبان انگلیسی است، بیان ما به این معنی نیست که عبرانیان آن را به عنوان کامل، جمع کامل یا آینده شناخته اند، بلکه صرفا آن را باید به اینصورت به زبان انگلیسی ترجمه کرد. زمان عمل را عبرانیان تلاش نکردند تا با هیچ نوع کلامی بیان کنند" (مقدمه و صفحه ۱).

یک هشدار خوب دیگر، *Linguistic Analysis of Biblical Hebrew* اثر Sue Groom است که این را به ما خاطر نشان میسازد:

"هیچ راهی برای دانستن اینکه باز سازی مفهومی و بیان روابط در یک زبان مرده باستانی توسط اساتید عصر مدرن، بازتابی از شهود خود و یا زبان مادری خود است و یا اینکه این زمینه ها در عبری کلاسیک وجود داشتند یا نه، وجود ندارد" (صفحه ۱۲۸).

C. حالتها

۱. این اتفاق افتاده است، اتفاق می افتد (اخباری)، معمولا با استفاده از زمان کامل یا وجوه وصفی (همه وجوه وصفی اخباری هستند).

۲. اتفاق خواهد افتاد، میتواند اتفاق بیافتد (وجه شرطی)

- a. از یک زمان مشخص شده غیر کامل استفاده میکند
- ۱) متفرقه (حرف h اضافه شده)، اول شخص غیر کامل که از آن معمولا درخواست، آرزو یا تشویق فردی بیان میشود (یعنی اعمال از روی اراده توسط گوینده)
- ۲) صیغه امری (تغییرات درونی)، سوم شخص غیر کامل (میتواند در جملات ناقص و منفی دوم شخص باشد) که معمولا یک درخواست، اجازه، نصیحت یا تذکری را بیان می‌کند.
- b. از یک زمان کامل با *lu* یا *lule* استفاده میکنند
- این ساختارها مشابه جملات شرطی نوع دوم در یونانی کوبین هستند. یک بیان اشتباه (پیشنهادی) منتهی به جمع‌بندی اشتباه میشود (عملکرد).
- c. از زمان غیر کامل و *lu* استفاده میکنند
- متن و *lu* و همچنین مسیر آینده این را تبدیل به کاربرد برای وجه شرطی میکند. برخی مثالها از J. Wash Watts در A *Survey of Syntax in the Hebrew Old Testament* عبارتند از: پیدایش ۱۳: ۱۶، تثنیه ۱: ۱۲، اول پادشاهان ۸: ۸، مزامیر ۲۴: ۳، اشعیا ۱: ۱۸ (مراجعه شود به صفحات ۷۶ الی ۷۷).
- D. *Waw* - تبدیل / متوالی / نسبی. این ویژگی منحصر به فرد عبری (کنعانی) موجب سردرگمی زیادی در طول سالها شده است. به شیوه‌های مختلف اغلب بر اساس ژانر استفاده می‌شود. علت سردرگمی این است که محققان اولیه اروپایی بودند و سعی در تفسیر بر اساس زبانهای مادری خود داشتند. وقتی این دشوار شد، آنها مشکلی را در رابطه با زبان عبری به عنوان «قاعده» و باستانی داشتند. افعال زبان‌های اروپایی مبتنی بر زمان هستند. بعضی از انواع و مفاهیم دستوری توسط WAW حرفی که به ریشه‌های کامل یا غیر کامل فعل اضافه می‌شوند، مشخص می‌گردد. این امر نحوه مشاهده به عمل را تغییر میدهد.
۱. در گویشهای باستانی و تاریخی افعال با یک سری الگوهای استاندارد به یکدیگر زنجیر شده اند.
 ۲. پیشوند *waw* رابطه خاصی را با فعل قبلی نشان میدهد.
 ۳. همیشه متن طولانیتر کلید درک زنجیره افعال است. افعال سامی را نمیتوان به تنهایی تحلیل کرد.
- J. Wash Watts در *A Survey of Syntax in the Hebrew Old Testament* به تمایز کاربرد زبان عبری در استفاده *waw* قبل از زمانهای کامل و غیر کامل توجه میکند (صفحات ۵۲ الی ۵۳). همانطور که ایده اصلی زمان کامل گذشته است، اضافه کردن *waw* اغلب آن را به یک جنبه آینده در آینده طراحی می‌کند. این نیز مربوط به زمان غیر کامل است که ایده اصلی آن در حال حاضر یا آینده است؛ علاوه بر آن، مرتبط کردن آن به گذشته است. این تغییر زمان غیر معمول است که علاوه بر *Waw*، نه تغییر در معنای اصلی بلکه خود زمان را توضیح می‌دهد. زمانهای کامل *waw* به خوبی با نبوت کار می‌کند، در حالی که زمانهای غیر کامل *waw* به خوبی با روایت‌ها کار می‌کنند. (مراجعه شود به صفحات ۵۴ و ۶۸).
- Watts به تعریف خود ادامه میدهد
- تفسیرهای زیر به عنوان یک تمایز اساسی بین پیوندهای *waw* و هماهنگی *waw*، به شرح زیر ارائه می‌شود:
۱. حرف ربط *Waw* همیشه دلالت بر همسویی دارد
 ۲. *Waw*‌های متوالی همیشه برای نشان دادن یک دنباله ظاهر میشوند. این تنها شکل *Waw* است که با ناقصات متوالی مورد استفاده قرار می‌گیرد. رابطه بین نقصهای مرتبط با آن ممکن است توالی زمانی، نتیجه منطقی، علت منطقی یا تضاد منطقی باشد. در همه موارد توالی وجود دارد. (صفحه ۱۰۳)
- E. نامحدود
۱. نامحدود مطلق، که "اصطلاحات قوی، مستقل و قابل توجه مورد استفاده برای اثر چشمگیر هستند. به عنوان یک موضوع، اغلب دارای هیچ فعل نوشته شده‌ای نیست، فعل از مصدر "بودن" باید درک شود، اما کلمه به طور چشمگیری تنها قرار دارد" J. Wash Watts در *A Survey of Syntax in the Hebrew Old Testament* (صفحه ۹۲).
 ۲. نامحدود ساختاری، که "از نظر دستور زبانی با حروف اضافه، ضمائر مالکیت و ساختار رابطه با جمله مرتبط هستند" (صفحه ۹۱).
- J. Weingreen در *A Practical Grammar for Classical Hebrew* حالت ساختاری را به صورت "هنگامی که دو کلمه (یا بیشتر) به یکدیگر بسیار نزدیک هستند و یک ایده ترکیبی را تشکیل می‌دهند، کلمه وابسته (یا کلمات) در حالت ساختار گفته می‌شود" (صفحه ۴۴) توصیف می‌کند.
- F. سوالی

۱. همیشه در اول جمله ظاهر میشوند
۲. متداولترین حالت نقض آن *lo* است
۳. اصطلاح *al* مفهوم مشروط دارد و با متفرقه ها و صیغه های امری استفاده میشود.
۴. اصطلاح *lebhilit* یعنی "به منظور اینکه... نیست/نباشد،" با نامحدودها استفاده می شود.
۵. اصطلاح *en* با وجوه وصفی استفاده میشود.

G. جملات شرطی

۱. چهار نوع جمله شرطی وجود دارند که اساسا در یونانی کوبین مشابه هستند.
 - a. چیزی که تصور می شود اتفاق می افتد و یا تصور می شود به عنوان انجام (شرط اول در یونانی)
 - b. چیزی که بر خلاف واقعیتی است که تحقق آن غیرممکن است (شرط دوم)
 - c. چیزی که ممکن یا احتمالا ممکن است (کلاس سوم)
 - d. چیزی است که کمتر احتمال دارد، بنابراین تحقق مشکوک است (شرط چهارم)
۲. مشخص کننده های دستور زبانی
 - a. شرطی که همیشه تصور میشود حقیقی یا واقعی باشد از زمان کامل یا وجه شرطی کامل اخباری استفاده می کند و معمولا پیشنهاد توسط یکی از اینها ارائه میشود
 - ۱) *'im*
 - ۲) *ki* (یا *asher*)
 - ۳) *hin* یا *hinneh*
 - b. بر خلاف شرایط واقعی همیشه از یک جنبه فعل کامل یا یک وجه وصفی با وجه وصفی با *lu* یا *lule* مقدماتی استفاده می کند
 - c. حالت بیشتر محتمل همیشه با فعل غیر کامل یا وجه وصفی در حالت پیشنهادی مورد استفاده قرار می گیرد، معمولا *I* یا *ki* به عنوان بخش های مقدماتی استفاده می شود
 - d. در شرایط احتمال کمتر احتمالا از وجه شرطی غیرکامل در پیشنهاد استفاده می کند و همیشه "*im*" به عنوان وجه وصفی مقدماتی"

اختصارات انگلیسی کاربردی در این تفسیر

کتاب‌های تفسیر کتاب مقدس آنکر، ویرایش ویلیام فاکسول آبرایت و دیوید نوئل فریدمن	AB
قاموس کتاب مقدس آنکر (۶ جلد) ویرایش دیوید نوئل فریدمن	ABD
کلید تحلیلی عهد عتیق، نویسنده: جان جوزف اوونز	AKOT
متون باستانی خاور نزدیک، نویسنده: جیمز ب. پریچارد	ANET
لغتنامه عبری و انگلیسی عهد عتیق، نویسندگان: اف. براون، اس. آر. درایور، سی. ا. بریگز	BDB
Biblia Hebraica Stuttgartensia: GBS 1997	BHS
قاموس کتاب مقدس مفسرین، ۴ جلد، ویرایش: جورج ا. باتریک	IDB
فرهنگنامه کتاب مقدس استاندارد بین‌المللی، ۵ جلد، ویرایش جیمز اور	ISBE
کتاب مقدس اورشلیم	JB
کتاب مقدس مطابق متن ماسورتیک، ترجمه جدید چاپ از انجمن انتشارات یهودی آمریکا	JPSOA
لغتنامه عبری و آرامی عهد عتیق به قلم لودیک کوهلر و والتر بام گارتنر	KB
کتاب مقدس از روی متون باستانی شرقی (پشینتا) به قلم جورج م. لامسا	LAM
ترجمه هفتاد (یونانی - انگلیسی)، نویسنده: زان در ون، ۱۹۷۰	LXX
ترجمه جدیدی از کتاب مقدس، نویسنده: جیمز موقات	MOF
متن ماسورتیک عبری	MT
متن جدید کتاب مقدس آمریکایی	NAB
کتاب مقدس استاندارد آمریکایی ترجمه جدید	NASB
کتاب مقدس جدید انگلیسی	NEB
کتاب مقدس، ترجمه جدید انگلیسی	NET
قاموس جدید بین‌المللی الهیات و تاویل عهد عتیق، ۵ جلدی، ویرایش ویلم آ. ون گمرن	NIDOTTE
کتاب مقدس تجدید نظر شده جدید استاندارد	NRSV
ترجمه جدید بین‌المللی	NIV
کتاب مقدس جدید اورشلیم	NJB
راهنمای تجزیه و تحلیل دستوری جملات عهد عتیق، اثر: تاد س. بیل، ویلیام آ. بنکس و کالین اسمیت	OTPG
کتاب مقدس تجدید نظر شده	REB
ترجمه تجدید نظر شده استاندارد	RSV
ترجمه هفتاد (یونانی - انگلیسی) نویسنده: زاندر ون، ۱۹۷۰	SEPT
Today's English Version، توسط اتحادیه انجمن‌های کتاب مقدس	TEV
ترجمه تحت‌اللفظی کتاب مقدس، نوشته رابرت یانگ	YLT
فرهنگنامه مصور کتاب مقدس زاندر ون، ۵ جلد، ویرایش میریل س. تینی	ZPBE
نسخه جدید شاه جیمز	NKJV
انجمن متحد کتاب مقدس	UBS

مقدمه نویسنده:

چگونه این تفسیر می‌تواند به شما کمک کند

تفسیر انجیل یک فرایند منطقی و معنوی است که تلاش می‌کند تا نویسنده باستانی تحت الهام را به شیوه‌ای درک کند که بتواند پیام خدا را به زبانی که امروزه قابل درک است، بیان کند.

فرایند معنوی بسیار حساس است و به سختی می‌توان آن را تعریف کرد. این فرایند شامل تعادل و باز بودن با خداست. باید تشنه (۱) او، (۲) شناختن او و (۳) خدمت به او باشیم. این فرایند شامل دعا، اعتراف و تمایل به تغییر شیوه زندگی است. روح در فرایند تفسیر قاطع است، ولی چرا درک انجیل به صورتی دیگر برای مسیحیان صادق و خداپرست عجیب است؟

فرایند منطقی را راحتتر می‌توان توصیف کرد. ما باید نسبت به متن استوار و بیطرف باشیم و نباید تحت تاثیر تعصبات فردی یا مذهبی قرار بگیریم. ذهنیت همگی ما از لحاظ تاریخی شکل خاصی گرفته است. هیچکدام از ما مفسر واقعگرا یا بی طرف نیست. این تفسیر یک فرایند دقیق منطقی را که حاوی سه اصل ساختار یافته تفسیر است را ارائه می‌کند تا کمک کند بر تعصبات مذهبی خود غلبه کنیم.

اصل اول

اصل اول توجه به زمانهای تاریخی است که در کتاب مقدس نگاشته شده و نیز توجه به مناسبتهای تاریخی از دید نگارنده. نویسنده اولیه هدفی و پیامی برای برقراری ارتباط داشت. متن نمی‌تواند معنایی داشته باشد که غیر از منظور نویسنده باستانی تحت الهام بوده است. قصد او - و نه تفکر تاریخی، احساسی، فرهنگی، فردی یا تعصبات دینی - نکته کلیدی است. کاربرد، بخشی جدایی ناپذیر از تفسیر است، ولی تفسیر مناسب باید همیشه بر کاربرد تقدم داشته باشد. همیشه باید تکرار شود که هر متن انجیلی فقط و فقط یک معنی دارد. این معنی آن چیزی است که نویسنده اصلی قصد داشته که تحت هدایت روح القدس با زمان خود ارتباط برقرار کند. یک معنی خاص می‌تواند کاربردهای بسیار متفاوتی برای فرهنگهای مختلف و موقعیتهای متفاوت داشته باشد. این کاربردها باید با اصل حقیقت نگارنده اصلی مرتبط شوند. بدین منظور این راهنمای مطالعاتی تفسیری تنظیم شده تا مقدمه‌ای برای هر یک از کتابهای انجیل باشد.

اصل دوم

اصل دوم شناسایی ادبیات هر واحد است. هر کتاب انجیل یک سند متحدالشکل است. مفسرین حق ندارند که یک جنبه از حقیقت را با حذف بقیه متمایز سازند. بنابراین، ما باید تلاش کنیم تا قبل از اینکه هر تکه را جداگانه تفسیر کنیم، هدف کل کتاب انجیل را درک کنیم. هر بخش به صورت منفرد - فصلها، پاراگرافها، یا آیات - نمی‌توانند معنایی داشته باشد و کل آن واحد معنی دیگری داشته باشد. تفسیر باید از گرایش قیاس کل به گرایش القایی هر بخش تغییر جهت داده شود. بنابراین، این راهنمای مطالعاتی تفسیری تنظیم شده تا به دانشجویان در تحلیل ساختار هر واحد توسط پاراگرافها کمک کند. بخشهای هر پاراگراف و فصل تحت الهام نیستند، بلکه به ما در شناسایی تفکر هر بخش کمک می‌کنند.

تفسیر در سطح یک پاراگراف - نه جمله، عبارت، گزیده، یا کلمه - کلید پیگیری منظور اصلی نگارنده انجیل است. پاراگرافها بر اساس عناوین متحدالشکل هستند، که اغلب به آنها تم یا جمله موضوعی گفته می‌شود. هر کلمه، عبارت، و جمله در پاراگراف به نوعی با این عناوین متحدالشکل در ارتباط هستند. آنها بحث را محدود به موضوعی خاص کرده، آن را بسط داده، توضیح داده و یا مورد سوال قرار می‌دهند. کلید واقعی برای تفسیر درست این است که تفکر نویسنده اصلی را پاراگراف به پاراگراف در طی هر بخش که کتاب انجیل را تشکیل می‌دهند، دنبال کنیم. این راهنمای مطالعاتی تفسیری برای کمک به دانشجویانی تنظیم شده که این کار را با مقایسه با ترجمه‌های مدرن انگلیسی دنبال می‌کنند. برای این هدف ترجمه‌های خاصی انتخاب شده‌اند، زیرا آنها بر اساس نظریات و دیدگاه‌های مختلف ترجمه شده‌اند.

۱. نسخه ویرایش چهارم متن یونانی جامعه متحد انجیلی (UBS) منتشر شده است. این متن توسط اساتید مدرن متن پاراگراف بندی شده است.
۲. نسخه جدید شاه جیمز (New King James Version - NKJV) ترجمه کلمه به کلمه متن دستنویس یونانی است که به Textus Receptus نیز معروف است. تقسیم بندی پاراگرافهای آن طولانیتر از سایر ترجمه‌ها است. این واحدهای طولانیتر به دانشجو امکان مشاهده موضوعات متحدالشکل را می‌دهد.
۳. نسخه جدید استاندارد بازبینی شده (New Revised Standard Version - NRSV) نسخه تغییر یافته ترجمه کلمه به کلمه است. این ترجمه در نقطه میانی دو نسخه مدرن قرار می‌گیرد. تقسیم بندی پاراگرافهای آن کاملاً در شناسایی موضوعات مفید است.
۴. نسخه انگلیسی امروز (Today's English Version - TEV) ترجمه پویایی است که توسط جامعه متحد انجیلی منتشر شده است. این ترجمه تلاش می‌کند که خواننده انگلیسی مدرن امروزی بتواند معنی و مفهوم متن یونانی را درک کند. اغلب، به خصوص در اناجیل، تقسیم بندی پاراگرافها

- بر اساس گوینده است تا موضوع، درست همانند نسخه بین‌المللی جدید. برای ترجمه و تفسیر، این نسخه مفید و کمک کننده نیست. جالب است که به این نکته توجه کنیم که هم UBS4 و هم این نسخه توسط یک موسسه ترجمه شده‌اند، با این حال، پاراگراف بندی آنها تفاوت دارند.
۵. انجیل اورشلیم (Jerusalem Bible - JB) یک ترجمه پویا است که از روی نسخه کاتولیک فرانسه ترجمه شده است. مقایسه پاراگراف بندیهای این نسخه از دیدگاه اروپایی بسیار مفید است.
۶. نسخه چاپی مربوط به سال ۱۹۹۵ بنام انجیل امریکایی جدید بازبینی شده (Updated New American Standard Bible - NASB) ترجمه کلمه به کلمه است. تفسیر آیه به آیه در ادامه این پاراگراف بندی است.

اصل سوم

اصل سوم این است که ترجمه‌های مختلف انجیل را مطالعه کنید تا معنی و مفهوم گسترده‌تر و جامع‌تری را بتوانید از کلمات و عبارات انجیل درک کنید. اغلب یک کلمه یا عبارت یونانی را می‌توان به چندین شیوه مختلف درک کرد. این ترجمه‌های متفاوت این گزینه را در اختیارتان قرار می‌دهند و به شما کمک می‌کنند که بتوانید تنوعات مفهومی نسخ دستنویس یونانی را شناسایی کنید. اینها بر روی دکترین تأثیر نمی‌گذارند، بلکه به ما کمک می‌کنند که به متن اصلی که نویسنده باستانی تحت تأثیر الهام بوده نزدیکتر شویم.

این تفسیر راه سریع‌تری را به دانشجو برای بررسی ترجمه خود ارائه می‌دهد. قطعیت هدف نیست، بلکه اطلاع رسانی و تفکر برانگیز بودن است. اغلب، سایر تفاسیر احتمالی به ما کمک می‌کنند که زیاد کوتاه نظر، دگم و مذهبی نباشیم. مفسرین لازم است که طیف وسیع‌تری از گزینه‌های تفسیری را در اختیار داشته باشند تا بتوانند تشخیص دهند که زبان یونانی قدیم تا چه اندازه می‌توانسته است مبهم باشد. حیرت آور است که چقدر تفاهم اندکی میان مسیحیانی که ادعا می‌کنند انجیل منبع حقیقت است، وجود دارد.

این اصول به من کمک کردند که برای بیشتر مسائلی که از نظر تاریخی ذهنیت مرا شکل داده بودند، با اجبار کردن خود بر تلاش بر روی متن باستانی، فائق‌گردم. امید من این است که برای شما هم برکتی باشد.

باب آتلی

۲۷ ژوئن ۱۹۹۶

راهنما برای مطالعه صحیح کتاب مقدس: جستجوی شخصی برای حقیقت اثبات پذیر

آیا می‌توانیم حقیقت را بشناسیم؟ حقیقت در کجا یافت می‌شود؟ آیا می‌توانیم از طریق منطق آن را به اثبات برسانیم؟ آیا مرجع نهایی وجود دارد؟ آیا اصول مطلقی وجود دارند که بتوانند زندگی ما و جهان ما را هدایت نمایند؟ آیا زندگی معنایی دارد؟ چرا در این دنیا هستیم؟ به کجا خواهیم رفت؟ این سوالات - سوالاتی که همه افراد معقول به آن می‌اندیشند - تفکر بشر را از بدو زمان به خود داشته است (جامعه ۱: ۱۳-۱۸، ۳: ۹-۱۱).

جستجوی خود را برای «محور یکپارچه سازنده» در زندگی به خاطر دارم. در کوچکی به مسیح ایمان آوردم و این بیشتر بخاطر شهادت اعضای اصلی خانواده‌ام بود. در سنین بزرگی سوالاتم در باره خود و دنیای من بیشتر شدند. کلیشه‌های ساده فرهنگی و مذهبی، به تجربیاتی که با آنها روبه رو می‌شدم یا در باره آنها می‌خواندم، مفهومی نمی‌بخشیدند. آن روزها دوران سردرگمی، جستجو، اشتیاق و اغلب یک احساس نومیدی در مواجهه با دنیای بی احساس و مشقت باری بود که در آن زندگی می‌کردم.

بسیاری ادعا می‌کردند جوابهایی برای این پرسشهای اساسی دارند، اما پس از پژوهش و تعمق بی‌بردم جوابهایشان براین مبانی بود: (۱) فلسفه‌های شخصی، (۲) اسطوره‌های باستانی، (۳) تجربیات شخصی یا (۴) فرافکنیهای روانی [انکار ناآگاهانه افکار و احساسات خود و نسبت دادن آنها به دیگران]. نیاز به مقداری عوامل تایید کننده، تعدادی ادله و براهین، و نظریاتی منطقی داشتم تا دیدگاه جهانی خود و محور یکپارچه کننده و دلیل زندگی را بر مبنای آنها بگذارم.

اینها را در مطالعات خود در کتاب مقدس پیدا کردم. شروع به جستجوی شواهد برای اعتبار کتاب مقدس نمودم، و پاسخم را در اینها یافتم: (۱) اعتبار تاریخی کتاب مقدس مطابق تایید علم باستان شناسی، (۲) صحت پیشگوییهای عهد عتیق، (۳) وحدت پیام کتاب مقدس در طول هزار و ششصد سال تالیف آن، و (۴) گواه شخصی کسانی که در اثر تماس با کتاب مقدس زندگیهایشان برای همیشه تغییر یافته است. مسیحیت به عنوان نظام یکی شده ایمان و باور، قادر است جوابگوی سوالات پیچیده زندگی انسان باشد. این موضوع نه تنها چارچوبی منطقی به ارمغان آورد، بلکه جنبه تجربی ایمان کتاب مقدسی، به من شادمانی احساسی و استواری بخشید.

تصور کردم آن محور یکپارچه سازنده زندگی - مسیح را، آن طور که توسط کتاب مقدس شناخته می‌شود - یافته‌ام. شعفی ذهنی و تخلیه احساسی به من دست داد. اما هنگامیکه داشت برابرم روشن می‌شد چه تفسیرهای گوناگون و عدیده‌ای از این کتاب - حتی گاه در میان کلیساها و مکاتب فکری یک فرقه - مورد طرفداری و حمایت می‌باشند، شوک و دلشکستگی به من دست داد که تا به امروز بیادم است. اثبات الهام و اعتبار کتاب مقدس پایان کار نبود بلکه آغاز آن بود. چگونه می‌توانم تفاسیر متنوع و متضاد بسیاری بخشهای مشکل کتاب مقدس را تایید یا رد کنم که توسط مدعیان اقتدار و اعتبار آن بودند؟

این کار، هدف زندگی و سیاحت ایمان من شد. می‌دانستم ایمان به مسیح، به من آرامش و شادمانی عظیمی بخشیده بود. در حین نسبی گزاییهای فرهنگ من (پست مدرنیته)، دگم اندیشی و مطلق انگاری نظامهای متضاد مذهبی (مذاهب جهان) و خود بینی فرقه‌های کلیسایی، ذهن من مشتاقانه بدنبال اصولی مطلق بود. در جستجو برای راههای صحیح تفسیر ادبیات باستانی، با تعجب متوجه شدم خود من پیش داوریهایی تاریخی، فرهنگی، فرقه کلیسایی و تجربی داشتم. کتاب مقدس را اغلب تنها به منظور محکم سازی دیدگاه خود خوانده بودم. از آن به عنوان یک منبع آموزه مطلق برای حمله به دیگران استفاده می‌کردم و با این کار نا امنیها و کمبودهای خود را از نو تایید می‌نمودم. هنگامی که متوجه این کار خود شدم برایم بسیار دردآور بود!

اگر چه هرگز نمیتوانم کاملاً عینی‌گرا باشم، می‌توانم کتاب مقدس را به طرز درست تر مطالعه کنم. می‌توانم پیش داوریهایی خود را از این طریق که آنها را شناسایی کنم و قبول داشته باشم که وجود دارند، محدودیت ببخشم. هنوز از آنها کاملاً آزاد نشده‌ام، اما با ضعفهای خود مواجهه کرده‌ام. مفسر، اغلب بدترین دشمن مطالعه صحیح کتاب مقدس است.

اجازه بدهید تعدادی از پیش فرضهای خود را که در مطالعه‌ام از کتاب مقدس دخیل می‌کنم، فهرست نمایم تا شما خوانندگان، آنها را همراه من بررسی نمایید:

I. پیش فرض ها

A. من ایمان دارم کتاب مقدس، یگانه الهام خدای واحد حقیقی است که در آن خود را شناسانیده است. از این رو تفسیر باید با توجه به مقصود

نویسنده اصلی الهی (روح خدا)، از طریق نویسنده بشری در زمینه خاص تاریخی انجام شود.

B. من ایمان دارم که کتاب مقدس برای مردم عادی نوشته شده است - برای همه مردم! خدا از روی لطف و مرحمت خود با ما به روشنی در چهارچوب تاریخی و فرهنگی سخن گفته است. خدا واقعیت را پنهان نمی‌کند - او مایل است ما بفهمیم. ازین رو کتاب مقدس باید با در نظر گرفتن زمان خود آن، و نه زمان ما تفسیر گردد. کتاب مقدس نباید برای ما مفهومی داشته باشد که هرگز برای آنان که در ابتدا آنرا می‌خواندند یا می‌شنیدند، آن مفهوم را نداشته است. کلام خدا برای ذهن فرد عادی قابل درک است و اشکال و اسلوب تفهیم و تفاهم معمول مردم را به کار می‌گیرد.

C. من ایمان دارم کتاب مقدس پیام و هدف یگانه دارد. با خود متضاد و مغایر نیست - اگر چه قسمتهایی از آن مشکل هستند و در ظاهر متفاوت، اما در واقع همخوان می‌باشند. بنا براین، بهترین مفسر کتاب مقدس، خود کتاب مقدس است.

D. من ایمان دارم که هر بخش کتاب مقدس (به استثناء پیشگوییها) دارای یک مفهوم و تنها یک مفهوم است که بر پایه مقصود نویسنده اصلی و وحی یافته می‌باشد. گرچه هرگز نمی‌توانیم مطلقاً مطمئن باشیم مقصود نویسنده اصلی را می‌دانیم، بسیاری از شاخصها، نشانگر آن می‌باشند:

۱. ژانر (نوع ادبی) انتخابی برای ارائه پیام

۲. زمینه تاریخی و/یا موقعیت خاص که موجب نوشتن گردید

۳. چهارچوب ادبی کل کتاب و نیز هر واحد ادبی

۴. طرح متن (طرح کلی) واحدهای ادبی، آن طور که با تمامی پیام ارتباط پیدا می‌کند

۵. خصیصه‌های دستوری ویژه که برای بیان پیام به کار رفته‌اند

۶. واژگان انتخابی برای ارائه پیام

۷. بخشهای موازی/مترادف/هم مفهوم (مشابه)

مطالعه هر یک از این موارد، موضوع مطالعه ما از یک بخش می‌گردد. پیش از آنکه اسلوب خود را برای مطالعه صحیح کتاب مقدس توضیح دهم، اجازه دهید برخی روشهای نامناسب کاربردی امروز را توصیف نمایم - روشهایی که این قدر باعث گوناگونی در تفاسیر شده‌اند و در نتیجه باید از آنها دوری نمود:

II. روشهای نامناسب

A. نادیده گرفتن چارچوب ادبی کتب کتاب مقدس، و استفاده از هر جمله، بند، یا حتی واژگان به عنوان اظهاریه‌های واقعیت که ربطی به منظور نویسنده یا متن کلیتر آن ندارد. این کار را معمولاً «اثبات عقیده خود توسط آیات» می‌گویند.

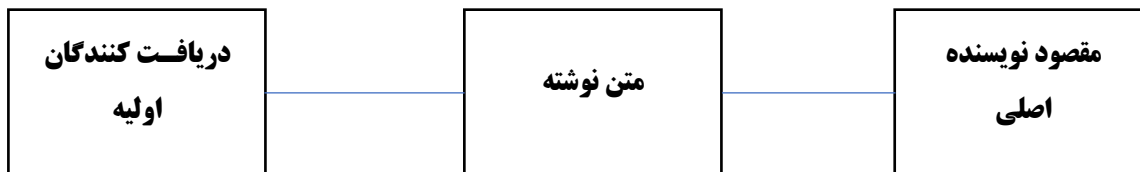
B. نادیده گرفتن زمینه تاریخی کتب، بوسیله جانشین کردن زمینه تاریخی انگار شده‌ای که شواهد آن در خود متن بسیار کم است یا اصلاً در آن وجود ندارد.

C. نادیده گرفتن زمینه تاریخی کتب و خواندن کتاب مقدس به عنوان روزنامه صبح شهر که در مرحله اول برای افراد مسیحی امروزی نگاشته شده باشد.

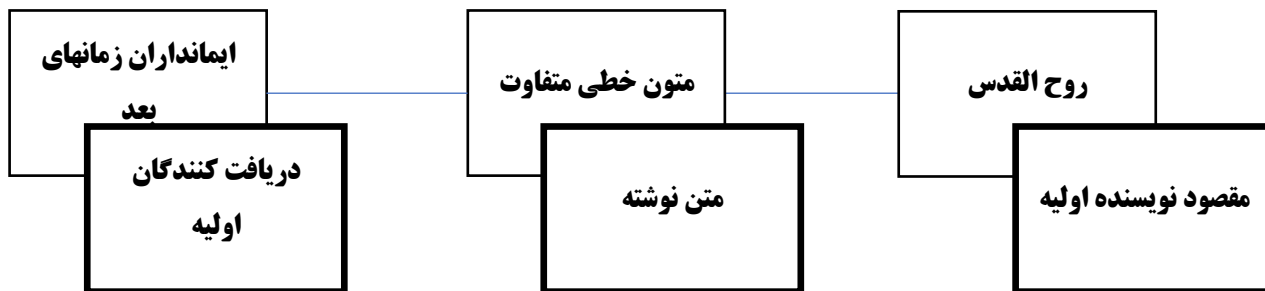
D. نادیده گرفتن زمینه تاریخی کتب بوسیله مجازی ساختن متن و تبدیل آن به یک پیام فلسفی / الهیاتی که هیچ ارتباطی با شنوندگان اولیه و مقصود نویسنده اصلی ندارد.

E. نادیده گرفتن پیام اصلی به وسیله جانشین کردن نظام الهیاتی خود شخص، یا آموزه مورد علاقه‌اش، یا مسائل مورد بحث زمان او که ربطی به مقصود نویسنده اصلی و پیام اظهار شده ندارند. این پدیده اغلب پس از آنکه قرائت کتاب مقدس در ابتدا به عنوان اثبات اقتدار گوینده انجام گرفته است، اتفاق می‌افتد. معمولاً این را «واکنش خواننده» (تفسیر بر مبنای «متن برای من چه مفهومی دارد») می‌نامند.

حد اقل سه جزء مرتبط در تمامی ارتباطات نوشتاری بشر دیده می‌شوند:

در گذشته روشهای مختلف مطالعه بر روی یکی از این سه جزء متمرکز می‌شدند. اما برای تایید حقیقی الهام منحصر به فرد کتاب مقدس، یک نمودار تغییر یافته مناسبتر می‌باشد:

در واقع هر سه جزء باید در فرایند تفسیر گنجانده شوند. به مقصود بررسی صحت حقیقت، تفسیر من متمرکز بر دو جزء اول می‌باشد: نویسنده اصلی و متن. این احتمالاً عکس العمل من در برابر راههای اشتباهی است که مشاهده کرده‌ام: (۱) مجازی ساختن یا روحانی ساختن متون و (۲) تفسیر بر مبنای «واکنش خواننده» ایمانداران زمانهای بعد (برای من چه مفهومی دارد). راههای اشتباه ممکن است در هر مرحله دیده شوند. ما همواره باید در سنجش محرکها، پیش داورها، اسلوب، و کاربردهایمان کوشا باشیم. اما چگونه آنها را بسنجیم، اگر هیچگونه مرزها، محدودیتها، شروط و موازینی برای این کار وجود ندارند؟ در اینجا است که منظور نویسنده و ساختار متن، تعدادی موازین در اختیارم می‌گذارند تا بتوان پهنه تفاسیر احتمالاً صحیح را محدودیت بخشید. در پرتو اسلوب نامتناسب مذکور در مطالعه، چه روشهای ممکنه‌ای برای مطالعه و تفسیر صحیح کتاب مقدس هستند که تا اندازه‌ای راست آزمایی و همخوانی را فراهم می‌کنند؟

III. گرایش‌های احتمالی برای مطالعه خوب انجیل

در این مقطع اسلوب منحصر به فردی را مورد بحث قرار نمی‌دهم که برای تفسیر ژانرهای ادبی خاص به کار می‌روند، بلکه به اصول عمومی علم تفسیر (هرمنوتیک) می‌پردازم که برای همه گونه متون کتاب مقدس مصداق دارند. کتاب ارزنده‌ای درباره روشهای تفسیر ژانرهای خاص، کتاب «چگونه کتاب مقدس را درست درک کنیم» نوشته استادان «گردون فی» و «داگلاس استوارت» از انتشار «زان درون» می‌باشد. متدولوژی من ابتدا بر خواننده متمرکز است که اجازه می‌دهد روح القدس کتاب مقدس را از طریق چهار دوره مطالعه شخصی تنویر و روشن نماید. این کار، روح القدس و متن و خواننده را در درجه اول قرار می‌دهد نه درجه دوم. این روش همچنین خواننده را از تاثیر نامتناسب مفسران محفوظ می‌دارد. شنیده‌ام که می‌گویند: «کتاب مقدس، کتب تفسیری را خیلی روشن می‌سازد.» مقصود از این گفتار، کم ارزش شمردن کمکهای مطالعات نیست بلکه استدعایی است برای استفاده از آنها در زمان متناسب.

ما باید بتوانیم از روی خود متن بر تفسیر خود صحنه بگذاریم. پنج مورد، راست آزمایی حداقل محدودی را ممکن می‌سازند:

۱. نویسنده اصلی

a. زمینه تاریخی

b. چارچوب ادبی

۲. انتخاب نویسنده اصلی در مورد

a. ساختارهای دستوری (ترکیب جمله)

b. کاربرد واژگان معاصر ج. ژانر

۳. درک مناسب ما

a. بخشهای موازی/ مترادف و مشابه

ما باید بتوانیم دلایل و منطقی را که مبنای تفسیرات ما هستند ارائه کنیم. کتاب مقدس تنها منبع ما برای ایمان و کاربرد است. متأسفانه مسیحیان در این که کتاب مقدس چه تعالیم و تائیداتی دارد اغلب توافق ندارند. اگر ادعا کنیم کتاب مقدس الهامی است و در عین حال ایمانداران نتوانند در مورد تعالیم و الزامات آن به توافق برسند، خودمان را دچار شکست کرده‌ایم.

چهار دوره مطالعه طراحی شده‌اند تا بینشهای تفسیری ذیل را فراهم کنند:

A. دوره اول مطالعه

۱. کتاب را در یک نشست بخوانید. یک مرتبه دیگر آن را در ترجمه متفاوتی بخوانید - که بهتر است تئوری ترجمه آن متفاوت باشد:

a. ترجمه تحت اللفظی (NRSV, NASB, NKJV)

b. ترجمه معادل پویا (JB, TEV)

c. ترجمه تفسیری («کتاب مقدس ترجمه تفسیری»، «کتاب مقدس تفصیلی»)

۲. بدنبال هدف محوری کل نوشته بگردید. مضمون (تم) آنرا مشخص کنید.

۳. در صورت امکان مشخص کنید کدام واحد ادبی، فصل، پاراگراف یا جمله است که بروشنی این مقصود یا تم اصلی را بیان می‌کند.

۴. ژانر ادبی مقدم را شناسایی کنید:

a. عهد عتیق

(۱) داستانسرایی عبری

(۲) شعر عبری (ادبیات حکمت، مزامیر)

(۳) نبوت عبری (نظم، نثر)

(۴) قوانین در شریعت

b. عهد جدید

(۱) داستانسراییها (اناجیل، اعمال رسولان)

(۲) مثالها (اناجیل)

(۳) نامه‌ها/رساله‌ها

(۴) ادبیات مکاشفه‌ای

B. دوره دوم مطالعه

A. کتاب را دوباره کامل بخوانید و عناوین اصلی یا موضوعات را یافته و مشخص نمایید.

B. عناوین اصلی را به صورت طرح کلی در آورید و در جمله‌ای ساده و مختصر محتوی آنها را توضیح دهید.

C. «جمله حاوی مقصود» و «طرح کلی عمومی» خود را با استفاده از کمکهای مطالعات، بازنگری کنید.

C. دوره سوم مطالعه

۱. کتاب را دوباره کامل بخوانید، با این هدف که زمینه تاریخی و موقعیت خاصی که باعث نوشتن آن شده است را در خود کتاب مقدس شناسایی کنید.

۲. موارد تاریخی را که در کتاب مقدس ذکر شده‌اند فهرست کنید.

a. نویسنده

b. تاریخ

c. دریافت کنندگان

d. دلیل خاص برای نوشتن

e. جنبه‌های زمینه فرهنگی که به هدف این نوشته مربوط می‌باشند

f. اشارات به اشخاص و رویدادهای تاریخی

۳. برای آن بخش کتاب کتاب مقدس که دارید تفسیر می‌کنید، طرح کلیتان را به صورت پاراگراف در آورید. همیشه «واحد ادبی» را مشخص کرده، به صورت طرح کلی در آورید. این می‌تواند چند فصل یا چند پاراگراف باشد. بدینوسیله می‌توانید منطق و «طراحی متن» نویسنده اصلی را دنبال کنید.

۴. زمینه تاریختان را با استفاده از «کمکهای مطالعات» بازنگری کنید.

D. دوره چهارم مطالعه

۱. «واحد ادبی» خاص را دوباره در چند ترجمه بخوانید

۲. ساختارهای ادبی یا گرامری را بیابید

a. عبارات تکرار شده،

b. ساختارهای دستوری مکرر

c. مفاهیم مغایر

۳. موارد زیر را فهرست کنید

a. کلمات مهم

b. کلمات غیر معمول

c. ساختارهای مهم دستوری

d. کلمات، عبارات، پاراگرافها و جملات بسیار مشکل

۴. بخشهای موازی [مشابه] مربوط را در کتاب مقدس بیابید

a. روشن ترین مجموعه آیات تعلیمی را در مورد موضوع خود بیابید، از طریق:

(۱) کتابهای الهیات نظام مند

(۲) کتاب مقدس‌های مخصوص مراجعات

(۳) کشف الایات

b. در داخل موضوعتان، «دوگانگی متناقض» احتمالی [دو مفهوم بظاهر متضاد و در واقع همخوان] را بیابید. بسیاری از حقایق کتاب مقدس به صورت "دوگانگی دیالکتیکی" (دو مفهوم به ظاهر متضاد اما در اصل سازگار و واحد) معرفی شده‌اند! بسیاری از اختلافات فرقه‌ای از این سرچشمه می‌گیرند که افراد از روی نیمی از این مفاهیم دوگانه و پر تنش در کتاب مقدس برای "اثبات عقیده خود توسط آیات" استفاده می‌کنند. تمامی کتاب مقدس الهام شده است و ما باید پیام کامل آن را بجوئیم تا برای تقصیر خود توازن و تعدیل کتاب مقدس ا ارائه دهیم.

c. عبارات موازی یا هم معنی را در همان کتاب یا نوشته‌های همان نویسنده یا همان "ژانر" بیابید؛ کتاب مقدس بهترین مفسر خود است زیرا یک نویسنده دارد که روح القدس می‌باشد.

۵. برای بازبینی مشاهدات خود از زمینه و موقعیت تاریخی، از "کمکهای مطالعات" بهره بگیرید.

a. کتب مقدس دارای راهنمای مطالعات

b. دایره المعارف، کتابهای راهنما، و فرهنگ لغات کتاب مقدس

c. پیشگفتارهای کتاب مقدس

d. تفاسیر کتاب مقدس (در این مرحله مطالعه خود، بگذارید جوامع ایمانداران مسیحی گذشته و حال، مطالعه شخصی شما را یاری و تصحیح کنند).

IV. کاربرد تفسیر انجیل

در اینجا به کاربرد می‌پردازیم. شما با صرف وقت کوشیده‌اید تا متن را مطابق زمینه اصلی و اولیه آن درک کنید. اکنون باید آن را در زندگی و فرهنگ خود به کار بگیرید. من اقتدار کتاب مقدس را به این صورت تعریف می‌کنم: "استنباط آنچه نویسنده اصلی به عصر خود می‌گفت، و به کارگیری آن واقعیت در زمان ما."

پس از آنکه قصد نویسنده اصلی، هم از لحاظ زمان و هم منطق آن تفسیر گردد، کاربرد باید انجام شود. ما نمی‌توانیم یک بخش کتاب مقدس را در زمان خود به کار بگیریم مگر آنکه بدانیم برای عصر خود چه می‌گفته است. یک بخش کتاب مقدس نباید معنایی بدهد که پیشتر هرگز آن معنا را نداشته است! «طرح کلی» مشروح شما، به صورت پاراگراف‌ها، (دوره مطالعه شماره ۳) راهنمای شما خواهد بود. کاربرد باید در سطح پاراگراف‌ها انجام شود نه کلمات. کلمات فقط در چارچوب متن معنا دارند؛ بندها تنها در چهارچوب متن معنا دارند؛ جملات تنها در چارچوب متن معنا دارند. در فرایند تفسیر، تنها شخص الهام یافته‌ای که دست اندر کار می‌باشد نویسنده اصلی است. ما صرفاً از او، به وسیله روشن سازی و تنویر روح القدس، پیروی می‌کنیم. اما تنویر الهام نیست. برای گفتن "خداوند چنین می‌فرماید"، باید پایبند قصد نویسنده اصلی باشیم. کاربرد باید دقیقاً مربوط به مقصود عمومی کل نوشته، واحد ادبی بخصوص، و بسط اندیشه در سطح پاراگراف باشد.

اجازه ندهید مسایل روز، کتاب مقدس را تفسیر کنند؛ بگذارید کتاب مقدس سخن بگوید! برای این کار ممکن است لازم باشد اصولی را از متن نتیجه گیری کنیم - این زمانی صحت دارد که «اصل» در متن باشد. متأسفانه بسیاری از اوقات، اصول ما فقط اصول "خودمان" هستند - نه اصول متن. در کاربرد کتاب مقدس (بجز در مورد نبوت) مهم است بیاد داشته باشیم برای یک متن خاص کتاب مقدس، یک معنا و تنها همان یک معنا مصداق دارد. آن معنا به قصد نویسنده اصلی مرتبط است که در باره بحران یا نیازی در زمان خود سخن گفته است. از این یک معنا می‌توان کاربردهای ممکنه فراوانی را برگرفت. کاربرد بر پایه نیازهای دریافت کنندگان خواهد بود، اما باید به مفهوم نویسنده اصلی ارتباط داده شود.

V. جنبه روحانی تفسیر

تا اینجا درباره فرایند منطقی و متنی در تفسیرکردن و در کاربرد صحبت کرده‌ام. اجازه بدهید اکنون مختصراً جنبه روحانی تفسیر را مورد بحث قرار دهیم. این لیست نکات مهم، برای من مفید بوده است:

A. برای کمک روح القدس دعا کنید (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۱: ۲۶ و ۲: ۱۶).

B. دعا کنید خدا شما را ببخشد و از گناهایی که به آنها واقف هستید پاک سازد. (اول یوحنا ۱: ۹).

C. برای اشتیاق بیشتر در شناخت خدا دعا کنید (مراجعه شود به مزامیر ۱۹: ۷ الی ۱۴: ۴۲؛ ۱ به بعد؛ ۱۱۹: ۱ به بعد).

D. هر بینش جدیدتان را بلافاصله در زندگی خود به کار ببندید.

E. فروتن و آموزش پذیر باقی بمانید.

کار بسیار مشکلی است که توازن بین فرایند منطقی، و هدایت روحانی روح القدس را بتوان حفظ نمود. نقل قولهای ذیل بمن کمک کرده‌اند توازن

بین این دو را بیابم:

A. برداشت از «جیمز و. سائر» در کتاب «پیچاندن کتاب مقدس»، صفحات ۱۷-۱۸: "تنویر به اذهان قوم خدا می‌آید - نه صرفاً اشخاص بلند مرتبه روحانی. در مسیحیت مبنا بر کتاب مقدس، طبقه گورو [اساتید معنوی] یا اشراقیون [اشخاصی که بدون استدلال منطقی و فقط از روی نیروی ذهنی حقیقت را کشف می‌کنند] و کسانی وجود ندارند که تمامی تفاسیر قابل قبول باید از طریق آنها به دست آید. پس با اینکه روح القدس عطایای مخصوص حکمت، معرفت و بصیرت روحانی را می‌دهد، این کار را به این مسیحیان دارای عطایا واگذار نکرده است که فقط آنها مرجع تفسیر کلام او باشند. هر یک از افراد قوم خدا مسئول هستند با ارجاع به کتاب مقدس، بیاموزند، قضاوت کنند و تمیز دهند، زیرا کتاب مقدس مرجع برتر حتی نسبت به کسانی است که خدا به آنان تواناییهای خاص بخشیده است. در خلاصه، فرض من در سراسر کتاب بر این است که کتاب مقدس، مکاشفه حقیقی خدا به تمامی بشر است، و اینکه کتاب مقدس برای ما مرجع اقتدار نهایی در تمام مواردی است که در باره آنها سخن می‌گوید، نیز کتاب مقدس یک معمای مبهم نیست، بلکه افراد عادی از هر فرهنگی می‌توانند آن را به اندازه کافی درک کنند."

B. در مورد «کرکگارد»، مطابق «برنارد رم» در کتاب او به نام «تفسیر کتاب مقدس از دیدگاه پروتستان» صفحه ۷۵: به گفته کرکگارد، مطالعه دستوری، واژه‌ای و تاریخی کتاب مقدس لازم بود، اما از لحاظ مطالعه حقیقی کتاب مقدس، مرحله مقدماتی به شمار می‌آید. "برای مطالعه کتاب مقدس به عنوان «کلام خدا»، باید آن را با قلبی پر شور، با تمام حواس، با انتظاری مشتاقانه، و در حال مکالمه با خداوند، خواند. مطالعه کتاب مقدس بدون تفکر و توجه به آن، یا به صورت کتاب درسی، یا برای انجام شغل، مطالعه آن به عنوان کلام خدا محسوب نمی‌شود. وقتی کسی کتاب مقدس را طوری بخواند که نامه عاشقانه را می‌خواند، آنگاه آن را به عنوان کلام خدا خوانده است."

C. "اچ. راولی" در کتاب "مطرح بودن کتاب مقدس" صفحه ۱۹:
درک کتاب مقدس تنها به صورت عقلانی، هر قدر هم که کامل باشد، هرگز نمی‌تواند همه گنجینه‌های آن را از آن خود سازد. اینگونه فهم، ناچیز به شمار نمی‌آید چون برای استنباط کامل ضروری است. اما باید به درک روحانی گنجینه‌های روحانی این کتاب منتهی گردد تا کامل باشد. و برای آن درک روحانی، چیزی بیشتر از هوشیاری عقلانی لازم است. موضوعات روحانی با بینش روحانی دریافت می‌شوند و دانشجوی کتاب مقدس نیازمند طرز فکری پذیرنده از لحاظ روحانی، و اشتیاقی برای یافتن خدا است تا خود را به او تسلیم کند. در این صورت او می‌تواند از مطالعه علمی خود فراتر رفته، به میراث غنیر این کتاب که بزرگترین کتابها است دست یابد."

VI. روش این کتاب تفسیر

کتاب تفسیر برای راهنمایی مطالعات به راه‌های ذیل برای کمک به رویه‌های تفسیری شما تنظیم شده:

A. طرح کلی مختصر تاریخی، معرف هر کتاب است. پس از آنکه «مرحله مطالعه شماره ۳» را انجام داده‌اید، به این اطلاعات مراجعه کنید.

B. بینشهای متنی در ابتدای هر فصل قرار دارند. اینها به شما کمک می‌کنند به بینید واحد ادبی چه ساختاری دارد.

C. در ابتدای هر فصل یا هر واحد ادبی عمده، تقسیم بندی پاراگرافها و عناوین توصیفی آنها از چند ترجمه جدید ارائه گردیده‌اند:

۱. کتاب مقدس استاندارد آمریکایی ترجمه جدید، بروز آورده شده در سال ۱۹۹۵ (NASB)

۲. کتاب مقدس پادشاه جیمز ترجمه جدید (NKJV)

۳. ترجمه جدید تجدید نظر شده استاندارد (NRSV)

۴. ترجمه انگلیسی امروز (TEV)

۵. کتاب مقدس جدید اورشلیم (NJB)

تقسیم بندی پاراگرافها الهام نشده‌اند. آنها باید از روی چارچوب متن محقق شوند. به وسیله مقایسه چند ترجمه معاصر که از تئوری‌های متفاوت ترجمه و دیدگاه‌های مختلف علم الهی می‌باشند، می‌توانیم ساختار گمان شده تفکر نویسنده اصلی را تجزیه و تحلیل کنیم. هر پاراگراف (بند) دارای یک حقیقت اعظم است که به آن «جمله اصلی» یا «ایده محوری متن» می‌گویند. این تفکر یکی کننده، راه تفسیر صحیح تاریخی و دستوری می‌باشد. شخص هرگز نباید تفسیر یا موعظه یا تدریس خود را بر پایه‌ای کمتر از یک پاراگراف انجام دهد! همچنین بیاد داشته باشید که هر پاراگراف با پاراگرافهای اطرافش مرتبط است. به این دلیل است که «طرح کلی» تمام کتاب به صورت پاراگراف بندی این قدر مهم است. ما باید بتوانیم ترتیب و توالی منطقی مطلبی را که مورد بحث نویسنده الهام یافته و اصلی است دریافت کنیم.

D. ترتیب یادداشتهای «باب» (نویسنده کتاب) مطابق روش تفسیری آیه به آیه است. با این روش مجبور می‌شویم از اندیشه نویسنده اصلی پیروی کنیم. یادداشتهای از چند جنبه مختلف اطلاعات فراهم می‌کنند:

۱. چهارچوب ادبی

۲. بینشهای تاریخی و فرهنگی

۳. اطلاعات دستوری

۴. مطالعات واژه‌ای

۵. بخشهای موازی (مشابه یا مترادف) مربوطه

E. در بعضی مقاطع کتاب تفسیر، متن درج شده ترجمه استاندارد آمریکایی جدید (بروز آمده در ۱۹۹۵) به وسیله چند ترجمه معاصر دیگر تکمیل

خواهد شد:

۱. کتاب مقدس پادشاه جیمز ترجمه جدید (NKJV) که مطابق پیرو متن نسخ خطی «متن دریافتی» می‌باشد.
 ۲. ترجمه جدید تجدید نظر شده استاندارد (NRSV) که بازنگری کلمه به کلمه کتاب مقدس ترجمه استاندارد تجدید نظر شده توسط شورای ملی کلیساها می‌باشد.
 ۳. ترجمه انگلیسی امروز (TEV) که ترجمه «معادل پویا» توسط انجمن کتب مقدسه آمریکا است.
 ۴. کتاب مقدس اورشلیم (JB) که ترجمه‌ای انگلیسی است بر مبنای ترجمه «معادل پویا» کاتولیک فرانسوی.
- F. برای کسانی که به زبان یونانی آشنا نیستند، مقایسه ترجمه‌های انگلیسی به تشخیص مسائل در متن کمک می‌کند:
۱. تفاوتها در متون خطی
 ۲. معانی جانشین واژگان
 ۳. متون و ساختار مشکل دستوری
 ۴. متون دارای چند معنی
- اگر چه ترجمه‌های انگلیسی نمی‌توانند این مسایل را حل کنند، آنها را برای مطالعه بیشتر و کاملتر مورد نظر قرار می‌دهند.
- G. در پایان هر فصل سوالات مربوطه برای گفتگو فراهم شده‌اند و در این سوالات سعی شده است مسائل عمده تفسیری آن فصل مورد نظر قرار بگیرند

مقدمه ای بر کتاب تثنیه

I. اهمیت

A. این یکی از چهار کتاب عهد عتیق است که اغلب در عهد جدید از آن نقل قول شده است (یعنی پیدایش، تثنیه، مزامیر و اشعیا). از تثنیه ۸۳ مرتبه نقل قول شده است.

B. نقل قولی از "Deuteronomy" در Tyndale OT Commentary Series اثر J. A. Thompson:

"تثنیه یکی از بزرگترین کتابهای عهد عتیق است. هیچ کتاب دیگری از کتاب مقدس، نفوذی را که آن در مذاهب داخلی و شخصی در تمامی اعصار داشته، نداشته و از آن فراتر نرفته است" (صفحه ۱۱).

C. این باید یکی از کتب محبوب عیسی در میان کتب عهد عتیق باشد:

۱. به کرات در طول دورانی که شیطان در دوره بیابانگردی او تلاش میکرد او را وسوسه نماید، از آن نقل قول کرد

a. انجیل متی ۴:۴، انجیل لوقا ۴:۴ - تثنیه ۸:۳

b. انجیل متی ۷:۴، انجیل لوقا ۱۲:۴ - تثنیه ۶:۲۶

c. انجیل متی ۱۰:۴، انجیل لوقا ۸:۴ - تثنیه ۶:۱۳

۲. این احتمالاً نمای کلی در پس خطبه بر روی کوه است (مراجعه شود به انجیل متی ۵ الی ۷)

۳. عیسی از تثنیه ۶:۵ به عنوان بزرگترین فرمان نقل قول میکند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۲:۳۴ الی ۴۰، انجیل مرقس ۱۲:۲۸ الی ۳۴، انجیل لوقا ۱۰:۲۵ الی ۲۸).

۴. عیسی اغلب از این بخش از عهد عتیق (پیدایش - تثنیه) نقل قول میکند زیرا یهودیان روزگار او آن را مقتدرترین بخش کتاب مقدس میدانستند.

D. این یکی از نمونه های مهم در کتاب مقدس تفسیر مجدد آفرینش قبلی خداوند به موقعیت جدید است. یک نمونه از این می تواند تفاوت اندکی بین ده فرمان در خروج ۲۰:۱۱ در مقابل تثنیه ۵:۱۵ باشد. خروج ۲۰ در کوه سینا و مربوط به دوران سرگردان وحشی است در حالی که تثنیه ۵ در دشت های موآب داده شده بود که مردم را برای زندگی ساکن در کنعان آماده می کرد.

E. تثنیه مجموعه ای از پیام های داده شده توسط موسی در دشت های موآب (شرق اردن) است. این سه خطبه همه با تعیین مکان خطبه شروع می شوند. همه ممکن است به یک مکان اشاره کنند.

۱. "در سرتاسر اردن در بیابان، در عربه مقابل سوف، بین پاران و توفل و لابان و هزرته و دیازاب" ۱:۱

۲. "در سراسر اردن در سرزمین موآب"، ۱:۵

۳. "در سراسر اردن، در دره مقابل Beth-peor، در سرزمین سیحون پادشاه"، ۴:۴

۴. "در سرزمین موآب"، ۲۹:۱

F. تثنیه نیز مرکز گفت و گوی امروز در میان محققان عهد عتیق در مورد شکل گیری ادبی آن است. تحقیقات مدرن بر روی نظریه های آن در رابطه با ترکیبات هم تثنیه و بقیه اسفار پنجگانه تقسیم شده است.

II. نام کتاب

A. در زبان عبری، عناوین کتاب Tanakh (اسفار پنجگانه) یکی از ده کلمه اول خود هستند، معمولاً اولین کلمه آنها

۱. پیدایش، "در آغاز"

۲. خروج، "و اینها اسامی هستند"

۳. لاویان، "و او نامید"

۴. اعداد، "در بیابان"

۵. تثنیه، "و اینها کلمات هستند"

B. در تلمود، تثنیه "تکرار قانون" (*Mishnah Hattorah* از تثنیه ۱۷:۱۸) نامیده میشود

C. در ترجمه یونانی عهد عتیق که *Septuagint* (LXX) نامیده میشود و حدود ۲۵۰ قبل از میلاد نوشته شده است، تثنیه "قانون دوم" نامیده میشود، به خاطر ترجمه اشتباه ۱۷:۱۸ (یعنی "از این قانون یک کپی بگیرید").

D. ما عنوان انگلیسی را از نسخه لاتین والگیت جروم که "قانون دوم" نامیده میشود گرفته ایم (*Deuteronomium*).

E. کتابی از راهنماییها برای حفظ پیمان خدا است

۱. "این کتاب قانون"، ۲۸:۶۱

۲. "این قانون"، ۱: ۵، ۴: ۸، ۱۷: ۱۸ و ۱۹، ۲۷، ۳ و ۸ و ۲۶
 ۳. سایر عبارتهای توصیفی، ۴: ۱ و ۴۵، ۶: ۱۷ و ۲۰، ۱۲: ۱
 III. تقدس - این کتاب جمعبندی تورات است که نخستین قسمت از سه قسمت کتب مقدس عبری را تشکیل میدهد

A. قانون تورات - پیدایش - تثبیه

B. پیامبران

۱. پیامبران قدیمی - یوشع - پادشاهان (به استثنای روت)
 ۲. پیامبران جدیدتر - اشعیا - ملاکی (به استثنای دانیال و مراثی ارمیا)

C. نوشته ها

۱. مگیلوت (پنج کتبیبه)

a. غزل غزلها

b. جامعه

c. روت

d. مراثی ارمیا

e. استر

۲. دانیال

۳. ادبیات عرفانی

a. یعقوب

b. مزامیر

c. امثال

۴. اول و دوم تواریخ

IV. ژانر

A. تثبیه ترکیبی از چندین ژانر است

۱. روایتهای تاریخی

a. فصلهای ۱ الی ۴

b. فصل ۳۴

۲. نصایح - فصلهای ۶ الی ۱۱

۳. خط مشی ها، فصلهای ۱۲ الی ۲۸

۴. مزامیر/سرودها/اشعار، فصل ۳۲

۵. برکات - فصل ۳۳

B. تثبیه خود را به عنوان کتاب دستورالعمل های یهوه برای زندگی (تورات) در ۲۹: ۲۱؛ ۳۰: ۱۰؛ ۳۱: ۲۶ توصیف می کند. این کتابی از

آموزه های ایمان و زندگی است که به نسلهای آینده منتقل می شود

C. رهبر مخصوص خداوند به واسطه نوشته خدا جایگزین شده است. رهبران انسانی باقی خواهند ماند، اما بر مکاشفه مکتوب به عنوان معتبر

و دارای اقتدار، تأکید شده است.

V. نگارنده

A. سنت یهود

۱. سنت باستان میگوید که نویسنده موسی است

۲. در اینها بیان شده است

a. تلمود - بابا باترا ۱۴ ب

b. میشناه

c. جامعه بن سیراک ۲۴: ۲۳ (نوشته شده در حدود ۱۸۵ قبل از میلاد)

d. فیلو از اسکندریه

e. فلاویوس جوزفوس

۳. در خود کتاب مقدس

- a. داوران ۳: ۴ و یوشع ۸: ۳۱
- b. "موسی گفت"
- (۱) تثنیه ۱: ۱ و ۳
 - (۲) تثنیه ۵: ۱
 - (۳) تثنیه ۲۷: ۱
 - (۴) تثنیه ۲۹: ۲
 - (۵) تثنیه ۳۱: ۱ و ۳۰
 - (۶) تثنیه ۳۲: ۴۴
 - (۷) تثنیه ۳۳: ۱
- c. "یهوه با موسی سخن میگوید:"
- (۱) تثنیه ۵: ۴ الی ۵، ۲۲
 - (۲) تثنیه ۶: ۱
 - (۳) تثنیه ۱۰: ۱
- d. "موسی نوشت:"
- (۱) تثنیه ۳۱: ۹ و ۲۲ و ۲۴
 - (۲) خروج ۱۷: ۱۴
 - (۳) خروج ۲۴: ۴ و ۱۲
 - (۴) خروج ۳۴: ۲۷ الی ۲۸
 - (۵) اعداد ۳۳: ۲
- e. عیسی از تثنیه نقل قول کرده و یا بدان اشاره میکند و میگوید "موسی گفت"/"موسی نوشت"
- (۱) انجیل متی ۱۹: ۷ الی ۹، انجیل مرقس ۱۰: ۴ الی ۵، تثنیه ۲۴: ۱ الی ۴
 - (۲) انجیل مرقس ۷: ۱۰ - تثنیه ۵: ۱۶
 - (۳) انجیل لوقا ۱۶: ۳۱، ۲۴: ۲۷ و ۴۴، انجیل یوحنا ۵: ۴۶ الی ۴۷، ۷: ۱۹ و ۲۳
- f. پولس تصریح میکند که موسی نویسنده است:
- (۱) رومیان ۱۰: ۱۹ - تثنیه ۳۲: ۲۱
 - (۲) اول قرنتیان ۹: ۹ - تثنیه ۲۵: ۴
 - (۳) غلاطیان ۳: ۱۰ - تثنیه ۲۷: ۲۶
 - (۴) اعمال رسولان ۲۶: ۲۲، ۲۸، ۲۳
- g. پطرس در موعظه پنتیکاست خود تصریح میکند که موسی نویسنده است - اعمال رسولان ۳: ۲۲
- h. نویسنده عبرانیان تصریح میکند که موسی نویسنده است - عبرانیان ۱۰: ۲۸، تثنیه ۱۷: ۲ الی ۶

B. تحقیقات مدرن

۱. بسیاری از متفکران قرن هجدهم و نوزدهم، به دنبال تئوری چندین اخلاق گرف وولهاوزن (JEDP)، ادعا می کنند که تثنیه توسط یک کشیش / پیامبر در دوران سلطنت یوشع در یهودا برای حمایت از اصلاحات معنوی او نوشته شده است. این بدان معنی است که این کتاب به نام موسی در حدود ۶۲۱ قبل از میلاد نوشته شده است.
 ۲. آنها بر این اساس هستند
- a. دوم پادشاهان ۲۲: ۸، دوم تواریخ ۳۴: ۱۴ الی ۱۵، "کتاب قانون را در خانه ارباب یافتیم"
 - b. فصل ۱۲ بر سر یک موضوع برای جشن خیمه ها و معبد جدید صحبت میکند
 - c. فصل ۱۷ در مورد شاه جدید صحبت میکند
 - d. حقیقت این است که نوشتن یک کتاب به نام یک شخص مشهور از گذشته در خاور نزدیک باستان و در محافل یهودی رایج بود
 - e. شباهت های سبک، واژگان و دستور زبان بین تثنیه و یوشع، پادشاهان و ارمیا
 - f. تثنیه مرگ موسی را ذکر می کند (فصل ۳۴)
 - g. اضافات ویراستاری بدیهی در اسفار پنج گانه
- (۱) تثنیه ۳: ۱۴

- h. انواع گوناگون غیر قابل توضیح در استفاده از نامهای خداوند: ال، الشادعی، الوهیم، یهوه، در زمینه های به ظاهر یکپارچه و دوره های تاریخی.
- C. بدیهی است که برخی اضافات ویراستاری صورت گرفته باشد. کاتبین یهودی در مصر تعلیم دیده بودند، جایی که متون باستانی مرتب به روز میشدند. کاتبین بین النهرینی در اضافه کردن تردید داشتند. برخی مثالها در کتاب تثنیه به شرح زیر هستند
۱. ۲۷:۳ و ۸
 ۲. ۲۸:۵۸
 ۳. ۲۹:۲۱ و ۲۹
 ۴. ۳۰:۱۰ و ۱۹
 ۵. ۳۱:۲۴

.VI تاریخ

- A. اگر توسط موسی نوشته شده باشد، هنوز دو احتمال در رابطه با زمان و مدت خروج از مصر وجود دارد.
۱. اگر اول پادشاهان ۶:۱ به معنای واقعی کلمه منظور باشد، حدود ۱۴۴۵ قبل از میلاد (سلسله ۱۸ توتموس سوم و آمنهوتپ دوم):
 - a. LXX بجای ۴۸۰ سال، ۴۴۰ سال دارد
 - b. این عدد ممکن است (به صورت نمادین) منعکس کننده نسل ها باشد نه سالها
 ۲. شواهد باستانشناسی برای ل ۱۲۹۰ قبل میلاد در مورد خروج (نوزدهمین خاندان مصر):
 - a. ستی اول (۱۳۹۰ الی ۱۲۹۰ پایتخت مصر را از تنس به منطقه دلتای زوان/تنیس منتقل کرد
 - b. رامسس دوم (۱۲۹۰ الی ۱۲۲۴):
 - (۱) نام او در شهری که توسط بردگان یهودی ساختند آمده (مراجعه شود به پیدایش ۴۷:۱۱، خروج ۱:۱۱)
 - (۲) او ۴۷ دختر داشت
 - (۳) حکومت او توسط پسر بزرگش ادامه نیافت
 - c. تمامی شهرهای بزرگ فلسطین در حدود ۱۲۵۰ قبل از میلاد تخریب شده و به سرعت بازسازی شدند
- B. نظریه تحقیقات مردن در مورد چندین نگارنده
۱. J (یهوه) ۹۵۰ قبل از میلاد
 ۲. E (الوهیم) ۸۵۰ قبل از میلاد
 ۳. JE (ترکیب) ۷۵۰ قبل از میلاد
 ۴. D (تثنیه) ۶۲۱ قبل از میلاد
 ۵. P (کشیشان) ۴۰۰ قبل از میلاد

.VII منابع برای اصلاح شرایط تاریخی

- A. معاهدات هیتیتی از هزاره دوم قبل از میلاد به ما یک شرایط باستانی که به لحاظ تاریخی معاصر است همسو با ساختار تثنیه (و همچنین خروج-لاویان و یوشع ۲۴) ارائه میدهد. این الگوی معاهده هزاره اول قبل از میلاد تغییر کرد. این به ما شواهدی در مورد تاریخی بودن تثنیه می دهد. برای مطالعه بیشتر در این زمینه به *Law and Covenants in Israel and the Ancient Near East* اثر G. E. Mendenhall و *Treaty of the Great King* اثر M. G. Kline مراجعه کنید.
- B. الگوی هیتیتی و همسوی تثنیه آن
۱. مقدمه (تثنیه ۱: ۱ الی ۵، مقدمه ای بر سخنگو، یهوه)
 ۲. مروری بر اعمال گذشته شاه (تثنیه ۱: ۶ الی ۴: ۴۹، کارهای قبلی خدا برای اسرائیل)
 ۳. اصطلاحات معاهده (تثنیه ۵ الی ۲۶)
 - a. کلی (تثنیه ۵ الی ۱۱)
 - b. خاص (تثنیه ۱۲ الی ۲۶)
 ۴. نتایج معاهده (تثنیه ۲۷ الی ۲۹)
 - a. مزایا (تثنیه ۲۸)
 - b. عواقب (تثنیه ۲۷)
 ۵. شاهد الهی (تثنیه ۳۰: ۱۹، ۳۱: ۱۹، همچنین ۳۲، شعر موسی به عنوان شهادت عمل میکند):

- a. کپی معاهده در معبد الهی قرار داده شد
 - b. یک نسخه از معاهده در معبد وصال نگهداری شد تا سالانه خوانده شود
 - c. منحصر به فرد بودن معاهده هیتیتی نسبت به معاهدات آسوریان و سوریان
- (۱) بازبینی تاریخی اعمال گذشته پادشاه
(۲) بخش نفرین کمتر بیان شد

C. الگوی معاهده هیتیتی در اولین هزاره قبل از میلاد اندکی تغییر کرد (یک آیت حذف شد). فرم تثنیه با دوران موسی و یوشع بهترین مطابقت را دارد.

D. برای یک بحث خوب در مورد این معاهدات به *Ancient Orient and Old Testament* اثر K. A. Kitchen صفحات ۹۹ الی ۱۰۲ مراجعه کنید.

VIII. واحدهای ادبی (متن)

- A. مقدمه کتاب، ۱: ۱ الی ۵
- B. موعظه اول، ۱: ۶ الی ۴: ۴۳ (اعمال گذشته یهوه برای امروز)
- C. موعظه دوم، ۴: ۴۴ الی ۲۶: ۱۹ (قانون یهوه برای امروز و همه دوران)
 - ۱. عام - ده فرمان (۵ الی ۱۱)
 - ۲. مثالهای خاص و کاربردها (۱۲ الی ۲۶)
- D. موعظه سوم، ۲۷ الی ۳۰ (قانون یهوه برای آینده ۲۷ الی ۲۹)
 - ۱. لعنتها (۲۷)
 - ۲. برکات (۲۸)
 - ۳. تجدید پیمان (۲۹ الی ۳۰)
- E. آخرین گفته های موسی، ۲۱ الی ۳۳
 - ۱. موعظه "خداحافظی"، ۳۱: ۱ الی ۲۹
 - ۲. سرود موسی، ۳۱: ۳۰ الی ۳۲: ۵۲
 - ۳. برکات موسی، ۳۳: ۱ الی ۲۹
- F. مرگ موسی، ۳۴

IX. حقایق اصلی

- A. آمادگی نهایی قبل از ورود به سرزمین موعود. پیمان خدا با ابراهیم (پیدایش ۱۵) کامل شده است!
- B. پیدایش ۱۲: ۱-۳ زمین و دانه را وعده داد. عهد عتیق بر زمین تمرکز دارد؛ عهد جدید بر روی "دانه" متمرکز خواهد شد (مراجعه شود به غلاطیان ۳)
- C. موسی، مردم را برای یک زندگی کشاورزی پایدار در برابر زندگی عشایری آماده می کند. او پیمان سینا را برای سرزمین موعود سازگار می کند. به نوعی، تثنیه قانون اساسی اسرائیل است.
- D. این کتاب تأکید بر وفاداری خدا در گذشته، حال و آینده است. با این حال، پیمان مشروط است! اسرائیل باید به ایمان، توبه و اطاعت ادامه دهد. اگر او لعنت فصل های ۲۷-۲۹ را نبیند، به واقعیت تبدیل می شود. موسی مثال بزرگی از عشق و عدالت خداست! حتی رهبر ویژه خدا نیز مسئول اطاعت است. نافرمانی همیشه عواقبی را به همراه دارد!

تثنيه ۱

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
فرمان قبلی برای ورود به کنعان	مرور تاریخی (۱:۱ الی ۳:۲۹)	مقدمه	گفتمان اول موسی (۱:۱ الی ۴:۴۳)
۱:۱ الی ۸	۱:۱ الی ۵	۱:۱ الی ۵	زمان و مکان ۱:۱ الی ۳ ۴:۱ الی ۵
رهبران قبایل منصوب میشوند	۶:۱ الی ۸	۶:۱ الی ۸	آخرین راهنماییها در حوریب ۶:۱ الی ۸
۹:۱ الی ۱۸	۹:۱ الی ۱۸	۹:۱ الی ۱۵ ۱۶:۱ الی ۱۸	۹:۱ الی ۱۸
ممانعت اسرائیل از ورود به سرزمین		جاسوسان از قادش برنیع اعزام شدند	کادش: اسرائیلیان ایمان خود را از دست میدهند
۱۹:۱ الی ۲۵	۱۹:۱ الی ۲۱ ۲۲:۱ الی ۲۵	۱۹:۱ الی ۲۱ ۲۲:۱ ۲۳:۱ الی ۲۵	۱۹:۱ الی ۲۸
۲۶:۱ الی ۳۳	۲۶:۱ الی ۳۳	۲۶:۱ الی ۲۸ ۲۹:۱ الی ۳۳	۲۹:۱ الی ۳۳
مجازات برای شورش اسرائیل	۳۴:۱ الی ۴۰	ارباب اسرائیل را تنبیه میکند ۳۴:۱ الی ۳۸ ۳۹:۱ الی ۴۰	راهنمایی یهوه در قادش ۳۴:۱ الی ۴۰
۴۱:۱ الی ۴۶	۴۱:۱ الی ۴۵	۴۱:۱ ۴۲:۱ الی ۴۵	

مطالعه حلقه^۱ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

*۱ تقسیم بندی پاراگرافها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می باشند. هر ترجمه جدید، پاراگرافها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه ای متمایز به کار می گیرد. همانطور که متن را می خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن (پاراگرافها) را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعا کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: واژه نامه.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱: ۱ الی ۵

این است سخنانی که موسی در آن سوی اردن در بیابان، یعنی در عَرَبه، مقابل سوف، بین فاران و نوفل، لابان، حَضیروت و دی ذَهَب، به تمامی اسرائیل گفت. ^۲ از حوریب تا قادیس بَرِنج از راه کوه سِعیِر، سفر یازده روزه است. ^۳ در نخستین روز ماه یازدهم، در سال چهلیم، موسی با بنی اسرائیل مطابق هر آنچه خداوند به او دربارهٔ ایشان فرمان داده بود، سخن گفت، ^۴ پس از آنکه سیحون پادشاه آموریان را که در حِشْبون ساکن بود، و عوج پادشاه باشان را که در عَشْتاروت در اِدْرعی سکونت داشت، شکست داده بود. ^۵ در آن سوی اردن در سرزمین موآب، موسی به شرح این شریعت پرداخته، گفت:

۱: ۱ " این است سخنانی " این عنوان عبری این کتاب است. فعل عبری " صحبت کرد " (*Piel*, KB 210, BDB 180) زمان کامل) یک کلمه هم ریشه با حالت اسمی کلمه است (BDB 182). از آنجا که در کتاب خود می گوید که این کلمات موسی هستند، من معتقدم که این امکان را ندارد که این کار به طور کامل کار یک ویراستار، ویرایشگر یا کامپایلر دیگر باشد. ما در واقع کلام موسی را داریم که در واقع کلام یهوه هستند (مثلاً ۷: ۴؛ ۱۱: ۱۳-۱۴؛ ۱۷: ۳؛ ۲۹: ۶). این به این معنا نیست که بعضی از مطالب مورد ویرایش قرار نگرفته باشند یا اینکه موسی مرگ خود را ثبت کرده است. اما بیشتر مواد و الهیات موسی هستند.

به نظر میرسد عبارات مشابه تثنیه را به بخشهایی تقسیم بندی کرده باشد

۱. " اینها گفته ها هستند "، ۱: ۱ (۱: ۱ الی ۵، مقدمه بر موعظه اول)
۲. " این قانون است "، ۴: ۴ (۴: ۴ الی ۴۹، مقدمه موعظه دوم)
۳. " این فرمان است "، ۶: ۱
۴. " اینها گفته های پیمان هستند "، ۲۹: ۱ (شروع موعظه سوم)
۵. " این برکت است "، ۳۳: ۱

در حالی که من در مورد این مسئله بحث برانگیز از نویسندگی / تاریخ، اظهار نظر می کنم، اجازه دهید بگویم که من معتقد هستم که کلیه کتاب تحت الهام است (نگاه کنید به دوم تیموتائوس ۳: ۱۵-۱۷). موضوع نویسندگی و تاریخ مسائل هرمنوتیک است، نه مسائل الهام بخش! روح القدس نویسنده الهی تمام متون مقدس است. آیا این پیش فرض است؟ کاملاً! اما این یک پیش فرض اساسی است که باید قبل از هر گونه تفسیر کتاب مقدس، مورد بررسی و مطالعه قرار گیرد. آموزه های الهام و تقدس گرایی ستون های دو سمتی هستند که در آنها یک کتاب مقدس معتبر وجود دارد!

■ "که موسی گفت" تعداد زیادی از مردم از مصر با موسی آمده بودند و از نظر فیزیکی غیرممکن بود که او بتواند همزمان با همه آنها صحبت کند. احتمالاً او با بزرگان صحبت کرد و سپس آنها را به گروه های کوچکتر تقسیم کرده تا کلام او را تکرار کنند یا این یک راه ادبی برای نشان دادن یک سند نوشته شده است.

■ "به تمامی اسرائیل" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: اسرائیل (نام)

SPECIAL TOPIC: ISRAEL (the name)

- I. معنی این اسم مشخص نیست (BDB 975)
 - A. *El* ادامه دادن
 - B. بگذارد *El* سماجت کند (صیغه امری)
 - C. *El* مقاومت میکند

D. بگذارید *El* رقابت کند

E. *El* کوشش میکند

F. او که با خدا میجنگد (پیدایش ۳۲: ۲۸)

II.

کاربرد آن در عهد عتیق

A. نام یعقوب (اصطلاحاً، پاشنه گیر، BDB 784، پیدایش ۲۵: ۲۶) پس از کشتی با شخصیت معنوی در رودخانه جیوک تغییر یافته است (مراجعه شود به پیدایش ۳۲: ۲۲-۳۲؛ خروج ۳۲: ۱۳). اغلب معانی اسامی عبری عبارتند از بازی با صداها، و نه اصطلاحات استخراج میشوند (مراجعه شود به پیدایش ۳۲: ۲۸). اسراییل تبدیل به نام او شد (مراجعه شود به پیدایش ۳۵: ۱۰؛ ۳۲: ۱۳).

B. از این اسم به عنوان نام کلی برای تمام دوازده فرزند خود استفاده کرد (به عنوان مثال پیدایش ۳۲: ۳۲؛ ۴۹: ۱۶؛ خروج ۱: ۷؛ ۴: ۲۲؛ ۲۸: ۱۱؛ تثنیه ۳: ۱۸؛ ۱۰: ۶).

C. این اسم به ملتی که قبل از خروج از دوازده قبیله شکل گرفت (مراجعه شود به پیدایش ۴۷: ۲۷؛ خروج ۴: ۲۲؛ ۵: ۲) و پس از آن (مراجعه شود به تثنیه ۱: ۱؛ ۱۸: ۶؛ ۳۳: ۱۰) اطلاق شد.

D. پس از سلطنت متحد شائول، داوود و سلیمان، قبایل زیر رحبعام تقسیم شدند (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۲).

۱. جدایی حتی قبل از تقسیم شدن رسمی آغاز شد (یعنی دوم سموئیل ۳: ۱۰، ۵: ۵، ۲۰: ۱، ۲۴: ۹، اول پادشاهان ۱: ۳۵، ۴: ۲۰)

۲. تا زمان سقوط سامره توسط آسوریان در ۷۲۲ قبل از میلاد به قبایل شمالی اطلاق میشد (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۷)

E. در چند جا در مورد یهودا استفاده شد (اشعیا ۱، میکاه ۱: ۱۵ الی ۱۶)

F. پس از تبعید آشوریان و بابلیها، دوباره تبدیل به نام کلی برای همه پسران یعقوب (مراجعه شود به اشعیا ۱۷: ۷، ۹؛ ارمیا ۲: ۴، ۵۰: ۱۷، ۱۹) شد.

G. در مورد مردم عوام در مقابل کشیشان استفاده می‌شد (مراجعه شود به اول تواریخ ۹: ۲، عزرا ۱۰: ۲۵، نحیا ۱۱: ۳).

■ "آن سوی اردن" (در متن انگلیسی *across the Jordan* نوشته شده که به معنی "در سراسر اردن" است) این احتمالاً به معنی "در منطقه" (BDB 719) است. دو جمله بعدی در مورد مکان جغرافیایی اردوگاه اسرائیل، زمانی که موسی به آنها این وحی را داد، بسیار مشخص هستند. این یک اصطلاح برای (۱) منطقه شرقی اردن بود (مراجعه شود به اعداد ۳۵: ۱۴؛ تثنیه ۱: ۱، ۵: ۴؛ ۴۱، ۴۶، ۴۷، ۴۹) و (۲) منطقه غربی (مراجعه شود به تثنیه ۳: ۲۰ و ۲۵، ۱۱: ۳۰، ۹: ۱). این به عبارات اضافی نیاز دارد تا مشخص شود که منظور کدام ساحل رودخانه است (مراجعه شود به R.K. Harrison, *Introduction to the Old Testament*, صفحه ۶۳۶-۶۳۸).

■ "بیابان" این منظور صحرا نیست بلکه علفزارها و زمینهای متروکه و بدون سکنه است (BDB 184)، که به جز در زمستان و اوایل بهار، بیشتر سال خشک و مرده است.

■ "عَرَبَه" این به معنای واقعی کلمه "دشت های خشک" (BDB 787) است. این به دره اردن (یعنی دره بزرگ ریفت) که از دریای جلیل تا خلیج عقبه (واقعاً از ترکیه به موزامبیک) می‌رود اشاره می‌کند. بنابراین، هم به منطقه جنوب (استفاده مدرن) و هم به شمال دریای مرده اشاره دارد و برای ما دقیقاً مشخص نیست که منظور در اینجا کدام بخش است. این می‌تواند به ساحل شرقی رود اردن (مراجعه شود به ۳: ۱۷، ۴: ۴۹) یا ساحل غربی غرب (مراجعه شود به ۱۱: ۳۰) اشاره کند. آیه ۱ خلاصه ای از سفر اسرائیلیان از مصر به سینا است.

■ "سوف" این (واژه وام مصری) به معنای واقعی کلمه "نی" (BDB 693) است. این می‌تواند به گیاهان آب شور (مراجعه شود به یونس ۲: ۵) یا بیشتر گیاهان آب شیرین (مراجعه شود به خروج ۲: ۵) اشاره داشته باشد. در اینجا می‌توان "منطقه نی‌ها" یا شهر سوف ترجمه کرد و ممکن است مربوط به آیه ۴۰ باشد (یعنی دریای سرخ به معنای واقعی کلمه "دریای نی" است).

■ "فاران" اصطلاح "فاران" (BDB 803) می‌تواند به ناحیه بیابانی که در شمال بیابان سینا و در جنوب بیابان های یهودا واقع شده است، (مراجعه شود به اعداد ۱۳: ۳، ۲۶) اشاره داشته باشد. واحه قادش-بارنه در این منطقه بیابانی قرار گرفته است. موضوع خاص را در ۲: ۱ ببینید.

با این حال، در این آیه فاران به نظر می‌رسد یک مکان ناشناخته (احتمالاً یک شهر) در ساحل شرقی رود اردن باشد.

■ "توفل" این اصطلاح به معنی "سفید کردن" (BDB 1074) است. این یک مکان ناشناخته است اما ظاهراً در قسمت شرقی اردن در قلمرو موآب باشد.

■ "لابان" این اصطلاح به معنی "سفید" (BDB 526 III) است. این یک مکان ناشناخته است. برخی از محققان آن را در مسیر از سینا تا مواب قرار می‌دهند (مراجعه شود به لیبنا اعداد ۳۳: ۲۰ الی ۲۱)، در حالی که بعضی دیگر شهر یا روستای آن را در کرانه شرقی اردن در مواب قرار می‌دهند.

■ "حَضِرُوت" نام این محل (BDB 348) باعث شده است که محققان ادعا کنند مکانهایی که بعد از "عربه" نامیده می‌شوند، مکانهای اردوگاه اسرائیل بین سرزمینهای کوه سینا و دشت های مواب (مراجعه شود به ۱: ۲) بودند. اگر چنین باشد، لابان به لیبنا (مراجعه شود به اعداد ۳۳: ۲۰-۲۱) و حضیروت به اعداد ۳۳: ۱۸ الی ۱۸ اشاره میکنند. این مکانی بود که هارون و میریام بر علیه رهبری موسی و یا ازدواج جدید او با زن کوشیتی (مراجعه شود به اعداد ۱۲) زمزمه میکردند.

■ "دی دَهَب" این نام (ترکیبی از کلمه آرامی "محل" و کلمه عبری "طلا") به معنی "محل طلا" (BDB 191) است. ربی‌ها این موضوع را به مصریان نسبت دادند که وقتی یهودیان مصر را ترک کردند، مصریان به آنان طلا دادند (مراجعه شود به خروج ۳: ۲۲؛ ۱۱: ۲؛ ۱۲: ۳۵)، اما در متن، این نام مکان بود. مکان ناشناخته است. این یا (۱) در ساحل شرقی رود اردن در مواب و در نتیجه نزدیک به مکان های دیگر ذکر شده بود و یا (۲) در مسیر از کوه سینا به مواب بود.

۱: ۲ "از حوریب تا قادیس برنغ از راه کوه سِعیِر، سفر یازده روزه است" این آیه ممکن است خلاصه ای از حرکت اسرائیل از کوه حوریب / سینا به اواسط قادش باشد، اما اگر چنین باشد، در میان آیات ۱ و ۳ قرار نمیگیرد. این ممکن است بدین منظور بیان شده تا نشان دهد که سفر باید ۱۱ روز طول میکشید، اما به دلیل بی ایمانی، یک نسل کامل (بیش از ۳۸ سال) به طول انجامید. این سفر یازده روزه به نظر می رسد مکان حوریب / سینا در نوک جنوبی شبه جزیره سینا باشد.

توجه کنید که محل دادن قانون "حوریب" است. حوریب یک کلمه عبری برای "زباله" یا "ویرانه" است (BDB 352، KB 349). سینا (BDB 696) یک کلمه غیر عبری است و به نظر می رسد که هر دو به جایی که موسی اسرائیل را برای دیدار با پیهو برد اشاره داشته باشد (یعنی، حوریب، خروج ۳: ۱، تشبیه ۱: ۶ و ۱۹: ۱۰؛ ۱۵: ۵ و ۱۲: ۵ و خروج سینا: ۱۹: ۱؛ لاویان ۷: ۳۸؛ ۲۵: ۱؛ ۲۶: ۴۶؛ ۲۷: ۳۴؛ اعداد ۱: ۱؛ ۹: ۳؛ ۱۰: ۴، ۱۴: ۹؛ ۱۱: ۵). چرا نام "حوریب" اغلب در تشبیه استفاده می شود و "سینا" اغلب در خروج، نامعلوم است. در نوشته های موسی تفاوت های ادبی وجود دارد. این می تواند به یکی از اینها اشاره داشته باشد:

۱. روایت های شفاهی توسط کاتبین مختلف نوشته شده باشند
۲. موسی از کاتبین مختلفی استفاده میکرد
۳. به دلایل نامعلوم کاتبین بعدی تغییراتی میدادند
۴. تنوع نگارش

موضوع خاص: مکان کوه سینا

SPECIAL TOPIC: LOCATION OF MT. SINAI

A. اگر موسی به معنای واقعی کلمه حرف می زد و نه نمادین، سفر سه روزه از فرعون درخواست نمی کرد (مراجعه شود به خروج ۳: ۱۸، ۵: ۳: ۸: ۲۷)، زیرا این زمان کافی نبود تا به محل روایتی حاشیه جنوبی کوه سینا برسند. بنابراین، برخی از محققان محل کوه را در نزدیکی قادش-بارنه تصور میکنند.

B. محل روایتی به نام "جبل موسی"، در بیابان گناه، چندین مورد به نفع خود دارد:

۱. دشت بزرگی در برابر کوه وجود دارد.
۲. تشبیه ۱: ۲ می گوید این یک سفر یازده روزه از کوه سینا به قادش-بارنه بود.
۳. اصطلاح "سینا" یک اصطلاح غیر عبری است. ممکن است به بیابان گناه مرتبط شده باشد، که اشاره به بوته کوچک بیابانی دارد. نام عبری برای کوه Horeb (بیابان) است.
۴. مکان کوه سینا از زمان قرن چهارم میلادی محل روایتی بوده است. این منطقه در "سرزمین مادها" است که شامل یک منطقه بزرگ از شبه جزیره سینا و عربستان میباشد.
۵. به نظر می رسد که باستان شناسی محل برخی از شهرهای ذکر شده در داستان خروج (الیم، دوفکا، رفیدیم) را در سمت غرب شبه جزیره سینا تایید کرده است.

C. محل روایتی کوه سینا تا زمان زیارت سیلویا، در حدود ۳۸۵ الی ۳۸۸ قبل از میلاد نوشته نشده است (مراجعه شود به F. F. Bruce, *Commentary on Book of Acts*, صفحه ۱۵۱).

■ "کوه سعیر" BDB 973 می‌گوید که اصطلاح "سعیر" می‌تواند به معنی (۱) بز؛ (۲) مودار؛ (۳) مودار مانند درختان پربرگ باشد؛ در حالی که KB 1989 می‌گوید که به معنای پرمو است.

در عهد عتیق این اصطلاح با Edom همراه است (مراجعه شود به پیدایش ۱۴: ۶؛ ۲۰-۲۱، ۳۰؛ تثنیه ۱: ۲، ۴۴؛ ۲: ۱، ۴-۵؛ ۳۳: ۲). این اغلب به عنوان یک کوه شناخته می‌شود (مراجعه شود به پیدایش ۱۴: ۶؛ ۳۶: ۸-۹؛ تثنیه ۲: ۱). بنابراین، در اصل این منطقه کوهستانی Horite بود که توسط ادوم به آن افزوده شد.

■ "قادش برنع" این یک واحه بزرگ در مرز ادوم (اعداد ۲۰: ۱۶)، حدود ۵۰ مایلی جنوب بیرشبا با چهار چشمه طبیعی است. نام آن دو عنصر دارد. اول از عبری برای "مقدس" (BDB 873) است. دوم ناشناخته است. اینجا تبدیل به مرکز مراسم عجیب و غریب بیابانگردی شد (اعداد ۱۳-۱۴).

۱: ۳ "سال چهلم" این تنها تاریخ در تثنیه است. "چهل" (BDB 917) در بسیاری از موارد در کتاب مقدس استفاده می‌شود که به نظر می‌رسد به یک دوره طولانی و نامحدود اشاره می‌کند. دوره زمانی واقعی به نظر می‌رسد ۳۸ سال (از سینا تا دشت موآب) باشد.

■ "در نخستین روز ماه یازدهم" نویسنده تلاش دارد تا مکان و زمان را برای این کلمات برای اسرائیل تعیین کند. به موضوع خاص زیر مراجعه کنید:

موضوع خاص: تقویمهای خاور نزدیک باستان			
SPECIAL TOPIC: ANCIENT NEAR EASTERN CALENDARS			
معادل امروزی	عبری (تقویم Geezer)	سامری - بابلی (تقویم نیپور)	کنعانی (اول پادشاهان ۶: ۱، ۳۷-۳۸، ۸: ۲)
مارس-آوریل	بیسان	نیسانو	اییب (جو سر سبز)
آوریل-می	ایار	آیارو	زین (درخشش بهار)
می-جون	سیوان	سیمانو	
جون-جولای	تموز	دو-اوزو	
جولای-آگوست	اب	ابو	
آگوست-سپتامبر	الول	اولولو	
سپتامبر-اکتبر	تیشری	تشریتو	اتانیم (منبع دائمی آب)
اکتبر-نوامبر	مارچشوان	آراه-سامنا	بول (تولید باران)
نوامبر-دسامبر	چیسلو	کیسلیمو	
دسامبر-ژانویه	تبت	تبتیتو	
ژانویه-فوریه	شبت	شاباتو	
فوریه-مارس	آدار	آدارو	

■ "موسی با بنی اسرائیل مطابق هر آنچه خداوند به او درباره ایشان فرمان داده بود، سخن گفت" خدا نگارنده است، موسی کانال ارتباطی است، ولی همه این فرامین از جانب یهوه که پیمان را تنظیم میکند، می‌آیند.

در نوشته های موسی تنوع زیادی در اسامی استفاده شده برای خدا وجود دارند. موارد زیر از تثنیه ۱ الی ۴ میباشند:

۱. سرور (یهوه) ۱: ۳ و ۸ و ۲۷ و ۳۴ و ۳۷ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۵، ۲: ۱۲ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۷ و ۲۱ و ۳۱، ۳: ۲ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۶ (دو مرتبه)، ۴: ۱۲ و ۱۴ و

۲. سرور (یهوه) ما، خدا (الوهیم)؛ ۱: ۱ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۵ و ۴۱: ۲، ۲۹ و ۳۶ و ۳۷، ۳: ۳، ۴: ۷
۳. سرور (یهوه) شما، خدا (الوهیم)، ۱: ۱۰ و ۲۱ و ۲۶ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲: ۲، ۷ (دو مرتبه)، ۳۰، ۳: ۱۸ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲: ۴، ۲ و ۳ و ۴ و ۱۰ و ۱۹ و ۲۱ و ۲۳ (دو مرتبه)، ۲۴ و ۲۵ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۴ و ۴۰
۴. سرور (یهوه) خدای پدرتان (الوهیم) ۱: ۱۱ و ۲۱، ۴: ۱
۵. خدا (الوهیم)، ۱۷۱، ۲: ۴، ۳۳: ۲۴ (خدای حسود)، ۳۱ (خدای صبور)، ۳۲ و ۳۳
۶. سرور (Adon) خدا (یهوه) ۳: ۲۴
۷. سرور (یهوه) خدای من (الوهیم) ۴: ۵
۸. سرور (یهوه) او خداست (الوهیم) ۴: ۳۵ و ۳۹

گمانه زنی های زیادی در مورد این تنوع وجود دارد:

۱. نویسندگان متعدد
۲. کتاب مقدس
۳. تمایزات الهیاتی
۴. انواع ادبی

محققان عهد عتیق باید اعتراف کنند که تالیف، تدوین، ویرایش و فعالیت رسمی مرتبط با کتابهای مقدس عهد عتیق یک رمز و راز است. ما باید مراقب باشیم که نظریه های ادبی مدرن غرب ما یا فرضیه های الهیات پیشین ما، تقاضای یک و فقط یک تفسیر را ندارند. رمز و راز معما است.

موضوع خاص: اسامی خدا

SPECIAL TOPIC: THE NAMES FOR DEITY

A. *El* (BDB 42, KB 48)

۱. ریشه باستانی نام برای خدا قطعی نیست، هرچند، بسیاری از اساتید معتقدند که از ریشه Akkadian به معنی "قوی بودن" یا قدرتمند بودن می آید (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱: ۱۷، کتاب اعداد ۱۹: ۲۳، کتاب تثنیه ۷: ۲۱، مزور ۱: ۵۰).
۲. در زیارتگاه کنعانیان بالاترین خدا *El* (متون Ras Shamra) است، به معنی "پدر خدایان" و "ارباب بهشت".
۳. در انجیل *El* اغلب با سایر اصطلاحات ترکیب میشود. این ترکیب شدن تبدیل به شیوه ای برای مشخصه خدا شده اند.
 - a. *El-Elyon* (خدای والاترین، BDB 42 & 751 II)، کتاب پیدایش ۱۸: ۱۴ الی ۲۲، کتاب تثنیه ۸: ۳۲، اشعیا ۱۴: ۱۴
 - b. *El-Roi* ("خدایی که میبیند" یا "خدایی که خود را آشکار میکند"، BDB 42 & 909)، کتاب پیدایش ۱۳: ۱۶
 - c. *El-Shaddai* ("خداوند متعال"، یا "خدای تمامی شفقتها" یا "خدای کوه"، BDB 42 & 994)، کتاب پیدایش ۱: ۱۷، ۳۵: ۱۱، ۴۳: ۱۴، ۴۹: ۲۵، کتاب خروج ۳: ۶
 - d. *El-Olam* ("خدای جاویدان"، BDB 42 & 761)، کتاب پیدایش ۲۳: ۲۱. از منظر الهیات این اصطلاح به وعده خدا به داوود مرتبط است، دوم سموئیل ۷: ۱۳ و ۱۶
 - e. *El-Berit* ("خدای پیمان"، BDB 42 & 136) داوران ۹: ۴۶
۴. *El* برابر با
 - a. یهوه در اعداد ۸: ۲۳، مزور ۱: ۱۶ الی ۲، ۸: ۸۵، اشعیا ۵: ۴۲
 - b. الوهیم در کتاب پیدایش ۳: ۴۶، یعقوب ۸: ۵، "من *El* هستم، الوهیم پدر شما"
 - c. *Shaddai* در کتاب پیدایش ۲۵: ۴۹، اعداد ۴: ۲۴ و ۱۶
 - d. "حسادت" در کتاب خروج ۱۴: ۳۴، کتاب تثنیه ۲۴: ۴، ۹: ۵، ۶: ۱۵
 - e. "رحم" در کتاب تثنیه ۳۱: ۴، نمیا ۳۱: ۹
 - f. "بزرگ و حیرت انگیز" در کتاب تثنیه ۷: ۲۱، نمیا ۵: ۱، ۳۲: ۹، دانیال ۴: ۹
 - g. "آگاهی" در اول سموئیل ۳: ۲
 - h. "پناهگاه قوی من" در دوم سموئیل ۲۲: ۳۳
 - i. "انتقام گیرنده من" در دوم سموئیل ۲۲: ۴۸

ج. "آن مقدس" در اشعیا ۱۶:۵

ک. "قدرت" در اشعیا ۲۱:۱۰

ل. "رستگاری من" در اشعیا ۲:۱۲

م. "قوی و قدرتمند" در ارمیا ۱۸:۳۲

ن. "مجازات" در ارمیا ۵۶:۵۱

۵. ترکیب تمامی اسامی مهم عهد عتیق برای خدا در یوشع ۲۲:۲۲ یافت میشوند (*El*، الوهیم، یهوه، مجموعه تکرار میشود)

B. *Elyon* (BDB 751, KB 832)

۱. معنی اصلی آن "بالا"، "عالی" یا "بالا برده شده" است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۷:۴۰، اول پادشاهان ۸:۹، دوم پادشاهان ۱۷:۱۸، نحمیا ۳:۲۵، ارمیا ۲:۲۰، ۱۰:۳۶، مزمور ۱۳:۱۸).

۲. از آن به عنوان مفهوم همسو برای چندین اسم دیگر خدا استفاده شده است

a. الوهیم - مزمور ۱:۴۷ الی ۲، ۷۳:۱۱، ۱۰۷:۱۱

b. یهوه - کتاب پیدایش ۱۴:۲۲، دوم سموئیل ۱۴:۲۲

c. *El-Shaddai* - مزمور ۱:۹۱ و ۹

d. *El* - اعداد ۱۶:۲۴

e. اله - اغلب در کتاب دانیال ۲ الی ۶ و عزرا ۴ الی ۷ استفاده شده است، و مرتبط با *Illair* (اصطلاح آرامی برای "خدای والا") در دانیال ۲۶:۳، ۲:۴، ۱۸:۵ و ۲۱ میباشند.

۳. اغلب توسط غیر اسرائیلیها از آن استفاده می شود

a. ملکیزد، کتاب پیدایش ۱۸:۱۴ الی ۲۲

b. بلام، کتاب اعداد ۱۵:۲۴

c. موسی، زمانی که در کتاب تثنیه ۸:۳۲ از قوم صحبت می کند

d. انجیل لوقا در عهد جدید، هنگامی که خطاب به کفار می نویسد، همچنین از اصطلاح معادل یونانی *Hupsistos* استفاده می کند (مراجعه شود به ۱:۳۲ و ۳۵ و ۷۶، ۶:۳۵، ۸:۲۸، اعمال رسولان ۷:۴۸، ۱۷:۱۶)

C. الوهیم (حالت جمع) - الوها (حالت مفرد)، اساسا در اشعار استفاده می شود (BDB 43, KB 52).

۱. این اصطلاح در خارج از عهد عتیق دیده نمیشود

۲. این کلمه میتواند به معنی خدای اسرائیل یا خدای اقوام باشد (مراجعه شود به کتاب خروج ۳:۶، ۳:۲۰). خانواده ابراهیم چندین خدا را می پرستیدند (مراجعه شود به یوشع ۲:۲۴).

۳. می تواند اشاره به داوران اسرائیلی باشد (مراجعه شود به کتاب خروج ۶:۲۱، مزمور ۶:۸۲)

۴. اصطلاح الوهیم در مورد سایر موجودات روحانی (فرشتگان، شیاطین) در کتاب تثنیه ۸:۳۲ (LXX)؛ مزمور ۵:۸، یعقوب ۶:۱، ۷:۳۸ نیز استفاده شده است

۵. در انجیل این نخستین عنوان/نام برای خدا بود (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱:۱). تا کتاب پیدایش ۲:۴ انحصارا از این اصطلاح استفاده شده است، جایی که با یهوه ترکیب میشود. اساسا (از دیدگاه الهیات) اشاره به خدا به عنوان خالق، نگه دارنده، و ایجاد کننده زندگی در این این سیاره دارد (مراجعه شود به مزمور ۱۰۴).

مترادف با *El* است (مراجعه شود به کتاب تثنیه ۱۵:۳۲ الی ۱۹). همچنین همسو با یهوه در مزمور ۱۴ است (الوهیم، ۱، ۲، ۵، یهوه ۲ و ۶، حتی آدون آیه ۴).

۶. هر چند این کلمه جمع است و در مورد سایر خدایان استفاده میشود، این اصطلاح اغلب به خدای اسرائیل دلالت دارد، ولی معمولا فعل مفرد برای آن استفاده میشود تا دلالت بر کاربرد یکتا پرستی آن داشته باشد (به موضوع خاص: یکتا پرستی مراجعه شود).

۷. خیلی عجیب است که اصطلاح متداول برای خدای یگانه اسرائیل جمع است (همچنین به "ما" در کتاب پیدایش ۱:۲۶، ۳:۲۲، ۷:۱۱ توجه کنید). هر چند هیچ قطعیتی وجود ندارد، نظریاتی وجود دارند:

a. در زبان عبری کلمات جمع زیادی وجود دارند که از آنها برای تاکید استفاده میشود. چیزی که به این حالت نزدیک است در زبان عبری حالت دستور زبانی است که جمع شاهانه نامیده میشود، که حالت جمع برای بزرگ نمایی مفهوم به کار میرود.

b. این میتواند اشاره به شورای فرشتگان داشته باشد که خدا در بهشت با آنان ملاقات می کند و فرامینش را به آنان می گوید (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۹:۲۲ الی ۲۳، یعقوب ۶:۱، مزمور ۱:۸۲، ۵:۸۹ و ۷)

C. حتی ممکن است منعکس کننده مکاشفه خدا در عهد جدید در قالب یک خدا به شکل سه فرد باشد. در کتاب پیدایش ۱:۱ خدا خلق می‌کند، کتاب پیدایش ۲ روح مقدس است و در عهد جدید عیسی نماینده خدای پدر آفریننده است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱:۳ و ۱۰، رومیان ۱۱:۳۶، اول قرنتیان ۸:۶، کولسیان ۱:۱۶، عبرانیان ۱:۲، ۱۰:۲)

D. یهوه (BDB 217, KB 394)

۱. این اسمی است که منعکس کننده خدا به عنوان خدای خالق پیمان است، خدا به عنوان ناجی و رهایی بخش. انسانها پیمان شکنی میکنند، ولی خدا به عهد، کلام، وعده و پیمان خود پایبند است (مراجعه شود به مزمو ۱۰۳). کتاب پیدایش ۲:۴ الی ۳:۲۴ با مکاشفه خاصی درباره جایگاه برتر و هدف نوع بشر، و همچنین مسئله گناه و شورشی که به واسطه جایگاه خاص او بود، آغاز میشود.

۲. در کتاب پیدایش ۴:۲۶، گفته میشود "انسانها شروع به فراخواندن نام خدا (یهوه) کردند". با این حال، کتاب خروج ۶:۳ دلالت بر این دارد که نخسین انسانهای مطیع پیمان (خان سالاران و خانواده ایشان) خدا را فقط به عنوان *El Shaddai* می‌شناختند. نام یهوه فقط یک مرتبه در کتاب خروج ۳:۱۳ الی ۱۶ و به خصوص آیه ۱۴ ذکر شده است. با این حال، نوشته های موسی اغلب با استفاده از شیوه های مرسوم بازی با کلمات تفسیر میکند، نه از طریق روشهای ریشه یابی لغات (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۷:۵، ۲۷:۳۶، ۲۹:۱۳ الی ۳۵). نظریات متعددی در خصوص معنی این کلمه وجود دارد (به نقل از IDB جلد دوم صفحات ۴۰۹ الی ۴۱۱).

a. از ریشه عربی "نشان دادن عشق پرشور"
 b. از ریشه عربی "دمیدن" (یهوه به عنوان خدای توفان)
 c. از ریشه اوگاریت (کنعانی) به معنی "سخن گفتن"
 d. بر اساس یک سنگ نبشته فنیقیه ای، صفت فاعلی به معنی "کسی که حمایت میکند"، یا "آن که برپا میکند"
 e. از حالت Qal عبری، "آن یگانه ای که هست..."، یا "آن یگانه ای که حاضر است" (در حالت زمان آینده "آن یگانه ای که خواهد بود")

f. از Hiphil عبری به معنی "آن که باعث وجود داشتن است"
 g. از ریشه عبری "زندگی کردن" (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳:۲۱)، به معنی "همیشه زنده، آن یگانه ای که همیشه زنده است"
 h. از متن کتاب خروج ۳:۱۳ الی ۱۶ حالت غیر کامل استفاده شده در فعل زمان کامل، "باید به آنچه که قبلا بودم همچنان ادامه دهم" یا "من همانی خواهم بود که همیشه بوده ام" (مراجعه شود به *A Survey of Syntax in the Old Testament* اثر J. Wash Watts صفحه ۶۷). اسم کامل یهوه اغلب به صورت اختصار یا احتمالا به صورت اولیه استفاده می‌شود.

۱. Yah (به عنوان مثال، Hallelu – yah, BDB 219, مراجعه شود به کتاب خروج ۱۵:۲، ۱۷:۱۶، مزمو ۸:۸، ۱۰۴:۳۵)

۲. Yahu ("iah") پسوند اسم مثلا اشعیا (Isaiah)

۳. Yo ("Jo") پیشوند اسم، مثلا جاشوا (Joshua) یا یوئیل (Joel)

۳. بعدا در یهود نام این پیمان بسیار مقدس شد (تتراگرافیتون) که یهودیان از بیان آن وحشت دارند که مبدا فرمان کتاب خروج ۲۰:۷، کتاب تثنیه ۵:۱۱، ۶:۱۳ را بشکنند. بنابراین آنها این نام را با اسامی دیگری همچون "مالک"، "ارباب"، "شوهر"، "سرور" - adon یا Adonai (به معنی سرورم) جایگزین کردند. وقتی که به نام یهوه در زمان خواندن عهد عتیق میرسند آن را "سرور" تلفظ می‌کنند. به همین دلیل است که در ترجمه های انگلیسی بجای یهوه "سرور" نوشته میشود.

۴. همانند El، اغلب یهوه با سایر اصطلاحات جهت تاکید بر مشخصه های خاص خدای پیمان اسرائیل ترکیب می‌شود. ترکیبات زیادی وجود دارند که در اینجا به برخی از آنها می‌پردازیم:

- یهوه - *Yireh* (یهوه ارائه میکند، BDB 217 و 906)، کتاب پیدایش ۲۲:۱۴
- یهوه - *Rophekha* (یهوه شفا دهنده شما است، BDB 217 و 950، وجه وصفی *Qal*)، کتاب خروج ۱۵:۲۶
- یهوه - *Nissi* (یهوه نشان من است، BDB 217 و 651)، کتاب خروج ۱۷:۱۵
- یهوه - *Meqaddishkem* (یهوه تنها کسی که تو را تطهیر میکند، BDB 217 و 872، وجه وصفی *Piel*)، کتاب خروج ۳۱:۱۳
- یهوه - *Shalom* (یهوه آرامش است، BDB 217 و 1022)، داوران ۶:۲۴
- یهوه - *Sabaoth* (یهوه میزبان، BDB 217 و 878)، اول سموئیل ۱:۳ و ۱۱، ۴:۴، ۱۵:۲، اغلب در مورد انبیا
- یهوه - *Ro'I* (یهوه چوپان من است، BDB 217 و 944، وجه وصفی *Qal*)، مزمو ۲۳:۱
- یهوه - *Sidqenu* (یهوه عدالت است، BDB 217 و 841)، ارمیا ۲۳:۶

NASB, NRSV	"پس از اینکه شکست داد"
NKJV	"پس از اینکه گشته بود"
TEV	"پس از اینکه ارباب شکست داده بود"
NJB	"او شکست داده بود"

فعل (Hiphil, KB 697, BDB 645 نامحدود) به معنای "ضربه زدن" است و دلالت الهیاتی بر این است که یهوه بود. او اولین دلیل و تنها علت است!

■ "سیحون" سیحون (BDB 695) پادشاه آموریت یک منطقه در کنار اوگ (Og)، پادشاه Bashan، در بخش شرقی اردن بود. خدا به موسی (از ۲: ۴ تا ۹) فرمان داده بود که به خویشاوندان یهودیان موآب و ادوم حمله نکنند (فرزندان لوط که دختران خودشان بودند، مراجعه شود به پیدایش ۱۹: ۳۰-۳۸). تنها مسیر دیگر اردن از طریق پادشاهی سیحون بود. شهر پایتخت هایشب اولین شهر بزرگ بود که ارتش اسرائیل فتح کرد (مراجعه شود به ۲: ۲۶-۳۷؛ اعداد ۲۱: ۲۱-۳۲).

■ "اوگ" اوگ (BDB 728) پادشاه منطقه باشان بود که دارای دو شهر بزرگ (یوشع ۱۲: ۴) و روستاهای بسیاری بود (مراجعه شود به ۳: ۱-۱۰). او ظاهراً یکی از رفیعیم بود (غولها، مراجعه شود به ۳: ۱۱) که در کنعان ساکن بودند (۲: ۲۰؛ یوشع ۱۲: ۴). این فرزندان این غولها (مراجعه شود به ۲: ۱۱) در حبرون بود که باعث شد اسرائیل گزارش دو جاسوس وفادار را رد کند (مراجعه شود به اعداد ۱۳: ۲۲).

موضوع خاص: تاریخ خروج

SPECIAL TOPIC: DATE OF THE EXODUS

A. دو نظریه تحقیقی در مورد تاریخ خروج وجود دارند

۱. از اول پادشاهان ۶: ۱، که می گوید، "۴۸۰ سال از خروج تا ساختمان معبد سلیمان"
- a. شروع حکومت سلیمان در ۹۷۰ قبل از میلاد بود. این امر با استفاده از نبرد قرقر (۸۵۳ قبل از میلاد) به عنوان یک تاریخ شروع خاص مشخص می‌گردد.
- b. معبد در سال چهارم خود (۹۶۵ قبل از میلاد) ساخته شده است، و خروج حدود ۱۴۴۵/۱۴۴۶ قبل از میلاد
۲. این ممکن است که در هجدهمین نسل سلسله مصر رخ داده باشد
 - a. فرعون ظالم توتموس سوم بود (۱۴۹۰-۱۴۳۶ قبل از میلاد)
 - b. فرعون دوران خروج آمنهوتپ دوم بود (۱۴۳۶ الی ۱۴۰۷ قبل از میلاد)
 - ۱) برخی به شواهدی از اریحا که براساس این واقعیت است که هیچ مکاتبات دیپلماتیک بین اریحا و مصر در زمان حکومت آمنهوتپ سوم (۱۴۱۳-۱۳۷۷ قبل از میلاد) رخ نداده، باور دارند.
 - ۲) متون Amarna مکاتبات دیپلماتیک نوشته شده بر روی ostraca در مورد Habiru و اداره سرزمین کنعان در سلطنت آمنهوتپ سوم را ثبت کرده اند. بنابراین، خروج در زمان حکومت آمنهوتپ دوم اتفاق افتاد.
 - ۳) دوران داوران اگر قرن ۱۳ تاریخ خروج باشد، به اندازه کافی طولانی نیست.
۳. مسائل احتمالی با این تاریخها به شرح زیر هستند
 - a. در (LXX) Septuagint ۴۴۰ سال نوشته شده نه ۴۸۰ سال.
 - b. این احتمال هست که ۴۸۰ سال بیانگر ۱۲ نسل که هر کدام ۴۰ سال است باشد، بنابراین یک عدد نمادین است.
 - c. ۱۲ نسل کاهنان از هارون تا سلیمان (مراجعه شود به اول تواریخ ۶) و سپس ۱۲ از سلیمان تا معبد دوم وجود دارد. یهودیان، مانند یونانیان، یکصد و چهل سال را به حساب آوردند. بنابراین، یک دوره ۴۸۰ ساله به عقب و جلو (استفاده نمادین از اعداد) وجود دارد (مراجعه شود به *Redating the Exodus and Conquest* اثر Bimson).
۴. سه متن دیگر هستند که تاریخی را ذکر میکنند

- a. پیدایش ۱۵: ۱۳ و ۱۶ (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷: ۶)، ۴۰۰ سال اسارت
 b. خروج ۱۲: ۴۰ الی ۴۱ (مراجعه شود به غلاطیان ۳: ۱۷)
 (۱) MT - ۴۳۰ سال اقامت در مصر
 (۲) LXX - ۲۱۵ سال اقامت در مصر
 c. داوران ۱۱: ۲۶ - ۳۰۰ سال میان روزگار جفتا و پیروزی (از ۱۴۴۵ حمایت میکند)
 d. اعمال رسولان ۱۳: ۱۹، خروج، سرگردانی، فتح - ۴۵۰ سال

۵. نویسنده پادشاهان از منابع تاریخی خاصی استفاده کرده و اعداد را گرد نکرده است (Edwin Thiele, *A Chronology of the Hebrew Kings*, صفحات ۸۳-۸۵)

- B. به نظر می رسد تجربیات باستان شناسی به نقطه تاریخی ۱۲۹۰ قبل از میلاد، یا نوزدهمین سلسله مصر اشاره داشته باشد.
- یوسف توانست در یک روز از پدر و فرعون دیدن کند. اولین فرعون بومی که پایتخت مصر از فیبه به دلتای نیل و به مکان ایرویس / زوان/ تانیس که پایتخت هایکسوس قدیمی بود، بازگرداند، ستی اول (۱۳۰۹-۱۲۹۰) بود. او فرعون ظالم شد.
 - هایکسوس، یک کلمه مصری به معنای "حاکمان سرزمین های خارجی" است که گروهی از حاکمان غیر مصری بودند، که در طول سلسله های ۱۵ و ۱۶ (۱۷۲۰ تا ۱۵۷۰ ق.) مصر را کنترل میکردند. بعضی می خواهند رابطه آنها را با افزایش قدرت یوسف مرتبط سازند. اگر ۴۳۰ سال را از ۱۷۲۰ قبل از میلاد خروج ۱۲: ۴۰ کسر کنیم، ما تاریخ حدود ۱۲۹۰ قبل از میلاد را داریم.
 - پسر ستی اول رامسس دوم (۱۲۲۴-۱۲۹۰) بود. این نام به عنوان یکی از شهرهای انبار ساخته شده توسط بردگان عبری، در خروج ۱: ۱۱ ذکر شده است. همچنین این منطقه در مصر در نزدیکی گوشن نیز رامسس، پیدایش ۴۷: ۱۱ نامیده می شود. آواریس / زوان / تانیس از ۱۳۰۰-۱۱۰۰ قبل از میلاد به نام "خانه رامسس" شناخته میشود.
 - توتوموس سوم، همانند رامسس دوم، به عنوان یک سازنده بزرگ شناخته میشود.
 - رامسس دوم ۴۷ دختر داشت که در کاخ های جداگانه زندگی می کردند.
 - تحقیقات باستان شناسی نشان داده است که بسیاری از شهرهای بزرگ کنعان (هزور، دبیار، لاجیش) تخریب شده و به سرعت در حدود ۱۲۵۰ قبل از میلاد بازسازی شدند. با در نظر گرفتن یک دوره ۳۸ ساله سرگردانی در بیابان، این با تاریخ ۱۲۹۰ قبل از میلاد مطابقت دارد.
 - باستان شناسی به حضور اسرائیلی ها در جنوب کنعان در یک ستون یادبود متعلق به مرنپتاه از جانشینان رامسس (۱۲۲۴-۱۲۱۴ قبل از میلاد [مراجعه شود به سلطنت مرنپتاه به تاریخ ۱۲۲۰ قبل از میلاد]) اشاره دارد.
 - ادوم و موآب در اواخر سال ۱۳۰۰ میلادی هویت ملی قوی خود را به دست آوردند. این کشورها در قرن ۱۵ (Glueck) سازماندهی نشده بودند.
 - کتابی تحت عنوان "*Redating the Exodus and Conquest*" اثر John J. Bimson منتشر شده توسط دانشگاه شفیلد، ۱۹۷۸، در برابر همه شواهد باستان شناسی برای تاریخ زود هنگام استدلال می کند.

موضوع خاص: ساکنان پیش از اسرائیل در فلسطین

SPECIAL TOPIC: THE PRE-ISRAELITE INHABITANTS OF PALESTINE

- A. چندین لیست از مردم وجود دارد
- پیدایش ۱۵: ۱۹ الی ۲۱ (۱۰)
a. فقینیان	d. حیثیان	g. آموریان	z. پیوسیان
b. فِزْزِیان	e. فِرْزِیان	h. کنعانیان	
c. قَدْمونیان	f. رفائیان	i. چرجاشیان	
- خروج ۳: ۱۷ (۶)
a. کنعانیان	d. فِرْزِیان
b. حیثیان	e. حویان

c. آموریان f. یبوسیان

۳. خروج ۲۳: ۲۸ (۳)

a. حویان

b. کنعانیان

c. حیثیان

۴. تثنیه ۷: ۱ (۷)

a. حیثیان

b. چرجاشیان

c. آموریان

۵. یوشع ۲۴: ۱۱ (۷)

a. آموریان

b. فرزیان

c. کنعانیان

g. یبوسیان

d. کنعانیان

e. فرزیان

f. حویان

g. یبوسیان

d. حیثیان

e. چرجاشیان

f. حویان

B. منشا اسامی به علت فقدان اطلاعات تاریخی مشکوک است. پیدایش ۱۰: ۱۵-۱۹ شامل چندین مورد مربوط به کنعان، پسر حموم است.

C. شرح مختصری از مردمی که ذکر شده اند

۱. فقینیان BDB 884 -

- غیر اسرائیلی

- نام های مرتبط با "جعل" یا "اسمیت" که می تواند به کارهای فلزی یا موسیقی اشاره کند (مراجعه شود به

پیدایش ۴: ۱۹ الی ۲۲)

- مرتبط با ناحیه شمالی سینا تا هبرون

- نام مرتبط با جترو، پدر زن موسی (مراجعه شود به داوران ۱: ۱۶، ۴: ۱۱)

۲. قیزیان BDB 889 -

- خویشاوند یهودیان

- یکی از قبایل ادوم (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۹، ۳۰: ۱۵ و ۴۲)

- در نِگُو (Negev) زندگی میکرد

- احتمالاً در یهودا جذب شده است (مراجعه شود به اعداد ۳۲: ۱۲، یوشع ۱۴: ۶ و ۱۴)

۳. قَدمونیان BDB 870 II -

- غیر اسرائیلی، احتمالاً از نوادگان اسمائیل (پیدایش ۲۵: ۱۵)

- نام در ارتباط با شرقی ها است

- احتمالاً در رابطه با مردان شرق است (مراجعه شود به یعقوب ۱: ۳)

۴. حیثیان BDB 366 -

- غیر اسرائیلی

- از نوادگان هت

- از پادشاهی آناتولی (آسیای صغیر، ترکیه)

- از همان اوایل در کنعان حضور داشتند (مراجعه شود به پیدایش ۲۳، یوشع ۱۱: ۳)

۵. فرزیان BDB 827 -

- غیر اسرائیلی، احتمالاً از حوریانس

- در مناطق جنگلی یهودیه زندگی میکرد (پیدایش ۳۴: ۳۰، داوران ۱: ۴، ۱۶: ۱۰)

۶. رفائیان BDB 952 -

- غیر اسرائیلی، احتمالاً از گولها (مراجعه شود به پیدایش ۱۴: ۵، اعداد ۳۳: ۳۳، تثنیه ۲: ۱۰ الی ۱۱ و

(۲۰)

<p>- در ساحل شرقی رود اردن زندگی میکردند</p> <p>- از نسل قهرمانان و جنگجویان بودند</p> <p>BDB 57 -</p> <p>- گروهی از مردم شمال غربی سامی از حموم (مراجعه شود به پیدایش ۱۶: ۱۰)</p> <p>- نام عمومی برای ساکنان کنعان شد (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۶؛ تثنیه ۱: ۷، یوشع ۱۰: ۵، ۲۴: ۱۵، دوم سموئیل ۲: ۲۱)</p> <p>- ممکن است به معنای "غرب" باشد</p> <p>- ISBE، جلد اول، صفحه ۱۱۹، می گوید که اصطلاح میتواند به یکی از اینها اشاره داشته باشد</p> <p>a. ساکنان فلسطین به طور کلی</p> <p>b. جمعیت کشور مرتفع در مقایسه با دشت ساحلی</p> <p>c. یک گروه خاص از افراد با پادشاه خود</p>	<p>۷. آموریان</p>
<p>BDB 489 -</p> <p>- از حموم (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۰)</p> <p>- تعیین کلی کلیه قبایل در کنعان در غرب اردن</p> <p>- معنی کنعان نامعلوم است، احتمالاً "بازرگان" یا "قرمز بنفش رنگ"</p> <p>- به عنوان یک گروه مردم که در کنار ساحلی ساکن بودند (مراجعه شود به اعداد ۱۳: ۲۹)</p>	<p>۸. کنعانیان</p>
<p>BDB 173 -</p> <p>- از حموم (مراجعه شود به پیدایش ۱۰: ۱۶) یا حد اقل "از پسر [سرزمین] کنعان"، ISBE، جلد ۲، صفحه ۱۲۳۲</p>	<p>۹. جرجاشیان</p>
<p>BDB 101 -</p> <p>- از حموم (مراجعه شود به پیدایش ۱۰: ۱۶)</p> <p>- از شهر جبوس / سالم / اورشلیم (به یوشع، ۱۵: ۶۳؛ داوران ۱۹: ۱۰)</p> <p>- حزقیال ۱۶: ۳، ۴۵ ادعا می کنند که آنها نژاد ترکیبی از آموریت و هیتیت بودند</p>	<p>۱۰. پیوسیان</p>
<p>BDB 295 -</p> <p>- از حمام (مراجعه شود به پیدایش ۱۰: ۱۷)</p> <p>- ترجمه شده توسط LXX به عنوان هوری (مراجعه شود به پیدایش ۳۴: ۲؛ ۳۶: ۲۰-۳۰؛ یوشع ۹: ۷)</p> <p>- احتمالاً از کلمه عبری "غار"، بنابراین غار مصنوعی</p> <p>- آنها در ارتفاعات لبنان زندگی می کردند (مراجعه شود به یوشع ۱۱: ۳، داوران ۳: ۳). در دوم سموئیل ۲۴: ۷-۶ آنها در کنار تیریه و صیدون ذکر شده اند</p>	<p>۱۱. جویان</p>

■ "عشتاروت" این شهر (BDB 800) به افتخار همسر زن خدای باروری کنعانی Baal-Asherah / عشتاروت نامگذاری شد. به دلیل اشاره به رفیعیم، ممکن است به این شهر در پیدایش ۱۴: ۵ اشاره شده باشد.

■ "إدرعی" این یکی از شهرهای بزرگ اوگ بود (مراجعه شود به یوشع ۱۲: ۴، ۱۳: ۱۲).

۱: ۵ "در سرزمین موآب" این جایی است که اسرائیل قبل از ورود به سرزمین موعود در آن اردو زده بود. این محل در شمال بحر المیت در ساحل شرقی رود اردن، جایی که تثنیه نوشته شده است، قرار دارد.

■ "موسی پرداخت" این فعل (BDB 383, Hiphil, KB 381, زمان کامل) به معنای "تعهد با شرایط" (مراجعه شود به پیدایش ۱۸: ۲۷؛ خروج ۲: ۲۱؛ داوران ۱۹: ۶) است.

■ "به شرح این شریعت" این فعل (Piel, KB 106, BDB 91) زمان کامل (بدین معنی است که واضح و قابل فهم است. این کلمه فقط در اینجا و دو بار دیگر در اینجا ترجمه شده است که «نوشتن» ترجمه می شود (مراجعه شود به ۲۷: ۸؛ حبقوق ۲: ۲). دستورالعملی که روشن یا قابل درک نباشد بی فایده بوده و در متن این پیمان خطرناک است.

اصطلاح "قانون" (به عنوان مثال Torah BDB 260) اصطلاح عبری برای "آموزش" یا "آموزش" است (۴: ۸، ۴۴: ۲۷، ۳: ۸، ۲۶: ۲۸، ۵۸: ۶۱، ۲۹: ۲۰، ۲۸: ۳۰؛ ۱۰: ۳۱، ۹، ۱۱، ۱۲: ۳۲؛ ۴۶). در این متن، این اشاره به خطبه موسی است که برای اسرائیل در ساحل شرقی اردن از اریحا، در دشت موآب، درست قبل از اینکه اسرائیلیها بدون او از رود اردن عبور کردند، موعظه کرد.

NASB (به روز شده): ۱: ۶ الی ۸

«یهوه خدای ما، ما را در حوریب خطاب کرده، گفت: "توقف شما در این کوه کافی است. ^۷ پس برخاسته، کوچ کنید و به نواحی مرتفع آموریان و تمامی حوالی آن در عَرَبَه، در نواحی مرتفع، در دشت، در بَگب و کناره دریا، یعنی سرزمین کنعانیان، و لبنان تا رودخانه بزرگ که فُرات باشد، بروید. ^۸ بنگرید که این سرزمین را پیش روی شما نهاده‌ام. پس داخل شده، سرزمینی را که خداوند برای پدرانتان، ابراهیم و اسحاق و یعقوب، قسم خورد که آن را به ایشان و بعد از آنها به نسل ایشان ببخشد، تصرف کنید».

۱: ۶ "یهوه" (در متن انگلیسی *The Lord our God* نوشته شده که به اشتباه *Lord* یهوه ترجمه شده است) این نام منحصر به فرد برای خدای اسرائیل (یعنی یهوه، BDB 217) است. موضوع خاص: اسامی خدا در ۱: ۳ را مطالعه کنید.

■ "خدای ما" ضمیر مفرد شخصی بیانگر یک رابطه بر اساس پیمان است که در سینا آغاز و پذیرفته شده است. این نام خدا است، "الوهیم" (BDB 43). از خداوند به عنوان خالق، ارائه دهنده و پایدار همه خلقت (به عنوان مثال، جناب ۱: ۱-۲: ۳) استفاده می شود. موضوع خاص: اسامی خدا در ۱: ۳ را ببینید.

■ "حوریب" یادداشت در بخش ۱: ۲ را مطالعه کنید.

■ "توقف شما در این کوه کافی است" خداوند اکنون به مردم میگوید زمان آن است که آنها بتوانند آنچه را که در ابتدا آنها را فرمان داده بودند انجام دهند، کنعان را اشغال می کنند (متی ۱۵: ۱۳-۲۱؛ اعداد ۱۳-۱۴)؛ آنها در کوه حوریب برای حدود یک سال (خروج ۱۹: ۱ را با اعداد ۱۰: ۱۱ مقایسه کنید) ماندند.

۷: ۱

NASB	"برگردید و سفرتان را تعیین کنید"
NKJV	"برگردید و به سفرتان بپردازید"
NRSV	"سفرتان را از سر بگیرید"
TEV	"کمپ را جمع کنید و به پیش بروید"
NJB	"به پیش بروید، سفرتان را ادامه دهید"

اولین فعل (Qal, KB 937, BDB 815) زمان امری (به معنای "نوبت" است، اما در چندین مورد استفاده می شود):

۱. به چیزی / کسی نگاه کنید، خروج ۲: ۱۲، ۱۶: ۱۰؛ اعداد ۱۲: ۱۰
۲. برگشتن تغییر جهت، پیدایش ۱۸: ۲۲؛ ۲۴: ۴۹؛ خروج ۱۴: ۲۵؛ ۲۱: ۳۳؛ تثنیه ۱: ۷، ۲۴: ۲؛ ۳: ۹؛ ۱۵: ۱۰؛ ۵: ۳
۳. به خدایان دیگر روی آورید، لاویان. ۱۹: ۴؛ تثنیه ۲۹: ۱۸؛ ۳۰: ۱۷؛ ۳۱: ۱۸، ۲۰
۴. در جستجوی کمک از، لاویان ۱۹: ۳۱؛ ۲۰: ۶
۵. نزدیک شدن به
 - a. شب، تثنیه ۲۳: ۱۱
 - b. صبح، خروج ۱۴: ۲۷

دومین فعل (Qal, KB 704, BDB 652) حالت امری (به معنی "بیرون کشیدن"، "کشیدن"، یا "تنظیم کردن" است که اغلب در اعداد برای اسرائیل که مرتب در حال حرکت و تغییر مکان محل اردوگاه خود بود، استفاده می شود. این استفاده در تثنیه ادامه دارد (به عنوان مثال، ۱: ۷، ۱۹، ۴۰: ۲؛ ۱: ۲۴). این اساسا اشاره به بالا کشیدن بند چادر دارد.

■ "بروید" این سومین زمان امری همسوی *Qal* است (BDB 97, KB 112).

■ پنج بخش توپولوژیک در فلسطین از شمال تا جنوب وجود دارند:

۱. "در کشور تپه‌ای آموریت" - این به کرانه شرقی اردن و پادشاهان سیحون و اوگ اشاره دارد.
۲. "در عربیه" - این به دره ریفت رشته اردن در جنوب بحر المیت اشاره می‌کند (BDB 787). مراجعه شود به ۱: ۷؛ ۲: ۸؛ ۳: ۱۷؛ ۴: ۴۹؛ ۱۱: ۳۰؛ یوشع ۸: ۱۴؛ ۱۱: ۲؛ ۱۶: ۱۲؛ ۳: ۱۸؛ ۱۸)
۳. "در کشور تپه و در دامنه" - این به منطقه غرب و جنوب بحر المیت اشاره می‌کند، و بعد به سرزمین قبیله‌ای ابراهیم و یهودا تبدیل می‌شود.
۴. "Negev" - این زمین بیابانی خشک در جنوب بحر المیت و غرب است (BDB 616)
۵. "کنار ساحل" - این دشت ساحلی از مصر تا لبنان است (یعنی Shephelah, BDB 410)

همه اینها با هم به سرزمین موعود ابراهیم در پیدایش ۱۵ اشاره دارند.

۱: ۸ آیه ۸ مجموعه ای از فرامین است:

۱. "ببینید" BDB 906, KB 1157, *Qal* امری
۲. "بروید" BDB 97, KB 112, *Qal* امری
۳. "تصرف کنید" BDB 439, KB 441, *Qal* امری (موضوع خاص در ۸: ۱ را مطالعه کنید)

■ "این سرزمین را پیش روی شما نهاده‌ام" اصطلاح عبری برای "قرار داده شده" همان "داده شده" است (BDB 678, KB 733, *Qal* کامل). خداوند در حال حاضر زمین را به او وعده داده است ابراهیم (پیدایش ۱۲: ۱، خط ۵؛ ۱۵-۱۲-۲۱؛ خروج ۶: ۸)، اما آنها مجبور بودند آن را داشته باشند. به جنبه مشروطیت این پیمان پایه توجه کنید (به عنوان مثال، ۴: ۱، ۵: ۳۳؛ ۶: ۱۸؛ ۸: ۱؛ ۱۶: ۲۰؛ ۳۰: ۱۶، ۱۹).

■ "سرزمینی را که خداوند برای پدرانتان، ابراهیم و اسحاق و یعقوب، قسم خورد که آن را به ایشان و بعد از آنها به نسل ایشان ببخشد" موضوع خاص: وعده‌های پیمان به سران قبایل در ۹: ۵ را مطالعه کنید.

۴: ۳۷؛ ۶: ۱۰؛ ۹: ۵؛ ۱۰: ۱۰؛ ۱۱: ۱۵؛ ۳۰: ۲۰؛ پیدایش ۱۲: ۵-۷؛ ۱۳: ۱۴-۱۷؛ ۱۵: ۱۸؛ ۲۶: ۳؛ خروج ۳۲: ۱۳؛ ۳۳: ۱ را مطالعه کنید. این سرزمین شامل منطقه ای از قادش-بارنه در جنوب به بیبلوس و زفان، زیداد و لوبو-هامات در شمال (احتمالا حتی به عنوان آبهای سرزمین فرات از شرق دور، مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۸) است. نگاه کنید به *MacMillan Bible Atlas*، صفحه ۴۷.

مکان‌های مختلفی وجود دارد که در آن مرزهای عمومی سرزمین موعود داده می‌شوند (خروج ۳۴: ۱-۱۲؛ تعلق ۱: ۶-۸؛ ۳: ۱۲-۲۰؛ ۱۱: ۲۴؛ جاش ۱: ۳-۴). این فقط در دوران حکومت دیوید بود که این کلیه منطقه تحت کنترل اسرائیل بود.

NASB (به روز شده): ۱: ۹ الی ۱۵

۹ «در آن هنگام به شما متکلم شده، گفتم: "من به تنهایی نمی‌توانم متحمل شما باشم. ^۱یهوه خدایتان شما را کثیر گردانیده است، و اینک امروز چون ستارگان آسمان بی‌شمارید. ^{۱۱}یهوه خدای پدرانتان شما را هزار برابر بیفزاید و مطابق آنچه به شما وعده داده است، برکت دهد. ^{۱۲}اما من چگونه به تنهایی متحمل محنت و بار و نزاعهای شما شوم؟ ^{۱۳}پس برای قبایل خود مردانی حکیم و فهمیده و سرشناس برگزینید تا آنها را به ریاست بر شما برگمارم." ^{۱۴}و شما در پاسخ من گفتید: "آنچه گفتی نیکوست که انجام دهیم." ^{۱۵}پس من سران قبایل شما را که مردانی حکیم و سرشناس بودند برگرفتم، و آنان را به ریاست شما نصب کردم، تا سرداران هزاره‌ها و سرداران صدها و سرداران پنجاه‌ها و سرداران ده‌ها، و صاحبمنصبان در قبیله‌های شما باشند.

۱: ۹ "در آن هنگام" این یک عبارت تکراری در تننیه است. چهار فصل اول چهار فصل اول، بازبینی اعمال خیرخواهانه یهوه از طرف اسرائیل است. این اصطلاح شیوه بیان یک عمل گذشته است (مراجعه شود به ۱: ۹، ۱۶، ۱۸؛ ۲: ۳۴؛ ۳: ۴، ۸، ۱۲، ۱۸؛ ۴: ۱۴).

■ "من به تنهایی نمی‌توانم متحمل شما باشم" خروج ۱۸: ۱۳ الی ۲۶ را برای نصیحت یثرون به موسی در مورد همین مسئله را مطالعه کنید (یعنی موسی تنها داور باشد).

۱۰:۱ "یهوه خدایتان شمارا کثیر گردانیده است" این بخشی از وعده خدا به پاتریارها بود (به عنوان مثال پیدایش ۱۳: ۱۶؛ ۱۷: ۲، ۲۰؛ ۲۲: ۱۷؛ ۴۸: ۴؛ لاویان ۲۶: ۹؛ تثنیه ۷: ۱۳).

■ "چون ستارگان آسمان" (در متن انگلیسی چون "ستارگان بهشت" نوشته شده است) این عبارت نیز در پیدایش ۱۵: ۵، ۲۶: ۴؛ تثنیه ۱۰: ۲۲؛ ۲۸: ۶۲ یافت می شود. دیگر عبارات همسو مورد استفاده برای نشان دادن تعداد بی شماری (مراجعه شود به پیدایش ۱۶: ۱۰) از اسرائیل عبارتند از: "گرد و غبار زمین" (مراجعه شود به پیدایش ۱۳: ۱۶؛ ۲۸: ۱۴؛ اعداد ۲۳: ۱۰)؛ و "شن و ماسه دریا" (مراجعه شود به پیدایش ۲۲: ۱۷؛ ۳۲: ۱۲). همه اینها از یک مرد که تا سن ۱۰۰ سالگی (به عنوان مثال، ابراهیم) بدون فرزند بود!

- در تثنیه ۱: ۲۸ اسرائیلیها که بیشتر از ستارگان هستند، از ساکنان کنعان به خاطر خودشان میترسند:
۱. تعداد
 ۲. اندازه
 ۳. شهرهای دیوار دار
- عجب تناقضی!

۱۱:۱ "خدای پدران" این وصف مکرر می گوید که همان خدایی که با ابراهیم، اسحاق و یعقوب صحبت کرد، هنوز در زندگی و سرنوشت فرزندان خود فعال است.

■ "شمارا هزار برابر بیفزاید" این بدیهی است که یک اصطلاح است. عدد ۱۰۰۰، ضربی از ده (۳ بار) و به همین ترتیب یک نماد بزرگی و عظمت (مراجعه شود به مزامیر ۹۰: ۴، دوم پطرس ۳: ۸) است.

در اینجا یک لیست از کاربردهای هذلولی از NIDOTTE، جلد ۱، صفحه ۱۷: ۴:

۱. کار خداوند در برکت، تثنیه ۱: ۱۱؛ یعقوب ۴۲: ۱۲؛ مزامیر ۱۴۴: ۱۳
۲. برکت نظامی، یوشع ۲۳: ۱۰
۳. نفرین نظامی برای بی اعتمادی، تثنیه ۳۲: ۳۰، اشعیا ۷: ۲۳؛ ۳۰: ۱۷؛ عاموس ۵: ۳
۴. حاکمیت خداوند متعال، مزامیر ۹۰: ۴
۵. وعده پیمانی خداوند، تثنیه ۷: ۹؛ مزامیر ۱۰۵: ۸
۶. خشم خداوند در برابر عشق خدا، خروج ۳۴: ۷؛ تثنیه ۵: ۹-۱۰
۷. برکت بودن در معبد خدا، مزامیر ۸۴: ۱۰

۱۲:۱ "نزاع" این به معنی "دعوای حقوقی" است (BDB 936)

۱۳:۱ "برگزینید" این فعل (Qal (KB 393, BDB 396) امری است. توجه کنید که موسی به مردم (به عنوان مثال، رهبرانشان) فرمان داد (برای آنها) در کنار او در قبال جامعه مسئولیت پذیر باشند (موسی تعیین می کند). این قضاات جدید (یعنی رهبران قبیله ای) باید چنین باشند:

۱. "عاقل" - (BDB 314) به معنی توانایی انتخاب های متفکرانه و خدا پسندانه داشتن (به عنوان مثال، یوسف، پیدایش ۴۱: ۳۳، ۳۹؛ داوود، دوم سموئیل ۲۰: ۲۰؛ سلیمان، اول پادشاهان ۲: ۹، ۳: ۱۲؛ ۵: ۲۱)
۲. "فهمیده" - (Nipha, KB 122, BDB 106) وجه وصفی) به معنی کسی است که دارای اختیار، تشخیص و هوش است (به عنوان مثال، یوسف، پیدایش ۴۱: ۳۳؛ منفی در ارمیا ۴: ۲۲)
۳. "با تجربه" - (Qal, KB 390, BDB 393) وجه وصفی مجهول). این یک کلمه مشترک با یک زمینه معنایی بزرگ است.

- a. JPSOA, NJB, TEV, NASB - با تجربه
- b. NKJB - آگاه
- c. REB, NRSV, خوشنام
- d. JB, مورد آزمون قرار گرفته
- e. NIV, محترم
- f. NET, شناخته شده

■ "تا آنها را به ریاست بر شما برگمارم" فعل (Qal (KB 1321, BDB 962) غیر کامل است، که در اینجا به مفهوم "کردن" است. موسی این مردان

انتخاب شده را به مکان های رهبری و قضاوت (یعنی ۱: ۱۱؛ ۱۸: ۲۱؛ تثنیه ۱۷: ۱۴، ۱۵؛ داوران ۱۱: ۱۱) تعیین یا آنها را منصوب کرد. با این حال، در حقیقت، این یهوه است که "آنها را منصوب میکند" (BDB 542، KB 534، *Qal* غیر کامل، آیه ۱۵). آنها، که به انتخاب خدا اشاره دارد (به عنوان مثال، ۲۰: ۳۴، اول پادشاهان ۱۱: ۳۷). فرآیند انسانی که یک طرح الهی را دنبال میکند!

۱۵: ۱ "سرداران هزاره ها و سرداران صدها و سرداران پنجاه ها و سرداران ده ها" این تقسیم بندی ها بعد از تبدیل به واحدهای نظامی میشوند (خروج ۱۸: ۲۱). موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: هزار (Eleph)

SPECIAL TOPIC: THOUSAND (ELEPH)

این کلمه عبری برای "هزار" است (BDB 48). با این حال، در مفاهیم متعددی استفاده میشود:

۱. واحد خانواده، یوشع. ۱۴: ۲۲؛ داوران ۶: ۱۵؛ اول سموئیل ۲۳: ۲۳؛ زکریا ۹: ۷؛ ۱۲: ۶
۲. واحد نظامی، خروج. ۱۸: ۲۱، ۲۵؛ تثنیه ۱: ۱۵
۳. عدد هزار، پیدایش ۲۰: ۱۶؛ خروج ۳۲: ۲۸
۴. عدد نمادین، پیدایش ۲۴: ۶۰؛ خروج ۲۰: ۶؛ ۳۴: ۷؛ تثنیه ۷: ۹؛ ارمیا ۳۲: ۱۸
۵. هم ریشه اوگاریتی *alluph* "سالار"، پیدایش ۳۶: ۱۵

NASB, NKJV "افسران"
NRSV, TEV "مقامات"
NJB "کاتبین"

این اصطلاح (BDB 1009) در ابتدا به یک کاتب اشاره میکرد، اما به نظر نمی رسد که استفاده از آن در تثنیه ۱: ۱۵؛ ۲۰: ۵، ۸، ۹؛ یا یوشع ۱: ۱۰، ۳۲ مناسب باشد. به نظر می رسد در این متن به یک قاضی یا ریش سفید برای کمک به رهبران قبیله ای اشاره شود.

The Handbook on Deuteronomy توسط UBS می گوید: "آنها با بزرگان ظاهر می شوند (اعداد ۱۱: ۱۶) و با قاضیان (تثنیه ۱۶: ۱۸؛ یوشع ۳۳) و همچنین در متون نظامی (تثنیه ۲۰: ۵، ۸، ۹؛ یوشع ۱: ۱۰؛ ۳: ۲) "صفحه ۲۶

NASB (به روز شده): ۱: ۱۶ الی ۱۸

۱۶ در آن هنگام داوران شما را امر کرده، گفتیم: "دعاوی برادرانتان را بشنوید، و در میان هر کس و برادرش یا غریبی که نزد وی است، به انصاف داوری کنید." ۱۷ در داوری ظاهری مکنید. به کوچک مانند بزرگ، گوش فرا دهید. از انسان مهراستید، زیرا داوری از آن خداست. هر دعوایی که برای شما دشوار باشد، نزد من آورید تا آن را بشنوم." ۱۸ در آن هنگام هر چه می بایست انجام دهید، به شما فرمان دادم.

۱۶ الی ۱۷ موسی از این قضات قبیله ای جدید خواست تا بیطرف باشند (مراجعه شود به ۱۶: ۱۹؛ ۲۴: ۱۷). بیطرفی ویژگی خداوند است (مراجعه شود به ۱۰: ۱۷). اسرائیل به معنای یک جامعه و مردم بود که شخصیت یهوه را به نمایش میگذاشت تا جهان با اعتماد و اعتقاد به وی برسد. از زمان سقوط (مراجعه شود به، پیدایش ۳) این طرح خداوند بوده است. اسرائیل شکست خورده است، اما اسرائیل ایده آل (یعنی عیسی، اشعیا ۵۳) موفق شد (به عنوان مثال، انجیل یوحنا ۱۴: ۵-۷، ۸-۱۱).

■ "غریب" در حیطة قانون با غیر یهودیان باید همانند یهودیان و به صورت یکسان رفتار شوند (مراجعه شود به لاویان ۱۹: ۳۳-۳۴، ۳۵). اسرائیل باید با مهربانی با آنها برخورد کند (مراجعه شود به لاویان ۲۳: ۲۲، تثنیه ۱۰: ۱۹، ۲۴؛ ۱۷: ۲۷؛ ۱۹). اسرائیل در مصر غریب بوده است (مراجعه شود به خروج ۲۲: ۲۱؛ ۲۳: ۹) و می دانست که چه حسی است!

موضوع خاص: پارسایی

SPECIAL TOPIC: RIGHTEOUSNESS

"صداقت" یکی از موضوعات حساس است که هر دانشجوی انجیل باید مطالعات فردی جامعی در خصوص این مفهوم انجام دهد.

در عهد عتیق، شخصیت خدا به صورت "عادل" و "صادق/صالح" (فعل)، BDB 842, KB 1003، اسم مذکر، BDB 841, KB 1004، اسم مونث، BDB 842, KB 1006 توصیف شده است. این اصطلاح بین‌النهرینی از "ساقه نی" می‌آید که از آن در ساختمان به عنوان ابزاری برای تشخیص صاف بودن سطح افقی دیوارها و پرچینها استفاده می‌شد. خدا این اسم را برای استفاده استعاره‌ای برای ماهیت خودش انتخاب کرد. او یک سطح کاملاً صاف است (مانند خطکش) که توسط آن همه چیز ارزیابی می‌شوند. این مفهوم صادق بودن و همچنین حق داوری او را تصریح می‌کند.

انسان با تصویری از خدا خلق شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷، ۵: ۱ و ۳، ۹: ۶). نوع بشر برای دوستی با خدا خلق شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۸: ۳). کل خلقت مرحله‌ای است برای تعامل میان خدا و نوع بشر. خدا می‌خواست بالاترین مخلوقش، یعنی نوع بشر، او را بشناسد، دوستش داشته باشد، به او خدمت کند، و مانند او باشد! وفاداری نوع بشر آزمایش شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳) و اولین زوج در آزمایش شکست خوردند. این باعث شد رابطه خدا با انسان قطع شود (مراجعه شود به رومیان ۵: ۱۲ الی ۲۱).

خدا قول داد که این دوستی را مجدداً برقرار کند (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳: ۱۵، به موضوع خاص: برنامه رستگاری جاودانی یهوه مراجعه شود). او این کار را با اراده خود و توسط پسرش انجام داد. انسانها توانایی مرمت این شکاف را نداشتند (مراجعه شود به رومیان ۱: ۱۸ الی ۳: ۲۰، مکاشفه ۵).

پس از سقوط، نخستین گام خدا برای برقراری مجدد این رابطه، مفهوم پیمان بر اساس دعوت انسان به توبه، وفاداری و پاسخ به اطاعت از وی بود (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۳۶: ۲۲ الی ۳۸). به واسطه سقوط، انسانها فاقد توانایی دادن پاسخ مناسب بودند (مراجعه شود به رومیان ۳: ۲۱ الی ۳۱، غلاطیان ۳). خدا خودش باید نخستین گام را برمی‌داشت تا پیمان شکنی انسانها را مرمت کند. او این کار را با اقدامات زیر انجام داد:

۱. از طریق کارهای مسیح نوع بشر را صادق اعلام کردن (عدالت قضایی)
۲. از طریق مسیح به رایگان صداقت را به نوع بشر دادن (عدالت محسوب شده)
۳. دادن روح به نوع بشر که صداقت را ایجاد می‌کند (مسیح گونه بودن، بازیابی تصویری از خدا)
۴. تجدید دوستی باغ عدن (کتاب پیدایش ۱ الی ۲ را با مکاشفه ۲۱ الی ۲۲ مقایسه کنید)

با این وجود، خدا می‌خواهد که به پیمانش پاسخ دهیم. خدا حکم می‌کند (به رایگان می‌دهد، مراجعه شود به رومیان ۸: ۵، ۶: ۲۳) و تامین می‌کند ولی انسانها باید پاسخ داده و آن را ادامه دهند با

۱. توبه
۲. ایمان
۳. پیروی شیوه زندگی
۴. استقامت

بنابراین، صداقت یک پیمان و اقدام دوجانبه میان خدا و بالاترین مخلوقش است، بر اساس شخصیت خدا، کار عیسی و فعال کردن روح القدس، که به آن هر فرد باید شخصاً و به صورت مداوم پاسخ مناسب بدهد. به این مفهوم "دادن حق با لطف و از طریق ایمان" گفته می‌شود (مراجعه شود به افسسیان ۸: ۲ الی ۹). این مفهوم در گاسپلها فاش می‌شود، ولی نه با این کلمات. در ابتدا توسط پولس، که از اصطلاح یونانی صداقت به اشکال مختلف بیش از یکصد مرتبه استفاده شده مطرح شد.

پولس که یک روحانی آموزش دیده است، از اصطلاح *dikaiousunē* در مفهوم عبری کلمه *tsaddiq* که در نسخه عبری انجیل به کار رفته، استفاده می‌کند، نه از نسخه یونانی. در نوشته‌های یونانی این کلمه به کسی گفته می‌شود که توقعات خدا و جامعه را برآورده می‌کند (مانند نوح، یعقوب). در مفهوم عبری همیشه در قالب کلمات پیمان است (به موضوع خاص: پیمان مراجعه شود). یهوه خدای عادل، با اخلاق و معنوی است. او می‌خواهد مردمش منعکس کننده شخصیتش باشند. انسان آزاد شده تبدیل به مخلوق جدیدی می‌شود (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۵: ۱۷، غلاطیان ۶: ۱۵). این تازگی حاصلش تازگی شیوه جدید زندگی خداپسندانه است (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۷، غلاطیان ۵: ۲۲ الی ۲۴، جیمز، اول یوحنا). از آنجا که

اسرائیل یک حکومت مذهبی بود، هیچ تعریف واضحی میان سکولار و روحانی (اراده خدا) وجود نداشت. این تمایز در قالب کلمات عبری و یونانی به کلمه "justice" (عدالت) (در رابطه با جامعه) و "صداقت" در رابطه با مذهب ترجمه شده است.

خبر خوب عیسی این است که رابطه انسان سقوط کرده با خدا تجدید می‌شود. این کار با عشق، رحم و لطف خدا انجام می‌شود، زندگی، مرگ و قیام از مردگان پسرش و با اظهار عشق روح القدس و جلب توجه به سوی خبر خوش. Justification یک حرکت آزاد از جانب خداست، ولی باید در قالب خداپسندانه باشد (وضعیت آگوستین، که منعکس کننده شکل بخشی مجدد که بر آزادی گاسپل و کلیسای کاتولیک رم تأکید بر زندگی تغییر یافته بر اساس عشق و وفاداری نسبت به خدا). برای اصلاح کنندگان کلمه "صداقت خدا" حالت اضافه عینی است (این عمل که انسان گناهکار برای قابل پذیرش شود) [تقدیس موقعیتی]. در حالیکه برای کاتولیکها این یک مضاف الیه است، که فرایند بیشتر تبدیل شدن به خدا است [تقدیس تجربی در حال پیشرفت]. در واقعیت یقیناً این هر دو است.

در دیدگاه من از تمام انجیل، از کتاب پیدایش ۴ گرفته تا مکاشفه ۲۰، حکایت از این دارد که خدا رابطه دوستی با بهشت را تجدید می‌کند. انجیل از دوستی خدا با انسان از همان ابتدا شروع می‌شود (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱ الی ۲) و انجیل با همین شیوه خاتمه می‌یابد (مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). تصویر و هدف خدا بازایی می‌شود.

برای مستندسازی بحث فوق به عبارتهای منتخب از عهد جدید در زیر بر اساس گروه کلمات یونانی مراجعه کنید

۱. خدا صادق است اغلب با اینکه خدا قاضی است مرتبط می‌باشد)

a. رومیان ۳: ۲۶

b. دوم تسالونیکیان ۱: ۵ الی ۶

c. تیموتائوس ۴: ۸

d. مکاشفه ۱۶: ۵

۲. عیسی صادق است

a. اعمال رسولان ۳: ۱۴، ۷: ۵۲، ۲۲: ۱۴ (عنوان مسیح)

b. انجیل متی ۲۷: ۱۹

c. اول یوحنا ۲: ۱ و ۳: ۷

۳. اراده خدا برای مخلوقش صداقت است

a. لاویان ۱۹: ۲

b. انجیل متی ۵: ۴۸ (مراجعه شود به ۵: ۱۷ الی ۲۰)

۴. ابزار خدا برای تأمین و ایجاد صداقت

a. رومیان ۳: ۲۱ الی ۳۱

b. رومیان ۴

c. غلاطیان ۳: ۶ الی ۱۴

d. رومیان ۵: ۶ الی ۱۱

۵. داده شده توسط خدا

a. رومیان ۳: ۲۴، ۶: ۲۳

b. اول قرنتیان ۱: ۳۰

c. افسسیان ۲: ۸ الی ۹

۶. دریافت با ایمان

a. رومیان ۱: ۱۷، ۳: ۲۲ و ۲۶، ۴: ۳ و ۵، ۱۳، ۹: ۳۰، ۱۰: ۴ و ۶ و ۱۰

b. دوم قرنتیان ۵: ۷ و ۲۱

۷. توسط کارهای پسر

a. رومیان ۵: ۲۱

b. دوم قرنتیان ۵: ۲۱

c. فیلیپیان ۲: ۶ الی ۱۱

۸. اراده خدا این است که پیروانش صادق باشند

a. انجیل متی ۵: ۳ الی ۴۸، ۷: ۲۴ الی ۲۷

b. رومیان ۲: ۱۳، ۱۵: ۵ الی ۵، ۶: ۱ الی ۲۳

c. افسسیان ۱: ۴، ۲: ۱۰

d. اول تیموتائوس ۶: ۱۱

e. دوم تیموتائوس ۲: ۲۲، ۳: ۱۶

f. اول یوحنا ۳: ۷

g. اول پطرس ۲: ۲۴

۹. خدا جهان را با صداقت داوری میکند

a. اعمال رسولان ۱۷: ۳۱

b. دوم تیموتائوس ۴: ۸

۱۰. صداقت یک مشخصه خدا است، که آن را توسط مسیح به انسان گناهکار می‌دهد.

a. یک حکم خدا

b. هدیه‌ای از خدا

c. یک کار مسیح

d. زندگی که باید زندگی کرد

ولی صالح شدن هم فرایندی دارد که باید با نیرومندی و پایداری آن را طی کرد، که با فرارسیدن بازگشت دوم، به سرانجام خواهد رسید. دوستی با خدا در رستگاری تجدید می‌شود ولی تداوم و پیشرفت آن در طی زندگی و مواجهه رو در رو با او (مراجعه شود به اول یوحنا ۳: ۲) در زمان مرگ انجام می‌شود.

برای جمع بندی این بحث، در اینجا نقل قول خوبی را برگرفته از *Dictionary of Paul and His Letters* از IVP بیان می‌دارم:

"کالوین بیش از لوتر بر جنبه رابطه‌ای صداقت و صالح بودن خدا تاکید دارد. به نظر می‌رسد دیدگاه لوتر از صداقت خدا در بردارنده جنبه برائت باشد. کالوین بر طبیعت حیرت‌انگیز ارتباط یا رساندن صداقت خدا به ما تاکید می‌کند" (صفحه ۸۳۴).

از نظر من، رابطه مومن با خدا شامل این سه جنبه است:

۱. گاسپل یک فرد است (تاکید کلیسای شرقی و کالوین)

۲. گاسپل حقیقت است (تاکید آگوستین و لوتر)

۳. گاسپل زندگی تغییر یافته است (تاکید کاتولیک)

همه اینها درست هستند و باید برای مسیحیت سالم و انجیلی با همدیگر حفظ شوند. اگر هر کسی بیش از حد تاکید کرده یا مسامحه نماید، مشکلاتی به وجود می‌آیند.

ما باید عیسی را بپذیریم!

ما باید به گاسپل ایمان داشته باشیم!

ما باید همچون مسیح بودن را ادامه دهیم!

■ "در داوری ظاهر بینی مکنید" (در متن انگلیسی، "در داوری از کسی طرفداری نکنید" نوشته شده است) اصطلاح "طرفداری" به معنای واقعی کلمه "چهره" (BDB 815) است. فعل (Hiphil, KB 699, BDB 647) غیر کامل) به معنی "در نظر گرفتن" است. نکته این است که به عنوان یک شخص به قاضی نزدیک می‌شود، قاضی نباید سعی کند تا ببیند یا تشخیص دهد که چه کسی پیش از او آمده است، بلکه برای شنیدن پرونده عادلانه و بی طرفانه، قاضی باید تمام موارد را بدون تعصب در نظر بگیرد (مراجعه شود به لاویان ۱۹: ۱۵).

■ "از انسان مهرا سید" این فعل (Qal, KB 185, BDB 158 III) غیر کامل) به معنای "ترس" یا "حیرت" است. در این متن "ترس" مورد نیاز است. در تشبیه این اصطلاح در دو حالت استفاده شده است. رهبران / قضات خداوند از واکنش مردان نسبت به تصمیمات خود (۱۷: ۱۷) نترسند و مردم خداوند از پیام های پیامبران دروغین (۲۲: ۲۲) نترسند. این اصطلاح اغلب در مزامیر استفاده می شود تا احترام و اعتقاد عهد و پیمان عهد و پیمان یهوه (مراجعه شود به ۳۳: ۸، ۲۲: ۲۳) بیان شود.

■ "هر دعوائی که برای شما دشوار باشد، نزد من آورید تا آن را بشنوم" موسی نماینده خدا در نزد مردم بود. به او به عنوان پیامبر نگاه میکردند (مراجعه شود به آیه ۱۸، ۱۸: ۱۵ الی ۲۲).

NASB (به روز شده): ۱: ۱۹ الی ۲۱

۱۹ "پس از حوریب عزیمت کرده، از سراسر آن بیابان بزرگ و ترسناک که شما دیدید گذشته، به راه نواحی مرتفع آموریان رفتیم، چنانکه یهوه خدایمان به ما امر فرمود، و به قادش برنوع رسیدیم. ۲۰ آنگاه به شما گفتیم: "به نواحی مرتفع آموریان که یهوه خدایمان به ما می دهد، رسیده اید. ۲۱ بنگرید که یهوه خدای شما این سرزمین را پیش روی شما نهاده است. پس برآیید و چنانکه یهوه خدای پدرانتان به شما گفته است، آن را به تصرف درآورید. ترسان و هراسان مباشید."

۱: ۱۹ الی ۱۵ "عزیمت کرده" فعل (Qal, KB 704, BDB 652) غیر کامل) به طور مرتب در خروج استفاده می شود (به عنوان مثال خروج ۱۲: ۳۷، ۱۳: ۲۰، ۱۴: ۱۵، ۱۶: ۱ و اغلب در اعداد ۳۳). این آیات مربوط به سفر از کوه سینا به قادش-برنوع بودند.

۱: ۱۹ "حوریب" دو عنوان کوه مقدس، حوریب و سینا، به طور مترادف استفاده می شوند. حوریب یک اصطلاح سامی است. سینا سامی نیست اما احتمالاً مربوط به بیابان گناه است. گناه یک اصطلاح برای یک گیاه کوچکی است که در منطقه وجود دارد. بعضی ها معتقدند که حوریب کوهستان است و سینا اوج است، اما ما واقعا به طور خاص نمی دانیم.

■ "آن بیابان بزرگ و ترسناک" معمولا واژه "بیابان" (BDB 184) به معنای زمین های غیرقانونی است، اما این سفر آنها را در بیابان شبه جزیره سینا برد. چندین منبع آب طبیعی وجود دارند. در طول این مدت چهل ساله، خداوند به طور غریزی به آنها آب و غذا داد. امروز، این صحرا به نام *Et Tih* نامیده می شود، یعنی "سرگردان". این سفر حدود ۱۰۰ مایل بوده و از سرزمین بسیار خشنی عبور کردند.

■ "نواحی مرتفع آموریان" این به بخش جنوبی سرزمین کنعان اشاره میکند (یعنی نِگو و عربه).

■ "چنانکه یهوه خدایمان به ما امر فرمود" برای اسامی خدا به موضوع خاص در ۱: ۳ مراجعه کنید. خدا آنها را با اینها هدایت کرد:

۱. کلام موسی

۲. ابری از شکوه Shekinah که بر خیمه ها قرار گرفت. هنگامی که حرکت میکرد، اسرائیل به دنبال آن میرفت.

■ "به قادش برنوع رسیدیم" کلمه عبری برای مقدس، کادوش است (BDB 871)، از آن ما "قادش" را می گیریم. قادش-برنوع معنی "مقدس (ناشناخته)"، احتمالاً "شهر مقدس" یا "محل مقدس" است. اردوگاه مهمی برای اسرائیلیان بود، همانگونه که برای ابراهیم مکان مهمی بود، زیرا بزرگترین واحه در منطقه بود.

۱: ۲۰ الی ۲۱ این آیات، به دلیل تغییر استفاده از ضمائر "ما" و "شما"، که در سراسر کتاب تشبیه رایج است، برای مفسران مشکلاتی را ایجاد کرده اند. این یکی از دلایلی است که برخی معتقدند تشبیه توسط چندین نفر نوشته شده است. من فکر می کنم که موسی اکثریت آیات را نوشته (و یا دیکته کرد)، اما واضح است که نوشته های او توسط ویراستاران بعدی ویرایش شده است و ممکن است حاوی نظرات اساتید اصلی باشد.

۱: ۲۱ "پس برآیید و چنانکه یهوه خدای پدرانتان به شما گفته است، آن را به تصرف درآورید" این ممکن است اشاره به آیه ۸ باشد، جایی که خداوند از طریق موسی، مردم را به داشتن سرزمین هایی که به روسای قبایل وعده داده بود (مراجعه شود به ۱۲: ۵-۷؛ ۱۳: ۱۴-۱۷؛ ۱۵: ۱۸؛ ۲۶: ۳).

این آیه همانند آیات ۷ و ۸ در بردارنده چندین فرمان است:

۱. "دیدن" - Qal, KB 1157, BDB 906 امری

۲. "برخیزید" - Qal, KB 828, BDB 748 امری

۳. "به تصرف درآوردن" - Qal, KB 441, BDB 439 امری

۴. "نترسید" - Qal, KB 432, BDB 431 غیر کامل، اما به مفهوم صیغه امری استفاده شده

۵. "نامید" - Qal, KB 365, BDB 369 غیر کامل، اما به مفهوم صیغه امری استفاده شده

این ممنوعیت از یهوه بر پایه اعتماد آنها به وعده و حضور وعده های وی بود. این عبارت دوازده بار در عهد عتیق اتفاق می افتد (به عنوان مثال، ۳۱:

۸؛ یوشع ۱: ۹؛ ۱۰: ۸؛ ۲۵: ۱۰؛ اول تواریخ ۲۲: ۱۳؛ ۲۸: ۲۰؛ دوم تواریخ ۲۰: ۱۵؛ ۳۲: ۷؛ ارمیا ۳۰: ۱۰؛ ۴۶: ۲۷).

NASB (به روز شده): ۱: ۲۲ الی ۲۵

۲۲ "سپس همه شما نزد من آمده، گفتید: "مردانی پیشاپیش خود بفرستیم تا این سرزمین را برای ما تجسس کنند و ما را از راهی که باید از آن برویم و شهرهایی که به آنها درمی آییم، خبر آورند." ^{۲۳} این سخن مرا پسند آمد، پس دوازده تن از شما، یعنی یک مرد را از هر قبیله گرفتیم. ^{۲۴} ایشان رو به سوی نواحی مرتفع نهاده، به وادی اشکول رسیدند و آن را جاسوسی کردند. ^{۲۵} و از میوه آن سرزمین به دست خود گرفته، نزد ما آوردند و ما را خبر داده، گفتند: "سرزمینی که یهوه خدایمان به ما می دهد نیکوست."

۱: ۲۲ اعداد ۱۳: ۱ الی ۳ زمینه این آیه است. فرمان موسی به قبایل را به خاطر می آورد:

۱. "فرستادن" - Qal, KB 1511, BDB 1018 کلی

۲. "جستجو کردن" - Qal, KB 340, BDB 343 غیر کامل، در مفهوم صیغه امری

۳. "عقب نشینی" - Hiphil, KB 1427, BDB 996 غیر کامل در مفهوم صیغه امری

۱: ۲۳ "دوازده تن از شما، یعنی یک مرد را از هر قبیله گرفتیم" موسی زرنگ بود که سعی کرد از هر قبیله یک نفر را درگیر کند تا هر کدام احساس کنند که مهم هستند.

۱: ۲۴ "وادی اشکول" این اصطلاح (BDB 79) به معنای "خوشه" یا "ساقه" است. اعداد ۱۳: ۲۳-۲۴ می گوید که آنها یک خوشه انگور را برداشتند که خیلی بزرگ بود به طوری که دو مرد برای حمل آن باید آن را روی یک میله میگذاشتند تا بتوانند بردارند. به این دلیل است که دره (یا وادی) نام عبری خود را بدست آورده است، اما موقعیت آن در جنوب فلسطین نامشخص است، شاید جایی نزدیک به هیرون باشد (مراجعه شود به اعداد ۱۳: ۲۲، ۲۳).

■ "آن را جاسوسی کردند" "جاسوسی" (Piel, KB 1183, BDB 920) مشتقی از کلمه "پا" (BDB 919) است و به این معنی است که آنها از طریق زمین راه می روند. آنها حیوانی برای سوار شدن نداشتند و برای آنها قدم زدن در سراسر این سرزمین، یک قدم واقعی از ایمان بود و توسط ساکنان آن دیده می شد.

۱: ۲۵ "سرزمینی که یهوه خدایمان به ما می دهد نیکوست" عجب تصری قدرتمندی از پیمان! با این حال، آنها از منظر الهیاتی تأیید نکردند بلکه از روی ترس اینکار را کردند (یعنی آیه ۲۱).

NASB (به روز شده): ۱: ۲۶ الی ۳۳

۲۶ «اما شما نخواستید بروید، بلکه از فرمان یهوه خدای خود سر پیچیدید. ^{۲۷} در خیمه های خود شکوه کرده، گفتید: "خداوند از سر دشمنی، ما را از سرزمین مصر بیرون آورد تا به دست اموریان تسلیمان کرده، هلاک سازد. ^{۲۸} حال کجا می رویم؟ برادرانمان در دل ما هراس افکنده، گفته اند: 'این مردمان از ما بزرگتر و بلندقامت ترند. شهرهایشان بزرگ است و حصارهایشان سر به فلک کشیده، و عناقیان را نیز در آنجا دیده ایم!' ^{۲۹} آنگاه من به شما گفتم: "مترسید و از ایشان هراسان مباشید. ^{۳۰} یهوه خدایتان که پیشاپیش شما می رود، برای شما خواهد جنگید، درست همان گونه که در برابر دیدگانتان در مصر برای شما کرد، ^{۳۱} و نیز در بیابان، جایی که دیدید چگونه یهوه خدایتان همچون کسی که پسر خود را می برد، شما را در تمام راهی که پیمودید، می برد تا به این مکان رسیدید. ^{۳۲} با وجود این همه، به یهوه خدایتان اعتماد نکردید، ^{۳۳} که شبانگاه در آتش و هنگام ظهر در ابر پیشاپیش شما در راه می رفت تا برای شما مکانی به جهت اردو زدن بجوید و راهی را که باید به آن بروید به شما بنمایاند.

۱: ۲۶ "سر پیچیدید" فعل (Hiphil, KB 632, BDB 598) غیر کامل) یک کلمه معمول در تشبیه می شود (به عنوان مثال ۱: ۲۶، ۴۳: ۹، ۷: ۲۳، ۲۴: ۲۱؛ ۱۸، ۲۰؛ ۳۱: ۲۷؛ همچنین در مزامیر). هم ریشه آن در آرامی به معنای "با مخالفت با" و در سیریاک "با آن مبارزه می کند" است. این نشان دهنده نافرمانی آشکار، و شناخته شده است!

■ "فرمان خدای خود" فرمان آیات ۸ و ۲۱ برای آنان بود تا برخیزند و سرزمین را تصاحب کنند.

۱: ۲۷ "در خیمه های خود شکوه کرده" مردم در حال گریه کردن در چادر بودند (Niph'al, KB 1188, BDB 920) غیر کامل؛ آنها این کار را به صورت عمومی انجام ندادند، اما خدا شاهد قلبهایشان بودند (مراجعه شود به مزامیر ۱۰۶: ۲۵) و می دانستند که علیه او شورش می کنند (به عنوان مثال، "زمزمه های دروغین"، مراجعه شود به امثال ۱۶: ۲۸، ۱۸: ۸؛ ۲۶: ۲۰، ۲۲). خداوند نه تنها آنچه را می گوید، می داند (مراجعه شود به آیه ۲۵)، بلکه آنچه در قلب ما هست و هر آنچه انگیزه های ماست را نیز میداند (مراجعه شود به اعداد ۱: ۱۴-۱۶).

■ "سر دشمنی" (در متن انگلیسی "از مامتنفر است" نوشته شده است) در این آیه، مردم انگیزه و ماهیت خدا را محکوم می کنند (به عنوان مثال، ۹: ۲۸). آنها تمام وعده های فوق العاده و مقررات خدا را در طول سفر خود از سینا به قادش فراموش کرده بودند و تمرکز خود را روی وضعیت فعلی خود، که آنها را به عنوان ویرانگر خوانده بودند، آغاز کرده بودند.

۱: ۲۸ "برادرانمان در دل ما هراس افکنده" (در متن انگلیسی "برادرانمان دلمان را آب/ذوب کرده بودند" نوشته شده است) مردم تلاش کردند جاسوسان را به خاطر بی ایمانی خود سرزنش کنند. اصطلاح "آب/ذوب" (KB 606, BDB 587) یک استعاره برای یک فرد ترسو و از دست دادن اراده برای مقاومت است (مراجعه شود به ۲۰: ۸؛ یوشع ۲: ۱۱؛ ۵: ۱؛ ۷: ۵؛ و احتمالاً ۱۴: ۸).

NASB, REB
NKJV,
Peshitta
NRSV, TEV,
NJB, NIV
NET
"بزرگتر و بلندتر"
"وسیعتر و بلندتر"
"قویتر و بلندتر"
"به مراتب بیشتر و بلندتر"

از ترجمه های مختلف آشکار است که این سوال در مورد اولین اصطلاح است. آیا مترادف است یا آیا اطلاعات جدیدی را اضافه می کند؟
صفت (BDB 152) اساساً به معنای بزرگ است. در موارد زیر از آن استفاده می شود:

۱. بزرگ در مفهوم وسعت
۲. بزرگ در مفهوم عدد
۳. بزرگ در مفهوم شدت
۴. بزرگ در مفهوم اهمیت

این یک اصطلاح رایج است و چنین زمینه ای گسترده ای دارد که تنها متن می تواند معنای آن را روشن کند. Septuagint به نظر می رسد این اصطلاحات را به عنوان "بیشتر پرجمعیت و قدرتمند" درک می کنند. بخشی از مشکل ترجمه، جای "غول" در عهد عتیق است!

■ "شهرهایشان بزرگ است و حصارهایشان سر به فلک کشیده" (در متن انگلیسی "حصارهایشان به بهشت میرسند" نوشته شده) از باستان شناسی ما شواهدی در مورد برخی از این شهرها پیدا کرده ایم. Lachish یکی از شهرهای آموریان جنوبی بود که دیوارهایش ۲۹ فوت ضخامت داشتند. دیوارهای این شهرها در فواصلی دارای برجستگی یا برج بودند. می توان حیرت اسرائیلی ها را هنگام دیدن این شهرها تصور کرد (QAL, KB 148, BDB 130) وجه وصفی مجهول به معنای "غیرقابل دسترس".

این هیبربول "که حصارهایش تا بهشت میرسند" در همان مفهوم استعاری است که به عنوان نامهای زیگورات در بابل مورد استفاده قرار می گیرد (مراجعه شود به پیدایش ۱۱: ۴).

■ "عناقیان" این کلمه (BDB 778 I) به معنای "گردن دراز" است. این به گولها اشاره دارد (مراجعه شود به پیدایش ۶).

موضوع خاص: اصطلاحات استفاده شده برای جنگجویان بلند/قدرتمند یا گروه‌های مردمی

SPECIAL TOPIC: TERMS USED FOR TALL/POWERFUL WARRIORS OR PEOPLE GROUPS

این افراد بزرگ / بلند / قدرتمند به نام‌های مختلف نامیده می‌شود:

۱. *Nephilim* (BDB 658) - پیدایش ۶: ۴؛ اعداد ۱۳: ۳۳
۲. *Rephaim* (یا BDB 952 یا BDB 952 II) - پیدایش ۱۴: ۵؛ تثنیه ۲: ۱۱، ۲۰: ۳؛ ۱۱، ۱۳؛ یوشع ۱۲: ۴؛ ۱۳: ۱۲؛ دوم سموئیل ۲۱: ۱۶، ۱۸، ۲۰؛ اول تواریخ ۲۰: ۴ و ۶ و ۸
۳. *Zamzummin* (BDB 273)، *zuzim* (BDB 265) - پیدایش ۱۴: ۵؛ تثنیه ۲: ۲۰
۴. *Emim* (BDB 34) - پیدایش ۱۴: ۵؛ تثنیه ۲: ۱۰-۱۱
۵. *Anakim* (پسران BDB 778 I) - اعداد ۱۳: ۳۳؛ تثنیه ۱: ۲۸؛ ۲: ۱۰-۱۱، ۲۱: ۹؛ یوشع ۱۱: ۲۱-۲۲؛ ۱۴: ۱۲، ۱۵

۲۹:۱

"نه شوکه شده و نه از آنها بترسید"	NASB
"نگذارید شما را بترسانند یا از آنها بترسید"	NKJV
"وحشت نکنید یا از آنها بترسید"	NRSV
"از این افراد بترسید"	TEV
"ترس نکنید، از آنها بترسید"	NJB

نخستین فعل (BDB 791، KB 888، *Qal*، غیر کامل) به معنای "باعث ایجاد لرزش" است. در زبان آرامی این بدان معنی است که "به تکان دادن" و در سیریاک "به طور تصادفی یا خشونت آمیز" (مراجعه شود به ۷: ۲۱؛ ۲۰: ۳؛ ۳۱: ۶).

دومین فعل (BDB 431، KB 432، *Qal*، غیر کامل) به معنای "ترس" یا "وحشت" است. این عبارت مشترک برای ترس است:

۱. دشمنان - تثنیه ۱: ۲۱ و ۲۹؛ ۲: ۴؛ ۳: ۲۲، ۲۷؛ ۱۸، ۱۹؛ ۲۰: ۱، ۳؛ ۳۱: ۶؛ یوشع ۱۱: ۶
۲. مردم زمین از مردم خدا میترسند. تثنیه ۲۸: ۱۰ (یوشع ۴: ۲۴)؛ یوشع ۹: ۲۴
۳. اسرائیل باید از یهوه بترسد / وحشت کند / احترام بگذارد - تثنیه ۴: ۱۰؛ ۵: ۵؛ ۶: ۲، ۱۳، ۲۴؛ ۱۰: ۱۲، ۲۰؛ ۱۳: ۱۱؛ ۱۴: ۲۳؛ ۱۷: ۱۳، ۱۹؛ ۱۹: ۲۱؛ ۲۰: ۲۱؛ ۲۱: ۲۵؛ ۱۸؛ ۲۸؛ ۵۸؛ ۳۱: ۱۲؛ یوشع ۴: ۲۴

۳۰: ۱ "یهوه خدایتان که پیشاپیش شما می‌رود" این یک عبارت دلگرم کننده قوی است که بیانگر بهترین هدیه خداوند است - حضور شخصی و رسمی او. توجه داشته باشید در آیه ۳۰ او جلوتر از آنها به نبرد رفت (مراجعه شود به ۹: ۳)؛ در آیه ۳۳ به جلو می‌رود تا آنها را از طریق بیابان هدایت کند.

■ "برای شما خواهد جنگید" این نمونه ای از "جنگ مقدس" یا هرم است (BDB 355)، مثلاً تثنیه ۲: ۲۴؛ ۳: ۶؛ ۷: ۲؛ ۱۶-۱۸؛ یوشع ۶: ۱۷، ۲۱؛ ۸: ۲۶؛ ۱۰: ۱؛ ۲۸، ۳۷؛ ۱۱: ۱۲، ۲۰-۲۱). این قضاوت خدا در مورد آموریان / کنعانیان برای گناهانشان است، نه فقط خداوند در قبال مردم خود (مراجعه شود به پیدایش ۱۶: ۱۵). خدا به مردم کنعان فرصت زیادی برای توبه داد، اما آنها نمی‌خواستند، بنابراین قضاوت او بر علیه آنها بود. خدا نیز مردم خود را قضاوت خواهد کرد وقتی که این شیوه‌های کنعانی را (یعنی تبعیدی‌های آشوری و بابلی) را بپذیرند! در اینجا خداوند به مردم خود می‌گوید که نترسند بلکه به او اعتماد کنند؛ زیرا او در کنار آنها بوده است (مراجعه شود به تثنیه ۳: ۲۲؛ ۲۰: ۴؛ یوشع ۱۰: ۱۴، ۴۲؛ ۱۱: ۵-۷).

۳۱: ۱ "همچون کسی که پسر خود را می‌برد، شما را در تمام راهی که پیمودید، می‌برد" "بردن/حمل کردن" (BDB 669، KB 724، *Qal*، کامل) می‌تواند به معنی حمل کردن فردی یا چیزی یا "نگاه داشتن کسی" باشد. خدا به عنوان پدر (یعنی ولی) یک استعاره خانواده فوق العاده کتاب مقدس است، مراجعه شود به ۸: ۵؛ ۳۲: ۶؛ خروج ۴: ۲۲؛ مزامیر ۲۷: ۱۰؛ ۶۸: ۵؛ ۱۰۳: ۱۳؛ امثال ۳: ۱۲؛ اشعیا ۱: ۲؛ ۶۳: ۱۶؛ ارمیا ۳: ۱۹؛ هوشع ۱۱: ۱-۴؛ ملاکی ۱: ۶؛ اعمال رسولان ۱۳: ۱۸). در عهد عتیق "پسر" یک استعاره مشارکتی است همچون یهوه برای اسرائیل، اما برای پادشاه داوود و فرزند ویژه سلطنتی او (به عنوان مثال، مسیح، مزامیر ۲: ۲ و ۷؛ اعمال رسولان ۱۳: ۳۳) شخصی می‌شود.

۳۲:۱ "با وجود این همه" این شامل حضور ویژه و شخصی خدا و مراقبت از زمان فراخواندن ابراهیم (پیدایش ۱۳) تا زمان خروج (خروج - اعداد) میشود.

■ "به یهوه خدایتان اعتماد نکردید" فعل (Hiphil, KB 63, BDB 52) وجه وصفی) یک اصطلاح کلا الهی است. این مبنای رابطه شخصی با پیمان است.

موضوع خاص: باور، اعتقاد، ایمان و وفاداری در عهد عتیق (۳۲:۱)

(SPECIAL TOPIC: BELIEVE, TRUST, FAITH, AND FAITHFULNESS IN THE OLD TESTAMENT)

I. مقدمه

لازم به ذکر است که استفاده از این مفهوم الهیات، در عهد جدید بسیار حیاتی است، و به این وضوح در عهد عتیق تعریف نشده است. یقیناً در آنجا نیز هست، ولی در قالب افراد و شخصیت‌های کلیدی به نمایش گذاشته شده است.

عهد عتیق اینها را در هم ادغام می‌کند

A. فرد و جامعه

B. برخورد شخصی و اطاعت فرد با ایمان

ایمان هم برخورد شخصی است و هم شیوه زندگی روزانه! راحتتر می‌توان زندگی یک مرید مومن را توصیف کرد تا در قالب کلمات (یعنی مطالعه کلمات) نوشت. ویژگی شخصی در این موارد به بهترین وجه به تصویر کشیده شده است:

A. ابراهیم و فرزندان

B. داوود و اسرائیل

این افراد با خدا دیدار می‌کنند و زندگی آنها برای همیشه تغییر می‌یابد (نه زندگی کامل، بلکه زندگی از روی ایمان و وفاداری). آزمایش ضعف‌ها و قوت‌ها را در ایمان به خدا در مواجهه با او آشکار کرد، ولی رابطه صمیمی و ناشی از اعتماد در طول زمان تداوم یافت. آزمایش شد و بهبود داده شد، ولی با وقف کردن خود و شیوه زندگی خود به اثبات رسید و تداوم یافت.

II. استفاده از ریشه اصلی

A. אָמֵן (آمین) (KB 63, BDB 52)

۱. فعل

a. ریشه *qal*- پشتیبانی، تغذیه (دوم پادشاهان ۱۰: ۱ و ۵، استر ۲: ۷، کاربرد غیر دینی)

b. ریشه *Niphal*- اطمینان حاصل کردن، مطمئن شدن، سخت شدن، بنا کردن، تأیید کردن، وفادار و یا قابل اعتماد بودن

(۱) انسانها، اشعیا ۸: ۲، ۵۳: ۱، ارمیا ۴۰: ۱۴

(۲) چیزها، اشعیا ۲۲: ۲۳

(۳) خدا، تثنیه ۷: ۹، اشعیا ۴۹: ۷، ارمیا ۴۲: ۵

c. ریشه *Hiphil*- سخت ایستادن، باور داشتن، اعتماد کردن

(۱) ابراهیم به خدا ایمان داشت، پیدایش ۱۵: ۶

(۲) اسرائیلی‌ها در مصر ایمان آوردند، خروج ۴: ۳۱، ۱۴: ۳۱ (در تثنیه ۱: ۳۲ نفی شده)

(۳) اسرائیلی‌ها به یهوه ایمان آوردند و توسط موسی با او صحبت کردند، کتاب خروج ۱۹: ۹، مزامیز ۱۰۶: ۱۲ و ۲۴

(۴) آهاز به خدا اعتماد نکرد، اشعیا ۷: ۹

(۵) هر کس که به او ایمان آورد، اشعیا ۲۸: ۱۶

(۶) حقایق نسبت به خدا را باور کرد، اشعیا ۴۳: ۱۰ الی ۱۲

۲. اسم (مذکر)- وفاداری (تثنیه ۳۲: ۲۰، اشعیا ۲۵: ۱ و ۲۶: ۲)

۳. قید- صادقانه، به راستی، موافقم، شاید این طور باشد (رجوع شود به تثنیه ۲۷: ۱۵ الی ۲۶، اول پادشاهان ۱: ۳۶، اول قرتیان ۱۶:

۳۶، اشعیا ۶۵: ۱۶، ارمیا ۱۱: ۵ و ۶ و ۲۸). این کاربرد ادبی "آمین" در عهد عتیق و عهد جدید است.

B. אֱמָנָה (حقیقت) (KB 68, BDB 54)- اسم مونث، سختی، وفاداری، حقیقت

۱. انسانها (اشعیا ۱۰: ۲۰، ۴۲: ۳، ۴۸: ۱)

۲. خدا- خروج ۳۴: ۶، مزمور ۱۱۷: ۲، اشعیا ۳۸: ۱۸ و ۱۹، ۶۱: ۸

۳. حقیقت - تثنیه ۳۲: ۴، اول پادشاهان ۲۲: ۱۶، مزمو ۳۳: ۴، ۹۸: ۳، ۱۰۰: ۵، ۱۱۹: ۳۰، ارمیا ۹: ۵، زکریا ۸: ۱۶
C. אַיִמָן (ایمان) (KB 62, BDB 53), - سختی، استقامت، وفاداری

۱. داستان - خروج ۱۷: ۱۲

۲. زمان - اشعیا ۳۳: ۶

۳. انسانها - ارمیا ۵: ۳، ۷: ۲۷، ۹: ۲

۴. خدا - مزمو ۴۰: ۱۱، ۸۸: ۱۱، ۸۹: ۱ و ۲ و ۵ و ۸، ۱۱۹: ۱۳۸

III. استفاده پولس از این مفهوم عهد عتیق

A. پولس مبنای درک جدید خود از یهوه و عهد عتیق را در برخورد با عیسی در مسیر دمشق بنا نهاد (اعمال ۹: ۱ الی ۱۹: ۲۲، ۳ الی ۱۶، ۲۶: ۹ الی ۱۸)

B. او پشتیبانی عهد عتیق از درک جدید خود را در این دو متن کلیدی عهد عتیق یافت که از ریشه אַיִמָן (آمین) استفاده می‌کردند
۱. پیدایش ۱۵: ۶ - ملاقات شخصی ابراهیم با خدا (پیدایش ۱۲) که منجر به زندگی اطاعت گونه از روی ایمان وی شد (پیدایش ۱۲ الی

۲۲). پولس به این مورد در رومیان ۴ و غلاطیان ۳ اشاره دارد

۲. اشعیا ۲۸: ۱۶ - آنان که ایمان می‌آورند (یعنی خدا آنها را آزمایش کرد و سنگ بنایشان را نهاد) هرگز

(۱) رومیان ۹: ۳۳ "شرمنده" یا "نا امید" نخواهند شد

(۲) رومیان ۱۰: ۱۱: همانند بالا

۴. حبقوق ۲: ۴ - آنان که به خدای وفادار ایمان دارند پارسا زندگی می‌کنند (رجوع شود به ارمیا ۷: ۲۸). پولس از این متن در رومیان ۱: ۱۷ و غلاطیان ۳: ۱۱ استفاده می‌کند (همچنین به عبرانیان ۱۰: ۳۸ توجه کنید).

IV. استفاده پطرس از مفهوم عهد عتیق

A. پطرس اینها را ادغام می‌کند

۱. اشعیا ۸: ۱۴ - اول پطرس ۲: ۸ (سنگ لغزان)

۲. اشعیا ۲۸: ۱۶ - اول پطرس ۲: ۶ (سنگ بنا)

۳. مزمو ۱۱۸: ۲۲ - اول پطرس ۲: ۷ (سنگی که رد کردند)

B. او از زبان خاصی استفاده می‌کند که اسرائیل را توصیف نماید، مانند "نژاد منتخب، دیانت سلطنتی، قوم مقدس، مردمی برای مالکیت خاص خدا" در

۱. تثنیه ۱۰: ۱۵، اشعیا ۴۳: ۲۱

۲. مزمو ۶۱: ۶، ۶۶: ۲۱

۳. خروج ۱۹: ۶، تثنیه ۷: ۶

V. استفاده یوحنا از مفهوم

A. استفاده در عهد جدید

کلمه "ایمان" از کلمه یونانی *pisteuō* می‌آید که همچنین می‌تواند به "ایمان"، "باور" یا "اعتماد" ترجمه شود. برای مثال، به عنوان اسم در انجیل یوحنا استفاده نشده است ولی در قالب فعل اغلب استفاده شده است. در انجیل یوحنا ۲: ۲۳ الی ۲۵ عدم قطعیتی در تعهد جمعیت نسبت به عیسی ناصری به عنوان مسیح وجود دارد. سایر مثال‌ها از این نوع کاربرد سطحی کلمه "ایمان" در انجیل یوحنا ۸: ۳۱ الی ۵۹، و اعمال ۸: ۱۳ و ۱۸ الی ۲۴ دیده می‌شود. ایمان واقعی انجیلی بیش از پاسخ اولیه است. باید همراه با یک فرایند شاگردی باشد (رجوع شود به انجیل متی ۱۳: ۲۰ الی ۲۲ و ۳۱ و ۳۲).

B. استفاده به عنوان حرف اضافه

۱. *Eis* به معنی "در" است. این ساختار خاص تاکید بر این دارد که مومنین باید به عیسی اعتماد/ایمان داشته باشند.

(۱) در نام او (یوحنا ۱: ۱۲، ۲: ۲۳، ۳: ۱۸، اول یوحنا ۵: ۱۳)

(۲) در او (یوحنا ۲: ۱۱، ۳: ۱۵ و ۱۸، ۴: ۳۹، ۶: ۴۰، ۷: ۵ و ۳۱ و ۳۹ و ۴۸، ۸: ۳۰، ۹: ۳۶، ۱۰: ۴۲، ۱۱: ۴۵ الی ۴۸، ۱۲:

۳۷، متی ۱۸: ۶، اعمال ۱۰: ۴۳، فیلیپینان ۱: ۲۹، اول پطرس ۱: ۸)

(۳) در من (یوحنا ۶: ۳۵، ۷: ۳۸، ۱۱: ۲۵ و ۲۶، ۱۲: ۴۴ و ۴۶، ۱۴: ۱ و ۱۲، ۱۶: ۹، ۱۷: ۲۰)

(۴) در پسر (یوحنا ۳: ۳۶، ۹: ۳۵، اول یوحنا ۵: ۱۰)

(۵) در عیسی (یوحنا ۱۲: ۱۱، اعمال ۱۹: ۴، غلاطیان ۲: ۱۶)

۶) در نور (یوحنا ۱۲: ۳۶)

۷) در خدا (یوحنا ۱۴: ۱)

۲. *ev* یعنی "به" آنطور که در یوحنا ۳: ۱۵، مرقس ۱: ۱۵ و اعمال ۵: ۱۴ آمده است

۳. *epi* یعنی "این" یا "براساس" مانند انجیل متی ۲۷: ۴۲، اعمال ۹: ۴۲، ۱۱: ۱۷، ۱۶: ۳۱ و ۲۲: ۱۹، رومیان ۴: ۵ و ۲۴: ۹، ۲۳: ۱۰

۴. به صورت دلخواه و بدون حرف اضافه در غلاطیان ۳: ۶، اعمال ۱۸: ۸، ۲۷: ۱۵، اول یوحنا ۳: ۲۳ و ۵: ۱۰

۵. *hoti* که به معنی "باور کرد که" در متن می‌گوید که به چه باید باور کرد

۱) عیسی محبوب مقدس و اول خداست (یوحنا ۶: ۶۹)

۲) عیسی همان من هستم است (یوحنا ۸: ۲۴)

۳) عیسی در پدر و پدر در عیسی است (یوحنا ۱۰: ۳۸)

۴) عیسی مسیح است (یوحنا ۱۱: ۲۷، ۲۰: ۳۱)

۵) عیسی پسر خدا است (یوحنا ۱۱: ۲۷، ۲۰: ۳۱)

۶) عیسی توسط پدر فرستاده شد (یوحنا ۱۱: ۴۲، ۱۷: ۸ و ۲۱)

۷) عیسی آن است که با پدر است (یوحنا ۱۴: ۱۰ الی ۱۱)

۸) عیسی از جانب پدر فرستاده شد (یوحنا ۱۶: ۲۷ و ۳۰)

۹) عیسی در چهارچوب یک پیمان در خدا خود را معرفی می‌کند، "منم" (یوحنا ۸: ۲۴ و ۱۳: ۱۹)

۱۰) با او زندگی خواهیم کرد (رومیان ۶: ۸)

۱۱) عیسی مرد و مجدداً برخاست (اول تسالونیکیان ۴: ۱۴)

.VI جمع بندی

A. ایمان انجیلی پاسخی است به کلام/وعده الهی. خدا همیشه نخستین گام را برمی‌دارد (یعنی انجیل یوحنا ۶: ۴۴ و ۶۵)، ولی بخشی از این ارتباط الهی نیازمند پاسخ انسان است (رجوع شود به موضوع خاص: پیمان).

۱. توبه (موضوع خاص: توبه را ببینید)

۲. ایمان/اعتماد (موضوعات خاص را ببینید)

۳. اطاعت

۴. استقامت (موضوع خاص: استقامت را ببینید)

B. ایمان انجیلی

۱. یک رابطه فردی است (ایمان اولیه)

۲. تأیید حقیقت انجیلی است (ایمان به مکاشفه خدا، یعنی کتاب مقدس)

۳. پاسخ به صورت پیروی درست از آن (وفاداری روزانه)

ایمان انجیلی بلیط به بهشت یا یک بیمه‌نامه نیست. یک رابطه فردی است. هدف خلقت است، انسان با هدف و با دوست داشتن خدا خلق می‌شود (پیدایش ۱: ۲۶ و ۲۷). مسئله "صمیمیت" است. خدا خواهان دوستی است، نه یک مواجهه الهی خاص. ولی دوستی خدال متعال نیازمند فرزندان است که ویژگی "خانواده" را نشان می‌دهند. (یعنی تقدس، لاویان ۱۹: ۲، متی ۵: ۴۸، اول پطرس ۱: ۱۵ و ۱۶). سقوط (پیدایش ۳) بر پاسخ مناسب ما تأثیر گذاشت. در نتیجه خدا از جانب ما عمل کرد (رجوع شود به حزقیال ۳۶: ۲۷ الی ۳۸)، به ما "قلبی جدید" و "روحی جدید" داد، که ما را قادر می‌سازد از طریق ایمان و توبه با وی دوستی و از وی اطاعت کنیم!

هر سه اینها مهم و حیاتی هستند. هر سه باید انجام شوند. هدف شناخت خداست (با هر دو مفهوم عبری و یونانی) تا شخصیت او را در زندگی‌مان منعکس کنیم. هدف ایمان روزی به بهشت رفتن نیست، بلکه هر روز همانند مسیح بودن است!

C. وفاداری انسان نتیجه (عهد جدید) است، نه پایه (عهد عتیق) برای یک رابطه با خدا: ایمان انسان به وفاداری او، اعتماد انسان به قابل اعتماد بودن او. قلب نگرش عهد جدید به رستگاری این است که انسان باید با برداشتن اولین گام پاسخ دهد و دائماً به لطف و رحمت خدا که در عیسی است، پاسخ دهد. او دوست داشته است، او فرستاده است، او فراهم کرده است، ما باید با ایمان و وفاداری پاسخ دهیم

خداوند وفادار به مردم وفادار نیاز دارد تا خود را به جهان بی‌ایمان نشان دهد و آنها را با ایمان فردی بسوی خود آورد.

۱: ۳۳ " که شبانگاه در آتش و هنگامِ ظهر در ابر پیشاپیش شما در راه می‌رفت تا برای شما مکانی به جهت اردو زدن بجوید و راهی را که باید به آن بروید به شما بنمایاند. " خداوند در شب قبل از مردم وارد آتش میشود در روز پیش از آنان وارد ابرها می‌شود، که به عنوان ابر جلال شکینا شناخته می‌شود (مراجعه شود به خروج ۱۳: ۲۱ الی ۲۲: ۱۴، ۱۹، ۲۴، ۱۹-۱۶: ۱۸، ۱۵، ۲۴: ۱۵، ۱۸، ۳۳: ۹-۱۰؛ لاویان ۱۶: ۲؛ اعداد ۹: ۱۵-۲۳؛ ۱۴: ۱۴؛ مزامیر ۷۸: ۱۴). این ابر نماد حضور و یا حمل و نقل از خدای است و در کتاب مقدس یافت می‌شود (به عنوان مثال، اول پادشاهان ۸: ۱۰ و ۱۲، حزقیال ۱: ۴، دانیال ۷: ۱۳، انجیل متی ۲۴: ۳۰، ۲۶: ۶۴، اعمال رسولان ۱: ۹-۱۱، اول تسالونیکیان ۴: ۱۷؛ مکاشفه ۱: ۷). او بر روی ابرها می‌آید!

NASB (به روز شده): ۱: ۳۴ الی ۴۰

۳۴ "خداوند سخنان شما را شنیده، خشمگین شد و سوگند خورده، گفت: ^{۳۵} "هیچ یک از مردمان این نسل شریر، سرزمین نیکویی را که سوگند خوردم به پدرانان بدهم، نخواهند دید، ^{۳۶} مگر کالیب پسر یفنه. او آن را خواهد دید و من زمینی را که بر آن گام زده است، به او و به فرزندان او خواهد داد، زیرا خداوند را پیروی کامل نمود. " ^{۳۷} خداوند به سبب شما، حتی بر من نیز خشم گرفته، گفت: "تو نیز به آنجا داخل نخواهی شد. ^{۳۸} یوشع پسر نون، که به حضور تو می‌ایستد، به آنجا داخل خواهد شد. پس او را تقویت کن، زیرا اوست که آن سرزمین را به ملکیت بنی اسرائیل در خواهد آورد. ^{۳۹} و اما کودکان شما که می‌گفتید به اسارت خواهند رفت، و فرزندان آنان که امروز نیک و بد را تمیز نمی‌دهند، بدان جا در خواهند آمد. من آن را به ایشان خواهم بخشید و مالک آن خواهند شد. ^{۴۰} اما شما، برگشته از راه دریای سرخ به بیابان کوچ کنید. "

۱: ۳۴ " خشمگین شد و سوگند خورده " این همان عبارت "سوگند" (*Niphal*, BDB 989 KB 1396) غیر کامل) بود، زمانی که خدا متعهد به رابطه پیمان با اسرائیل شد. در اینجا او خود را به مجازات قانونی برای نافرمانی لعنت می‌کند. توجه داشته باشید که وعده خدا به ابراهیم به دنبال نسلها بود، اما لعنت تنها به یک نسل بود که نخستین شرارت (یعنی بی‌اعتمادی در وعده یهوه برای دادن آنان به کنعان) نسل خروج بود.

۱: ۳۵ همه مردانی که سن حضور در ارتش رسیده (یعنی ۲۰ سال و بالاتر) که از فرمان یهوه سرپیچی کرده اند، مجازات می‌شوند و مردم باید در بیابان تا زمان مرگ خود (یعنی ۳۸ سالگی) سرگردان شوند. کتاب عهد جدید عبرانیان، فصل ۳-۴، در مورد این مسئله بی‌اعتمادی بحث می‌کند. فقط دو جاسوس که گزارش مثبت را به دست آوردند، کالیب (مراجعه شود به آیه ۳۶) و یوشع (مراجعه شود به آیه ۱: ۳۸)، استثنا شدند. نافرمانی میثاق منجر به غضب پیمان برای اسرائیل (مراجعه شود به تثنیه ۲۷-۲۹) و موسی (مراجعه شود به تثنیه ۳: ۲۶-۲۷) شد.

■ "سرزمین نیکویی" این یک عبارت تکراری است (مراجعه شود به خروج ۳: ۸؛ تثنیه ۱: ۳۵؛ ۳: ۲۵؛ ۴: ۲۱، ۲۲؛ ۸: ۷، ۲۰؛ یوشع ۲۳: ۱۳). خوب بیان شده است (۱) حضور خدا (یعنی، خدا "خوب" است. ۸۶: ۵؛ ۱۰۰: ۵؛ ۱۰۶: ۱؛ ۱۰۷: ۱؛ ۱۱۸: ۱؛ ۱۴۵: ۹؛ عاموس ۵: ۵؛ ۶، ۱۴، ۱۵) و (۲) "سرزمینی که با شیر و عسل پر می‌شود" (یعنی، خروج ۳: ۸، ۱۷؛ ۱۳: ۵؛ ۳۳: ۳؛ اعداد ۱۳: ۲۷؛ ۱۴: ۸؛ ۱۶: ۱۳، ۱۴؛ تثنیه ۶: ۳؛ ۱۱: ۹؛ ۲۶: ۹، ۱۵؛ ۲۷: ۲؛ ۳۱: ۳۰؛ یوشع ۵: ۶).

۱: ۳۶ " زمینی را که بر آن گام زده است " زمین هایی که کالیب به دست آورد و در نتیجه آنها را به ارث برد در اطراف حبرون واقع شده بود. ما فکر می‌کنیم که در نزدیکی دره ایشکول (مراجعه شود به یوشع ۱۵: ۱۳)، جایی که گولها زندگی می‌کنند، بود!

■ "کامل" این به معنای "کاملاً" (*Piel*, KB 583, BDB 569) کامل) است. این به یک انگیزه بدون ناخالصی اشاره دارد؛ کالیب از صمیم قلب عاشق یهوه و به دنبال او بود. این یک استعاره پرستش واقعی است (به عنوان مثال اعداد ۱۴: ۲۴؛ ۱۱-۱۲: یوشع ۱۴: ۸، ۹، ۱۴؛ اول پادشاهان ۱۱: ۶). شبیه به عبارت "با تمام قلب و روحت" است (مراجعه شود به تثنیه ۶: ۵؛ ۱۰: ۱۲؛ ۱۳: ۳؛ ۳۰: ۲؛ اول پادشاهان ۹: ۴؛ ۱۱: ۴).

۱: ۳۷ " خداوند به سبب شما، حتی بر من نیز خشم گرفته " موسی سعی کرد مردم را به خاطر نافرمانی خویش سرزنش کند (مراجعه شود به تثنیه ۳: ۲۶؛ همانطور که آدم سعی در انجام آن داشت، مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۲)، اما به اعداد ۲۰: ۷ الی ۱۳، ۲۴، ۲۷؛ ۱۴؛ تثنیه ۴: ۲۱ توجه داشته باشید.

فعل "عصبانی" (*Hithpael*, KB 72, BDB 60) کامل) از حالت اسم برای "سوراخ بینی" یا "بینی" است. ظاهراً به یکی از اینها اشاره دارد: (۱) آتش زدن بینی به عنوان نماد فیزیکی خشم یا (۲) صدای خرخر از بینی. این اصطلاح به طور مداوم برای خشم الهی (انسان شناسی) مورد استفاده قرار می گیرد (مراجعه شود به خروج ۳۲: ۱۲؛ تثنیه ۱: ۳۷، ۴: ۲۱؛ ۹: ۸، ۲۰؛ ۲ پادشاهان ۲۴: ۲۰).

یکی دیگر از استفاده های این کلمه در رابطه با خدایان عبارت است از "فرو نشاندن خشم" است که بر صبر و شکیبایی خدا تأکید دارد (مثلاً خروج ۳۴: ۶؛ اعداد ۱۴: ۱۸، نحμία ۹: ۱۷، امثال ۱۴: ۲۹).

۱: ۳۸ "یوشع پسر نون، که به حضور تو می ایستد" عبارت "که به حضور تو می ایستد" یک اصطلاح عبری است که به یک رهبر اشاره دارد. یوشع مرد دست راست موسی بود و این ممکن است پیشگویی از نقش رهبری آینده او باشد.

■ "او را تقویت کن" این فعل (*Piel*, KB 302, BDB 304) امری) به معنای "قوی ساختن" (یعنی، ۳: ۲۸) است. یهوه خودش این کار را در یوشع ۱: ۶، ۷، ۹، ۱۸ انجام میدهد!

■ "زیرا اوست که آن سرزمین را به ملکیت بنی اسرائیل در خواهد آورد" این وعده باز میگردد به نبوتها برای روسای قبایل (مراجعه شود به پیدایش ۱۲، ۱۵، ۱۸، ۲۶) در مورد مالکیت آنها در سواحل کنعان (مراجعه شود به ۳: ۲۸، ۷: ۳۱، یوشع ۱۱: ۲۳).

۱: ۳۹ "کودکان شما که می گفتید به اسارت خواهند رفت" این به اعداد ۱۴: ۳، ۳۱ اشاره دارد. به خاطر بی ایمانی بزرگسالان، خداوند به آنها می گوید که فرزندانشان به درستی همانطور که وعده داده اند، به ارث خواهند رساند.

■ "که امروز نیک و بد را تمیز نمی دهند" از لحاظ تاریخی این امر به کودکانی که از مصر بیرون آمدند، اشاره دارد. خدا آنها را به عنوان مسئول در نظر نگرفت، تا زمانی که قادر به درک و تعهد عهدنامه نبودند.

در این متن دو طرف / قطب را می توان در:

۱. "من آن را به آنها خواهم داد" (حاکمیت خداوند، مراجعه شود به آیه ۸)

۲. "آنها باید آن را داشته باشند" (انتخاب و مسئولیت انسانی، مراجعه شود به آیه ۸)

موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: سن حساب پس دادن

SPECIAL TOPIC: THE AGE OF ACCOUNTABILITY

کلیسا پس از پولس، بر پیدایش ۳ به عنوان منبع گناه / شرارت انسان متمرکز شده است. این به تأکید آگوستین / کالوینیستی بر تخریب کامل (یعنی عدم توانایی انسانی در پاسخ به خدا بدون توجه) تبدیل شده است. این یکی از پنج ستون کالوینیسم و اصل اساسی مسیحیت بود.

با این حال، ربی ها هرگز بر پیدایش ۳ به عنوان منبع شرارت (که برخی بر پیدایش ۶ تأکید داشتند) تمرکز نداشتند، بلکه بر مسئولیت فردی مبتنی بر دانش و تعهد متمرکز بودند. آنها دو هدف داشتند (*yetzers*): یکی خوب و دیگری بد. مثال کلاسیک می گوید: "در هر قلب انسان، دو سنگ، یک شر و یک خیر است. یکی از آنهايي که بیشتر تغذیه می شود، بزرگترین می شود. بنابراین انسانها پس از رسیدن به سن بلوغ و داشتن دانش / تعهد نسبت به پیمانتههد و مسئول هستند (به عنوان مثال، *Bar Mitzvah* برای پسران ۱۳ ساله و *Bat Mitzvah* برای دختران ۱۲ ساله). دیگر نمونه های کتاب مقدس از دیدگاه نظری، یونا ۴: ۱۱ و اشعیا ۷: ۱۵-۱۶ است.

برای قرار دادن این در شرایط متضاد:

۱. پل / آگوستین / کالوین بر حاکمیت خدا و ناتوانی انسان متمرکز بود.

۲. ربی ها / عیسی / پولس تمرکز بر مسئولیت پیمان.

این یک یا / یا نیست، بلکه هم / و هم است! مراقب سیستم های الهیات باشید! می فهمید که حقیقت کتاب مقدس در زوجهای پر از تنش ارائه شده اند. ایمانداران باید در شرایط پر تنش به صورت خدا پرستانه زندگی کنند، و در پی پاسخ های سریع و آسان نبوده و یا بازی تقصیر کی بود را راه نیاندازند!

۴۰: ۱ "از راه دریای سرخ" این به نظر می رسد اشاره به جاده ای به نام "بزرگراه پادشاه" است که در کنار خلیج عقبه از ايلات تا قادش برنق قرار دارد (مراجعه شود به اعداد ۱۴: ۲۵، ۲۰: ۱۷، ۲۱: ۲۲). این به حجم آب مصری که در اوایل خروج عبور می کند اشاره نمی کند، مگر اینکه به معنای "در جهت کلی" باشد.

موضوع خاص: دریای سرخ

SPECIAL TOPIC: THE RED SEA

I. اسم

- A. این کلمه در اصل *Yam Suph* است
۱. "دریای علفهای هرز" یا "دریای نی‌ها" (ریشه مصری)
 ۲. "دریای انتها (ی زمین)" (ریشه سامی)
- B. میتواند به یکی از اینها اشاره کند
۱. آب شور، اول پادشاهان ۹: ۲۶ (خلیج عقبه)، یونا ۲: ۵ (دریای مدیترانه)
 ۲. آب تازه، خروج ۲: ۳، اشعیا ۱۹: ۶
- C. *Septuagint* نخستین ترجمه ای است که آن را "دریای سرخ" نامیده است. احتمالاً مترجمین آن را به دریای ادوم (قرمز) منتسب کرده بودند. این نامگذاری توسط والگیت لاتین و بعداً ترجمه انگلیسی پادشاه جیمز ادامه یافت.

II. مکان

- A. به حجمهای زیادی از آب در مکانهای مختلف به این نام اشاره شده است
۱. آب باریک بین مصر و شبه جزیره سینا در حدود ۱۹۰ مایل طول (خلیج سوئز)
 ۲. آب بین شبه جزیره سینا و عربستان در حدود ۱۱۲ مایل طول (خلیج عقبه)
- B. این می تواند به ناحیه کم عمق در بخش شمال شرقی دریای دلتای نیل نزدیک تانیس، زون، آواریس، رامسس، که در ساحل جنوبی دریاچه منزاله (منطقه باتلاقی) است، مرتبط باشد.
- C. این می تواند به طور استعاره ای از آب های مرموز به جنوب استفاده شود، اغلب از دریا در پایان (انتهای زمین) استفاده می شود. این یعنی میتواند به یکی از اینها اشاره کند
۱. دریای سرخ امروزی (خلیج سوئز یا خلیج عقبه، مراجعه شود به اول پادشاهان ۹: ۲۶)
 ۲. اقیانوس هند (مراجعه شود به هیروودوتوس ۱-۱۸۰)
 ۳. خلیج فارس (مراجعه شود به جوزفوس، *Antiq.* ۱-۷-۳)

III. *Suph* در اعداد ۳۳

- A. در اعداد ۳۳: ۸ که حجم آب به طور معجزه آسایی تقسیم شد *suph* نامیده شد
- B. در اعداد ۳۳: ۱۰ و ۱۱ به اسرائیلیان گفته شد که کنار *yam suph* چادر بزنند
- C. دو نوع مختلف حجم آب وجود دارد
۱. اولی دریای سرخ نیست (خلیج سوئز)
 ۲. دومی احتمالاً دریای سرخ است (خلیج سوئز)
- D. اصطلاح *suph* به سه شیوه در عهد عتیق استفاده شده است
- E. *yam suph* احتمالاً به معنی "دریای نی" نیست زیرا
- F. *Suph* می تواند از ریشه سامی بیاید و به آب های ناشناخته مرموز به جنوب اشاره داشته باشد (مراجعه شود به Bernard F. Batts، "Red Sea or Reed Sea? What Yam Suph Really Means" در *Approaches to the Bible*، جلد ۱، صفحات ۲۹۱ الی ۳۰۴).

NASB (به روز شده): ۱: ۴۱ الی ۴۶

۴۱ «آنگاه در پاسخ من گفتید: "به خداوند گناه کرده ایم. پس رفته، مطابق هر آنچه یهوه خدایمان به ما فرمان داد، جنگ خواهیم کرد." سپس هر یک از شما اسلحه برگرفته عزیمت کردید که به نواحی مرتفع برآیدید. ۴۲ اما خداوند به من فرمود: "ایشان را بگو نروند و نجنگند، زیرا که من در میان شما نیستم، مبادا در برابر دشمنان خود شکست بخورید." ۴۳ پس به شما گفتم، اما گوش نگرفتید، بلکه از فرمان خداوند سر بیچیدید و

با گستاخی به نواحی مرتفع برآمدید.^{۴۴} آنگاه آموریانی که در آن نواحی مرتفع ساکن بودند به مقابله با شما بیرون آمده، همچون زنبور شما را تعقیب کردند و شما را از سعیر تا خرما شکست دادند.^{۴۵} پس بازگشته، در حضور خداوند گریستید، اما خداوند صدای شما را نشنید و به شما گوش فرا نداد.^{۴۶} پس روزهای بسیار در قادیس سکونت گزیدید، تمام ایامی که در آنجا به سر بردید.

۴۱:۱ " به خداوند گناه کرده‌ایم. پس رفته، مطابق هر آنچه یهوه خدایمان به ما فرمان داد، جنگ خواهیم کرد " این ظاهرا در رابطه با عواقب توبه است. به لحاظ الهی، این نشان می دهد که بسیاری از فرصت های گمشده، به دلیل نداشتن ایمان، نمی توانند دوباره به دست آیند. این متن به وضوح نشان می دهد که آنها از یهوه اطاعت نمی کنند (مراجعه شود به آیه ۴۳). این حقیقت علمی تمرکز اصلی بسیاری از روایات تاریخی عهد عتیق است.

۴۲:۱ " من در میان شما نیستم " کلید پیروزی قدرت نظامی نبود بلکه حضور یهوه بود (آیه ۴۳).

۴۳:۱ به توضیحات همسوی اسرائیل توجه کنید.

۱. " شما نمی خواهید گوش کنید " - BDB 1033, KB 1570, Qal کامل

۲. " شما علیه فرمان شورش کردید " - BDB 598, KB 632, Hiphil غیر کامل

۳. " بی اعتمادی " - BDB 267, KB 268, Hiphil غیر کامل

اگر اسرائیل قبلا به یهوه گوش کرده بود و این کار را انجام می داد، آنها می توانستند موفق شوند، اما با انجام این کار هم اکنون نشان می دهد که آنها به طور پیوسته خودرای و خودسر هستند.

این متن به وضوح نشان می دهد که اطاعت به طور یکپارچه به وعده، حضور و قدرت او بستگی دارد.

۴۴:۱ " آموریانی که در آن نواحی مرتفع ساکن بودند " موضوع خاص: ساکنین پیش از اسرائیلیان فلسطین در ۱: ۴ را مطالعه کنید.

"خردتان کرد"	NASB
"شما را به عقب راند"	NKJV
"با ضربه شما ره زمین زد"	NRSV
"شما را تعقیب کرد"	TEV
"به دنبال شما بود"	NJB

فعل (BDB 510, KB 507, Hiphil, غیر کامل به معنی "با ضرب تکه تکه کردن" است. این در اعداد ۱۴: ۴۵ ثبت شده است. حالت صفت برای با ضربه روغن از زیتون گرفتن استفاده شده است (یعنی خروج ۲۹: ۴۰؛ اعداد ۲۸: ۵). این مورد برای تخریب (۱) گوساله طلایی (تثنیه ۹: ۲۱) و (۲) خرد کردن بت ها (مراجعه شود به میکاه ۱: ۷) مورد استفاده قرار می گیرد.

■ "از سعیر" سعیر به ادم اشاره میکند.

NASB, NKJV, NJB "تا حورما"

NRSV, TEV "به دوری حورما"

حورما به معنی "محل ممنوع" است. اصطلاح (BDB 356) به معنی "مختص تخریب" است که نشان دهنده اعداد ۲۱: ۳ است. در ابتدا Zephath نامیده شد (مراجعه شود به داوران ۱: ۱۷). پس از آنکه اسرائیل آن را نابود کرد، آنها آن را به وفاداری / نابود کردن برای یهوه تغییر نام دادند (مانند اریحا، یوشع ۶-۷). این در تخصیص قبیله ای سیمئون، شمال شرقی بئر شبع قرار داشت.

حرف اضافه (BDB 723 III) دلالت بر این دارد که کنعانی ها / اموریان اسرائیل را از ادم (سعیر) تا این منطقه درست در شمال شرق بئر شبع، جایی که آنها را کاملا شکست دادند، تعقیب می کردند! یهوه با افراد سرکش و یاغی خود نبود!

۱: ۴۵ " پس بازگشته، در حضور خداوند گریستید " مردم گریستن خود را بروز میدادند، اما خدا قلبشان را می دانست. غم و اندوه به خاطر عواقب است، نه توبه.

■ " اما خداوند صدای شما را نشنید و به شما گوش فرا نداد " این نبود که خدا آنها را بشنود، اما او به آنها گوش نداد. او آنها را شنیده، اما گفت: "نه". گناه همیشه عواقب را به ارمغان می آورد، حتی گناه بخشیده شده.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. هدف اصلی تثنیه چیست؟
۲. چرا صیحون و اوگ در اینجا به طور خلاصه ذکر شده اند در حالی که به طور کامل در فصل ۲ و ۳ مورد بحث قرار میگیرند؟
۳. لیست اقلام حیاتی مربوط به نظام قضایی موسی را فهرست کنید؟
۴. گولها از کجا آمده اند؟
۵. چرا خدا اینقدر از اسرائیل عصبانی بود؟
۶. آیا توبه اسرائیل بر تصمیم خدا تاثیر می گذارد؟

تثنيه ۲

تقسيم بندي پاراگرافهاي ترجمه هاي مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
سالهاي بيابان	مرور تاريخي (۱:۱ الی ۳:۲۹)	سالهاي در بيابان	از قادش تا آمون
۲: ۱ الی ۷	۱: ۴۶ الی ۲: ۸الف	۱: ۴۶ الی ۲: ۱	۲: ۱ الی ۷
		۲: ۲ الی ۶	
		۲: ۷	
۲: ۸ الی ۱۵	۲: ۸ب الی ۱۳الف	۲: ۸ الی ۹	۲: ۸ الی ۱۳الف
		۲: ۱۰ الی ۱۲	
	۲: ۱۳ب الی ۱۵	۲: ۱۳ الی ۱۵	۲: ۱۳ب الی ۱۵
۲: ۱۶ الی ۲۳	۲: ۱۶ الی ۲۵	۲: ۱۶ الی ۱۹	۲: ۱۶ الی ۲۵
		۲: ۲۰ الی ۲۳	
۲: ۲۴ الی ۲۵		۲: ۲۴ الی ۲۵	
شاه سيحون شكست ميخورد		اسرائيل شاه سيحون را شكست ميدهد	پيروي پادشاهي سيحون
۲: ۲۶ الی ۳۷	۲: ۲۶ الی ۳۰	۲: ۲۶ الی ۲۷	۲: ۲۶ الی ۲۹
		۲: ۲۸ الی ۳۰	۲: ۳۰ الی ۳۷
	۲: ۳۱ الی ۳۷	۲: ۳۱ الی ۳۷	

مطالعه حلقه^۲ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

*۲ تقسیم بندی پاراگرافها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اوليه نویسنده می باشند. هر ترجمه جدید، پاراگرافها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه ای متمایز به کار می گیرد. همانطور که متن را می خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن (پاراگرافها) را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعا کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: واژه نامه.

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

ویژگیهای برجسته فصل ۲

- A. رابطه اسرائیل با ادم، آیات ۴ الی ۷
- B. رابطه اسرائیل با موآب، آیات ۸ الی ۱۵
- C. رابطه اسرائیل با آمون، آیات ۱۶ الی ۱۹
- D. آیات ۲۰ الی ۲۳ یک پراکنش در رابطه با رفائیم هستند (موضوع خاص در ۱: ۲۸ را مطالعه کنید)
- E. رابطه اسرائیل با آموریان در ساحل شرقی رود اردن، آیات ۲۴ الی ۳۷

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) ۲: ۱ الی ۷

۱ «پس برگشته مطابق آنچه خداوند به من گفته بود، از راه دریای سرخ، به بیابان کوچ کردیم و روزهای بسیار کوهستان سعیر را دور زدیم. آنگاه خداوند به من گفت: "شما به اندازه کافی این کوهستان را دور زده‌اید. حال به سوی شمال بروید. قوم را فرمان داده بگو: 'شما از قلمرو برادرانتان، یعنی نسل عیسو می‌گذرید که در سعیر ساکنند. آنان از شما خواهند ترسید. پس بسیار مراقب باشید. ایشان را تحریک نکنید، زیرا از سرزمین ایشان حتی به قدر کف پای هم به شما نخواهم داد، چونکه کوهستان سعیر را به عیسو به ملکیت بخشیده‌ام. خوراک را از ایشان به نقره خریده، بخورید و آب را از ایشان به نقره خریده، بنوشید. زیرا یهوه خدایتان شما را در همه کارهای دستتان برکت داده است. او از ره سپردن شما در این بیابان بزرگ آگاه است. در این چهل سال یهوه خدایتان با شما بوده است و چیزی کم نداشته‌اید.»

۲: ۱ "بیابان" چندین بیابان در رابطه با خروج وجود دارند.

موضوع خاص: بیابانهای خروج

SPECIAL TOPIC: THE WILDERNESSES OF THE EXODUS

۱. بیابان شور - در شمال شرقی مصر (خروج ۱۵: ۲۲)
۲. بیابان پاران - دامنه مرکزی سینا (پیدایش ۲۱: ۲۱، اعداد ۱۰: ۱۲، ۱۲: ۱۶، ۱۳: ۳ و ۲۶)
۳. بیابان سین - جنوب دامنه سینا (خروج ۱۶: ۱، ۱۷: ۱، اعداد ۳۳: ۱۱ و ۱۲، همچنین بیابان سینا هم نامیده شده؛ خروج ۱۹: ۱ و ۲، اعداد ۱: ۱ و ۱۹، ۳: ۴، ۹: ۱ و ۵)
۴. بیابان زین - جنوب کنعان (اعداد ۱۳: ۲۱، ۲۰: ۱، ۲۷: ۱۴، ۳۳: ۳۶، ۳۴: ۳، تثنیه ۳۲: ۵۱)

■ "از راه دریای سرخ" این به جاده عربی مربوط می شود (مراجعه شود به TEV "در جاده خلیج عقبه") در دره نی در اردن، که در هر دو طرف دریای مرده شمال و جنوب ادامه دارد (مراجعه شود به آیه ۸). این دره ای وسیع است که در نزدیکی شهرهای ایلات یا ایزون جبر در خلیج عقبه شروع می شود و از قلب ادم و موآب و سرزمین اموریان به دمشق، سوریه عبور می کند. در عهد عتیق "بزرگراه پادشاه" نامیده می شود (مراجعه شود به اعداد ۲۰: ۱۷ و ۲۱: ۲۲).

اصطلاح "دریای سرخ" (BDB 410 CONSTRUCT با ۶۹۳) به معنای واقعی کلمه "دریایی از نی ها / علفهای هرز" است. این اصطلاح برای آبهای ناشناخته و مرموز جنوب استفاده می شود. این می تواند به آبی اشاره کند که اسرائیلی ها در زمان خروج در اینجا و در ۱: ۴۰ از آن عبور کردند، و یا

به آبی به نام خلیج عقبه در سمت شرقی شبه جزیره سینا اشاره کند. در یک عبارت عهد عتیق، اصطلاح به اقیانوس هند اشاره دارد. به موضوع ویژه در ۱: ۴۰ مراجعه کنید.

■ "آنگاه خداوند به من گفت" تثنیه خود را به عنوان یک مکاشفه از یهوه به موسی نشان می دهد (مراجعه شود به آیات ۱، ۲، ۹، ۱۷، و ۳۱). یهوه مردمش را با اینها هدایت میکرد:

۱. مکاشفه مستقیم به موسی (آیه ۲)
۲. حرکت ابر شکوه شکینا
۳. استفاده از اوریم و تامیم (یعنی، کشیش اعظم)

■ "کوهستان سعیر" این اشاره به سرزمین ادوم دارد (مراجعه شود به آیات ۵، ۱: ۲، خروج ۳: ۱، ۱۷: ۶).

۳:۲

NASB	"دور زده اید"
NKJV, NRSV	"احاطه کرده اید"
TEV	"گشته اید"
NJB	"به اندازه کافی رفته اید"

این فعل (*Qal*, KB 738, BDB 685) ساختار نامحدود در آیه ۳ و *Qal* غیر کامل در آیه ۱) به معنی "روشن کردن"، "حرکت کردن"، "محاصره کردن" است. اسرائیلی ها به دلیل نسل کافر آنها و بی ایمان شیطانی هیچ مسیر مشخصی نداشتند و سی و هشت سال در اطراف قادش برنغ سرگردان بودند، اما یهوه قصد دارد جهت مشخص و واضح را به موسی بگوید. به همین دلیل "برو" یا "دامن" متناسب با این متن بوده و بهترین گزینه است.

■ "حال به سوی شمال بروید" این ممکن است به اعداد ۲۰ اشاره کند، جایی که اسرائیل میبیرسد آیا آنها می توانند از سرزمین ادوم عبور کنند، اما ادومیان به آنها اجازه نمی دهد. پرسیدند که آیا از طریق سرزمین موآبیان میتوانند عبور کنند و آنها هم گفتند: نه. این یک رویداد زودهنگام است (مراجعه شود به ICC، صفحه ۳۴). در اینجا آنها می پرسند آیا می توانند از بزرگراه پادشاه عبور کنند که از طریق مرکز این کشورها میگذرد. آنها مایل به خرید غذا و آب بودند، اما ادومیان و موآبیان (بستگان اسرائیل از طریق لوط و ایسو) گفتند: "نه". به جای رفتن از طریق ادوم، آنها حول مرزها به مسیر خود ادامه دادند.

همانند بسیاری از اصطلاحات عبری، این یکی (*KB 937, BDB 815*) دارای یک معنی بنیادی و مفهومی است (به عنوان مثال در اینجا) و یک معنای استعاری توسعه یافته است. "گشتن/چرخیدن" یک اصطلاح عبری است که اغلب "توبه" ترجمه می شود (به عنوان مثال: دوم پادشاهان ۱۷: ۱۳؛ دوم تواریخ ۳۰: ۶؛ اشعیا ۴۴: ۲۲؛ ارمیا ۳: ۱۱-۱۴؛ هوشع ۱: ۱۴).

۲: ۴ "فرمان داد" این اصطلاح (*Piel, KB 1010, BDB 845* امری)، مانند "نوبت" (*Qal, KB 937, BDB 815* امری) در آیه ۳، نشان می دهد که موسی دستور العمل های یهوه را ضبط می کند (همانطور که *Hithpael* غیر کامل به صورت صیغه امری در آیه ۵ استفاده می شود، "آنها را تحریک نکنید"). او شخصا سفر خود را هدایت میکرد.

NASB	"برادراتان"
NKJV	"برادران شما"
NRSV	"اقوام شما"
TEV	"اقوام دور شما"
NJB	"خویشاوندان شما"

ترجمه انگلیسی نشان می دهد که پیام های عبری بر کلمه "برادر" دلالت دارند (*BDB 26*). چندین بار در مورد ادوم استفاده شده است (نسل های ایسو، مراجعه شود به اعداد ۲۰: ۱۴، تثنیه ۲: ۴، ۸: اوبادیا ۱۰).

■ "آنان از شما خواهند ترسید" این بیان نبوتی است که به آهنگ رستگاری بازمیگردد که در آن میریام خداوند را برای گذر معجزه آسا از دریای نی‌ها تمجید می‌کند. خداوند پیش بینی کرد که "ادوم و موآب از اسرائیل وحشت خواهند کرد" (مراجعه شود به خروج ۱۵:۱۵).

۲: ۴ و ۹ و ۱۹ در سراسر این فصل عبارتهای ارزشمند بسیاری در رابطه با پادشاهی خدا وجود دارند:

"نخواهم داد" (آیات ۵ و ۹ و ۱۹)

"داده ام" (آیات ۵ و ۹)

"سرور داد" (آیه ۱۲)

"سرور ما خداوند به ما میدهد" (آیه ۲۹)

"خدا او را به ما تحویل داد" (آیه ۳۳)

این فصل حاکمیت یهوه در مرزهای بین المللی را نشان می‌دهد (مراجعه شود به ۳۲: ۸؛ نحمیا ۹: ۲۲)، چرا که هر یک از این عبارات بر این تأکید می‌گذارد که یهوه کسی است که زمین را به گروه‌های خاصی از مردم به ارث داده است. این فصل نشان می‌دهد که یهوه به طور انحصاری زمین اسرائیل را نمی‌دهد، بلکه او به هر ملتی میدهد. بعضی از آنها زمین خود را به خاطر گناهان خود از دست دادند (به عنوان مثال پیدایش ۱۵: ۱۶) و اسرائیل نیز به دلیل گناه خود، مدت زمانی (به عنوان مثال تبعید آشوری و بابلی) زمین خود را از دست داد. این بیان است که یهوه خدای جهانی است. در یک روزگار چند خدا پرستی، این یک بیانیه شگفت‌انگیز از توحید است. تنها و تنها یک خدا وجود دارد، تثنیه ۶: ۴ الی ۶. او کسی است که زمین را حتی به ادومیان، موآبیان، آموریان، و دیگران می‌دهد (مراجعه شود به تثنیه ۳۲: ۸ در [LXX] Septuagint).

NASB, NRSV, "پس بسیار محتاط باشید"

REB

NKJV "پس با دقت مراقب خود باشید"

TEV (این عبارت را با عبارت بعدی در آیه ۵ ترکیب میکنند، "ولی نباید جنگ شروع کنید")

NJB "و به خوبی از شما محافظت خواهد شد"

اصطلاح لغوی "به خوبی مراعات کنید" (یک حرف ربط، [BDB 1036, KB 1581, Niphal کامل]، و قید [BDB 547]) است. Septuagint مشابه TEV است.

این عبارت، در قالب‌های مختلف، چندین بار در تثنیه مورد استفاده قرار گرفته است (مراجعه شود به ۲: ۴؛ ۴: ۹، ۱۵، ۲۳؛ ۶: ۱۲؛ ۸: ۱۱؛ ۱۱: ۱۶؛ ۱۲: ۱۳، ۱۹، ۳۰؛ ۱۵: ۹؛ ۲۴: ۸). این بدان معناست که "ذهن خود را هشیار نگاهدارید"، "مراقب‌آنچه که انجام می‌دهید، باشید"، "به طور واضح در مورد پیامدهای اقدامات خود فکر کنید".

۲: ۵

NASB "حتی به کوچکی یک قدم"

NKJV "نه بیش از یک قدم"

NRSV, NJB "حتی به اندازه یک قدم"

TEV "به اندازه یک فوت مربع"

این یک اصطلاح عبری نادر است (BDB 204). این به یک مکان پله اشاره دارد. همان ریشه در ۱۱: ۲۴ و جاش استفاده می‌شود. ۱: ۳. به یک معنی این کلمه دلگرم‌کننده از YHWH بود. او زمین را به هر دو ادوم و موآب داده بود. اینها آنهاست، هر اینچ از آن! او در حال فرار دادن زمین به اسرائیل بود. هدایای سرزمین او امن بود.

اکنون باید اضافه شود که در نهایت به دلیل گناه این کشورها (یعنی ادوم و موآب) زمین خود را از دست دادند و به عنوان یک ملت به قتل رسیدند. تمام زمینهای هدیه‌ای مشروط بودند. این در مورد اسرائیل هم صدق می‌کرد (یعنی تبعیدیهای آشوری و بابلی). همه پیمانهای خدا (به جز پیدایش ۶ و ۱۵) شرطی هستند.

وعده های رستگاری او قطعی هستند (بدون قید و شرط)، اما هر شخص / ملت باید پاسخ دهد و همچنان به درستی پاسخ دهد! یک رابطه حقیقی مستمر و مودبانه بسیار مهم است. یهوه نیاز به ایمان، توبه، اطاعت و پشتکار دارد، هم در عهد عتیق و هم در عهد جدید.

۶:۲ اسرائیل میخواست هم غذا و هم آب به عنوان یک حرکت مبنی بر شناخت حق حاکمیت ادوم در سرزمینشان که توسط یهوه داده شده را خریداری کند.
۱. "خوراک بخريد"، (Qal KB 1404, BDB 991) غير كامل
۲. "آب بخريد"، (Qal KB 497, BDB 500) غير كامل

۷:۲ "در این چهل سال یهوه خدایتان با شما بوده است و چیزی کم نداشته‌اید" این عبارت عشق خدا را حتی در میانه قیام شورش علیه او توصیف می‌کند (به عنوان مثال، عدم اعتقاد به قول او برای دادن سرزمین کنعان).

دوره بیابانگردی داوری نسلی از اسرائیلیهای با ایمان اندک بود، اما این تبدیل به دوره حضور و تأمین شخصی یهوه شد. ربی‌ها آن را دوره ماه عسل بین یهوه و اسرائیل می‌نامند. یهوه اینها را تأمین کرد:

۱. محافظت
۲. راهنمایی فردی
۳. خوراک
۴. آب
۵. پوشاکی که از بین نمیرفتند و فرسوده نمیشدند
۶. پیروزی در نبرد

NASB (به روز شده) ۲: ۸ الی ۱۵

ا^۸ پس ما به دور از برادران خود، بنی‌عیسوکه در سعیر ساکنند، از راه عَرَبَه، از ایلَت و عَصیون جِبَر عبور کردیم. «سپس تغییر جهت داده، به راه بیابان موآب رفتیم. ^۹ آنگاه خداوند مرا گفت: "موآب را آزار مرسان و ایشان را به جنگ تحریک مکن، زیرا که از سرزمین ایشان هیچ نصیبی به شما نخواهم داد. چونکه عار را به بنی‌لوط به ملکیت داده‌ام." ^{۱۰} ایمنان که قومی عظیم و کثیر و همچون عناقیان بلندقامت بودند پیشتر در آنجا می‌زیستند. ^{۱۱} آنان نیز مانند عناقیان، از رفائیان غول‌پیکر محسوب می‌شوند، اما موآبیان ایشان را ایمنان می‌خوانند. ^{۱۲} حوریان نیز پیشتر در سعیر می‌زیستند، اما بنی‌عیسو آنان را بیرون راندند و از پیش روی خویش هلاک کردند و در جای ایشان ساکن شدند، همان‌گونه که اسرائیل با سرزمین ملکیت خویش کردند، سرزمینی که خداوند به آنان بخشید. ^{۱۳} "حال برخیزید و از وادی زارد بگذرید." پس، از وادی زارد گذشتیم. ^{۱۴} از زمانی که از قادیش‌برنع راه پیمودیم تا زمانی که از وادی زارد گذشتیم، سی و هشت سال به طول انجامید، تا تمامی نسل مردان جنگی از میان اردوگاه تلف شدند، چنانکه خداوند برای ایشان قسم خورده بود. ^{۱۵} زیرا که به‌واقع دست خداوند بر ضد ایشان بود، تا تمامی ایشان را از میان اردوگاه هلاک کند.

۲: ۸ "پس ما به دور از برادران خود، بنی‌عیسوکه در سعیر ساکنند" این استفاده از "برادران" تا حدودی منحصر به فرد است. آنها زاده بودند. آنها از همان اجداد، اسحاق و ربکا آمده بودند، اما آنها به هر شیوه‌ای به غیر از خویشاوند رفتار میکردند.
"سیر" به رشته کوه در کشور ادوم اشاره دارد. بنابراین "سیر" و "ادوم" مترادف هستند.

۲: ۸ و ۲۷ "راه عَرَبَه" این به "بزرگراه پادشاهان" اشاره دارد که از خلیج عقبه تا دمشق بود (مراجعه شود به آیه ۱ و اعداد ۲۰: ۱۷، ۱۹؛ ۲۱: ۲۲).

۲: ۸ "ایلَت" این به مفهوم واقعی کلمه "درخت نخل" (BDB 19) است. این احتمالاً نزدیک به ایزون-جِبَر (مراجعه شود به اول پادشاهان ۹: ۲۶) است که در انتهای شمالی خلیج عقبه قرار دارد.

■ "راه بیابان موآب" Macmillan Bible Atlas، نقشه ۱۰ نشان می‌دهد که این جاده بیابانی به موازات "بزرگراه پادشاه"، اما به سمت شرق است.

انتهای جنوبی از طریق ادوم عبور می کند و به عنوان "راه بیابان ادوم" شناخته می شود (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۳: ۸). بزرگراه پادشاه و این جاده کوچکتر در Rabbath-bene-ammon در شرق اریحه تلاقی می کنند.

۹: ۲ "مؤاب را آزار مرسان و ایشان را به جنگ تحریک مکن" این همسو با ۲: ۵ در رابطه با ادوم است. اصطلاحات متفاوت هستند ولی تفکر آنها یکسان است.

هر دو افعال صیغه امری هستند:

۱. "آزار و اذیت" (*Qal*, KB 1015, BDB 849 III) صیغه امری، مراجعه شود به خروج ۲۳: ۲۲؛ استر ۸: ۱۱)
۲. "تحریک" (*Hithpael*, KB 202, BDB 173) صیغه امری، مراجعه شود به آیات ۱۹ و ۲۴، امثال ۲۸: ۴؛ دانیال ۱۱: ۱۰)

■ "عار" این یا اشاره به مؤاب در کل است و یا اشاره به شهر پایتخت آن است (مراجعه شود به اعداد ۲۱: ۱۵، ۲۸: ۲؛ تثنیه ۲: ۹، ۱۸، ۲۹؛ اشعیا ۱۵: ۱). در ساحل شرقی رود آمون قرار داشت.

■ "به بنی لوط به ملکیت" به پیدایش ۱۹: ۳۷ الی ۳۸ مراجعه شود.

۲: ۱۰ الی ۱۲ این آیات توضیحات ویراستار هستند، مانند آیات ۲۰ الی ۲۳، ۳: ۹، ۱۱، ۱۳-۱۴. اینها اصطلاحات برای غول ها میباشند: (۱) امیم (آیات ۱۰ و ۱۱)؛ (۲) آناکیم (آیات ۱۰ و ۱۱ و ۲۱)؛ و (۳) رفیعیم (آیات ۱۱، ۲۰). این اصطلاحات می توانند به معنای (a) بزرگ یا بلند در اندازه باشند؛ (ب) یک قومی خاص؛ یا (c) بعداً در اشعیا و، ارمیا، برای قلمرو مرده ها استفاده می شود. در اینجا احتمالاً به اندازه اشاره دارد. موضوع خاص را در ۱: ۲۸ ببینید.

۲: ۱۲ "حورایت" بحث در مورد رابطه بین حورایتها (BDB 360) و حوریان (ABD، جلد ۳، صفحه ۳۳۵-۳۳۸) وجود دارد. من فکر نمی کنم که آنها یکسان باشند (ABD، جلد ۳، صفحه ۲۸۸). من اعتقاد دارم که دو انسان مختلف وجود دارند، هر چند هیچ راهی برای اثبات آن وجود ندارد (انجیل NET، صفحه ۳۴۸، شماره ۵). حورایت ها یک گروه قبیله ای بودند که در منطقه ادوم / سیر زندگی می کردند قبل از اینکه ادوم یک ملت باشد (مراجعه شود به پیدایش ۱۴: ۶، ۳۶: ۲۰-۳۰).

۲: ۱۳ "حال برخیزید و.... بگذرید" این دو فعل (KB 1086, BDB 877 و KB 778, BDB 716) هر دو *Qal* امری هستند. یهوه هنوز دقیقاً به موسی می گوید که باید چه کار کند.

■ "از وادی زارد" این نام یک وادی بین مؤاب و ادوم است (مراجعه شود به اعداد ۲۱: ۱۲). وادی یک مسیل لجن گرفته است که در آن آب در طول فصل بارانی، جریان دارد، و رودخانه، نیست. این مسیل اغلب یک "جاده" را تشکیل می دهد. این مرز بین ادوم و مؤاب است.

معنی اصطلاح "زارد" (BDB 279) ناشناخته است.

۲: ۱۴ "سی و هشت سال به طول انجامید" این آیه خلاصه در مورد دوره بیابانگری است (مراجعه شود به آیه ۷).

۲: ۱۴ و ۱۶ "تمامی نسل مردان جنگی" «مردان جنگی» شامل هر مردی بین ۲۰ تا ۵۰ ساله بود (مراجعه شود به خروج ۳۰: ۱۴؛ ۳۸: ۲۶؛ اعداد ۱: ۳؛ ۱۴: ۲۹). همه این نسل پلید کافر (یعنی عدم اعتقاد به وعده یهوه) قبل از اینکه جوانان اسرائیلی بتوانند سرزمین موعود را در اختیار داشته باشند، باید میمردند (مراجعه شود به آیه ۱۵ ۱۵).

■ "چنانکه خداوند برای ایشان قسم خورده بود" مراجعه شود به اعداد ۱۴: ۲۸ الی ۲۹، تثنیه ۱: ۳۴ الی ۳۵.

۲: ۱۵ "دست خداوند" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: توصیف خدا به مثابه یک انسان (زبان انسان شناسی)

(SPECIAL TOPIC: GOD DESCRIBED AS A HUMAN (ANTHROPOMORPHIC LANGUAGE))

I. نوع زبان که در عهد عتیق بسیار متداول است

A. اندام های فیزیکی بدن

۱. چشم - پیدایش ۱: ۴، ۳۱: ۶؛ ۸: خروج ۳۳: ۱۷؛ اعداد. ۱۴: ۱۴؛ تثنیه ۱۱: ۱۲؛ زکریا. ۴: ۱۰
۲. دست - خروج ۱۵: ۱۷؛ اعداد ۱۱: ۲۳؛ تثنیه ۲: ۱۵
۳. بازو - خروج ۶: ۶؛ ۱۵: ۱۶؛ اعداد ۱۱: ۲۳؛ تثنیه ۴: ۳۴، ۱۵: ۵
۴. گوش - اعداد ۱۱: ۱۸؛ اول سموئیل ۸: ۲۱؛ دوم پادشاهان ۱۹: ۱۶؛ مزامیر ۵: ۱؛ ۱۰: ۱۷؛ ۱۸: ۶
۵. صورت - خروج ۳۲: ۳۰؛ ۳۳: ۱۱؛ اعداد ۶: ۲۵؛ تثنیه ۳۴: ۱۰، مزامیر ۱۱۴: ۷
۶. انگشت - خروج ۸: ۱۹؛ ۳۱: ۱۸؛ تثنیه ۹: ۱۰، مزامیر ۸: ۳
۷. صدا - پیدایش ۳: ۸ و ۱۰، خروج ۱۵: ۲۶؛ ۱۹: ۱۹؛ تثنیه ۲۶: ۱۷، ۲۷: ۱۰
۸. پاها - خروج ۲۴: ۱۰، حزقیال ۴۳: ۷
۹. حالت انسانی - خروج ۲۴: ۹ الی ۱۱، مزامیر ۴۷، اشعیا ۶: ۱، حزقیال ۱: ۲۶
۱۰. فرشته خدا - پیدایش ۱۶: ۷ الی ۱۳، ۲۲: ۱۱ الی ۱۵، ۳۱: ۱۱ و ۱۳، ۴۸: ۱۵ الی ۱۶، خروج ۳

B. اعمال و کارهای فیزیکی

۱. صحبت کردن به عنوان مکانیسم خلقت - پیدایش ۱: ۳، ۶، ۹، ۱۱، ۱۴، ۲۰، ۲۴، ۲۶
۲. پیاده روی (یعنی صدا) در ادن - پیدایش ۳: ۸؛ ۱۸: ۳۳؛ حقیوق ۳: ۱۵
۳. بستن درب قایق نوح - پیدایش ۷: ۱۶
۴. بو کردن قربانیهها - پیدایش ۸: ۲۱؛ لاویان ۲۶: ۳۱؛ عاموس ۵: ۲۱
۵. پایین آمدن - پیدایش ۱۱: ۵؛ ۱۸: ۲۱؛ خروج ۳: ۸؛ ۱۹: ۱۱، ۱۸، ۲۰
۶. دفن موسی - تثنیه ۳۴: ۶

C. احساسات انسانی

۱. پشیمانی / توبه - پیدایش ۶: ۶، ۷؛ خروج ۳۲: ۱۴؛ داوران ۲: ۱۸؛ اول سموئیل ۱۵: ۲۹، ۳۵؛ عاموس ۷: ۳، ۶
۲. خشم - خروج ۴: ۱۴؛ ۱۵: ۷؛ اعداد ۱۱: ۱۰؛ ۱۲: ۹؛ ۲۲: ۲۲؛ ۲۲: ۲۵؛ ۳: ۳؛ ۴: ۳۲؛ ۱۰: ۱۳، ۱۴؛ تثنیه ۶: ۵؛ ۷: ۴؛ ۲۹: ۲۰
۳. حسادت - خروج ۲۰: ۵؛ ۳۴: ۱۴؛ تثنیه ۴: ۲۴؛ ۵: ۹؛ ۶: ۱۵؛ ۳۲: ۱۶، ۲۱؛ یوشع ۲۴: ۱۹
۴. بی رحمانه / بی حوصله - لاویان ۲۰: ۲۳؛ ۲۶: ۳۰؛ تثنیه ۳۲: ۱۹

D. اصطلاحات خانوادگی

۱. پدر
 - a. اسرائیل - خروج ۴: ۲۲، تثنیه ۱۴: ۱، ۳۹: ۵
 - b. پادشاه - دوم سموئیل ۷: ۱۱ الی ۱۶، مزامیر ۲: ۷
 - c. استعاره ها برای کارهای پدرانه - تثنیه ۱: ۳۱؛ ۸: ۵؛ ۳۲: ۱؛ مزامیر ۲۷: ۱۰، امثال ۳: ۱۲؛ ارمیا ۳: ۴، ۲۲: ۳۱؛ ۲۰: ۲۰؛ هوشع ۱۱: ۱-۴؛ ملاکی ۳: ۱۷
۲. والدین - هوشع ۱۱: ۱ الی ۴
۳. مادر - مزامیر ۲۷: ۱۰ (همچون مادر پرستار)، اشعیا ۴۹: ۱۵، ۶۶: ۹ الی ۱۳
۴. معشوق وفادار جوان - هوشع ۱ الی ۳

II.

دلایل برای استفاده از این نوع زبان

- A. این ضرورت است که خداوند خود را به انسان نشان دهد. مفهوم فراگیر خدا به عنوان مرد، یک مورد انسان شناسی است؛ زیرا خدا روح است!
- B. خداوند جنبه های معنی دار زندگی انسانی را می گیرد و از آنها برای نشان دادن خود به انسان سقوط کرده و گمراه (پدر، مادر، پدر و مادر، عاشق) استفاده می کند
- C. اگر لازم باشد، خدا نمی خواهد به هیچ گونه شکل فیزیکی محدود شود (به عبارتی Exodus 20: تثنیه ۵)
- D. انطباق نهایی تجسم عیسی است! خدا فیزیکی، قابل لمس شد (مراجعه شود به اول یوحنا ۱: ۱-۳). پیام خدا به کلام خدا تبدیل شد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۱-۱۸).

۱۶ «پس چون تمامی مردان جنگی از میان قوم تلف شده، مردند،^{۱۷} خداوند مرا خطاب کرده، گفت: ^{۱۸} «امروز باید از مرز موآب در عار بگذری. چون به قلمرو بنی عمّون نزدیک شوی، آزارشان مرسان و تحریکشان مکن زیرا که از سرزمین عمّونیان هیچ نصیبی به شما نخواهم داد، چون آن را به بنی لوط به ملکیت داده‌ام.»^{۲۰} (آنجا نیز از سرزمینهای رفائیان گول پیکر به شمار می‌آید. رفائیان پیشتر در آنجا می‌زیستند، اما عمّونیان آنان را زَمْمِیان می‌خوانند،^{۲۱} که قومی عظیم و کثیر، و همچون عناقیان بلندقامت بودند. اما خداوند آنان را از حضور عمّونیان هلاک کرد، و عمّونیان ایشان را بیرون رانده، در جایشان ساکن شدند،^{۲۲} چنانکه برای بنی عیسی که در سعیر ساکنند نیز عمل کرد و حوریان را از حضورشان هلاک کرده، آنان را بیرون راند، به گونه‌ای که بنی عیسی تا به امروز در جای ایشان ساکنند.^{۲۳} و اما عوْیان که در روستاها تا به غزه سکونت داشتند به دست گفتوریان که از گفتور آمده بودند، هلاک شدند و گفتوریان در جای ایشان ساکن شدند.)^{۲۴} پس برخیزید و عزیمت کرده، از وادی آرنون بگذرید. بنگر که سیحون آموری پادشاه حِشبون و سرزمینش را به دست شما داده‌ام؛ پس شروع به تصرف کن و با وی جنگ نما.^{۲۵} امروز شروع کرده ترس و هراس شما را بر قومهای زیر تمام آسمان مستولی خواهیم کرد و ایشان آوازهٔ تو را شنیده، خواهند لرزید و به سبب تو مضطرب خواهند شد.»

۱۶: ۲ "تمامی مردان جنگی از میان قوم تلف شده، مردند" این توازنی میان عشق به خدا و عدالت خدا را نشان می‌دهد. هدف خداوند فقط مجازات نیست، بلکه برای کمک به مردم خود از اشتباهات آنها نیز هست. بنابراین، او این افراد را زیر حکم اعدام خود را به مدت ۳۸ سال سرگردان کرد، اما آنها را تغذیه می‌کرد، آنها را دوست داشت و آنها را تامین میکرد. این مرگ ناگهانی نبود، اما یک مرگ ناپهنگام بود. هر کدام از مردانی که به قادش برنعی، ۲۰ ساله و بالاتر آمده بود، اکنون مرده است، به جز یوشع و کالیب.

۱۹: ۲ این همسو با ۲: ۵ و ۹ است. اینها افعالی همانند آیه ۹ هستند. در اینجا اولین فعل (KB 1015, BDB 849) به عنوان صیغه امری است، اما نه به صورت فرم. دومین فعل (Hithpael (KB 202, BDB 173) صیغه امری است. آمونها نیز از طریق لوط خویشاوندان اسرائیل بودند.

۲۰: ۲ " (آنجا نیز از سرزمینهای رفائیان ... به شمار می‌آید)" این یک گروه قومی بود که در این مکان زندگی می‌کردند. آنها نیز زَمْمِیان بودند. آیه ۲۱ به ما نشان می‌دهد که آنها بخشی از غول ها بودند (مراجعه شود به آیه ۹). موضوع خاص در ۱: ۲۸ را مطالعه کنید.

■ "زَمْمِیان" پیدایش ۱۴: ۵ را مطالعه کنید.

۲۱: ۲ یهوه به فرزندان ایسو (مراجعه شود به آیات ۵ و ۲۲) و لوط (مراجعه شود به آیات ۹-۱۰، ۲۱-۲۲) وفادار بوده است. همان کلمه "جنگ مقدس" که برای توصیف پیروزی های فتح اسرائیل استفاده می‌شود، برای توصیف ادوم و آمون در فتح سرزمین های قبیله ای خود استفاده می‌شود.

۲۳: ۲

NASB, NRSV,

TEV, REB "عویم"

NKJV "عویم"

NJB "عوْیان"

این اصطلاح (BDB 732) دو معنی دارد:

۱. گروهی از مردم که در سرزمین جنوب فلسطین ساکن شدند. آنها توسط مردم اژه (یعنی فیلیستین) فتح شدند. اوبوری حتی آنها را با شهرک های هیکسوس هماهنگ می‌کند (مراجعه شود به ABD، جلد ۱، صفحه ۵۳۱). این فصل، ساکنان اصلی مکان هایی را که شکست خورده و محروم شده اند، ذکر کرده است.
۲. بعداً در یوشع این اصطلاح به نام شهری در تخصیص قبیله ای بنیامین تبدیل می‌شود (مراجعه شود به یوشع ۱۸: ۲۳). برخی از محققان بر این باورند که آنها از Ai هستند.

■ "گفتوریان که از گفتور آمده بودند" این اصطلاح (BDB 499) احتمالاً جزیره کرت، قبرس، کاپادوکیا یا شمال مصر است (مراجعه شود به پیدایش ۱۰: ۱۳-۱۴). دقیقاً نمی‌دانیم Caphtorim (حالت جمع Caphtor) احتمالاً همسایه و یا بستگان فلسطینی ها بودند (مراجعه شود به پیدایش ۱۰: ۱۴؛

۲: ۲۴ این آیه چندین فرمان را در بر دارد:

۱. "برخاستن" - *Qal*, KB 1086, BDB 877, امری، مراجعه شود به پیدایش ۱۳: ۱۷
۲. "تنظیم" - *Qal*, KB 704, BDB 652, امری، مراجعه شود به تثبیه ۱: ۱۹؛ ۲: ۱
۳. "عبور از طریق" - *Qal*, KB 778, BDB 716, امری، مراجعه شود به اشعیا ۲۳: ۱۲
۴. "نگاه کردن" - *Qal*, KB 1157, BDB 906, امری
۵. "شروع کردن" - *Hiphil*, KB 319, BDB 320 III, امری، مراجعه شود به تثبیه ۲: ۳۱
۶. "در اختیار گرفتن" - *Qal*, KB 441, BDB 439, امری، مراجعه شود به تثبیه ۱: ۸، ۲۱: ۲؛ ۳۱: ۹؛ ۲۳
۷. "رقابت" - *Hithpael*, KB 202, BDB 173, امری، مراجعه شود به تثبیه ۲: ۵، ۹، ۱۹؛ دانیال ۱۱: ۱۰

یهوه فرماندهی میکند، تشویق میکند و مردم خودش را برای اعتماد به او به چالش میکشد و از آنان میخواهد از کلام او پیروی و اطاعت کنند چون پدرانشان این کار را نکردند. اگر ایمان می آوردند، زمین از آن ایشان میشد!

■ "اموری" یادداشت در بخش ۱: ۴ را مطالعه کنید. پایتخت این پادشاهی هشبون بود. به سرزمین قبيله ای روبن تبدیل شد.

۲: ۲۵ "امروز شروع کرده.... مستولی خواهیم کرد" این دو اصطلاح در آیه ۲۴ به صورت امری به کار رفته اند. خدا آماده بود که از جانب آنها به عنوان جنگجو عمل کند؛ اگر آنها به او اعتماد میکردند و با ساکنان محلی وارد جنگ شوند!

■ "ترس وهراس" اصطلاح اول (BDB 808) به معنی "در ترس بودن" یا "ترس" است:

۱. دشمنان اسرائیل آنها را نگران خواهند کرد. ۲: ۲۵؛ ۱۱: ۲۵؛ ۲۵: ۱۱؛ ۳۸: ۱۰۵؛ ۳۸
۲. اگر اسرائیلی ها گناه کنند، اسرائیلی ها از یهوه میترسند ۲۸: ۶۶، ۶۷
۳. یهوه باید مورد احترام باشد - مزامیر ۱۱۹: ۱۲۰

اصطلاح دوم (BDB 432) به معنی "ترس" است:

۱. ترس از خدا - خروج. ۲۰: ۲۰
۲. احترام به خدا - مزامیر ۲: ۱۱، ۵: ۵؛ ۹۰: ۱۱؛ ۱۱۹: ۳۸
۳. ترس از مرگ - مزامیر ۵۵: ۴ الی ۵
۴. ترس از اسرائیل - تثبیه ۲: ۲۵

■ "زیر تمام آسمان" این یک هیپربول واضح است (یعنی، کل زمین، ۴: ۱۹؛ دانیال ۹: ۱۲). این اشاره به ساکنان کنعان است.

■ "خواهند لرزید و به سبب تو مضطرب خواهند شد" این همسوبا "ترس و وحشت" است. اولین فعل (*Qal*, KB 1182, BDB 919) کامل) به معنای "لرزه" یا "لرزیدن" است (امثال ۲۹: ۹؛ اشعیا ۱۴: ۹). دومین فعل (*Qal*, KB 297, BDB 296) کامل) به معنای "رقص"، "چرخاندن" (مراجعه شود به مراثی ارمیا ۴: ۶) یا "نوشتن" (مراجعه شود به اشعیا ۲۳: ۴؛ ۲۶: ۱۸ [زائیدن]).

NASB (به روز شده) ۲: ۲۶ الی ۳۱

۲۶ «پس فرستادگانی با سخنان صلح آمیز از بیابان قدیموت نزد سیحون شاه حشبون گسیل داشته، گفتیم: ۲۷ "اجازه بده از سرزمینت بگذرم. از شاهراه خواهیم رفت و به جانب راست یا چپ میل نخواهیم کرد. ۲۸ خوراک را به نقره به من بفروش تا بخورم، و آب را به نقره به من بفروش تا بنوشم. فقط اجازه بده تا بر پایهای خود بگذرم؛ ۲۹ چنانکه بنی عیسو که در سعیر ساکنند و موآبیان که در عار ساکنند برای من کردند، تا از رود اردن به سرزمینی که یهوه خدای ما به ما می دهد بگذرم. ۳۰ "اما سیحون پادشاه حشبون نخواست از سرحدش بگذریم، زیرا که یهوه خدای تو روح او را سخت و دل او را سنگ ساخت تا او را به دست تو تسلیم کند، چنانکه امروز کرده است. ۳۱ خداوند مرا گفت: "اینک به تسلیم کردن سیحون و سرزمینش به دست تو آغاز کرده ام. پس شروع به تصرف کن تا سرزمین وی را مالک شوی. ۳۲»

۲:۲۶ "قدیموت" این اشاره به یک منطقه (یا محل سکونت) در شمال رودخانه آرنون است، اما دقیقاً جایی که نامشخص است. این بعداً تبدیل به یک شهر لاوی شد (مراجعه شود به یوشع ۲۱:۳۷).

۲:۲۷ "اجازه بده از سرزمینت بگذرم. از شاهراه خواهم رفت" فعل اول (*Qal*, KB 778, BDB 716 متفرقه) اغلب در این خلاصه تاریخی استفاده می‌شود (مراجعه شود به ۲: ۴، ۸، ۱۳، ۱۴، ۱۸، ۲۴، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰؛ ۳: ۱۸، ۲۱، ۲۵، ۲۷، ۲۸؛ ۴: ۱۴، ۲۱، ۲۲، ۲۶). یکی دیگر از ویژگیهای متنی این است که کلمه عبری کلمه "راه" یا "جاده"، با حرف اضافه دو برابر شده است. این یک راه برای تأکید بر این است که آنها از بزرگراه اصلی منحرف نخواهند شد. این به بزرگراه پادشاه اشاره دارد که از طریق ادوم، موآب و پادشاهی سیهون عبور می‌کند. موسی تصریح می‌کند که از طریق این پادشاهی‌ها بدون ایجاد مشکل، حتی زمانی که پادشاه آنها اجازه عبور اسرائیل را ندهد، عبور کرده است. این همان پیشنهاد (آیه ۲۹) بود که موسی به ادوم داد (آیه ۶).

■ "به جانب راست یا چپ میل نخواهم کرد" توجه داشته باشید موسی به مفهوم گروهی صحبت می‌کند. بسیاری از سوء تفاهم کتاب مقدس را می‌توان به نادیده گرفتن ماهیت مشارکتی و گروهی از وحی کتاب مقدس در مقابل تمرکز فردی جوامع مدرن و غربی متهم کرد. حقوق و امتیازات فردی، همبستگی اجتماعی عهد عتیق را تحت تأثیر قرار داده است.

این عبارت بر مبنای اصطلاح عهد عتیقی ایمان کتاب مقدس به عنوان یک راه یا راه (مراجعه شود به امثال ۱۱۹: ۱۰۵) است. اراده خداوند به وضوح مشخص شده است. این مفهوم در اینجا لفظی (به عنوان مثال، بزرگراه) است. بنابراین عبارت «به سمت راست یا چپ به راست» واضح است. معمولاً این کار برای زندگی معنوی استعاره‌ای به کار میرود (مراجعه شود به اعداد ۲۰: ۱۷، ۲۲: ۲۶، تثنیه ۵: ۳۲، ۱۷: ۱۱، ۲۰: ۲۸، ۱۴: ۱۰، یوشع ۱: ۷، ۲۳: ۶، اول پادشاهان ۲: ۲۲).

۲:۳۰ "زیرا که بیهوشی تو روح او را سخت و دل او را سنگ ساخت" نخستین فعل (*Hifil*, KB 1151, BDB 904 کامل) به معنی "سخت بودن" به معنای استبداد یا سختی است:

۱. *Qal* غیر کامل در ۱: ۱۷؛ ۱۸: ۱۵ استفاده شده است
۲. *Hiphil* در خروج ۷: ۳؛ ۱۳: ۱۵ در ارتباط با خدا سخت شدن قلب فرعون درست قبل از خروج استفاده شده است
۳. *Hiphil* در تثنیه ۱۰: ۱۶ در مورد هشدار دادن بیهوشی به اسرائیلی‌ها که دشمنان را سخت نکنند یا کله شقی نکنند

شماره ۲ همسو با سختی الهی این قلب سیهون (یعنی اراده) است.

دومین فعل (*Piel*, KB 69, BDB 54) به معنای «قوی بودن» است. معمولاً در معنی مثبت استفاده می‌شود (مراجعه شود به تثنیه ۳: ۲۸، 28: ۳۱؛ ۶، ۷، ۲۳)، اما در اینجا به مفهوم همسوی "سخت" (مراجعه شود به تثنیه ۱۵: ۷؛ دوم تواریخ ۳۶: ۱۳) استفاده می‌شود.

این همان چیزی است که برای فرعون اتفاق افتاده است: (۱) خدا قلب او را سخت کرد (مراجعه شود به خروج ۷: ۳؛ ۹: ۱۲؛ ۱۰: ۱، ۲۰، ۲۷؛ ۱۱: ۱۰؛ ۱۴: ۴، ۸، ۱۷) یا (۲) فرعون قلب خود را سخت کرد (مراجعه شود به خروج ۸: ۱۵؛ ۳۲: ۹؛ ۳۴). این آیات حاکمیت خداوند و اراده آزاد خداوند انسان را نشان می‌دهند. این متن به این معنی است که فرعون (در خروج) و سیهون (در تثنیه) اراده آزاد داشتند یا چرا موسی پیشنهاد ابتکار صلح به آنها پیشنهاد صلح می‌کرد؟ مفهوم این است که خدا در کنترل همه چیز است. خداوند شرایط را بر عهده گرفت، اما آنها امتناع ورزیدند (نگاه کنید به *Hard Sayings of the Bible*، صفحه ۱۴۲-۱۴۳). رومیان ۹ و ۱۰ همین پارادوکس را نشان می‌دهند. فصل ۹ بر حاکمیت خدا تمرکز می‌کند در حالی که فصل ۱۰ چندین پیشنهاد جهانی ارائه می‌دهد (مراجعه شود به آیه ۴، «همه»؛ ۱۱، ۱۳ «هرکسی»؛ ۱۲، «همه» [دو بار]). موضوع خاص زیر را ببینید.

موضوع خاص: خداوند سخت کرد

SPECIAL TOPIC: THE LORD HARDENED

این پارادوکس ظاهری تبدیل به مناقشه الهی بین سیستم‌های الهیاتی رقیب شده است:

۱. حاکمیت خداوند در برابر اراده آزاد انسان
۲. آگوستین در مقابل پلاگیوس
۳. کالوین در مقابل آرمانیوس

برای من هم حقایق کتاب مقدس است. هر دو حقیقت باید در یک تناقض الهی در نظر گرفته شوند. مفهومی از "پیمان" آنها را با هم نگاه می‌دارد.

خداوند همیشه برای اولین بار می آید، برنامه را تنظیم می کند و به بشر افتاده پیشنهاد میکند (مراجعه شود به یوحنا ۶: ۴۴، ۶۵)، اما ما مسئول انتخاب ما هستیم (به عنوان مثال، یوحنا ۱: ۱۲؛ ۳: ۱۶). مسئولیت انسانی و عواقب آزادی بشر (یعنی صلاحیت نفس) را به عهده دارد! اقدامات اخلاقی براساس گزینه های واقعی است. کتاب مقدس هر دو حقیقت را می گوید (به عنوان مثال، قطب های الهیاتی)!

به حاکمیت خدا توجه کنید: "من شروع کرده ام به تحقق" و اراده آزاد انسان، "شروع به اشغال، که شما ممکن است زمین را به تملک درآورید!"

مطمئناً این امکان وجود دارد که این دغدغه های دینی برای ما بر روی سوء تفاهم ما از اصطلاحات الهیات باستان یهودی پیش بینی شده باشند. توحید منحصر به فرد اسرائیل از او خواست که از همه چیز دفاع کند. علت هر چیزی بودن یهوه، یک روش عبری برای تایید توحید بود. هیچ چیز همینطوری اتفاق نمی افتد. یک و تنها یک دلیل وجود دارد - یهوه. متونی که این ادعا را مطرح می کنند، باعث شدند که نسل مدرن:

۱. شرارت را به خدا نسبت دهند
۲. یک فرم رادیکال حاکمیت را به خدا واگذار کنند

موضوع خاص: قلب/دل (عهد جدید)

(SPECIAL TOPIC: THE HEART (NT))

اصطلاح یونانی *kardia* که در نسخه Septuagint و عهد جدید استفاده شده است منعکس کننده اصطلاح یونانی *lēb* (BDB 523, KB) است. به شیوه های مختلفی این اصطلاح استفاده شده است (مراجعه شود به *A Greek-English Lexicon* اثر Bauer, Arndt, Gingrich and Danker چاپ دوم، صفحات ۴۰۴ الی ۴۰۴).

۱. مرکز زندگی فیزیکی، استعاره ای برای یک فرد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۴: ۱۷، دوم قرن تیان ۳: ۲ الی ۳، یعقوب ۵: ۵)
۲. مرکز زندگی معنوی (یعنی اخلاقی)
 - a. خدا دل را می شناسد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۶: ۱۵، رومیان ۸: ۲۷، اول قرن تیان ۱۴: ۲۵، اول تسالونیکیان ۲: ۴، مکاشفه ۲: ۲۳)
 - b. در مورد زندگی معنوی نوع بشر استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۵: ۱۸ الی ۱۹، ۳۵: ۱۸، رومیان ۶: ۱۷، اول تیموتائوس ۱: ۵، دوم تیموتائوس ۲: ۲۲، اول پطرس ۱: ۲۲)
 ۳. مرکز زندگی فکری (یعنی فکر، مراجعه شود به انجیل متی ۱۳: ۱۵، ۲۴: ۴۸، اعمال رسولان ۷: ۲۳، ۱۶: ۱۴، ۲۸: ۲۷، رومیان ۱: ۲۱، ۱۰: ۶، ۱۶: ۱۸، دوم قرن تیان ۴: ۶، افسسیان ۱: ۱۸، ۴: ۱۸، یعقوب ۱: ۲۶، دوم پطرس ۱: ۱۹، مکاشفه ۱۸: ۷، در دوم قرن تیان ۳: ۱۴ الی ۱۵ و فیلیپیان ۴: ۷ قلب مترادف با ذهن است)
 ۴. مرکز اراده (مراجعه شود به اعمال رسولان ۵: ۴، ۱۱: ۲۳، اول قرن تیان ۴: ۵، ۷: ۳۷، دوم قرن تیان ۹: ۷)
 ۵. مرکز احساسات (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۲۸، اعمال رسولان ۲: ۲۶ و ۳۷، ۷: ۵۴، ۲۱: ۱۳، رومیان ۱: ۲۴، دوم قرن تیان ۲: ۴، ۷: ۳، افسسیان ۶: ۲۲، فیلیپیان ۱: ۷)
 ۶. مکان منحصر به فرد فعالیت های معنوی (مراجعه شود به رومیان ۵: ۵، دوم قرن تیان ۱: ۲۲، غلاطیان ۴: ۶، [مسیح در قلب ما است، افسسیان ۳: ۱۷])
 ۷. قلب استعاره ای است برای اشاره یک فرد کامل (مراجعه شود به انجیل متی ۲۲: ۳۷، نقل از تثنیه ۶: ۵). افکار، انگیزه ها و اعمال منتسب به قلب کاملاً نوع فرد را مشخص می سازند. عهد عتیق برخی استفاده خاص از این اصطلاح دارد.
 - a. پیدایش، ۶: ۶، ۸: ۲۱، "خدا تا قلبش ناراحت شد"، همچنین به یوشع ۱۱: ۸ الی ۹ مراجعه کنید
 - b. تثنیه ۴: ۲۹، ۶: ۵، ۱۰: ۱۲، "با تمام قلب و با تمام روح خود"
 - c. تثنیه ۱۰: ۱۶، ۹: ۲۶، "قلب غیر یهودی"
 - d. حزقیال ۱۸: ۳۱ الی ۳۲، "قبل جدید"
 - e. حزقیال ۳۶: ۲۶، "دل جدید" در مقابل "دلی از سنگ"، (حزقیال ۱۱: ۱۹، زکریا ۷: ۱۲)

۳۱: ۲ سه مورد از افعال امری آیه ۲۴ تکرار میشوند:

۱. "مشاهده" - BDB 906, KB 115, Qal امری

۲. "شروع" - BDB 320, KB 319, Hiphil امری

۳. "اشغال" - BDB 439, KB 441, Qal امری

NASB (به روز شده) ۲: ۳۲ الی ۳۷

۲۲ آنگاه سیحون با تمامی قومش برای جنگ با ما به جانب یاهص بیرون آمد. ۳۳ و یهوه خدای ما او را به دست ما تسلیم کرد و ما او را با پسرانش و تمامی قومش شکست دادیم. ۳۴ و در آن وقت، تمامی شهرهای او را تسخیر کرده، هر شهر را با مردان و زنان و کودکانش به نابودی کامل سپردیم و احدى را باقی نگذاشتیم. ۳۵ تنها چارپایان را با غنیمت شهرهایی که تسخیر کرده بودیم برای خود به یغما بردیم. ۳۶ از عروعر در کنار وادی آرنون، و شهری که در وادی است، تا جلعاد، شهری نبود که برای ما تسخیرناپذیر باشد. یهوه خدایمان همه را به دست ما تسلیم کرد. ۳۷ اما به سرزمین بنی عمون یعنی سراسر کناره‌های رود یبوق و شهرهای ناحیه کوهستانی، و به هر جایی که یهوه خدایمان ما را منع کرده بود، نزدیک نشدیم.

۲: ۳۲ "برای جنگ با ما ... بیرون آمد" سیحون جنگ را باخت زیرا او شهرهای محکم خود را ترک کرد و در دشت شکست خورد. این یک نمونه خوب از جایی است که خدا از غرور انسان برای رسیدن به هدفش استفاده کرد.

■ "یاهص" مکان دقیق مشخص نیست، اما در سمت شرقی اردن در پادشاهی سیحون و احتمالاً جنوب پایتخت، هایشبون است، زیرا اسرائیل از جنوب می‌آید.

۲: ۳۳ "خدای ما او را به دست ما تسلیم کرد" همانطور که در آیه ۳۱، حاکمیت خدا (آیه ۳۲ الف، "خداوند تحویل داد/تسلیم کرد" BDB 678, KB 733, Qal غیر کامل) و آزادی انسانی (آیه ۳۲ ب "ما شکست دادیم" BDB 645, KB 697, Hifil غیر کامل) هر دو به روشنی تصریح شدند.

۲: ۳۴ "احدى را باقی نگذاشتیم" این یک اصل از جنگ مقدس بود (هرم، BDB 355 I, مراجعه شود به ۳: ۶). همه آنها کشته شدند زیرا این افراد برای مدت زمان طولانی گناهکار بوده اند (مراجعه شود به تنبیه ۷: ۱۶، ۲۰: ۱۴). پیدایش ۱۵: ۱۶ می گوید که "گناه آموریت هنوز کامل نیست" و بنابراین خدا برای مدت زمان طولانی منتظر پاسخ آنها بود. آنها توبه نکردند و در نهایت مورد داوری قرار گرفتند. اگر آنها نابود نمیشدند، عبادت و الهیاتی که در کوه سینا داده شده بود، به فساد کشانده میشد. "جنگ مقدس" یک قضاوت و یک حصار محافظ بود!

۲: ۳۵ "تنها چارپایان را با غنیمت شهرهایی که تسخیر کرده بودیم برای خود به یغما بردیم" در اینجا یک مثال از ممنوعیت محدود ارائه میدهیم (یعنی، ۳: ۷-۶؛ یوشع ۸: ۲، ۲۷؛ ۱۱: ۱۴). آنها بعد از اینکه مردم را نابود کردند، بعضی از خرابه‌ها را به تملک می‌گرفتند. این بخشی از مفهوم عهد عتیقی جنگ مقدس بود. نبرد متعلق به یهوه بود و همچنین، همچنین خرابیها (به عنوان مثال، اریحه، یوشع ۷).

۲: ۳۶

"شهری که در دره است"	NASB
"شهری که در مسیل قرار دارد"	NKJV
"شهری که در خود وادی قرار دارد"	NRSV
"شهری که در میانه دره است"	TEV
"شهری که در پائین دره است"	NJB

تنوع در ترجمه انگلیسی احتمالات را نشان می‌دهد. از نظر من، به دلیل خطر سیلاب‌های فشرده، هیچ شهری در وادی ایجاد نخواهد شد، به همین دلیل دره به نظر می‌رسد بهترین باشد.

■ "شهری نبود که برای ما تسخیرناپذیر باشد" مردم خداوند طفره رفته بودند زیرا شهرها به خوبی حصاربندی شده بودند، ساکنان آن بیش از اندازه بلند بودند. در حال حاضر یهودیان می‌گویند: "این افراد بزرگ هستند، اما ما با کمک خداوند این کار را انجام خواهیم داد" (مراجعه شود به تنبیه ۱: ۲۸).

۲: ۳۷ زمینه فتح بسیار دقیق بود (مراجعه شود به آیات ۵، ۹، ۱۹).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. مسیر پیروزی را در نقشه دنبال کنید
۲. گولها چه کسانی بودند؟
۳. چگونه باید با آیه ۳۴ برخورد کرد؟

تثنيه ۳

تقسيم بندي پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
شاه اوگ شکست میخورد	مرور تاریخی (۱: ۱ الی ۳: ۲۹)	اسرائیل بر شاه اوگ پیروز میشود	فتح پادشاهی اوگ
۱۱ الی ۳: ۱۱	۷ الی ۳: ۱	۲ الی ۳: ۱ ۷ الی ۳: ۳	۷ الی ۳: ۱
	۱۷ الی ۳: ۸	۱۰ الی ۳: ۸ ۱۱: ۳	۱۱ الی ۳: ۸
سرزمین شرقی اردن تقسیم شد		قبایلی که در شرق اردن مستقر شدند	تقسیم آنسوی اردن
۱۷ الی ۳: ۱۲		الف ۱۲ الی ۱۳ الف ۱۴ الی ۳: ۱۳	۱۷ الی ۳: ۱۲
		۱۷ الی ۳: ۱۵	راهنماییهای بیشتر از جانب موسی
۲۲ الی ۳: ۱۸	۲۲ الی ۳: ۱۸	۲۰ الی ۳: ۱۸ ۲۲ الی ۳: ۲۱	۲۲ الی ۳: ۱۸
ورود به کنعان برای موسی ممنوع شد		موسی اجازه ورود به کنعان را ندارد	
۲۹ الی ۳: ۲۳	۲۹ الی ۳: ۲۳	۲۵ الی ۳: ۲۳ ۲۸ الی ۳: ۲۶ ۲۹: ۳	۲۸ الی ۳: ۲۳ ۲۹: ۳

مطالعه حلقه^۲ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

*۲ تقسیم‌بندی پاراگرافها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می‌باشند. هر ترجمه جدید، پاراگرافها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه‌ای متمایز به کار می‌گیرد. همانطور که متن را می‌خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن (پاراگرافها) را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه‌های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می‌توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعا کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: [Error! Reference source not found.](#) واژه‌نامه.

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) ۳: ۱ الی ۷

۱) «سپس رهسپار شده، از راهی که به باشان می‌رفت بالا رفتیم. اما عوج، شاه باشان، با همه قومش برای نبرد در ادرعی به مقابله با ما بیرون آمد. خداوند مرا گفت: "از او مترس، زیرا او را با تمامی قوم و سرزمینش به دست تو تسلیم کرده‌ام. با او همان کن که با سیحون پادشاه اموری که در جیشون ساکن بود، کردی." پس بیهوش خدایمان، عوج، شاه باشان را نیز با تمامی قومش به دست ما تسلیم کرد، و او را چنان شکست دادیم که آخدی برای او باقی نماند. ۴ در آن وقت، همه شهرهای او را گرفتیم، و شهری نماند که از ایشان نگرفته باشیم - شصت شهر یعنی سراسر ناحیه آرجوب را که مملکت عوج در باشان بود. ۵ تمامی اینها شهرهای حصاردار، با دیوارهای بلند و دروازه‌ها و پشت‌بندها بود، سواى شمار بسیار از روستاهای بی حصار. ۶ و آنها را به نابودی کامل سپردیم، چنانکه با سیحون، شاه جیشون کرده بودیم؛ هر شهر را با مردان و زنان و کودکانش به نابودی کامل سپردیم. ۷ اما تمامی آحشام و غنیمت شهرها را برای خود به یغما بردیم.

۳: ۱ "راه ... بالا" این به بزرگراه پادشاه اشاره دارد. این جاده ای بود که به طور مستقیم از مرکز ادوم، موآب و آمون به طور مستقیم میرفت. این مسیر کاروان بزرگ از خلیج عقبه تا دمشق بود.

■ "باشان" این اسم به معنی "صاف/مسطح" (BDB 143)، به معنای زمین کشاورزی اولیه است (یعنی بدون سنگ). این یک زمین بسیار مرطوب و جنگلی در منطقه شمال اردن در شمال رودخانه یارموک یا احتمالاً رودخانه جیبوک به سمت جنوب کوهپایه است. هر مون، به این معنی که بخشی از ناحیه معروف گیلاد را شامل می‌شود. این منطقه برای الوار و گله های بزرگ گاو شناخته شده بود.

■ "عوج، شاه باشان" به اعداد ۲۱: ۳۳ الی ۳۵، تثنیه ۱: ۴ مراجعه شود

■ "در ادرعی" این شهر در محل انشعاب رودخانه یارموک واقع شده و یکی از اقامتگاه های سلطنتی بود. پایتخت مشرف به شمال بود. اوگ، احتمالاً با استفاده از رودخانه به عنوان موقعیت دفاعی، با اسرائیل روبرو شد.

۳: ۲ "خداوند مرا گفت" به یادداشت ۲: ۲ مراجعه شود.

■ "از او مترس" فعل (BDB 431، KB 432، Qal، غیر کامل که به صورت صفیغه امری استفاده می‌شود) اغلب در تثنیه استفاده شده است (به عنوان مثال ۱: ۱۹، ۲۱، ۲۹؛ ۲: ۴؛ ۳: ۲، ۴؛ ۴: ۲۲، ۲۴؛ ۱۰: ۱). خدا به خاطر آنها جنگید (مراجعه شود به، جنگ مقدس، یعنی، اعداد ۲۱: ۳۴؛ یوشع ۱۰: ۸؛ ۱۱: ۶).

■

"او را تسلیم کرده ام"	NASB, NKJV
"او را به تو تسلیم کرده ام"	NRSV
"میخواهم او را تسلیم کنم"	TEV
"او را تحت رحمت تو قرار دادم"	NJB

فعل (BDB 678، KB 733، Qal، کامل) به معنای "دادن"، "قرار دادن" یا "مجموعه" است. این فعل رایج است. به استفاده از آن را در این واحد

ادبی تشبیه توجه کنید (۱: ۸، ۱۵، ۲۰، ۲۱، ۲۵، ۲۷، ۳۵، ۳۶، ۳۹؛ ۲: ۵، ۹، ۱۲، ۱۹، ۲۴، ۲۵، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۳، ۳۶؛ ۳: ۲، ۳، ۱۲، ۱۳، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰؛ ۴: ۱، ۸، ۲۱، ۲۸، ۴۰). یهوه دهنده است. تنها یک خدا وجود دارد!

■ "او را چنان شکست دادیم که اَحدی برای او باقی نماند" این زبان و واقعیت «جنگ مقدس» است. این نشان دهنده مفهوم عبری از هِرم یا «تحت ممنوعیت» است (آیه ۶). در زیر نمونه ای از مراجع عهد عتیق به این اصطلاح است که نشان می دهد چگونه از روش های مختلف استفاده می شود. مفهوم هِرم یا «جنگ مقدس»، «ممنوعیت» یا "corban":

۱. تخریب کامل - هیچ چیزی که نفس میکشد، زنده نماند، هیچ چیزی را نتوان برداشت (مراجعه شود به تشبیه ۲۰: ۱۶ الی ۱۸، اول سموئیل ۱۵: ۳، یوشع ۷)
۲. کشتن همه مردم ولی زنده نگاه داشتن حیوانات (مراجعه شود به تشبیه ۲: ۲۴ و ۳: ۳، ۶ و ۷)
۳. کشتن فقط مردان (مراجعه شود به تشبیه ۲۰: ۱۰ الی ۱۵)

۳: ۴ "ناحیه آر جوب" این اصطلاح (BDB 918) نام یک منطقه یا قطعه زمین است. محل آن در سرزمین باشان است (مراجعه شود به ۳: ۴، ۱۳، ۱۴؛ اول پادشاهان ۴: ۱۳). ریشه ممکن است مربوط به "خاک" (BDB 918) یا "پشته" (BDB 918) باشد، اما این قطعی نیست.

۳: ۵ "تمامی اینها شهرهای حصاردار، با دیوارهای بلند و دروازه‌ها و پشت‌بندها بود" این شهرها از بلوک های سنگ های آتشفشانی ساخته شده و بسیار بزرگ بودند. آنها دیدی نسبتاً ترسناکی داشتند. اندازه آنها ممکن است منعکس کننده جمعیت نژاد افرادی میبود که در آن زندگی می کردند. با این حال، ایمان اسرائیل قوی تر از ترس آنها از غول ها بود (مراجعه شود به ۲: ۲۰-۲۴).

The Handbook on Deuteronomy از سوی United Bible Societies اشاره می کند که "دروازه ها و میله ها" به احتمال زیاد به یک دروازه دوتایی با نوار فلزی در هر دو، صفحات ۶۸-۶۹ اشاره می کند. این ممکن است "دروازه" چندگانه را توضیح دهد: (۱) ممکن است فقط بیش از یک دروازه وجود داشته باشد یا (۲) اینها مشخصات دروازه های درونی و بیرونی (i.e.، اتاقها) هستند.

۶: ۳

NASB, NKJV,	"کاملاً نابود شده"
NRSV	
TEV	"نابود شد"
NJB	"تقریباً تخریب"
REB	"تحت ممنوعیت جدی"
JPSOA	"محکوم شده"

این فعل (KB 353, BDB 355) دو بار در این آیه (*Hiphil* امری و *Hiphi* نامحدود مطلق) استفاده شده است. معنای اصلی آن چیزی است که خداوند به آن اختصاص داده است که در آن برای استفاده انسانی مقدس می شود و باید نابود شود. این است که به طور منظم در متون جنگ مقدس (مراجعه شود به ۲: ۳۴؛ ۷: ۲؛ خروج ۲۰: ۲۲؛ یوشع ۶: ۱۷، ۲۱) استفاده شده تا ادعا کند که پیروزی و به این ترتیب، فاسد کردن از آن به یهوه است. در این متون فتح، مواردی که به خدا اختصاص داده می شود، عبارتند از کنعانی ها و اموال آنها. آنها به علت گناهان ناپسند و عدم تمایل به توبه قضاوت می شوند (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۶؛ لاویان ۱۸: ۲۴-۲۶؛ تشبیه ۹: ۵).

برای یک بحث خوب *Ancient Israel* اثر Roland de Vaux جلد ۱، صفحات ۲۵۸ الی ۲۶۷ را مطالعه کنید.

NASB (به روز شده) ۳: ۸ الی ۱۱

در آن وقت، آن سرزمین را، از وادی ارنون تا کوه جرمون، از دست دو پادشاه اموریان که در شرق اردن بودند، گرفتیم. ^۹صیدونیان جرمون را سیربون، و اموریان آن را سنیر می خوانند. ^{۱۰}پس تمامی شهرهای دشت و سراسر جلعاد و باشان را تا سلیخه و ادرعی که شهرهای مملکت عوج در باشان بود، تسخیر کردیم. ^{۱۱}زیرا تنها عوج، شاه باشان، از باقیمانندگان رفائیان غول پیکر بر جا مانده بود. اینک تخت خواب او تختی آهنین بود. آیا آن در زبّت بنی عمّون نیست؟ درازای آن نه ذراع و پهنایش چهار ذراع، بر حسب ذراع رایج بود.

۳: ۸ "آن سرزمین را، گرفتیم" آیه ۲۴ می گوید این "دست قوی خدا" بود، که به طور انحصاری (به موضوع خاص در ۱۵:۱۵ مراجعه کنید) قدرت و توانایی خدا را نشان می دهد. در اینجا دوباره، همکاری بین حاکمیت خدا و تلاش انسان است.

■ "کوه حرمون" کوه حرمون حد اقل زمینی بود که خدا به اسرائیل داد. این بزرگترین کوه در کل منطقه واقع در لبنان، در شمال دریای چنرته (یعنی گالیه) است. نام آن (BDB 356) مربوط به هرم (چیزی اختصاص داده شده) و مکان بسیاری از معابد است (مراجعه شود به *Ancient Israel*، اثر Roland deVaux، جلد ۱، صفحات ۲۷۹-۲۸۲). این حد شمالی زمین های فتح شده است (مراجعه شود به داوران ۱: ۱).

۳: ۹ "صیدونیان" این بزرگترین شهر در فنیقیه باستان است (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۶: ۳۱). این در ساحل شمالی تیریه واقع شده است که بعدها شهر بزرگی شد. این به جای تیریه ذکر شده است که باستانی بودن این متن را نشان می دهد.

■ "سیریون" این واژه (BDB 970، مزامیز ۲۹: ۶) برای کوه حرمون در متون اورگاری یافت شده است و همچنین باستانی بودن این متن را نشان می دهد.

■ "سنیر" این اصطلاح (BDB 972، مراجعه ۹ شود به اول تواریخ ۵: ۲۳، غزل غزلهای ۴: ۸؛ حزقیال ۲۷: ۵) در داستانهای شلمانزر سوم، یک پادشاه آشوری که به دمشق حمله کرد، یافت شده است.

۳: ۱۰

NASB, TEV	"فلات"
NKJV	"دشت"
NRSV, NJB	"زمین هموار و مسطح"

این اصطلاح (BDB 449) به معنی "زمین مسطح و هموار" می باشد. این می تواند به یک دشت معمولی یا یک زمین هموار اشاره کند. در اینجا آن را به فلات بین رودخانه آرنون و شهر هشبون اشاره می کند (مراجعه شود به ۴: ۴۳؛ یوشع ۱۳: ۹، ۱۶، ۱۷، ۲۱؛ ارمیا ۴۸: ۸، ۲۱). این فلات بخشی از موآب بود و به ارت قبيله ای روین تبدیل شد (مراجعه شود به یوشع ۲۰: ۸).

■ "جلعاد" این اصطلاح (BDB 166) از مفهوم اولیه یا معنای ناشناخته است. تعریف عمومی در پیدایش ۳۱: ۴۸ داده شده است. این می تواند به:

۱. یک قبيله (یعنی اعداد ۲۶: ۲۹، داوران ۵: ۱۷)
۲. زمین (یعنی، پیدایش ۳۷: ۲۵)

این همواره به یک منطقه در سمت شرق رود اردن از رودخانه آرنون شمالی تا سرزمین باستان اشاره دارد.

■ "سَلِخَه" به نظر می رسد این شهر مرز جنوب شرقی باشان را تشکیل می داد و در ادامه کوه حرمون بود. حرمون، برای میزان وسعت باشان (به یوشع ۱۲: ۵؛ ۱۳: ۱۱؛ اول تواریخ ۵: ۱۱ مراجعه کنید).

۳: ۱۱ به نظر میرسد که این یک توضیح ویراستار باشد، همانند ۲: ۱۰ الی ۱۲، ۲۰، ۳: ۹

■ "رفائیان" این میتواند به معنای (۱) یک گروه قومی؛ (۲) غول ها؛ یا (۳) قلمرو مردگان باشد. به نظر می رسد که متن از غول ها صحبت می کند. موضوع خاص در ۱: ۲۸ را مطالعه کنید.

NASB, NKJV	"تختخوابش یک تختخواب آهنی بود"
NRSV, NJB	"تخت او یک تخت آهنی بود"
TEV	"کفن او از سنگ بود"
REB	"تابوت او از بازالت بود"

این اصطلاح (BDB 793) اساساً به معنی "قاب چوبی" است. می توان از یک درختکاری، نیمکت، تخت، زین، صندلی / تاج و تخت استفاده کرد. در اینجا به یک مکان برای خواب اشاره می شود:

۱. تخت - دوم سموئیل ۱۷: ۲۸؛ یعقوب ۷: ۱۳؛ مزامیر ۶: ۶؛ ۴۱: ۳؛ عاموس ۶: ۴
۲. نیمکت - امثال ۷: ۱۶
۳. تابوت (سارکوفاف، یعنی مکان نهایی استراحت / خواب)

ممکن است که "آهن" به رنگ سارکوفاف سنگ بازالت اشاره داشته باشد (مراجعه شود به، انجیل NET، صفحه ۳۵۰). NIDOTTE، جلد ۱، صفحه ۷۴۱ می گوید: "هیچ حمایت متنی برای پیشنهاد این سارکوفاف یا دولمن وجود ندارد."

■ "رَبَّتْ" این پایتخت پادشاهی آمون بود (مراجعه شود به یوشع ۱۳: ۲۵). امروز، عمان، پایتخت اردن است.

■ "ذراع رایج" این به معنای واقعی کلمه است، "به ابعاد یک مرد"، که اصطلاحاً "بلوک استاندارد" است. "به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: ذراع

SPECIAL TOPIC: CUBIT

دو ذراع (BDB 52، KB 61) در کتاب مقدس وجود دارند. ذراع منظم فاصله بین طولانی ترین انگشت مرد و آرنج خود، معمولاً حدود ۱۸ اینچ (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۶؛ خروج ۲۵: ۱۰، ۱۷، ۲۳؛ ۲۶: ۲، ۸، ۱۳، ۱۶؛ ۲۷: ۱، ۹، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۶، ۱۸؛ اعداد ۳۵: ۴ و ۵، تثنیه ۳: ۱۱). همچنین یک ذراع طولانی (قلعه سلطنتی) هم هست که در ساخت و ساز (یعنی معبد سلیمان) در مصر (یعنی ۲۱ انگشت)، فلسطین (یعنی ۲۴ انگشت) و بعضاً بابل (یعنی ۳۰ انگشت) رایج بود، و استفاده می شود. این طول حدود ۲۱ اینچ بود (مراجعه شود به حزقیال ۴۰: ۵؛ ۴۳: ۱۳).

در دوران باستان از قطعات بدن انسان برای اندازه گیری استفاده می کردند. مردم خاور نزدیک باستان از اینها استفاده می کردند:

۱. طول از آرنج تا انگشت متوسط (ذراع)
۲. عرض از شست بلند به انگشت کوچک (محدوده، مراجعه شود به خروج ۲۸: ۱۶، ۳۹: ۹؛ اول سموئیل ۱۷: ۴)
۳. طول بین تمام چهار انگشت دست بسته (دستبند، به ترتیب ۲۵: ۲۵، ۳۷: ۱۲؛ اول پادشاهان ۷: ۲۶، دوم تواریخ ۴: ۵)
۴. طول مفصل وسط انگشت (انگشت کوچک، ارمیا ۵۲: ۲۱)

ذراع (BDB 52، KB 61) به طور کامل استاندارد نشده بود، اما دو طول پایه وجود داشت.

۱. آرنج مردانه طبیعی به انگشت میانی (حدود ۱۸ اینچ، مراجعه شود به تثنیه ۳: ۱۱)
۲. ذراع سلطنتی کمی طولانی تر بود (حدود ۲۰ اینچ، دوم تواریخ ۳: ۳؛ حزقیال ۴۰: ۵؛ ۴۳: ۱۳)

NASB (به روز شده) ۳: ۱۲ الی ۱۷

۱۲ «از سرزمینی که در آن وقت تصرف کردیم، نواحی شمال عروعر واقع در کنار وادی ارنون، از جمله نیمی از کوهستان جلعاد را با شهرهایش به رتوبینیان و جادیان دادم. ۱۳ مابقی جلعاد و همه باشان را که مملکت عوج باشد، یعنی تمامی ناحیه ارجوب را به نیم قبیله منسی دادم. تمام باشان، سرزمین رفائیان نامیده می شود. ۱۴ یائیر از نسل منسی، تمامی ناحیه ارجوب را تا سرحد جشوریان و معکیان گرفت، و آن مکان یعنی باشان را به نام خود حووت یائیر نامید، که تا به امروز به همین نام باقی است. ۱۵ و جلعاد را به ماکیر دادم، ۱۶ و به رتوبینیان و جادیان قلمرویی بخشیدم که از جلعاد در شمال تا به وادی ارنون در جنوب، یعنی به وسط وادی که سرحد است، می رسید و به سمت شرق تا به نهر یبوق که سرحد عمونیان است گسترده می شد، ۱۷ و سرحد غربی آن عربه و رود اردن بود، از دریاچه کبریت در شمال تا به دریای عربه یعنی دریای نمک در جنوب، زیر دامنه های کوه پیسگاه به سمت شرق.»

۳: ۱۲ "رتوبینیان و جادیان" این دو قبیله بر پادشاهی صیحون غلبه کردند (مراجعه شود به یوشع ۱۳: ۱۵-۲۳، ۲۴-۲۸).

۳: ۱۳ "نیم قبیله" پسران یوسف نیم قبیله های منسی و ابراهیم را تشکیل دادند (مراجعه شود به پیدایش ۴۱: ۵۰، ۵۲؛ ۴۸: ۱-۷). ارث منسی تقسیم شد، نصف در سمت شرقی اردن و نصف در طرف غربی.

۳:۱۴ "یائیر" به جای "پسر" این به معنای "نسل" است (به عبارتی اعداد ۳۲: ۴۱). چندین نسل در این سلسله از بین رفته اند. آیات ۱۲-۱۳ به طور کلی در مورد ماهیت طبیعی و آیات ۱۴-۱۷ جزئیات بیشتری را ارائه می دهند (مراجعه شود به NIC, Deuteronomy, Craigie, صفحه ۱۲۱).

■ "نسل منسی" (در متن انگلیسی پسر منسی نوشته شده است) "پسر" در اینجا به معنی نسل است نه پسر (مراجعه شود به اول تواریخ ۲: ۲۲).

■ "جشوریان و معکیان" این گروه های نژادی و قومی مختلفی هستند (BDB 178 و 591). آنها در مرز شمالی سرزمین باشان زندگی میکردند (مراجعه شود به یوشع ۱۳: ۱۳). اسرائیل با این افراد مبارزه نمی کرد.

■ "حووت یائیر" این به معنی "شهرهای"، "مناطق" یا "پادشاهی" یائیر (BDB 795 II) است.

■ "تا به امروز" این عبارت به یک دوره بعد از رویداد اشاره دارد (مراجعه شود به ۲: ۲۲؛ ۳: ۱۴؛ ۴: ۳۸؛ ۱۰: ۸؛ ۱۵: ۲۹؛ ۲۸: ۷؛ ۲۶: ۸؛ ۲۹: ۹؛ ۲۷: ۱۳؛ ۱۳: ۱۴؛ ۱۶: ۱۰؛ ۲۲: ۳؛ ۱۷: ۲۳؛ ۸: ۸؛ ۱۰: ۱؛ ۲۱: ۲۶؛ ۱۰: ۱۰؛ ۱۸: ۱۲؛ ۳۰: ۱۹؛ ۳۰). به نظر می رسد آیه ۵ یک قدرت مشابهی داشته باشد. مسئله "چقدر" بعد است. این می تواند به "به زودی پس از" (مراجعه شود به یوشع ۶: ۲۵، ۲۳: ۹) اشاره کند یا می تواند "نسل ها بعد" باشد. چه کسی کلمات موسی را ضبط کرد؟ چه کسی اسفار پنجگانه را تنظیم کرد؟ چه کسی ویرایشگر نهایی بود؟ اساتید و محققان عصر مدرن نمی توانند به این سوالات پاسخ دهند!

۳: ۱۵ "ماکیر" اعداد ۳۲: ۳۹ الی ۴۰ اطلاعات بیشتری در مورد این مرد ارائه میدهد.

۳: ۱۷ "عقبه" این نام دیگری برای دره اردن بود که از بالای دریای جلیل از بحر المیت به سمت خلیج عقبه در شبه جزیره سینا می رود (به یادداشت ۱: ۱ نگاه کنید). این یک شکاف زمین شناسی است که از طریق آن رود اردن از قبرستانهای کوه حرمون به بحر المیت جریان دارد.

■ "کینرت" این (BDB 490) نام شهری در جلیل است که نزدیک به یک دریاچه بزرگ بوده که به اسامی مختلف در کتاب مقدس از آن نام برده شده است:

۱. کینرت (مراجعه شود به اعداد ۳۴: ۱۱؛ یوشع ۱۲: ۳؛ ۱۳: ۲۷)

۲. جلیل (مراجعه شود به انجیل متی ۴: ۱۸؛ انجیل مرقس ۱: ۱۶؛ انجیل یوحنا ۶: ۱)

۳. جنیساره (مراجعه شود به انجیل لوقا ۵: ۱)

۴. تیرریاس (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶: ۱، ۲۱: ۱)

■ "دریای عَرَبَه" این (مراجعه شود به ۴: ۴۹؛ یوشع ۳: ۱۶؛ ۱۲: ۳، همچنین در "دریای مرده" در دوم پادشاهان ۱۴: ۲۵ نامیده می شود) نام دیگری برای دریای نمک است (مراجعه شود به پیدایش ۱۴: ۳؛ اعداد ۳۴: ۳، ۱۲؛ یوشع ۳: ۱۶؛ ۱۵: ۲، ۵؛ ۱۸: ۱۹) یا، همانطور که امروز نامیده می شود، دریای مرده را نام برد. این نیز به نام "دریای شرقی" (مراجعه شود به حزقیال ۴۷: ۱۸؛ یوئیل ۲: ۲؛ زکریا ۱۴: ۸) و یا فقط "دریا" (اشعیا ۱۶: ۸، ارمیا ۴۸: ۳۲).

■ "پیسگاه" این کوه (BDB 820) با یا بسیار نزدیک به کوه شناخته شده نبو است (BDB 612 I)، مراجعه شود به ۳۲: ۴۹؛ ۳۴: ۱). احتمالاً آنها قله دوقلو یک شکل داشتند. این کوه ها نتیجه فرسایش فلات موآب بالای عربه است. این نام در عهد عتیق از نبو بیشتر است (مراجعه شود به اعداد ۲۱: ۲۰؛ ۲۳: ۱۴؛ تثنیه ۳: ۱۷، ۲۷؛ ۴: ۴۹؛ ۳۴: ۱).

NASB (به روز شده) ۳: ۱۸ الی ۲۲

۱۸ «در آن وقت به شما فرمان داده، گفتم: "یهوه خدای شما این سرزمین را به شما داده است تا آن را تصرف کنید. پس همه جنگاوران شما مسلح شده پیشاپیش برادران خود، بنی اسرائیل از اردن بگذرند. فقط زنان و کودکان و احشامتان، زیرا می دانم که احشام بسیار دارید، در شهرهایی که به شما دادم بمانند، تا خداوند به برادران شما نیز همچون شما آرامی دهد، و آنان نیز سرزمینی را که یهوه خدای شما در آن سوی اردن به آنان می دهد، تصرف کنند. آنگاه هر یک از شما به ملک خود که به شما داده ام بازگردید." ۱۹ «در آن وقت به یوشع فرمان داده، گفتم: "چشمان تو هرآنچه یهوه خدایتان به این دو پادشاه کرد، دیده است. پس خداوند با تمامی ممالکی نیز که بدانها عبور می کنی چنین خواهد کرد. ۲۰ از ایشان مترسید، زیرا یهوه خدای شماست که برای شما می جنگد."

۳: ۱۸ "خدای شما این سرزمین را به شما داده است" این به ساحل شرقی (اردن) عقبه اشاره دارد.

■ " جنگاوران شما مسلح شده پیشاپیش برادران خود" چون رؤین، گاد و نیمی از منسی در ساحل شرقی اردن که قبلا فتح شده بودند، مستقر شدند و اکنون برای نبرد بر سر زمین برادرشان مبارزه می کنند (مراجعه شود به آیات ۱۹-۲۰)، قبل از اینکه آنها بتوانند در زمینهای خودشان مستقر شوند.

۳: ۱۹ " احشام بسیار " حیوانات زیادی" که آنها داشتند، از جنگ (۱) مصر و (۲) اقوام اردن بودند.

■ " که به شما دادم " منبع همه نعمات خدا (اغلب فعل " داده شده" استفاده می شود Qal, KB 733, BDB 678 کامل). آنها خودشان غنائم جنگی را بدست نیاوردند.

۳: ۲۰ " تا خداوند به برادران شما نیز همچون شما آرامی دهد" کتاب عبرانیان بهترین تفسیر عهد جدید در مورد اسفار پنجگانه است. در عبرانیان ۴، کلمه "استراحت" از سه راه استفاده می شود:

۱. روزی هفتم استراحت کنید چون خدا پس از خلقت، سبت را تحمل کرد
 ۲. اسرائیلی ها پس از اینکه سرزمینمعود را فتح کردند، استراحت کردند (مراجعه شود به ۱۲: ۱۰، ۲۵: ۱۹، یوشع ۲۳: ۱)
 ۳. بهشت، استراحت ابدی در روز هفتم
- در اینجا "استراحت" به امنیت شماره ۲ اشاره دارد.

۳: ۲۱ اسرائیل به دلیل کارهای یهوه در بیابان و پیروزی در اردن، باید به وی اعتماد کرده و پیشرفت کنند.

۳: ۲۲ " خدای شماست که برای شما می جنگد" این تلاش، مهارت یا منابع انسانی نیست، بلکه قدرت خدا است (مراجعه شود به ۱: ۳۰؛ ۲۰: ۴؛ خروج ۱۴: ۱۵؛ ۳).

NASB (به روز شده) ۳: ۲۳ الی ۲۹

۲۳ «آنگاه نزد خداوند تمنا کرده، گفتم: ^{۲۴} «ای خداوندگاز یهوه، تو به نشان دادن عظمت و دست نیرومند خود بر خدمتگزارت آغاز کرده‌ای. زیرا کدام خدا در آسمان یا بر زمین هست که بتواند چون تو کارها و اعمال نیرومند انجام دهد؟ ^{۲۵} تمنا آنکه بگذاری عبور کنم و سرزمین نیکویی را که در آن سوی اردن است، یعنی این کوهستان نیکو و لبنان را، ببینم. ^{۲۶} اما خداوند به سبب شما بر من خشمگین بود و مرا اجابت نکرد. خداوند مرا گفت: "تورا کافی است! دیگر در این باره با من سخن مگو. ^{۲۷} به فراز کوه پیسگاه برآی و چشمان خود را به سوی مغرب و شمال و جنوب و مشرق برافراشته، به چشمان خود ببین، زیرا از این اردن نخواهی گذشت. ^{۲۸} اما یوشع را فرمان بده و او را تشویق و تقویت کن، زیرا او پیشاپیش این قوم از اردن خواهد گذشت و سرزمینی را که خواهی دید، از آن ایشان خواهد ساخت. ^{۲۹} پس در وادی، در برابر بیت فُعوور ماندیم.

۳: ۲۳ الی ۲۹ این یک یادداشت بسیار شخصی از موسی است. این تنها مکان در تمام کتاب مقدس است که ما درخواست ضبط شده از موسی برای خود داشته ایم. در مکان های دیگر او برای مردم یا زمین دعا میکند. این یک نگاه اجمالی به قلب موسی است.

۳: ۲۳

NASB, NKJV, NJB "درخواست کردن"
NRSV "استدعا کردن"
TEV "صادقانه دعا کردن"

من به شدت به خدا التماس می کنم (Hithpael, KB 334, BDB 335) کامل، به معنی اول پادشاهان ۸: ۳۳ و ۴۷ و ۵۹؛ دوم تواریخ ۶: ۳۷؛ یعقوب ۸: ۵؛ ۹: ۱۵؛ مزامیر ۳۰: ۸؛ ۱۴۲: ۱؛ هوشع ۱۲: ۴). موسی از این میترسید که اجازه ورود به سرزمین موعود به او داده نشود.

۳: ۲۴ "ای خداوندگاز" اصطلاح "خداوند" در اینجا کلمه *adonai* (BDB 10) است که کلمه عبری برای "صاحب"، "استاد"، "شوهر" یا "خداوند" است. کلمه "خدا" کلمه عبری یهوه است (BDB 217). او می گوید: "خداوند، یهوه". این تعریف به ندرت در نوشته های موسی مورد استفاده قرار می گیرد. این نماز موسی است. موضوع خاص: اسامی خداوند در ۱: ۳ را ببینید.

■ "تو به نشان دادن عظمت و دست نیرومند خود بر خدمتگزارت آغاز کرده‌ای" موسی اعتراف می کند که شناخت او از یهوه و شخصیت او (نگاه کنید به یادداشت های کامل در ۳۱: ۴ و ۱۷: ۱۰)، باید این انگیزه را به یهوه بدهد که به او اجازه عبور از اردن را بدهد، ولی یهوه به افراد احترام نمیگذارد.

■ "زیرا کدام خدا در آسمان یا بر زمین هست که بتواند چون تو کارها و اعمال نیرومند انجام دهد" آیا این مفهوم است که خدا، یک خدای والا در میان بسیاری از خدایان است که به نام هئوتیسم نامیده میشود (مراجعه شود به خروج ۱۵: ۱۱، تثنیه ۴: ۷، ۵: ۷، کتاب *The Jewish Study Bible*، صفحه ۳۷۹-۳۸۰ را مطالعه کنید)؟ آیا این بدان معنی است که موسی وجود خدایان دیگر را انکار نمی کند، بلکه تصریح میکند که یهوه قویترین است؟ یا این وحدانیت است (یعنی ۴: ۳۵، ۳۹: ۶؛ ۴: خروج ۲۰: ۲-۳؛ اشعیا ۴۳: ۱۱؛ ۴۴: ۶، ۸، ۲۴: ۴۵؛ ۶-۷، ۱۴، ۱۸، ۲۱، ۲۲)، فقط و فقط یک خدا؟ ما واقعا نمی دانیم. من ترجیح میدهم باور کنم که موسی به سایر خدایان اشاره نمی کند، بلکه به دیگر نیروهای معنوی اشاره میکند، که مثلا، بعضی اوقات الوهیم نامیده می شود (مراجعه شود به مزامیر ۸: ۵؛ ۸۲: ۱، ۶؛ اول سموئیل ۲۸: ۱۳).

۳: ۲۵ "تمنا آنکه بگذاری عبور کنم ببینم" این عبارت دارای دو فعل است:

۱. "عبور کردن" - *Qal*, KB 778, BDB 716، متفرقه
۲. "ببینم" - *Qal*, KB 1157, BDB 906، غیر کامل ولی در مفهوم متفرقه

۳: ۲۶ "خداوند خشمگین بود" این نمونه ای از زبان انترپرومورفیک است ("عصبانی" *KB 780, BDB 720*، موضوع خاص را در ۲: ۱۵ ببینید). چگونه می توان بدون استفاده از زبان انسانی خشم و عصبانیت خدا را بیان کرد؟ ما نمیتوانیم، اما باید به یاد داشته باشیم که خدا انسان نیست و فکر و رفتار انسانها را ندارد. ما از اصطلاحات انسانی برای توصیف طبیعت خدا استفاده می کنیم، با علم بر اینکه اینگونه انسان های سقوط کرده و گمراه نمی توانند نهایتا خدا را توصیف کنند.

گناه عمومی موسی (مراجعه شود به ۳۲: ۵۱؛ اعداد ۲۰: ۱۰-۱۲؛ ۲۷: ۱۲-۱۴) عواقب عمومی را به وجود آورد!

■ "به سبب شما" به یادداشت ۱: ۳۴ و ۳۷ مراجعه شود.

■ "کافی است! دیگر در این باره با من سخن مگو" موسی بارها و بارها دعا کرده است (مراجعه شود به اعداد ۲۰: ۲-۱۳؛ ۲۷: ۱۳؛ تثنیه ۱: ۳۷؛ ۳: ۲۳-۲۷)؛ "متاسفم، لطفا اجازه دهید به سرزمین موعود بروم." "در نهایت خدا گفت: "نه، بیشتر از این درخواست نکن" (*Hiphil*, KB 418, BDB 414، صیغه امری).

۳: ۲۷ این آیه و آیه ۲۸ دارای یک سری از فرامین در پاسخ به دعاها می هستند:

۱. "بالا رفتن" - *Qal*, KB 828, BDB 748، امری
۲. "بلند کردن" - *Qal*, KB 724, BDB 669، امری
۳. "دیدن" *Qal*, KB 1157, BDB 906، امری
۴. "مسئولیت" - *Piel*, KB 1010, BDB 845، امری
۵. "تشویق" - *Piel*, KB 302, BDB 304، امری
۶. "تقویت" - *Piel*, KB 65, BDB 54، امری

خدا برای موسی و برای اسرائیل (برای قدرت بخشیدن به یوشع، مراجعه شود به آیه ۲۸، پ) تدارکاتی را فراهم کرد.

■ "به فراز کوه پیسگاه" به یادداشت آیه ۱۷ مراجعه کنید.

■ "چشمان خود را به سوی مغرب و شمال و مشرق برافراشته، به چشمان خود ببین" این یک مثال کامل از عشق و خشم خداست. "گفتم نمیتوانی وارد شوی، ولی اجازه میدهم آن را ببینی".

■ "زیرا از این اردن نخواهی گذشت" خداوند از تمجیو گوی انسانها نیست. موسی مرد بزرگ خدا بود، اما او در ملا عام از خدا سرپیچی کرد و عواقب و رنج و عذاب آن را متحمل شد (مراجعه شود به یعقوب ۳۴: ۱۱؛ مزامیر ۲۸: ۴؛ ۶۲: ۱۲؛ امثال ۲۴: ۱۲؛ جامعه ۱۲: ۱۴؛ ارمیا ۱۷: ۱۰؛ ۳۲: ۱۹؛ انجیل متی ۱۶: ۲۷؛ ۲۵: ۳۱-۴۶؛ رومیان ۲: ۶؛ ۱۲: ۱۴؛ اول قرنتیان ۳: ۸؛ دوم قرنتیان ۵: ۱۰؛ غلاطیان ۶: ۷-۱۰؛ دوم تیموتائوس ۴: ۱۴؛ اول پطرس ۱: ۱۷؛ مکاشفه ۲: ۲۳؛ ۲۰: ۱۲؛ ۲۲: ۱۲).

۳: ۲۹ "بیتِ فِعور" این به معنای واقعی کلمه "خانه / معبد فعور" (BDB 112) بود. فعور یک کوه یا شهر در شمال غربی موآب بود. این محل بت پرستی اسرائیل بود (پرستش خدای باروری بعل، مراجعه شود به اعداد ۲۲ الی ۲۳). این به ارث روبن تبدیل شد (مراجعه شود به یوشع ۱۳: ۲۰).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. از این داستان که چه چیزی در مورد معرفت شناخت خداوند یاد می گیریم؟
۲. چگونه خدای آیات ۳ و ۶ را به خدای عهد جدید نسبت می دهید؟
۳. آیا آیه ۲۴ وجود خدایان دیگر را تعلیم می دهد؟
۴. چگونه خداوند در آیه ۲۷ رحمت و عدالت را به موسی نشان داد؟

تثنيه ۴

تقسيم بندي پاراگرافهاي ترجمه هاي مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
موسی بر مطیع بودن فرمان می‌دهد	جمع بندي خطاب اول	موسی از اسرائیل خواست که مطیع باشد	ارتداد در بیت فعور با حکمت واقعی در تضاد بود
۸ :۴ الی ۱۱	۴ :۴ الی ۱۱	۴ :۴ الی ۱۱	۸ :۴ الی ۱۱
	۸ :۴ الی ۵	۶ :۴ الی ۵	
		۱۰ :۴ الی ۷	مکاشفه در حوریب، درخواستهای او
۱۴ :۴ الی ۹	۱۴ :۴ الی ۹		۱۴ :۴ الی ۹
مراقب بت پرستی باشید		۱۴ :۴ الی ۱۱	
۲۴ :۴ الی ۱۵	۲۰ :۴ الی ۱۵	۲۴ :۴ الی ۱۵	۲۰ :۴ الی ۱۵
			از مجازاتی که می آید و ایمان آوردن
	۲۴ :۴ الی ۲۱		۲۴ :۴ الی ۲۱
۳۱ :۴ الی ۲۵	۳۱ :۴ الی ۲۵	۳۱ :۴ الی ۲۵	۲۸ :۴ الی ۲۵
			۳۱ :۴ الی ۲۹
			جلال انتخاب شدن توسط خدا
۴۰ :۴ الی ۳۲	۴۰ :۴ الی ۳۲	۴۰ :۴ الی ۳۲	۳۴ :۴ الی ۳۲
			۳۸ :۴ الی ۳۵
			۴۰ :۴ الی ۳۹
شهرهای پناهندگی در شرق اردن	یک ضمیمه	شهرهای پناهندگی در شرق اردن	شهرهای پناهندگی
۴۳ :۴ الی ۴۱	۴۳ :۴ الی ۴۱	۴۳ :۴ الی ۴۱	۴۳ :۴ الی ۴۱
آشنایی با شریعت خدا	خطاب دوم موسی	مقدمه ای بر دادن شریعت خدا	گفتمان دوم موسی
	(۲۸ و ۱۹ :۲۶ الی ۴۴ :۴)		(۳۰ :۱۱ الی ۴۴ :۴)
۴۹ :۴ الی ۴۴	۴۹ :۴ الی ۴۴	۴۹ :۴ الی ۴۴	۴۹ :۴ الی ۴۴

مطالعه حلقه^۴ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) ۴: ۱ الی ۴

«اکنون ای اسرائیل، به فرایض و قوانینی که من به شما تعلیم می‌دهم گوش فرا دهید و آنها را به جای آرید، تا زنده بمانید و به آن سرزمینی که یهوه خدای اجدادتان به شما می‌دهد داخل شده، آن را به تصرف آورید. ^۲ بر کلامی که من به شما امر می‌فرمایم نه چیزی بیفزایید و نه چیزی از آن کم کنید، تا فرمانهای یهوه خدایتان را که من به شما امر می‌فرمایم، نگاه دارید. ^۳ چشمان شما آنچه را خداوند در بَعْل فَعُور کرد، دید، زیرا یهوه خدای شما هر که را از بَعْل فَعُور پیروی کرد، از میان شما هلاک ساخت. ^۴ اما شما که به یهوه خدایتان چسبیدید، همگی تا به امروز زنده‌اید.

۴: ۱ "گوش فرا دهید" این فعل (Qal, KB 1570, BDB 1033 امری) اغلب در تثنیه (یعنی ۱: ۱۶، ۴: ۱، ۵: ۱، ۶: ۳، ۴: ۹، ۱: ۲۰، ۳: ۲۷، ۱۰: ۳۳) استفاده شده است. معنی اصلی آن "شنیدن این است که انجام شود". این تمرکز بر عمل، نه فقط شنیدن دارد (مراجعه شود به یعقوب ۱: ۲۲-۲۵). این فصل هشدارهای متعددی دارد، آیات ۱، ۲، ۶، ۹، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۹، ۲۳ و ۲۶ (مراجعه شود به میکاه ۱: ۲، ۳: ۱، ۶: ۱).

■ "فرایض و قوانینی" اینها عبارتند از آگاهی جمعی از خدا. این همان چیزی است که خدا در مورد خود و معیارهای عهدش نشان داده است. این به معنی واژه Torah / تورات (یعنی "تعالیم"، به عنوان مثال، قانون موسی) است.

موضوع خاص: شرایط مکاشفه خدا (با استفاده از تثنیه و مزامیر)

SPECIAL TOPIC: TERMS FOR GOD'S REVELATION (using DEUTERONOMY and PSALMS)

I. "فرایض"، BDB 349، مقررات، فرمان و یا مقررات

A. مذکر، ۳۲ - تثنیه ۴: ۱، ۵، ۶، ۸، ۱۴، ۴۵، ۴۰: ۵، ۱: ۶، ۱: ۲۴، ۲۵: ۷، ۱۱: ۱۱، ۱۱: ۱۱، ۱۱: ۳۲، ۱۶: ۱۲، ۱۷: ۱۹، ۱۹: ۲۶، ۱۷: ۱۷، ۲۷: ۱۰، مزامیر

۲: ۷، ۵۰: ۱۶، ۸۱: ۴، ۹۹: ۷، ۱۰۵: ۱۰، ۴۵: ۱۴، ۱۴۸: ۶

^۴ تقسیم‌بندی پاراگرافها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می‌باشند. هر ترجمه جدید، پاراگرافها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه‌ای متمایز به کار می‌گیرد. همانطور که متن را می‌خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن (پاراگرافها) را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه‌های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می‌توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعا کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: Error! Reference source not found. واژه‌نامه.

B.	مونث، 773 - تثنيه 6: 2؛ 8: 11؛ 10: 13؛ 11: 1؛ 28: 15؛ 45: 30؛ 10: 16؛ مزامير 89: 31؛ 119: 5، 8، 12، 16، 23، 26، 33، 48، 54، 64، 68، 71، 80، 83، 112، 124، 135، 145، 155، 171
II.	"قانون" BDB 435، "راهنمائيها" A. تثنيه 1: 5؛ 4: 44؛ 17: 11، 18، 19؛ 27: 3، 8، 26؛ 28: 58، 61؛ 29: 21، 29؛ 30: 10؛ 31: 9؛ مزامير 1: 2؛ 7: 78؛ 10: 94؛ 12: 105؛ 45: 119؛ 1: 18، 29، 34، 44، 54، 51، 53، 55، 61، 70، 72، 77، 85، 92، 97، 109، 113، 126، 136، 142، 150، 153، 163، 165، 174
III.	"شهادتها" BDB 730، "قوانين الهی" A. جمع، 773 - تثنيه 4: 45؛ 6: 17، 20؛ مزامير 25: 10، 78: 56؛ 93: 5؛ 99: 7؛ 119: 22، 24، 46، 59، 79، 95، 119، 125، 138، 146، 152، 167، 178 B. 773 يا 773 - مزامير 19: 8؛ 78: 5؛ 81: 5؛ 119: 2، 14، 31، 36، 88، 99، 111، 129، 144، 157
IV.	"دستور العمل" BDB 824، "اتهام" مزامير 19: 8؛ 10: 3؛ 18: 11؛ 7: 119؛ 4: 15، 27، 40، 45، 56، 63، 79، 78، 87، 93، 94، 100، 104، 110، 128، 134، 141، 159، 168، 173 "فرمان" BDB 846 تثنيه 4: 2؛ 40: 5؛ 29: 6؛ 1: 2، 17، 25؛ 8: 1، 2، 11؛ 10: 13؛ 11: 13؛ 15: 5؛ 26: 13، 17؛ 30: 16، 17؛ 11: 19؛ 18: 119
V.	"قضاوتها / دستور العملها" BDB 1048، "حكم" يا "عدالت" تثنيه 1: 17؛ 4: 1، 5، 8، 14، 45؛ 7: 12؛ 16: 18؛ 30: 16؛ 33: 10، 21؛ مزامير 10: 1؛ 18: 19؛ 22: 19؛ 24: 19؛ 28: 11؛ 29: 30؛ 30: 97؛ 8: 105؛ 7: 119؛ 7: 13، 20، 30، 39، 43، 52، 62، 75، 84، 102، 106، 120، 132، 137، 149، 156، 160، 164، 167؛ 147: 19؛ 149: 9
VII.	"راه های او" BDB 202، دستور العمل يهوه برای شبوه زندگی مردم تثنيه 8: 6؛ 10: 12؛ 11: 22، 28؛ 19: 9؛ 26: 17؛ 28: 9؛ 16: 30؛ 32: 4؛ مزامير 119: 3، 5، 37، 59 "کلام او" A. BDB 202 - تثنيه 4: 10، 13، 36؛ 9: 10؛ 10: 4؛ مزامير 119: 9، 16، 17، 25، 28، 30، 37، 43، 44، 49، 57، 65، 74، 81، 89، 101، 105، 107، 114، 139، 147، 160، 161، 169 B. BDB 57 1. کلام - تثنيه 19: 17؛ 19: 18؛ 33: 9؛ مزامير 119: 11، 67، 103، 162، 170، 172 2. وعده - مزامير 119: 38، 41، 50، 58، 76، 82، 116، 133، 140، 148، 154 3. فرمان - 119: 158

■ "که من به شما تعلیم می‌دهم" موسی به عنوان یهوه و ارائه دهنده مکاشفه عمل کرد (یعنی پیامبر، مراجعه شود به 3: 14؛ 1: 17؛ 18: 15-18؛ 34: 10-12).

■ "به جای آرید" نامحدود (BDB 793، KB 889، Qal ساختار نامحدود) مردم را تشویق می‌کند تا قانون خدا را بشنوند و سپس از آن اطاعت کنند (مراجعه شود به 16: 12، 30: 8).

■ "تا زنده بمانید و به آن سرزمینی که یهوه ... به شما می‌دهد داخل شده" به ماهیت شرطی پیمان خدا توجه کنید (یعنی، 5: 33؛ 8: 1؛ 16: 20؛ 30: 16، 19). همه افعال تو Qal کامل هستند. آخرین فعل در آیه 1 (دادن) Qal به صورت وجه وصفی است. نعمت خدا بستگی به اعمال اسرائیل دارد!

■ "خدای اجدادتان" این به رهبران قبایل اشاره می‌کند (ابراهیم، اسحاق و یعقوب، مراجعه شود به 1: 11، 21؛ 4: 1، 31، 37؛ 6: 3؛ 12: 1؛ 26: 7؛ 27: 3). همه پیمان‌ها با رهبران قبایل این شرایط را شامل می‌شوند (به جز پیدایش 6-9 و 15: 12-21).

■ 2: 4 "بر کلامی که من به شما امر می‌فرمایم نه چیزی بیفزایید و نه چیزی از آن کم کنید" این به کاتبینی که متن قانون را به روز می‌کنند اشاره نمی‌کند،

بلکه به این اشاره میکند که نمی توانید به ماهیت قانون چیزی اضافه کنید (مراجعه شود به ۱۲: ۳۲؛ امثال ۳۰: ۵-۶؛ جامعه ۳: ۱۴؛ ۲۶: ۲). این ممنوعیت افزودن یا کم کردن از ویژگیهای ادبیات باستانی خاور نزدیک است. اختلاف کمی بین ده کلام وجود دارد که در خروج ۲۰ و تثنیه ۵ ثبت شده اند.

۴: ۳ "بَعْلِ فِعُور" این به جایی که اسرائیلی ها از یهوه روی برگرداندند به دنبال خدایان باروری مواب رفتند، اشاره میکند (مراجعه شود به اعداد ۲۵: ۱-۹).

۴: ۴ "شما که به یهوه خدایتان چسبیدید" کلمه عبری "hold" ، "splave" (BDB 180) در NASB به صورت فعل ترجمه می شود. متضاد "رفتن در پی" در آیه ۳ (یعنی بَعْل) است. شکل فعل این کلمه در موارد زیر استفاده می شود:

۱. جدا شدن برای پیوستن به همسر در پیدایش ۲: ۲۴
۲. در مورد پسیدن روت به ناثومی در روت ۱: ۱۴

این یک مفهوم وفاداری یا تعهد است. به عنوان همسو با "عشق" در پیدایش ۳: ۳۴؛ اول پادشاهان ۱۱: ۲؛ امثال ۱۸: ۲۴ استفاده شده است. (مراجعه شود به NIDOTTE، جلد ۱، صفحه ۹۱۱).

حتی در انتخاب خدا، انسان ها مجبور به پاسخ مناسب بودند. حتی همانطور که خدا اسرائیل را به عنوان قوم کشیش انتخاب کرد (مراجعه شود به خروج ۱۹: ۶-۵)، هر فرد باید خدا را انتخاب کند. این یک توازن میان حاکمیت خدا و آزادی انسان است. این نیز تعادل فطری پاسخ ("شما" به صورت دوم شخص جمع) در مقابل فرد ("هر کس از شما") است.

در آیه ۴ هیچ فعلی نیست؛ ایده فعلی از وجود و صفت (BDB 180, 311)، منتقل می شود.

NASB (به روز شده) ۴: ۵ الی ۸

اینک چنانکه یهوه خدایم مرا امر فرمود، فرایض و قوانین به شما آموختم تا در سرزمینی که برای تصرف بدان داخل می شوید، به آنها عمل کنید. پس آنها را نگاه داشته، به جای آرید، زیرا این است حکمت و فهم شما در نظر قومهایی که چون همه این فرایض را بشنوند، خواهند گفت: "بدرستی این قوم بزرگ، مردمانی حکیم و فهیمند." زیرا کدام قوم بزرگ است که خدایشان نزدیک ایشان باشد آن گونه که یهوه، خدای ما است، هرگاه نزد او دعا می کنیم؟^۸ و کدام قوم بزرگ است که دارای فرایض و قوانین عادلانه ای همچون این شریعت باشد که امروز من در برابر شما می نهم؟

۵: ۴

"ببینید"	NASB, NRSV
"یقیناً"	NKJV
-----	TEV
"نگاه کنید"	NJB

این *Qal* امری (BDB 906، KB 1157) است. این یک روش ادبی است که می گوید موسی وظیفه خود را انجام و اکنون مردم باید به طور مناسب پاسخ دهند.

۶: ۴

"بنابراین آنها را نگه داشته و انجام دهید"	NASB
"پس در مشاهده آنها محتاط باشید"	NKJV
"باید با دقت آنها را نگاه کنید"	NRSV
"صادقانه از آنها اطاعت کنید"	TEV
"آنها را نگه دارید، آنها را در عمل قرار دهید"	NJB

در این عبارت دو فعل وجود دارد:

۱. "نگاه داشتن/حفظ کردن" (BDB 1036، KB 1581، *Qal* کامل)، یعنی "نگه داشتن"، "تماشا" و یا "نگهداری". این فعل اغلب در اسفار

پنجگانه استفاده شده است (تثنيه، مراجعه شود به آیات ۲: ۴؛ ۴: ۲، ۶، ۹، ۱۵، ۲۳، ۴۰؛ بسیاری از مکان های دیگر)
۲. "انجام دادن" (Qal، KB 889، BDB 793) به معنای "انجام" یا "ساخت" است. فعل نیز اغلب در عهد عتیق استفاده شده است (به عنوان مثال، تثنيه ۴: ۱، ۳، ۶، ۱۳، ۱۴، ۱۶، ۲۳، ۲۵)

۴: ۶ "حکمت" این اصطلاح (BDB 315) در امثال ۱: ۷، ۲ و حالت صفتی آن در ۱: ۶ استفاده شده است. این حکمت، علم خدا و اراده اوست. این همان چیزی است که انسانها به دنبال آن هستند، زیرا آنها در تصویر و الوهیت خدا (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷) و برای همکاری با او (مراجعه شود به آیات ۱۷ الی ۸) ساخته شده اند.

■ "فهمیم" این اصطلاح (BDB 108) همسو با حکمت است. هدف آن، زندگی آگاهانه، خداپسندانه و شاد است (یعنی تثنيه ۳۲: ۲۸، امثال ۲: ۱ الی ۲۲، ۱۳ الی ۱۸).

■ "بدرستی این قوم بزرگ، مردمانی حکیم و فهممند" آیا خدا اسرائیل را انتخاب کرد زیرا او را بیش از هر کس دیگری دوست داشت؟ خداوند به همه مردم به یک اندازه عشق میورزد (انجیل یوحنا ۳: ۱۶؛ اول تیموتائوس ۲: ۴؛ دوم پطرس ۳: ۹). خداوند صرفاً به یک نقطه شروع نیاز داشت. او ابراهیم و فرزندش را به عنوان یک پادشاه کشیش برای جهان انتخاب کرد (پیدایش ۱۲: ۳؛ خروج ۱۹: ۴-۶؛ اعمال رسولان ۳: ۲۵؛ غلاطیان ۳: ۸). انتخاب آنها برای اجرای هدف خاصی بود، نه به خاطر عشق و علاقه به آنها. به موضوع ویژه زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: تعصب بشارتی باب

SPECIAL TOPIC: BOB'S EVANGELICAL BIASES

من باید نزد شمای خواننده اقرار کنم، که در این مرحله متعصب شده ام. الهیات سیستماتیک من کالوینیستی یا دیسپنسیالیسم نیست، بلکه این کمسیون بشارتی بزرگ است. من معتقدم که خدا یک برنامه ابدی برای رستگاری تمام بشر داشت (یعنی، پیدایش ۳: ۱۵؛ ۱۲: ۳؛ خروج ۱۹: ۵-۶؛ ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۱۸: ۳۶-۳۹؛ اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸؛ ۱۳: ۲۹؛ رومیان ۳: ۹-۱۸، ۱۹-۲۰، ۲۱-۳۲)؛ یعنی همه کسانی که در تصویر و شکل او ایجاد شده اند (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷). پیمان ها در مسیح متحد میشوند (مراجعه شود به غلاطیان ۳: ۲۸-۲۹؛ کولسیان ۳: ۱۱). عیسی راز خداست، که پنهان بود، اما اینک حاضر آشکار شده است (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۱۱-۳: ۱۳)!

این درک اولیه، تمامی تفسیرهای من از کتاب مقدس (به عنوان مثال، یونس) را رنگی میکند. من تمام متون را از آن طریق خواندم. قطعاً یک تعصب است (همه مترجمین این را دارند!)، اما این یک پیش فرض برای کتاب مقدس است.

۴: ۷ "کدام قوم بزرگ است که خدایشان نزدیک ایشان باشد" این امر به حضور شخصی خدا (یعنی، حضور در همه جا) با اسرائیل به شکل ابر شیکینا (دوران سرگردانی) و بعد از آن قوه پیمان (فراتر از اردن و دوره سلطنتی) اشاره دارد.

■ "هرگاه نزد او دعا می کنیم" این نشان می دهد که یهودیان اعتقاد داشتند خداوند که جهان را ساخت، همان خدایی بود که هنگام دعا به آنها پاسخ می داد. او هم قدرتمند و هم متشخص است (به عنوان مثال، مزامیر ۳۴: ۱۸؛ ۱۴۵: ۱۸)؛ خداوندی که فقط بر خلاف بتهای کنعانی عمل می کند!

۴: ۸ "فرايض و قوانين عادلانه‌ای ... شريعت" موضوع خاص در ۴: ۱ را مطالعه کنید.

■ "عادلانه" این یک استعاره برای یک رودخانه از نی است. عدالت خدا استاندارد یا حاکم است که توسط آن ما مورد ارزیابی قرار میگیریم. قانون بر اساس شخصیت خدا است. موضوع خاص را در ۱: ۱۶ ببینید.

NASB (به روز شده) ۴: ۹ الی ۱۴

۹) «فقط مراقب و بسیار مواظبِ خويشتن باشيد مبادا اين چيزها را که چشمان شما ديده است از ياد بريد، و مبادا اينها در همهٔ ايام عمرتان از دل شما بيرون رود؛ آنها را به فرزندانان و فرزندان فرزندانان تعليم دهيد. "اين را که چگونه آن روز در حوريب در حضور يهوه خدای خود ايستاده بوديد که خداوند مرا گفت: "قوم را نزد من گرد آور تا سخنانم را به ايشان بشنوانم، تا بياموزند که در تمامی روزهای زندگی خود بر زمین از من بترسند و به فرزندان خويش نيز چنين بياموزند." "۱۱ و شما نزديک آمده، در پای کوه ايستاديد در حالی که کوه تا به دل آسمان در شعله‌های آتش می سوخت و تاریکی بود و ابر و ظلمت غليظ. ۱۲ آنگاه خداوند با شما از میان آتش سخن گفت. شما آوای کلام را می شنيديد ولی صورتی

نمی‌دیدید؛ تنها آوارا می‌شنیدید.^{۱۳} او عهد خود را که شما را به نگاه داشتنش امر فرموده بود برای شما بیان کرد، یعنی ده فرمان را، و آنها را بر دو لوح سنگی نوشت.^{۱۴} و در آن هنگام، خداوند مرا امر فرمود که فرایض و قوانین را به شما تعلیم دهم، تا آنها را در سرزمینی که برای تصرفش از اردن عبور می‌کنید، به جای آرید.

۹: ۴

NASB	"فقط به خودت توجه کن و روح را حفظ کن"
NKJV	"تنها به خودت توجه کن و خودت را حفظ کن"
NRSV	"اما دقت کن و مراقب خودت باش"
TEV	"مراقب باشید! یقین حاصل کنید"
NJB	"اما مراقب باشید، به عنوان زندگی شما ارزش"

این عبارت دو فعل امری از یک ریشه دارد:

۱. "توجه" - Niph'al, KB 1581, BDB 1036, امری، مراجعه شود به ۴: ۱۵؛ یوشع ۲۳: ۱۱؛ ارمیا ۱۷: ۲۱).
۲. "نگه داشتن" - QAL, KB 1581, BDB 1036, امری به معنای "نگه داشتن با انجام" (مراجعه شود به ۷: ۱۲).

اطاعت یک مسئله مرگ و زندگی است (مراجعه شود به ۳۰: ۱۵ الی ۲۰)!

■ "مبادا... از یاد ببرید، و مبادا... از دل شما بیرون رود" به تنبیه ۸: ۱۱ الی ۲۰ مراجعه شود.

■ "دل" در روانشناسی عبری، احساسات در شکم متمرکز هستند. قلب مرکز عقل (به ویژه حافظه) و شخصیت است. خداوند می‌گوید: "قانون را فراموش نکنید!" به موضوع خاص: قلب در ۲: ۳۰ مراجعه کنید.

■ "همه ایام عمرتان" یک تعهد در شیوه زندگی مورد نیاز است (مراجعه شود به آیات ۱۰، ۶، ۲، ۱۲، ۱، ۱۶: ۳).

■ "آنها را به فرزندان و فرزندان فرزندان شما تعلیم دهید" این یک موضوع تکراری در تنبیه است (۱۰، ۶، ۷، ۲۰-۲۵؛ ۱۱: ۱۹؛ ۳۱: ۱۳؛ ۳۲: ۴۶؛ و توجه کنید به خروج ۱۰: ۲؛ ۱۲: ۲۶؛ ۱۳: ۸، ۱۴) اگر مؤمنان به فرزندان خود در مورد خدا تدریس نکنند، آنها به عنوان والدین (از دیدگاه کتاب مقدسی) شکست خورده اند! ایمان از طریق خانواده ها منتقل می شود (مراجعه شود به ۵: ۱۰؛ ۷: ۹)

۴: ۱۰ "آن روز در حوریب در حضور یهوه خدای خود ایستاده بودید" (در متن انگلیسی این عبارت به صورت "آن روز در حوریب در حضور یهوه خدای خود ایستاده بودید را به خاطر داشته باشید" نوشته شده است) شنوندگان فرزندان نسل خروج بودند. این به طور خاص به خروج ۱۹ الی ۲۰ اشاره دارد. به یاد آوردن اعمال عالی رستگاری خداوند (یعنی خروج) یک موضوع عام است (مراجعه شود به ۵: ۱۵؛ ۷: ۱۸؛ ۸: ۲، ۱۸؛ ۹: ۷، ۲۷؛ ۱۱: ۲؛ ۱۵: ۱۵؛ ۱۶: ۳، ۱۲؛ ۲۴: ۹، ۱۸، ۲۲؛ ۲۵: ۱۷؛ ۳۲: ۷).

■ "تا پیامورند که... از من بترسند" خدا عمل کرد، همانطور که او در کوه حوریب عمل کرد، به طوری که آنها را در آن ترس نکه دارد، ترس و احترام (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۲۰؛ امثال ۱: ۷؛ ۹: ۱۰؛ جامعه ۱۲: ۱۵؛ اشعیا ۱۱: ۲-۳؛ مزامیر ۳۴: ۱۱).

۴: ۱۱ "کوه... در شعله‌های آتش می‌سوخ" آتش یک نماد حضور خداوند است (نگاه کنید به خروج ۱۹: ۱۸؛ تنبیه ۵: ۲۳؛ ۹: ۱۵؛ حبقوق ۱۲: ۱۸). این ممکن است نماد خلوص باشد. به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: آتش

(SPECIAL TOPIC: FIRE)

در کتاب مقدس، آتش هم مفهوم مثبت و هم مفهوم منفی دارد.

A. مثبت

۱. گرمی (مراجعه شود به اشعیا ۴۴: ۱۵، انجیل یوحنا ۱۸: ۱۸)
 ۲. نور (مراجعه شود به اشعیا ۵۰: ۱۱، انجیل متی ۲۵: ۱ الی ۱۳)
 ۳. آشپزی (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۲: ۸، اشعیا ۴۴: ۱۵ الی ۱۶، انجیل یوحنا ۲۱: ۹)
 ۴. پاک کننده (مراجعه شود به کتاب اعداد ۳۱: ۲۲ الی ۲۳، امثال ۱۷: ۳، اشعیا ۱: ۲۵، ۶: ۶ الی ۸، ارمیا ۶: ۲۹، ملاکی ۳: ۲ الی ۳)
 ۵. تقدس خدا (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵: ۱۷، کتاب خروج ۳: ۲، ۱۹: ۱۸، حزقیال ۱: ۲۷، عبرانیان ۱۲: ۲۹)
 ۶. رهبری خدا (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۳: ۲۱، کتاب اعداد ۱۴: ۱۴، اول پادشاهان ۱۸: ۲۴)
 ۷. قدرت بخشیدن خدا (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۳)
- B. منفی**
۱. سوزاندن (مراجعه شود به یوشع ۶: ۲۴، ۸: ۸، ۱۱: ۱۱، انجیل متی ۲۲: ۷)
 ۲. نابود کردن (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۹: ۲۴، لاویان ۱۰: ۱ الی ۲)
 ۳. خشم (مراجعه شود به کتاب اعداد ۲۱: ۲۸، اشعیا ۱۰: ۱۶، زکریا ۱۲: ۶)
 ۴. مجازات کردن (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳۸: ۲۴، لاویان ۲۰: ۱۴، ۲۱: ۹، یوشع ۷: ۱۵)
 ۵. نشانه های اسکاتولوژیک دروغین (مراجعه شود به مکاشفه ۱۳: ۱۳)
- C. خشم خدا در برابر گناه اغلب به صورت تصویری از آتش بیان میشود**
۱. خشم او میسوزاند (مراجعه شود به هوشع ۸: ۵، صفتیا ۳: ۸)
 ۲. او آتش فرو میریزد (مراجعه شود به نحیمیا ۱: ۶)
 ۳. آتش ابدی (مراجعه شود به ارمیا ۱۵: ۱۴، ۱۷: ۴، انجیل متی ۲۵: ۴۱، یهودا آیه ۷)
 ۴. دآوری اسکاتولوژیک (مراجعه شود به انجیل متی ۳: ۱۰، ۵: ۲۲، ۱۳: ۴۰، انجیل یوحنا ۱۵: ۶، دوم تسالونیکیان ۱: ۷، دوم پطرس ۳: ۷ الی ۱۰، مکاشفه ۸: ۷، ۱۶: ۸، ۲۰: ۱۴ الی ۱۵)
- D. همانند بسیاری از استعاره ها در انجیل (یعنی خمیرمایه، شیر) آتش میتواند بسته به متن نعمت یا نفرین باشد.**

■ "تاریکی بود و ابر و ظلمت غلیظ" حضور فیزیکی یهوه را به دو شیوه میتوان درک کرد"

۱. فعالیت آتشفشانی - خروج ۱۹: ۱۸؛ مزامیر ۶۸: ۷ الی ۸؛ ۷۷: ۱۸؛ ۹۷: ۲-۵؛ داوران ۵: ۴ الی ۵؛ دوم سموئیل ۲۲: ۸؛ اشعیا. ۲۹: ۶؛ ارمیا ۱۰: ۱۰
 ۲. توفان - خروج ۱۹: ۱۶، ۱۹؛ مزامیر ۶۸: ۸؛ ۷۷: ۱۸؛ داوران ۵: ۴؛ اشعیا ۲۹: ۶؛ ناهوم ۱: ۳
- بنابراین، تاریکی عمیق (مراجعه شود به ۵: ۲۲؛ دوم سموئیل ۲۲: ۱۰؛ اول پادشاهان ۸: ۱۲؛ دوم تواریخ ۶: ۱) ممکن است:
۱. ابرهای خاکستری
 ۲. ابرهای بارانی
- این پوشش برای حفاظت از اسرائیل بود (مراجعه شود به خروج ۱۹: ۱۸). آنها فکر میکردند که اگر انسان به خدا نگاه کند، میمیرد (مراجعه شود به پیدایش ۱۶: ۱۳؛ ۳۲: ۳۰؛ خروج ۳: ۶؛ ۲۰: ۱۹؛ ۳۳: ۲۰؛ داوران ۶: ۲۲-۲۳؛ ۱۳: ۲۲).
- ۴: ۱۲ "ولی صورتی نمی دیدید" خدا هیچ فرم فیزیکی ندارد (یوحنا ۴: ۲۴). او به موسی اجازه داد تا «چهره نورانی» خود را در خروج ۳۳: ۳۳ ببیند. یهوه به دلیل تمایل مردم به بت پرستی، ترجیح میدهد که هیچ ظاهر فیزیکی از خود ارائه ندهد (نگاه کنید به آیات ۱۵ الی ۱۹).
- ۴: ۱۳ "او عهد خود را بیان کرد" این فعل (*Hiphil*, KB 665, BDB 616)، هنگامی که با عنوان خداوند به عنوان موضوع مورد استفاده قرار می گیرد، نشان دهنده مکاشفه جدیدی است (به عنوان مثال، دوم سموئیل ۷: ۱۱؛ اشعیا ۴۲: ۹؛ ۴۵: ۱۹؛ عاموس ۴: ۱۳).
- زمان غیر کامل به این معنی است که "ده کلام" تمامی مکاشفه یهوه نیست. اکثر کتابهای خروج و تثنیه، توضیحات مفاهیم دکالوگ هستند. به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: پیمان

SPECIAL TOPIC: COVENANT

اصطلاح عهد عتیقی berith (KB157, BDB 136) به معنی "پیمان" را نمی توان به راحتی ترجمه کرد. هیچ فعلی که با این اصطلاح همخوانی داشته باشد در زبان عبری وجود ندارد. تمامی تلاشها برای مشتق و استخراج کردن و تعریف یک مفهوم ایدئولوژیک یا معنی دار نامتقاعد کننده بوده اند. احتمالاً بهترین حدس "قطع کردن" باشد (BDB 144) که دلالت بر حیوان قربانی باشد که همراه پیمان است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۰:۱۵ و ۱۷). با این حال، محور اصلی این مفهوم اساتید را وادار کرد تا کاربرد واژه را مورد بررسی قرار دهند و تلاش کنند معنی عملی آن را دریابند.

پیمان ابزاری است که توسط آن یک خدای واقعی (موضوع خاص: یکتا پرستی را مطالعه کنید) با مخلوقات انسانی سر و کار دارد. مفهوم پیمان، عهد، یا موافقتنامه در درک مکاشفه انجیلی بسیار حساس است. تنش میان سلطه خدا و اراده آزاد انسان به وضوح در مفهوم پیمان دیده می شود. برخی از پیمانها انحصاراً بر اساس شخصیت و اعمال خدا هستند.

۱. خود خلقت (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱ الی ۲)

۲. مقاومت و وعده به نوح (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۶ الی ۹)

۳. فرا خواندن ابراهیم (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۲)

۴. پیمان با ابراهیم (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵)

با این وجود، ماهیت طبیعی خود پیمان نیازمند پاسخ به آن است.

۱. با ایمان آدم باید از خدا اطاعت کند و میوه وسط عدن نخورد.

۲. با ایمان نوح باید یک کشتی عظیم دور از دریا بسازد و حیوانات را گردآوری کند

۳. با ایمان ابراهیم باید خانواده خود را ترک کند، از خدا پیروی کند، و به وارثین آینده اعتماد کند.

۴. با ایمان موسی باید اسرائیلیان را از مصر بیرون برده به کوه سینا برد و راهنمائیهای خاص برای زندگی دینی و اجتماعی با وعده نعمت و لعن دریافت کند (مراجعه شود به لاویان ۲۶، کتاب تثنیه ۲۷ ای ۲۸).

مشابه همین تنش در مورد رابطه خدا با انسان در پیمان جدید مطرح شده است (مراجعه شود به ارمیا ۳۱:۳۱ الی ۳۴، عبرانیان ۷:۲۲، ۸:۶ و ۸ و ۱۳، ۹:۱۵، ۱۲:۲۴). این تنش را به راحتی می توان با مقایسه حزقیال ۱۸:۳۱ با حزقیال ۳۶:۲۷ الی ۳۸ دید (اعمال یهوه). آیا پیمان بر اساس اعمال ناشی از لطف خدا است یا پاسخ اجباری انسان؟ این یک نکته داغ میان پیمان قدیم و پیمان جدید است. اهداف هر دو یکی هستند:

۱. احیا رابطه با یهوه که در کتاب پیدایش ۳ از بین رفت

۲. ایجاد مردمی پارسا که منعکس کننده شخصیت خدا هستند.

پیمان جدید ارمیا ۳۱:۳۱ الی ۳۴ این تنش را با حذف عملکرد انسان به عنوان ابزاری برای مقبول شدن برطرف می کند. قانون خدا به جای کدی برونی قانونی تبدیل به میل درونی می شود. هدف مردم خداپرست و پارسا تغییر نمی کند، بلکه روش ها تغییر می کنند. انسان گمراه اثبات کرد که نمی تواند انعکاس مناسبی از تصویر خدا باشد. مسئله پیمان خدا نبود، بلکه ضعف و گناهکاری انسان بود (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳، رومیان ۷، غلاطیان ۳).

تنش مشابهی میان پیمان مشروط و غیر مشروط عهد عتیق همچنان در عهد جدید باقی می ماند. رستگاری مطلقاً با کار خاتمه یافته عیسی مسیح رایگان است، ولی نیازمند توبه و ایمان است (هم در آغاز و هم اینکه باید استمرار داشته باشد، موضوع خاص: ایمان به عهد جدید را مطالعه کنید). عیسی رابطه جدید خود با مومنین را "یک پیمان جدید" می نامد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۶:۲۸، انجیل مرقس ۱۴:۲۴، انجیل لوقا ۲۰:۲۲، اول قرنتیان ۱۱:۲۵). این یک اعلامیه رسمی و قانونی و یک فراخواندن به همانند مسیح بودن است (مراجعه شود به انجیل متی ۵:۴۸، رومیان ۸:۲۹ الی ۳۰، دوم قرنتیان ۳:۱۸، ۷:۱، غلاطیان ۴:۱۹، افسسیان ۱:۴، اول تسالونیکیان ۳:۱۳، ۴:۳، ۷ و ۲۳:۵، اول پطرس ۱:۱۵)، یک اعلام خبری از پذیرش (رومیان ۴) و امر به مقدس بودن (انجیل متی ۵:۴۸)! مومنین با عملکرد خود نجات پیدا نمی کنند، بلکه با اطاعت (مراجعه شود به افسسیان ۲:۸ الی ۱۰، دوم قرنتیان ۳:۵ الی ۶). زندگی خداپسندانه تبدیل به شاهدهی برای رستگاری می شود، نه ابزاری برای رستگاری (یعنی یعقوب و اول یوحنا). با این حال، زندگی جاویدان مشخصه های قابل مشاهده ای دارد! این تنش به وضوح به عنوان هشدار در عهد جدید دیده می شود (به موضوع خاص: ارتداد مراجعه کنید).

■ "ده فرمان" به معنای واقعی کلمه، این به معنی "ده کلام" است (BDB 797 CONSTRUCT 182) و در یونانی به عنوان دالاکو شناخته شده است. آنها بسیار مختصر، خلاصه ای از وحی خداوند هستند (خروج ۲۰؛ تثنیه ۵).

■ "آنها را نوشت" خداوند خود (متجلی کردن، نگاه کنید به موضوع خاص در ۲: ۱۵) ده فرمان (مراجعه شود به خروج ۳۱؛ ۸: ۳۲؛ ۱۵-۱۶) را نوشت. بازتاب دادن به حقیقت این بیانیه، منع الهی دستورات را تحت تاثیر قرار نمی دهد!

■ "دو لوح سنگی" از اکتشافات اخیر باستان شناسی و آنچه ما به معاهدات هیتیتیه سوزان (هزاره دوم قبل از میلاد) می نامیم، می دانیم که تثنیه بر مبنای صورت کلی و فرم آنها است. من فکر می کنم که "دو لوح" اشاره به دو نسخه دقیق ده فرمان مورد نیاز این الگوهای معاهده می باشد (همچنین مستندی از قانون گذشته قدرت عمده ایجاد معاهده است، یعنی تثنیه ۱-۴). این امر تاریخی بودن تثنیه را ایجاب می کند. مقدمه ای برای کتاب، VII را ببینید.

■ ۴: ۱۴ "تا آنها را به جای آرید" دانستن اراده خدا برای زندگی خود کافی نیست، بلکه باید بر مبنای آن عمل کنید (مراجعه شود به آیات ۱، ۲، ۵، ۶؛ انجیل لوقا ۶: ۴۶؛ یعقوب ۲: ۱۴-۲۰).

NASB (به روز شده) ۴: ۱۵ الی ۲۰

۱۵ «در آن روز که خداوند در حوریب از میان آتش با شما سخن گفت، هیچ صورتی ندیدید، پس بسیار مراقب باشید^{۱۶} مبادا مرتکب فساد شده، تمثال تراشیده، به هر صورت و شکل برای خود بسازید، خواه به شکل مرد و خواه به شکل زن^{۱۷} و خواه به شکل حیواناتی که روی زمینند یا به شکل پرندگان بالدار که در آسمان می پرند،^{۱۸} و یا به شکل خزندگان روی زمین یا ماهیانی که در آبهای زیر زمینند.^{۱۹} و مراقب باشید مبادا چشمان خویش را به آسمان برافرازید و چون خورشید و ماه و ستارگان و تمامی لشکر آسمان را ببینید، گمراه شده، آنها را سجده و عبادت کنید، حال آنکه بیهوه خدایتان آنها را به تمامی قومهایی که زیر آسمانند اختصاص داده است.^{۲۰} اما خداوند شما را برگرفته، از مصر، آن کوره آهن، بیرون آورد تا قومی که میراث خود اوست باشید، چنانکه امروز هستید.

۱۵: ۴

"پس با دقت مراقب خود باشید"	NASB
"بسیار مراقب خودتان باشید"	NKJV
"بسیار مراقب باشید"	NRSV
"به خاطر خودتان، یقین حاصل کنید"	TEV
"کاملا مراقب آنچه انجام می دهید باشید"	NJB

فعل (BDB 1036، KB 1581، Niphal کامل) در ۴: ۲، ۶، ۹ (دو بار)، ۱۵، ۲۳، ۴۰ استفاده شده است. اقدامات اسرائیل به طور مشروط با پیمان بیهوه مرتبط بودند. آنها به شدت از بت پرستی اجتناب می کردند (مراجعه شود به ۵: ۸-۱۰).

■ ۴: ۱۶ "مرتکب فساد شده، تمثال تراشیده" این اشاره به گوساله طلایی (مراجعه شود به خروج ۳۲) مربوط به همبستگی بیهوه است. اسرائیلی ها نباید بیهوه را با هر چیزی فیزیکی نمادین سازند (مراجعه شود به آیات ۱۶-۱۸، ۲۳، ۲۵؛ ۵: ۸؛ خروج ۲۰: ۴).

■ "خواه به شکل مرد و خواه به شکل زن" تمایل انسان به این است که خدا را مانند یک مرد یا زن در نظر گیرد. اگر خداوند را در شکل انسان قرار دادیم، ما او را به شکلی که می توانیم مدیریت کنیم قرار داده ایم.

■ ۴: ۱۷ "خواه به شکل حیوانات" این ممکن است اشاره به (۱) استفاده از سایر حیوانات برای نشان دادن خدایان و الهه های خود و یا (۲) ویژگیهای حیوانات برای توصیف خداوند باشد.

■ ۴: ۱۸ "خزندگان روی زمین" این احتمالاً اشاره به سوسک اسکاراب مصری است که برای آنها مقدس بود.

■ ۴: ۱۹ "خورشید و ماه و ستارگان و تمامی لشکر آسمان" مردم عصر قدیم و مدرن (طالع بینی) احساس میکردند که ستارگان نیروها یا قدرتی را کنترل می کنند که زندگی انسان ها را کنترل می کند. به نظر می رسد پرستش بدنهای خیالی در بابل آغاز شده است (پیدایش ۱ ممکن است واکنش به این نوع بت

پرستی را نشان دهد، زیرا خروج ۲۰ نشان دهنده واکنش به بت پرستی مصر است). اسرائیل به شدت این نوع بت پرستی را رد می کند!

■ "یهوه خدایتان آنها را به تمامی قومهایی که زیر آسمانند اختصاص داده است" فعل (*Qal*, KB 322, BDB 323) کامل) به معنی «تقسیم کردن» است، اما به معنای جیره بندی دادن یا تقسیم بندی کردن. می تواند به این معنا باشد که خداوند عبادت عاشقانه را تشویق می کند، اما من فکر می کنم که به جای آن راه دیگری برای نشان دادن حاکمیت یهوه بر تمام زمین است (عبارات ۲۹: ۶، ۳۲: ۸). بت پرستی هرگز برنامه خداوند و یا اراده بشر نبود.

۴: ۲۰ "کوره آهن" یک کوره از سنگ معدن غیر قابل استفاده، فلز قابل استفاده را استخراج میکند. این یک قیاس است از آنچه خدا با اسرائیل در مصر کرد (مراجعه شود به اول پادشاهان ۸: ۵۱؛ ارمیا ۱۱: ۴ و مشابه همین استعاره در اشعیا ۴۸: ۱۰).

■ "تا قومی که میراث خود اوست باشید" این یک عنوان ویژه برای مردم تحت پیمان یهوه بود (یعنی خروج ۱۹: ۵، تثنیه ۷: ۶؛ ۱۴: ۲؛ ۲۶: ۱۸؛ تیتوس ۲: ۱۴؛ و اول پطرس ۲: ۹). آنها ارنیه الهی دارند (یهوه و سرزمین)، زیرا یهوه آنها را حتی قبل از خلقت انتخاب کرده است (نگاه کنید به ۳۲: ۸-۹؛ مزامیر ۳۳: ۶ الی ۱۲؛ ارمیا ۱۰: ۱۶؛ ۵۱: ۱۹) تا نماینده او در جهان باشند.

NASB (به روز شده) ۴: ۲۱ الی ۲۴

۱۱ اما خداوند به سبب شما بر من خشمگین شد و سوگند خورد که من از اردن عبور نخواهم کرد و به آن سرزمین نیکو که یهوه خدایتان به شما به ملکیت می دهد، داخل نخواهم شد. ۱۲ زیرا من در همین سرزمین خواهم مرد و از اردن نخواهم گذشت، ولی شما خواهید گذشت و آن سرزمین نیکو را به تصرف خواهید آورد. ۱۳ پس مراقب باشید، مبدا عهد یهوه خدای خویش را که با شما بست از یاد ببرید و تمثال تراشیده، به شکل هر آنچه یهوه خدایتان شما را از آن بازداشته است، برای خود بسازید. ۱۴ از آن رو که یهوه خدای شما آتش سوزاننده و خدای غیور است.

۴: ۲۱ "خداوند به سبب شما بر من خشمگین شد" موسی مجازات مردم خدا را به خاطر نافرمانی خود یادآوری میکند (مراجعه شود به ۱: ۳۷؛ ۳: ۲۶؛ اعداد ۲۰: ۷-۱۳). اگر نافرمانی کنند، مجازات خواهند شد!

۴: ۲۳ "پس مراقب باشید" فعل (*Niphal*, KB 1581, BDB 1036) امری) اغلب در این فصل تکرار می شود. مزایایی برای پیمان وجود دارند، ولی همچنین عواقبی هم هستند (مراجعه شود به ۴: ۲۵؛ فصل های ۲۷ تا ۲۹).

■ "مبدا عهد یهوه خدای خویش را که با شما بست از یاد ببرید" فعل (*Qal*, KB 1489, BDB 1013) کامل) نیز چندین بار در این فصل یافت شده است (مراجعه شود به آیات ۹، ۲۳، ۳۱) و همچنین در ۶: ۱۲؛ ۸: ۱۱، ۱۴، ۱۹ [دو بار]؛ ۹: ۷؛ ۲۴: ۱۹ [دو بار]؛ ۲۵: ۱۹؛ و ۳۰: ۳۱؛ ۳۱: ۱۳؛ ۳۲: ۱۸. این یک موضوع مکرر و اصلی است!

■ "غیور" (در نسخه انگلیسی "حسود" نوشته شده است) یهوه در این آیه به دو شیوه توصیف شده است:

۱. "آتش شعله ور" (*BDB 77* و *Qal*, KB 46, BDB 37) وجه وصفی فعال، مراجعه شود به خروج ۲۴: ۱۷؛ تثنیه ۴: ۲۴؛ ۹: ۳؛ حبقوق ۱۲: ۲۹) که نشان دهنده "

a. یهوه خدای متعال سینا است

b. اگر پیمان نقض شود، خدای محکوم کننده است

۲. "خدای حسود" (*BDB 888* و ۴۲، مراجعه شود به خروج ۲۰: ۵؛ ۳۴: ۱۴؛ تثنیه ۵: ۹؛ ۶: ۱۵؛ یوشع ۲۴: ۱۹) که نشان دهنده تمایل شخصی و دوستانه او به اسرائیل است. مشابه با یک پیمان ازدواج است (مراجعه شود به هوشع ۱ الی ۳). پیمان شکسته منجر به رد میشود (یعنی یوشع ۲۴: ۱۹؛ ناحوم ۱: ۲). کلمه دارای یک زمینه معنایی گسترده است:

a. اشتیاق - امثال ۶: ۳۴؛ غزل غزلها ۸: ۶

b. خشم - امثال ۱۴: ۳۰؛ ۲۷: ۴

c. حسادت - پیدایش ۲۶: ۱۴؛ اعداد ۵: ۱۱-۲۲؛ حزقیال ۳۱: ۹

d. رقابت - جامعه ۴: ۴

e. احترام - جامعه ۱۱: ۲۹

(فهرست از NIDOTTE، جلد ۳، صفحه ۹۳۸)

NASB (به روز شده) ۴: ۲۵ الی ۳۱

^{۲۵} «چون صاحب فرزندان و نوادگان شوید و در آن سرزمین سالخورده گردید، اگر مرتکب فساد شده، تمثال تراشیده، به هر شکلی بسازید، و آنچه را که در نظر یهوه خدایتان بد است به جای آورده، او را به خشم آورید. ^{۲۶} آسمان و زمین را امروز شاهد می‌گیرم که از آن سرزمینی که برای تصرف آن از اردن می‌گذرید، همانا به زودی نابود خواهید شد. آری، در آنجا برای مدتی طولانی نخواهید زیست بلکه به تمامی نابود خواهید شد. ^{۲۷} خداوند شما را در میان قومها پراکنده خواهد ساخت، و شما در میان مردمانی که خداوند شما را به میان آنان می‌راند، شماری اندک خواهید بود. ^{۲۸} شما در آنجا، خدایان چوبی و سنگی را که به دست انسان ساخته شده‌اند، عبادت خواهید کرد، خدایانی را که نه می‌بینند و نه می‌شنوند و نه می‌خورند و نه می‌بویند! ^{۲۹} ولی از آنجا یهوه خدای خود را خواهید جست و او را خواهید یافت، به شرطی که او را با تمامی دل و جان بجویید. ^{۳۰} چون در ایام آخر به تنگی گرفتار آید و این همه بر سرتان آید، به سوی یهوه خدایتان بازگشت خواهید کرد و به صدای او گوش فرا خواهید داد. ^{۳۱} زیرا یهوه خدای شما خدایی است رحیم. او بی‌کار نخواهد نشست و نابودتان نخواهد کرد، و عهد خویش را با پدران شما که برای آنها سوگند خورد، از یاد نخواهد برد.

۴: ۲۵ "در آن سرزمین سالخورده گردید" (در نسخه انگلیسی "برای مدت طولانی در سرزمین مانده اید" نوشته شده است) این یک وعده طول عمر انسانی نبود، بلکه یک وعده مشارکتی به جوامعی بود که والدین کودکان را در مورد خدا تعلیم می‌داد و کودکان به والدین احترام می‌گذارند. خانواده‌های پایدار، جوامع پایدار را تشکیل می‌دهند (به عنوان مثال، آیات ۹، ۱۰، ۴۰ و ۵: ۱۶، ۳۳).

■ "مرتکب فساد شده" فعل (*Hiphil*, KB 1469, BDB 1007) کامل) به معنی "خرابکاری" یا "تخریب" است و با گسترش استعاری، به معاهدات عهد جدید اشاره میکند (یعنی بت پرستی، ۴: ۱۶، ۲۵؛ ۹: ۱۲؛ ۳۱: ۲۹).

■ "او را به خشم آورید" این عبارت یک ساختار *Hifil* نامحدود است (BDB 494)، به عنوان مثال، ۳۲: ۲۱؛ اول پادشاهان ۱۵: ۳۰؛ ۱۶: ۱۳) مجدداً زبان انسانی توصیف واکنش یهوه به گناه انسان است. موضوع خاص را در بخش ۲: ۱۵ مطالعه کنید.

۴: ۲۶ "آسمان و زمین را امروز شاهد می‌گیرم" (در نسخه انگلیسی، "آسمان و زمین را امروز به عنوان شاهدی بر علیه شما فرا میخوانم" نوشته شده است) این بخشی از قراردادهای هیئته سوزان بود (نیاز به شاهدان معنوی قدرتمند، مراجعه شود به مقدمه کتاب هفتم). اینها دو چیز دائمی در خلقت فیزیکی هستند. آنها اغلب توسط که به عنوان شاهد فرا خوانده میشوند. این همچنین نشان دهنده ضرورت سیستم حقوقی اسرائیل برای دو شاهد در پرونده دادگاه است (مراجعه شود به خروج ۳۵: ۳۰؛ تثنیه ۱۷: ۱۶؛ ۱۹: ۱۵). این عبارت اغلب در ارتباط با تصویب پیمان با یهوه (مراجعه شود به ۴: ۲۶، ۳۰؛ ۱۹: ۳۱؛ ۲۸) استفاده می‌شود.

■ "به زودی نابود خواهید شد" مراجعه شود به تثنیه ۲۷-۲۹، اما به توازن الهیاتی آیه ۳۱ توجه کنید. انسان تنها و سقوط کرده، هیچ امیدی برای اطاعت از پیمان ندارد! (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶-۲۲-۳۶).

۴: ۲۷ "شما را در میان قومها پراکنده خواهد ساخت" به نظر می‌رسد که تبعید مردم تحت پیمان توسط آشور (۷۲۲ قبل از میلاد) و بابل (۶۰۵، ۵۹۷، ۵۸۶، ۵۸۲ قبل از میلاد) را پیش بینی میکند، که در ۲۸: ۲۸ و ۶۴؛ ۲۹: ۲۸ پیش بینی شده است.

■ "شماری اندک خواهید بود" این بخشی از عواقب ناشی از شکستن پیمان است. بر خلاف عهد و پیمانی که به ابراهیم در پیدایش ۱۵: ۵ وعده داده شده، بود.

۴: ۲۸ "شما در آنجا، خدایان چوبی و سنگی را که به دست انسان ساخته شده‌اند، عبادت خواهید کرد" فعل "خدمت کردن" (*Qal*, BDB 712, KB 773) کامل) به معنای عبادت یا اجرای وظایف فرقه ای است:

۱. مثبت در مورد یهوه - خروج ۳: ۱۲؛ ۴: ۲۳؛ تثنیه ۶: ۱۳؛ اول سموئیل ۷: ۳
۲. منفی در مورد خدایان دیگر - خروج ۲۳: ۲۳؛ تثنیه ۴: ۱۹، ۲۸؛ یوشع ۲۳: ۷؛ داوران ۲: ۱۰ و ۱۹؛ ۱۰: ۶، ۱۰؛ اول سموئیل ۲۲: ۱۰؛ اول پادشاهان ۱۶: ۳۱؛ دوم پادشاهان ۱۷: ۱۲

این ریشه عبری به عنوان افتخاری خدمتگزاران یهوه تبدیل میشود:

۱. روسای قبایل - خروج ۳۲: ۱۳؛ تثنیه ۹: ۲۷
۲. کالیب - اعداد ۱۴: ۲۴
۳. موسی - خروج ۱۴: ۳۱؛ اعداد ۱۲: ۷؛ تثنیه ۳۴: ۵؛ اول پادشاهان ۸: ۵۳
۴. یوشع - یوشع ۲۴: ۲۹
۵. داوود - اول سموئیل ۲۳: ۱۰؛ ۲۵: ۳۹
۶. اشعیا - اشعیا ۲۰: ۳
۷. مسیح - اشعیا ۵۳: زکریا ۳: ۸
۸. نبوکدنصر - ارمیا ۲۵: ۹؛ ۲۷: ۶؛ ۴۳: ۱۰
۹. کوروش - اشعیا ۴۴: ۲۸؛ ۴۵: ۱
۱۰. ملت اسرائیل - اشعیا ۴۱: ۸؛ ۴۴: ۱-۲؛ ۴۵: ۴

منابع آیات ۲۶، ۲۷، ۲۸ طبیعت شرطی وعده خدا را (یعنی، آیه ۲۶، یهوه آنها را از سرزمین بیرون می آورد؛ آیه ۲۷، یهوه آنها را در کشورهای دیگر پخش میکند؛ آیه ۲۸، آنها بت پرستی دست اول را میبینند) و حماقت بت پرستی را نشان می دهند!

۴: ۲۹ " خدای خود را خواهید جست " فعل (Piel, KB 152, BDB 134 کامل) به معنی «جستجو» است مثل احیا رابطه پیمان با یهوه، که توسط نافرمانی شکسته شود. توبه تعهد کامل (به عنوان مثال «با تمام قلب و روح»، مراجعه شود به ۲۶: ۱۶، ۳۰: ۲، ۱۰) نیاز دارد.

بخشش خدا همیشه بر مبنای توبه واقعی صورت میگیرد (مراجعه شود به آیات ۲۹ الی ۳۱، ۳۰: ۱-۳، ۱۰). توبه واقعی حرفی نیست بلکه ایمان کامل است. توبه یک تغییر شیوه زندگی است، نه احساسی. ما نمونه هایی از توبه کم عمق و کوتاه مدت را در هوشع ۶: ۱ الی ۳ و ارمیا ۳: ۲۱ الی ۲۵ می بینیم.

اگر در جستجوی شما باشند، او را پیدا خواهند کرد (مراجعه شود به ارمیا ۲۴: ۷؛ ۲۹: ۱۳). مشکل نمیتوان یهوه پیدا کرد، او فقط انتظار دارد که مردمش منعکس کننده شخصیتش باشند! موضوع خاص را در ۳۰: ۲ مشاهده کنید.

۴: ۳۰ موسی همچون یوشع، شورش اسرائیل را پیش بینی می کند (مراجعه شود به یوشع ۴: ۱۹ الی ۲۸). سقوط از نظر معنوی به توانایی بشر برای اطاعت از خدا آسیب رساند (مراجعه شود به رومیان ۱ الی ۳، غلاطیان ۳).

توجه داشته باشید که هر چند به نظر میرسد آیه ۲۶ بر یک قضاوت فوری دلالت میکند، آیه ۲۷ دلالت بر تبعید آشوریان (۷۲۲ پیش از میلاد) و بابلیان (۶۰۵، ۵۹۷، ۵۸۶، ۵۸۲ قبل از میلاد) و آیه ۳۰ از شرایط آخر زمان صحبت میکند. اسرائیل باید به طور داوطلبانه با یهوه ارتباط برقرار کند. او می تواند این کار را با اطاعت و پیروی از پیمان انجام دهد (که رومیان ۱-۳ و غلاطیان ۳ می گویند غیر ممکن است) یا او می تواند آن را با به ایمان عهد جدید / توبه در عیسی انجام دهد. همه مؤمنان برای زنده ماندن در میان مردم یهودی در آخر زمان دعا می کنند (احتمالاً زکریا ۱۲: ۱۰ یا رومیان ۱۱).

۴: ۳۱ " خدای شما خدایی است رحیم " برای نام خدا (ال، یهوه، الوهیم) موضوع خاص را در ۱: ۳ ببینید.

صفت رحیم (BDB 933) به معنای "مهربان" یا "دلسوز" است. این یکی از ویژگیهای متعددی است که برای توصیف خداوند اسرائیل استفاده می شود. موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: مشخصه های خدای اسرائیل

SPECIAL TOPIC: CHARACTERISTICS OF ISRAEL'S GOD

۱. مهربانی (BDB 933) - خروج ۳۴: ۶؛ تثنیه ۴: ۳۱؛ دوم تواریخ ۳۰: ۹؛ مزامیر ۸۶: ۱۵؛ ۱۰۳: ۸؛ ۱۱۱: ۴؛ نحمیا ۹: ۱۷، ۳۱؛ یوئیل ۲: ۱۳؛ یونا ۴: ۲
۲. خیرخواه (BDB 337) - خروج ۳۴: ۶؛ دوم تواریخ ۳۰: ۹؛ مزامیر ۸۶: ۱۵؛ ۱۰۳: ۸؛ ۱۱۱: ۴؛ نحمیا ۹: ۱۷، ۳۱؛ یوئیل ۱۳: ۲؛ یونا ۴: ۲
۳. دیر خشمگین شدن (BDB 60 CONSTRUCT BDB 74) - خروج ۳۴: ۶؛ مزامیر ۸۶: ۱۵؛ ۱۰۳: ۸؛ نحمیا ۹: ۱۷؛ یوئیل ۱۳: ۲؛

یونا ۴: ۲

۴. عشق استوار (BDB 912 I CONSTRUCT BDB 338) - خروج ۳۴: ۶-۷؛ مزامیر ۸۶: ۱۵؛ ۱۰۳: ۸؛ نحمیا ۹: ۱۷؛ یوئیل ۱۳: ۲؛ ارمیا ۴۲: ۵
۵. وفادار (BDB 54) - تشبیه ۷: ۹؛ اشعیا ۴۹: ۷؛ یونا ۴۲: ۵
۶. بخشش فراوان (BDB 699) - نحمیا ۹: ۱۷
۷. آنها را ترک نکرد (BDB 736 I) - نحمیا ۹: ۱۷، ۳۱
۸. توبه از شر (BDB 636، KB 688، Niphil وجه وصفی + BDB 948) - یوئیل ۲: ۱۳؛ یونا ۴: ۲
۹. خدای بزرگ (BDB 42، ۱۵۲) - نحمیا ۱: ۵؛ ۹: ۳۲
۱۰. عالی و وحشتناک (BDB 152، ۴۳۱) - نحمیا ۱: ۵؛ ۴: ۱۴؛ ۹: ۳۲
۱۱. برگزاری میثاق (BDB 1036، ۱۳۶) - نحمیا ۱: ۵؛ ۹: ۳۲
۱۲. عشق محکم (BDB 338) - نحمیا ۱: ۵؛ ۹: ۳۲

■ "نابودتان نخواهد کرد، و عهد خویش را با پدرانتان که برای آنها سوگند خورد، از یاد نخواهد برد" سه فعل منفی در اینجا وجود دارد:

۱. بیکار نشستن - BDB 951، KB 1276، Hiphil غیر کامل (به معنای واقعی کلمه "بگذارید دستها بیافتند") است که به معنای رها کردن یا ول کردن است (مراجعه شود به ۳۱: ۶، ۸؛ یوشع ۱: ۵؛ ۱۰: ۶؛ اول تواریخ ۲۸: ۲۰؛ عبرانیان ۱۳: ۵)
۲. نابود کردن - BDB 1007، KB 1469، Hiphil غیر کامل، یعنی "ویرانی"، "خرابکاری" و "نابود کردن" (مراجعه شود به ۹: ۲۶، ۱۰: ۱۰؛ ارمیا ۳۰: ۱۱)
۳. فراموش کردن - BDB 1013، KB 1489، Qal غیر کامل (مراجعه شود به لایوان ۲۰: ۴۵، به موضوع خاص: وعده های پیمان به ریش سفیدان در ۹: ۵ مراجعه کنید).

مسئله دشوار موضوع این است که چگونه وعده های خداوند در این آیه در رابطه با درخواست های قبیله ای جدی گرفته شود. ناتوانی اسرائیل در حفظ این پیمان در تاریخ و نوشته های پولس (رومیان ۲-۳؛ غلاطیان ۳) مستند شده است. نیاز به یک "پیمان جدید" بر اساس عملکرد انسان نیست، بلکه اراده و عمل الهی، و پاسخ خداوند است (مراجعه شود به ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸). خدا هیچ وقت تغییر نمی کند، همینطور هم اسرائیل! تقاضای خدا برای یک انسان پارسا با تلاش و کوشش انسان نمیتواند حاصل شود! ما به یک قلب جدید و روح جدید نیاز داریم!

شما باید تصمیم بگیرید! آیا باید به عهد عتیق از طریق عهد جدید نگاه کرد یا آیا عهد جدید از طریق عهد عتیق دیده می شود؟ آیا تمرکز بر اسرائیل یا جهان است؟ آیا مسئله ایمان یا نژاد است؟ اگر یک "پرانتر" در طرح ابدی الهی برای رستگاری وجود داشته باشد، این کلیسا نیست (به عنوان مثال، dispensationalism)، اما اسرائیل!

موضوع خاص: چرا وعده های عهد عتیق متفاوت از وعده های عهد جدید به نظر میرسند؟

SPECIAL TOPIC: WHY OT COVENANT PROMISES SEEM DIFFERENT FROM NT COVENANT PROMISES

در طی سالها مطالعه در مورد اسکاتولوژی من متوجه شدم که اکثر مسیحیان یک تاریخچه توسعه یافته و منظم و پایدار در مورد آخر زمان ندارند یا نمیخواهند. مسیحیانی هستند که در این حوزه مسیحیت به دلایل الهیاتی، روانشناختی یا مذهبی تمرکز دارند یا عمده تمرکزشان بر این است. به نظر می رسد این مسیحیان غرق در این شده اند که چگونه همه چیز پایان می یابد، و به نحوی فوریت انجیل را از دست داده اند! مومنین نمیتوانند دستور کار خداوند را در دوران معاصر تحت تأثیر قرار دهند، اما میتوانند در مأموریت و بشارت انجیل شرکت کنند (متی ۲۸: ۱۹-۲۰؛ لوقا ۲۴: ۴۷؛ اعمال رسولان ۱: ۸). بیشتر مؤمنان اعتقاد دارند که آمدن دوم مسیح نهایت وعده خداست. مشکلات تفسیری که ناشی از چگونگی درک این نقطه اوج می باشد از چند پارادوکس کتاب مقدس است.

۱. تنش بین الگوی نبوتی عهد عتیق و الگوهای رسالتی عهد جدید
۲. تنش بین توحید انجیلی (یک خدا برای همه) و انتخاب اسرائیل (یک ملت خاص)
۳. تنش بین جنبه شرطی عهد و پیمان کتاب مقدس و وعده ("اگر... سپس") و وفاداری بی قید و شرط خدا به کاهش رستگاری بشر

۴. تنش میان ژانرهای ادبی خاور نزدیک و الگوهای ادبی مدرن غرب
۵. تنش بین پادشاهی خدا به عنوان در حاص حاضر موجود، با این حال در آینده
۶. تنش بین اعتقاد به بازگشت قریب الوقوع مسیح و اعتقاد بر این که برخی حوادث باید ابتدا اتفاق بیفتند

اجازه دهید این تنش ها را یکی یکی مورد بحث قرار دهیم.

تنش اول (طبقه بندیهای نژادی، ملی و جغرافیایی عهد عتیق در مقابل همه مومنین در سراسر جهان)

پیامبران عهد عتیق یک پادشاهی یهودی در فلسطین با مرکزیت اورشلیم را پیش بینی میکنند، جایی که تمامی اقوام زمین جمع شده و یک به حاکم الهی خدمت میکنند، اما عیسی و نه رسولان همیشه بر این دستور کار تمرکز می کنند. آیا عهد عتیق الهام بخش نیست (متی ۵: ۱۷-۱۹)؟ آیا نویسندگان عهد جدید حوادث مهمی را حذف کرده اند؟

چندین منبع اطلاعات در مورد پایان جهان وجود دارد:

۱. پیامبران عهد عتیق (اشعیا، میکاه، ملاکی)
۲. نویسندگان آخرالزمانی عهد عتیق (مراجعه شود به حزقیال ۳۷ الی ۳۹، دانیال ۷ الی ۱۲، زکریا)
۳. نویسندگان آخرالزمانی، غیر مقدس یهودی (مثل اول انوش، که در یهودا اشاره شده است)
۴. خود عیسی (متی ۲۴: مرقس ۱۳؛ لوقا ۲۱)
۵. نوشته های پولس (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۵، دوم قرنتیان ۵، اول تسالونیکیان ۴-۵، دوم تسالونیکیان ۲)
۶. نوشته های یوحنا (اول یوحنا و مکاشفه).

آیا اینها همه به وضوح دستور کار آخر زمان (رویدادها، تاریخچه، افراد) را تعلیم می دهند؟ اگر نه، چرا؟ آیا همه آنها تحت الهام نیستند (به استثناء مقالات متقابل یهودی)؟

روح حقیقت را به نویسندگان عهد عتیق در شرایط و مقوله هایی که می توانند درک کنند، نشان داد. با این حال، از طریق مکاشفه پیشرونده، روح این مفاهیم اسطوره شناختی عهد عتیق را در ابعاد جهانی ("رمز و راز مسیح"، مراجعه شود به افسسیان ۲: ۱۱-۳: ۱۳ به موضوع خاص در ۱۰: ۶ مراجعه کنید) گسترش داده است. در اینجا چند نمونه از این موارد ارائه میشوند:

۱. شهر اورشلیم در عهد عتیق به عنوان یک استعاره از مردم خدا (صهیون) استفاده می شود، اما به عنوان اصطلاحی است که بیانگر پذیرش خداوند از همه توبه کنندگان و باورهای انسانی است (اورشلیم جدید مکاشفه ۲۱-۲۲) به عهد جدید منتهی می شود. توسعه الهیات یک شهرت الهی، فیزیکی بر مردم جدید خدا (ایمان یهودیان و امتها) به وعده خداوند مبدل شده است که بت پرستی انسان سقوط کرده و گمراه را در پیدایش ۳: ۱۵ پیش از آنکه حتی یهودیان یا یک شهر پایتخت یهودی نیز داشته باشند، پیش بینی شده است. حتی فراخوانی ابراهیم (مراجعه شود به ۱۲: ۱-۳)، غیر یهودیان را هم شامل می شد (مراجعه شود به پیدایش ۱۲: ۳؛ خروج ۱۹: ۵).
۲. در عهد عتیق دشمنان مردم خداوند، ملت های اطراف خاور نزدیک باستان هستند، اما در عهد جدید آنها به همه افراد بی ایمان، ضد خدا و شیطان پرستان گسترش یافته اند. نبرد از یک منازعه جغرافیایی و منطقه ای به یک درگیری جهانی و کیهانی نقل مکان کرده است (بر خلاف کولسیان).

۳. سرزمینی موعودی که در عهد عتیق بسیار جدایی ناپذیر بود (وعده پیدایش به بزرگان قبایل، یعنی پیدایش ۱۲: ۷؛ ۱۳: ۱۵؛ ۱۵: ۷، ۱۵: ۱۷)، اکنون تمام زمین شده است. بیت المقدس جدید به یک زمین از نو خلق شده می آید، نه فقط در خاورمیانه (مراجعه شود به مکاشفه ۲۱ الی ۲۲).

۴. بعضی نمونه های دیگر از مفاهیم پیشگویی عهد عتیق گسترش یافته است:

- a. بذر ابراهیم در حال حاضر روحانی ختنه شده است (رومیان ۲: ۲۸-۲۹)
- b. در حال حاضر عهد جدید، شامل غیر یهودیان هم میشود (مراجعه شود به هوشع ۱: ۱۰، ۲۳: ۲ در رومیان ۹: ۲۴-۲۶ نقل شده است، همچنین لوقا ۲۶: ۱۲؛ خروج ۲۹: ۴۵، نقل شده در دوم قرنتیان ۶: ۱۶-۱۸ و خروج ۱۹: ۵؛ تثنیه ۱۴: ۲ نقل شده در تیتوس ۲: ۱۴)
- c. معبد در حال حاضر عیسی است (متی ۲۶: ۶۱، ۲۷: ۴۰، یوحنا ۲: ۱۹-۲۱) و از طریق او کلیسای محلی (به اول قرنتیان ۳: ۱۶) و یا مؤمن فردی (مراجعه شود به اول قرنتیان ۶: ۱۹)
- d. حتی اسرائیل و عبارات توصیفی عهد عتیق مشخصه خود را در حال حاضر به تمام مردم خداوند (یعنی "اسرائیل"، به عنوان رومیان ۹: ۶؛ غلاطیان ۶: ۱۶، یعنی "پادشاهی کشیش"، به جز اول پطرس ۲: ۵، ۹-۱۰؛ مکاشفه ۱: ۶ اشاره می کند)

مدل نبوی تحقق یافته، گسترش یافته، و در حال حاضر جامعتر شده است. عیسی و رسولان نویسنده آخر زمان را همانند پیامبران عهد عتیق نشان نمی‌دهند (Martin Wyngaarden, *The Future of The Kingdom in Prophecy and Fulfillment*). مترجمین مدرن که سعی می‌کنند الگوی عهد عتیق را به یک الگوی لفظی تبدیل کنند یا مکاشفه را به یک کتاب کلا یهودی تبدیل نمایند سعی میکنند به عبارات مبهم و عیسی و پل معنا دهند. نویسندگان عهد جدید پیامبران عهد عتیق را نفی نمی‌کنند، بلکه پیامد نهایی جهانی خود را نشان می‌دهند. هیچ سیستم سازماندهی و منطقی برای اسکاتولوژی عیسی یا پولس وجود ندارد. هدف آنها عمدتاً رستگاری یا روحانی است.

با این حال، حتی در داخل عهد جدید تنش وجود دارد. هیچ سیستم روشنی در مورد رویدادهای اسکاتولوژیکی وجود ندارد. به طرق مختلف، مکاشفه به طور شگفت‌انگیزی از لغات عهد عتیق در توصیف آخر زمان به جای تعالیم عیسی استفاده می‌کند (متی ۲۴، مرقس ۱۳)! از ژانر ادبی که توسط حزقیال، دانیال و زکریا آغاز شده است، پیروی می‌کند، اما در حیطه متافیزیک (ادبیات آخرالزمانی یهودی) توسعه میابد. ممکن است شیوه یوحنا برای پیوند دادن پیمانهای قدیم و جدید باشد. این الگوی قدیم قیام انسانی و تعهد خدا به رستگاری را نشان می‌دهد! اما لازم به ذکر است که هرچند مکاشفه از زبان، اشخاص و حوادث عهد عتیق استفاده می‌کند، آنها را در نور روم قرن اول تفسیر می‌کند (مراجعه شود به مکاشفه ۱: ۷).

تنش دوم (یکتا پرستی در برابر قوم منتخب)

تاکید کتاب مقدس بر روی یک شخصی، معنوی، خالق-رستگاری، خدا (مراجعه شود به خروج ۸: ۱۰؛ اشعیا ۴۴: ۲۴؛ ۴۵: ۵-۷، ۱۴، ۱۸، ۲۱-۲۲؛ ۴۶: ۹؛ ارمیا ۱۰: ۶-۷). منحصر به فردی عهد عتیق در روزگار خود، یکتا پرستی آن بود. همه ملل اطراف آن به چندین خدا اعتقاد داشتند. همبستگی خدا قلب مکاشفه عهد عتیق است (مراجعه شود به تثنیه ۶: ۴). خلقت مرحله ای است برای برقراری رفاقت میان خدا و بشری که در تصویر و شکل او ساخته شده است (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷). با این حال، بشریت سرزنش می‌شود، گناه بر ضد عشق، رهبری و هدف خداوند (پیدایش ۳). عشق و هدف خداوند چنان قوی بود و به آن اطمینان داشت که قول داد که بشریت گمراه را رستگار کند (پیدایش ۳: ۱۵).

تنش زمانی به وجود می‌آید که خدا تصمیم می‌گیرد از یک مرد، یک خانواده، یک ملت برای رسیدن به بقیه بشر استفاده کند. انتخاب خداوند از ابراهیم و یهودیان به عنوان یک پادشاه کشیش (مراجعه شود به خروج ۱۹: ۴-۶) منجر به غرور به جای خدمت، محروم کردن به جای جمع کردن شد. فراخوانی ابراهیم توسط خدا شامل نعمت و برکت برای تمام بشر بود (مراجعه شود به پیدایش ۱۲: ۳). باید به یاد داشته باشید و باید تأکید کرد که انتخاب عهد عتیق برای خدمت است، نه رستگاری. تمام اسرائیل هرگز با خدا رو راست نبود، هرگز به طور ابدی و صرفاً بر اساس تولد نجات نیافت (مراجعه شود به یوحنا ۸: ۳۱-۵۹؛ متی ۳: ۹)، بلکه با ایمان و اطاعت شخصی (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۶، نقل شده در رومیان ۴). اسرائیل در مأموریت خود شکست خورد (کلیسا اینک پادشاهی کشیشها است، مراجعه شود به ۱: ۶؛ دوم پطرس ۲: ۵، ۹)، فرمان را به برتری، خدمت به جایگاه ویژه تبدیل کرد. خدا یکی را انتخاب کرد تا همه را انتخاب کند!

تنش سوم (پیمان مشروط در برابر پیمان غیر مشروط)

یک تناقض الهی یا پارادوکس بین پیمانهای مشروط و بدون قید و شرط وجود دارد. مطمئناً درست است که هدف / طرح رستگاری خدا بی قید و شرط است (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۲-۲۱). با این حال، پاسخ انسانی همیشه شرط است!

الگوی "اگر... پس" در عهد عتیق و عهد جدید ظاهر می‌شود. خدا وفادار است؛ بشر بی اعتبار است این تنش باعث سردرگمی زیادی شده است. مترجمان تمایل دارند تا تنها بر روی یک "شاخ معضل"، وفاداری خداوند و تلاش انسان، حاکمیت خداوند و اراده آزاد بشری تمرکز کنند. هر دو کتاب مقدس و ضروری هستند.

این به اسکاتولوژی، به وعده‌های عهد عتیق خداوند به اسرائیل مربوط می‌شود. اگر خدا وعده داده است، به آن عمل می‌کند! خدا به وعده هایش متعهد است؛ شهرتش درگیر است (مراجعه شود به حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸). پیمانهای بدون قید و شرط در مسیح تحقق می‌یابند (اشعیا ۵۳)، نه اسرائیل! وفاداری نهایی خداوند در رستگاری همه کسانی است که توبه خواهند کرد و بر این باورند! مسیح، نه اسرائیل، کلید همه عهد و قول خدا است. اگر یک پرائتز الهیاتی در کتاب مقدس وجود داشته باشد، این کلیسا نیست، بلکه اسرائیل است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷ و غلاطیان ۳).

مأموریت جهانی اعلامیه انجیل به کلیسا منتقل شده است (متی ۲۸: ۱۹-۲۰؛ لوقا ۲۴: ۴۷؛ اعمال رسولان ۱: ۸). این هنوز پیمان مشروط است! به این معنی نیست که خداوند یهودیان را کاملاً رها کرده است (مراجعه شود به رومیان ۹-۱۱). ممکن است در آخر زمان، برای اسرائیل ایمان آورده جایی در نظر گرفته شده باشد (مراجعه شود به زکریا ۱۲: ۱۰).

ژانر یک عنصر مهم در تفسیر صحیح کتاب مقدس است. کلیسای در یک محیط فرهنگی غربی (یونانی) توسعه یافت. ادبیات شرقی بسیار شفافتر، استعاریتر و نمادینتر نسبت به مدل های ادبی مدرن و فرهنگ غربی است. این تمرکز بر روی افراد، برخورد ها و حوادث بیش از حقیقت گزاره ای مختصر است. مسیحیان به استفاده از تاریخ و مدلهای ادبی خود برای تفکر کتاب مقدس (هم عهد عتیق و هم عهد جدید) متهم شده اند. هر نسلی و جغرافیایی از فرهنگ، تاریخ و حقیقت خود برای تفسیر مکاشفه استفاده کرده است. هر یک از آنها اشتباه بوده است این تکبر است که فکر کنیم فرهنگ مدرن غربی تمرکز پیشگویی کتاب مقدس است!

ژانری که نویسنده اصلی تحت الهام برای نوشتن آن انتخاب کرده، قراردادی ادبی با خواننده است. کتاب مکاشفه روایت تاریخی نیست. این ترکیبی از نامه (فصل های ۱-۳)، نبوت و اغلب ادبیات آخرازمانی است. این به همان اندازه اشتباه است که بخواهیم کتاب مقدس بیش از آنچه که توسط نویسنده اصلی در نظر گرفته شده است، به ما بگوید، و به همان اندازه اشتباه است که بگوئیم که آن را کمتر از آن چه که نویسنده در نظر داشت، میگوید. غرور و تردید مترجمان در کتابی مانند مکاشفه، حتی نامناسبتر است.

کلیسا هرگز با یک تفسیر مناسب از مکاشفه موافق نبوده است. توجه من بر این است که تمام کتاب مقدس را بشنویم و بر آن عمل کنیم، نه فقط برخی از قسمتهای منتخب را. تفکر شرقی کتاب مقدس، حقیقت را در جفت های پر از تنش ارائه می دهد. روند غربی ما نسبت به حقیقت گزاره ای نامعتبر نیست، بلکه نامتعادل است! من فکر می کنم ممکن است حداقل بتوانیم برخی از این تنگناها را در تفسیر آیات از بین ببریم و هدف آن را برای نسل های آینده مومنین تغییر دهیم. برای اکثر مترجمین واضح است که مکاشفه باید به سبب روز و سبک آن تفسیر شود. یک رویکرد تاریخی به مکاشفه، باید با آنچه خوانندگان اولیه می توانند داشته باشند، و می توانند درک کنند، مطابقت داشته باشد. مترجمین معاصر بسیاری از معانی بسیاری از نمادهای کتاب را از دست داده اند. محور اولیه اصلی مکاشفه، تشویق مؤمنان مورد آزار و شکنجه بود. این نشان می دهد که خدا کنترل تاریخ را در دست دارد (همانند پیامبران عهد عتیق)؛ آن را تایید کرد که تاریخ به سمت انتصاب منصوب، قضاوت و یا برکت (به عنوان پیامبران) نیز حرکت می کند. با اصطلاحات یهودی آخر زمانی قرن اول، عشق، حضور، قدرت و حقیقت خداوند تایید شد!

این به شیوه های الهیاتی برای هر نسل از مومنین عمل می کند. این مبارزه کیهانی خیر و شر است. ممکن است جزئیات قرن اول را از دست داده باشیم، اما حقیقت قدرتمند و آرامش بخش آن را نه. هنگامی که مترجمین مدرن و غرب تلاش می کنند جزئیات مکاشفه را به تاریخ معاصر خود مطابقت دهند، الگوی تفسیر های دروغین همچنان ادامه دارد!

کاملاً امکانپذیر است که جزئیات کتاب به طور قطعی دوباره (همانند عهد عتیق در رابطه با تولد، زندگی و مرگ مسیح) برای آخرین نسل از مؤمنان به زبان محاوره ای تبدیل شده باشد. آنها با یورش رهبر ضد خدا و فرهنگ مواجه هستند (مراجعه شود به دوم تسالونیکیان ۲). هیچکس نمیتواند این تحقق معنوی واجب را تا زمانیکه عیسی (متی ۲۴: مرقس ۱۳ و لوقا ۲۱) و پولس (اول قرنتیان ۱۵، اول تسالونیکیان ۴-۵ و دوم تسالونیکیان ۲) همچنین از لحاظ تاریخی آشکار می شود. حدس زدن، حدس و گمان، و دگماتیسم همه موارد نامناسب هستند.

ادبیات آخرازمانی این انعطاف پذیری را امکان پذیر می سازد. خدا را بابت تصاویر و نمادهایی که از روایت تاریخی فراتر میروند، شکر گوئید! خدا در کنترل است او حاکم است؛ او می آید!

اکثر تفاسیر مدرن در نقطه ژانر از دست می روند! مفسران مدرن غرب اغلب به دنبال یک سیستم روشن و منطقی از الهیات میروند، تا اینکه با سبک مبهم، نمادین و دراماتیک ادبیات آخرازمانی یهودی آشنا شوند. این حقیقت به وضوح توسط Ralph P. Martin در مقاله خود، "Approaches to New Testament Exegesis"، در کتاب تفسیر عهد جدید، ویرایش شده توسط I. Howard Marshall بیان شده است:

"اگر کیفیت کلاسیک این نوشتار را به رسمیت نشناسیم و به یاد آوریم که استفاده از زبان به عنوان وسیله ای برای بیان حقیقت مذهبی است، ما به شدت در درک خود از آخرازمان گمراه خواهیم شد و به اشتباه سعی خواهیم کرد تا دیدگاه های آن را تفسیر کنیم گویی یک کتاب معرفت شناختی بوده و نگرانی برای توصیف وقایع تاریخی تجربی و تاریخی آن است. برای انجام این درس، باید تمام مشکلات تفسیر را حل کنید. به طور جدیتر مفهوم اصلی آخرازمانی تحریف می شود و بنابراین ارزش عظیمی از این قسمت از عهد جدید را به عنوان ادعایی دراماتیک در زبان اسطوره ای از حاکمیت خدا در مسیح و پارادوکس حکومت او که ممکن است مخلوط و عشق شامل میشود (مراجعه شود به ۵: ۵، ۶؛ شیر بره است)" (صفحه ۲۳۵).

W. Randolph Tate در کتابش *Biblical Interpretations* میگوید:

"هیچ ژانر دیگری از کتاب مقدس با چنین نتایجی غم انگیز مانند آخرالزمان، به ویژه کتابهای دانیال و مکاشفه، خوانده نشده است. این ژانر از یک تاریخ فاجعه آمیز سوء تفسیر اشکال، ساختار و هدف ادبی خود رنج می برد. به دلیل ادعای خود برای نشان دادن آنچه که در کوتاه مدت اتفاق می افتد، آخرالزمان به عنوان یک نقشه راه و طرح آینده شناخته شده است. نقص غم انگیز در این دیدگاه این فرض است که مرجع کتاب برای خواننده عصر حاضر است نه عصر نویسنده. این رویکرد غلط به آخرالزمان (به ویژه مکاشفه) با کار را همانند یک کار کریپتوگرافی برخورد میکند که توسط آن، رویدادهای معاصر می توانند برای تفسیر نماد و متن مورد استفاده قرار گیرند. اولاً، مترجم باید به این نکته پی ببرد که آخرالزمان پیامهای خود را از طریق نمادگرایی بیان می کند. تفسیر یک نماد به معنای واقعی کلمه زمانی که استعاره ای است به سادگی به اشتباه تفسیر میشود. مسئله این نیست که آیا رویدادهای آخرالزمانی تاریخی هستند یا نه، حوادث ممکن است تاریخی باشند؛ آنها ممکن است واقعا اتفاق افتاده یا ممکن است اتفاق بیفتند، اما نویسنده حوادث را ارائه می دهد و معنای آن را از طریق تصاویر و الگوهای اولیه به دست می آورد" (صفحه ۱۳۷).

از *Dictionary of Biblical Imagery* ویرایش شده توسط Wilhost and Longman III, Ryken:

"خوانندگان امروز اغلب با این ژانر گیج و سرخورده می شوند. تصاویر غیر منتظره و تجربیات خارج از این جهان به نظر عجیب و غریب و غیر قابل مطابقت با بسیاری از بخشهای کتاب مقدس است. با در نظر گرفتن ارزش ظاهری این ادبیات، بسیاری از خوانندگان را به این فکر فرو میبرد که «چه اتفاقی خواهد افتاد»، بنابراین هدف پیام آخرالزمانی را از دست می دهند» (صفحه ۳۵).

تنش پنجم (پادشاهی خدا به عنوان حال حاضر ولی با این حال در آینده)

پادشاهی خدا در حال وجود دارد، اما مربوط به آینده است. این پارادوکس الهیات به نقطه اسکاتولوژی متمرکز می شود. اگر کسی انتظار دارد که همه پیشگوییهای عهد عتیق به اسرائیل تحقق بخشیده شوند، پادشاهی عمدتاً ترمیم اسرائیل در یک مکان جغرافیایی و با پیشینه الهیاتی است! این امر ضروری است که کلیسا در فصل ۵ به طور مخفیانه آرام شود و فصل های باقی مانده مربوط به اسرائیل ساکت باقی بماند (ولی به مکاشفه ۲۲: ۱۲ توجه داشته باشید).

با این حال، اگر تمرکز بر روی پادشاهی باشد که توسط مسیح موعود در عهد عتیق تحقق می یابد، پس با اولین ورود مسیح حاضر شده، و سپس بر تجسم، زندگی، تعالیم، مرگ و رستاخیز مسیح متمرکز میشود. تاکید خداشناسی بر نجات جاری است. پادشاهی آمده است، با پیشنهاد مسیح برای نجات همه، و نه سلطنت طلائی خود بر برخی، عهد عتیق تحقق یافته است!

مطمئناً درست است که کتاب مقدس از هر دو آمدن مسیح سخن می گوید، اما تاکید در کجا قرار میگیرد؟ به نظر می رسد که بسیاری از نبوتهای عهد عتیق بر روی اولین ورود، برقراری سلطنت مسیحانه متمرکز می کنند (مراجعه شود به دانیال ۲). در بسیاری از موارد این همانند پادشاهی جاودانه خداست (مراجعه شود به دانیال ۷). در عهد عتیق تمرکز بر سلطنت ابدی خدا است، با این حال مکانیزم برای ظهور حکومت، و بشارت مسیح است (مراجعه شود به اول قرن تیان ۱۵: ۲۶ الی ۲۷). سوال این نیست که کدام یک درست هستند؛ هر دو درست هستند، اما تاکید کجاست؟ لازم به ذکر است که برخی از مترجمان به دوران حکومت هزاره مسیح (مراجعه شود به مکاشفه ۲۰) متمرکز شده اند که تمرکز کتاب مقدس بر روی سلطنت ابدی پدر را از دست داده اند. سلطنت مسیح یک رویداد اولیه است. همانطور که دو آمدن مسیح در عهد عتیق بدیهی نبودند، حکومت موقتی مسیح هم اینطور نبود! کلید موعظه و آموزش عیسی پادشاهی خدا است. این هم در حال حاضر (در رستگاری و خدمت) و هم در آینده (در فراوانی و قدرت) است. مکاشفه، اگر آن را در یک حکومت هزاره ای مسیحیت متمرکز باشد (مراجعه شود به مکاشفه ۲۰، مقدماتی است، نه نهایی) (مراجعه شود به مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). از عهد عتیق واضح نیست که حکومت موقتی لازم است؛ در حقیقت، سلطنت مسیحانه دانیال ۷ ابدی است، نه هزار ساله ای.

تنش ششم (آمدن قریب الوقوع مسیح در برابر آمدن با تاخیر)

به بیشتر مؤمنان آموزش داده شده است که عیسی به زودی، ناگهان و غیر منتظره می آید (انجیل متی ۱۰: ۲۳؛ ۲۴: ۲۷، ۳۴، ۴۴؛ انجیل مرقس ۹: ۱؛ ۱۳: ۳۰؛ مکاشفه ۱: ۱؛ ۳: ۱۶؛ ۱۱: ۳؛ ۱۲: ۲؛ ۱۶: ۷؛ ۱۷: ۱۰؛ ۱۸: ۲۰). اما همه نسلهای مسیحیان منتظر تا کنون در اشتباه بوده اند! نزدیکی (قریب الوقوع بودن) بازگشت عیسی یک امید وعده داده شده به هر نسلی است، اما واقعیت فقط برای یک نسل است (و آن نسلی است که مورد آزار و اذیت قرار میگیرد). مؤمنان باید چنان زندگی کنند که گویی فردا می آید، اما ماموریت بزرگش را برنامه ریزی و اجرا کند (متی ۲۸: ۱۹-۲۰). برخی از عبارات در انجیل (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۳: ۱۰؛ لوقا ۱۷: ۲؛ ۱۸: ۸) و اول و دوم تسالونیکیان بر پایه آمدن دوم با تاخیر (Parousia) استوار هستند. حوادث تاریخی وجود دارند که ابتدا باید رخ دهند:

۱. بشارت در سراسر جهان (متی ۲۴: ۱۴؛ مرقس ۱۳: ۱۰)

۲. مکاشفه "انسان گناهکار" (متی ۲۴: ۱۵؛ دوم تسالونیکیان ۲؛ مکاشفه ۱۳)

۳. آزار و شکنجه بزرگ (متی ۲۴: ۲۱، ۲۴؛ مکاشفه ۱۳)

یک ابهام هدفمند وجود دارد (متی ۲۴: ۴۲-۵۱؛ مرقس ۱۳: ۳۲-۳۶)! هر روز به گونه ای زندگی کنید که انگار که آخرین روز زندگیتان است، اما برای بشارت دراز مدت برنامه ریزی کنید!

NASB (به روز شده) ۴: ۳۲ الی ۴۰

۳۲ «اکنون درباره ایام گذشته پیرس، درباره ایامی که پیش از تو بوده است، از روزی که خدا آدم را بر زمین آفرید؛ آری، از این کران آسمان تا کران دیگر، پیرس که آیا تا کنون امری چنین عظیم واقع شده یا مانند آن شنیده شده است؟^{۳۳} آیا هرگز قومی صدای خدا را که از میان آتش سخن گوید، شنیده و زنده مانده است، چنانکه شما شنیدید؟^{۳۴} و آیا تا به حال خدایی کوشیده است که برود و قومی از میان قوم دیگر برای خود برگزید، با مصائب و آیات و معجزات و جنگ، و با دست نیرومند و بازوی افراشته و اعمال عظیم و ترسناک، چنانکه یهوه خدایتان در برابر چشمان شما در مصر برایتان کرد؟^{۳۵} این بر شما نمایانده شد تا بدانید که یهوه خداست و خدایی جز او نیست.^{۳۶} او از آسمان صدای خود را به شما شنوید تا شما را تأدیب کند و بر زمین آتش عظیم خود را به شما نشان داد و سخنان وی را از میان آتش شنیدید.^{۳۷} از آنجا که پدرانان را دوست می داشت و نسل ایشان را پس از ایشان برگزید، و به روی خود و با قدرت عظیم خویش شما را از مصر به در آورد^{۳۸} تا قومهایی را که از شما بزرگتر و نیرومندتر بودند از برابران براند و شما را به سرزمین ایشان آورده، آن را به ملکیت شما بخشد، چنانکه امروز شده است،^{۳۹} پس امروز بدانید و به یاد آورید که یهوه خداست، بالا در آسمان و پایین بر زمین، و به جز او نیست.^{۴۰} پس فرایض و فرمانهای او را که من امروز به شما امر می فرمایم نگاه دارید، تا شما و فرزندانان پس از شما روی سعادت بینید، و تا بر سرزمینی که یهوه خدایتان برای همه ایام به شما خواهد بخشید، عمر دراز کنید.»

۴: ۳۲ "پیرس" فعل (Qal, KB 1371, BDB 981 امری) بدان معنی است که در مورد رابطه منحصر به فرد اسرائیل با خدا سوال کنید (مراجعه شود به آیات ۳۲ الی ۴۰).

■ "از روزی که خدا آدم را بر زمین آفرید" این اشاره به پیدایش ۱ الی ۲ دارد. همچنین مزامیر ۱۰۴ را مطالعه کنید.

۴: ۳۴ "با دست نیرومند و بازوی افراشته" اینها اصطلاحات انسانشناسی (مراجعه شود به موضوع خاص در ۱۵: ۱۵) برای توصیف قدرت یهوه از جانب اسرائیل (۵: ۱۵، ۶: ۲۱، ۷: ۱۹، ۹: ۲۹، ۱۱: ۲۶، ۸: ۲۶، ۲۴: ۳) "دست قدرتمند" (۳: ۲۴، ۶: ۲۱، ۷: ۸، ۹: ۲۶، یوشع ۴: ۲۴) یا "بازوهای افراشته" (مراجعه شود به ۹: ۲۹؛ خروج ۶: ۶) استفاده شده اند. این اصطلاح، اصطلاحی همسو در متون مصری مربوط به "شاه" (NIDOTTE)، جلد ۳، صفحه ۹۲) دارد.

۴: ۳۵ "تا بدانید" معجزات آیه ۳۴ به منظور ایجاد ایمان اسرائیل (مراجعه شود به خروج ۷: ۵، ۱۷: ۱۰؛ ۲: ۳۱؛ ۱۳) بود. برای "دانستن" (BDB 393, Qal, KB 390 ساختار نامحدود) به مقاله خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: دانستن (بر مبنای تثنیه)

SPECIAL TOPIC: KNOW

کلمه عبری "دانستن" (yada, BDB 393, KB 390) در ریشه Qal معانی مختلفی دارد.

۱. درک خوبی و پلیدی - پیدایش ۳: ۲۲، تثنیه ۱: ۳۹، اشعیا ۷: ۱۴ و ۱۵، یونس ۱: ۱۱
 ۲. دانستن بوسیله درک کردن - تثنیه ۹: ۲ و ۳ و ۶، ۱۸: ۲۱
 ۳. دانستن توسط تجربه کردن - تثنیه ۳: ۱۹، ۴: ۳۵، ۲: ۸ و ۳ و ۵، ۲: ۱۱، ۲۰: ۲۰، ۳۱: ۱۳، یوشع ۱۴: ۲۳
 ۴. در نظر گرفتن - تثنیه ۳: ۳۹، ۲: ۱۱، ۱۶: ۲۹
 ۵. شخصا شناختن/دانستن
- a. یک شخص - پیدایش ۵: ۲۹، خروج ۸: ۱، تثنیه ۲: ۲۲، ۹: ۳۳، ارمیا ۵: ۱

- b. خدا - تثنیه ۲۸:۱۱، ۱۲:۲ و ۶ و ۱۳:۶۴، ۲۸:۲۶، ۲۹:۱۷، ۳۲:۱۷
 c. یهوه - تثنیه ۳۵:۴ و ۳۹:۷، ۹:۶، ۲۹:۶، اشعیا ۱:۱، #، ۱۰:۵۶ و ۱۱
 d. جنسی - پیدایش ۴:۱ و ۱۷ و ۲۵، ۱۶:۲۴، ۲۶:۳۸
 ۶. مهارت یا دانش فراگرفته شده - اشعیا ۱۱:۲۹ و ۱۲، عاموس ۱۶:۵
 ۷. خردمند بودن - تثنیه ۴:۲۹، امثال ۲:۱، 1:4، اشعیا ۲۴:۲۹
 ۸. شناخت خدا
 a. از موسی - تثنیه ۱۰:۳۴
 b. از اسرائیل - تثنیه ۲۱:۳۱

از دید الهیات، مورد شماره ۵ بسیار مهم است. ایمان انجیلی روزانه، در حال رشد، و دوستی صمیمانه با خدا است (به موضوع خاص: *Koinōnia* مراجعه شود). یک عقیده به تنهایی زندگی اخلاقی محض نیست. یک رابطه ایمان فردی است. به این دلیل است که پولس از خانه مسیحی در افسسیان ۵:۲۲ الی ۶:۹ استفاده می کند تا عشق مسیح به کلیسا را ترسیم نماید.

■ "یهوه خداست" موضوع خاص: اسامی خدا در ۱:۳ را مطالعه کنید.

■ "خدایی جز او نیست" در طبقه بندی یهوه، هیچ روح یا خدایی وجود ندارد (یعنی آیات ۳۹، ۶: ۴، ۳۲: ۳۹).

۴: ۳۶ " او از آسمان صدای خود را به شما شنواید " این آیه اشاره به تظاهر فیزیکی یهوه از حضور او در کوه حوریب / سینا، دارد که در خروج ۱۹ ثبت شده است.

۴: ۳۷ " از آنجا که پدرانان را دوست می داشت " این اشاره به انتخاب ابراهیم، اسحاق، و یعقوب توسط خدا دارد (سران پیدایش ۱۲ الی ۵۰، مراجعه شود به ۷: ۷ الی ۸، ۱۰: ۱۵).

■ " برگزید " در عهد عتیق انتخاب (یعنی " برگزیدن / انتخاب کردن "، BDB 103، KB 119، Qal غیر کامل) برای خدمت کردن (مثل کورش، اشعیا ۴۴: ۲۴ الی ۴۵: ۷) است، نه رستگاری مثل عهد جدید

■ " شما را از مصر به در آورد " (در متن انگلیسی "شخصا شما را از مصر بیرون آورد" نوشته شده است) اصطلاح "شخصا" (BDB 815) به معنای واقعی کلمه "چهره" است که نشان دهنده حضور شخصی خداوند است (مراجعه شود به ۵: ۴؛ پیدایش ۳۲: ۳۰؛ خروج ۳۳: ۱۴-۱۵؛ اشعیا ۶۳: ۹، فرشته حضور او). این نیز ریشه اصلی "رو در رو" است (یعنی خروج ۳۳: ۱۱؛ تثنیه ۳۴: ۱۰ و همان تفکر در "دهان به دهان" در اعداد ۱۲: ۸). یهوه واقعا خدایی است که با ما است (یعنی، امانوئل در اشعیا ۷: ۱۴؛ ۸: ۸، ۱۰). گناه صمیمیت را از بین می برد و یهوه چهره خود را برمیگرداند (مراجعه شود به ۳۱: ۱۷؛ لاویان ۱۷: ۱۰؛ ۲۰: ۳، ۶؛ اشعیا ۵۹: ۲؛ ارمیا ۱۸: ۱۷؛ حزقیال ۷: ۲۲؛ ۳۹: ۲۳، ۲۴، ۲۹).

۴۸: ۴

NASB, NKJB,

"اقوام بزرگتر و نیرومندتر" NRSV

"اقوام بزرگتر و قویتر" TEV, REB

"اقوام بزرگتر و پرجمعیت" NJB

این اقوام را میتوان به صورتهای زیر دید (۴: ۳۸، ۷: ۱، ۱۱: ۲۳، یوشع ۲۳: ۹):

۱. بزرگتر از نظر تعداد و جمعیت (مراجعه شود به ۷: ۷)

۲. ساکنان از لحاظ جسمی بزرگتر (غول) از نظر اندازه (اعداد ۱۳: ۲۲، ۲۸، ۳۳؛ تثنیه ۱: ۲۸)

■ "چنانکه امروز" به نظر می رسد این نشانه ای از ویراستار باشد، اما می تواند به پادشاهی سیهون و اوگ در سمت شرقی اردن هم اشاره کند. یادداشت ۳: ۱۴ را مطالعه کنید.

۴: ۳۹ این یک بیان قوی دیگر در تائید یکتاپرستی است. یادداشت ۶: ۴ را مطالعه کنید.

۴: ۴۰ "فرائض و فرمانها" موضوع خاص در ۴: ۱ را مطالعه کنید.

■ "عمر دراز کنید" فعل به معنای واقعی کلمه "طولانی" است (KB 88, BDB 73, *Hiphil* غیر کامل، خروج ۲۰: ۱۲؛ تثنیه ۴: ۲۶، ۴۰؛ ۵: ۱۶، ۳۳؛ ۶: ۲؛ ۱۱: ۹؛ ۱۷: ۲۰؛ ۲۲: ۷؛ ۲۵: ۱۵؛ ۳۰: ۱۸؛ ۳۲: ۴۷). به عنصر شرطی توجه کنید!

■ "سرزمینی که یهوه خدایتان برای همه ایام به شما خواهد بخشید" فعل (*Qal*, KB 733, BDB 678) وجه وصفی فعال) باید با در نظر گرفتن معنی "برای همه ایام" تفسیر شود. به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: برای همیشه ('olam)

(SPECIAL TOPIC: FOREVER ('OLAM))

اصطلاحات عبری عبارت "olam, לְעוֹלָם (KB 798, BDB 761) نامعلوم است (NIDOTTE, جلد ۳، ص ۳۴۵). این در چند حوزه مورد استفاده قرار می‌گیرد (معمولا توسط متن مشخص می‌شود). موارد زیر تنها نمونه‌های انتخاب شده می‌باشد.

۱. چیزهای باستانی

- a. مردم، پیدایش ۶: ۴، اول سموئیل ۲۷: ۸، ارمیا ۵: ۱۵، ۲۸: ۸
- b. مکانها، اشعیا ۵۸: ۱۲، ۶۱: ۴
- c. خدا، مزامیر ۹۳: ۲، امثال ۸: ۲۳، اشعیا ۶۳: ۱۶
- d. چیزها، پیدایش ۴۹: ۲۶، یعقوب ۲۲: ۱۵، امثال ۲۴: ۷ و ۹، اشعیا ۴۶: ۹
- e. زمان، تثنیه ۳۲: ۷، اشعیا ۵۱: ۹، ۶۳: ۹ و ۱۱

۲. زمان آینده

- a. زندگی فرد، خروج ۲۱: ۶، تثنیه ۱۵: ۱۷، اول سموئیل ۱: ۲۲، ۲۷: ۱۲
- b. اغراق در احترام به پادشاه، اول پادشاهان ۱: ۳۱، مزامیر ۶۱: ۷، نحمیا ۲: ۳
- c. وجود مستمر

(۱) زمین، مزامیر ۷۸: ۶۹، ۱۰۴: ۵، جوامع ۱: ۴

(۲) بهشت، مزامیر ۱۴۸: ۵

d. وجود خدا

(۱) پیدایش ۲۱: ۳۳

(۲) خروج ۱۵: ۱۸

(۳) تثنیه ۳۲: ۴۰

(۴) مزامیر ۹۳: ۲

(۵) اشعیا ۴۰: ۲۸

(۶) ارمیا ۱۰: ۱۰

(۷) دانیال ۱۲: ۷

e. پیمان

(۱) پیدایش ۹: ۱۲ و ۱۶، ۱۷: ۷ و ۱۳ و ۱۹

(۲) خروج ۳۱: ۱۶

(۳) لاویان ۲۴: ۸

(۴) اعداد ۱۸: ۱۹

(۵) دوم سموئیل ۲۳: ۵

(۶) مزامیر ۱۰۵: ۱۰

(۷) اشعیا ۲۴: ۵، ۵۵: ۳، ۶۱: ۸

- ۸) ارمیا ۳۲: ۴۰، ۵۰: ۵
- f. پیمان خاص با داوود
- ۱) دوم سموئیل ۷: ۱۳ و ۱۶ و ۲۵ و ۲۹ و ۳۲: ۲۲، ۵۱: ۲۳، ۵
 - ۲) اول پادشاهان ۲: ۳۳ و ۴۵، ۹: ۵
 - ۳) دوم تواریخ ۱۳: ۵
 - ۴) مزامیر ۱۸: ۵۰، ۸۹: ۴ و ۲۸ و ۳۶ و ۳۷
 - ۵) اشعیا ۹: ۷، ۵۵: ۳
- g. مسیح خدا
- ۱) مزامیر ۴۵: ۲، ۷۲: ۱۷، ۸۹: ۳۵ الی ۳۶، ۱۱۰: ۴
 - ۲) اشعیا ۹: ۶
- h. قوانین خدا
- ۱) خروج ۲۹: ۲۸، ۳۰: ۲۱
 - ۲) لاویان ۶: ۱۸ و ۲۲، ۷: ۳۴، ۱۰: ۱۵، ۲۴: ۹
 - ۳) اعداد ۱۸: ۸ و ۱۱ و ۱۹
 - ۴) مزامیر ۱۱۹: ۸۹ و ۱۶۰
- i. وعده‌های خدا
- ۱) دوم سموئیل ۷: ۱۳ و ۱۶ و ۲۵، ۲۲: ۵۱
 - ۲) اول پادشاهان ۹: ۵
 - ۳) مزامیر ۱۸: ۵۰
 - ۴) اشعیا ۴۰: ۸
- j. نوادگان ابراهیم و سرزمین موعود
- ۱) پیدایش ۱۳: ۱۵، ۱۷: ۱۹، ۴۸: ۴
 - ۲) خروج ۳۲: ۱۳
 - ۳) اول تواریخ ۱۶: ۱۷
- k. جشنهای مربوط به پیمان
- ۱) خروج ۱۲: ۱۴ و ۱۷ و ۲۴
 - ۲) لاویان ۲۳: ۱۴ و ۲۱ و ۴۱
 - ۳) اعداد ۱۰: ۸
- l. ابدیت، جاودانگی
- ۱) اول پادشاهان ۸: ۱۳
 - ۲) مزامیر ۶۱: ۷ الی ۸، ۷۷: ۸، ۹۰: ۲، ۱۰۳: ۱۷، ۱۴۵: ۱۳
 - ۳) اشعیا ۲۶: ۴، ۴۵: ۱۷
 - ۴) دانیال ۹: ۲۴
- m. آنچه مزامیر میگوید، مومنان تا ابد انجام خواهند داد
- ۱) شکر کردن، مزامیر ۳۰: ۱۲، ۷۹: ۱۳
 - ۲) در حضورش ایستادن، مزامیر ۴۱: ۱۲، ۶۱: ۴ و ۷
 - ۳) به رحمت او اعتماد کردن، مزامیر ۵۲: ۸
 - ۴) سرورمان را تمجید کردن، مزامیر ۵۲: ۹
 - ۵) خواندن ستایش، مزامیر ۶۱: ۸، ۸۹: ۱
 - ۶) عدالت او را اعلام کردن، مزامیر ۷۵: ۷ الی ۹
 - ۷) نامش را جلال دادن، مزامیر ۸۶: ۱۲، ۱۴۵: ۲
 - ۸) نامش نعمت باد، مزامیر ۱۴۵: ۱

n. استفاده شده در اشعیا برای توصیف عصر جدید

(۱) پیمان ابدی، اشعیا ۲۴: ۵، ۵۵: ۳، ۶۱: ۸

(۲) یهوه سنگ جاویدان، اشعیا ۲۶: ۴

(۳) شادی ابدی، اشعیا ۳۵: ۱۰، ۵۱: ۱۱، ۶۱: ۷

(۴) خدای جاودانه، اشعیا ۴۰: ۲۸

(۵) رستگاری ابدی، اشعیا ۴۵: ۱۷

(۶) عشق و محبت ابدی (Hesed)، اشعیا ۵۴: ۸

(۷) نشان ابدی، اشعیا ۱۳: ۵۵

(۸) نام ابدی، اشعیا ۵۶: ۵، ۶۳: ۱۲ و ۱۶

(۹) نور ابدی، اشعیا ۶۰: ۱۹ و ۲۰

استفاده منفی‌گرا مربوط به مجازات ابدی شریب در اشعیا ۳۳: "سوزاندن ابدی" ۱۴ یافت میشود. اشعیا اغلب از "آتش" برای توصیف خشم خدا (اشعیا ۹: ۱۸، ۱۹؛ ۱۰: ۱۶؛ ۴۷: ۱۴) استفاده می‌کند، اما فقط در اشعیا ۳۳: ۱۴ آن را به عنوان "ابدی" توصیف می‌کند.

۲. هم برای مراجعه به زمان گذشته و هم آینده

a. مزامیر ۴۱: ۱۳ (ستایش خدا)

b. مزامیر ۹۰: ۲ (خود خدا)

c. مزامیر ۱۰۳: ۷ (عشق و محبت خدا)

به یاد داشته باشید که زمینه تعیین کننده معنای اصطلاح است. پیمانها و وعده‌های ابدی مشروط هستند (به عنوان مثال، ارمیا ۷، نگاه کنید به موضوع خاص: پیمان). موقع خواندن و استفاده از عبارات و آیات عهد عتیق مراقب الهیات سیستماتیک و مدرن عهد جدیدی خود باشید. همچنین به یاد داشته باشید، عهد جدید وعده‌های عهد عتیق را جهانی و کلی میکند (نگاه کنید به موضوع خاص: پیش بینی‌های عهد عتیق از آینده در برابر پیشگوییهای عهد جدید).

NASB (به روز شده) ۴: ۴۱ الی ۴۳

۴۱^ا آنگاه موسی سه شهر به جانب شرق، در آن سوی اردن تعیین کرد ^{۴۲} تا اگر کسی ناخواسته هم‌نوع خود را بکشد بی‌آنکه پیشتر با او دشمنی داشته باشد، بتواند به یکی از آن شهرها بگریزد و زنده بماند. ^{۴۳} آن شهرها عبارت بودند از: باصر در بیابان بر زمین جلگه برای قبیله رُوبین، راموت در جلعاد برای قبیله جاد، و جولان در باشان برای قبیله مَنسی.

۴: ۴۱ "سه شهر به جانب شرق، در آن سوی اردن" این شهرها "شهرهای پناهگاه" نامیده می‌شوند (مراجعه شود به اعداد ۳۵؛ تثنیه ۱۹؛ یوشع ۲۰). آنها شش تا بودند، سه تا برای هر طرف رود اردن وجود داشتند. آنها همه شهرهای لایوان بودند (مراجعه شود به یوشع ۲۱)، جایی که لایوان، که ارث زمین نداشتند، زندگی می‌کردند. آنها بخشی از سیستم عدالت "چشم در برابر چشم" اسرائیل بودند. اگر شخصی به طور تصادفی یک هم پیمان را کشته بود، این خانواده حق قانونی برای کشتن او را داشت (به عنوان مثال، انتقام خون از اعداد ۳۵: ۱۲؛ تثنیه ۱۹: ۶ و ۱۲؛ یوشع ۲۰: ۳، ۵، ۹). اگر فردی که به طور تصادفی دیگری را کشته بود به یکی از این شهرهای خاص فرار میکرد، ریش سفیدان او را محاکمه میکردند. اگر متوجه میشدند که قتل عمدی نیست، پس فرد می‌توانست با خیال راحت (تا زمان مرگ کشیش اعظم) در شهر زندگی کند. سپس او می‌تواند با خیال راحت (به معنای قانونی) به خانه بازگردد.

توجه کنید در اینجا "در سراسر اردن" میتواند به ساحل شرقی اشاره کند.

۴: ۴۲ "ناخواسته" اصطلاح نفی (BDB 395) به طور تصادفی، بدون پیش آمدی یا تعصب، به مرگ یک همسر اسرائیلی اشاره دارد. ما آن را کشتار وحشیانه می‌نامیم.

فقدان انگیزه بد عنصر کلیدی است. این قلب الهیات سیستم قربانی می‌شود. هر گناهی که به طور عمدی صورت گیرد، به قربانی نیاز نداشت (یعنی خروج ۲۱: ۱۲-۱۴؛ لایوان ۴: ۲۲، ۲۷؛ ۵: ۱۵-۱۸؛ ۲۲: ۱۴؛ اعداد ۱۵: ۲۷، ۳۰؛ تثنیه ۱۷: ۱۲-۱۳؛ یوشع ۲۰: ۱-۶). حتی قربانی ملی توسط کاهن اعظم در روز تطهیر (لایوان ۱۶) نمیتوانست گناه عمدی را پوشش دهد (مراجعه شود به مزامیر ۵۱: ۱۴ الی ۱۷)! آیا شما خوشحال نیستید که ما قربانی عهد

در این نقطه من می خواهم یک نقل قول از NIDOTTE، جلد ۲، انجام دهم. بحث در مورد مفهوم: "غیر عمد" یا "سهوا" (لاویان ۴: ۲) هم استراتژیک و هم مشکل ساز است (مراجعه شود به ۴: ۱۳، ۲۲، ۲۷: ۵، ۱۵، ۱۸، ۲۲: ۱۴؛ اعداد ۱۵: ۲۲، ۲۴-۲۹) به همین دلیل برخی از محققان به این نتیجه رسیدند که گناه تنها گناه غیر عمد، یعنی گناهی که اشتباهات صورت گرفته اند، ناآگاهی از اینکه عمل خاص گناه بوده است (مراجعه شود به Melgrom، ۱۹۹۱، ۲۲۸-۲۹). با این حال، کلمه "غیر عمد" به معنای واقعی کلمه "در خطا" است (فعل به معنای مرتکب خطا شدن، همراه شدن، است). اگر چه این نیز می تواند به این معنی باشد که خطا ناخواسته یا ناآگاهانه بود (مراجعه شود به اعداد ۳۵: ۱۱، ۱۵، ۲۲-۲۳؛ یوشع ۲۰: ۳۹)، اما این الزام نیست (مراجعه شود به اول سموئیل ۲۶: ۲۱؛ جامعه ۵: ۶) "ص ۹۴).

NASB (به روز شده) ۴: ۴۴ الی ۴۹

^{۴۴} این است شریعتی که موسی پیش روی بنی اسرائیل نهاد. ^{۴۵} اینهاست شهادت و فرایض و قوانینی که موسی به بنی اسرائیل بیان داشت، هنگامی که ایشان از مصر بیرون آمده، ^{۴۶} در آن سوی اردن، در دره مقابل بیت فِعمور بودند، در سرزمین سیحون، پادشاه آموریان که در حِشبون ساکن بود، آن که موسی و بنی اسرائیل هنگام بیرون آمدن از مصر، او را شکست دادند ^{۴۷} و سرزمین او و نیز سرزمین عوج، شاه باشان، یعنی سرزمین دو شاه آموری را که در آن سوی اردن، به جانب شرق است، تصرف کردند، ^{۴۸} از عَرُوعیر واقع در کنار وادی ارنون تا کوه سیئون که همان جرمون باشد، ^{۴۹} و تمامی عَرَبه در شرق اردن، تا دریای عَرَبه، زیر دامنه های کوه پیسگاه.

۴: ۴۴ الی ۴۵ "شریعت... شهادت... فرایض... قوانین" به موضوع خاص در ۴: ۱ مراجعه کنید.

۴: ۴۵ "اینهاست شهادت" این واژگانی است که مزامیر برای توصیف تورات یا قانون خدا مورد استفاده قرار داد. کلمه "تورات" به معنای "تعالیم" خداوند است. این قانون به عنوان یک مسئولیت و بار برای شکستن انسان نبود. روایات شفاهی که در اطراف قانون رشد پیدا کردند، باعث شدند که آن را بارور کنند. عهد عتیق چیزی بیش از دوست داشتن و خودآزمایی خداوند در میان جهل انسان نیست. شریعت عهد عتیق به جدی بودن گناه، ضعف بشریت و نیاز به یک نجات دهنده اشاره می کند، اما این امر با عشق داده میشود (مراجعه شود به مزامیر ۷-۹).

■ "که موسی به بنی اسرائیل بیان داشت، هنگامی که ایشان از مصر بیرون آمده" موسی بار دیگر برای ده فرمان اینجا است. اما افرادی که این بار آنها را شنیدند، در خروج ۲۰ در کوه سینا که برای اولین بار خوانده میشدند، کودک بودند. موسی برای کودکان اسرائیل کاری انجام داده است که از پدر انتظار دارد که در خانه اش انجام دهد. هر نسل باید نسل جدیدی را جع به اراده خدا برای زندگی خود بگوید.

۴: ۴۶ الی ۴۹ این آیات خلاصه تاریخی از این دو پیروزی هستند. دلیل اینکه خداوند دو پیروزی را در شرق اردن میان دو گروه تقسیم کرد، مشابه مفهوم میوه های اول است. اولین میوه در یهودیت، کمی برداشت است تا ثابت کند که خداوند وفادار است و تمام برداشت می آید. شکست دو پادشاه آموری در شرق اردن به اسرائیل گفت: "من شما را دوست دارم. من وعده دادم که زمین را بدهم، می دانید که منظورم این است. اعتماد کنید و از من اطاعت کنید و من بقیه را به شما خواهم داد." این خلاصه، خلاصه ای دیگر از تجربه اسرائیل در پایان دوره سرگردانی بیابان در موآب است.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. آیا ایمان عهد عتیق در اصل قانونی برای حفظ بود یا وسیله ای برای برقراری ارتباط با خدا؟
۲. چرا کتاب مقدس به پدر و مادر تذکر میدهد تا در مورد خدا به فرزندان خود تدریس کنند؟
۳. چرا خداوند انسان را منع می کند تا نمادی فیزیکی از او را به نمایش نگذارد؟
۴. گنج ویژه خداوند اسرائیل چگونه بود؟ و چرا؟
۵. دو مورد پیشنهادی برای یک جامعه سالم و پایدار را فهرست کنید.
۶. سه عاقبت برای شکستن پیمان را فهرست کنید.

۷. آیا این عبارت یکتاپرستی را تعلیم میدهد یا چند خدا پرستی را؟
۸. چرا خدا اسرائیل را انتخاب می کند؟
۹. هدف انتقام "چشم در برابر چشم" چیست؟
۱۰. آیا سیستم قربانی به اندازه کافی با گناه کردنهای انسان مقابله کرد؟ چرا و چرا نه؟
۱۱. قربانی برتر مسیح چگونه است؟

تثنيه ٥

تقسيم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
ده فرمان بازبینی شدند	دادن قانون در سینا	ده فرمان	ده فرمان
٥ الی ١ :٥	٥ الی ١ :٥	٥ الی ١ :٥	١ :٥
			٥ الی ٢ :٥
٧ الی ٦ :٥	٧ الی ٦ :٥	٦ :٥	٦ :٥
		٧ :٥	٧ :٥
١٠ الی ٨ :٥	١٠ الی ٨ :٥	١٠ الی ٨ :٥	١٠ الی ٨ :٥
١١ :٥	١١ :٥	١١ :٥	١١ :٥
١٢ :٥	١٢ :٥	١٢ :٥	١٢ :٥
١٣ :٥	١٣ :٥	١٣ :٥	١٣ :٥
١٤ :٥	١٤ :٥	١٤ :٥	١٤ :٥
١٥ :٥	١٥ :٥	١٥ :٥	١٥ :٥
١٦ :٥	١٦ :٥	١٦ :٥	١٦ :٥
١٧ :٥	١٧ :٥	١٧ :٥	١٧ :٥
٢١ الی ١٨ :٥	١٨ الی ٢١ الف	٢١ الی ١٨ :٥	٢١ الی ١٨ :٥
	١٨ ب :٥		
٢٢ :٥	٢٢ الی ٢٧ :٥	٢٢ :٥	٢٢ :٥
مردم از حضور خدا میترسند		ترس مردم	موسی به عنوان واسطه
٢٣ الی ٣٣ :٥		٢٣ الی ٢٧ :٥	٢٣ الی ٢٧ :٥
	٢٨ الی ٣٣ :٥	٢٨ الی ٣١ :٥	٢٨ الی ٣١ :٥
		٣٢ الی ٣٣ :٥	دوست داشتن یهوه اساس شریعت است
			(٣٢ الی ٣٦ :٥)
			٣٢ الی ٣ :٥

مطالعه حلقه^۵ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه زمینه

A. *Ancient Israel*, Roland de Vaux, جلد ۱، صفحات ۱۴۳-۱۴۴، کدهای شریعت را فهرست میکنند:

۱. دکالوگ - خروج ۲۰: ۲ الی ۱۷، تثنیه ۵: ۶ الی ۲۱
 ۲. کد پیمان - خروج ۲۰: ۲۲ الی ۲۳ الی ۳۳
 ۳. تثنیه - تثنیه ۱۲ الی ۲۶
 ۴. قانون مقدس بودن - لاویان ۱۷ الی ۲۶
 ۵. کد کشیشانه - لاویان ۱ الی ۷، ۱۱ الی ۱۶
- تمامی این کدها تورات تلقی میشوند. آنها دستورالعمل های الهی خاصی درباره کارها و نگرش ها هستند.

B. انواع قوانین اسرائیل

۱. Casuistic - قوانین مشخص شده توسط "اگر... پس". عواقبی برای اقدامات وجود دارد. این معمولاً دستورالعمل برای جوامع است.
۲. Apodictic - قوانینی که به عنوان ممنوعیت عمومی بیان می شوند (معمولاً گفته های دوم شخص جمع - "شما نباید..."). این معمولاً دستورالعمل برای زندگی روحانی است.

C. نفوذ فرهنگی

۱. در محتوا - کدهای قانون قبلی
 - a. لیبیت - ایستار
 - b. کد حمورابی

۲. در قالب - معاهدات هیتی (Suzerain)، که در چندین الگوی مجموعه ای رخ می دهد، اما تثنیه و یوشع ۲۴، الگوی دوران ۲۰۰۰ قبل از میلاد را دنبال می کنند که تاریخی بودن آن را نشان می دهد (مراجعه شود به *Ancient Israelite Literature*, John H. Walton, صفحات ۹۵-۱۰۷; *The Bible in Its World*, K.A. Kitchen, صفحات ۸۰-۹۵؛ نگاهی به مقدمه کتاب VII.

^۵ تقسیم بندی پاراگرافها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می باشند. هر ترجمه جدید، پاراگرافها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکر است. هر نسخه این موضوع را به شیوه ای متمایز به کار می گیرد. همانطور که متن را می خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن (پاراگرافها) را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعا کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: واژه نامه.

NASB (به روز شده) ۵: ۱ الی ۵

۱ موسی تمامی بنی اسرائیل را فرا خواند و به ایشان گفت: «ای اسرائیل، فرایض و قوانینی را که من امروز در گوش شما می گویم بشنوید. آنها را فراگیرید و به دقت به جای آورید. ۲ یهوه خدای ما در حوریب با ما عهد بست. ۳ خداوند این عهد را نه با پدران ما، بلکه با ما بست که همگی امروز در اینجا زنده ایم. ۴ خداوند در آن کوه، از میان آتش، روبه رو با شما سخن گفت. ۵ در آن هنگام، من میان خداوند و شما ایستاده بودم تا کلام خداوند را به شما بیان کنم، زیرا شما به سبب آتش می ترسیدید و به فراز کوه برنیامدید. او چنین فرمود:

۵: ۱ " تمامی بنی اسرائیل " این قانون برای همه بود (نه یک گروه نخبه)، اما موسی احتمالاً با بزرگان صحبت میکرد که بعداً به همه مردم (به عنوان مثال، قبایل، قبیله) سخنانش گفته شود. برای "اسرائیل" موضوع خاص ۱: ۱ را ببینید.

■ "بشنوید" به یادداشت ۴: ۱ مراجعه کنید.

■ "فرایض و قوانینی" به یادداشت ۴: ۱ مراجعه کنید.

■ "آنها را فراگیرید و به دقت به جای آورید" این عبارت دارای سه فعل است:

۱. "آنها را بیاموزید" (Qal, KB 531, BDB 540), کامل، مراجعه شود به ۴: ۱۰، ۵: ۱، ۱۴: ۲۳، ۱۷: ۱۹، ۱۸: ۹، ۳۱: ۱۲، ۱۳.
۲. "آنها را مشاهده کنید" (Qal, KB 1581, BDB 1036), کامل، مراجعه شود به ۴: ۲، ۶، ۹، ۴۰: ۵، ۱۰: ۱۲، ۲۹: ۳۲، ۶: ۲، ۳: ۱۷ [دو بار]، ۲۵: ۷، ۸، ۹ [دو بار]، ۱۱، ۱۲ [دو بار]، و غیره
۳. "با دقت" - به معنای واقعی کلمه "انجام دهید" (Qal, KB 889, BDB 793) ساختار نامحدود)

این سه فعل معنای شما را خلاصه میکنند (KB 1570, BDB 1033)، مانند ۴: ۱، ۵: ۱، ۱: ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷ [دو بار]، ۲۸ [دو بار]، ۶: ۳، ۴: ۹، ۱: ۲۰؛ ۳: ۲۷؛ ۹)، که به معنی "شنیدن به منظور انجام دادن" است!

۵: ۲ "یهوه خدای ما" موضوع خاص: اسامی خدا در ۱: ۳ را مطالعه کنید.

■ "بست" این به معنای واقعی کلمه "برش/قطع" است (Qal, KB 500, BDB 503)، کامل [دو بار]، این یک روش از تصویب میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی است (به عنوان مثال، "برای قطع یک پیمان"، پیدایش ۱۵: ۱۸؛ ۲۱: ۲۷، ۳۲؛ ۳۱: ۴۴؛ خروج ۳۴: ۲۷؛ تثبیه ۵: ۳؛ ۲۹: ۱۲؛ ۳۱: ۱۶). ابراهیم یک بز، گاو و دیگر حیوانات را برداشت، آنها را نصف کرد، هر نیمه را در طرفی گذاشت و از میان آنها به عنوان علامتی از عهد رد شد. این احتمالاً منجر به لعن کردن بر آنهاست که میثاق را میشکند (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۹-۱۸؛ ارمیا ۳۴: ۱۸) و یا حتی غذا برای بستن پیمان.

■ "عهد با ما" به یادداشت ۴: ۱۳ مراجعه کنید.

■ "در حوریب" حوریب نام عبری کوه سینا است. موضوع خاص: در تثبیه ۱: ۲ را مطالعه کنید.

۵: ۳ "پدران ما" بعضی از محققان این عبارت را با اشاره به پدرسالارها، ابراهیم، اسحاق و یعقوب می بینند، اما دیگران آن را با اشاره به پدر و مادر، نسل شرور که در بیابان می میرند، مقایسه می کنند (مراجعه شود به اعداد ۲۶: ۶۳-۶۵). به نظر می رسد که عبارت بعدی، گزینه دوم را تأیید می کند.

■ "همگی امروز در اینجا زنده ایم" این به کودکان (یعنی کمتر از بیست سال) نسل شرور اشاره دارد. این به وضوح نشان می دهد که کلام یهوه مربوط به این نسل و هر نسل از جمله امروز است.

۵: ۴ "رو به رو" این به یک برخورد شخصی (نه به معنای واقعی کلمه) در کوه حوریب/سینا در خروج ۱۹ اشاره دارد. این یک اصطلاح عامیانه است (پیدایش ۳۲: ۳۰، خروج ۳۳: ۱۱، تثبیه ۵: ۴، ۳۴: ۱۰، داوران ۶: ۲۲، حزقیال ۲۰: ۳۵).

■ "از میان آتش" این یک اشاره مکرر به خروج ۱۹ است (مراجعه شود به ۴: ۱۲، ۱۵، ۳۳، ۳۶؛ ۵: ۴، ۲۲، ۲۴، ۲۶؛ ۱۰: ۹؛ ۱۰: ۴).

۵: ۵ " در آن هنگام، من میان خداوند و شما ایستاده بودم تا کلام خداوند را به شما بیان کنم، زیرا شما به سبب آتش می‌ترسیدید " مردم از یهوه ترسیدند، بنابراین موسی واسطه‌ای میان یهوه و اسرائیلی‌ها بود (مراجعه شود به خروج ۱۶: ۱۶).

NASB (به روز شده): ۵: ۶

۶ «مَنْم یهوه، خدای تو، که تو را از سرزمین مصر، از خانه بندگی، بیرون آوردم.

۵: ۶ " مَنْم یهوه " این ممکن است به "من هستم" هستم. "من خدای همیشه زنده هستم، من همیشه موجود هستم تفسیر شود. یهوه یک فرم از فعل عبری "بودن" است (مراجعه شود به خروج ۳: ۱۴). موضوع خاص: نام خداوند در ۱: ۳ را مطالعه کنید.

■ "که تو را از سرزمین مصر بیرون آوردم" توجه داشته باشید که فیض یهوه و انتخابش، پیش از آنکه قانون داده شود، آمد. خدا اسرائیل را انتخاب کرد، اسرائیل او را انتخاب نکرد. این انتخاب برای ابراهیم در وعده / پیمان بی قید و شرط پیدایش ۱۵: ۱۲-۲۱ بود.

NASB (به روز شده): ۵: ۷

۷ تو را خدایان دیگر غیر از من نباشد.

۵: ۷ " خدایان دیگر غیر از من نباشد " "قبل از" (BDB 818 # 7) به معنای واقعی کلمه "قبل از چهره من" است که اصطلاحی است برای "هیچ چیز دیگری در رده من" (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۳، ۲۳). یهوه تنها، منحصر به فرد، همیشه موجود است! این یک ادعای توحید است (مراجعه شود به خروج ۸: ۱۰؛ ۹: ۱۴؛ ۱۰: ۳۵؛ ۳۹؛ ۳۳؛ ۲۶؛ اول سموئیل ۲: ۲؛ دوم سموئیل ۷: ۲۲؛ ۲۲؛ ۳۲؛ اشعیا ۴۶: ۹). این ادعا و تصریح اولیه، منحصر به فرد بودن ایمان اسرائیل در یک خاورمیانه ای است که چندین خدا را میپرستند. به یادداشت ۶: ۴ توجه کنید.

NASB (به روز شده): ۵: ۸ الی ۱۰

۸ «هیچ تمثال تراشیده برای خود مساز، خواه به شکل هر آنچه بالا در آسمان است و یا پایین بر زمین و یا در آبهای زیر زمین. در برابر آنها سجده مکن و آنها را عبادت منما. زیرا من یهوه خدای تو، خدایی غیورم که جزای تقصیرات پدران را به فرزندان و به پشتِ سوّم و چهارم آنان که مرا نفرت کنند می‌رسانم، اما کسانی را که مرا دوست بدارند و فرمانهایم را حفظ کنند، تا هزار پشت محبت می‌کنم.

۵: ۸ "تمثال" این به معنای واقعی کلمه "تصویر حکاکی شده" (BDB 820) است. این می‌تواند به (۱) نمایندگی فیزیکی یهوه اشاره کند (مراجعه شود به ۴: ۱۲، ۱۵-۱۹، ۲۳، ۲۵). گوساله طلایی خروج ۳۲ نماینده یهوه بود. یا (۲) بت‌های خارجی (مراجعه شود به لاویان ۱۹: ۴؛ ۲۶: ۱).

■ "زمین" موضوع خاص: سرزمین، کشور، زمین (۸۶۲) در زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: سرزمین، کشور، زمین (۸۶۲)

SPECIAL TOPIC: LAND, COUNTRY, EARTH

همانند تمام ریشه های عبری، متن در تعیین معانی مورد نظر بسیار مهم است. تعداد محدودی از ریشه های عبری (به عنوان مثال، زبان سامی باستانی) هر یک از آنها را با معانی و مفاهیم مختلف عمل می‌کند. این ریشه (BDB 75، KB 90) می‌تواند معنی باشد

۱. کل سیاره (هر چند قدمت آن اندازه و شکل آن را درک نمی‌کرد. معمولاً از "جهان شناخته شده" استفاده می‌شود)

a. پیدایش ۱-۶؛ ۹-۱۰؛ ۳۲؛ ۱۱؛ ۱، ۴، ۸، ۹؛ ۱۴؛ ۱۹؛ ۱۸؛ ۱۸؛ ۲۵؛ ۲۲؛ ۱۸ و غیره

b. خروج ۹؛ ۲۹؛ ۱۹؛ ۵

c. مزمو ۸؛ ۱، ۴؛ ۲۴؛ ۱؛ ۴۷؛ ۲، ۷؛ ارمیا ۲۵؛ ۲۶، ۲۹، ۳۰

d. امثال ۸؛ ۳۱

e. اشعیا ۲؛ ۱۹، ۲۱؛ ۶؛ ۳؛ ۱۱؛ ۴، ۹؛ ۱۲؛ ۱۲؛ ۵

۲. زمین در برابر بهشت

a. پیدایش ۱؛ ۲

- b. خروج ۲۰: ۴
- c. تنبیه ۵: ۸، ۳۰: ۱۹
- d. اشعیا ۳۷: ۱۶
۳. استعاره برای انسانهای ساکن در سیاره
- a. پیدایش ۶: ۱۱، ۱۱: ۱
- b. اول پادشاهان ۲: ۲، ۱۰: ۲۴
- c. یعقوب ۳۷: ۱۲
- d. مزامیر ۳۳: ۸، ۶۶: ۴
۴. کشور یا قلمرو
- a. پیدایش ۱۰: ۱۰ و ۱۱، ۱۱: ۲۸ و ۳۱
- b. به خصوص اسرائیل (نعمتی از یهوه، او مالکش است)
۵. خاک، مراجعه شود به یوشع ۷: ۲۱
۶. دنیای زیرین
- a. خروج ۱۵: ۱۲
- b. مزامیر ۲۲: ۲۹، ۷۱: ۲۰، ارمیا ۱۷: ۱۳، یونا ۲: ۶
۷. دنیای جدید
- a. اشعیا ۱: ۱ الی ۷، ۶۵: ۱۷، ۶۶: ۲۲
- b. مراجعه شود به عهد جدید رومیان ۸: ۱۹ الی ۲۲، غلاطیان ۶: ۱۵، دوم پطرس ۳: ۱۳، مکاشفه ۲۱: ۱ و ۵
- به یاد داشته باشید که متن، متن، متن بسیار مهم است. اغلب ریشه های شناخته شده می توانند کمک کنند، اما نه همیشه.

۹: ۵ "در برابر آنها سجده مکن و آنها را عبادت منما" اینها دو حالت فعلی نفی هستند:

۱. "پرستش کردن" - BDB 1005، KB 295 Hishtaphel، غیر کامل یا *Hithpael* غیر کامل، که به معنای "تعظیم کردن"، "غفلت" است (مراجعه شود به ۴: ۱۹؛ ۸: ۱۹؛ ۱۱: ۱۶؛ خروج ۲۰: ۵؛ ۲۳: ۲۴)
۲. "خدمت کردن" - BDB 712، KB 773، *Hophal*، غیر کامل، که به معنی "انجام دادن"، "خدمت کردن به عنوان یک برده" و یا "انجام اعمال عبادت" (مراجعه شود به ۱۳: ۲؛ خروج ۲۰: ۵؛ ۲۳: ۲۴) است.

یهوه گرایش "مذهبی" و "خرافات" قلب انسان سقوط کرده را می دانست و تلاش کرد تا با آشکار ساختن خود و اهدافش از تأثیرات مخرب بت پرستی خاور نزدیک، محافظت کند.

■ "غیور" (در نسخه انگلیسی "حسود" نوشته شده است) به یادداشت ۴: ۲۴ مراجعه کنید.

■ فعل "بازدید" (BDB 823، KB 955، *Qal*، وجه وصفی فعال) چندین مفهوم دارد:

۱. بازدید برای برکت دادن - پیدایش ۲۱: ۱؛ ۵۰: ۲۴، ۲۵؛ خروج ۱۳: ۱۹؛ روت ۱: ۶؛ مزامیر ۶۵: ۹؛ ۱۰۶: ۴؛ ارمیا ۲۷: ۲۲؛ ۲۹: ۱۰؛ ۳۲: ۵
۲. بازدید برای مجازات - خروج ۲۰: ۵؛ ۳۴: ۷؛ ارمیا ۱۱: ۲۲؛ ۱۳: ۲۱؛ ۲۱: ۱۴؛ ۲۴: ۲۵؛ عاموس ۳: ۲، ۱۴؛ هوشع ۱: ۴؛ ۱۵: ۴؛ ۱۴: ۱۲؛

۲

■ "تقصیرات پدران" اصطلاح "تقصیر/جرم" (BDB 730) ممکن است به ریشه مشابه، "به پیچ و تاب" مرتبط باشد (مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۹: ۲۰؛ ۲۴: ۱۷؛ اول پادشاهان ۸: ۴۷؛ مزامیر ۱۰۶: ۶). اسرائیل برای نافرمانی خود مجازات شده است (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۵، ۳۴: ۷، لایوان ۱۸: ۲۵؛ اعداد ۱۸: ۱۴؛ تنبیه ۱۹: ۱۵؛ ارمیا ۲۵: ۱۲؛ ۳۶: ۳۱؛ عاموس ۳: ۲).

■ "فرزندان و به پشتِ سؤم و چهارم آنان که مرا نفرت کنند" توجه داشته باشید مجازات خودسرانه یا بی قاعده نیست، بلکه نسبت به افرادی است که از یهوه "متنفرند" (BDB 971، KB 1338، *Qal*، وجه وصفی فعال) هدایت می شود. این بدان معنی است که بی اعتقادی از طریق خانواده ها جریان می یابد. تأثیر والدین برای توسعه ایمان حیاتی است (یادداشت‌های ۴: ۱۰ را مطالعه کنید). در خاور نزدیک باستان، چند نسل از خانواده ها با یکدیگر زندگی

می کردند. بی اعتقادی و / یا نافرمانی یک نسل بر کل خانواده تاثیر می گذاشت. این بخشی از مفهوم عبری مشارکت است (یعنی، یک نفر بر کل تاثیر میگذارد - آدم، Achan، داوود، عیسی).

به این حس فطری، جنبه فردی ایمان (مراجعه شود به ۲۴: ۱۶؛ دوم پادشاهان ۱۴: ۶؛ ارمیا ۳۱: ۲۹-۳۰؛ حزقیال ۱۸) باید اضافه شود!

۵: ۱۰ "محبت میکنم" (در نسخه انگلیسی "محبتم را نشان میدهم" نوشته شده است و در اینجا تفسیر بر روی فعل نشان دادن است) این فعل (BDB KB 889, 793) یک حلقه *Qal* فعال است که با عمل در حال انجام در آیه ۹ همخوانی دارد.

■ "محبت" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید

موضوع ویژه: عشق ورزیدن (HESED)

SPECIAL TOPIC: LOVINGKINDNESS (HESED)

این اصطلاح دارای یک زمینه معنایی گسترده است BDB. آن را به این ترتیب مشخص می کند. (338-339)

A. در ارتباط با انسان استفاده می شود

۱. مهربانی به هموعان (به عنوان مثال، اول سموئیل ۲۰: ۱۴؛ دوم تواریخ ۲۴: ۲۲)
۲. مهربانی نسبت به فقرا و نیازمندان (به عنوان مثال، میکاه ۶: ۸)
۳. محبت (ارمیا ۲: ۲؛ هوشع ۶: ۴)
۴. ظاهر (اشعیا ۴۰: ۶)

B. در رابطه با خدا استفاده می شود

۱. وفاداری و عهد و پیمان
 - a. "در رستگاری از دشمنان و مشکلات" (به عنوان مثال، ارمیا ۳۱: ۳؛ عزرا ۲۷: ۲۸؛ ۹: ۹)
 - b. "در حفظ زندگی از مرگ" (به عنوان مثال، یعقوب ۱۰: ۱۲؛ مزامیر ۸۶: ۱۳)
 - c. "در سریعتر شدن زندگی معنوی" (به عنوان مثال، مزامیر ۱۱۹: ۴۱، ۷۶، ۸۸، ۱۲۴، ۱۴۹، ۱۵۰)
 - d. "در رستگاری از گناه" (نگاه کنید به مزامیر ۲۵: ۷؛ ۵۱: ۳)
 - e. "در نگهداری پیمان" (به عنوان مثال، دوم تواریخ ۶: ۱۴، نحمیا ۱: ۵، ۹: ۳۲)
۲. توصیف یک ویژگی الهی (به عنوان مثال، خروج ۳۴: ۶؛ میکاه ۷: ۲۰)
۳. مهربانی خدا
 - a. "فراوان" (به عنوان مثال، نحمیا ۹: ۱۷؛ مزامیر ۱۰۳: ۸)
 - b. "بزرگ در اندازه" (به عنوان مثال، خروج ۲۰: ۶؛ تشبیه ۵: ۱۰؛ ۷: ۹)
 - c. "ماندگاری" (به عنوان مثال، اول تواریخ ۱۶: ۳۴، ۴۱، دوم تواریخ ۵: ۱۳، ۷: ۳، ۶: ۲۰؛ عزرا ۳: ۱۱)
 ۴. اعمال محبت (به عنوان مثال، دوم تواریخ ۶: ۴۲؛ مزامیر ۸۹: ۲؛ اشعیا ۵۵: ۳؛ ۶۳: ۷؛ مراثی ارمیا ۳: ۲۲)

■ "هزاران" این دو آیه به من کمک می کنند تا ماهیت یهوه را ببینم. طبیعت پایه او عشق طولانی است، اما او کسانی را که به عمد او را رد می کنند، تنبیه میکند (به ویژه کسانی که از معرفت او، به عنوان مثال، مردم تحت پیمان). اعداد در این دو آیه نقطه نظر من را تشکیل میدهند.

۱. بدرفتاری با نسل های سوم و چهارم
۲. نشان دادن عشق پیمان به هزاران نسل (مراجعه شود به ۷: ۹)

■ "اما کسانی را که مرا دوست بدارند و فرمانهایم را حفظ کنند" این مشخصه تشبیه است که اطاعت از پیمان یهوه را برای عشق به یهوه مرتبط میسازد (۶: ۵؛ ۷: ۹؛ ۱۲: ۱۰؛ ۱۱: ۱، ۱۳، ۲۲؛ ۱۳: ۳؛ ۱۹: ۹؛ ۳۰: ۶، ۱۶، ۲۰).

عشق یهوه فریبنده نیست، اما به وضوح تعریف شده است. او نشان می دهد هیچ مشکلی نیست. عشق عهد جدید آغازین او با نگهداشتن و پیروی از پیمان حفظ می شود.

"نگه داشتن" (KB 1581, BDB 1036) مفهوم کلیدی در این فصل است (مراجعه شود به ۵: ۱، ۱۰، ۱۲، ۲۹، ۳۲ و بسیاری دیگر در تثنیه). عهد عتیق براساس فضل یهوه و اطاعت / عملکرد انسان بود. یهوه می خواست ناتوانی انسان را در دادن پاسخ درست نشان دهد (غلاطیان ۳). عهد جدید (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸) بر اساس حرکت آغاز و رستگاری خداوند در مسیح است. تقدیر مومنین همچنان رستگاری است (مراجعه شود به افسسیان ۱: ۱۴؛ ۲: ۱۰)، اما آنها از طریق ایمان و با فیض بخشوده و پذیرفته میشوند (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۸-۹). در حال حاضر آنها با قدردانی و عشق خانوادگی اطاعت می کنند (به عنوان مثال "کسانی که مرا دوست دارند"). هدف همان انسان پارسا (مسیحی) است، اما این مکانیزم از عملکرد انسان به عملکرد مسیح تغییر یافته است (مرقس ۱۰: ۴۵؛ دوم قرنتیان ۵: ۲۱).

NASB (به روز شده): ۵: ۱۱

۱۱ "نام یهوه خدای خود را به باطل مَبَر، زیرا خداوند کسی را که نام او را به باطل بَرَد، بی گناه نخواهد شمرد."

۵: ۱۱ "مَبَر" فعل (Qal, KB 724, BDB 669) به معنای "بلند کردن"، حمل، "یا" گرفتن است. به نظر میرسد که یک سخنرانی حاکی از آن است. اسرائیلی ها به نام "عبادت" (مراجعه شود به ۶: ۱۳؛ ۱۰: ۲۰) نامیده می شدند، اما نه نام دیگر خدایان!

این تأکید در پیدایش ۴: ۲۵-۲۶ آغاز می شود، جایی که نسل ست "شروع به فراخوانی نام خداوند" می کند. ابراهیم همین کار را کرد (پیدایش ۱۲: ۸؛ ۲۱: ۳۳)؛ اسحاق همین کار را کرد (پیدایش ۲۶: ۲۵). این همان مفهوم است که توسط یوئیل ۲: ۲۸ الی ۳۲ ارائه شده است. این توسط رسول پطرس در پنتیکاست ادامه می یابد و ادعا می کند که برآورده شده است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۱۴-۲۱)؛ پولس رسول از این عبارت برای ارائه رستگاری جهانی در رومیان ۱۰: ۹-۱۳ استفاده می کند.

نام شخص و شخصیت یهوه را نشان می دهد. اسرائیلیها باید یک پادشاهی کاهنان بر دنیا باشند (مراجعه شود به خروج ۱۹: ۵-۶)، اما فاجعه این است که نافرمانی هایشان از پیمان باعث شد یهوه آنها را مجازات کند (مراجعه شود به تثنیه ۲۷-۲۹) و این پیام را به جهان فرستاد:

۱. قضاوت خداوند به جای برکت دادن

۲. تبدیل شدن مردم خدا به بت پرست

۳. تکامل، انحصار و خودپرستی مردم خداوند!

■ "به باطل" این اصطلاح (BDB 996) به معنای "خالی"، "غیر موجود"، "بیهوده" (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۷، ۱۳۹: ۲۰). این همان کلمه است که در ۵: ۲۰ برای شاهد «دروغین» استفاده شده است. ممکن است که این فرمان به معنی سوگند در نام یهوه اشاره نکند (مراجعه شود به ۶: ۱۳؛ ۱۰: ۲۰)، بلکه در استفاده از نام او در شهادت دروغ قانونی اشاره داشته باشد. اسرائیل به دلیل ناسازگاری مکرر خود، تبدیل به شهادت "دروغ" بر شخصیت و اهداف یهوه شد، که منجر به داوری یهوه گردید (تثنیه ۲۷-۲۹). موضوع خاص را در ۴: ۶ مطالعه کنید.

■ "بی گناه نخواهد شمرد" (در متن انگلیسی این عبارت "خدا او را بدون مجازات رها نخواهد کرد" نوشته شده است) فعل (KB 720, BDB 667). *Piel* غیر کامل که به معنای "تحدید" است) یک استعاره برای چیزی تمیز است، به این ترتیب بی گناه و یا آزاد از گناه (به معنی خروج ۲۰: ۷، ۳۴: ۷، اعداد ۱۸: ۱۱؛ ارمیا ۳۰: ۱۱؛ ۴۶: ۲۸؛ یوئیل ۳: ۲۱؛ نمحیا ۱: ۳). گناه کردن برای انسان عواقبی دارد. معرفی بد یا اشتباه یهوه یکی از جدیترین گناهان است، مخصوصاً برای کسانی که او را می شناسند (مراجعه شود به لوقا ۱۲: ۴۸؛ عبرانیان ۱۰: ۲۶-۳۱)!

NASB (به روز شده): ۵: ۱۲ الی ۱۵

۱۲ "روز شَبَات را نگاه داشته، آن را مقدس بدار، چنانکه یهوه خدایت تو را امر فرموده است. ۱۳ شش روز کار کن و همه کارهایت را انجام بده، ۱۴ اما روز هفتم شَبَات یهوه خدای توست؛ در آن روز هیچ کار مکن، نه تو، نه پسر یا دخترت، نه غلام یا کنیزت، نه گاو یا الاغت یا هر چارپایی که از آن توست و نه غریبی که درون دروازه های توست، تا غلام و کنیزت نیز بتوانند چون تو بیاسایند. ۱۵ به یاد آر که خود در سرزمین مصر غلام بودی و یهوه خدایت تو را با دست نیرومند و بازوی دراز از آنجا به در آورد. از این روست که یهوه خدایت به تو فرمان داده است که روز شَبَات را نگاه داری."

۵: ۱۲ "نگاه داشته" (در متن انگلیسی اصطلاح *Observe* به معنی "مراعات کردن/مشاهده کردن" نوشته شده) این فعل (KB 1581, BDB 1036). *Qal* نامحدود مطلق) به معنای «حفظ» است و در تثنیه بارها مورد استفاده قرار گرفته است.

■ "شَبَات" به موضوع خاص زیر مراجعه شود.

موضوع خاص: شبات

SPECIAL TOPIC: SABBATH

این اصطلاح (BDB 992) به معنای "استراحت" یا "پایان دادن به فعالیت" است. استفاده از آن به عنوان یک روز عبادت شروع می شود با پیدایش ۲: ۲ الی ۳، جایی که یهوه از استراحت خود به عنوان الگویی برای حیوانات (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۲) و انسان (انسان به برنامه منظم کار، استراحت و عبادت نیاز دارد) استفاده می کند. اولین استفاده تخصصی از این روز توسط اسرائیل در خروج ۱۶: ۲۵-۲۶ در جمع منا بود. سپس بخشی از "ده کلام" می شود (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۸-۱۱؛ تثنیه ۵: ۱۲-۱۵). این یک مثال است که ده کلام در خروج ۲۰ کمی متفاوت از ده کلام در تثنیه ۵ است. تثنیه اسرائیل را برای استقرار، زندگی، و کشاورزی در کنعان آماده می کند.

■ "مقدس" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: مقدس

(SPECIAL TOPIC: HOLY)

I. عهد عتیق (عمدتاً از اشعیا الهام گرفته شده)

- A. ریشه اصطلاح *kadosh* (BDB 872, KB 1072) مشخص نیست، احتمالاً کنعانی است. این احتمال هست که بخشی از ریشه آن (یعنی *kd*) به معنی "تقسیم کردن" باشد. این منشا اصطلاح متداول "تفکیک شده برای استفاده خدا (از فرهنگ کنعانی، مراجعه شود به کتاب تثنیه ۷: ۶، ۱۴: ۲ و ۲۱: ۲۶: ۱۹)" است.
- B. در رابطه با حضور خدا در اشیا، مکانها، زمانها و افراد است. در کتاب پیدایش از آن استفاده نشده است ولی در کتابهای خروج، لاویان و اعداد متداول است.
- C. در ادبیات انبیا (به خصوص اشعیا و هوشع) عنصر فردی از پیش وجود دارند ولی بر آن تاکید نشده و پیش آورده نمی شود (موضوع خاص: آن مقدس را مطالعه کنید). این تبدیل به شیوه ای برای اطلاق کردن وجود خدا است (مراجعه شود به اشعیا ۶: ۳). خدا مقدس است. نام او که بیان کننده شخصیت او است مقدس است. مردمش که باید شخصیت او را به دنیای نیازمند آشکار کنند مقدس هستند (در صورتیکه از پیمان ایمان اطاعت کنند).
- D. رحمت و عشق خدا از مفاهیم الهیاتی پیمانها، عدالت و شخصیت اصلی او جدایی ناپذیر هستند. در اینجا تنش خدا نسبت انسان به نامقدس، گمراه و یاغی دیده میشود. مقاله بسیار جالبی در مورد رابطه میان خدا به عنوان "رحیم" و خدا به عنوان "مقدس" در *Synonyms of the Old Testament* اثر Robert B. Girdlestone صفحات ۱۱۲ الی ۱۱۳ وجود دارد.

II. عهد جدید

- A. نگارندگان عهد جدید (به استثنای لوقا) عبری فکر میکردند، ولی به یونانی کوبین مینوشتند. کلیسای عهد جدید از ترجمه یونانی عهد عتیق Septuagint استفاده کرد. این ترجمه یونانی عهد عتیق بود، نه ادبیات، تفکر، یا مذهب یونانی که دستور زبان را کنترل میکرد.
- B. عیسی مقدس است زیرا از خدا و همانند خدا است (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱: ۳۵، ۴: ۳۴، اعمال رسولان ۳: ۱۴، ۴: ۲۷ و ۳۰، مکاشفه ۳: ۷). او مقدس و پارسا است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۱۴، ۲۲: ۱۴). عیسی مقدس است زیرا گناه نکرده است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۸: ۴۶، دوم قرنتیان ۵: ۲۱، عبرانیان ۴: ۱۵، ۷: ۲۶، اول پطرس ۱: ۱۹، ۲: ۲۲، اول یوحنا ۳: ۵).
- C. زیرا خدا مقدس است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۷: ۱۱، اول پطرس ۱: ۱۵۶ الی ۱۶، مکاشفه ۴: ۸، ۶: ۱۰)، فرزندان او باید مقدس باشند (مراجعه شود به رومیان ۸: ۲۸ الی ۲۹، دوم قرنتیان ۳: ۱۸، غلاطیان ۴: ۱۹، افسسیان ۱: ۴، اول تسالونیکیان ۳: ۱۳، ۴: ۳، اول پطرس ۱: ۱۵). مسیحیان نجات می یابند تا با همانند مسیح بودن (تقدس) خدمت کنند.

۱۳: ۵ "کار کن" قوانینی مانند آیات ۱۳ الی ۱۴ باعث توسعه روایات شفاهی (متی ۵: ۲۱-۴۸) شده اند که باید نوشته شوند زیرا سوالی مانند "کار چیست؟" شدیداً مهم است. ربی ها تعریفی را ایجاد کردند تا یهودی وفادار و مومن، قانون را زیر پا نگذارد. ابهام قوانین مکتوب باعث قانونی شدن قوانین شفاهی شد.

۱۴: ۵ "روز هفتم شبات است" روز شبات روز استراحت بود (BDB 992). دو منشا برای شبات وجود دارد: (۱) خروج ۲۰: ۱۱ آن را به پیدایش ۱-۲ می رساند، در حالی که تثنیه آن را به اسارت مصری هدایت می کند (مراجعه شود به ۵: ۱۵). این یک نشانگر پیمان (مثل ختنه) از مردم یهوه بود (یعنی خروج

۳۱: ۱۳، ۱۷؛ حزقیال ۲۰: ۱۲، ۲۰). اطاعت اجباری بود (اشعیا ۵۶: ۲؛ ۵۸: ۱۳؛ ۱۷: ۲۱-۲۲).

مانند خورشید و ماه (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۱۴)، شب‌ها، تقسیم زمان برای فعالیت‌های انسانی را فراهم کرد (مراجعه شود به جامعه ۳). هفت روز هفته راهی شد برای نشانه گذاری روزها و سال‌های خاص (مراجعه شود به خروج ۲۳، لاویان ۲۳). به طور خاص، سبت در جمعه شب شروع می‌شود و تا شنبه شب ادامه پیدا می‌کند، چرا که اسرائیل روز را در پیدایش ۱ چنین دسته بندی می‌کند ("شب و صبح"، پیدایش ۱: ۵، ۸، ۱۳، ۱۹، ۲۳، ۳۱).

۱۵: ۵ "به یاد آر" یادداشت ۷: ۱۸ را مطالعه کنید.

■ "که خود در سرزمین مصر غلام بودی" موسی از این تجربیات برده داری استفاده می‌کند تا انگیزه اسرائیل نسبت به افراد فقیر در جامعه خود باشد:

۱. اجازه دادن به بندگان (و حیوانات) برای یک روز استراحت - ۵: ۱۲-۱۵؛ ۱۶: ۱۲
۲. آزادی و توانبخشی برده‌های یهودی - ۱۵: ۱۲-۱۵
۳. عادل بودن با افراد فقیر و بی گناه جامعه - ۲۴: ۱۷-۱۸
۴. دادن گوشه‌های میدان و جمع آوری برداشت دوم محصولات برای فقرا - ۲۴: ۱۹-۲۲

این عبارت نیز بارها مورد استفاده قرار گرفته اند تا اسرائیل در قبال هدایای یهوه از زمین (یعنی ۶: ۱۰-۱۵) و پیروی از پیمان (یعنی ۸: ۱-۱۰)، و عواقب جدی (یعنی ۸: ۱۱-۲۰) نافرمانی هشدار دهد.

NASB (به روز شده): ۵: ۱۶

۱۶» «پدر و مادر خود را گرامی دار، چنانکه یهوه خدایت تو را امر فرموده است، تا روزهایت دراز شود و در سرزمینی که یهوه خدایت به تو می‌بخشد، سعادت‌مند باشی.

۱۶: ۵ "گرامی دار" این فعل (BDB 457، KB 455، Piel امری) در ابتدا به معنای "سنگین بودن" بود و یک معنای استعاری از "توجه به وزن" یا "افتخار" ایجاد کرد. این افتخار بر اساس توافق نیست، بلکه اقتدار و احترام است. به یک معنا، رابطه بین خدا و انسانیت را مدل می‌کند. نگرش تلخ نسبت به اقتدار در زندگی مذهبی بسیار مهم است!

عیسی بارها به این فرامین همچنین بخشهای دیگر تشبیه اشاره می‌کند:

۱	۱۶: ۵	- انجیل متی ۱۵: ۴، انجیل مرقس ۷: ۱۰
۲	۱۶: ۵ الی ۲۰	- انجیل متی ۱۹: ۱۸، الی ۱۹ الف، انجیل مرقس ۱۰: ۱۹، انجیل لوقا ۱۸: ۲۰
۳	۱۷: ۵	- انجیل متی ۵: ۲۱
۴	۴ الی ۵	- انجیل متی ۲۲: ۳۷، انجیل مرقس ۱۲: ۲۹ الی ۳۰، انجیل لوقا ۱۰: ۲۷
۵	۱۳: ۶	- انجیل متی ۴: ۱۰، انجیل لوقا ۴: ۸
۶	۱۶: ۶	- انجیل متی ۴: ۷، انجیل ۴: ۱۲
۷	۱۵: ۱۹	- انجیل متی ۱۸: ۱۶
۸	۱۵: ۱۹	- انجیل متی ۵: ۳۸

پولس هم اغلب از تشبیه نقل قول می‌کند:

۱	۱۶: ۵	- افسسیان ۶: ۲ الی ۳
۲	۲۱: ۵	- رومیان ۷: ۷
۳	۱۵: ۱۹	- دوم قرنتیان ۱: ۳۱
۴	۲۳: ۲۱	- غلاطیان ۳: ۱۳
۵	۴: ۲۵	- دوم قرنتیان ۹: ۹، اول تیموتائوس ۵: ۱۸
۶	۲۶: ۲۷	- غلاطیان ۳: ۱۰
۷	۱۲: ۳۰ الی ۱۴	- رومیان ۱۰: ۶ الی ۸
۸	۲۱: ۳۲	- رومیان ۱۱: ۸

(مراجعه شود به Richard N. Longenecker, *Biblical Exegesis in the Apostolic Period*, صفحات ۴۲-۴۳، ۹۲-۹۵). ظاهراً

نویسندگان عهد جدید از عهد عتیق به طور گسترده استفاده می کردند، اما به طور قانونی!

■ "و مادر خود" با وجود اینکه در جامعه شرقی، زنان به لحاظ قانونی در سطح ملک و اموال تلقی میشدند، این بالا بودن مقام مادران را نشان می دهد. به مادر یهودی در منزل خود احترام گذاشته میشد. اقتدار والدین به شدت مورد احترام بوده است (مراجعه شود به خروج ۲۱: ۱۷؛ تثنیه ۲۷: ۱۶). هر دو طرف باید مورد احترام و اطاعت قرار گیرند (مراجعه شود به امثال ۱: ۸، ۶: ۲۰، ۱۵: ۲۰، ۱۹: ۲۶، ۲۰: ۲۰، ۲۳: ۲۲-۲۵، ۳۰: ۱۱، ۱۷).

■ "تا روزهایت دراز شود" آیه ۳۳: ۴؛ ۴۰: ۱۱؛ ۹ نشان می دهد که این وعده ای به جامعه بود، و نه در درجه اول به یک فرد. اگر مشخصه جامعه ای رفتار احترام آمیز در خانه و احترام به زندگی خانوادگی باشد، این جامعه در طول زمان پایدار خواهد بود. یادداشت ۴: ۴۰ را مطالعه کنید.

۱۷: ۵ الی ۲۱ اینها قوانینی هستند که در همه جوامع شرقی مشترک هستند. از اکتشافات باستان شناسی ما می توانیم از قوانین بابلی لیبیت ایزتار و حمورابی که چند صد سال پیش از قانون موسی پیش می آید این اطلاعات را در اختیار داریم. کد حمورابی شبیه به ده فرمان است. این شباهت نشان می دهد (۱) چیزهایی هستند که در هر شرایطی و هر اجتماعی به طور ذاتی اشتباه می باشد و (۲) که موسی فرزند روزگار خود و فرهنگ خود و همچنین پیامبر خدا بود.

NASB (به روز شده): ۱۷: ۵

۱۷ «قتل مکن»

۱۷: ۵ "قتل کردن" فعل عبری "قتل" (*Qal*, KB 1283, BDB 953) غیر کامل) ابتدا به معنای "خشونت شدید" بود. زندگی متعلق به خدا است. این به معنای قتل هر موجودی نیست، زیرا اسرائیل هر دو مجازات اعدام (مراجعه شود به اعداد ۳۵: ۳۰) و جنگ مقدس (مراجعه شود به ۱۷: ۱۳، ۱۶-۱۷) را داشت. فرمان می گوید: "شما نباید به خاطر دلایل خودخواهانه یا انتقام قتل عام کنید" یا "قتل غیر قانونی و قاطعانه را مرتکب نشوید". به نظر من این بخش را نمی توان به عنوان آموزه های کتاب مقدس علیه خدمات نظامی یا مجازات اعدام استفاده کرد.

موضوع خاص: یادداشتهایی در مورد خروج ۲۰ (قتل)

SPECIAL TOPIC: NOTES ON EXODUS 20 (MURDER)

I. متن

A. لازم به یادآوری است که حتی دستوراتی که به نظر می رسد از طبیعت اجتماعی ناشی میشوند، در واقع مذهبی هستند. حاکمیت خدا بر خلقت و رستگاری در این دستورات سایه انداخته شده است. فرمان به قتل نکردن، در تمرکز مناسب، یک کلمه در مورد تصویر خداوند در هر انسان و مراقبت و نگرانی خدا برای زندگی انسان است.

B. لازم به ذکر است که هر فرمانی منعکس کننده جامعه مذهبی است. ممنوعیت گرفتن زندگی به نحوی غیرقانونی عمدتاً در اصل با جامعه مومنین است. پیامدهای آن به گستردگی بشریت است!

II. مطالعه کلمات و اصطلاحات مهم

A. "قتل"

۱. این یک اصطلاح نادر (*rasah*) برای گرفتن زندگی است، تنها ۴۶ بار در عهد عتیق استفاده شده است. دو اصطلاح دیگر بسیار رایج وجود دارد.

a. *Harag*، ۱۶۵ مرتبه استفاده شده است

b. *Hemit*، ۲۰۱ مرتبه استفاده شده است

۲. اصطلاح (*Rasah*) به نظر می رسد یک معنای محدود و معنای گسترده ای داشته باشد.

a. در اصل، این امر مربوط به زندگی یک شریک پیمان در یک راه قانونی و به طور پیش بینی شده است، که اغلب با "بازخريد زوجین" یا "go'el" همراه است. این استفاده شامل تعمد بود، اما به معنای انتقام قانونی (مراجعه شود به اعداد ۳۵:

۳۴-۳۰؛ لایوان ۲۴: ۱۳-۲۳). در واقع Lex Talionis، "چشم در برابر چشم" (مراجعه شود به پیدایش ۹: ۵-۶) راهی برای محدود کردن انتقام بود. بعدها، شهرهای پناهگاه (تثنیه ۴: ۴۱؛ یوشع ۲۰: ۳) تاسیس شدند تا یک عضو پیمان که به طور تصادفی یا عصبانی یک عضو دیگر جامعه را می کشت بتواند از خشم خانواده قربانی فرار کند.

b. بعدها این اصطلاح برای اشاره به انگیزه یا نگرش در پی گرفتن زندگی بود. مفهوم "تعمد" بالا می رود! (مراجعه شود به خروج ۲۱: ۱۲-۱۴؛ اعداد ۳۵: ۱۱، ۲۲؛ تثنیه ۲۸: ۲۴).

c. تمایز در این فرمان بسیار قابل توجه است. به نظر می رسد در متن فقط به دیگران در جامعه پیمان اشاره میکند. این مربوط به بازخرید زن و شوهر یا انتقام خون است. با این حال، اصطلاح در عبارات بعدی که منعکس کننده دکالوگ، هوشع ۴: ۲ و ارمیا ۷: ۹، برای اشاره به یک قاتل است، استفاده می شود. این کلمه نه تنها به قانون، بلکه به انگیزه نیز مربوط می شود. این از همسایه به انسان دیگر گسترش می یابد.

۳. این اصطلاح قطعاً مرتبط با مسئله اخلاقی مدرن مجازات اعدام یا جنگ نیست. یهودیان هرگز با اعدام جامعه یا جنگ مقدس (و یا در این مورد جنگ ننگین) هیچ مشکلی نداشتند.

۴. بهترین ترجمه برای فرهنگ مدرن ما "قتل عمد است".

III. بینش متنی

A. دستورات ششم، هفتم و هشتم فقط از دو واژه عبری تشکیل شده است. آنها بسیار کوتاه هستند و صریح.

B. زندگی، مانند تمام زندگی، متعلق به خدا است. اینکه چگونه با دیگران رفتار کنیم، افکار ما را درباره خدا بازتاب می دهد

IV. همسوهای عهد جدید

A. عیسی

۱. گسترش او از این فرمان (مراجعه شود به متی ۵: ۲۱-۲۶) به ما جهت گیری مناسب برای بحث مدرن ما در مورد چگونگی اعمال این متن به زندگی امروز ما می دهد.

۲. عیسی، ظاهراً دکالوگ را از قلمرو اعمال به قلمرو انگیزه ها منتقل کرد. ما آن چیزی هستیم که به آن می اندیشیم! "از آنجا که انسان در قلب خود فکر میکند، بنابراین او هست." فکر زندگی مرتبط تر و قابل توجه تر از آن است که معمولاً به آن اعتبار و بها میدهیم.

B. یوحنا

۱. اول یوحنا ۳: ۱۵، این همان مفهوم نفرت از قتل محسوب می شود.

۲. اصطلاحات یونانی در متی ۵: ۲۱ و اول یوحنا ۳: ۱۵ متفاوت هستند، اما معنای آنها اساساً یکسان است.

۳. به جنبه مثبت در اول یوحنا ۴: ۱۹-۲۱ توجه داشته باشید.

V. حقایق کاربردی

A. حتی اگر یک قتل غیر عمد با فرار به یک شهر پناهگاه رفته، از انتقال خون فرار کند (مراجعه شود به اعداد ۳۵، یوشع ۲۰)، مجازات محکومیت در آن شهر تا زمان مرگ کاهن اعظم است. عواقب عمل او هنوز هم باقی می ماند!

B. اگر چه این آیه مستقیماً به خودکشی مربوط نیست، همانطور که پیشینیان احتمالاً هرگز به این رویداد فکر نکردند، متن همچنان یک اصل روحانی را درباره تقدس زندگی انسانی و حاکمیت و هدف خدا برای زندگی انسان ساخته شده در تصویر او می دهد. این متن یک کلام قوی برای روزگار ما دارد!

C. با این حال، این متن، کلام قاطعی برای سوال مدرن ارائه نمیدهد: (۱) مجازات اعدام یا (۲) جنگ. برای اسرائیل، اینها به خودی خود چیزهای بدی نبودند. اسرائیلی ها در هر دو این اعمال دخیل بودند. با این حال، اصل اهمیت زندگی که در تصویر خدا و تحت کنترل او ساخته شده است، حقیقت مهمی در این زمینه است.

D. این متن در مورد حرمت و تقدس زندگی انسانی کلام مورد نیاز را بیان می کند! ما در جامعه مؤمن، نه تنها بر اعمال خودمان، بلکه بر جامعه ما نیز استوار است. هدیه زندگی هم شخصی و مشارکتی است.

ما مسئول بدرفتاری فیزیکی، اجتماعی و روحی بدنمان هستیم، زیرا ما خود حاصل سوء استفاده های جسمی، اجتماعی و روحی دیگران در جامعه هستیم. این خصوصاً در فرهنگی مانند غرب که در آن مجاز به گفتگو و بنابراین تغییر سیستم هستیم، درست است. ما حافظان برادرانمان هستیم!

موضوع خاص: صلح و جنگ

SPECIAL TOPIC: PEACE AND WAR

I. مقدمه

A. کتاب مقدس، تنها منبع ما برای ایمان و عمل، هیچ عبارت قطعی برای صلح ندارد. در حقیقت، در ارائه آن متناقض است. ممکن است عهد عتیق به عنوان رویکردی به صلح اشاره شود که نظامی گرایبی است. عهد جدید، با این حال، جنگ را در مفهوم معنوی نور و تاریکی قرار می‌دهد.

B. ایمان انجیلی، و همچنین ادیان گذشته و حال جهان، هنوز در جستجو و در انتظار عصر طلایی رفاه هستند که درگیری در آن وجود نداشته باشد.

۱. اشعیا ۲: ۲-۴؛ ۱۱: ۶-۹؛ ۳۲: ۱۵-۱۸؛ ۵۱: ۳؛ هوشع ۲: ۱۸؛ میکاه ۴: ۳

۲. ایمان انجیلی آگاهی فردی از مسیح را پیشگویی میکند، اشعیا ۹: ۶-۷

C. با این حال، چگونه ما در یک دنیای پر از درگیری زندگی می‌کنیم؟ سه پاسخ اساسی مسیحی وجود دارد که بین دوره مرگ رسولان و قرون وسطی به لحاظ تاریخی بسط یافتند.

۱. Pacifism - اگرچه در دوران قدیم نادر بود، اما پاسخ اولیه کلیسا به جامعه نظامی روم بود.

۲. فقط جنگ - پس از ایمان آوردن کنستانتین (۳۱۳ میلادی) کلیسا شروع به منطقی ساختن حمایت نظامی از "دولت مسیحی" در پاسخ به تجاوزات متوالی بربرها کرد. این اساساً موقعیت کلاسیک یونان بود. این موقعیت اولین بار توسط Ambrose مطرح شد و توسط آگوستین گسترش و توسعه یافت.

۳. جنگ صلیبی - این شبیه به مفهوم جنگ مقدس عهد عتیق است. این در قرون وسطی در واکنش به پیشرفتهای مسلمانان در "سرزمین مقدس" و مناطق مسیحی باستان مانند شمال آفریقا، آسیای صغیر و امپراتوری روم شرقی ساخته شده است. این از طرف دولت نبود، بلکه به نمایندگی از کلیسا و تحت نظارت آن بود.

۴. همه این سه دیدگاه در قالب مسیحی با دیدگاه‌های متفاوتی در مورد اینکه چگونه مسیحیان باید به یک نظام جهانی افتاده مرتبط شوند، توسعه یافته است. هر کدام بر متون کتاب مقدس تأکید کردند تا دیگران را رد کنند. Pacifism تمایل خود را جدا از جهان میداند. پاسخ "فقط جنگ" از قدرت دولت برای کنترل دنیای شیطانی (مارتین لوتر) حمایت کرده است. موضع جنگ صلیبی از این جهت حمایت کرده است که کلیسا به سیستم جهان افتاده حمله می‌کند تا آن را کنترل کند.

۵. Roland H. Bainton در کتاب خود، *Christian Attitudes Toward War and Peace*، منتشر شده توسط Abingdon، صفحه ۱۵ می‌گوید: "اصلاحات باعث جنگهای مذهبی شدند که در آن سه موقعیت تاریخی ظاهر شدند: جنگ عادلانه در میان لوترها و Anglicans، جنگ صلیبی در کلیساهای اصلاح شده، و صلح آمیز در بین Anabaptists و بعد Quakers. قرن هجدهم در تئوری و در عمل، آرمانهای صلح انسانی رنسانس را احیا کرد. قرن نوزدهم عصر آرامش نسبی و تبعید بزرگ برای از بین بردن جنگ بود. قرن بیستم شاهد دو جنگ جهانی است. در این دوره، سه موقعیت تاریخی دوباره ظهور کرده‌اند. کلیساهای در ایالات متحده به خصوص در مورد جنگ جهانی اول گرایش جهادی گرفتند؛ پاسیفیسم بین دو جنگ شایع بود؛ خلق و خوی جنگ جهانی دوم تقریباً آن جنگ واقعی است."

D. تعریف دقیق "صلح" مورد بحث قرار گرفته است.

۱. به نظر می‌رسد که یونانی‌ها به یک جامعه نظم و انسجام اشاره می‌کنند.

۲. برای رومیان، عدم تعارض ناشی از قدرت حکومت بود.

۳. برای یهودیان صلح هدیه‌ای از یهوه بود که بر مبنای پاسخ مناسب انسان به او بود. معمولاً با اصطلاح کشاورزی (به اصطلاح تثنیه ۲۷-۲۸) بیان میشد. نه تنها رفاه، بلکه امنیت و حمایت الهی نیز شامل می‌شود.

II. مطالب انجیلی

A. عهد عتیق

۱. جنگ مقدس یک مفهوم اساسی عهد عتیقی است. عبارت "کشتن" خروج ۲۰: ۱۳ و تثنیه ۱۷: ۵ در عبری اشاره به قتل عمد دارد (BDB 953)، نه مرگ ناشی از تصادف یا اشتیاق و یا جنگ. یهوه حتی به عنوان یک جنگجو از جانب مردم او دیده می‌شود (مراجعه شود به یوشع - داوران و اشعیا ۵۹: ۱۷، اشاره به افسسیان ۶: ۱۴).

۲. خداوند حتی از جنگ به عنوان وسیله ای برای مجازات مردم متکبرش استفاده می کند - آسوریان اسرائیل را تبعید می کنند (۷۲۲ قبل از میلاد)؛ بابل جدید یهودا را تبعید میکند (۵۸۶ قبل از میلاد).
 ۳. در چنین فضای نظامی، ترسناکی شوکه کننده است که از "بنده رنجور" در اشعیا ۵۳ بخوانیم که می تواند به عنوان صلح طلبی رستگاری طبقه بندی شود.
 B. عهد جدید

۱. در اناجیل سربازان بدون محکوم شدن ذکر شده است. "سنتوریان" رومی اغلب و تقریباً همیشه به عنوان شریف ذکر شده اند.
 ۲. حتی به سربازان مذهبی فرمان داده نمیشود که خدمتشان را (کلیسای اولیه) رها کنند.
 ۳. عهد جدید از نظر تئوری یا عمل سیاسی پاسخ دقیقی به بدبختی اجتماعی نمی دهد، بلکه متمرکز بر رستگاری معنوی است. تمرکز بر روی جنگ های فیزیکی نیست، بلکه در نبرد معنوی بین نور و تاریکی، خیر و شر، عشق و نفرت، خدا و شیطان (افسسیان ۶: ۱۷-۱۰) است.
 ۴. صلح یک نگرش قلب در میان مشکلات جهان است. این فقط مربوط به رابطه ما با مسیح است (رومیان ۵: ۱؛ یوحنا ۱۴: ۲۷)، نه دولت. صلح طلبان انجیل متی ۵: ۹.
 ۵. سیاسی نیستند، بلکه اعلام کنندگان انجیل هستند! فداکاری، نه اختلاف، باید مشخصه زندگی کلیسایی باشد هم برای خودش و هم برای جهان از دست رفته.

NASB (به روز شده): ۵: ۱۸
 ۱۸ «زنا مکن»

۵: ۱۸ "زنا" در عهد عتیق زنا (Qal, KB 658, BDB 610) غیر کامل) فقط به فعالیت جنسی خارج از ازدواج اشاره دارد. این به خاطر دیدگاه عهد عتیق در مورد زندگی پس از مرگ، یک جرم جدی بود. آنها معتقد بودند که به نوعی یک فرد از طریق دانه اش زندگی می کرد. همچنین اهمیت قبایل به ارث بردن و به ارث بردن زمین هایی که توسط پیهوه به آنها اختصاص داده شده است، زنا را به یک مسئله جدی تبدیل کرده بود.

توجه کنید، قانون اول وفاداری به والدین است؛ قانون دوم وفاداری در این است که زندگی برادران را نگیرید. ایده سوم وفاداری درون خانه است. حتی زنان نامزد کرده نیز به عنوان متاهل تلقی میشد (مراجعه شود به تثنیه ۲۲: ۲۳ و مریم به عدم وفاداری متهم شده بود زیرا او نامزد یوسف بود.

این ایده زنا، اغلب به صورت نمادین برای بت پرستی مورد استفاده قرار می گیرد. حزقیل و هوشع به طور مشابه خدا را به عنوان یک شوهر به اسرائیل معرفی می کنند، بنابراین، زمانی که اسرائیل در پی خدایان دیگر رفت، آن را «به دنبال فاحشه رفتن» خوانده و زنا یا وفادار معنوی نبودن محسوب می شد.

NASB (به روز شده): ۵: ۱۹
 ۱۹ «دزدی مکن»

۵: ۱۹ "دزدی" به دلیل متن قوانین حاشیه، این احتمالاً اشاره به آدم ربایی و فروش است (Qal, KB 198, BDB 170) غیر کامل، مراجعه شود به ۲۴: ۷؛ خروج ۲۱: ۱۶). این وفاداری به برادر هم پیمان که زندگی او متعلق به خداوند است را بیان میکند. همه قوانین اطراف مجازات اعدام دارند. این به نظر برای سرقت کوچک سنگین باشد.

NASB (به روز شده): ۵: ۲۰
 ۲۰ «بر همنوع خود شهادت دروغ مده»

۵: ۲۰ "شهادت دروغ مده" در جوامع باستان، هنگام متهم شدن به چیزی شد، مسئولیت متهم بود که اثبات شاکی در اشتباه است، بر خلاف سیستم قضایی مدرن آمریکایی ما در مورد پذیرفتن یک نفر بی گناه تا زمان اثبات مجرم بودن. اگر متهم ثابت کردید که شاکی در اشتباه است، باید مجازاتی برای جرمی که او را بدان متهم کرده بود، تعیین میشد (مراجعه شود به ۱۹: ۱۶-۲۱). از آنجایی که نافرمانی از ده فرمان باعث مرگ شد، شاهد دروغین یک جرم جدی بود! شاهد نادرست نشان دهنده بی اعتمادی در جامعه مومنین است. دروغ شهرت را از بین می برد و زندگی بی گناه یک برادر یا خواهر هم پیمان را

NASB (به روز شده): ۵: ۲۱

«^{۲۱}» به زن همسایه‌ات طمع مورز؛ و حسرت خانه همسایه خود، یا مزرعه او، یا غلام و کنیزش، یا گاو و الاغش، یا هیچ چیز دیگر او را مخور.»

۵: ۲۱ "طمع مورز.... حسرت...مخور" این دو فعل مترادف هستند:

۱. "BDB 326 - Qal, KB 325, covet" غیر کامل، به معنای "میل شدید" برای چیزهای مادی است که می‌تواند مثبت یا منفی باشد. در این زمینه، تمایل غیرقابل کنترل و خودخواهانه برای چیزی است که متعلق به برادر هم پیمان می‌باشد.
۲. "میل" - BDB 16, KB 20, Hiphthapel" غیر کامل، به معنی "میل" (مراجعه شود به ۲۶: ۱۴) و یا "شهوته" (اغلب دارای یک جنبه جنسی همانند ۵: ۲۱) برای بیشتر و بیشتر برای من به هر قیمتی (مراجعه شود به اعداد ۱۱: ۴؛ مزامیر ۱۰۶: ۱۴؛ امثال ۱۳: ۴؛ ۲۱: ۲۶؛ ۲۳: ۳، ۶؛ ۲۴: ۱).

این مربوط به نگرش و انگیزه درونی خود است. این دستورالعمل کلی برای همه دستورات دیگر است. این تنها فرمانی است که به دنبال چرا است، نه چطور. این یکی می‌گوید نه تنها "انجام نمی‌شود" بلکه "این را فکر نمی‌کنم". عیسی یاد داد که ما نه تنها نباید قتل کنیم، بلکه نباید از کسی نفرت داشته باشیم یا نگرش‌هایی که ممکن است به قتل منجر شوند. عیسی این فرمان آخر را به دست آورد و بقیه دستورات را به سطح انگیزه درونی و نگرش نسبت به اعمال بیرونی نسبت داد (متی ۵: ۱۷-۴۸). یک تفاوت کلی در مورد کسی که سرقت نمیکند؛ زیرا خدا دوست ندارد و کسی که سرقت نمیکند، زیرا از دستگیر شدن است هراس دارد، وجود دارد. یکی بر اساس اصول مسیحی عمل می‌کند و دیگری بر مبنای علاقه خود.

NASB (به روز شده): ۵: ۲۲ الی ۲۷

^{۲۲} «این سخنان را خداوند در کوه به تمامی جماعت شما از میان آتش و ابر و تاریکی غلیظ، به صدای بلند گفت، و چیزی دیگر نیفزود. پس آنها را بر دو لوح سنگی نوشت و به من داد. ^{۲۳} اما چون شما آن صدا را از میان تاریکی شنیدید، در حالی که کوه به آتش می‌سوخت، شما نزد من آمدید، آری همه سران قبایل و مشایخ شما، ^{۲۴} و گفتید: "اینک یهوه خدای ما جلال و عظمت خود را به ما نمایانده است و صدای او را از میان آتش شنیده‌ایم. امروز دیدیم که می‌شود خدا با انسان سخن بگوید و انسان زنده بماند. ^{۲۵} پس حال چرا بمیریم، زیرا این آتش عظیم ما را خواهد سوزانید. اگر بیش از این صدای یهوه خدای خود را بشنویم، خواهیم مرد. ^{۲۶} زیرا از میان تمامی بشر کیست که مانند ما صدای خدای زنده را که از میان آتش سخن بگوید، شنیده و زنده مانده باشد؟ ^{۲۷} تو خود نزدیک برو و هرآنچه را که یهوه خدای ما می‌گوید، بشنو. آنگاه هرآنچه را که یهوه خدای ما به تو بگوید به ما بازگو، و ما شنیده، به جا خواهیم آورد.»

۵: ۲۲ "چیزی دیگر نیفزود" ده کلام (دکالوگ) و توضیحات آنها از یهوه هستند، نه موسی (خروج ۳۱: ۱۸ و ۳۴: ۲۷-۲۸ را مقایسه کنید). این وحی است (از خدا)، نه کشف انسان و یا عقلانیت. عبارت "و او هیچ چیز دیگری را اضافه نکرده است" یک روش ادبی برای بیان وحی کامل است (مراجعه شود به ۴: ۲؛ ۱۲: ۳۲).

آیات ۲۲ تا ۲۷ به تجربه اسرائیل در کوه حوریب / سینا ثبت شده در خروج ۱۹ الی ۲۰ اشاره دارند. این وحی را باید مورد احترام قرار داد (مراجعه شود به ۴: ۲؛ ۱۲: ۳۲؛ ۱۴: ۱۴).

۵: ۲۳ "همه سران قبایل و مشایخ شما" بزرگان به موسی آمدند؛ زیرا با ظهور فیزیکی و حضور شخصی یهوه در کوه سینا، آنها ترسیدند (نگاه کنید به آیات ۲۵ الی ۲۶، خروج ۱۹: ۱۶ و ۱۸-۲۰).

۵: ۲۴ "جلال و عظمت خود را" ریشه عبری "جلال" (BDB 458) همان ریشه "افتخار" از آیه ۱۶ است (BDB457). هر دو اصطلاحات تجاری به معنی "سنگین" و یا "وزن"، که به معنای افتخار بود، هستند. این اغلب از نام خدا (به عنوان مثال، مزامیر ۲۹: ۲؛ ۶۶: ۲؛ ۷۹: ۹؛ ۹۶: ۸) است (مراجعه شود به خروج ۲۴: ۱۶ الی ۱۷: ۳۳، ۱۸: ۲۲؛ ۴۰: ۳۴-۳۵؛ اعداد ۱۴: ۲۲) و کارهای او است (مراجعه شود به خروج ۱۶: ۷، ۱۲).

اصطلاح دوم "عظمت" (BDB 152) اغلب در مورد خدا در تثنیه استفاده می‌شود (مراجعه شود به ۳: ۲۴؛ ۵: ۲۴؛ ۹: ۲۶؛ ۱۱: ۲؛ ۳۲: ۳؛ مزامیر ۱۵۰: ۲). یادداشت‌های ۴: ۳۱ و ۱۰: ۱۷ را ببینید.

موضوع خاص: جلال

SPECIAL TOPIC: GLORY

مفهوم انجیلی "جلال" را به سختی میتوان تعریف کرد. افتخار مومنین این است که انجیل و شکوه را در خداوند درک می کنند، نه در خودشان (مراجعه شود به یوحنا ۱: ۲۹-۳۱؛ ارمیا ۹: ۲۳-۲۴).

در عهد عتیق شایع ترین کلمه عبری برای "شکوه" (kbd) در اصل یک اصطلاح تجاری مربوط به مقیاس ("سنگین") بود. آنچه سنگین بود ارزشمند بود یا ارزش ذاتی دارد. اغلب مفهوم روشنایی به این کلمه برای بیان عظمت خدا افزوده شد (مراجعه شود به خروج ۱۹: ۱۶-۱۸؛ ۲۴: ۱۷؛ اشعیا ۶۰: ۲-۱). او به تنهایی ارزشمند و محترم است. او برای انسان افتاده به نظر می آید که بیش از اندازه پر جلال است (نگاه کنید به خروج ۳۳: ۱۷ الی ۲۳؛ اشعیا ۶: ۵). یوحنا تنها می تواند از طریق مسیح شناخته شده باشد (مراجعه شود به ارمیا ۱: ۱۴؛ متی ۱۷: ۲؛ عبرانیان ۱: ۳؛ یعقوب ۲: ۱). اصطلاح "شکوه" تا حدودی مبهم است: (۱) این ممکن است همسو با "عدالت خدا" باشد؛ (۲) ممکن است به "مقدس" یا "کمال" خدا اشاره شود؛ یا (۳) آن را می توان به تصویری از خدا که در آن انسان بنا شده (اشاره به پیدایش ۱: ۲۶-۲۷؛ ۵: ۱؛ ۹: ۶) اشاره کرد، اما بعد از ظهور شورش از بین رفت (مراجعه شود به ۳: ۱-۲۲) این اولین بار است که از حضور یهوه با مردم خود در طول دوره سرگردانی در بیابان در خروج ۱۶: ۷، ۱۰؛ لایوان ۲۳: ۹؛ و اعداد ۱۴: ۱۰ استفاده می شود.

■ "خدا با انسان سخن بگوید" خدا خودش را آشکار می کند و بشریت می تواند درک و ارتباط با او باشد! این پایه درک ما از وحی خدا و الزامات عهد خداوند است.

۵: ۲۷ "تو خود نزدیک برو و هرآنچه را که یهوه خدای ما می گوید، بشنو" این دو فعل *Qal* امری دارد:

۱. "نزدیک شدن" - KB 1132, BDB 897، که به معنی "نزدیک شدن" یا "رویکرد" است. نزدیک شدن به یهوه اغلب پیامدهای خطرناکی را نشان می دهد (مراجعه شود به خروج ۱۶: ۷؛ لایوان ۱۶: ۱؛ اعداد ۱۶: ۱۶)
۲. "شنیدن" - KB 1570, BDB 1033، این اغلب تکرار فعل شیما است (به عنوان مثال، "ما خواهیم شنید و انجام خواهیم داد").

NASB (به روز شده): ۵: ۲۸ الی ۳۳

۲۸ «چون شما با من سخن می گفتید، خداوند آواز سخنانتان را شنید و به من فرمود: "سخنانی را که این قوم به تو گفتند شنیدم. آنچه گفتند نیکوست. ۲۹ کاش همیشه دلی مانند این داشتند تا از من می ترسیدند و فرمانهای مرا به تمامی به جای می آوردند، تا خود و فرزندانشان تا به ابد سعادت مند گردند. ۳۰ برو و ایشان را بگو تا به خیمه های خویش بازگردند. ۳۱ اما تو خود اینجا نزد من بایست تا تمامی فرمانها و فرایض و قوانینی را که می باید به آنها بیاموزی، تا آنها را در سرزمینی که برای تصرف به ایشان می دهم، به جای آرند. ۳۲ پس مراقب باشید تا بر طبق آنچه یهوه خدایتان به شما امر فرموده است عمل نمایید، و به راست یا چپ منحرف مشوید. ۳۳ در تمامی طریقی که یهوه خدایتان شما را امر فرموده است، سلوک کنید، تا زنده بمانید و سعادت مند باشید، و در سرزمینی که به تصرف خواهید آورد عمر دراز کنید.»

۵: ۲۸ الی ۳۳ به آنچه خدا می گوید، توجه داشته باشید "این ممکن است برای شما خوب باشد." این دستورات به مردم نیازی نداشتند. خدا به آنها داد تا مردم خود را آزاد کنند. خداوند قوانینش را به ما داد تا یک زندگی سالم و شاد را به ما بدهد.

۵: ۲۹ "همیشه دلی مانند این داشتند.... و فرمانهای مرا به تمامی به جای می آوردند" این ندای درونی ("اوه که آنها داشته اند"، BDB 566 به علاوه KB 733, BDB 678، *Qal* غیر کامل) یک عبارت معمول در عهد عتیق است که بیست و پنج بار مورد استفاده قرار می گیرد، بیشتر در یعقوب (NIDOTTE، جلد ۳، صفحه ۲۰۹). در اینجا، آرزویش را بیان می کنیم (دوم سموئیل، ۱۸: ۳۳؛ مزامیر ۵: ۵۵: ۶).

خداوند برای بشر شادی و صلح آرزو دارد، اما این شامل مسئولیت است. اگر آنها اطاعت کنند، برای آنها، برای فرزندان آنها، برای فرزندان فرزندان و برای نوادگان آنها مناسب خواهد بود (مراجعه شود به تثنیه ۲۷ الی ۲۹).

۵: ۳۰ و ۳۱ اینها دو فعل دارند که مجموعه فرامینی را در خود دارند:

۱. "برو" - KB 246, BDB 229، *Qal* امری، آیه ۳۰

۲. "می گویند" - 55 BDB, KB 65, Qal امری، آیه ۳۰
۳. "بازگشت" - 996 BDB, KB 1427, Qal امری، آیه ۳۰
۴. ایستادن - 763 BDB, KB 840, Qal امری، آیه ۳۱
۵. "صحبت کن" - 180 BDB, KB 210, Qal امری، آیه ۳۱
۶. "تدریس" - 540 BDB, KB 531, Piel غیر کامل (احتمالا در این زمینه مفسدانه در معنای)، آیه ۳۱

۵: ۳۱ "تمامی فرمانها و فرایض و قوانینی" موضوع خاص در ۴: ۱ را مطالعه کنید.

■ "که برای تصرف به ایشان می‌دهم" در این عبارت دو VERBALS وجود دارد:

۱. "دادن" -BDB، 678، KB 733، Qal وجه وصفی فعال
۲. "داشتن" -BDB، 429، KB 441، Qal ساختار نامحدود

این بیانیه بر اساس:

۱. وعده خدا به ابراهیم، پیدایش ۱۲: ۱-۳؛ ۱۵: ۱۸-۲۱
۲. وعده خدا به اسحاق، پیدایش ۲۶: ۳-۵
۳. وعده خدا به یعقوب، پیدایش ۲۸: ۱۳-۱۵؛ ۳۵: ۹-۱۲
۴. وعده خدا به اسرائیل، پیدایش ۱۶: ۱۵؛ خروج ۶: ۸، ۴: ۸، ۳۸: ۴؛ تثنیه ۴: ۳۸، ۴۰: ۱۹؛ ۱۰: ۲۰؛ ۱۶: ۲۱؛ ۲۳: ۱؛ یوشع ۱: ۲، ۳، ۶، ۱۱، ۱۳، ۱۵؛ ۲: ۱۳، ۲۴، ۹؛ ۳: ۱۸؛ ۲۱: ۴۳؛ ۲۴: ۱۳

خداوند زمینی را به اسرائیل تحویل/وعده داد و اسرائیل مجبور شد، (۱) آن را بپذیرد، (۲) در آن استقرار یابد و (۳) پیمان وفاداری ببندد (مراجعه شود به ۴: ۴؛ ۷: ۱۲-۱۳؛ ۸: ۱-۲۰)

۵: ۳۲ "به راست یا چپ منحرف مشوید" این یک اصطلاح مربوط به کلمه خدا به عنوان یک مسیر یا جاده‌ای است که به وضوح تعریف شده است (مراجعه شود به ۱۱۹: ۱۰۵؛ امثال ۶: ۲۳). گریختن از راه روشن خدا، گناه بود (۹: ۱۲، ۱۶؛ ۱۷: ۱۱، ۲۰؛ ۲۸: ۱۴؛ یوشع ۱: ۷؛ ۲۳: ۶؛ ۳۱: ۲۹؛ دوم پادشاهان ۲: ۲۲؛ دوم تواریخ ۳۴: ۲؛ امثال ۴: ۲۷). یادداشت ۲: ۲۷ را ببینید.

۵: ۳۳ "سلوک کنید" (در متن انگلیسی "گام بردارید" نوشته شده و این تفسیر بر مبنای این فعل است) در این متن "قدم زدن/گام برداشتن" به معنای "شیوه زندگی" (229 BDB, KB 246, Qal غیر کامل) است. ایمان انجیلی نه تنها قوانینی است که باید حفظ شود، بلکه یک شیوه زندگی روزانه است: ۲۴ ساعت در روز، ۷ روز هفته در رابطه با ایمان با خدا. این ایمان باید در یک زندگی خداپرستانه شکل گیرد و تقویت شود.

■ "تا زنده بمانید و سعادت‌مند باشید" فعل (373 BDB, KB 370, Qal کامل) به معنای واقعی کلمه "خشنود" یا "خوب" است. صفت اغلب برای توصیف سرزمین موعود استفاده می‌شود (مراجعه شود به ۱: ۲۵، ۲۵: ۳؛ ۲۵: ۴؛ ۲۱، ۲۲، و غیره). فعل زندگی خوبی را که خدا وعده داده است برای اطاعت از پیمان توصیف می‌کند (مراجعه شود به ۱۵: ۱۶؛ ۱۹: ۱۳).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده‌اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. رابطه بین قانون و فیض چیست؟ آیا مسیحیان باید ده فرمان را حفظ کنند؟
۲. هدف شریعت چیست؟
۳. چرا ده فرمان در مقایسه با خروج ۲۰ و تثنیه ۵ متفاوت است؟
۴. هدف شبات چیست؟ چرا ما در روز شنبه عبادت نمی‌کنیم؟
۵. چه تمایزی را در آیات ۱۶ الی ۲۱ مشاهده می‌کنیم؟

تثنيه ٦

تقسيم بندي پاراگرافهاي ترجمه هاي مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
بزرگترین فرمان	معنی نخستین فرمان	فرمان بزرگ	دوست داشتن یهوه اساس شریعت است (٥: ٣٢ الی ٦: ١٣) ٥: ٣٢ الی ٦: ٣
٦: ١ الی ٣	٦: ١ الی ٣	٦: ١ الی ٣	
٦: ٤ الی ٥	٦: ٤ الی ٩	٦: ٤ الی ٩	٦: ٤ الی ٩
٦: ٦ الی ٩			
احتیاط در برابر نافرمانی		هشدار برای نافرمانی	
٦: ١٠ الی ١٥	٦: ١٠ الی ١٥	٦: ١٠ الی ١٥	٦: ١٠ الی ١٣ درخواست وفاداری ٦: ١٤ الی ١٥
٦: ١٦ الی ١٩	٦: ١٦ الی ١٩	٦: ١٦ الی ١٩	٦: ١٦ الی ١٩
٦: ٢٠ الی ٢٥	٦: ٢٠ الی ٢٥	٦: ٢٠ الی ٢٥	٦: ٢٠ الی ٢٥

مطالعه حلقه^٦ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ٣). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

١. پاراگراف اول

٢. پاراگراف دوم

*٦ تقسیم بندی پاراگرافها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می باشند. هر ترجمه جدید، پاراگرافها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه ای متمایز به کار می گیرد. همانطور که متن را می خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن (پاراگرافها) را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعا کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: واژه نامه.

مطالعه زمینه

در میان مفسران بحثی وجود دارد که آیا فصل ۶ جمع بندی ده فرمان است و یا مقدمه ای برای گسترش مفاهیم ارائه شده در ده فرمان است. به خاطر ۵: ۲۸-۳۳ به نظر من آشکار است که ما یک بخش جدید را شروع میکنیم که بر اطاعت تأکید دارد.

- A. بسیاری تصور می کنند که فصل ۶ گسترش اولین فرمان است که اولویت حضور یهوه در زندگی ما را بیان می کند.
B. در این فصل، بر روی وعده های اولیه ابراهیم در پیدایش ۱۲: ۱-۳ و تحقق آنها (مراجعه شود به ۶: ۱، ۳، ۱۰، ۱۸، و ۲۳) تأکید میشود.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) ۶: ۱ الی ۳

«این است فرمانها و فرایض و قوانینی که یهوه، خدای شما، امر فرمود به شما بیاموزم، تا آنها را در سرزمینی که برای تصرفش بدان عبور می کنید، به جای آرید، و تا شما و فرزندان شما و فرزندان فرزندان شما از یهوه خدای خود بترسید و تمامی فرایض و فرمانهای او را که من به شما حکم می کنم، در تمامی ایام زندگیتان نگاه دارید، تا عمر دراز داشته باشید. پس ای اسرائیل، بشنو و آنها را به دقت انجام ده، تا در سرزمینی که شیر و شهد در آن جاری است سعادت مند باشی و بسیار افزون گردی، همان گونه که یهوه خدای پدران تو وعده داده است.»

۶: ۱ "فرمانها و فرایض و قوانین" موضوع خاص در ۴: ۱ را مطالعه کنید.

■ "یهوه، خدای شما" موضوع خاص: اسامی الهی در ۱: ۳ را مطالعه کنید.

■ "بیاموزم.... به جای آرید" فصل ۶ همراه با نتیجه گیری فصل ۵ می تواند به عنوان تأکید شدید بر نیاز به اطاعت (۵: ۲۹، ۳۱، ۳۲، ۳۳: ۶: ۱، ۲، ۳، ۴، ۱۷، ۲۴، و ۲۵) باشد. این همان تأکید بر نیاز به اطاعت در عهد جدید است که تکرار می شود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴: ۶؛ یوحنا ۱۴: ۲۱؛ یعقوب ۲: ۱۴-۲۶؛ اول یوحنا ۵: ۲). یکی از راه هایی که ما نشان می دهیم که ما واقعا او را دوست داریم این است که آنچه را که به ما گفته، انجام دهیم. تمرکز این اطاعت ابتدا به سوی خدا و سپس به برادر / خواهر هم پیمان ما هدایت می شود. خدا همیشه ابتکار عمل را در فضل (مزایای پیمان) بر عهده می گیرد، اما انتظار دارد که ما از پیمان خود اطاعت کنیم!

■ "سرزمینی که تصرف میکنید" این البته، به پیدایش ۱۲: ۱ الی ۳ اشاره دارد. در عهدعتیق به جنبه "سرزمین" موعود ابراهیمی تأکید شده است، در حالی که در عهد جدید، بر جنبه "بذر" وعده ابراهیمی تأکید شده است (قبیله یهودا، خانواده جسی، نسل داوود).

۶: ۲ "تا شما و فرزندان شما و فرزندان فرزندان شما از یهوه خدای خود بترسید" این مفهوم احترام و عبادت خانواده در تثنیه تأکید شده است (مراجعه شود به ۴: ۹-۱۰؛ ۵: ۲۹؛ ۶: ۱۳؛ ۱۱: ۱۹؛ ۳۲: ۴۶). این مخالفت الهیاتی با تثنیه ۵: ۹ است.

■ "ترسیدن.... نگاه داشتن" احترام (BDB 431، KB 432، Qal غیر کامل) و "نگهداری" (BDB 1036، KB 1581، Qal ساختار نامحدود) در تمام شرایط مورد قبول وی نشان داده شده است.

■ "نگاه داشتن" به یادداشت ۵: ۱ مراجعه کنید.

■ "در تمامی ایام زندگیتان" توجه داشته باشید که این امر تأکید بر اطاعت روزانه در زندگی روزمره است، نه فقط در دوره های خاص عبادت و یا در جشنهای سالانه. ایمان انجیلی ایمان اولیه و توبه است که در پی ایمان سبک زندگی و توبه (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۶، ۱۹؛ ۲۰: ۲۱) وجود دارد.

■ "تا عمر دراز داشته باشید" این عبارت اغلب در رابطه با تثنیه ۵: ۱۶ تفسیر میشود. به عنوان وعده طول عمر فردی به کسانی که به پدر و مادر خود احترام می گذارند. با این حال، به دلیل استفاده مکرر از این عبارت در تثنیه ۴: ۴۰، ۵: ۱۶، ۳۳: ۲؛ ۱۱: ۹، بدیهی است که یک وعده جامع پایدار، و نه طول عمر فردی است. پیمان خدا برای ترویج یک جامعه خدادادی، پایدار، سالم و مولد طراحی شده است (مراجعه شود به آیه ۳ و یادداشت کامل در ۴: ۴۰).

۶:۳ توجه کنید که چگونه افعال و مفاهیم مرتباً تکرار میشوند.

■ "در آن... سعادت‌مند باشی" این عبارت همسو با عبارت "تا عمر دراز داشته باشید" از آیه ۲ است. توجه داشته باشید این عبارت در ۳۳:۵، ۱۵:۱۶؛ ۱۹:۱۳ نیز دیده می‌شود.

■ "در سرزمینی که شیر و شهد در آن جاری است سعادت‌مند باشی و بسیار افزون گردی" لازم به ذکر است که روش اساسی یهوه برای جذب مردم به خود این است که اسرائیل را به شیوه ای منحصر به فرد برکت دهد. با این حال، نافرمانی اسرائیل هرگز بر این سناریو موثر نبود. بخش لعنت و برکت از تثیبه ۲۷-۲۹ در فهم تاریخ فرزندان ابراهیم بسیار مهم است. آنها به طور خاص از میزان فراوانی که به آنها تعلق می‌گیرد، در صورتی که از خدا پیروی کنند، و لعنتهایی که به آنها تحمیل می‌شود، در صورتی که از خدا سرپیچی کنند، می‌شنوند. تاریخ اسرائیل یکی از نافرمانیها است. عبارت "سرزمینی که با شیر و عسل پر می‌شود" یک عبارت فنی در هر دو اسناد اوگاریستی و مصری است اغلب مورد استفاده قرار می‌گیرد (مراجعه شود به خروج ۳:۸، ۱۷، ۱۳، ۵:۳۳، ۳:۳، لوقا ۲۴:۲۰؛ اعداد ۱۳:۲۷؛ ۱۴:۸؛ ۱۶:۱۳؛ تثیبه ۶:۳؛ ۱۱:۹؛ ۲۶:۹؛ ۲۷:۳؛ ۳۱:۲۰).

NASB (به روز شده) ۶:۴ الی ۹

۴ «بشنو، ای اسرائیل: یهوه، خدای ما، خداوند یکتاست. یهوه خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی قوت خود محبت کن. ^۶ و این سخنان که من امروز تو را امر می‌فرمایم، بر دل تو باشد. ^۷ آنها را به دقت به فرزندان بیاموز، و حین نشستن در خانه و رفتن به راه، و هنگام خوابیدن و برخاستن، از آنها گفتگو کن. ^۸ آنها را چون نشان بر دست خود ببند و چون علامت بر پیشانی‌ت بگذار. ^۹ آنها را بر چارچوب در خانه خود و بر دروازه‌های خویش بنگار.

۶:۴ «بشنو» این فعل شیمای عبری (Qal، KB 1570، BDB 1033 امری) است. یادداشت کامل را در ۴:۱ مشاهده کنید. این بدان معنی است که "با شنیدن این کار انجام می‌شود." این تمرکز پیمان انجیلی است. استفاده از این فعل در تثیبه به معنای آن است که در دوره های عبادت تنظیم شده (مراجعه شود به ۴:۱، ۵:۱، ۹:۱، ۲۰:۳، ۲۷:۹-۱۰) و مورد استفاده قرار گرفته است. این دعا در تثیبه ۶:۴-۶، از روزگار معبد دوم (۵۱۶ قبل از میلاد)، تا همین امروز توسط یهودیان در صبح و عصر و در هر مراسم عبادت، تکرار می‌شود. اعتراف مرکزی آنها به ایمان است.

NASB, NKJV,

NET, NIV

"سرور یکی"

NRSV, TEV

"سرور تنها"

NJB

"تنها یهوه"

LXX

"سرور یکتا"

JPSOA

"سرور تنها"

REB

"سرور ما یک خدا"

هیچ فعلی وجود ندارد. این ستون مرکزی تصدیق یهودیان یهودی است (اگر چه باید پذیرفت که این حقیقت الهیات مرکزی به طور متنی مشخص نشده است). اسرائیل بسیار متمایز از چندخدا پرستان همسایگانش و به ویژه تأکید کنعانیان بر چندین بعل محلی بود.

موضوع خاص: یکتاپرستی

SPECIAL TOPIC: MONOTHEISM

نوع بشر همیشه احساس می‌کرد که واقعیت بیش از دنیای فیزیکی است (این امر نشأت گرفته از رخدادهایی بود که خارج از کنترل انسان بودند مانند توفان‌ها، خسوف و کسوف؛ شهاب سنگ‌ها، رخدادهای جوی و آب و هوایی، و مرگ).

انسانشناسان به ما می‌گویند اشیایی در گورهای اولیه انسانها یافته‌اند که ظاهراً برای زندگی بعدی، که آن را در ادامه این زندگی تصور می‌کردند، بودند.

نخستین تمدن مکتوب، تمدن سومری است (در جنوب تیگرس، رودخانه فرات)، که حدود ۱۰۰۰۰ تا ۸۰۰۰ سال قبل میلاد مسیح شروع شد.

آنها در اشعاری که می‌نوشتند، دیدگاه خود از خدایان و تعاملات با آنها را بیان می‌کردند. که بیشتر همانند انسانها بودند و ضعفهای آنها را داشتند. سنتهای آنها به مراتب قبل از اینکه نگاشته شوند، وجود داشته‌اند.

خدانشناسی در این دوره تحول یافت

۱. همزادگرایی به
۲. چند خدایی به
۳. یک خدای برتر (دوالیسم)

مفهوم "یکتاپرستی" (فقط و فقط یک شخص، یک خدا بدون شریک)، نه فقط "خدای ارشد" در چند خدایی یا خدای نیکی در دوالیسم ایرانی (زرتشتی)، فقط برای اسرائیل است (ابراهیم و یعقوب، ۲۰۰۰ قبل میلاد). فقط یک استثنای نادر در مصر (آمنهوتپ چهارم، که به آخناتن هم معروف بود، ۱۳۶۷ تا ۱۳۵۰ یا ۱۳۸۶ تا ۱۳۶۱ قبل از میلاد، که آتن، خدای خورشید را به عنوان تنها خدا، پرستش می‌کرد). به J. Assmann، *The Mind of Egypt* صفحات ۲۱۶ و ۲۱۷ مراجعه کنید.

این مفهوم در عبارات مختلف در عهد عتیق بیان شده است

۱. "هیچکس مانند یهوه یا الوهیم"، سفر خروج ۸:۱۰، ۹:۱۴، تثنیه ۳۲:۲۶، اول پادشاهان ۸:۲۳
۲. "هیچکس در کنارش نیست"، تثنیه ۴:۳۵، ۳۹، ۳۲:۳۹، اول سموئیل ۲:۲، دوم سموئیل ۲۲:۳۲، اشعیا ۴۵:۲۱، ۴۴:۶، ۸، ۴۵:۶ و ۲۱
۳. "یهوه تنهاست" تثنیه ۴:۶، رومیان ۳:۳۰، اول قرنتیان ۸:۴ و ۶، اول تیموتائوس ۲:۵، یعقوب ۲:۱۹
۴. "هیچکس مانند تو نیست" دوم سموئیل ۷:۲۲، ارمیا ۱۰:۶
۵. "تو تنها خدایی" مزمور ۸۶:۱۰، اشعیا ۳۷:۱۶
۶. "پیش از من خدایی مصور نشده، و پس از من نیز نخواهد بود." اشعیا ۴۳:۱۰
۷. "غیر از من کسی نیست؛ من یهوه هستم و دیگری نیست؛" اشعیا ۴۵:۵ و ۶ و ۲۲
۸. "او منشا همه چیز است"، اشعیا ۴۵:۷
۹. "هیچ کس دیگری نیست، هیچ خدای دیگری نیست"، اشعیا ۴۵:۱۴ و ۱۸
۱۰. "هیچکس غیر از من نیست"، اشعیا ۴۵:۲۱
۱۱. "هیچ کس دیگری..... هیچکس مثل من نیست"، اشعیا ۴۶:۹

باید اذعان داشت که این دکترین قاطع به شیوه پیشرفته‌ای ظاهر شد. اظهارات اولیه را می‌توان به صورت "هنوته‌ایسم" یا یکتا شناسی عملی درک کرد (خدایان دیگری هم وجود دارند، یوشع ۲۴:۱۵، اول پادشاهان ۱۸:۲۱)، ولی فقط یک خدا برای ما وجود دارد (سفر خروج ۱۵:۱۱، ۲:۲۰ الی ۵، تثنیه ۷:۵، ۴:۶ و ۱۴، ۱۰:۱۷، ۱۲:۳۲، اول پادشاهان ۸:۲۳، مزمور ۱۸:۸۳، ۸۶:۸، ۱۳۶:۱ الی ۹).

متون اولیه که با مشخص کردن وحدانیت (یکتا شناسی فلسفی) شروع می‌شوند، ابتدایی هستند (سفر خروج ۸:۱۰، ۹:۱۴، ۲:۲۰ و ۳، تثنیه ۴:۳۵ و ۳۹، ۳۲:۲۶). ادعاهای کامل و قابل رقابت در اشعیا ۴۳ الی ۴۶ (۱۰:۴۳ و ۱۱، ۴۴:۶ و ۸، ۴۵:۷ و ۱۴ و ۱۸ و ۲۲، ۴۶:۵ و ۹) دیده می‌شوند.

عهد عتیق خدایان ملتها را بی ارزش جلوه می‌دهد، به عنوان مثال

۱. مخلوقات انسانها - تثنیه ۴:۲۸، دوم پادشاهان ۱۹:۱۸، مزمور ۱۱۵:۴ الی ۸، اشعیا ۱۳۵:۱۵ الی ۱۸، اشعیا ۸:۲، ۱۷:۱۹، ۳۷:۱۹، ۴۰:۱۹، ۴۱:۷ و ۲۴ و ۲۹، ۴۴:۱۰ و ۱۲، ۴۶:۶ و ۷، ارمیا ۱۰:۳ الی ۵، مکاشفه ۹:۱۰
۲. شیاطین - تثنیه ۳۲:۱۷، مزمور ۱۰۶:۳۷، اشعیا ۸:۱۹، ۱۹:۳، اول قرنتیان ۱۰:۲۰، مکاشفه ۹:۲۰
۳. پوچ، خالی - تثنیه ۳۲:۲۱، دوم پادشاهان ۱۷:۱۵، مزمور ۳۱:۶، اشعیا ۲:۱۸، ۲:۲۹، ۴۱:۲۹، ارمیا ۲:۵، ۸، ۱۰:۸، ۱۴:۲۲، ارمیا ۲:۵، ۱۹:۱۹
۴. خدایانی نیستند - تثنیه ۳۲:۲۱، دوم قرنتیان ۱۳:۹، اشعیا ۳۷:۱۹، ارمیا ۲:۱۱، ۲:۷، اول قرنتیان ۸:۴ و ۵، ۱۰:۲۰، مکاشفه ۹:۲۰

عهد جدید در رومیان ۳:۳۰، اول قرنتیان ۸:۴ و ۶، افسسیان ۴:۶، اول تیموتائوس ۲:۵ و یعقوب ۲:۱۹ از تثنیه ۴:۶ الهام می‌گیرد. عیسی آن را در انجیل متی ۲۲:۳۶ و ۲۳:۳۷، انجیل مرقس ۱۲:۲۹ و ۳۰، انجیل لوقا ۲۷:۱۰ به عنوان اولین فرمان نقل قول می‌کند. عهد عتیق و همچنین عهد جدید، واقعیت سایر موجودات معنوی را تصریح می‌کنند (شیاطین، فرشتگان) ولی فقط یک خالق یعنی خدا (یهوه، سفر پیدایش ۱:۱) را تأیید می‌کند.

وحدانیت انجیلی با این ویژگی‌ها مشخص می‌شود

۱. خدا تنها و منحصر به فرد است (هستی شناسی در نظر گرفته می‌شود)

۲. خدا فرد است (رجوع شود به سفر پیدایش ۱:۲۶ و ۲۷:۸، ۳:۸)
۳. خدا اخلاق است (رجوع شود به سفر خروج ۶:۳۴، ناحوم ۱۷:۹، مزبور ۸:۱۰۳ الی ۱۰)
۴. خدا انسان‌ها را در شکل خود ایجاد کرد (سفر پیدایش ۱:۲۶ و ۲۷) برای دوستی و رفاقت (یعنی شماره ۲). خدا حسود است (سفر خروج ۵:۲۰ و ۶)

در عهد جدید

۱. خدا دارای سه شکل ابدی است (به موضوع خاص: تثلیث مراجعه شود)
۲. خدا بطور کامل در عیسی ظاهر شد (رجوع شو به انجیل یوحنا ۱:۱ الی ۱۴، کولسیان ۱:۱۵ الی ۱۹، عبرانیان ۲:۱ و ۳)
- برنامه ابدی خدا برای انسان فانی رستگار، قربانی کردن تنها پسر خود است (اشعیا ۵۳، انجیل مرقس ۱۰:۴۵، دوم قرنتیان ۵:۲۱، فیلیپیان ۲:۶ الی ۱۱، عبرانیان)

۶:۵ "خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی قوت خود محبت کن" این یک تأکید قوی است که ادعا می کند پاسخ ما به خدا این است که کل شخص ما را درگیر کند. عیسی از این آیه در ترکیب با لایوان ۱۸:۱۹ برای تأیید کل ذات قانون (متی ۲۲:۳۶-۳۸، مرقس ۱۲:۲۹-۳۴؛ لوقا ۱۰:۲۷-۳۸) استفاده کرد.

فرض بر این است که مومنین "عاشق" هستند (BDB 12, KB 17, Qal کامل) است. مشخصه تشبیه برای پیوند اطاعت به عهد یهوه به عنوان شواهدی از عشق به او است (مراجعه شود به ۵:۱۰؛ ۶:۵؛ ۷:۹؛ ۱۲:۱۰؛ ۱۱:۱؛ ۱۳:۱۳؛ ۱۳:۳؛ ۱۹:۹؛ ۳۰:۶، ۱۶، ۲۰). یادداشت کامل در ۵:۱۰ را مطالعه کنید.

اصطلاحات "قلب" و "روح" اغلب برای نشان دادن فرد کامل به کار میروند (مراجعه شود به ۴:۲۹؛ ۱۰:۱۲؛ ۱۱:۱۳؛ ۱۳:۱۳؛ ۳:۲۶؛ ۱۶:۳۰؛ ۲:۶، ۱۰).

اصطلاح "روح" (BDB 659) نیروی حیاتی (یعنی نفس) را در حیوان و انسان توصیف می کند (مراجعه شود به پیدایش ۱:۲۰ الی ۳۰:۲؛ ۷:۱۹؛ ۲۲:۲۲؛ یعقوب ۳۴:۱۴ الی ۱۵؛ مزامیر ۱۰۴:۲۹، ۳۰:۱۴۶؛ ۴:جامعه ۳:۱۹-۲۱). در اینجا به تمایل پرشور اشاره دارد.

"ممکن است" (BDB 547) به معنای "فراوانی" یا "قدرت" است (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲۳:۲۵). این سه شرط به "قلب"، "روح"، "ممکن است" معرف فرد کامل است، بنابراین، همسو با عبارت "همه" است. اصطلاح "همه" (BDB 481) سه بار برای تأکید تکرار شده است.

این فرمان عیسی به عنوان بزرگترین فرامین را برجسته می کند (متی ۲۲:۳۴-۴۰؛ مرقس ۱۲:۲۹-۳۰؛ لوقا ۱۰:۲۵-۳۷). هر کدام از اینها به انواع مختلف رهبران یهود اطلاق می شود. با این حال، باید درک کرد که زندگی عیسی و رسولان یک دوره گذار از عهد عتیق به عهد جدید بود. این دو قانون، خدا را دوست بدار (تشبیه ۶:۵) و برادرت را دوست بدار (لوقا ۱۹:۱۸) مطمئناً خلاصه ای از عهد جدید است!

برای این سوال، "چگونه مؤمنان عهد جدید به قوانین عهد عتیق باید پاسخ دهند"، مراجعه کنید به:

۱. *Douglas Stuart, How to Read the Bible for All Its Worth*, صفحه ۱۶۵-۱۶۹
۲. *Ronald L. Giese و D. Brent Sandy, Cracking Old Testament Codes*, صفحات ۱۲۳-۱۲۵.

۶:۶ "این سخنان" "این سخنان" اشاره به پیمان یهوه دارد که از طریق موسی ارائه شد.

■ "بر دل تو باشد" قلب (BDB 523)، در زبان عبری، تمرکز مستقیم زندگی یک فرد را نشان می دهد. تأکید در عهد عتیق همچون عهد جدید، به معنای وفاداری داخلی بود، (مراجعه شود به تشبیه ۴:۲۹؛ ۵:۶؛ ۶:۵؛ ۱۰:۱۲؛ ۱۱:۱۳؛ ۱۸:۱۳؛ ۱۳:۳؛ ۲۶:۱۶؛ ۳۰:۲، ۶، ۱۰؛ عهد جدید، "با تمام ذهن شما"، مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۲:۳۰؛ انجیل لوقا ۱۰:۲۷). ما گاهی اوقات تمایزی دروغین میان پیمان قدیم که یک قانون خارجی است و پیمان جدیدی که ایمان داخلی است، ایجاد می کنیم. ما احتمالاً این سو برداشت را از ارمیا ۳۱:۳۱-۳۴ می گیریم که بر "قلب جدید" تأکید می کند. با این حال، حتی در عهد عتیق، فرد مؤمن انتظار داشت که کل شخص، اعمال و انگیزه هایش را نسبت به خداوند، خدای خود هدایت کند.

۷:۷ "آنها را به دقت به فرزندان پیامور" فعل (BDB 1041, KB 1606, Piel کامل) به معنی "تیز کردن" است و در *Piel* این تنها استفاده است. اصطلاح در Ugaritic به معنی "تکرار" است. به نظر می رسد تأکید اصلی این آیه است. ربی‌ها از این آیه استفاده می کنند تا ادعا کنند که شیما باید صبح و عصر تکرار شود. ما باید در مورد اراده خدا برای زندگی خود در تمام زمینه های فعالیت های روزانه صحبت کنیم. این مسئولیت والدین است که ایمان و سبک زندگی را تعیین کنند (مراجعه شود به تشبیه ۴:۹؛ ۶:۲۰-۲۵؛ ۱۱:۱۹؛ ۳۲:۴۶؛ یادداشت کامل را در ۴:۹ ببینید). جالب است که جریان این دوره های مختلف برای تدریس به یک الگوی ادبی مشابه مزامیر ۱۳۹:۲-۶ و امثال ۶:۲۰ الی ۲۲ شبیه است. این تأکید بر مسئولیت والدین در امثال ۲۲:۶ تکرار

می‌شود. مدرسه کلیسای مدرن ما نمی‌تواند جای آموزش والدین را بگیرد، اما مطمئناً می‌تواند آن را تکمیل کند!

۸: ۶ " آنها را چون نشان بر دست خود ببند و چون علامت بر پیشانی‌ت بگذار " به نظر می‌رسد این اصطلاح به عنوان استعاره (مراجعه شود به LXX) مورد استفاده قرار می‌گیرد. این زمینه فرصت‌های آموزشی برای شیوه خداوند است. با این حال، ربی‌ها این متن را به معنای واقعی کلمه می‌گرفتند و شروع به پوشیدن یک بند چرمی در اطراف دست چپ خود با یک جعبه کوچک (تفیلین) متصل کردند که حاوی کتاب مقدس انتخاب شده از تورات بود. همان جعبه نیز به پیشانی خود متصل بود. این "پیشانی بند" یا "پیشانی" (BDB 377) نیز در تثنیه ۱۱: ۱۸ و انجیل متی ۲۳: ۵ ذکر شده است.

۹: ۶ " آنها را بر چارچوب در خانه خود و بر دروازه‌های خویش بنگار " این دوباره حربه ای نمادین است که خدا نه تنها در زندگی خانوادگی بلکه در زندگی اجتماعی ما نیز باید نقش داشته باشد (یعنی دروازه، مراجعه شود به ۲۱: ۱۹، ۲۲: ۱۵، ۲۴). از آنجا که آستانه (BDB 265) خانه اغلب به عنوان محل شیطانی در جهان یونانی و رومی دیده می‌شود، در جهان یهودی معرف و نمایانگر حضور خدا است (یعنی جایی که خون عید فصح قرار داده شد، یعنی ۱۲: ۷، ۲۲، ۲۳).

"دروازه‌های شما" (BDB 1044) ممکن است به محل نشست اجتماعی و عدالت اشاره کنند (به عنوان مثال، دروازه‌های شهر). معمولاً این جعبه‌های کوچک و نشانگرهای درب (مزدوج) حاوی چند قسمت از کتاب مقدس هستند: تثنیه ۶: ۴ الی ۱۱: ۱۳-۲۱ و خروج ۱۳: ۱-۱۰، ۱۱-۱۶.

NASB (به روز شده) ۶: ۱۰ الی ۱۵

۱۰ "چون یهوه خدایت تو را به سرزمینی درآورد که برای پدران ابراهیم و اسحاق و یعقوب سوگند خورد که به تو بدهد، به شهرهای بزرگ و نیکویی که خود بنا نکرده‌ای،^{۱۱} و خانه‌های آکنده از هر نعمت که خود نیاکنده‌ای، و حوضهای کنده شده که خود نکنده‌ای، و تاکستانها و درختان زیتونی که خود نکاشته‌ای، و چون خورده سیر شوی،^{۱۲} آنگاه به هوش باش مبادا خداوند را که تو را از سرزمین مصر، از آن خانه بندگی به در آورد، فراموش کنی.^{۱۳} از یهوه، خدای خویش بترس و او را عبادت کن، و تنها به نام او سوگند بخور.^{۱۴} خدایان غیر، یعنی خدایان اقوام پیرامون خود را پیروی مکن،^{۱۵} زیرا یهوه خدای تو که در میان توست، خدایی غیور است، مبادا خشم یهوه خدایت بر تو افروخته شود و تو را از روی زمین نابود سازد.

۶: ۱۰ الی ۱۱ این نشان می‌دهد که اسرائیل می‌خواهد سرزمین کنعانیان را در اختیار داشته باشد (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۶). او خانه‌های خود، زمینها و تاکستانها را می‌گرفت. با این حال، آیه ۱۲ تاکید می‌کند که او نباید فراموش کند که این پروردگار است که اینها را تامین کرده، نه منابع او (مراجعه شود به ۴: ۹؛ ۸: ۱۱-۲۰؛ مزامیر ۱۰۳: ۲). اگر آنها یهوه را فراموش کنند، عکس آن رخ خواهد داد. آنها خانه‌ها، زمین‌ها و تاکستان‌های خود را از دست می‌دهند (مراجعه شود به ۲۸: ۲۷-۴۸). عشق الهی روابط بر اساس پیمان را آغاز کرد، اما اطاعت انسانی آن را حفظ کرد.

۶: ۱۲ "به هوش باش" فعل (BDB 1036، KB 1581، Niphal امری) (اغلب در تثنیه استفاده می‌شود، اما معمولاً در ریشه *Qal*، Niphal ۲: ۴؛ ۴: ۹، ۱۵، ۲۳؛ ۶: ۱۲؛ ۸: ۱۱؛ ۱۱: ۱۱؛ ۱۱: ۱۶؛ ۱۲: ۱۳، ۱۹، ۳۰؛ ۱۵: ۹؛ ۲۳: ۹؛ ۲۴: ۸ یافت می‌شود و معمولاً با حس "مراقب باشید" همراه است!

■ "مبادا فراموش کنی" فعل (BDB 1013، KB 1489، *Qal* غیر کامل) یک هشدار عادی در تثنیه است (مراجعه شود به ۴: ۹، ۲۳، ۳۱؛ ۶: ۱۲؛ ۸: ۱۱، ۱۴، ۱۹ [دو بار]؛ ۹: ۷؛ ۲۵: ۱۹).

■ "خداوند را که تو را از سرزمین مصر، از آن خانه بندگی به در آورد" این تاکید مداوم کتاب تثنیه است که فضل خدا برای اولین بار به اسرائیل آمد (مراجعه شود به تثنیه ۴: ۱۰؛ ۵: ۲۹؛ ۶: ۲). متاسفانه عهد عتیق به عنوان قانون و عهد جدید به عنوان فضل (مارتین لوتر) مشخص می‌شوند.

۱۳: ۶ این آیه چندین چیز را می‌دهد که اسرائیل باید به سمت یهوه انجام دهد وقتی که پیروزمندانه وارد سرزمین موعود می‌شود:

۱. "ترس تنها خداوند، خدای شما" - BDB 431، KB 432، *QAL* غیر کامل

۲. "عبادت او" - BDB 712، "خدمت" *QAL*، KB 773 غیر کامل

۳. "به نام او قسم بخور" - BDB 989، KB 1396، *Niphal* غیر کامل. به یادداشت کامل در ۵: ۱۱ مراجعه کنید.

همه این موارد شامل پرستش و اغلب در نوشته‌های موسی استفاده می‌شود.

بخشی از عبادت فرقه ای اسرائیل، اظهارات به نام یهوه بود. به نظر می‌رسد عیسی این آیه را در متی ۴: ۱۰ نقل قول کرده باشد، در مقابله او با شیطان. او کلمه "ترس" را در بند ۱۳ به کلمه "عبادت" تغییر می‌دهد، که نشان می‌دهد که این دو اصطلاح اساساً مترادف هستند. نام خدا شخصیت او را منعکس میکرد.

۱۴: ۶ این آیه یک الزام دیگر را به فهرست آیه ۱۳ اضافه میکند:
"خدایان غیر را پیروی مکن" - BDB 229, KB 246, Qal غیر کامل
در اینجا، عبادت خدای باروری کنعانیان اکیدا قدغن شده است.

■ "خدایان... خدایان" اینها اصطلاحات الوهیم (BDB 43) و ال (BDB 43) هستند. موضوع خاص در ۱: ۳ را مطالعه کنید.

۱۵: ۶ "زیرا یهوه خدای تو که در میان توست" این هدف خلقت بود. خداوند می خواهد در آنهایی که در تصویر و عینیت او ساخته شده اند (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۶-۲۷) ساکن باشد. این مفهوم مسیحیت امانوئل است که به معنی «خدا با ما» میباشد (اشعیا ۷: ۱۴ و متی ۲۸: ۲۰).

■ "خدای غیور" (در نسخه انگلیسی "خدای حسود" نوشته شده و این تفسیر در رابطه با اصطلاح به کار رفته در متن انگلیسی است) این اصطلاح عبری می تواند به معنای «پر خاشگر» یا «حسود» باشد (BDB 888, مراجعه شود به تثنیه ۴: ۲۴؛ ۵: ۹؛ به یادداشت ۴: ۲۴ توجه کنید). حسادت یک کلمه عشق است. ما فقط در مورد کسانی که برایمان یک عشق عمیق و پایدار دارند، حسودیم. این تأیید دیگر عشق خدا به انسان است که در شرایط انسان و خانواده بیان شده است. موضوع خاص در ۲: ۱۵ را مطالعه کنید.

■ "خشم یهوه خدایت بر تو افروخته شود و تو را از روی زمین نابود سازد" به همان اندازه که مکاشفه عشق خدا را نشان میدهد، به همان اندازه هم خشم خدا را نشان می دهد. همان کتابی که ما را با عشقش غرق می کند، ما را با خشمش تحت تأثیر قرار می دهد (BDB 354, KB 351, Qal غیر کامل، مراجعه شود به ۱۱: ۱۷-۱۶؛ ۳۱: ۱۷-۱۶؛ داوران ۲: ۱۴؛ ۶: ۱۳ و "پاک کردن" یا "نابود کردن" BDB 1029, KB 1552, Hiphil کامل، به ترتیب ۱: ۲۷؛ ۲: ۲۲؛ ۹: ۲۰؛ یوشع ۹: ۲۴). یک راه خوب برای درک رابطه بین عشق خدا و خشم او، مقایسه تثنیه ۵: ۹ با ۷: است. همانطور که خداوند از شیوه زندگی بازدید کرده، گناه اولویت از پدر تا پسر به نسل های سوم و چهارم را دنبال میکند، او از برکت ایمان به نسل های هزارم کسانی که او را دوست می دارند بازدید می کند. پشت پا زدن به عشق خداوند منتهی به خشم خدا میشود. اشعیا خشم خدا را "کار عجیب و غریب او" می نامد (مراجعه شود به اشعیا ۲۸: ۲۱).

NASB (به روز شده) ۶: ۱۶ الی ۱۹

^{۱۶} "یهوه خدای خود را میازما، چنانکه او را در مسه آزمودی." ^{۱۷} فرمانهای یهوه خدای خود را، و شهادت و فرایض او را که به تو امر فرمود، نگاه دار. ^{۱۸} آنچه را که در نظر خداوند درست و نیکو است به جای آر، تا سعادت مند باشی و به آن سرزمین نیکو که خداوند سوگند خورد به پدران تو بدهد داخل شده، آن را تصرف کنی، ^{۱۹} و تا او دشمنانت را از پیش روی تو براند، چنانکه خداوند وعده فرموده است.

۱۶: ۶ "خدای خود را میازما، چنانکه او را در مسه آزمودی" این مکان به نام "آزمون"، مسه (BDB 650) نامگذاری شد. این مرجع یک رویداد است که در خروج ۱۷: ۱-۷ اتفاق افتاد. ("آزمایش" BDB 650, KB 702, Piel کامل)، جایی که مردم در برابر خدمت و حضور خداوند گریختند (مراجعه شود به تثنیه ۹: ۲۲؛ ۳۳: ۸). آنها نداشتن ایمان را نشان دادند (مراجعه شود به ۹: ۵؛ ۸: عبرانیان ۳-۴). این کار را دوباره انجام ندهید ("آزمایش" Piel غیر کامل)! این آیه نیز توسط عیسی در تجربه وسوسه شان با شیطان مورد استفاده قرار گرفته است (متی ۴: ۷؛ لوقا ۴: ۱۲).

۱۷: ۶ "فرمانهای یهوه خدای خود را، و شهادت و فرایض او را که به تو امر فرمود، نگاه دار" یادداشت ۶: ۳ مشاهده کنید. این تأکید مداوم بر اطاعت (یادداشت ۵: ۱ را ببینید) غرور آفرین است و سطحی را برای روابط پیمان تعیین می کند. همه عهد خدا با بشر بدون قید و شرط توسط او آغاز می شود، اما باید به صورت مشروط واکنش نشان داد (مراجعه شود به ۵: ۳۲، ۳۳؛ ۶: ۱، ۲، ۳، ۱۷، ۲۴، ۲۵).

■ "فرمانها... شهادت... فرایض" به موضوع خاص در ۴: ۱ مراجعه شود.

۱۸: ۶ سه اصطلاح هستند که شرایط اسرائیل را بیان میدارند:

۱. "آنچه را که درست است، باید انجام دهید" - فعل، BDB 793 I, KB 889, Qal کامل، "انجام دادن"

a. "راست" - BDB 449 به معنای "درست" یا "ارضا کننده" است. خروج ۱۵: ۲۶؛ تثنیه ۶: ۱۸؛ ۱۲: ۲۵، ۲۸؛ ۱۳: ۱۸؛ ۲۱: ۹

b. "خوب" - BDB 373 II، دو بار استفاده شده است "آنچه دلپذیر است" مراجعه شود به پیدایش ۱۶: ۶؛ تثنیه ۱۲: ۲۸ (BDB 375 III) آیه ۲۴)

۲. "این ممکن است با شما درست باشد" - BDB 405, KB 408, Qal غیر کامل، "خوب است"، مراجعه شود به ۴: ۴۰؛ ۵: ۱۶، ۲۹، ۳۳؛ ۶: ۳.

۱۸: ۱۲؛ ۲۵، ۲۸؛ ۲۲: ۷

توجه داشته باشید که هر سه در ۱۲: ۲۵، ۲۸ یافت می شود. اگر اسرائیل نیازهای پیمان را حفظ کند، یهوه رفاه و طول عمر را به ارمغان خواهد آورد!

۶: ۱۹ "تا او دشمنانت را از پیش روی تو براند" خداوند سرزمین موعود را به آنها داد ("با بیرون راندنشان"، BDB 213, KB 239, *Qal* ساختار نامحدود، مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۶-۲۱). او به آنها پیروزی نظامی داد، اما اسرائیل هنوز مجبور بود برای نبرد آماده باشد و بیرون بیاید و با آن مبارزه کند. این احتمالاً یک ترکیب خوب برای نشان دادن خدمت به خدا و پاسخ از روی وفاداری به پیمان است (مراجعه شود به یوشع ۱-۱۲).

NASB (به روز شده) ۶: ۲۰ الی ۲۵

۲۰ «چون پسر در آینده از تو بپرسد: "مقصود از این شهادت و فرایض و قوانین که یهوه خدای ما به شما امر فرموده، چیست؟" آنگاه به پسر خود بگو: "ما در مصر بنده فرعون بودیم. اما خداوند ما را با دستی نیرومند از آن سرزمین بیرون آورد. ۲۲ خداوند در برابر دیدگان ما آیات و معجزات عظیم و هولناک بر ضد مصر و فرعون و تمامی اهل خانه اش نمایان ساخت ۲۳ و ما را از آنجا بیرون آورد تا به سرزمینی که برای پدرانمان سوگند خورده بود که به ما ببخشد، درآورد. ۲۴ پس خداوند به ما فرمان داد تا همه این فرایض را به جای آریم و از یهوه خدای خود بترسیم، تا همیشه سعادت مند باشیم و ما را زنده نگاه دارد، چنانکه تا امروز شده است. ۲۵ پارسایی ما به این خواهد بود که تمامی این فرمانها را در حضور یهوه خدای خود به دقت به جا آوریم، همان گونه که ما را امر فرموده است."

۶: ۲۰ این تاکید مستمر بر آموزش روحانی و معنوی به کودکان است (به یادداشت کامل در ۴: ۱۰ مراجعه کنید).

جنبه غیرمنتظره این متن (یعنی آیات ۲۰ الی ۲۳) این است که شاهدان عینی مرده اند و فرزندان آنها داستان را تعریف میکنند. بنابراین این ممکن است تبدیل به یک فرمول جبری شود (یعنی "وقتی فرزندان شما می پرسند ... شما باید بگویید ..."، خروج ۱۲: ۲۶، ۲۷؛ ۱۳: ۱۴-۱۵؛ تثنیه ۶: ۲۰ الی ۲۵؛ یوشع ۴: ۶-۷، ۲۱-۲۴).

ممکن است که ۶: ۲۰-۲۴ یکی از چندین عباراتی باشد که سفر ایمان اسرائیل را با یهوه از فراخوانی ابراهیم تا خروج بیان میکند (۲۶: ۵-۹، یوشع ۲۴: ۱۳-۲، مزامیر ۷۷: ۷۸؛ ۱۰۵: ۱۳۶).

۶: ۲۱ "دستی نیرومند" به یادداشت ۴: ۳ مراجعه شود.

۶: ۲۲ این اشاره به ده بلای مصر است. هر یک از آنها یک قضاوت علیه یکی از خدایان مصری بود. ظاهراً این آفت ها یک دوره حدود هجده ماهه داشتند، اگر فرض بر این باشد که برخی از پدیده های طبیعی وجود دارند، خدا می تواند آنها را بسیار سریع تر تحویل دهد، اما اعتقاد شخصی من این است که او با ایمان مصری ها و همچنین یهودیان همکاری می کرد. مخلوقات فراوان که مصر را ترک کردند شامل برخی از مردم مصری هم بودند.

۶: ۲۴ این آیه مزایای اسرائیل را برای اطاعت از دستورات خدا (۱) به خاطر خودش (BDB 375 III، مراجعه شود به آیه ۱۸) همیشه و (۲) برای بقای آنها (BDB 310, KB 309, *Pil* ساختار نامحدود) به عنوان یک مردم (مراجعه شود به ۴: ۱؛ ۸: ۱؛ ۳۰: ۱۶، ۱۹) بیان میدارد.

NASB, NKJV,

TEV "همیشه"

NRSV "ابدی"

NJB "برای همیشه"

این به معنای واقعی کلمه یک ساختار "همه" (BDB 481) و "روز" (BDB 398) است که به عنوان یک استعاره برای پایداری به کار می رود (مراجعه شود به ۵: ۲۹، ۲۸: ۳۳؛ پیدایش ۶: ۵؛ مزامیر ۵۲: ۱، به Robert B. Girdlestone, *Synonyms of the Old Testament*, صفحه ۳۱۶ مراجعه شود).

۶: ۲۵ "پارسایی ما به این خواهد بود" همانطور که ایمان و اعتقاد اولیه ابراهیم و اطاعت بعد از آن توسط یهوه (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۶) به عنوان "پارسایی" نیز پذیرفته شده است (مراجعه شود به ۲۴: ۱۳)، همینطور هم اطاعت از پیمان از جانب اسرائیل. به موضوع خاص: عدالت در ۱: ۱۶ مراجعه کنید.

■ "تمامی این فرمانها را ... به دقت به جا آوریم" به ماهیت تکراری و مشروط این وعده ها توجه داشته باشید:

۱. "اگر ما مراقب باشیم" - Qal, KB 1581, BDB 1036, غیر کامل، مراجعه شود به ۴: ۶، ۹، ۴۰: ۵؛ ۱، ۱۰، ۱۲، ۲۹، ۳۲: ۶؛ ۲، ۳، ۱۷ (دو بار)
۲. "برای مشاهده" - Qal, KB 889, BDB 793 نامحدود، مراجعه شود به ۴: ۶، ۵؛ ۱، ۱۵، ۲۷، ۳۲: ۶؛ ۱، ۳، ۱۸، ۲۴، ۲۵. به ۵: ۱ توجه داشته باشید.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. فصل ۶ با ده فرمان ارتباط دارد؟
۲. چرا تاکید بر اطاعت از پیمان وجود دارد؟
۳. اهمیت تثنیه ۶: ۴-۶ چیست و چگونگی ارتباط آن با چند خدا پرستی، مسیحیت و توحید چیست؟
۴. مسئولیت والدین مومن نسبت به فرزندانشان چیست؟
۵. معنی ریشه ای و کاربرد انجیلی اصطلاح "پارسایی" در هم عهد عتیق و هم عهد جدید را توضیح دهید.

تثنيه ۷

تقسيم بندي پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
مردم منتخب	زندگی در کنعان	مردم خود خدا	اسرائیل ملتی جدا
۷: ۱ الی ۵	۷: ۱ الی ۶	۷: ۱ الی ۶	۷: ۱ الی ۶
۷: ۶ الی ۱۱			انتخاب و محبوب خدا
	۷: ۷ الی ۱۱	۷: ۷ الی ۱۱	۷: ۷ الی ۱۱
نعمت اطاعت		نعمت اطاعت	
۷: ۱۲ الی ۱۶	۷: ۱۲ الی ۱۶	۷: ۱۲ الی ۱۶	۷: ۱۲ الی ۱۵
			۷: ۱۶
			قدرت یهوه
۷: ۱۷ الی ۲۶	۷: ۱۷ الی ۲۶	۷: ۱۷ الی ۲۶	۷: ۱۷ الی ۲۰
			۷: ۲۱ الی ۲۴
			۷: ۲۵ الی ۲۶

مطالعه حلقه ۷ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

*۷ تقسیم بندی پاراگرافها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می باشند. هر ترجمه جدید، پاراگرافها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه ای متمایز به کار می گیرد. همانطور که متن را می خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن (پاراگرافها) را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعا کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: واژه نامه.

NASB (به روز شده) ۷: ۱ الی ۵

۱ «چون یهوه خدایت تو را به سرزمینی که برای تصرفش به آنجا می‌روی درآورد، و اقوام بسیار را از برابر تو براند، یعنی حیثیان، چرجاشیان، آموریان، کنعانیان، فرزیان، جویان و پیوسیایان را که هفت قوم بزرگتر و نیرومندتر از تو هستند، ۲ و چون یهوه خدایت آنها را به دست تو تسلیم کند تا مغلوبشان سازی، ایشان را به نابودی کامل بسیار و با ایشان پیمان میند و بر ایشان رحم مکن. ۳ با ایشان وصلت منما؛ دخترت را به پسر ایشان مده و دختر ایشان را برای پسرت مگیر. ۴ زیرا فرزندان را از پیروی من منحرف خواهند کرد تا خدایان غیر را عبادت کنند. آنگاه خشم خداوند بر شما افروخته شده، شما را به سرعت نابود خواهد ساخت. ۵ بلکه با ایشان چنین کنید: مذبحهایشان را در هم بشکنید، ستونهایشان را خرد نمایید، آشیزه‌های ایشان را قطع کنید، و بت‌های تراشیده‌ی ایشان را به آتش بسوزانید.»

۷: ۱ "حیثیان" موضوع خاص: ساکنان پیش از اسرائیل کنعان در ۱: ۴ را مطالعه کنید.

■ "هفت قوم" لیست اقوام از ۷، ۱۰، ۵، ۳ یا ۱ متفاوت است (یعنی کنعانی یا آموری).

۷: ۱ الی ۵ چندین فعل وجود دارند که به منظور اعطای پاسخ اسرائیل به گروه‌های قبیله‌ای در کنعان اعمال می‌شود:

۱. "باید پاک شود" - آیه ۱، Qal، KB 730، BDB 675، "افتادن" است. دوم پادشاهان ۱۶: ۶؛ در اینجا، استعاری، "پاک کردن"، به آیه ۲ مراجعه شود
۲. "خدا آنها را قبل از شما تحویل دهد" - آیه ۲، Qal، KB 733، BDB 678، "مراجعه شود به آیه ۲۳؛ اعداد ۲۱: ۳ و خدا این کار را برای اسرائیل انجام خواهد داد به خاطر گناه من در اول پادشاهان ۱۴: ۱۶
۳. "شما باید آنها را شکست دهید" - آیه ۲، Hiphil، KB 697، BDB 645، "smite"، "مراجعه شود به خروج ۹: ۲۵؛ ۲۱: ۲۰
۴. "کاملاً نابود" - آیه ۲، Hiphil، KB 353، BDB 355، نامحدود مطلق، "مراجعه شود به ۲: ۳۴؛ ۳: ۶ (دو بار)؛ ۷: ۲ (دو بار)
۵. "ایجاد یک پیمان" - آیه ۲، Qal، KB 500، BDB 503، "برداشتن هیچ پیمان"، "مراجعه شود به خروج ۲۳: ۲۳؛ ۳۴: ۱۲
۶. "به آنها نگویند" - آیه ۲، Qal، KB 334، BDB 335، "مراجعه شود به آیه ۱۶، ۱۳: ۸
۷. "شما نباید میان خودتان ازدواج کنید" - آیه ۳، Hithpael، KB 364، BDB 368، "به معنای واقعی کلمه "نه به عنوان قانون سونین"، "مراجعه شود به پیدایش ۳۴: ۹؛ یوشع ۱۲: ۲۳
۸. "شما باید قربانگاه‌های خود را از بین ببرید" - آیه ۵، Qal، KB 736، BDB 683، "مراجعه شود به ۱۲: ۳؛ خروج ۳۴: ۱۳ (۲۳: ۲۴)؛ دوم پادشاهان ۲۳: ۱۲؛ دوم تواریخ ۳۱: ۱
۹. "ستون‌های مقدس خود را سرازیر کنید" - آیه ۵، Piel، KB 1402، BDB 990، "مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۱: ۱۸، نمادهای سنگ فالیک از خدای باروری مرد، بعل، "مراجعه شود به دوم تواریخ ۳۱: ۱
۱۰. "اسریر" را بچرخانید - آیه ۵، Piel، KB 180، BDB 154، "مراجعه شود به آیه ۲۵؛ ۱۲: ۳؛ دوم تواریخ ۱۴: ۳؛ ۳۱: ۱؛ ۳۴: ۴، ۷
۱۱. "تصاویر حکاکی شده را بسوزانید" - آیه ۵، Qal، KB 1358، BDB 976، "مراجعه شود به اول تواریخ ۱۴: ۱۶؛ میکاه ۱: ۷، آیت‌های عامیانه بت پرستی سوخته اند.

۷: ۲ "به نابودی کامل" این واژه هرم (Hiphil، KB 353، BDB 355) نامحدود مطلق) این بدان معناست که چیزی برای تخریب به خدا اختصاص داده شده است. کلام عهد جدید برای این مفهوم کوربان است. این مربوط به ایده تقدس یا چیزی است که برای استفاده خدا کنار گذاشته میشود. از آنجا که چیزی بسیار مقدس بود، نمی‌توانست توسط افراد استفاده شود، تنها راهی که برای اطمینان از عدم استفاده از آن، نابودی آن بود. بنابراین، در محدوده اسرائیل، زمانی که شهرها تسخیر میشدند، مردان و گاه نیز زنان، کودکان و حیوانات نیز کشته میشدند. از دیدگاه مدرن این به نظر بسیار بی‌رحمانه است، اما در آن روز یک شیوه معمول بود. مثال خوبی از این می‌تواند اریحا در یوشع ۶ یا لایحیش در یوشع ۱۰: ۲۸، ۳۵ باشد. پیدایش ۱۵: ۱۶؛ اعداد ۳۳: ۵۵؛ یوشع ۲۳: ۱۳ علت الهیاتی برای نابودی کامل کنعانیان را بیان می‌کند.

■ "پیمان میند" یوشع ۹ یک نمونه تاریخی از ناکامی اسرائیل برای حفظ این فرمان را به ما می‌دهد.

"هیچ لطفی بر آنان مکن"	NASB
"بر آنان رحم مکن"	NKJV
"به آنان هیچ رحم نکن"	NRSV
"هیچ رحمی به آنان نشان نده"	TEV
"هیچ ترحمی به آنان مکن"	NJB

فعل نفی (Qal, KB 334, BDB 335 I) غیر کامل) به معنی "نشان دادن میل" یا "مهربانی" است. با این وجود، اسرائیل این گزینه را ندارد (به نقل از آیه ۱۶: ۱۳؛ ۱۱-۱۶: ۱۹؛ ۱۳: ۲۱؛ ۲۵: ۱۲). رحمت زمین را با شرارت آلوده می کند رحمت چیزی را میبخشد که یهوه نمی تواند!

۷: ۳ "با ایشان وصلت منما" این موضوع به هیچ وجه جنبه نژادی و نژاد پرستانه ندارد، صرفاً به دلایل مذهبی است (مراجعه شود به خروج ۳۴: ۱۲-۱۷). عبارات اصلی در مورد این در عزرا ۱۰، نمیا ۱۳ هستند. خدا نمی خواست مردمش با ازدواج با کنعانی ها به دلیل بت پرستی آنان، از او دور شوند و مکاشفه او را به فساد جهانی بکشانند.

۷: ۴ "زیرا فرزندان را از پیروی من منحرف خواهند کرد" به اعداد ۳۳: ۵۵؛ یوشع ۲۳: ۱۳ مراجعه شود. این جایی است که مفهوم مدرن یهودی مبنی بر اینکه مادر کلید اصلی یهودی بودن است شکل میگیرد.

۷: ۵ "بشکنید، ... خرد نمایید، ... قطع کنید... به آتش بسوزانید" فهرست کامل را در ۷: ۱ الی ۵ مطالعه کنید.

■ "آشیره" در ترجمه KJV دارای "گیاهان" نوشته شده است. معنای واقعی کلمه "نمادهای چوبی یک خدای زن" (BDB 81) است. این یک ستون چوبی بود که در کنار ستون سنگی بابل که خدای باروری مرد بود کاشته شد. Asherah یا Astartes همسر زن بود و توسط این ستون چوبی محکم میشد. اینکه آیا درختان حلقوی بودند یا نه، مشخص نیست.

NASB (به روز شده) ۷: ۶ الی ۱۱

۶ "زیرا شما برای یهوه خدایتان قومی مقدسید. او از میان تمامی قومهای روی زمین، شما را برگزیده است تا قومی که گنج اوست باشید. ^۷ خداوند از این رو دل در شما نبست و شما را برگزید که از دیگر قومها کثیرتر بودید، زیرا شما از همه قومها کم شمارتر بودید؛ ^۸ بلکه از آن رو که خداوند شما را دوست می داشت و می خواست سوگندی را که برای پدرانان خورده بود، به جای آورد. پس خداوند شما را با دستی نیرومند بیرون آورد و از خانه بندگی و از چنگ فرعون پادشاه مصر، فدیه کرد. ^۹ پس بدانید که یهوه خدای شما، اوست خدا، خدای امین که عهد و محبت خود را با آنان که او را دوست می دارند و فرمانهایش را به جا می آورند، تا هزار پشت نگاه می دارد، ^{۱۰} ولی آنان را که از او نفرت کنند سزا داده، هلاک می کند. آری، او تأخیر نخواهد کرد بلکه هر که را که از او نفرت کند، سزا خواهد داد. ^{۱۱} پس فرمانها و فرایض و قوانینی را که من امروز به شما حکم می کنم، به دقت نگاه دارید.

۷: ۶ "قومی مقدس... خدا شما را برگزیده است" انتخاب عهد عتیق (مراجعه شود به "انتخاب" - BDB 103, KB 119, Qal, کامل) برای خدمتی بود که همیشه رستگاری نبود (به جز کوروش در اشعیا ۴۴: ۲۸؛ ۴۵: ۱). "انتخاب"، مانند "مقدس"، بیشتر مربوط به رابطه آنها با یهوه نسبت به تقوای شخصی بود، مانند عهد جدید استفاده از "قدیس" برای مؤمنان. خداوند اسرائیل را انتخاب کرد تا یک ملت را انتخاب کند تا جهان را انتخاب کند (مراجعه شود به خروج ۱۹: ۵-۶). او "مردم مقدسی" می خواهد (BDB 872) شخصیت او را به جهان نشان دهد. اما حتی درون آن ملت همواره یک عمل فردی از روی ایمان بود که بر اساس آن فرد میتوانست با خدا ارتباط برقرار کند، نه اینکه اگر صرفاً بخشی از جامعه پیمان باشد، بتواند با خدا باشد (مراجعه شود به حزقیال ۱۸). جامعه تحت پیمان از افرادی تشکیل شده که با ایمان، به قانون خداوند پیوند داده میشوند. این فراتر از صرفاً یهودیان بود؛ غیر یهودیان میان آنها، بیگانه در سرزمینشان و برده های خارجی در خانه، همه مهربانانه پذیرفته شدند و مجاز به پذیرش معاهدات انتخاباتی بودند (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۳۸).

"تملک خود"	NASB
"یک گنج خاص"	NKJV، بی نویس NASB

"تملك گنجينه"	NRSV, NIV
----	TEV
"مردمش همچون گنج"	NJB
"تملك خاص"	JPSOA, REB
"جايزه"	NET Bible

این به معنای واقعی کلمه "مردم برای داشتن" (BDB 766 I و 688، مراجعه شود به خروج ۱۹: ۵) یا "گنج ویژه" است. این کلمه ارزش اموال ارزشمند است که به صورت استعاره ای از مردم تحت پیمان است (مراجعه شود به ۷: ۶؛ ۱۴: ۲؛ ۲۶: ۱۸؛ مزامیر ۱۳۵: ۴؛ تیتوس ۲: ۱۴؛ اول پطرس ۲: ۹). شاید امروز ما بگوئیم اسرائیل جواهر تاج یهوه است (یعنی، برای گسترش دانش و مکاشفه به همه ملت ها). موضوع خاص: تعصب بشارتی باب در ۴: ۶ را مطالعه کنید.

۷: ۷ " خداوند از این رو دل در شما نیست و شما را برنگزید که از دیگر قومها کثیرتر بودید، زیرا شما از همه قومها کم شمارتر بودید " ابتدا فعل (BDB 365 I, KB 362, Qal کامل) به معنی "با هم فشار دادن" یا "اتصال" است، مراجعه شود به ۱۰: ۱۵ (کلمه ای متفاوت برای عشق [مراجعه شود به آیه ۸]، اما همان حقیقت در ۴: ۳۷) و احتمالا اشعیا ۳۸: ۱۷ است. فعل به کار رفته برای میل در پیدایش ۳۴: ۸ مورد استفاده قرار می گیرد. تثنیه ۲۱: ۱۱)

این آیه، رحمتی که لیاقت آن را نداریم، فضل و عشق خدا را برجسته می کند! به موضوع خاص: اعمال خیرخواهی یهوه به اسرائیل در ۹: ۴-۶ مراجعه کنید. به عنوان یک واقعیت، اسرائیل به دلیل استبداد سخت و سر سختی اش، به دشواری قابل دوست داشتن بود (مراجعه شود به ۹: ۶، ۱۳: ۳۱: ۲۷). با توجه به شورش اسرائیل، فضل خداوند به وضوح نمایش داده می شود!

۷: ۸ " بلکه از آن رو که خداوند شما را دوست می داشت " چندین بار عهد عتیق تأکید می کند که خدا وعده های خود را به پدرانشان، ابراهیم، اسحاق و یعقوب تحقق می بخشد (مراجعه شود به پیدایش ۱۲، ۱۵، ۱۸، ۲۶ و ۲۸). اما در اینجا خدا نشان می دهد که او این کار را کرد زیرا او نیز این نسل را دوست دارد!

■ " شما را بیرون آورد " فعل (BDB 422, KB 425, Hiphil کامل) بسیار رایج است و در بسیاری از حوزه ها (مثالهایی از تثنیه) استفاده می شود:

۱. لفظی

- a. یک ارتش برای جنگ نبرد، ۱: ۴۴؛ ۲: ۳۲؛ ۳: ۱؛ ۲۰: ۱۰؛ ۲۴: ۵؛ ۲۹: ۷
- b. آب از بهار، ۸: ۷
- c. چپ، ۹: ۷؛ ۱۶: ۶، ۳
- d. تولید میدان، ۲۲: ۱۴؛ ۳۸: ۲۸
- e. تعهدات را تولید کنید ۲۴: ۱۱

۲. استعاری

- a. به موازات تحویل، ۲۷: ۱؛ ۲۰: ۴؛ ۵: ۱۵، ۶ و غیره
- b. محل مبدأ، ۲۳: ۲
- c. به موازات بازپرداخت، ۷: ۸
- d. تابعیت یا نام بد، ۱۴: ۲۲
- e. برای دادن ازدواج، ۱۹: ۲۲؛ ۲۴: ۲
- f. زندگی روزانه، ۲۸: ۱۹؛ ۶: ۱۸؛ ۳۳
- g. سرب، ۳۱: ۲

فقط متن می تواند معنی مناسب را تعیین کند. این مربوط به همه کلمات است!

■ " فدیة کرد " این فعل (BDB 804, KB 911, Qal غیر کامل) به معنای "به قیمت خریدن" است. در ارتباط با خریدن استفاده شده است. (۱) اولین مولود (مراجعه شود به خروج ۱۳: ۱ الی ۲۲؛ اعداد ۱۸: ۱۵-۱۷) و لاویان (اعداد ۳: ۴۴-۵۱) یا (۲) برده (مراجعه شود به ۱۵: ۱۵؛ ۲۴: ۱۸، یعنی اسرائیل).

موضوع خاص: بها/بازخرید

(SPECIAL TOPIC: REDEEM)

I. عهد عتیق

A. اساسا دو اصطلاح عبری وجود دارند که دربردارنده این مفهوم می‌باشند.

۱. *Ga'al* (BDB 145 I, KB 169 I) که به معنی "بهای آن پرداخت شده و آزاد است" می‌باشد. حالت دیگر این اصطلاح *go'el* مفهوم واسطه انسانی را به آن اضافه می‌کند که معمولا عضو خانواده است (سرپرست خانواده). این جنبه فرهنگی حق بازخرید اشیا، حیوانات، زمین (مراجعه شود به لاویان ۲۵ و ۲۷) یا اقوام (مراتجه شود به روت ۱:۴، اشعیا ۲۲:۲۹) از دید الهیاتی به تحویل اسرائیل از مصر توسط یهوه منتقل می‌شود (مراجعه شود به کتاب خروج ۶:۶، ۱۳:۱۵، مزمور ۲:۷۴، ۱۵:۷۷، ارمیا ۱۱:۳۱). او تبدیل به ناجی می‌شود (مراجعه شود به یعقوب ۱۹:۲۵، مزمور ۱۹:۱۴، ۷۸:۳۵، امثال ۱۱:۲۳، اشعیا ۱:۴۱، ۴۳:۱۴، ۴۴:۶، ۴۷:۴، ۴۸:۱۷، ۴۹:۷، ۵۴:۵، ۵۸:۸، ۵۹:۲۰، ۶۰:۱۶، ۶۳:۱۶، ارمیا ۳۴:۵۰).

۲. *Padah* (BDB 804, KB 911) که به معنی "تحویل دادن" یا "نجات دادن" است.

a. رستگاری تنها مولود (کتاب خروج ۱۳:۳۵ الی ۱۵ و اعداد ۱۸:۱۵ الی ۱۷)

b. رستگاری فیزیکی برابر رستگاری معنوی (مزمور ۴۹:۷ و ۸ و ۱۵)

c. یهوه اسرائیل را از گناهانشان و شورشیان نجات خواهد داد (مزمور ۷:۱۳۰ الی ۸)

B. مفهوم الهیاتی آن دربردارنده چندین رابطه است

۱. یک نیاز، تعهد، مجازات و زندانی شدن وجود دارد

a. فیزیکی

b. اجتماعی

c. معنوی (مراجعه شود به مزامیر ۸:۱۳۰)

۲. برای آزادی، رهایی و احیا بهایی باید پرداخت شود

a. در ارتباط با قوم اسرائیل (مراجعه شود به تثنیه ۸:۷)

b. در رابطه با فرد (مراجعه شود به یعقوب ۱۹:۲۵ الی ۲۷، ۳۳:۲۸، اشعیا ۵۳)

۳. شخصی باید به عنوان واسطه و ذینفع عمل کند. در *ga'al* این شخص معمولا یکی از اعضا خانواده یا نزدیکان است (*go'el*).

(BDB 145)

۴. یهوه معمولا خود را با اصطلاحات خانوادگی معرفی می‌کند.

a. پدر

b. شوهر

c. یک ناجی از نزدیکان خانواده/ناجی رستگاری از طریق یهوه رها میشود، بهایش پرداخت می‌گردد و رستگاری حاصل می‌گردد.

II. عهد جدید

A. از چندین اصطلاح که در بر دارنده مفهوم الهیاتی بحث هستند، استفاده شده است.

۱. *Agorazō* (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۶:۲۰، ۷:۲۳، دوم پطرس ۱:۲، مکاشفه ۹:۵، ۳:۱۴ الی ۴). این یک اصطلاح تجاری

است که منعکس کننده بهای پرداخت شده برای چیزی است. ما مردمانی هستیم که خوبها می‌گیریم که بر زندگی خود کنترلی نداریم. ما به مسیح تعلق داریم.

۲. *Exagorazō* (مراجعه شود به غلاطیان ۳:۱۳) ۴:۵، افسسیان ۱:۱۶، ۵:۵، کولسیان ۴:۵). این نیز یک اصطلاح تجاری است. این

اصطلاح منعکس کننده مرگ جایگزین عیسی از جانب ما است. عیسی نفرینی که بر بر مبنای شریعت بر ما بود و انسانهای گناهکار نمی‌توانستند آن را تحقق بخشند، تحمل کرد (شریعت موسی، مراجعه شود به افسسیان ۲:۱۴ الی ۱۶، کولسیان ۲:۱۴).

او نفرینی را که بر ما بود (مراجعه شود به تثنیه ۲۳:۲۱) برای همه ما (مراجعه شود به انجیل مرقس ۴:۵، ۱۰:۱۰، دوم قرن‌تین ۲:۱) تحمل کرد! از طریق عیسی عدالت و عشق خدا در هم آمیخت و تبدیل به بخشش کامل و پذیرش شد!

۳. *Luō* (آزاد کردن/رها کردن)

a. *Lutron* "بهای پرداخت شده" مراجعه شود به انجیل متی ۲۸:۲۰، انجیل مرقس ۴۵:۱۰. اینها کلمات قدرتمندی هستند که از دهان خود عیسی بیرون آمده اند و در رابطه با هدف آمدنش می باشند، برای اینکه ناجی جهان باشد، برای اینکه بدهی گناهانی را که مرتکب نشده است، بپردازد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۲۹:۱).

b. *Lutroō*

- ۱) که ناجی اسرائیل باشد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۴:۲۱)
- ۲) تا خودش را قربانی کند که مردم را نجات دهد و پاک سازد (تیتوس ۲:۱۴)
- ۳) برای اینکه جایگزین بدون گناه باشد (اول پطرس ۱:۱۸ الی ۱۹)

c. *Lutrōsis*, "رستگاری"، "آزادی"

- ۱) نبوت زکریا در مورد عیسی، انجیل لوقا ۱:۶۸
- ۲) دعای آنا با خدا برای عیسی، انجیل لوقا ۲:۳۸
- ۳) عیسی بهتر است، قربانی برای یک مرتبه، عبرانیان ۹:۱۲

۴. *Apolytrōsis*

a. رستگاری در آمدن دوم (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳:۱۹ الی ۲۱)

- ۱) انجیل لوقا ۲۱:۲۸
- ۲) رومیان ۸:۲۳
- ۳) افسسیان ۱:۱۴، ۴:۳۰
- ۴) عبرانیان ۹:۱۵

b. رستگاری در زمان مرگ عیسی

- ۱) رومیان ۳:۲۴
- ۲) اول قرنتیان ۱:۳۰
- ۳) افسسیان ۱:۷
- ۴) کولسیان ۱:۱۴

۵. *Antilytron* (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۲:۶). این یک متن مهم است (همانند تیتوس ۲:۱۴) که رهایی را با مرگ عیسی بر بالای صلیب به عنوان جایگزین مرتبط می کند. او تنها قربانی قابل قبول است، کسی که به خاطر "همه" مرد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۲۹:۱، ۱۶:۳ الی ۱۷، ۲۴:۴، اول تیموتائوس ۲:۴، ۱۰:۴، تیتوس ۲:۱۱، دوم پطرس ۳:۹، اول یوحنا ۲:۲، ۱۴:۴).

B. مفهوم الهیاتی در عهد جدید

۱. انسان برده گناه است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۸:۳۴، رومیان ۳:۱۰ الی ۱۸ و ۲۳، ۶:۲۳)
۲. وابستگی انسان به گناه در قانون عهد عتیقی موسی آشکار شده است (مراجعه شود به غلاطیان ۳) و موعظه عیسی بر بالای کوه (مراجعه شود به انجیل متی ۵ الی ۷). عملکرد انسان تبدیل به مجازات مرگ برای او شده است (مراجعه شود به کولسیان ۲:۱۴)
۳. عیسی، بره معصوم خدا، آمد و بجای ما مرد (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۰:۴۵، انجیل یوحنا ۲۹:۱، دوم قرنتیان ۵:۲۱). ما را از گناه خریدند تا به خدا خدمت کنیم (مراجعه شود به رومیان ۶).
۴. به طور ضمنی هم یهوه و هم عیسی "نسبت نزدیک" دارند که از طرف ما عمل می کنند. این استعاره های خانوادگی (یعنی پدر، شوهر، پسر، برادر، نزدیکان) تداوم می یابند.
۵. رستگاری بهایی نیست که به شیطان (یعنی الهیات قرون وسطی) پرداخت شده باشد، بلکه آشتی با خدا و عدالت خداوند با عشق خدا و کامل بودن در مسیح است. در صلیب صلح بازگردانده شد، شورش بشر آموزش داده شد، تصویر خدا در بشریت در حال حاضر به طور کامل در همکاری صمیمانه عمل می کند!
۶. هنوز یک جنبه آینده نگرانه ای در رستگاری وجود دارد (مراجعه شود به رومیان ۸:۲۳، افسسیان ۱:۱۴، ۳:۳۰)، که شامل احیا کالبد ما و صمیمیت فردی با تثلیث خدا است (موضوع خاص: تثلیث را مطالعه کنید). کالبدهای احیا شده ما همانند او خواهند بود (مراجعه شود به اول یوحنا ۳:۲). او یک بدن فیزیکی دارد، ولی با یک بعد اضافی. به سختی می توان پارادوکس اول قرنتیان ۱۵:۱۲ الی ۱۹ را با اول قرنتیان ۱۵:۳۵ الی ۵۹ توصیف کرد. بدیهی است یک کالبد فیزیکی و زمینی وجود دارد و همچنین یک کالبد معنوی و بهشتی. عیسی هر دو را داشت.

۹:۷ "بدانید" به یادداشت کامل در ۴: ۳۵ مراجعه کنید.

■ توجه کنید که اسرائیلی‌ها باید درباره خدا بدانند (393 BDB, KB 390, *Qal* کامل):

۱. "خداوند، خدای شما، او خدایی است" - همه اسم‌ها، مراجعه شود به ۴: ۳۵، ۳۹ با مفعول بیواسطه قبل از آخرین الوهیم
۲. "خداوند وفادار" - *Niphal*, BDB 52، وجه وصفی، مراجعه شود به اشعیا ۴۹: ۷. این یک تصریح اصلی الهی است (مراجعه شود به مزامیر ۸۹)؛ این توسط دو مورد بعدی تعریف شده است.
۳. "که پیمان خویش را حفظ می‌کند" - فعل، *Qal*, KB 1581, BDB 1036، وجه وصفی فعال، مراجعه شود به آیه ۱۲؛ پیدایش ۲۸: ۱۵، ۲۰؛ یوشع ۲۴: ۱۷؛ مزامیر ۱۴۶: ۶
۴. "و عشق ورزیدن به او" - اسم، BDB 338، مراجعه شود به آیات ۹ و ۱۲؛ اول پادشاهان ۸: ۲۳؛ دوم تواریخ ۶: ۱۴؛ نحیمیا ۱: ۵؛ ۹: ۳۲؛ دانیال ۹: ۴

در نور این، آنها باید:

۱. او را دوست داشته باشند، آیه ۹، BDB 12, KB 17, *Qal*، وجه وصفی فعال (مراجعه شود به ۶: ۵؛ ۷: ۱۳؛ ۱۱: ۱؛ ۱۳: ۲۲؛ ۱۳: ۳). به یادداشت کامل در ۵: ۱۰ مراجعه کنید.
۲. دستورات او را حفظ کنند، آیه ۹، BDB 1036, KB 1581, *Qal*، وجه وصفی فعال. به یادداشت کامل در ۵: ۱ مراجعه کنید.

تعادل بین وفاداری خدا و وفاداری اسرائیل را بیاد داشته باشید! برکت از روابط شخصی و دوستانه با یهوه به نسل هزارم رسیده است. هزاران استعاره برای فراوانی بزرگ است، نه همیشه لفظی (مراجعه شود به مزامیر ۹۰: ۴؛ مکاشفه ۲۰: ۲، ۳، ۴، ۷). به یادداشت کامل در ۵: ۹ مراجعه کنید.

■ "خدای وفادار" (این عبارت در نسخه فارسی ترجمه نشده است) به موضوع خاص در ۱: ۳۲ مراجعه کنید.

- ۷: ۱۰ الی ۱۱ به پاسخ یهوه به کسانی که "از او نفرت دارند" توجه کنید - BDB 971, KB 1338, *Qal*، وجه وصفی فعال، مراجعه شود به ۵: ۹؛ خروج ۲۰: ۵؛ اعداد ۱۰: ۳۵؛ دوم تواریخ ۱۹: ۲؛ مزامیر ۶۸: ۱؛ ۸۱: ۱۵؛ ۸۳: ۲؛ ۱۳۹: ۲۱
۱. "آنها را نابود کنید" - *Hiphil*, KB 2, BDB 1، ساختار نامحدود.
 ۲. "رو در رو پرداخت کردن" - BDB 1022, KB 1532, *Piel*، غیر کامل، به معنی "بازپرداخت"، "مجازات" است. ارمیا ۵۱: ۲۴

۷: ۱۱ "فرمانها و فرایض و قوانین" به موضوع خاص در ۴: ۱ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده) ۷: ۱۲ الی ۱۶

۱۲ «اگر این قوانین را گوش گیرید و آنها را نگاه داشته، به جای آرید، آنگاه یهوه خدایتان عهد و محبتی را که برای پدرانان سوگند خورد، با شما نگاه خواهد داشت. ۱۳ او شما را دوست خواهد داشت و برکت داده، خواهد افزود. او ثمرهٔ رَحْمِ شما و محصول زمین شما، و غله و شراب و روغن شما، و گوساله‌های رمه و بره‌های گلهٔ شما را در سرزمینی که به پدرانان سوگند خورد آن را به شما بدهد، برکت خواهد داد. ۱۴ شما از همهٔ قومها مبارک‌تر خواهید بود، و در میان شما و چارپایانتان، خواه نر و خواه ماده، نازاد وجود نخواهد داشت. ۱۵ خداوند هر گونه بیماری را از شما دور خواهد کرد. او شما را به هیچ‌یک از بیماریهای هولناک مصر که شاهد آن بودید، مبتلا نخواهد ساخت، بلکه آنها را بر همهٔ نفرت‌کنندگان شما خواهد آورد. ۱۶ بر شماست که همهٔ قومهایی را که یهوه خدایتان به دست شما تسلیم می‌کند، هلاک سازید. چشم شما بر آنها ترحم نکند و خدایانشان را عبادت ننمایید، مبادا شما را دام باشد.»

۷: ۱۲ به رابطه متقابل (به عنوان مثال، مسئولیت‌های دو طرفه قرارداد) توجه کنید. توجه داشته باشید که "عهد او" و "محبت او" همسو هستند.

۷: ۱۳ الی ۱۵ به نعمت پیمان یهوه توجه کنید:

۱. دوست خواهد داشت
۲. برکت داده
۳. خواهد افزود
۴. فرزندان را برکت میدهد

۵. محصولات برکت میدهد
 - a. غلات
 - b. شراب نو
 - c. روغن
۶. گله هایتان را برکت میدهد
۷. فراموش نخواهد کرد
 - a. انسانی (مراجعه شود به پیدایش ۱۱: ۳۰، ۱۶: ۱، ۲۵: ۲۱، ۲۹: ۳۱)
 - b. دام (مراجعه شود به ۲۸: ۴، ۳۰: ۹)
۸. بدون بیماری (اصطلاح نادر تنها در اینجا و ۲۸: ۱۰ استفاده می شود)
۹. دشمنان شما را شکست میدهد

این فراوانی نعمت (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۲۵-۲۶) نیز به وضوح در تثنیه ۲۸ آمده است، اما آنها توسط پیامدهای نافرمانی محاصره شده اند (مراجعه شود به تثنیه ۲۷ و ۲۸: ۱۵-۵۸). ماهیت مشروعیت پیمان موسی روشن است. بقیه تاریخ اسرائیل را می توان در شرایط تثنیه ۲۷-۲۹ درک کرد. وعده ها و نعمات خداوند تنها برای یک اسرائیل وفادار، قابل اعتماد، و مطیع در دسترس است. اسرائیل هرگز قادر به حفظ این سطح عملکرد نبود، بنابراین نیاز به یک پیمان جدید است (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴: حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸: غلاطیان ۳)، که بر اساس اقدامات یهوه میباشد.

همه طرفداران عیسی که عاشق عهد عتیق هستند، برای تجدید حیات آخر زمان دعا میکنند (رومیان ۹-۱۱). اما باید به وضوح بیان کرد بدون عیسی هیچ امیدی برای پیمان (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۱۴؛ ۶: ۱؛ ۱۲: ۳؛ ۱۶: ۳۰؛ ۳۱: وجود ندارد).

۱۶: ۷ "دام" باید به طور کامل از خدایان کنعان اجتناب شود زیرا ممکن است آنها دام باشند (BDB 430، خروج ۲۳: ۳۳؛ اعداد ۵۳: ۳۶؛ یوشع ۲۳: ۱۳؛ داوران ۲: ۳؛ ۸: ۲۷؛ مزامیر ۱۰۶: ۳۶)، که به معنای واقعی کلمه "دام و تله حیوانات" است!

NASB (به روز شده) ۱۷: ۷ الی ۲۶

۱۷ «شاید در دل خود بگویند: "این قومها از ما بیشترند؛ چگونه می توانیم آنان را بیرون برانیم؟"»^{۱۸} اما نباید از آنها بترسید، بلکه آنچه را یهوه خدایتان با فرعون و تمام مصریان کرد نیکو به یاد آرید،^{۱۹} مصائب عظیمی را که چشمانتان دید، و آیات و علامات و دست نیرومند و بازوی درازی را که یهوه خدایتان شما را به مدد آن بیرون آورد. پس یهوه خدایتان با همه قومهایی که از آنها می ترسید، به همین سان عمل خواهد کرد.^{۲۰} افزون بر این، یهوه خدایتان زنبورها به میان ایشان خواهد فرستاد تا باقیمانندگان ایشان را که خود را از شما پنهان می کنند، هلاک کند.^{۲۱} از آنها نهراسید، زیرا یهوه خدایتان که در میان شماست، خدایی عظیم و مهیب است.^{۲۲} یهوه خدایتان این قومها را به تدریج از حضور شما خواهد راند. آنان را به یکباره نمی توانید نابود سازید، مبادا شمار وحوش صحرا بر شما از حد زیاده شوند.^{۲۳} یهوه خدایتان ایشان را به دست شما تسلیم کرده، به پریشانی عظیم دچار خواهد ساخت، تا نابود شوند.^{۲۴} او پادشاهانشان را به دست شما تسلیم خواهد کرد تا نامشان را از زیر آسمان محو سازید. هیچ کس را یارای ایستادگی در برابر شما نخواهد بود، تا آنگاه که آنان را نابود سازید.^{۲۵} تمثالهای تراشیده خدایان ایشان را به آتش بسوزانید، و به نقره و طلائی که بر آنهاست طمع مورزید و آنها را برای خود برمگیرید، مبادا از طریق آن به دام افتید، زیرا در نظر یهوه خدایتان کراهت آور است.^{۲۶} چنین چیز کراهت آور را به خانه خویش مبرید، مبادا مانند آن حرام شوید. از آن بسیار نفرت کنید و کراهت داشته باشید، زیرا که حرام است.

۱۷: ۷ "شاید در دل خود بگویند" این یک اصطلاح عبری است به معنی "اگر فکر میکنید یا شک دارید" (مراجعه شود به ۲۱: ۹؛ ۲۳: ۲۳؛ مزامیر ۹۵: ۸). کل نکته این پاراگراف تشویق اسرائیل است:

۱. اقدامات یهوه علیه مصر (یعنی آزار)، آیات ۱۸ الی ۱۹
۲. اقدامات وعده داده شده توسط یهوه علیه کنعان (یعنی زنبور سرخ، آیات ۲۰ الی ۲۴)

۱۸: ۷ "نیکو به یاد آرید" این فعل (BDB 269، KB 269، *Qal* نامحدود مطلق و *Qal* غیر کامل) اغلب برای تأکید استفاده می شود (مراجعه شود به ۵: ۱۵، ۷: ۲، [دو بار]، ۸: ۱۸، ۷: ۲۷، ۱۵: ۱۵، ۱۶: ۳، ۱۲: ۲۴، ۹: ۱۸، ۲۲: ۲۵؛ ۱۷: ۳۲؛ ۷). مومنین باید به عقب نگاه کنند تا بتوانند دست خداوند را ببینند. همانطور که او در گذشته بود، پس او خواهد بود ("در کنار کسانی که او را دوست دارد و دستورات او را حفظ کند). یهوه عمل کرده است و از طرف مردم در تاریخ عمل خواهد کرد!

۱. "سوختن با آتش" - BDB 976, KB 1358, *Qal* غیر کامل، مراجعه شود به آیات ۲۵، ۱۲: ۳

۲. "به نقره یا طلا نباید طمع کنید"

a. آن را به خانه خود نبرید، مراجعه شود به آیات ۲۵ و ۲۶

b. مبادا به دام بیافتید (BDB 430)

c. این یک زشتی است (BDB 1072، مراجعه شود به ۱۲: ۳)

d. این تحت ممنوعیت است (به عنوان مثال، "یک چیز نفرین شده"، BDB 214)

e. شما باید کاملا بی رحمانه (BDB 1073) از آن بیزار باشید (BDB 1055، هم فعل و هم اسم).

۷: ۲۶ "چیز گراهِت آور" این مربوط به کلمه *herem* است که به معنای "اختصاص به خدا برای تخریب کامل است." این معمولا "تحت ممنوعیت" ترجمه شده است. هر استفاده سکولار از یک شی تحت ممنوع بودن آن است که آن را از بین ببرد، بنابراین باید کاملا نابود شود.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفا تفکر برانگیز هستند نه

قطعی.

۱. چرا خدا یک سرزمین یک ملت را به یک ملت دیگر داد؟

۲. آیا کتاب مقدس به ازدواج های بین نژادی "نه" می گوید؟

۳. خداوند اسرائیل را به عنوان یک فرد خاص انتخاب کرد، به چه معنی است؟

تثنيه ٨

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
سرورتان خدای خود را به یاد داشته باشید	وسوسه برای غرور و خودکفایی	سرزمین خوبی برای تصاحب	امتحان سخت در بیابان
۱۰ الی ۸	۱۰ الی ۸	۱۰ الی ۸	۴ الی ۸
			۵ الی ۶
		هشدار در مورد فراموش کردن سرور	سرزمین موعود و وسوسه هایش
۲۰ الی ۱۱	۲۰ الی ۱۱	۲۰ الی ۱۱	۱۰ الی ۷
			۱۱ الی ۱۶
			۱۷ الی ۲۰

مطالعه حلقه^۸ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) ۸: ۱ الی ۱۰

^۱ «همه فرمانهایی را که من امروز به شما امر می فرمایم به جای آرید تا زنده بمانید و شمارتان فزونی گیرد و به سرزمینی که خداوند سوگند خورد به پدرانتان بدهد، داخل شده، آن را به تصرف آورید. ^۲ به یاد آرید که چگونه یهوه خدایتان شما را چهل سال در بیابان رهبری کرد تا شما را خوار و زبون ساخته، بیاماید و آنچه در دل شماست بداند، که آیا فرمانهای او را نگاه خواهید داشت یا نه. ^۳ او شما را خوار و زبون ساخت و گرسنه گذاشت، و خوراک مَنّا را به شما خوراند که نه شما از آن خبر داشتید و نه پدرانتان، تا به شما بیاموزاند که انسان تنها به نان زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خداوند صادر شود انسان زنده می شود. ^۴ در این چهل سال جامه بر تن شما مندرس نشد و پاهایتان تاؤل نزد. ^۵ پس در دل خود بدانید همان گونه که مردی فرزندش را تأدیب می کند، یهوه خدایتان نیز شما را تأدیب می نماید. ^۶ پس با نگاه داشتن فرمانهای یهوه خدای خود، در راههای او گام بردارید و از او بترسید. ^۷ زیرا که یهوه خدایتان شما را به سرزمینی نیکو می آورد، سرزمینی آکنده از نهرهای آب و چشمه ها و آبهای زیرزمینی که در دره ها و کوهها روان می شود، ^۸ سرزمینی انباشته از گندم و جو و درخت مو و انجیر و انار و روغن زیتون و عسل؛ ^۹ سرزمینی که در آن نان را به تنگدستی نخواهید خورد و به چیزی محتاج نخواهید شد؛ سرزمینی که سنگهایش آهن است، و از کوههایش مس خواهید کند. ^{۱۰} پس خورده، سیر خواهید شد و یهوه خدای خویش را به جهت سرزمین نیکویی که به شما بخشیده است، متبارک خواهید خواند.

۸: ۱ " همه فرمانهایی را که من امروز به شما امر می‌فرمایم " به اسم (BDB 846, موضوع خاص را در ۴: ۱ مطالعه کنید) و فعل (KB, BDB 845), Piel PARTICIPLE COGNATE, 1010 از همان ریشه) توجه داشته باشید.

■ "به جای آرید" (در نسخه انگلیسی با دقت و احتیاط به جای آرید نوشته شده است) فعل (KB 1581, BDB 1036), *Qal* غیر کامل، به یادداشت ۶: ۱۲ توجه کنید) اغلب در تشبیه استفاده می‌شود (مراجعه شود به: *Qal*، ۴: ۲، ۶: ۹، ۴۰: ۵، ۱: ۱۰، ۱۲: ۲۹، ۳۲: ۶، ۳: ۱۷، [دو بار]، ۲۵: ۷، ۸: ۹، ۱۱: ۱۲، [دو بار]؛ ۸: ۱، ۱۱: ۱۳، ۱۰: ۱۱، ۱۱: ۸، ۱۲: ۶، ۲۳: ۸، ۱۱: ۱۶). این آیه نشان می‌دهد که روابط عادلانه و اطاعت دوستانه راه خدا برای برکت بشریت است و وعده‌های او را برآورده می‌سازد (مراجعه شود به آیات ۱۶، ۶، ۲، ۱۸: ۴: ۱).

■ "سرزمین را به تصرف آورید" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: تملک سرزمین

SPECIAL TOPIC: POSSESS THE LAND

این فعل (BDB 439, KB 441, *Qal* کامل) بارها در ارتباط با موارد زیر مورد استفاده قرار گرفته است:

۱. وعده / قول یهوه به سران قبایل (مراجعه شود به ۱: ۸، ۱۰: ۱۱)
۲. اسرائیل بر این وعده‌ها و حمله به زمین عمل می‌کند (مراجعه شود به ۲: ۲۴، ۳: ۱۸-۲۰)
۳. همسویا "میراث" است (۳: ۲۸)
۴. اسرائیل باید از پیمان اطاعت کند تا بتواند مالکیت زمین را حفظ کند (مراجعه شود به ۴: ۱، ۵، ۱۴: ۶، ۱: ۸، ۱۱: ۸-۹، ۲۶-۳۲)

۸: ۲ "به یاد آرید" این فعل (BDB 269, KB 269), *Qal* کامل، مراجعه شود به ۵: ۱۵، ۷: ۱۸، [دو بار]؛ ۸: ۲، ۱۸: ۹، ۷: ۲۷، ۱۵: ۱۵، ۱۶: ۳، ۱۲: ۲۴، ۹: ۱۸ و ۲۲: ۲۵، ۱۷: ۳۲، ۷: ۷)، "به یاد داشته باشید" به دو شیوه در عهد عتیق استفاده می‌شود. این الزام بشریت است که باید اعمال خدا و قوانین او را به یاد داشته باشید. این یک اصطلاح عبری بود: "خداوند را به عنوان اولویت قرار دهید." این درخواست بشری است که خدا گناهان ما را به یاد نمی‌آورد.

■ "در بیابان" اسرائیل (به عنوان مثال، ربی‌های او) به دوران سرگردانی بیابان به عنوان "ماه عسل" بین یهوه و اسرائیل نگاه میکردند. خداوند هرگز به مردمش نزدیک تر از این زمان نبود، زیرا آنها مجبور بودند برای همه چیز به او وابسته باشند. در حال حاضر آنها به فراوانی و برکات در سرزمین موعود می‌پردازند. خدا به آنها هشدار داد تا همچنان به او وابسته باشند؛ زیرا او منبع همه چیز بوده و هست (مراجعه شود به آیه ۱۸).

■ "چهل سال" این عدد اغلب به صورت تصویری برای تعیین یک دوره طولانی مدت، طولانی تر از یک چرخه قمری (یعنی ۲۸ روز) استفاده می‌شود. با این حال، در دیگر مراحل آن، لفظی بود. اغلب دشوار است بتوانید بدون اطلاعات تاریخی یا اسطوره ای دیگر، زمان دقیقی را انتخاب کنید. دوره سرگردانی در بیابان حدود ۳۸ سال طول کشید.

■ "تا شما را خوار و زبون ساخته، بیازماید" (در نسخه انگلیسی اصطلاح به کار رفته به معنی فروتن است نه خوار و این تفسیر بر مبنای اصطلاح فروتن است) به توالی دقت کنید:

۱. پیوند، "به منظور آن" (BDB 775)
۲. سه *Piel* ساختار نامحدود:
 - a. "خوار و زبون ساختن" (BDB 776, KB 853), مراجعه شود به آیات ۲، ۳: ۱۶
 - b. "آزمودن" (BDB 650, KB 702), مراجعه شود به آیه ۱۶
 - c. "دانستن" (BDB 393, KB 390), مراجعه شود به آیه ۲ [دو بار]، ۳، [سه بار]، ۵، ۱۶

خدا (BDB 650, KB 702), *Pil* ساختار نامحدود، آیه ۱۶: ۱۳: ۳؛ داوران ۲: ۲۲: ۳؛ ۱: ۴) ما را با توجه به قدرت ایمانمان می‌آزماید (یعنی پیدایش ۲۲: ۱؛ خروج ۱۵: ۲۵؛ ۱۶: ۴؛ ۲۰: ۲۰؛ تشبیه ۸: ۲، ۱۶: ۱۳؛ داوران ۲: ۲۲؛ دوم تواریخ ۳۲: ۳۱ و متی ۴: ۱؛ عبرانیان ۱۲: ۵-۱۳). اگر ما فرزند خدا هستیم، آزموده خواهیم شد! ما معمولاً در حوزه زندگی مان آزموده میشویم که برای ما اهمیت دارد. آزمودن برای این است که بیشتر مانند مسیح شویم.

اصطلاح "فروتن" (*Piel*, KB 853, BDB 776) ساختار نامحدود) در آیه ۲، ۳، ۱۶ استفاده می شود. عهد عتیق فقط موسی را فروتن می نامد (مراجعه شود به اعداد ۱۲: ۳ و چند بار در مزامیر) و عهد عتیق عیسی را فروتن (متی ۱۱: ۲۹). خداوند به مردم خود احترام می گذارد (مراجعه شود به ۱۰: ۳؛ عزرا ۸: ۲۱).

اصطلاح "قلب" به طور شفاهی از انگیزه های ما استفاده می کند (رجوع کنید به آیات ۲، ۵، ۱۴ و ۱۷). موضوع خاص در ۲: ۳۰ را مطالعه کنید.

موضوع خاص: خدا مردمش را می آزماید

SPECIAL TOPIC: GOD TESTS HIS PEOPLE

اصطلاح "آزمون" (*Piel*, KB 702, BDB 650) کامل) به معنای "امتحان کردن" استفاده می شود. این اصطلاح به معنای آوردن کسی به محل است که از طریق آن آنها را بر اساس اولویت های خود اعلام می کنند و به آنها عمل می کنند. از پیدایش ۱۲ تا ۲۲ واضح است که خدا مجموعه ای از موقعیتها را به منظور تمرکز عشق و اعتماد به خدا، به ابراهیم نشان می دهد (ربی ها می گویند ده). این تستها به خاطر خدا نبود، بلکه برای ابراهیم و درک او از خدا بود که او را از شهر ارواح چلدیان فرا خواند. از ابراهیم خواسته شد که از خانواده، خانه، دوستان، ارث، سنت و حتی آینده (پسر وعده خود) بگذرد و با ایمان از خدا پیروی کند. خداوند همه فرزندان را بر مبنای اولویتهایشان می آزماید (متی ۴: ۱، عبرانیان ۵: ۸؛ ۱۲: ۵-۱۳).

آزمایش خدا (BDB 650) برای شناختن است (BDB 393). اسرائیل اغلب خدا را با نافرمانی خود آزموود و خدا ثابت کرد که کلام او درست است. اکنون خداوند به اسرائیل و مردم خود فرصتی برای نشان دادن خود میدهد تا وفاداری و ایمان خود را نشان دهند.

۱. خداوند مردم خود را به طور کلی مورد آزمایش قرار داد

a. خروج ۱۵: ۲۵؛ ۱۶: ۴؛ ۲۰: ۲۰

b. تثنیه ۸: ۲؛ ۱۶: ۱۳؛ ۳

c. داوران ۲: ۲۲؛ ۳: ۱، ۴

۲. خداوند افراد اسرائیلی را آزمایش کرد

a. ابراهیم، پیدایش ۱۲: ۱-۱۲

b. حزقیال، دوم تواریخ ۳۲: ۳۱

۳. نویسندگان مزبور از خدا می خواهند که آنها را آزمایش کند تا هر گونه معایب پنهان را حذف کند (مراجعه شود به ۲۶: ۲؛ ۱۳۹: ۲۳)

۴. مردم عهد جدید خدا به طور یکسان، همانطور که عیسی مسیح آزموده شد، آزمایش می شوند (متی ۴: ۴؛ لوقا ۴: ۵؛ ۸).

۸: ۳ "مَنَا" این (BDB 577 I) مردم آن را «مانا» [خروج ۳۱: ۱۶] از پرسش «خروج» ۱۵: ۱۶، «آن چیست؟» موسی آن را «نان از آسمان» نامید. خروج ۱۶: ۴) غذای ویژه خدا در طول دوره سرگردانی بیابان بود. این در خروج ۱۶: ۴، ۱۴-۱۵؛ ۳۱؛ عدد ۱۱: ۷-۸ شرح داده شده است، اما مواد دقیق آن برای ما ناشناخته است (BDB) می گوید که آن را به Bedouins در سینا شناخته شده بود و آن آبی از شاخه های خاص بود، اما این به شرح کتاب مقدس متناسب نیست). خدا هر آنچه را که برای هر روز نیاز بود تامین میکرد، نه برای مدت زمان طولانی، بنابراین مردم می توانند به او برای نیازهای روزانه خود اعتماد کنند. او همچنین برای مؤمنان عهد جدید نیز این کار را انجام می دهد (متی ۶: ۱۱).

■ "دانستن" این ریشه (KB 390, BDB 393) در این آیه سه بار استفاده شده است (به ۴: ۳۵ توجه داشته باشید).

۱. "که شما نمی دانید" - *Qal* کامل

۲. "نه پدران شما می دانند" - *Qal* کامل

۳. "که او ممکن است وادارتان کند تا درک کنید" - *Hifil* ساختار نامحدود

همچنین مکان های دیگر این فصل را ذکر کنید:

آیه ۲ "به دانستن" - *Qal* ساختار نامحدود

آیه ۵ "دانستن" - *Qal* کامل

آیه ۱۶ تکرار # ۲

■ "انسان تنها به نان زنده نیست" این یکی از عباراتی است که عیسی در تجربه وسوسه او به شیطان نقل کرده است (متی ۴: ۴؛ لوقا ۴: ۴). انسان ها به یک رابطه شخصی و اعتماد با خدا بیش از هر چیز نیاز دارند (یعنی، مزامیر ۴۲: ۱ الی ۶۳: ۱؛ ۱۴۳: ۶، آگوستین گفت: شکافی خدا-مانند در هر فرد وجود دارد!) شکل فیزیکی برای زندگی معتبر کافی نیست (به عنوان مثال، «توسط همه چیزهایی که از دهان خداوند به دست می آید»).

۸: ۴ "جامه بر تن شما مندرس نشد" هم راشی (مفسر یهودی قرون وسطی) و جاستین شهردار (پدر اولیه کلیسا) ادعا می کردند که لباس های کودکان رشد کرده و هرگز از بین نرفته اند (همانطور که تثنیه ۲۹: ۵ اضافه می کند، همینطور هم کفش هایشان، نحمیا ۹: ۲۱)؛ عجب توصیفی عالی از مراقبت و توجه خدا برای هر نیاز است.

■ "پاهایتان تاؤل نزد" این یک فعل نادر عبری است (Qal, KB 148, BDB 130) کامل، به معنی نحمیا ۹: ۲۱) که به معنی "پف کردن" است. همان ریشه اسم که به بزرگ شدن نان اشاره دارد. این ادعا می کند که بدن فیزیکی آنها نیز تقویت شده است تا بتوانند در طول سفر سخت مقاومت کنند.

۸: ۵ "همان گونه که مردی فرزندش را تأدیب می کند، یهوه خدایتان نیز شما را تأدیب می نماید" در اینجا، قیاسی خاص یهوه به عنوان یک پدر دوست داشتنی (امثال ۳: ۱۵). او ما را برای خیر خودمان رهنمون می کند (عبرانیان ۱۲: ۵-۱۳). موضوع خاص در ۲: ۱۵ را مطالعه کنید. به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: پدر بودن خدا

I. عهد عتیق

A. این حس وجود دارد که خدا به واسطه خلقت، پدر است

۱. پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷

۲. ملاکی ۲: ۱۰

۳. اعمال رسولان ۱۷: ۲۷

B. از چندین جنبه پدر یک تشبیه است

۱. پدر اسرائیل (با انتخاب)

a. پسر - خروج ۴: ۲۲، تثنیه ۱۴: ۱، ۳۹: ۵، اشعیا ۱: ۲، ۶۳: ۱۶، ۶۴: ۸، ارمیا ۳: ۱۹، ۳۱: ۲۰، هوشع ۱: ۱۰، ۱۱: ۱،

ملاکی ۱: ۶

b. نخست زاده -- خروج ۴: ۲۲، ارمیا ۳۱: ۹

۲. پدر اسرائیل (با انتخاب)

a. پسر - خروج ۴: ۲۲، تثنیه ۱۴: ۱، ۳۹: ۵، اشعیا ۱: ۲، ۶۳: ۱۶، ۶۴: ۸، ارمیا ۳: ۱۹، ۳۱: ۲۰، هوشع ۱: ۱۰، ۱۱: ۱،

ملاکی ۱: ۶

b. نخست زاده -- خروج ۴: ۲۲، ارمیا ۳۱: ۹

۳. تشبیه عشق والدین

a. پدر (استعاره)

(۱) پسر خود را حمل می کند - تثنیه ۳۱: ۱

(۲) تأدیب - تثنیه ۵: ۸، امثال ۱۲: ۳

(۳) ارائه می دهد (سفر خروج) - تثنیه ۶: ۳۲

(۴) هرگز فراموش نمی کند - مزمو ۱۰: ۲۷

(۵) عشق می ورزد - مزمو ۱۳: ۱۰۳

(۶) دوست/راهنما - ارمیا ۴: ۳

(۷) شفا دهنده/بخشنده - ارمیا ۲۲: ۳

(۸) ترحم می کند - ارمیا ۲۰: ۳۱

(۹) مربی - هوشع ۱: ۱۱ الی ۴

b. مادر (استعاره)

(۱) هرگز فراموش نمی کند - مزمو ۱۰: ۲۷

۲) عشق مادرانه - اشعیا ۱۵: ۴۹، ۹: ۶۶ الی ۱۳، و هوشع ۴: ۱۱ (با تصحیح پیشنهادی در متن کلمه تغییر کلمه بنده به نوزاد)

II. عهد جدید

A. تثلیث (متونی که هر سه در آنها ذکر شده اند)

۱. انجیل

a. انجیل متی ۱۶: ۳ و ۱۷، ۱۹: ۲۸

b. انجیل یوحنا ۲۶: ۱۴

۲. پولس

a. رومیان ۱: ۴ و ۵، ۵: ۱ و ۵، ۸: ۱ الی ۴ و ۸ الی ۱۰

b. اول قرنتیان ۲: ۸ الی ۱۰، ۱۲: ۴ الی ۶

c. دوم قرنتیان ۱: ۲۱، ۱۳: ۱۴

d. غلاطیان ۴: ۴ الی ۶

e. افسسیان ۱: ۳ الی ۱۴، ۱۷، ۲: ۱۸، ۳: ۱۴ الی ۱۷، ۴: ۴ الی ۶

f. اول تسالونیکیان ۱: ۲ الی ۵

g. دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳

h. تیتوس ۳: ۴ الی ۶

۳. پطرس - اول پطرس ۲: ۱

۴. یهودا - ۲۰ و ۲۱

B. عیسی

۱. عیسی به عنوان "تنها تولد یافته" - انجیل یوحنا ۱: ۱۸، ۱۶: ۳ و ۱۸، اول یوحنا ۹: ۴

۲. عیسی به عنوان "پسر خدا" - انجیل متی ۳: ۴، ۳۳: ۱۴، ۱۶: ۱۶، انجیل لوقا ۳: ۳۲ و ۱، ۳۵، انجیل یوحنا ۳: ۳۴ و ۱، ۴۹، ۶۹: ۶، ۱۱: ۲۷

۳. عیسی به عنوان پسر محبوب - انجیل متی ۱۷: ۱۷، ۳: ۱۷

۴. استفاده عیسی از پدر برای خدا - انجیل مرقس ۳۶: ۱۴

۵. استفاده عیسی از ضمیر برای نشان دادن رابطه خودش و ما با خدا

a. "پدرم" - برای مثال در انجیل یوحنا ۱۸: ۵، ۳۳: ۱۰، ۷: ۱۹، ۱۷: ۲۰

b. "پدرت" برای مثال انجیل متی ۱۶: ۵ و ۴۵ و ۴۸، ۱: ۶ و ۴ و ۶ و ۸ و ۹ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۸ و ۲۶ و ۲۳ و ۱۱: ۷، ۲۰: ۱۰ و ۲۹، ۱۸: ۱۴

c. "پدر ما" برای مثال انجیل متی ۹: ۶ و ۱۴ و ۲۶

C. یکی از استعاره‌های خانوادگی که زیاد برای رابطه صمیمی میان خدا و نوع بشر به کار رفته است:

۱. خدا به عنوان پدر

۲. مومنین به عنوان

a. فرزندان خدا

b. فرزندان

c. تولد یافته توسط خدا

d. تولد دوباره

e. به سرپرستی گرفته شده

f. ثمر یافته

g. خانواده خدا

۸: ۶ "در راههای او گام بردارید" این یک استعاره رایج متداول برای شیوه زندگی است (به عنوان مثال، ۵: ۳۳، ۸: ۶، ۱۰: ۱۲، ۱۱: ۲۲، ۱۹: ۲۶، ۱۷: ۲۸، ۹: ۳۰، ۱۶: ۱۶). خدا می خواهد ما هر روز برای او زندگی کنیم. ایمان انجیلی نه یک اعتقاد است، نه یک عمل مقدس، نه یک درس حافظه و نه یک الهیات

سیستماتیک، بلکه یک رابطه روزانه با خدا است.

■ "از او بترسید" این *Qal* ساختار نامحدود همسو با "راه رفتن" است. این مفهوم هیبت و احترام است (مراجعه شود به ۴: ۱۰؛ ۵: ۲۹؛ ۶: ۲، ۱۳، ۲۴؛ ۷: ۱۹؛ ۸: ۶؛ ۱۰: ۱۲، ۲۰؛ ۱۳: ۴؛ ۱۴: ۲۳؛ ۱۷: ۱۹؛ ۳۱: ۱۲-۱۳).

۷: ۱۰ الی ۱۰ این تأکید بر ارزش آب برای یک جامعه کشاورزی و ثمربخش خاک زمین سرزمین است. در اسناد قدیم بین النهرین، فلسطین به عنوان "سرزمین شیر و عسل" شناخته می شود (خروج ۳: ۸، ۱۷؛ ۱۳: ۵؛ ۳۳: ۳؛ تثنیه ۶: ۳؛ ۱۱: ۹؛ ۲۶: ۹؛ ۲۷: ۳؛ ۳۱: ۲۰). همچنین دارای ذخایر معدنی فراوانی بود. مراجعه شود به آیه ۹. نعمت خداوند بر اسرائیل به معنای ایجاد پاسخی عالی بود (مراجعه شود به آیه ۱۰). خداوند می خواهد ما از خلقت او لذت ببریم، اما به یاد داشته باشید که او این را به ما داده است.

۸: ۱۰ قسمت اول این آیه، منبع اعتبار ربی ها است که بعد از خوردن، دعا می کند. این نوع لغت گرایبی غیر متنی، هر چند دلسوزانه، هیچ ارتباطی با "قصه نویسنده" ندارد!

NASB (به روز شده) ۸: ۱ الی ۱۰

۱۱ «پس به هوش باشید مبادا یهوه خدای خویش را فراموش کنید و فرمانها و قوانین و فرایض او را که من امروز به شما امر می فرمایم، نگاه ندارید. مبادا چون خورده، سیر شوید، و خانه های نیکو ساخته، در آنها ساکن گردید،^{۱۳} و رمه و گله شما فزونی یافته، بر سیم و زرتان افزوده شود، و اموالتان افزون گردد،^{۱۴} آنگاه دل شما مغرور شده، یهوه خدای خود را که شما را از سرزمین مصر، از آن خانه بندگی، بیرون آورد فراموش کنید،^{۱۵} او را که شما را در بیابانی بزرگ و هولناک که در آن مارهای آتشین و عقربها و زمین خشک و بی آب بود، رهبری کرد، و برای شما از دل سنگ خارا آب بیرون آورد،^{۱۶} که خوراک من را در بیابان به شما خوراند که پدرانانتان نشناخته بودند، تا شما را خوار و زبون ساخته، بیازماید و در آخر بر شما احسان کند.^{۱۷} به هوش باشید که مبادا در دل خود بگویید، "نیروی من و قوت دست من این توانگری را برایم فراهم آورده است."^{۱۸} بلکه یهوه خدای خود را به یاد آرید، زیرا اوست که به شما نیرو می بخشد تا توانگری حاصل کنید، و تا به عهد خویش که برای پدرانانتان سوگند خورد وفا کند، چنانکه امروز شده است.^{۱۹} اگر یهوه خدای خود را فراموش کنید و از پی خدایان غیر رفته، آنها را عبادت و سجده نمایید، امروز به شما هشدار می دهم که به یقین هلاک خواهید شد.^{۲۰} آری، اگر صدای یهوه خدای خویش را نشنوید، شما نیز همچون قومهایی که خداوند آنان را پیش روی شما هلاک می سازد، هلاک خواهید شد.

۸: ۱۱ "به هوش باشید" این فعل (*Niphal*, KB 1581, BDB 1036) امری، مراجعه شود به ۵: ۱۲؛ ۸: ۶؛ ۱۱: ۸؛ ۱۶: ۱) ترجمه شده است "نگه دارید"، "مشاهده"، "به دقت انجام دهید" (به آیه ۶: ۱۲ توجه داشته باشید) این یک فراخوان به اطاعت است.

■ "فراموش کنید" این فعل (*Qal*, KB 1489, BDB 1013) غیر کامل، مراجعه شود به ۴: ۹، ۲۳، ۳۱؛ ۶: ۱۲؛ ۸: ۱۱، ۱۴، ۱۹ [دو بار]؛ ۹: ۷؛ ۲۵: ۱۹) مخالف "به یاد داشته باشید" (مراجعه شود به ۵: ۱۵؛ ۷: ۱۸؛ ۸: ۲؛ ۱۸: ۹؛ ۲۷: ۷؛ ۱۵: ۱۵؛ ۱۶: ۳؛ ۱۲: ۲۴؛ ۹: ۱۸؛ ۲۵: ۱۷؛ ۳۲: ۷). این تمایل انسان خشنود، افتاده و حتی انسان مذهبی است. هنگامی که ما نعمت خدا را فراموش می کنیم، ما خودمان را فریب می دهیم که فکر می کنیم که خودمان آن را با منابع خودمان انجام می دهیم! هدیه دهنده باید اولویت باشد، نه هدیه (نگاه کنید به مزامیر ۱۰۳: ۲۰)!

■ "خدای خویش" توجه داشته باشید که آنها باید خدا را به یاد آورند و راه مناسب برای انجام این کار، اطاعت است (لوقا ۶: ۴۶). برای نامهای خداوند، به موضوع خاص ۱: ۳ مراجعه کنید.

■ "فرمانها و قوانین و فرایض او" موضوع خاص: شرایط برای مکاشفه خدا در ۴: ۱ را مطالعه کنید.

۸: ۱۳ "افزوده شود" این فعل (*Qal*, KB 1176, BDB 915) غیر کامل سه بار تکرار می شود تا دسته های مختلف نعمت خدا را نشان دهد.

■ "مارهای آتشین" مشخص نیست که آنها (صفت، BDB 977 I و اسم BDB 638) این نام را به دلیل رنگ آنها (از فعل) یا درد (از سموم) نیشان داشته باشند (مراجعه شود به اعداد ۲۱).

■ "برای شما از دل سنگ خارا آب بیرون آورد" این رویداد در خروج ۱۷: ۶ و دوباره در اعداد ۲۰: ۱۱ ثبت شده است. پولس، در اول قرن تیان ۱۰: ۴ میگوید این سنگ نماد مقدس مسیح خداوند است.

۱۶:۸ یهوه می آزمايد تا برکت دهد (مراجعه شود به، ابراهيم در پيدائش ۲۲؛ اسرئيل در خروج ۲۰:۲۰؛ مانا در خروج ۱۶:۴). آزمودن (KB, BDB 650, 702) حتی در مزامير ۲۶:۲ و در شرايط مختلف، اما با همان تفکر، در مزامير ۱۳۹:۱ و ۲۳ تبديل به عبادت می شود.

۱۷:۸ "نیروی من و قوت دست من این توانگری را برایم فراهم آورده است" مراقب خود رایی و غرور باشید (مراجعه شود به آیه ۱۸، یعقوب ۴: ۱۳-۱۷). به موضوع خاص: اعمال خیرخواهی یهوه بر اسرئيل در ۹: ۴-۶ مراجعه کنید.

۱۸:۸ "به یاد آرید" به یادداشت ۷: ۱۸ مراجعه کنید.

■ "عهد خویش که برای پدرانان سوگند خورد" فتح، نقطه قوت برنامه رستگاری یهوه بود که به پیدائش ۳: ۱۵؛ ۱۲-۱؛ ۳-۲۶؛ ۲۴؛ ۲۸؛ ۱۳-۱۵ باز میگردد. این عبارت در تشبیه تأیید و تکرار می شود (مراجعه شود به ۱: ۸؛ ۶: ۱۰؛ ۸: ۱۸؛ ۹: ۵؛ ۲۷؛ ۲۹؛ ۱۳؛ ۳۰؛ ۲۰؛ ۳۴؛ ۴). فعل (KB, BDB 989, Nifhal 1396) کامل است که در وعده های پیمان می تواند مجهول یا انعکاسی باشد (به عنوان مثال، پیدائش ۱۲: ۳).

۱۹:۸ نتایج نافرمانی به همان سادگی نتایج اطاعت است! توجه داشته باشید که افعال "رفتن در پی" (KB 246, BDB 229, Qal کامل)، "خدمت کردن" (KB 773, BDB 712, Qal کامل) و "عبادت کردن" (KB 295, BDB 1005, Hishpaphel کامل) همسو هستند.

NASB	"اگر سرور را فراموش کنید"
NKJV	"اگر به هر دلیلی سرورتان را فراموش کنید"
NRSV	"اگر خدا را فراموش کنید"
TEV	"هرگز سرور را فراموش نکنید"
NJB	"اطمینان داشته باشید، اگر یهوه را فراموش کردید"

ساختار فعل "فراموش کردن" (KB 1485, BDB 1013) تکرار، نامحدود مطلق و پس از آن *Qal* غیر کامل است. این ساختار یک روش تأکید عبری است. همین شکل و ساختار برای "فاسد شدن" در آیه ۱۹ دیده می شود.

۲۰:۸ "هلاک خواهید شد" توجه داشته باشید که در آیات ۱۹ و ۲۰ فعل "از بین بردن" (KB 2, BDB 1) چهار بار استفاده می شود (نامحدود مطلق در آیه ۱۹؛ *Qal* غیر کامل دو بار در آیات ۱۹ و ۲۰ و *Partial Hiphil* در آیه ۲۰). این یک کلمه مشترک از هشدار در تشبیه است. از روشهای مختلف استفاده می شود:

۱. خداوند اسرئیلی ها را اگر از پیمان خود اطاعت نکنند، از بین می برد - ۴: ۲۶ (دو بار)؛ ۸: ۱۹، ۲۰؛ ۹: ۳؛ ۱۱: ۱۷؛ ۲۸: ۲۰، ۲۲، ۵۱، ۶۳؛ ۳۰: ۱۸ (دو بار).
۲. خدا به اسرئيل دستور می دهد تا کنعانیان را کاملا نابود کند - ۷: ۲۴؛ ۸: ۲۰؛ ۱۲: ۲، ۳
۳. خداوند کسانی را که از او نفرت دارند، از بین می برد - ۷: ۱۰
۴. خدا ارتش مصر را نابود کرد - ۱۱: ۴

اسرئيل اگر پیمان را نقض میکرد، تحت عواقب ناشی از "جنگ مقدس" قرار میگرفت (تشبیه ۲۷-۲۹)! خداوند متعال نمجیدگوی مردم نیست. عواقب جدی برای نافرمانی و همچنین مزایای زیادی برای اطاعت وجود دارد. برتری، مسئولیتی را به همراه دارد! "به هر کس بیشتر داده شود، بیشتر هم خواسته میشود" (نگاه کنید به انجیل لوقا ۱۲: ۴۸)!

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. معجزات شگفت انگیز خدا را که او برای مردم خود در بیابان انجام داد و در فصل ۸ ذکر شده است، فهرست کنید.
۲. آیا خداوند مردمش را آزمایش می کند؟ چرا؟
۳. چرا بر فروتنی در این فصل چندین بار تاکید شده است؟

تثنيه ٩

تقسيم بندي پاراگرافهاي ترجمه هاي مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
شورش اسرائيل بررسي شد	وسوسه خود پارسا بيني (٩: ١ الي ١٠: ١١)	نافرماني مردم	يهوه پيروز شد، نه اسرائيل
٩: ١ الي ١٢	٩: ١ الي ٣	٩: ١ الي ٣	٩: ١ الي ٦
	٩: ٤ الي ٥	٩: ٤ الي ٦	
	٩: ٦ الي ٧		رفتار اسرائيل در حوريب: موسي پادرمياني ميكند
	٩: ٨ الي ١٤	٩: ٧ الي ١١	٩: ٧ الي ١٤
		٩: ١٢	
٩: ١٣ الي ٢٤		٩: ١٣ الي ١٤	
	٩: ١٥ الي ٢١	٩: ١٥ الي ٢١	٩: ١٥ الي ٢١
			اسرائيل دوباره گناه ميكند. موسي دعا ميكند
	٩: ٢٢ الي ٢٤	٩: ٢٢ الي ٢٤	٩: ٢٢ الي ٢٤
٩: ٢٥ الي ٢٩	٩: ٢٥ الي ٢٩	٩: ٢٥ الي ٢٩	٩: ٢٥ الي ٢٩

مطالعه حلقه^٩ سوم (رجوع كنيد به "سمينار تفسير كتاب مقدس")

به دنبال نيت اصلي نويسنده در سطوح پاراگراف

اين مجموعه راهنماي مطالعه تفسيروي مي باشد، يعني شما مسئول تفسير خود از كتاب مقدس هستيد. هر کدام از ما بايد در نور خود راه برويم. شما، كتاب مقدس و روح القدس اولويت تفسير هستيد. تفسير را نبايد به هر مفسري واگذار كنيد.

كل كتاب مقدس را در يك نشست بخوانيد. موضوعات را مشخص نماييد (مطالعه حلقه شماره ٣). تقسيمات موضوعي خود را با پنج ترجمه بالا مقايسه كنيد. پاراگراف بندي به نويسنده الهام نشده است، اما كليد پيگيري اهداف اصلي نويسنده است كه قلب تفسير است. هر پاراگراف تنها و تنها يك موضوع دارد.

١. پاراگراف اول
٢. پاراگراف دوم
٣. پاراگراف سوم و غيره

مطالعه عبارت و كلام

NASB (به روز شده) ٩: ١ الي ٦

'اي اسرائيل، گوش فرا دهيد! شما امروز از رود اردن عبور مي كنيد تا به سرزمين قومهايي بزرگتر و نيرومندتر از خود، و به شهرهايي بزرگ با

حصارهایی سر به فلک کشیده، داخل شوید و آنها را به تصرف آورید. آنان ملتی بزرگ و بلند قامتند، یعنی بنی عناق که ایشان را نیک می‌شناسید و شنیده‌اید که گفته می‌شود: "کیست که یارای ایستادگی در برابر عناقیان را داشته باشد؟" پس امروز بدانید یهوه خدای شما، اوست که همچون آتش سوزان پیشاپیش شما عبور می‌کند. او آنها را هلاک خواهد کرد و در برابر شما ذلیل خواهد ساخت. پس بر شماست که ایشان را بیرون برانید و به سرعت نابود کنید، چنانکه خداوند به شما گفته است.

«چون یهوه خدایتان آنها را از حضور شما بیرون براند، در دل خود مگویید به سبب پارسایی ماست که خداوند ما را به اینجا آورد تا این سرزمین را به تصرف آوریم، حال آنکه به سبب شرارت این قومهاست که خداوند آنها را از حضور شما بیرون می‌راند. نه به سبب پارسایی و نه به سبب راستدلی شما است که به سرزمین ایشان داخل می‌شوید تا آن را به تصرف آورید، بلکه به سبب شرارت این قومهاست که یهوه خدایتان ایشان را از حضور شما بیرون می‌راند، و تا به وعده‌ای که خداوند برای پدرانان ابراهیم، اسحاق و یعقوب سوگند خورده بود، وفا کند. پس بدانید به سبب پارسایی شما نیست که یهوه خدایتان این سرزمین نیکو را به شما می‌دهد تا آن را به تصرف آورید، زیرا شما قومی گردنکش هستید.»

۹: ۱ "گوش فرا دهید" این اصطلاح شیمای عبری است (Qal, KB 1570, BDB 1033) امری، مراجعه شود به ۴: ۱؛ ۵: ۱؛ ۶: ۳؛ ۹: ۱؛ ۲۰: ۳؛ ۲۷: ۹)، یعنی "شنیدن به منظور انجام دادن". به یادداشت ۴: ۱ توجه کنید.

■ "ای اسرائیل" موضوع خاص: در ۱: ۱ را مطالعه کنید.

■ "سرزمین قومهایی بزرگتر و نیرومندتر از خود" این یک موضوع تکراری است (به یادداشت ۱: ۲۸ توجه کنید). یک نقطه نظر الهیاتی (یعنی انتخاب حاکمیت یهوه و وعده وی به رهبران و سران قبایل) در ۷: ۶-۹ وجود دارد. او قابل اعتماد و درست است. شخصیت او در ظلم و ستم استعماری اسرائیل بزرگ شده است (مراجعه شود به ۶: ۷، ۱۳، ۲۴، ۲۷؛ ۱۰: ۱۶؛ ۳۱: ۲۷).

۹: ۲ "اناکیم فرزند بنی عناق" به طور اخلاقی این اصطلاح به معنای "گردن بلند" است و بنابراین به گولها اشاره دارد. در تشبیه ۲: ۱۰-۱۱ آنها با رفیعیم و شمع ارتباط دارند. ۱۳: ۳۳ آنها با نفیلیم ارتباط میدهد. موضوع خاص را در ۱: ۲۸ ببینید.

■ "میشناسید" یادداشت کامل را در ۴: ۳۵ مطالعه کنید.

۹: ۳ "بدانید" این فعل (Qal, KB 390, BDB 393) کامل) اغلب و در چند حوزه استفاده می‌شود. موضوع خاص در ۴: ۳۵ را مطالعه کنید.

■ "آتش سوزان" این BDB 77 به علاوه BDB 37 است. این استعاره، قضاوت خدا بر مردم سرزمین به خاطر شرارت آنها را توصیف می‌کند (مراجعه شود به آیات ۴ الی ۵، پیدایش ۱۵: ۱۶). به یادداشت ۴: ۲۴ توجه داشته باشید. برای بحث مختصر در مورد تصاویری که برای توصیف خدا استفاده می‌شود به *The Dictionary of Biblical Imagery*، صفحات ۳۳۲-۳۳۶ مراجعه کنید.

■ "او آنها را هلاک خواهد کرد و در برابر شما ذلیل خواهد ساخت" این دو غلبه بر فتح همسو هستند و کارهای یهوه برای اسرائیل را نشان می‌دهند:

۱. "نابود کردن" - *Hiphil*, KB 1552, BDB 1029 غیر کامل

۲. "ذلیل ساختن" - *Hiphil*, KB 484, BDB 488 غیر کامل

همچنین توجه داشته باشید که اسرائیل باید بر مبنای ایمان و حمله عمل کند:

۱. "شما می‌توانید آنها را بیرون بکشید" - *Hiphil*, KB 441, BDB 439 کامل

۲. "آنها را به سرعت از بین ببرید" - *Hiphil*, KB 2, BDB 1, (BDB 555 II) کامل و قید

به توازن الهیاتی و معاهدات بین عمل وعده داده شده از جانب یهوه مستقل و واکنش مؤدبانه ارتش و رهبران اسرائیل توجه داشته باشید. هر دو مهم هستند!

همچنین لازم به ذکر است که یهوه وظیفه خود را انجام داده است، اما اسرائیل کار کامل حذف ساکنان بومی را بر عهده نگرفت (مراجعه شود به داوران ۱-۲). اسرائیل باید به سرعت عمل میکرد (مراجعه شود به ۷: ۲۲)، اما او این کار را نکرد!

۴: ۹ الی ۶ "چون یهوه خدایتان آنها را از حضور شما بیرون براند، در دل خود مگویند به سبب پارسایی ماست که خداوند ما را به اینجا آورد تا این سرزمین را به تصرف آوریم، حال آنکه به سبب شرارت این قومهاست که خداوند آنها را از حضور شما بیرون می‌راند" این مشابه ۸: ۱۱-۲۰ است. خدا دوباره به مردم نشان می‌دهد این او است که عمل می‌کند، نه به این دلیل که آنها خوب هستند، بلکه به علت (۱) شرارت مردم در سرزمین (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۲ الی ۲۱؛ لاویان ۱۸: ۲۴-۲۵؛ ۲۰: ۱۳-۱۴) و (۲) وعده او به رهبران و سران قبایل در پیدایش ۱۲: ۱-۳ آغاز شده است. او می‌خواهد آنها به خاطر داشته باشد که او کنترل کامل همه چیز را دارد.

فعل اولیه "می‌گویند" (BDB 55, KB 65, Qal) غیر کامل است، که به صورت صیغه امری استفاده می‌شود. قلب افتاده بشری هنوز هم وجود دارد و از لحاظ معنوی خطرناک است.

دومین فعل "رانده شده" (BDB 213, KB 239, Qal) ساختار نامحدود) مشارکت فعال یهوه در پیروزی را نشان می‌دهد (مراجعه شود به ۶: ۱۹؛ یوشع ۲۳: ۵).

موضوع خاص: کارهای ناشی از فیض یهوه برای اسرائیل

SPECIAL TOPIC: YHWH'S GRACE ACTS TO ISRAEL

باید به وضوح اظهار داشت که خروج، سرگردان بیابان و فتح، اعمال ناشی از فیض یهوه هستند، نه پاداش به خاطر اعمال اسرائیل:

۱. این عشق یهوه برای "پدران" بود - تثنیه ۴: ۳۷ الی ۳۸؛ ۷: ۸؛ ۱۰: ۱۵
۲. به خاطر تعداد جمعیت اسرائیل نبود - تثنیه ۷: ۷
۳. این توان و قدرت اسرائیل نیست - تثنیه ۸: ۱۷
۴. به خاطر پارسایی و راستی اسرائیل نبود - تثنیه ۹: ۵ الی ۶
۵. همچنان حتی در میانه داوری اسرائیل را دوست دارد - ارمیا ۳۱: ۳

۹: ۵ "نه به سبب پارسایی و نه به سبب راستدلی شما است" در این متن، این دو اسم همسو هستند.

۱. "عدالت" - BDB 842، به ۶: ۲۵؛ ۹: ۴، ۵، ۶؛ ۲۴: ۱۳؛ ۳۳: ۲۱، موضوع خاص را در ۱: ۱۶ ببینید
۲. "راستی" - BDB 449، یعنی یکپارچگی یا سبک زندگی اخلاقی، مراجعه شود به اول تواریخ ۲۹: ۱۷، مزامیر ۱۱۹: ۷

سرزمین کنعان به اسرائیل به دلیل خدا پسند بودنش داده نمی‌شود، بلکه به دلیل بی کفایتی کنعانیها داده شد (مراجعه شود به آیه ۴، پیدایش ۱۵: ۱۲-۲۱؛ لوقا ۱۸: ۲۴-۲۸، به آیات ۳: ۶ توجه داشته باشید).

■ "تا به وعده‌ای که خداوند برای پدرانتان ابراهیم، اسحاق و یعقوب سوگند خورده بود، وفا کند" به افعال توجه کنید:

۱. "برای تأیید سوگند" - BDB 877, KB 1086, Hiphil ساختار نامحدود
۲. "خداوند سوگند خورد" - BDB 989, KB 1396, Niphal کامل

موضوع خاص: تعهدات پیمان به سران

SPECIAL TOPIC: COVENANT PROMISES TO THE PATRIARCHS

این وعده اولیه یک رابطه پیمان ویژه با اینها بود:

۱. ابراهیم، پیدایش ۱۲: ۱-۳
 - a. زمین، پیدایش ۱۲: ۷؛ ۱۳: ۴-۱۵؛ ۱۸: ۲۱
 - b. مردم، پیدایش ۱۳: ۱۶؛ ۱۵: ۴-۵؛ ۱۷: ۲-۶؛ ۲۲: ۱۸
 - c. خوشبختی به جهان، پیدایش ۱۸: ۱۸؛ ۲۲: ۱۸

۲. اسحاق، پیدایش ۲۶: ۲-۴

a. زمین

b. مردم

c. برکت به جهان

۳. یعقوب پیدایش ۲۸: ۲-۴، ۱۳: ۳۵-۹: ۱۲-۹: ۴۸: ۳-۴

a. زمین

b. مردم

۴. ملت اسرائیل (یک سرزمین)، خروج. ۳: ۸، ۱۷: ۶: ۸: ۱۳: ۵: ۳۳: ۱-۳: ۳: ۳۵: ۸-۷: ۱: ۳۱: ۹: ۳: ۱۱: ۲۵: ۳۱: ۷: یوشع

۶: ۱

■ "پارسا" موضوع خاص در ۱: ۱۶ را مطالعه کنید.

۹: ۶ و ۱۳ " شما قومی گردنکش هستيد " این در اصل یک اصطلاح کشاورزی اشاره به گاو سرکش بود. به معنای واقعی کلمه، این به معنی "سخت گردن" یا "گردن کلفت" است (BDB 904 CONSTRUCT BDB 791)، به معنی ۶، ۷، ۱۳، ۲۴، ۲۷، ۱۰: ۱۶: ۳۱: ۲۷: خروج ۳۲: ۹: ۳۳: ۳، ۵: ۳۴: ۹).

NASB (به روز شده) ۹: ۷ الی ۲۱

۷) به یاد داشته باشید و فراموش نکنید که چگونه خشم یهوه خدایان را در بیابان برانگیختید. شما از روزی که از سرزمین مصر بیرون آمدید تا به این جا رسیدید، پیوسته به خداوند عصیان ورزیده‌اید. ^۸ حتی در حوریب خشم خداوند را برانگیختید و او چنان بر شما غضبناک شد که نزدیک بود نابودتان کند. ^۹ هنگامی که من به کوه برآمدم تا لوحهای سنگی، یعنی لوحهای عهدهی را که خداوند با شما بست، بگیرم، چهل روز و چهل شب در کوه ماندم، بی آنکه نانی بخورم یا آبی بنوشم. ^{۱۰} و خداوند دو لوح سنگی را که به انگشت خدا نوشته شده بود، به من داد. بر آنها همه سخنانی بود که خداوند در کوه از میان آتش در روز گردهم‌آیی به شما گفت. ^{۱۱} در پایان چهل روز و چهل شب، خداوند دو لوح سنگی، یعنی لوحهای عهده را به من داد. ^{۱۲} سپس خداوند مرا گفت: "برخیز و از اینجا زود پایین برو، زیرا قوم تو که ایشان را از مصر بیرون آوردی، فساد کرده‌اند. آنان خیلی زود از راهی که ایشان را بدان امر فرمودم، منحرف شده و برای خود بت ریخته‌شده ساخته‌اند."

^{۱۳} «همچنین خداوند مرا گفت: "این قوم را ملاحظه کرده‌ام که اینک قومی گردنکش هستند. ^{۱۴} مرا واگذار تا ایشان را نابود کرده، نامشان را از زیر آسمان محو سازم و از تو قومی نیرومندتر و بزرگتر از ایشان پدید آورم." ^{۱۵} پس روی گردانیده، از کوه فرود آمدم. کوه به آتش می‌سوخت و دو لوح عهده در دستان من بود. ^{۱۶} چون نگریدم، دیدم که به یهوه خدای خود گناه ورزیده، گوساله ریخته‌شده برای خود ساخته‌اید، و چه زود از راهی که خداوند شما را بدان امر فرموده بود، منحرف گشته‌اید. ^{۱۷} پس آن دو لوح را برگرفتم و آنها را از دستان خویش به زیر افکنده، در برابر دیدگان شما شکستم. ^{۱۸} آنگاه مانند بار نخست، چهل روز و چهل شب در حضور خداوند به روی درافتادم، بی آنکه نانی بخورم یا آبی بنوشم. این همه به سبب گناه بزرگی بود که مرتکب شده بودید، در اینکه آنچه را که در نظر خداوند بد بود به جا آورده، خشم او را برانگیختید. ^{۱۹} زیرا از خشم خداوند و شدت غضب او برای هلاک کردن شما می‌ترسیدم. و خداوند این بار نیز مرا اجابت فرمود. ^{۲۰} خداوند بر هارون نیز چنان خشمگین شد که نزدیک بود او را از میان بردارد، اما من در همان وقت برای هارون نیز دعا کردم. ^{۲۱} آنگاه گناه شما، یعنی گوساله‌ای را که ساخته بودید، برگرفتم و آن را در آتش سوزاندم و آن را خرد کرده، خوب ساییدم تا همچون خاک، نرم شد، و غبار آن را در نهری که از کوه سرازیر می‌شد ریختم.

۹: ۷ " به یاد داشته باشید و فراموش نکنید " این دو فعل اولیه (BDB 269, KB 269, Qal امری، مراجعه شود به ۵: ۱۵: ۷: ۱۸ [دو بار]؛ ۸: ۲: ۹: ۷: ۲۷: ۱۵: ۱۵: ۱۶: ۳: ۱۲: ۲۴: ۱۸۹: ۲۲: ۲۵: ۱۷: ۳۲: ۷ و BDB 1013, KB 1489, Qal غیر کامل، به عنوان صیغه امری عمل میکنند، ۴: ۹، ۲۳: ۶: ۱۲: ۸: ۱۱: ۱۴: ۱۹ [دو بار]؛ ۹: ۷) برای این بوده که به اسرائیل کمک کند به یاد داشته باشد (به یادداشت ۷: ۱۸ مراجعه کنید) و بی‌اعتمادی خود را نسبت به یهوه، وعده‌های او و قدرت او تکرار نکند، همانطور که آنها در چندین بار در دوره خروج و بی‌سر و پا سرگردان انجام دادند.

موسی به عمل بت پرستی و شورش در پای کوه هوریب در آیه ۸، جایی که هارون با اصرار مردم گاو طلایی را شکل می‌دهد، اشاره میکند!

۹: ۷ الی ۸ "چگونه خشم خداوند را برانگیختید" به خروج ۱۶: ۳۲، و اعداد ۱۳ الی ۱۴، ۱۶: ۲۱ و ۲۵ به عنوان چند مثال مراجعه کنید.

۹: ۷ الی ۲۲ این آیات به کارهای اسرائیل در زمانی که موسی در کوه حوریب/سینا بود و شریعت را دریافت میکرد، اشاره میکنند (مراجعه شود به خروج ۳۲).

۹: ۹ "لوحهای سنگی، یعنی لوحهای عهدی را که خداوند با شما بست" بدیهی است که عبارت "لوح سنگی و لوح های عهدی" همسو هستند. به موضوع خاص: پیمان در ۴: ۱۳ مراجعه کنید. اینها کلمات بیهوده بودند، نه موسی. این مکاشفه است، نه نظر انسانی و یا یک کشف.

۹: ۹، ۱۱، ۱۸ "چهل روز" این عدد نماد یک دوره طولانی و نامحدود زمان است، طولانیتر از یک ماه قمری (یعنی ۲۸ روز)، اما کمتر از یک تغییر فصلی است. زمان ترک کوه حوریب / سینا برای ورود به کنعان سی و هشت سال بود.

۹: ۹، ۱۸ "بی آنکه نانی بخورم یا آبی بنوشم" این به دو روزه جداگانه ۴۰ روزه معنی می دهد، به این معنی که (۱) حفظ معجزه آسا (به معنی خروج ۲۴: ۱۸؛ ۳۴: ۲۸) یا (۲) اصطلاح هذلولی برای یک روزه محدود (بدون غذا، اما آب).

۹: ۱۰ "دو لوح سنگی" از آنجا که قراردادهای هیتیت سوزریان به عنوان یک زمینه تاریخی ممکن است، این ممکن است به دو نسخه کامل از قانون اشاره داشته باشد. مقدمه ای برای کتاب، VII را ببینید.

■ "به انگشت خدا نوشته شده بود" این یک اصطلاح برای مبدأ الهی ده کلام و توضیحات آنها است (مراجعه شود به خروج ۳۱: ۱۸؛ ۳۲: ۱۵-۱۶؛ تثنیه ۴: ۱۳). به موضوع خاص: توصیف خدا به عنوان انسان (زبان انترپرومورفیک) در ۲: ۱۵ مراجعه کنید.

■ "خداوند در کوه از میان آتش ... به شما گفت" این یک موضوع مکرر است (مراجعه شود به ۴: ۱۲، ۱۵، ۳۳، ۳۶؛ ۵: ۵، ۲۲، ۲۴، ۲۶؛ ۹: ۱۰؛ ۱۰: ۴). این عبارت بر اعمال خدا و محتوای وحی پیمان و پیمان شخصی در کوه حوریب / سینا تاکید دارد.

۹: ۱۲ الی ۱۴ در حین اینکه موسی گفتگو با خداوند را در کوه حوریب / سینا ثبت میکرد، بیهوده از چندین فرمان استفاده می کند:

۱. "برخیز"، BDB 877 - v. 12، KB 1086، *Qal* امری

۲. "رفتن به پایین"، BDB 432 - v. 12، KB 434، *Qal* امری

۳. "اجازه دهید من تنها"، شماره ۱۴ - BDB 951، KB 1276، *Hiphil* امری

۴. "من می توانم آنها را از بین ببرم"، BDB 1029 - v. 14، KB 1552، *Hiphil* غیر کامل به معنای قصاص

۵. "نام خود را پاک کن"، مراجعه شود به آیه ۱۴ - BDB 562، KB 567، *Qal* غیر کامل که در معنای قصاص استفاده شده است

■ "زیرا قوم تو که ایشان را از مصر بیرون آوردی" این فعل (*Hiphil*، KB 425، BDB 422) چندین بار در مورد بیهوده استفاده شده است، اما فقط در اینجا برای موسی به کار رفته است.

■ "بت ریخته شده" این بت پرستی نبود، بلکه نمایش فیزیکی بیهوده بود. این نقض فرمان دوم بود. آنها خدایی می خواستند بتوانند او را ببینند و مانند مردم مصر و کنعان او را لمس کنند.

۹: ۱۴ این مثالی از خشم خدا است یا آزمون رهبری موسی؟ (مراجعه شود به آیه ۲۵، خروج ۳۲: ۳۰ الی ۳۵)؟

■ "نامشان را از زیر آسمان محو سازم" این یک اصطلاح عبری (مراجعه شود به ۲۵: ۵، مزامیر ۴۱: ۵) برای نابودی کامل اسرائیل است!

۹: ۱۵ "کوه به آتش می سوخت" آتش سوزان یا نور روشن نماد حضور فیزیکی خدا است (مراجعه شود به ۱: ۳۲ الی ۳۳، اشعیا ۶۶: ۱۵). موضوع خاص: آتش در ۴: ۱۱ را مطالعه کنید.

۹: ۱۶ "گوساله ریخته شده برای خود ساخته اید" این همان فعل (*Qal*، KB 899، BDB 793 I) استفاده شده در آیات ۱۲ و ۲۱ است. در اینجا این تصویر یک (۱) "گوساله ریخته گری" (BDB 722، مراجعه شود به خروج ۳۲: ۴، ۸) (۲) در آیه ۲۱، "گوساله"، اما (۳) در آیه ۱۲ یک "تصویر مذاب" (مراجعه شود به خروج ۳۴: ۱۷؛ لاویان ۱۹: ۴).

۹: ۱۷ "در برابر دیدگان شما شکستم" همان روزی که خدا پیمان را داد، شکسته شد (هم به مفهوم واقعی کلمه و هم به صورت نمادین).

۹: ۱۹ "خداوند این بار نیز مرا اجابت فرمود" نگاه کنید به خروج ۳۴. به منبع ترس موسی توجه کنید (BDB 388, KB 386, Qal, کامل، مراجعه شود به ۲۸: ۶۰):

۱. خشم یهوه، BDB 60 - مراجعه شود به خروج ۳۲: ۱۲
۲. نارضایتی گرم یهوه BDB 404 - مراجعه شود به ۲۹: ۲۳
۳. خشم یهوه BDB 893 - KB 1124, Qal, کامل، مراجعه شود به. ۱: ۳۴؛ لویان ۱۰: ۶؛ اعداد ۱۶: ۲۲
۴. برای نابود کردن شما - BDB 1029, KB 1552, Hiphil, ساختار نامحدود، مراجعه شود به ۶: ۱۵؛ ۹: ۲۰ اعداد ۱ و ۲ ممکن است به عنوان یک هندیادیس عمل کنند (مراجعه شود به انجیل NET, TEV).

۹: ۲۰ "بر هارون" دعای موسی برای هارون در خروج ۳۲ ثبت نشده است.

۹: ۲۱ نگاه کنید به خروج ۲۰: ۳۲. توجه کنید که چند فعل برای توصیف آنچه که موسی بر سر گوساله طلایی، این چیز گناه آلود، آورد، استفاده شده است:

۱. "آن را سوزاند،" BDB 926, KB 1358, Qal, غیر کامل
۲. "آن را خرد کرد"، BDB 510, KB 507, Qal, غیر کامل، مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۸: ۴؛ میکاه ۱: ۷
۳. "به ریزی شن"، BDB 377, KB 374, Qal, نامحدود مطلق
۴. "به ریزی شن"، BDB 200, KB 229, Qal, کامل
۵. "گرد و غبار آن را داخل نهر ریخت"، BDB 1020, KB 1527, Hiphil, غیر کامل

NASB (به روز شده) ۹: ۲۲ الی ۲۴

۲۲ «شما در تبعیره و مسه و کبروت هتاوه نیز خداوند را به خشم آوردید. ۲۳ نیز هنگامی که خداوند شما را از قادش برنع فرستاده، گفت: "بروید و سرزمینی را که به شما دادم به تصرف آورید،" شما بر فرمان یهوه خدای خود عاصی شدید و به او اعتماد نکرده، صدای او را نشنیدید. ۲۴ از روزی که من شما را شناخته‌ام، همواره به خداوند عصیان ورزیده‌اید.

۹: ۲۲ "تبعیره" این نام مکان از یک کلمه بازی بر روی فعل "برای سوزاندن" می آید (BDB 129). این محل جغرافیایی بود که یهوه دائما به گله ها و شکایات آنان آتش قضاوت پاسخ میداد (عبارات اعداد ۱۱: ۱-۳، ۳۴-۳۵). این در مورد یک سفر سه روزه در شمال کوه حوریب / سینا بود.

■ "مسّه" این یک محل درگیری دیگری بین یهوه و اسرائیل در زمان خروج بود (مراجعه شود به خروج ۱۷: ۷). معمولا به مریبا (مراجعه شود به تشنیه ۳۳: ۸) مرتبط است، اما نه همیشه (مراجعه شود به ۶: ۱۶، ۹: ۲). با هم، آنها به معنی آزمودن (BDB 650 III)، مراجعه شود به ۶: ۱۶، ۹: ۲۲، ۳۳: ۸، خروج ۱۷: ۷، مزامیر ۹۵: ۸) و اختلاف است.

■ "کبروت هتاوه" این نام به معنای "قبرهای شهوت" است (BDB 869). مراجعه شود به اعداد ۱۱: ۳۱-۳۵). در اعداد ۱۱ هیچ حرکتی بین تبعیره و کبروت هتاوه وجود ندارد، اما در اینجا در تشنیه دو مکان جداگانه هستند.

۹: ۲۳ "بروید و سرزمینی را که به شما دادم به تصرف آورید" اینها هر دو *Qal* امری هستند و منعکس کننده سخنرانی مستقیم یهوه از طریق موسی به اسرائیل است:

۱. "بروید" - BDB 748, KB 828
۲. "تصرف کردن" - BDB 439, KB 441

مجددا به فرمان یهوه به اسرائیل به خاطر اعتقاد خود به حاکمیت و وعده هایش، توجه کنید. اما اسرائیل، به جای ایمان، بی اعتمادی را نشان داد:

۱. "شما در برابر فرمان شورش کردید" - BDB 598, KB 632, Hiphil, غیر کامل، مراجعه شود به اعداد ۲۰: ۲۴؛ ۲۷: ۱۴؛ تشنیه ۱: ۲۶، ۴۳: ۹: ۲۳؛ مزامیر ۱۰۷: ۱۱
۲. "شما او را باور نکردید" - BDB 52, KB 63, Hiphil, کامل (موضوع خاص را در ۱: ۳۲ ببینید)
۳. "نه به صدای او گوش داد" - BDB 1033, KB 1570, Qal, کامل (این *Qal* کامل منعکس کننده یک شرایط حل شده است). این کاملا

■ "عصیان ورزیده‌اید" به یادداشت ۱: ۲۶ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده) ۹: ۲۵ الی ۲۹

۲۵ «پس چهل روز و چهل شب در حضور خداوند به روی درافتادم زیرا خداوند گفته بود که شما را هلاک خواهد کرد. ۲۶ پس نزد خداوند دعا کرده، گفتم: "ای خداوندگار یهوه، قوم خود و میراث خویش را که به عظمت خود فدیة دادی و به دست نیرومند از مصر بیرون آوردی، نابود مکن. ۲۷ خادمات ابراهیم، اسحاق و یعقوب را به یاد آر و بر سرسختی این قوم و شرارت و گناه ایشان نظر منما، ۲۸ مبادا مردمان سرزمینی که ما را از آن بیرون آوردی بگویند: 'چون خداوند قادر نبود ایشان را به سرزمینی که به آنها وعده داده بود درآورد، و چون از ایشان متنفر بود، از این رو ایشان را بیرون آورد تا در بیابان ایشان را بکشد.' ۲۹ زیرا ایشان قوم تو و میراث توهستند که به نیروی عظیم و بازوی افراشته خویش بیرون آوردی.»

۹: ۲۵ دعای روحانی موسی از دو فعل استفاده میکند:

۱. "من افتادم" - BDB 656, KB 709

a. *Hithpael* غیر کامل، آیه ۲۵

b. *Hithpael* کامل، آیه ۲۵

۲. "دعا کردم" - شماره ۲۶ - BDB 813, KB 933, *Hithpael* کامل

۹: ۲۶ الی ۲۹ آیات ۲۶ تا ۲۹ سه دلیل که موسی به خدا در پاسخ به پرسش او «چرا باید اسرائیل را از بین ببخشم؟» ارائه میدهد

۱. وعده او را به ابراهیم، اسحاق و یعقوب (نگاه کنید به خروج ۱۳: ۳۲)

۲. کنعان شخصیت یهوه را اشتباه درک خواهد کرد

۳. کنعان قضاوت یهوه را در مورد اسرائیل نمی داند

این پاراگراف شامل سه فعل برای درخواست دعا است:

۱. "نابود نکنید"، BDB 1007 - v. 26, KB 1469, *Hiphil* صیغه امری

۲. "به یاد داشته باشید"، شماره ۲۷ - BDB 269, KB 269, *Qal* امری

۳. "نگاه نکنید" (به عنوان مثال، "برگردید")، BDB 815 - v. 27, KB 937, *Qal* صیغه امری

موسی به شخصیت یهوه و طرح رستگاری ابدی او برای همه مردم به عنوان مبنایی برای نابود نکردن مردم نافرمان از پیمان التماس میکند. بیشتر از یک گروه از مردم در معرض خطر قرار دارند! موضوع خاص: تعصب بشارتی باب در ۴: ۶ را مطالعه کنید.

۹: ۲۶ توجه کنید که چگونه نماز موسی رابطه تحت پیمان را به یهوه یادآوری می کند:

۱. "خداوند خدای" (به معنای واقعی کلمه، "adon یهوه"، مراجعه شود به ۳: ۲۴. موضوع خاص را در ۱: ۳ ببینید.

۲. "مردم تو" - عنوان پیمان، مراجعه شود به آیه ۲۹

۳. "وراثت تو" - هدیه پیمان، مراجعه شود به آیه ۲۹

۴. "خونبها گرفته ای" - BDB 804, KB 911, *Qal* کامل، عمل از روی فیض و پیمان (نگاه کنید به موضوع خاص: خونبها در ۷: ۸). یهوه آنها را

از بردگی به خانواده هایشان تحویل داد (مراجعه شود به ۷: ۸؛ ۹: ۲۶؛ ۱۳: ۵)

۵. "تو از مصر بیرون آوردی" - BDB 422, KB 425, *Hiphil* کامل، وعده پیمان ابراهیم (مراجعه شود به ۲۹؛ پیدایش ۱۵: ۱۶-۲۱)

خدا به خاطر کسی هست که عمل می کند! او به دنبال برنامه رستگاری خود است! امید بزرگ همه انسانها شخصیت نیکوکار، مهربان، مهربان و دوست داشتنی یهوه است (مراجعه شود به خروج ۳۴: ۶؛ ملاکی ۳: ۶). یادداشت های ۴: ۳۱ و ۱۰: ۱۷ را ببینید.

■ "به دست نیرومند" این عبارت و "بازوی بلند" از آیه ۲۹ هر دو در متون مصری دیده شده اند که به شاه مصر اشاره دارد. موسی تصریحاتی را مبنی بر اینکه اسرائیل در رابطه با فرعون شنیده بود انتخاب کرد. یهوه پادشاه واقعی آنها بود!

۹: ۲۷ به شخصیت اسرائیل توجه کنید.

۱. "کله شق بودن این افراد" - BDB 904، مراجعه شود به آیات ۶، ۷، ۱۳، ۲۴، ۲۷
۲. "شرارت آنها" - BDB 957، مراجعه شود به ارمیا ۱۴: ۲۰؛ حزقیال ۳: ۱۹؛ ۳۳: ۱۲
۳. "گناهشان" - BDB 308، مراجعه شود به خروج ۳۲: ۳۰؛ تثنیه ۹: ۱۸؛ مزامیر ۳۲: ۵؛ ۵۱: ۵؛ امثال ۵: ۲۲؛ ۱۳: ۶؛ ۱۴: ۳۴؛ ۲۱: ۴؛ ۲۴: ۹ (تثنیه واژگان خرد را به اشتراک میگذارد)

۹: ۲۸ "مبادا مردمان سرزمینی که ما را از آن بیرون آوردی بگویند" خداوند به خاطر شهرت و هدف جهانی شما برای رستگاری، اسرائیل را بخشید. عبارت دیگر که در همان مفهوم استفاده می شود، "به خاطر نام خدا" است (مراجعه شود به اشعیا ۴۸: ۹-۱۱؛ حزقیال ۲۰: ۹، ۱۴، ۲۲، ۴۴؛ ۳۶: ۲۱-۲۳؛ دانیال ۹: ۱۷-۱۹)

۹: ۲۹ "نیروی عظیم و بازوی افراشته" به یادداشت کامل در ۴: ۳۴ مراجعه کنید.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا خدا اسرائیل را انتخاب کرد؟
۲. آیا آیه ۱۴ یک بازتاب واقعی از طبیعت خدا است؟ اگر نه، پس چیست؟
۳. سه دلیل که موسی به آنها اشاره می کند که چرا یهوه نباید اسرائیل را از بین ببرد را فهرست کرده و در مورد آن بحث کنید.

تثنيه ۱۰

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
جفت دوم لوح ها	وسوسه خود پارسا بینی	موسی دوباره فرامین را دریافت میکند	کشتی پیمان، انتخاب لایوان
	(۹: ۱ الی ۱۰: ۱۱)		
۵: ۱ الی ۱۰	۵: ۱ الی ۱۰	۵: ۱ الی ۱۰	۵: ۱ الی ۱۰
۱۱: ۶ الی ۱۰	۹: ۶ الی ۱۰	۹: ۶ الی ۱۰	۹: ۶ الی ۱۰
	۱۱: ۱۰ الی ۱۰	۱۱: ۱۰ الی ۱۰	۱۱: ۱۰ الی ۱۰
اساس شریعت	سرور چه نیاز دارد	خدا چه تقاضایی دارد	ختنه دل
	(۱۰: ۱۲ الی ۱۱: ۳۲)		
۲۲: ۱۲ الی ۱۰	۲۲: ۱۲ الی ۱۰	۲۲: ۱۲ الی ۱۰	۱۳: ۱۲ الی ۱۰
			۲۲: ۱۴ الی ۱۰

مطالعه حلقه ۱۰ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱۰: ۱ الی ۵

«در آن هنگام خداوند مرا گفت: "دو لوح سنگی دیگر همانند لوحهای نخست برای خود بتراش و بر فراز کوه به حضور من بیا. صندوقی از چوب نیز برای خود بساز. ^۲من کلمات لوحهای نخست را که شکستی، بر این لوحها خواهم نوشت، و تو باید آنها را در صندوق بگذاری." ^۳پس صندوقی از چوب اقاچیا ساختم و دو لوح سنگی همانند لوحهای نخست تراشیدم و آن دو لوح را به دست گرفتم، به کوه برآمدم. ^۴آنگاه خداوند آن ده فرمان را که در کوه در روز گردهم آیی از میان آتش به شما گفته بود مطابق نگارش نخستین بر روی آن لوحها نوشت و آنها را به من داد. ^۵آنگاه روی گردانیده، از کوه فرود آمدم، و لوحها را در صندوقی که ساخته بودم نهادم. و در آنجا هستند، همان گونه که خداوند مرا امر فرموده بود.»

۶ (بنی اسرائیل از بیروت بنی یعقان به موسیره کوچ کردند. در آنجا هارون درگذشت و همان جا به خاک سپرده شد؛ و پسرش العازار به جای وی کهانت می کرد. ۷ از آنجا به جُدجوده و از جُدجوده به یطباتا، سرزمینی با نهرهای آب کوچ کردند. ۸ در آن هنگام خداوند قبیله لای را جدا کرد تا صندوق عهد خداوند را حمل کنند و در حضور خداوند به خدمت بایستند، و به نام او برکت دهند، چنانکه تا به امروز چنین است. ۹ از این روست که لای را در میان برادران خود نصیب و میراثی نیست؛ زیرا خداوند میراث اوست، چنانکه یهوه خدایتان به او گفته بود.)

موضوع خاص: اضافات اخیر به تثنیه

SPECIAL TOPIC: LATER ADDITIONS TO DEUTERONOMY

این پاراگراف (۱۰: ۶-۹) توسط بسیاری از محققان مدرن یکی از چندین متن اضافه شده توسط کاتبین به نوشته های موسی تلقی میشود. اگر چه نمیتوان ثابت کرد که این خلاصه از دوره موسی نیست، روشن است که چندین اضافه ویرایشی وجود دارد. اسرائیل قرنها در مصر بود و کاتبین مصری، بر خلاف اسطوره های بین النهرین، آموزش داده شدند تا متن را به صورت داستانی به روز رسانی کنند. برای ما که به الهام و حمایت از وحی الهی اعتقاد داریم، هدایت روح در عهد عتیق مربوط به این اضافات احتمالی را بیان می کنند. آنها بر آموزه های اصلی تأثیر نمی گذارند یا تاریخنگاری متون اطراف را زیر سوال نمی برند. این باید عصر مدرن به سادگی اذعان کند که در رابطه با اوایل دوران عهد عتیق اینها را نمی داند:

۱. زمان
۲. نویسنده
۳. روش تدوین

ما پیش شرطی را قبول MT به عنوان حفظ کلام خدا میپذیریم!

نظریه جدیدی برای بعضی از دستاوردهای نوشتاری توسط R. H. Polzin، "تثنیه" در کتاب *The Literary Guide to the Bible* پیشنهاد شده است. این نظرات اضافه شده از یک راوی، نه یک ویرایشگر است. او پیشنهاد می کند که نظرات این راوی را می توان در ۱: ۱-۵؛ ۲: ۱۰-۱۲، ۲۰-۲۳؛ ۳: ۹، ۱۱، ۱۳ الی ۱۴؛ ۴: ۱۴؛ ۵: ۱۱؛ ۶: ۱۰-۱۷، ۲۷؛ ۷: ۱۱؛ ۸: ۱۱؛ ۹: ۱۱؛ ۱۰: ۱۱؛ ۱۱: ۲۸؛ ۱۲: ۲۹؛ ۱۳: ۱؛ ۱۴: ۱۴؛ ۱۶: ۱۴؛ ۲۲-۲۳؛ ۲۴-۲۵، ۳۰؛ ۳۲؛ ۳۳-۳۴؛ ۳۴؛ ۳۵؛ ۳۶؛ ۳۷؛ ۳۸؛ ۳۹؛ ۴۰؛ ۴۱؛ ۴۲؛ ۴۳؛ ۴۴؛ ۴۵؛ ۴۶؛ ۴۷؛ ۴۸؛ ۴۹؛ ۵۰؛ ۵۱؛ ۵۲؛ ۵۳؛ ۵۴؛ ۵۵؛ ۵۶؛ ۵۷؛ ۵۸؛ ۵۹؛ ۶۰؛ ۶۱؛ ۶۲؛ ۶۳؛ ۶۴؛ ۶۵؛ ۶۶؛ ۶۷؛ ۶۸؛ ۶۹؛ ۷۰؛ ۷۱؛ ۷۲؛ ۷۳؛ ۷۴؛ ۷۵؛ ۷۶؛ ۷۷؛ ۷۸؛ ۷۹؛ ۸۰؛ ۸۱؛ ۸۲؛ ۸۳؛ ۸۴؛ ۸۵؛ ۸۶؛ ۸۷؛ ۸۸؛ ۸۹؛ ۹۰؛ ۹۱؛ ۹۲؛ ۹۳؛ ۹۴؛ ۹۵؛ ۹۶؛ ۹۷؛ ۹۸؛ ۹۹؛ ۱۰۰؛ ۱۰۱؛ ۱۰۲؛ ۱۰۳؛ ۱۰۴؛ ۱۰۵؛ ۱۰۶؛ ۱۰۷؛ ۱۰۸؛ ۱۰۹؛ ۱۱۰؛ ۱۱۱؛ ۱۱۲؛ ۱۱۳؛ ۱۱۴؛ ۱۱۵؛ ۱۱۶؛ ۱۱۷؛ ۱۱۸؛ ۱۱۹؛ ۱۲۰؛ ۱۲۱؛ ۱۲۲؛ ۱۲۳؛ ۱۲۴؛ ۱۲۵؛ ۱۲۶؛ ۱۲۷؛ ۱۲۸؛ ۱۲۹؛ ۱۳۰؛ ۱۳۱؛ ۱۳۲؛ ۱۳۳؛ ۱۳۴؛ ۱۳۵؛ ۱۳۶؛ ۱۳۷؛ ۱۳۸؛ ۱۳۹؛ ۱۴۰؛ ۱۴۱؛ ۱۴۲؛ ۱۴۳؛ ۱۴۴؛ ۱۴۵؛ ۱۴۶؛ ۱۴۷؛ ۱۴۸؛ ۱۴۹؛ ۱۵۰؛ ۱۵۱؛ ۱۵۲؛ ۱۵۳؛ ۱۵۴؛ ۱۵۵؛ ۱۵۶؛ ۱۵۷؛ ۱۵۸؛ ۱۵۹؛ ۱۶۰؛ ۱۶۱؛ ۱۶۲؛ ۱۶۳؛ ۱۶۴؛ ۱۶۵؛ ۱۶۶؛ ۱۶۷؛ ۱۶۸؛ ۱۶۹؛ ۱۷۰؛ ۱۷۱؛ ۱۷۲؛ ۱۷۳؛ ۱۷۴؛ ۱۷۵؛ ۱۷۶؛ ۱۷۷؛ ۱۷۸؛ ۱۷۹؛ ۱۸۰؛ ۱۸۱؛ ۱۸۲؛ ۱۸۳؛ ۱۸۴؛ ۱۸۵؛ ۱۸۶؛ ۱۸۷؛ ۱۸۸؛ ۱۸۹؛ ۱۹۰؛ ۱۹۱؛ ۱۹۲؛ ۱۹۳؛ ۱۹۴؛ ۱۹۵؛ ۱۹۶؛ ۱۹۷؛ ۱۹۸؛ ۱۹۹؛ ۲۰۰؛ ۲۰۱؛ ۲۰۲؛ ۲۰۳؛ ۲۰۴؛ ۲۰۵؛ ۲۰۶؛ ۲۰۷؛ ۲۰۸؛ ۲۰۹؛ ۲۱۰؛ ۲۱۱؛ ۲۱۲؛ ۲۱۳؛ ۲۱۴؛ ۲۱۵؛ ۲۱۶؛ ۲۱۷؛ ۲۱۸؛ ۲۱۹؛ ۲۲۰؛ ۲۲۱؛ ۲۲۲؛ ۲۲۳؛ ۲۲۴؛ ۲۲۵؛ ۲۲۶؛ ۲۲۷؛ ۲۲۸؛ ۲۲۹؛ ۲۳۰؛ ۲۳۱؛ ۲۳۲؛ ۲۳۳؛ ۲۳۴؛ ۲۳۵؛ ۲۳۶؛ ۲۳۷؛ ۲۳۸؛ ۲۳۹؛ ۲۴۰؛ ۲۴۱؛ ۲۴۲؛ ۲۴۳؛ ۲۴۴؛ ۲۴۵؛ ۲۴۶؛ ۲۴۷؛ ۲۴۸؛ ۲۴۹؛ ۲۵۰؛ ۲۵۱؛ ۲۵۲؛ ۲۵۳؛ ۲۵۴؛ ۲۵۵؛ ۲۵۶؛ ۲۵۷؛ ۲۵۸؛ ۲۵۹؛ ۲۶۰؛ ۲۶۱؛ ۲۶۲؛ ۲۶۳؛ ۲۶۴؛ ۲۶۵؛ ۲۶۶؛ ۲۶۷؛ ۲۶۸؛ ۲۶۹؛ ۲۷۰؛ ۲۷۱؛ ۲۷۲؛ ۲۷۳؛ ۲۷۴؛ ۲۷۵؛ ۲۷۶؛ ۲۷۷؛ ۲۷۸؛ ۲۷۹؛ ۲۸۰؛ ۲۸۱؛ ۲۸۲؛ ۲۸۳؛ ۲۸۴؛ ۲۸۵؛ ۲۸۶؛ ۲۸۷؛ ۲۸۸؛ ۲۸۹؛ ۲۹۰؛ ۲۹۱؛ ۲۹۲؛ ۲۹۳؛ ۲۹۴؛ ۲۹۵؛ ۲۹۶؛ ۲۹۷؛ ۲۹۸؛ ۲۹۹؛ ۳۰۰؛ ۳۰۱؛ ۳۰۲؛ ۳۰۳؛ ۳۰۴؛ ۳۰۵؛ ۳۰۶؛ ۳۰۷؛ ۳۰۸؛ ۳۰۹؛ ۳۱۰؛ ۳۱۱؛ ۳۱۲؛ ۳۱۳؛ ۳۱۴؛ ۳۱۵؛ ۳۱۶؛ ۳۱۷؛ ۳۱۸؛ ۳۱۹؛ ۳۲۰؛ ۳۲۱؛ ۳۲۲؛ ۳۲۳؛ ۳۲۴؛ ۳۲۵؛ ۳۲۶؛ ۳۲۷؛ ۳۲۸؛ ۳۲۹؛ ۳۳۰؛ ۳۳۱؛ ۳۳۲؛ ۳۳۳؛ ۳۳۴؛ ۳۳۵؛ ۳۳۶؛ ۳۳۷؛ ۳۳۸؛ ۳۳۹؛ ۳۴۰؛ ۳۴۱؛ ۳۴۲؛ ۳۴۳؛ ۳۴۴؛ ۳۴۵؛ ۳۴۶؛ ۳۴۷؛ ۳۴۸؛ ۳۴۹؛ ۳۵۰؛ ۳۵۱؛ ۳۵۲؛ ۳۵۳؛ ۳۵۴؛ ۳۵۵؛ ۳۵۶؛ ۳۵۷؛ ۳۵۸؛ ۳۵۹؛ ۳۶۰؛ ۳۶۱؛ ۳۶۲؛ ۳۶۳؛ ۳۶۴؛ ۳۶۵؛ ۳۶۶؛ ۳۶۷؛ ۳۶۸؛ ۳۶۹؛ ۳۷۰؛ ۳۷۱؛ ۳۷۲؛ ۳۷۳؛ ۳۷۴؛ ۳۷۵؛ ۳۷۶؛ ۳۷۷؛ ۳۷۸؛ ۳۷۹؛ ۳۸۰؛ ۳۸۱؛ ۳۸۲؛ ۳۸۳؛ ۳۸۴؛ ۳۸۵؛ ۳۸۶؛ ۳۸۷؛ ۳۸۸؛ ۳۸۹؛ ۳۹۰؛ ۳۹۱؛ ۳۹۲؛ ۳۹۳؛ ۳۹۴؛ ۳۹۵؛ ۳۹۶؛ ۳۹۷؛ ۳۹۸؛ ۳۹۹؛ ۴۰۰؛ ۴۰۱؛ ۴۰۲؛ ۴۰۳؛ ۴۰۴؛ ۴۰۵؛ ۴۰۶؛ ۴۰۷؛ ۴۰۸؛ ۴۰۹؛ ۴۱۰؛ ۴۱۱؛ ۴۱۲؛ ۴۱۳؛ ۴۱۴؛ ۴۱۵؛ ۴۱۶؛ ۴۱۷؛ ۴۱۸؛ ۴۱۹؛ ۴۲۰؛ ۴۲۱؛ ۴۲۲؛ ۴۲۳؛ ۴۲۴؛ ۴۲۵؛ ۴۲۶؛ ۴۲۷؛ ۴۲۸؛ ۴۲۹؛ ۴۳۰؛ ۴۳۱؛ ۴۳۲؛ ۴۳۳؛ ۴۳۴؛ ۴۳۵؛ ۴۳۶؛ ۴۳۷؛ ۴۳۸؛ ۴۳۹؛ ۴۴۰؛ ۴۴۱؛ ۴۴۲؛ ۴۴۳؛ ۴۴۴؛ ۴۴۵؛ ۴۴۶؛ ۴۴۷؛ ۴۴۸؛ ۴۴۹؛ ۴۵۰؛ ۴۵۱؛ ۴۵۲؛ ۴۵۳؛ ۴۵۴؛ ۴۵۵؛ ۴۵۶؛ ۴۵۷؛ ۴۵۸؛ ۴۵۹؛ ۴۶۰؛ ۴۶۱؛ ۴۶۲؛ ۴۶۳؛ ۴۶۴؛ ۴۶۵؛ ۴۶۶؛ ۴۶۷؛ ۴۶۸؛ ۴۶۹؛ ۴۷۰؛ ۴۷۱؛ ۴۷۲؛ ۴۷۳؛ ۴۷۴؛ ۴۷۵؛ ۴۷۶؛ ۴۷۷؛ ۴۷۸؛ ۴۷۹؛ ۴۸۰؛ ۴۸۱؛ ۴۸۲؛ ۴۸۳؛ ۴۸۴؛ ۴۸۵؛ ۴۸۶؛ ۴۸۷؛ ۴۸۸؛ ۴۸۹؛ ۴۹۰؛ ۴۹۱؛ ۴۹۲؛ ۴۹۳؛ ۴۹۴؛ ۴۹۵؛ ۴۹۶؛ ۴۹۷؛ ۴۹۸؛ ۴۹۹؛ ۵۰۰؛ ۵۰۱؛ ۵۰۲؛ ۵۰۳؛ ۵۰۴؛ ۵۰۵؛ ۵۰۶؛ ۵۰۷؛ ۵۰۸؛ ۵۰۹؛ ۵۱۰؛ ۵۱۱؛ ۵۱۲؛ ۵۱۳؛ ۵۱۴؛ ۵۱۵؛ ۵۱۶؛ ۵۱۷؛ ۵۱۸؛ ۵۱۹؛ ۵۲۰؛ ۵۲۱؛ ۵۲۲؛ ۵۲۳؛ ۵۲۴؛ ۵۲۵؛ ۵۲۶؛ ۵۲۷؛ ۵۲۸؛ ۵۲۹؛ ۵۳۰؛ ۵۳۱؛ ۵۳۲؛ ۵۳۳؛ ۵۳۴؛ ۵۳۵؛ ۵۳۶؛ ۵۳۷؛ ۵۳۸؛ ۵۳۹؛ ۵۴۰؛ ۵۴۱؛ ۵۴۲؛ ۵۴۳؛ ۵۴۴؛ ۵۴۵؛ ۵۴۶؛ ۵۴۷؛ ۵۴۸؛ ۵۴۹؛ ۵۵۰؛ ۵۵۱؛ ۵۵۲؛ ۵۵۳؛ ۵۵۴؛ ۵۵۵؛ ۵۵۶؛ ۵۵۷؛ ۵۵۸؛ ۵۵۹؛ ۵۶۰؛ ۵۶۱؛ ۵۶۲؛ ۵۶۳؛ ۵۶۴؛ ۵۶۵؛ ۵۶۶؛ ۵۶۷؛ ۵۶۸؛ ۵۶۹؛ ۵۷۰؛ ۵۷۱؛ ۵۷۲؛ ۵۷۳؛ ۵۷۴؛ ۵۷۵؛ ۵۷۶؛ ۵۷۷؛ ۵۷۸؛ ۵۷۹؛ ۵۸۰؛ ۵۸۱؛ ۵۸۲؛ ۵۸۳؛ ۵۸۴؛ ۵۸۵؛ ۵۸۶؛ ۵۸۷؛ ۵۸۸؛ ۵۸۹؛ ۵۹۰؛ ۵۹۱؛ ۵۹۲؛ ۵۹۳؛ ۵۹۴؛ ۵۹۵؛ ۵۹۶؛ ۵۹۷؛ ۵۹۸؛ ۵۹۹؛ ۶۰۰؛ ۶۰۱؛ ۶۰۲؛ ۶۰۳؛ ۶۰۴؛ ۶۰۵؛ ۶۰۶؛ ۶۰۷؛ ۶۰۸؛ ۶۰۹؛ ۶۱۰؛ ۶۱۱؛ ۶۱۲؛ ۶۱۳؛ ۶۱۴؛ ۶۱۵؛ ۶۱۶؛ ۶۱۷؛ ۶۱۸؛ ۶۱۹؛ ۶۲۰؛ ۶۲۱؛ ۶۲۲؛ ۶۲۳؛ ۶۲۴؛ ۶۲۵؛ ۶۲۶؛ ۶۲۷؛ ۶۲۸؛ ۶۲۹؛ ۶۳۰؛ ۶۳۱؛ ۶۳۲؛ ۶۳۳؛ ۶۳۴؛ ۶۳۵؛ ۶۳۶؛ ۶۳۷؛ ۶۳۸؛ ۶۳۹؛ ۶۴۰؛ ۶۴۱؛ ۶۴۲؛ ۶۴۳؛ ۶۴۴؛ ۶۴۵؛ ۶۴۶؛ ۶۴۷؛ ۶۴۸؛ ۶۴۹؛ ۶۵۰؛ ۶۵۱؛ ۶۵۲؛ ۶۵۳؛ ۶۵۴؛ ۶۵۵؛ ۶۵۶؛ ۶۵۷؛ ۶۵۸؛ ۶۵۹؛ ۶۶۰؛ ۶۶۱؛ ۶۶۲؛ ۶۶۳؛ ۶۶۴؛ ۶۶۵؛ ۶۶۶؛ ۶۶۷؛ ۶۶۸؛ ۶۶۹؛ ۶۷۰؛ ۶۷۱؛ ۶۷۲؛ ۶۷۳؛ ۶۷۴؛ ۶۷۵؛ ۶۷۶؛ ۶۷۷؛ ۶۷۸؛ ۶۷۹؛ ۶۸۰؛ ۶۸۱؛ ۶۸۲؛ ۶۸۳؛ ۶۸۴؛ ۶۸۵؛ ۶۸۶؛ ۶۸۷؛ ۶۸۸؛ ۶۸۹؛ ۶۹۰؛ ۶۹۱؛ ۶۹۲؛ ۶۹۳؛ ۶۹۴؛ ۶۹۵؛ ۶۹۶؛ ۶۹۷؛ ۶۹۸؛ ۶۹۹؛ ۷۰۰؛ ۷۰۱؛ ۷۰۲؛ ۷۰۳؛ ۷۰۴؛ ۷۰۵؛ ۷۰۶؛ ۷۰۷؛ ۷۰۸؛ ۷۰۹؛ ۷۱۰؛ ۷۱۱؛ ۷۱۲؛ ۷۱۳؛ ۷۱۴؛ ۷۱۵؛ ۷۱۶؛ ۷۱۷؛ ۷۱۸؛ ۷۱۹؛ ۷۲۰؛ ۷۲۱؛ ۷۲۲؛ ۷۲۳؛ ۷۲۴؛ ۷۲۵؛ ۷۲۶؛ ۷۲۷؛ ۷۲۸؛ ۷۲۹؛ ۷۳۰؛ ۷۳۱؛ ۷۳۲؛ ۷۳۳؛ ۷۳۴؛ ۷۳۵؛ ۷۳۶؛ ۷۳۷؛ ۷۳۸؛ ۷۳۹؛ ۷۴۰؛ ۷۴۱؛ ۷۴۲؛ ۷۴۳؛ ۷۴۴؛ ۷۴۵؛ ۷۴۶؛ ۷۴۷؛ ۷۴۸؛ ۷۴۹؛ ۷۵۰؛ ۷۵۱؛ ۷۵۲؛ ۷۵۳؛ ۷۵۴؛ ۷۵۵؛ ۷۵۶؛ ۷۵۷؛ ۷۵۸؛ ۷۵۹؛ ۷۶۰؛ ۷۶۱؛ ۷۶۲؛ ۷۶۳؛ ۷۶۴؛ ۷۶۵؛ ۷۶۶؛ ۷۶۷؛ ۷۶۸؛ ۷۶۹؛ ۷۷۰؛ ۷۷۱؛ ۷۷۲؛ ۷۷۳؛ ۷۷۴؛ ۷۷۵؛ ۷۷۶؛ ۷۷۷؛ ۷۷۸؛ ۷۷۹؛ ۷۸۰؛ ۷۸۱؛ ۷۸۲؛ ۷۸۳؛ ۷۸۴؛ ۷۸۵؛ ۷۸۶؛ ۷۸۷؛ ۷۸۸؛ ۷۸۹؛ ۷۹۰؛ ۷۹۱؛ ۷۹۲؛ ۷۹۳؛ ۷۹۴؛ ۷۹۵؛ ۷۹۶؛ ۷۹۷؛ ۷۹۸؛ ۷۹۹؛ ۸۰۰؛ ۸۰۱؛ ۸۰۲؛ ۸۰۳؛ ۸۰۴؛ ۸۰۵؛ ۸۰۶؛ ۸۰۷؛ ۸۰۸؛ ۸۰۹؛ ۸۱۰؛ ۸۱۱؛ ۸۱۲؛ ۸۱۳؛ ۸۱۴؛ ۸۱۵؛ ۸۱۶؛ ۸۱۷؛ ۸۱۸؛ ۸۱۹؛ ۸۲۰؛ ۸۲۱؛ ۸۲۲؛ ۸۲۳؛ ۸۲۴؛ ۸۲۵؛ ۸۲۶؛ ۸۲۷؛ ۸۲۸؛ ۸۲۹؛ ۸۳۰؛ ۸۳۱؛ ۸۳۲؛ ۸۳۳؛ ۸۳۴؛ ۸۳۵؛ ۸۳۶؛ ۸۳۷؛ ۸۳۸؛ ۸۳۹؛ ۸۴۰؛ ۸۴۱؛ ۸۴۲؛ ۸۴۳؛ ۸۴۴؛ ۸۴۵؛ ۸۴۶؛ ۸۴۷؛ ۸۴۸؛ ۸۴۹؛ ۸۵۰؛ ۸۵۱؛ ۸۵۲؛ ۸۵۳؛ ۸۵۴؛ ۸۵۵؛ ۸۵۶؛ ۸۵۷؛ ۸۵۸؛ ۸۵۹؛ ۸۶۰؛ ۸۶۱؛ ۸۶۲؛ ۸۶۳؛ ۸۶۴؛ ۸۶۵؛ ۸۶۶؛ ۸۶۷؛ ۸۶۸؛ ۸۶۹؛ ۸۷۰؛ ۸۷۱؛ ۸۷۲؛ ۸۷۳؛ ۸۷۴؛ ۸۷۵؛ ۸۷۶؛ ۸۷۷؛ ۸۷۸؛ ۸۷۹؛ ۸۸۰؛ ۸۸۱؛ ۸۸۲؛ ۸۸۳؛ ۸۸۴؛ ۸۸۵؛ ۸۸۶؛ ۸۸۷؛ ۸۸۸؛ ۸۸۹؛ ۸۹۰؛ ۸۹۱؛ ۸۹۲؛ ۸۹۳؛ ۸۹۴؛ ۸۹۵؛ ۸۹۶؛ ۸۹۷؛ ۸۹۸؛ ۸۹۹؛ ۹۰۰؛ ۹۰۱؛ ۹۰۲؛ ۹۰۳؛ ۹۰۴؛ ۹۰۵؛ ۹۰۶؛ ۹۰۷؛ ۹۰۸؛ ۹۰۹؛ ۹۱۰؛ ۹۱۱؛ ۹۱۲؛ ۹۱۳؛ ۹۱۴؛ ۹۱۵؛ ۹۱۶؛ ۹۱۷؛ ۹۱۸؛ ۹۱۹؛ ۹۲۰؛ ۹۲۱؛ ۹۲۲؛ ۹۲۳؛ ۹۲۴؛ ۹۲۵؛ ۹۲۶؛ ۹۲۷؛ ۹۲۸؛ ۹۲۹؛ ۹۳۰؛ ۹۳۱؛ ۹۳۲؛ ۹۳۳؛ ۹۳۴؛ ۹۳۵؛ ۹۳۶؛ ۹۳۷؛ ۹۳۸؛ ۹۳۹؛ ۹۴۰؛ ۹۴۱؛ ۹۴۲؛ ۹۴۳؛ ۹۴۴؛ ۹۴۵؛ ۹۴۶؛ ۹۴۷؛ ۹۴۸؛ ۹۴۹؛ ۹۵۰؛ ۹۵۱؛ ۹۵۲؛ ۹۵۳؛ ۹۵۴؛ ۹۵۵؛ ۹۵۶؛ ۹۵۷؛ ۹۵۸؛ ۹۵۹؛ ۹۶۰؛ ۹۶۱؛ ۹۶۲؛ ۹۶۳؛ ۹۶۴؛ ۹۶۵؛ ۹۶۶؛ ۹۶۷؛ ۹۶۸؛ ۹۶۹؛ ۹۷۰؛ ۹۷۱؛ ۹۷۲؛ ۹۷۳؛ ۹۷۴؛ ۹۷۵؛ ۹۷۶؛ ۹۷۷؛ ۹۷۸؛ ۹۷۹؛ ۹۸۰؛ ۹۸۱؛ ۹۸۲؛ ۹۸۳؛ ۹۸۴؛ ۹۸۵؛ ۹۸۶؛ ۹۸۷؛ ۹۸۸؛ ۹۸۹؛ ۹۹۰؛ ۹۹۱؛ ۹۹۲؛ ۹۹۳؛ ۹۹۴؛ ۹۹۵؛ ۹۹۶؛ ۹۹۷؛ ۹۹۸؛ ۹۹۹؛ ۱۰۰۰؛ ۱۰۰۱؛ ۱۰۰۲؛ ۱۰۰۳؛ ۱۰۰۴؛ ۱۰۰۵؛ ۱۰۰۶؛ ۱۰۰۷؛ ۱۰۰۸؛ ۱۰۰۹؛ ۱۰۱۰؛ ۱۰۱۱؛ ۱۰۱۲؛ ۱۰۱۳؛ ۱۰۱۴؛ ۱۰۱۵؛ ۱۰۱۶؛ ۱۰۱۷؛ ۱۰۱۸؛ ۱۰۱۹؛ ۱۰۲۰؛ ۱۰۲۱؛ ۱۰۲۲؛ ۱۰۲۳؛ ۱۰۲۴؛ ۱۰۲۵؛ ۱۰۲۶؛ ۱۰۲۷؛ ۱۰۲۸؛ ۱۰۲۹؛ ۱۰۳۰؛ ۱۰۳۱؛ ۱۰۳۲؛ ۱۰۳۳؛ ۱۰۳۴؛ ۱۰۳۵؛ ۱۰۳۶؛ ۱۰۳۷؛ ۱۰۳۸؛ ۱۰۳۹؛ ۱۰۴۰؛ ۱۰۴۱؛ ۱۰۴۲؛ ۱۰۴۳؛ ۱۰۴۴؛ ۱۰۴۵؛ ۱۰۴۶؛ ۱۰۴۷؛ ۱۰۴۸؛ ۱۰۴۹؛ ۱۰۵۰؛ ۱۰۵۱؛ ۱۰۵۲؛ ۱۰۵۳؛ ۱۰۵۴؛ ۱۰۵۵؛ ۱۰۵۶؛ ۱۰۵۷؛ ۱۰۵۸؛ ۱۰۵۹؛ ۱۰۶۰؛ ۱۰۶۱؛ ۱۰۶۲؛ ۱۰۶۳؛ ۱۰۶۴؛ ۱۰۶۵؛ ۱۰۶۶؛ ۱۰۶۷؛ ۱۰۶۸؛ ۱۰۶۹؛ ۱۰۷۰؛ ۱۰۷۱؛ ۱۰۷۲؛ ۱۰۷۳؛ ۱۰۷۴؛ ۱۰۷۵؛ ۱۰۷۶؛ ۱۰۷۷؛ ۱۰۷۸؛ ۱۰۷۹؛ ۱۰۸۰؛ ۱۰۸۱؛ ۱۰۸۲؛ ۱۰۸۳؛ ۱۰۸۴؛ ۱۰۸۵؛ ۱۰۸۶؛ ۱۰۸۷؛ ۱۰۸۸؛ ۱۰۸۹؛ ۱۰۹۰؛ ۱۰۹۱؛ ۱۰۹۲؛ ۱۰۹۳؛ ۱۰۹۴؛ ۱۰۹۵؛ ۱۰۹۶؛ ۱۰۹۷؛ ۱۰۹۸؛ ۱۰۹۹؛ ۱۱۰۰؛ ۱۱۰۱؛ ۱۱۰۲؛ ۱۱۰۳؛ ۱۱۰۴؛ ۱۱۰۵؛ ۱۱۰۶؛ ۱۱۰۷؛ ۱۱۰۸؛ ۱۱۰۹؛ ۱۱۱۰؛ ۱۱۱۱؛ ۱۱۱۲؛ ۱۱۱۳؛ ۱۱۱۴؛ ۱۱۱۵؛ ۱۱۱۶؛ ۱۱۱۷؛ ۱۱۱۸؛ ۱۱۱۹؛ ۱۱۲۰؛ ۱۱۲۱؛ ۱۱۲۲؛ ۱۱۲۳؛ ۱۱۲۴؛ ۱۱۲۵؛ ۱۱۲۶؛ ۱۱۲۷؛ ۱۱۲۸؛ ۱۱۲۹؛ ۱۱۳۰؛ ۱۱۳۱؛ ۱۱۳۲؛ ۱۱۳۳؛ ۱۱۳۴؛ ۱۱۳۵؛ ۱۱۳۶؛ ۱۱۳۷؛ ۱۱۳۸؛ ۱۱۳۹؛ ۱۱۴۰؛ ۱۱۴۱؛ ۱۱۴۲؛ ۱۱۴۳؛ ۱۱۴۴؛ ۱۱۴۵؛ ۱۱۴۶؛ ۱۱۴۷؛ ۱۱۴۸؛ ۱۱۴۹؛ ۱۱۵۰؛ ۱۱۵۱؛ ۱۱۵۲؛ ۱۱۵۳؛ ۱۱۵۴؛ ۱۱۵۵؛ ۱۱۵۶؛ ۱۱۵۷؛ ۱۱۵۸؛ ۱۱۵۹؛ ۱۱۶۰؛ ۱۱۶۱؛ ۱۱۶۲؛ ۱۱۶۳؛ ۱۱۶۴؛ ۱۱۶۵؛ ۱۱۶۶؛ ۱۱۶۷؛ ۱۱۶۸؛ ۱۱۶۹؛ ۱۱۷۰؛ ۱۱۷۱؛ ۱۱۷۲؛ ۱۱۷۳؛ ۱۱۷۴؛ ۱۱۷۵؛ ۱۱۷۶؛ ۱۱۷۷؛ ۱۱۷۸؛ ۱۱۷۹؛ ۱۱۸۰؛ ۱۱۸۱؛ ۱۱۸۲؛ ۱۱۸۳؛ ۱۱۸۴؛ ۱۱۸۵؛ ۱۱۸۶؛ ۱۱۸۷؛ ۱۱۸۸؛ ۱۱۸۹؛ ۱۱۹۰؛ ۱۱۹۱؛ ۱۱۹۲؛ ۱۱۹۳؛ ۱۱۹۴؛ ۱۱۹۵؛ ۱۱۹۶؛ ۱۱۹۷؛ ۱۱۹۸؛ ۱۱۹۹؛ ۱۲۰۰؛ ۱۲۰۱؛ ۱۲۰۲؛ ۱۲۰۳؛ ۱۲۰۴؛ ۱۲۰۵؛ ۱۲۰۶؛ ۱۲۰۷؛ ۱۲۰۸؛ ۱۲۰۹؛ ۱۲۱۰؛ ۱۲۱۱؛ ۱۲۱۲؛ ۱۲۱۳؛ ۱۲۱۴؛ ۱۲۱۵؛ ۱۲۱۶؛ ۱۲۱۷؛ ۱۲۱۸؛ ۱۲۱۹؛ ۱۲۲۰؛ ۱۲۲۱؛ ۱۲۲۲؛ ۱۲۲۳؛ ۱۲۲۴؛ ۱۲۲۵؛ ۱۲۲۶؛ ۱۲۲۷؛ ۱۲۲۸؛ ۱۲۲۹؛ ۱۲۳۰؛ ۱۲۳۱؛ ۱۲۳۲؛ ۱۲۳۳؛ ۱۲۳۴؛ ۱۲۳۵؛ ۱۲۳۶؛ ۱۲۳۷؛ ۱۲۳۸؛ ۱۲۳۹؛ ۱۲۴۰؛ ۱۲۴۱؛ ۱۲۴۲؛ ۱۲۴۳؛ ۱۲۴۴؛ ۱۲۴۵؛ ۱۲۴۶؛ ۱۲۴۷؛ ۱۲۴۸؛ ۱۲۴۹؛ ۱۲۵۰؛ ۱۲۵۱؛ ۱۲۵۲؛ ۱۲۵۳؛ ۱۲۵۴؛ ۱۲۵۵؛ ۱۲۵۶؛ ۱۲۵۷؛ ۱۲۵۸؛ ۱۲۵۹؛ ۱۲۶۰؛ ۱۲۶۱؛ ۱۲۶۲؛ ۱۲۶۳؛ ۱۲۶۴؛ ۱۲۶۵؛ ۱۲۶۶؛ ۱۲۶۷؛ ۱۲۶۸؛ ۱۲۶۹؛ ۱۲۷۰؛ ۱۲۷۱؛ ۱۲۷۲؛ ۱۲۷۳؛ ۱۲۷۴؛ ۱۲۷۵؛ ۱۲۷۶؛ ۱۲۷۷؛ ۱۲۷۸؛ ۱۲۷۹؛ ۱۲۸۰؛ ۱۲۸۱؛ ۱۲۸۲؛ ۱۲۸۳؛ ۱۲۸۴؛ ۱۲۸۵؛ ۱۲۸۶؛ ۱۲۸۷؛ ۱۲۸۸؛ ۱۲۸۹؛ ۱۲۹۰؛ ۱۲۹۱؛ ۱۲۹۲؛ ۱۲۹۳؛ ۱۲۹۴؛ ۱۲۹۵؛ ۱۲۹۶؛ ۱۲۹۷؛ ۱۲۹۸؛ ۱۲۹۹؛ ۱۳۰۰؛ ۱۳۰۱؛ ۱۳۰۲؛ ۱۳۰۳؛ ۱۳۰۴؛ ۱۳۰۵؛ ۱۳۰۶؛ ۱۳۰۷؛ ۱۳۰۸؛ ۱۳۰۹؛ ۱۳۱۰؛ ۱۳۱۱؛ ۱۳۱۲؛ ۱۳۱۳؛ ۱۳۱۴؛ ۱۳۱۵؛ ۱۳۱۶؛ ۱۳۱۷؛ ۱۳۱۸؛ ۱۳۱۹؛ ۱۳۲۰؛ ۱۳۲۱؛ ۱۳۲۲؛ ۱۳۲۳؛ ۱۳۲۴؛ ۱۳۲۵؛ ۱۳۲۶؛ ۱۳۲۷؛ ۱۳۲۸؛ ۱۳۲۹؛ ۱۳۳۰؛ ۱۳۳۱؛ ۱۳۳۲؛ ۱۳۳۳؛ ۱۳۳۴؛ ۱۳۳۵؛ ۱۳۳۶؛ ۱۳۳۷؛ ۱۳۳۸؛ ۱۳۳۹؛ ۱۳۴۰؛ ۱۳۴۱؛ ۱۳۴۲؛ ۱۳۴۳؛ ۱۳۴۴؛ ۱۳۴۵؛ ۱۳۴۶؛ ۱۳۴۷؛ ۱۳۴۸؛ ۱۳۴۹؛ ۱۳۵۰؛ ۱۳۵۱؛ ۱۳۵۲؛ ۱۳۵۳؛ ۱۳۵۴؛ ۱۳۵۵؛ ۱۳۵۶؛ ۱۳۵۷؛ ۱۳۵۸؛ ۱۳۵۹؛ ۱۳۶۰؛ ۱۳۶۱؛ ۱۳۶۲؛ ۱۳۶۳؛ ۱۳۶۴؛ ۱۳۶۵؛

■ "یُطَبَّاتًا" این کلمه به معنای "لذت" (BDB 406، احتمالاً به دلیل وجود آب) است. این نیز به عنوان یک مکان اردو در اعداد ۳۳: ۳۳-۳۴ است. در JPSOA کلمه "Jotbath" نوشته شده است.

۱۰: ۸ "خداوند قبیله لای را جدا کرد" فعل "جدا کردن" (BDB 95، KB 110، Hiphil کامل، مراجعه شود به اعداد ۸: ۱۴؛ ۱۶: ۹؛ اول تواریخ ۲۳: ۱۳) به معنی "تقسیم" است. در اینجا جدایی برای:

۱. خدمات خاص قبیله ای مربوط به جشن خیمه ها و معبد بعدی؛
۲. نعمتهای مردم (مراجعه شود به ۱۰: ۸؛ لایان ۹: ۲۲-۲۳؛ اعداد ۶: ۲۲-۲۷)؛
۳. قضاوت در مورد اختلافات مردم (نگاه کنید به ۲۱: ۵)؛ و
۴. قضاوت بین تمیز و ناپاک (مراجعه شود به ۱۰: ۱۰). این فعل همسو با "انتخاب" است (KB 119، BDB 103، مراجعه شود به ۱۸: ۵؛ ۲۱: ۵).

اسرائیل باید از سایر ملل جدا باشد (مراجعه شود به لایان ۲۰: ۲۴ الی ۲۶؛ اول پادشاهان ۸: ۵۳؛ یعنی "ملت مقدس"، مراجعه شود به خروج ۱۹: ۶)، بنابراین قبیله لایان از قبایل دیگر به عنوان خادمان ویژه یهوه جدا شده است. آنها انتخاب شدند زیرا

۱. لای از قبیله موسی و هارون بود؛
۲. لایان جایگاه "اولین متولد" برای عبرانیان گرفتند (مراجعه شود به خروج ۱۳؛ اعداد ۳: ۱۲؛ ۸: ۱۴-۱۹)؛ و یا
۳. لایان وفادارانه به فراخوان موسی برای مجازات اسرائیل پاسخ داد (مراجعه شود به خروج ۳۲: ۲۵-۲۹). در پیدایش ۲۹: ۳۴، لیا پسر سوم خود را لای نامید زیرا شوهرش او را دوست نداشت اما نام فرزند این است: "یعقوب برای من متصل شد (یا پیوست)" (BDB 532).

به عنوان قبیله مقدس، آنها:

۱. صندوقچه پیمان را نگاه خواهند داشت
۲. در کنار خداوند برای خدمت به او ایستاده اند (یعنی همه وظایف در جشن خیمه ها و بعد، معبد، در اورشلیم، مراجعه شود به ۱۸: ۵؛ اعداد ۱۸: ۷-۱)
۳. به نام او برکت خواهند داد (مراجعه شود به اعداد ۶: ۲۴-۲۷)

بعدها، وظایف خاصی را به برخی از خانواده های لای خواهد داد که به عنوان کشیش ها و دیگران به عنوان لایان عمل می کنند. با این حال، در تشبیه همه لایان می تواند کشیش باشند (مقایسه ۳۱: ۹ و ۲۵). مراجعه شود به *Ancient Israel*, Roland deVaux، جلد ۲، صفحات ۳۵۸-۳۷۱ را ببینید.

۱۰: ۹ "لای را در میان برادران خود نصیب و میراثی نیست" اگرچه به قبیله لای هیچ سرزمینی داده نشد، بخشی از چهل و هشت شهر به آنها با زمین های متعلقه داده شد (مراجعه شود به اعداد ۳۵: ۱-۸؛ یوشع ۲۱).

■ "خداوند میراث اوست" این نشان دهنده جایگاه ویژه خدمات آنها بود (مراجعه شود به اعداد ۱۸: ۲۰؛ تشبیه ۱۰: ۹؛ ۱۸: ۱؛ ۲: یوشع ۱۳: ۳۳؛ حزقیال ۴۴: ۲۸). این وعده فوق العاده برای قبیله لای گریه از قلب هر ایماندار واقعی بود (مراجعه شود به مزامیر ۱۶: ۵؛ ۷۳: ۲۳-۲۸؛ ۱۱۹: ۵۷؛ ۱۴۲: ۵؛ جامعه ۲۴: ۳).

NASB (به روز شده): ۱۰: ۱۰ الی ۱۱

«پس من همچون روزهای نخست، چهل روز و چهل شب در کوه ماندم. و این بار نیز خداوند مرا اجابت کرد، و خداوند نخواست شما را نابود کند. ۱۱ خداوند مرا گفت: "برخیز و پیشاپیش این قوم روانه شو تا به سرزمینی که به پدران شما سوگند خوردم که به ایشان بدهم، درآیند و آن را به تصرف آورند.»

۱۰: ۱۰ "همچون روزهای نخست، چهل روز و چهل شب" به خروج ۳۴: ۲۸، تشبیه ۹: ۱۸ مراجعه کنید.

■ "خداوند نخواست شما را نابود کند" این دعای موسی بود (مراجعه شود به ۹: ۲۵ الی ۲۹، خروج ۳۲: ۹ الی ۱۴).

۱۰: ۱۱ یهوه به اسرائیل دستور داد تا بر آنچه که قبلاً وعده داده بود عمل کند - فتح سرزمین موعود:

۱. "برخیز" - BDB 877، KB 1086، *Qal* امری مفرد، به ۲: ۱۳، ۲۴، که جمع هستند و به اسرائیل اشاره دارد. در اینجا مفرد به موسی اشاره

دارد.

۲. "به پیش روید" - KB 246, BDB 229, *Qal* امری مفرد، به معنای "جمع کردن اردوگاه و شروع مرحله بعدی سفر است" (مراجعه شود به خروج ۱۷: ۱؛ ۴۰: ۳۶، ۳۸؛ اعداد ۱۰: ۲، ۱۲؛ ۳۳: ۱، ۲). موسی باید مردم را رهبری میکرد.
۳. "آنها ممکن است وارد شوند" - KB 112, BDB 97, *Qal* امری جمع، که ممکن است به عنوان صیغه امری عمل کند
۴. "و دارای زمین" - KB 441, BDB 439, *Qal* جمع غیر کامل، که ممکن است به عنوان صیغه امری عمل کند

اسرائیل برای تحقق سوگند یهوه به ریش سفیدان قبایل فرا خوانده شده است (مراجعه شود به ۱: ۸؛ یوشع ۲۱: ۴۳). خدا از ابزارهای انسانی استفاده می کند (مراجعه شود به خروج ۳: ۷-۱۲)! این قدرت و هدف اوست، اما مردم تحت پیمان او باید بر اساس ایمان و اعتماد عمل کنند.

NASB (به روز شده): ۱۰: ۱۲ الی ۲۲

۱۲ «و اکنون ای اسرائیل، یهوه خدایت از تو چه می خواهد، جز آنکه از یهوه خدایت بترسی و در همه راههای گام برداری و او را دوست بداری و یهوه خدای خود را به تمامی دل و تمامی جان خود عبادت کنی، ۱۳ و فرمانهای خداوند و فرایض او را که من امروز برای خیریت تو به تو امر می فرمایم نگاه داری. ۱۴ اینک آسمان، آری بلندترین آسمانها، از آن یهوه خدای توست، و نیز زمین و هر آنچه در آن است. ۱۵ با این همه، خداوند دل در پدران شما بست و ایشان را محبت کرد و پس از ایشان نسل ایشان، یعنی شما را از میان همه قومها برگزید، چنانکه امروز شده است. ۱۶ پس دلهای خود را ختنه کنید و دیگر گردنکشی ننمایید. ۱۷ زیرا یهوه خدای شما خدای خدایان و رب الارباب است، خدای عظیم و قادر و مهیب که نه طرفداری می کند و نه رشوه می گیرد. ۱۸ یتیمان و بیوه زنان را دادرسی می کند و غریبان را دوست داشته، خوراک و پوشاک به ایشان می دهد. ۱۹ پس شما نیز غریبان را دوست بدارید، زیرا که خود در سرزمین مصر غریب بودید. ۲۰ از یهوه خدای خود بترسید و او را عبادت کنید. به او بچسبید و به نام او سوگند یاد کنید. ۲۱ او را تنها بستابید. اوست خدای شما که این کارهای عظیم و مهیب را که به چشم خود دیدید برای شما انجام داده است. ۲۲ پدران شما هفتاد تن بودند که به مصر فرود شدند و اکنون یهوه خدایتان شما را چون ستارگان آسمان کثیر گردانیده است.

۱۰: ۱۲ الی ۱۳ موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: الزامات پیمان یهوه

SPECIAL TOPIC: YHWH'S COVENANT REQUIREMENTS OF ISRAEL

الزامات یهوه (KB 1371, BDB 981, *Qal* وجه وصفی فعال) به وضوح در یک مجموعه از ساختارهای نامحدود *Qal* بیان شده است:

۱. "برای ترس از خداوند" - KB 432, BDB 431, مراجعه شود به ۴: ۲۹؛ ۱۰: ۲۰
۲. "در تمامی راه های او گام برداشتن" - KB 246, BDB 229, مراجعه شود به ۴: ۲۹
۳. "دوست داشتن او" - KB 17, BDB 12, مراجعه شود به ۶: ۵؛ ۱۰: ۱۵؛ به یادداشت کامل در ۵: ۱۰ مراجعه کنید.
۴. "برای خدمت به خداوند، خدایت، با تمام قلب و روح" - KB 773, BDB 712, مراجعه شود به ۴: ۲۹؛ ۶: ۵؛ ۱۰: ۱۲؛ ۱۱: ۱۳؛ ۱۳: ۳؛ ۲۶: ۱۶؛ ۳۰: ۲، ۶، ۱۰
۵. "برای حفظ دستورات خداوند و مقررات او" - KB 1581, BDB 1036, این بخش شبیه به میکاه ۶: ۶-۸ است. هر دو از ایمان به زندگی روزمره صحبت می کنند!

۱۰: ۱۳ "برای خیریت تو" اطاعت نعمت به ارمغان می آورد؛ نافرمانی داوری را به دست می آورد (مراجعه شود به فصل های ۲۷ تا ۲۹).

۱۰: ۱۴ این آیه دلالت بر یکتاپرستی دارد. اشاره به جو این سیاره، این جهان (سایبان سرخ) و پادشاهی خدا (یعنی سه بهشت) دارد.

۱۰: ۱۵ به روشهای همسو برای توصیف انتخاب یهوه از اسرائیل به عنوان افراد خاص خود توجه داشته باشید (به عنوان مثال، "حتی شما بالاتر از همه مردم"، مراجعه شود به: خروج ۱۹: ۵ الی ۶، تثنیه ۷: ۶؛ ۱۴: ۲)

۱. "به محبت او توجه کنید" - KB 362, BDB 365 I - *Qal* کامل، مراجعه شود به ۷: ۷. در ۴: ۳۷ کلمه دیگری برای عشق (KB, BDB 12)

17) استفاده می شود.

۲. "او فرزندان خود را انتخاب کرد" - BDB 103, KB 119, Qal غیر کامل، مراجعه شود به ۴: ۳۷.

■ "چنانکه امروز شده است" به یادداشت ۳: ۱۴ مراجعه کنید.

۱۰: ۱۶ اسرائیل باید با اینها به انتخاب یهوه پاسخ میداد:

۱. "قلب خود را ختنه کن" - BDB 557, KB 555, Qal کامل. این یک استعاره از معرفت برای خداوند است (لاویان ۲۶: ۴۱؛ تثنیه ۱۰: ۱۶؛ ۳۰: ۶؛ ارمیا ۴: ۴؛ ۹: ۲۵-۲۶). این به روش های مختلف بیان می شود:
 - a. بدن خود را ختنه کنید - پیدایش ۱۷: ۱۴ (نشان میثاق)
 - b. لب های خود را ختنه کنید - اصطلاحی در خروج ۶: ۱۲، ۳۰
 - c. گوش خود را ختنه کنید - ارمیا ۶: ۱۰
 - d. اشاره به یک قلب واقعی دارد، نه تنها ختنه بدن - ۳۰: ۶؛ ارمیا ۴: ۴؛ ۹: ۲۵-۲۶؛ حزقیال ۴۴: ۹؛ رومیان ۲۸-۲۹
۲. "دیگر گردن خود را سفت نکنید" - BDB 904, KB 1151, Hiphil غیر کامل، مراجعه شود به ۹: ۶، ۷، ۱۳، ۲۴، ۲۷؛ ۳۱: ۲۷. به یادداشت ۲: ۳۰ توجه داشته باشید.

۱۰: ۱۷ به ستایش های به عمل آمده برای توصیف یهوه توجه کنید:

۱. خدای خدایان - BDB 43، مراجعه شود به مزامیر ۱۳۶: ۲
۲. ارباب اربابها - BDB 10، مراجعه شود به مزامیر ۱۳۶: ۳
۳. خدای بزرگ - BDB 152، مراجعه شود به ۳: ۲۴؛ ۵: ۲۴؛ ۹: ۲۶؛ ۱۱: ۲؛ ۳۲: ۳؛ نحمیا ۱: ۵؛ ۹: ۳۲
۴. خدای توانا - BDB 150، مراجعه شود به نحمیا ۹: ۳۲؛ مزامیر ۲۴: ۸؛ اشعیا ۱۰: ۲۱
۵. خدای عالی - BDB 431, KB 432, Niphal، وجه وصفی، مراجعه شود به ۷: ۲۱؛ نحمیا ۱: ۵؛ ۳۲: ۹

■ "که نه طرفداری می کند" عبارت عبری به این معنی است که "صورتها را بلند نکنید" (BDB 669, KB 724, Qal غیر کامل به اضافه BDB 815). این اغلب برای قضات استفاده می شود (مراجعه شود به ۱: ۱۷؛ ۱۶: ۱۹؛ ۲۴: ۱۷؛ لاویان ۱۹: ۱۵). این بدان معنی است که خداوند، خدای منصف است (مراجعه شود به تثنیه ۱۰: ۱۷؛ دوم تواریخ ۱۹: ۷).

■ "نه رشوه می گیرد" شخصیت یهوه در قالب اصطلاحات قانونی انسانی توصیف میشود (مراجعه شود به آیات ۱۸ الی ۱۹). این معمولا با عبارت فوق همراه است.

۱۰: ۱۸ الی ۱۹ توجه کنید که چگونه شخصیت قانونی خدا در آیه ۱۸ در عمل قرار میگیرد:

۱. او عدالت را برای اینها اجرا میکند (BDB 793 I, KB 889, Qal وجه وصفی):
 - a. یتیم
 - b. بیوه (مراجعه شود به ۲۴: ۱۷؛ ۲۶: ۱۲-۱۳؛ ۲۷: ۱۹؛ مزامیر ۶۸: ۴-۵)
۲. "محبتش را به بیگانگان (BDB 12, KB 17, Qal وجه وصفی BDB 678)" با دادن اینها به آنان نشان میدهد (KB 733, Qal ساختار نامحدود)
 - a. غذا
 - b. تن پوشاسرائیلی ها باید این دو مورد را انجام دهند:
 ۱. این نشان دهنده شخصیت خدای خود است (مراجعه شود به آیه ۱۷؛ اشعیا ۵۸: ۶-۷، ۱۰).
 ۲. آنها می دانند که چگونه رفتار ناعادلانه را احساس کنند (مراجعه شود به آیه ۱۹؛ ۲۴: ۱۸، ۲۲؛ خروج ۲۲: ۲۱؛ ۲۳: ۹). خروج ۲۲: ۲۲-۲۳ نیز ذکر می کند که خدا دعاهای این افراد بی ضعیف جامعه را می شنود و از طرف آنها اقدام می کند (مراجعه شود به مزامیر ۱۴۶: ۹؛ ملاکی ۳: ۵؛ همانگونه که مسیح عمل میکرد ۱۱: ۴)

۱۰: ۲۰ همانطور که الزامات خدا در آیات ۱۲-۱۳ توسط چندین ساختار نامحدود مشخص شدند، در اینجا آنها دوباره با افعال Qal غیر کامل تنظیم شده

است:

۱. "ترس از خداوند" - KB 432, BDB 431، مراجعه شود به ۵: ۲۹؛ ۶: ۱۳؛ ۱۳: ۴
۲. "خدمت به او" - KB 773, BDB 712، مراجعه شود به ۱۳: ۴
۳. "جسیدن به او" - KB 209, BDB 179، مراجعه شود به ۱۱: ۲۲؛ ۱۳: ۴
۴. "به نام او قسم بخور" - KB 1396, BDB 989، مراجعه شود به ۵: ۱۱؛ ۶: ۱۳. به یادداشت کامل در ۵: ۱۱ توجه کنید.

همه اینها مربوط به انگیزه های مناسب و اقدامات عبادت است.

۱۰: ۲۱ "اوراتنها بستایید" زبان تشبیه با ادبیات عرفانی بسیار مشترک است. این عبارت در مزامیر ۱۰۹: ۱ نشان داده شده است. هیچ فعلی با این عبارت و یا عبارت بعدی وجود ندارد. آنها معتقدند که عملیات رستگاری یهوه در طول دوره سرگردانی و بیابان سرشار از پرستش است:

۱. پرستش آنها (BDB 239)
۲. الوهیم آنها (BDB 43)

■ "که این کارهای عظیم و مهیب را که به چشم خود دیدید برای شما انجام داده است" این امر به اعمال و مقررات یهوه در هنگام خروج از مصر، دوران سرگردانی بیابان (مراجعه شود به آیه ۱۱: ۲) اشاره می کند و آنچه که در طول فتح تکرار خواهد شد!

۱۰: ۲۲ "هفتاد تن" یک هفتاد عدد گرد است که در مورد مردم استفاده شده است. به پیدایش ۴۶: ۲۷؛ خروج ۱: ۵ مراجعه کنید.

یک متن از خروج ۱: ۵ که در قمران (یعنی کتیبه بحر المیت) یافت شده است که عدد ۷۵ را میگوید، و با اعمال رسولان ۷: ۱۴-۱۵ مطابقت دارد. برای یک بحث خوب در مورد اعداد مختلف، نگاه کنید به *Hard Sayings of the Bible*، صفحه ۵۲۱ یا Gleason L. Archer، *Encyclopedia of Bible Difficulties*، صفحات ۳۷۸-۳۷۹.

■ "چون ستارگان آسمان" این تحقق وعده خدا به ابراهیم است. به یادداشت کامل در ۱: ۱۰ مراجعه کنید.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه

قطعی.

۱. هدف از قانون خدا (در مفهوم عهد عتیقی) چیست؟
۲. آیا این فصل توحید را منعکس می کند؟ کجا و چگونه؟
۳. تشبیه چگونه محبت خداوند را برای انسان بیان می کند؟

تثنيه ۱۱

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
به عشق و محبت پاداش داده میشود	آنچه سرورمان نیاز دارد (۱۰:۱۲ الی ۱۱:۳۲)	بزرگی ارباب	تجربیات گذشته اسرائیل
۷ الی ۱:۱۱	۷ الی ۱:۱۱	۷ الی ۱:۱۱	۷ الی ۱:۱۱
۱۲ الی ۸:۱۱	۱۲ الی ۸:۱۱	نعمات سرزمین موعود ۱۲ الی ۸:۱۱	وعده ها و هشدارها ۸:۹ الی ۱۰:۱۱
۱۷ الی ۱۳:۱۱	۱۷ الی ۱۳:۱۱	۱۷ الی ۱۳:۱۱	جمع بندی ۱۷ الی ۱۰:۱۱
۲۱ الی ۱۸:۱۱	۲۱ الی ۱۸:۱۱	۲۱ الی ۱۸:۱۱	۲۱ الی ۱۸:۱۱
۲۵ الی ۲۲:۱۱	۲۵ الی ۲۲:۱۱	۲۵ الی ۲۲:۱۱	۲۵ الی ۲۲:۱۱
۳۲ الی ۲۶:۱۱	۲۸ الی ۲۶:۱۱ ۳۰ الی ۲۹:۱۱ ۳۲ الی ۳۱:۱۱	۳۲ الی ۲۶:۱۱	۳۲ الی ۲۶:۱۱

مطالعه حلقه^{۱۱} سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱۱:۱ الی ۷

«یهوه خدای خود را دوست بدارید و امانت و فرایض و قوانین و فرمانهای او را همواره نگاه دارید. ^۲ امروز ملاحظه کنید، زیرا روی سخنم با فرزندان شما نیست که تأدیب یهوه خدایتان را ندانسته و ندیده اند، و نه عظمت او و دست نیرومند و بازوی افراشته او را، ^۳ و آیات و اعمال او را که در مصر بر ضد فرعون پادشاه مصر و تمامی مملکت او انجام داد، ^۴ و آنچه با لشکر مصریان و اسبان و ارابه های ایشان کرد؛ که چگونه آب

دریای سرخ را بر ایشان جاری ساخت، آنگاه که شما را تعقیب می‌کردند، و چگونه خداوند ایشان را تا به امروز هلاک کرد،^۵ و آنچه را که در بیابان برای شما کرد تا به این مکان رسیدید،^۶ و آنچه را که با داناتان و آبیرام، پسران ایلاب از نسل رئوبین کرد؛ که چگونه زمین دهان گشوده، ایشان را با خاندان و خیمه‌هایشان و هر موجود زنده‌ای که همراه ایشان بود، در میان تمامی اسرائیل فرو بلعید.^۷ لیکن، چشمان شما تمامی کارهای عظیمی را که خداوند انجام داد، دید.

۱:۱۱ توجه کنید که چگونه دو فعل این آیه به هم مرتبط هستند. آنها از لحاظ الهیاتی همسو هستند. یکی باید نتیجه دیگری شود!
۱. "به خدا عشق بورزید" - BDB 12, KB 17, Qal کامل، مراجعه شود به آیات ۱۳، ۲۲. به یادداشت کامل در ۵: ۱۰ مراجعه شود.
۲. "او را در راس نگاه دارید" - BDB 1036, KB 1581, Qal کامل. این تکرار ۶: ۲، ۴-۵، ۱۰: ۱۲ است. عشق، هر دو عمل (اطاعت) و یک احساس ("با تمام قلب شما و با تمام روح خود و با تمام قدرت خود"، مراجعه شود به ۱۳: ۳)

■ "امانت و فرایض و قوانین و فرمانهای او" به موضوع خاص در ۴: ۱ مراجعه کنید.

۱:۱۱ "زیرا روی سخنم با فرزندان شما نیست که تأدیب یهوه خدایتان را ندانسته و ندیده‌اند، و نه عظمت او و دستِ نیرومند و بازوی افراشته او را" موسی خطاب به کسانی که شاهدان عینی (مانند لاویان و کودکان زیر سن قانونی، زیر ۲۰ سال، به ترتیب ۱: ۶، ۹، ۱۴: ۵، ۲: ۵، ۱۱: ۲، ۷) حوادث خروج و بیابانگردی بودند صحبت میکند (مراجعه شود به ۴: ۳۴: ۷: ۱۹).

■ "دانستن" به یادداشت کامل در ۴: ۳۵ مراجعه کنید.

■ "تادیب خدا" نظم الهی (BDB 416) مثبت، آیه ۳؛ و منفی، آیه ۶ است. تعلیم و تربیت کودک یکی از ویژگیهای پدر ما، خدا است (مراجعه شود به عبرانیان ۱۲: ۵-۱۳). این اصطلاح عقلانی دیگری است که اغلب در ضرب المثل ها استفاده می‌شود.

■ "عظمت او" به یادداشت‌های ۱۰: ۱۷ و ۴: ۳۱ مراجعه کنید.

■ "دستِ نیرومند و بازوی افراشته او" این یک عبارت انترپرومورفیک است که برای قدرت خداوند مورد استفاده قرار می‌گیرد (مراجعه شود به ۴: ۳۴، ۵: ۱۵، ۶: ۲۱، ۹: ۲۹). به یادداشت ۴: ۳۴ مراجعه کنید.

۱:۱۱ "آب دریای سرخ را بر ایشان جاری ساخت" کلمه عبری در اینجا "دریاچه نی" (BDB 410 CONSTRUCT 693 I) است. به موضوع خاص ۴۰: ۱ مراجعه کنید. جاری ساختن در اینجا به معنای "بر چهره خود جاری ساختن" (Hiphil, KB 1012, BDB 847) کامل، مراجعه شود به خروج ۱۴: ۲۳-۳۱)، که اصطلاحی برای غرق شدن است.

۱:۱۱ ۵ این یک یادآوری از مفاهیم فوق العاده کارهای خداوند در زمان بیابانگردی است. یادداشت کامل در ۸: ۴ را ببینید.

۱:۱۱ ۶ "داناتان و آبیرام" مراجعه شود به اعداد ۱: ۱۶-۳۵؛ ۲۶: ۹-۱۰؛ مزامیر ۱۰۶: ۱۶ الی ۱۸ را ببینید.

■ "در میان تمامی اسرائیل" به موضوع خاص در ۱: ۱ مراجعه شود.

NASB (به روز شده): ۱۱: ۸ الی ۱۲

^۸ «پس همه فرمانهایی را که من امروز به شما امر می‌فرمایم، نگاه دارید تا نیرومند شوید و به سرزمینی که برای گرفتن آن عبور می‌کنید، داخل شده، آن را به تصرف آورید،^۹ و تا در آن سرزمین که خداوند برای پدرانتان سوگند خورد که آن را به ایشان و به نسل ایشان بدهد، سرزمینی که شیر و شهد در آن جاری است، عمر دراز داشته باشید.^{۱۰} زیرا سرزمینی که برای گرفتنش به آن داخل می‌شوید، همچون سرزمین مصر که از آن بیرون آمدید نیست، که در آن بذر خود را می‌کاشتید و آن را مانند باغ سبزیجات آبیاری می‌کردید.^{۱۱} بلکه سرزمینی که شما برای تصرفش به آن عبور می‌کنید، سرزمین کوهها و دشتهاست که از بارش آسمان آب می‌نوشد،^{۱۲} سرزمینی که یهوه خدایتان از آن مراقبت می‌کند و چشمان یهوه خدایتان از آغاز تا پایان سال همواره بر آن است.

۱:۱۱ ۸ "پس" این اشاره به تمام مطالب تاریخی پیشین در فصل ۱۱ و شاید حتی قبلتر از آن است. بخش زیادی از تثنیه، تا اینجا، بارها و بارها همین نظم را

تمرین کرده است.

۹:۱۱ "تا در آن سرزمین ... عمر دراز داشته باشید" مقایسه آیه ۲۱ با تثنیه ۵: ۱۶. این یک وعده فردی طول عمر نیست، بلکه یک وعده فرهنگی ثبات برای جامعه ای است که قانون خدا را احترام می گذارد (مراجعه شود به ۴: ۱؛ ۸: ۱) و به این ترتیب به خانواده احترام می گذارد (مراجعه شود به ۴: ۴۰؛ ۵: ۱۶؛ ۳۳: ۶؛ ۲). یادداشت کامل در ۴: ۴۰ را ببینید.

■ "خداوند برای پدران تن سوگند خورد که آن را به ایشان و به نسل ایشان بدهد" به موضوع خاص: وعده های پیمان به ریش سفیدان در ۹: ۵ مراجعه شود.

■ "سرزمینی که شیر و شهد در آن جاری است" این فقط یک توصیف فیزیکی نیست، بلکه تعیین فنی برای سرزمین فلسطین در اسناد اوراسیتی و مصری است. یادداشت ۶: ۳ را مطالعه کنید.

۱۰:۱۱ "همچون سرزمین مصر که از آن بیرون آمدید نیست" کشت محصولات مختلف در مصر کاملاً متفاوت از فلسطین بود. فلسطین دارای باران فصلی بود (مراجعه شود به آیه ۱۱)، مصر به آبریزش از نیل و سیل سالانه خود وابسته بود.

■ "با پاهایتان آبیاری کنید" (این عبارت در نسخه فارسی ترجمه نشده است) این به احتمال زیاد به (۱) یک سیستم آبیاری اشاره دارد که در آن یک میدان سیلاب شده است و سپس از پا برای بازکردن سوراخ در کمک گرفته میشد تا از آب خارج شود یا (۲) یک تردمیل مورد استفاده برای بلند کردن آب برای آبیاری.

۱۱:۱۱ "سرزمینی که ... از بارش آسمان آب می نوشد" (در نسخه انگلیسی "سرزمینی که ... از بارش بهشت آب می نوشد" شده است) برای مردم بیابانی هیچ برتری بزرگتری نسبت به کافی بودن آب معمولی (مراجعه شود به ۸: ۷-۹) وجود ندارد. این زمین خوب مشروط به اطاعت از پیمان است (مراجعه شود به آیات ۱۶-۱۷، لاویان ۲۶: ۱۴-۲۰؛ تثنیه ۲۸: ۱۲، ۲۳-۲۴؛ اول پادشاهان ۸: ۳۵؛ ۱۷: ۱؛ دوم تواریخ ۷: ۱۱ الی ۱۴؛ اشعیا ۵: ۶؛ ارمیا ۱۴؛ عاموس ۴: ۷-۸).

۱۲:۱۱ "چشمان بیهوه" این یک توصیف انسان شناختی از جانب خداوند است. مثل آیه ۲. این بیان و مراقبت ویژه و حضور او در سرزمین موعود را بیان می کند. موضوع خاص را در ۲: ۱۵ مطالعه کنید.

NASB (به روز شده): ۱۱: ۱۳ الی ۱۷

۱۳ «پس اگر به فرمانهایی که من امروز به شما امر می فرمایم برآستی گوش فرا دهید و بیهوه خدای خود را دوست داشته، او را با تمامی دل و جان خود عبادت کنید،^{۱۴} او باران را برای زمین شما در موسمش خواهد فرستاد، یعنی باران اولین و آخرین را، تا غله و شراب و روغن خود را گرد آورید.^{۱۵} و در مزرعه های شما برای چارپایانتان علوفه خواهد رویانید، و خواهید خورد و سیر خواهید شد.^{۱۶} برحذر باشید مبادا دل شما فریفته شود و گمراه شده، خدایان غیر را عبادت و سجده کنید؛^{۱۷} زیرا آنگاه خشم خداوند بر شما افروخته خواهد شد و آسمان را خواهد بست و باران نخواهد بارید و زمین محصول خود را نخواهد داد و شما خیلی زود از سرزمین نیکویی که خداوند به شما می دهد، هلاک خواهید شد.

۱۳:۱۱ به حالت شرطی ("اگر" BDB 49)، مراجعه شود به آیه ۲۲؛ و "اطاعت" BDB 1033، KB 1570، *Qal* نامحدود مطلق و *Qal* غیر کامل از همان ریشه است که تاکید و معنی "شنیدن جهت انجام دادن!" را نشان می دهد (ماهیت نعمت بیهوه توجه کنید):

۱. "برای عشق ورزیدن" - BDB 12، KB 17، *Qal* ساختار نامحدود
۲. "برای خدمت کردن" - BDB 712، KB 773، *Qal* ساختار نامحدود. در عربی این ریشه به معنای عبادت و اطاعت از خدا است. خروج ۳: ۱۲؛ ۴: ۳؛ ۷: ۱۶؛ ۸: ۱
۳. "با تمام قلب و روح" مراجعه شود به ۴: ۲۹؛ ۶: ۵؛ و به ویژه ۱۰: ۱۲.

موسی این تذکر را دوباره و دوباره برای تأکید تکرار می کند.

■ "قلب" در عبری باستان، "قلب" برای ذهن و قصد، عقل و انگیزه یک فرد بیان میشود. موضوع خاص را در ۳۰: ۲ ببینید.

■ "روح" این کلمه به معنی "نیروی زندگی است که توسط خدا داده شده" (BDB 659). این می تواند به انسان یا حیوانات در پیدایش اشاره داشته باشد.

۳. "پرستش کردن" - BDB 1005, KB 295, *Hithpael* (Owens), صفحه ۸۰۵) و *Hishtaphel* (*Parsing Guide*). صفحه (۱۴۶)

بدیهی است که این یک گرایش تکراری در مورد بخش اسرائیل بود! پیامدهای بت پرستی شدید بود.

B. "خشم خداوند شامل شما خواهد شد" - BDB 354, KB 351, *Qal* کامل، مراجعه شود به خروج ۴: ۱۴؛ ۲۲: ۲۴؛ ۳۲: ۳۲؛ ۱۰: اعداد ۱۱:

۱، ۱۰؛ ۱۲؛ ۹؛ ۳۲؛ ۱۰؛ تثنیه ۶: ۱۵؛ ۷: ۴؛ ۱۱؛ ۱۷؛ ۲۹؛ ۲۷؛ یوشع ۲۳: ۱۱

۱. "او آسمان را خاموش می کند تا باران نباشد". این بخشی از لعنت برای نادیده گرفتن پیمان است. ۲۸: ۲۴؛ دوم تواریخ ۶: ۲۶ الی ۲۸:

۱۳: ۷

۲. "زمین میوه خود را نمی دهد" - نتایج بدون باران

C. "شما از سرزمین خوب به سرعت از بین میروید" - BDB 1, KB 2, *Qal* کامل، مراجعه شود به ۴: ۲۶؛ ۷: ۴؛ ۸: ۱۹؛ ۲۰: ۲۸؛ ۲۰: ۲۲؛

۳۰: ۱۸؛ یوشع ۲۳: ۱۳، ۱۶

هیچ گزینه میانی وجود ندارد! خداوند پیمانش را به طور کامل مطابق یا به طور پیش فرض ارائه می دهد. بشریت سقوط کرده و گمراه نمیتواند این سطح اطاعت سازگار یا کامل را به دست آورد (مراجعه شود به یوشع ۲۴: ۱۹). بنابراین، لازم بود که یک پیمان جدید بر اساس رحمت خداوند و عملکرد وی وجود داشته باشد (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸؛ رومیان ۳: ۹-۱۸، ۲۳؛ غلاطیان ۳)!

NASB (به روز شده): ۱۱: ۱۸ الی ۲۵

^{۱۸} «پس این سخنان مرا در دل و جان خود جای دهید. آنها را چون نشان بر دستان خود ببندید و چون علامت بر پیشانی خود بگذارید. ^{۱۹} آنها را به فرزندان خود بیاموزید، و حین نشستن در خانه و رفتن به راه، و هنگام خوابیدن و برخاستن، از آنها گفتگو کنید. ^{۲۰} آنها را بر چارچوب در خانه خود و بر دروازه های خویش بنگارید، ^{۲۱} تا روزهای زندگانی شما و فرزندان شما در سرزمینی که خداوند برای پدران شما سوگند خورد که بدیشان بدهد، مانند روزهای آسمان بر فراز زمین، کنیر گردد. ^{۲۲} زیرا اگر همه این فرمانها را که من برای نگاه داشتن به شما امر می فرمایم، به دقت به جای آورید، یعنی یهوه خدای خود را دوست بدارید و در راههای او گام بردارید و به او بچسبید، ^{۲۳} آنگاه خداوند نیز همه این اقوام را از پیش روی شما بیرون خواهد راند تا سرزمین اقوامی را که از شما بزرگتر و نیرومندترند، به تصرف آورید. ^{۲۴} هر جا کف پای شما بر آن نهاده شود، از آن شما خواهد شد. قلمرو شما از این بیابان تا لبنان، و از رود، یعنی رود فرات، تا دریای غربی خواهد بود. ^{۲۵} هیچ کس را یارای ایستادگی در برابر شما نخواهد بود. یهوه خدایتان ترس و وحشت شما را بر تمامی سرزمینی که بر آن گام خواهید نهاد، مستولی خواهد کرد، همان گونه که به شما وعده فرموده است.

۱۱: ۱۸ الی ۲۰ این آیات خلاصه فصل ۶: ۶-۹ هستند. اینها برای تحت تاثیر قراردادن زندگی از روی وفاداری در نور کلام خدا هستند!

■ "پس این سخنان مرا در دل و جان خود جای دهید" این استعاره است، BDB 962, KB 1321, *Qal* کامل، مراجعه شود به ۳۲: ۴۶. این آن چیزی است که استعاره های ۶: ۸ و خروج ۱۳: ۹، ۱۶ منظورشان است. به این معنی که همیشه خداوند را در خط مقدم افکار خود باید قرار دهید. هر اقدام را در مقابل آنها مرور کنید!

۱۱: ۱۹ "آنها را به فرزندان خود بیاموزید" به یادداشت ۴: ۹ مراجعه کنید.

۱۱: ۲۰ "بنگارید" در گذشته برخی از محققان توانایی موسی و اسرائیلی ها را برای نوشتن مورد سوال قرار دادند. همانطور که شواهد باستان شناسی رشد کرده است، هیچ کس امروز این را انکار نمی کند. نگاه کنید به "سوال ادبیات اسرائیل" در *Approaches to the Bible*، جلد ۲، صفحه ۱۴۲-۵۳ (از *Biblical Archaeology Society*، ۱۹۹۵).

۲۱: ۱۱

NASB "تا زمانی که بهشت بالای زمین است"

NKJV "همچون روزگاری که بهشت بر فراز زمین است"

این عبارت همسو برای "حکم دائمی" است (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۱۴، ۱۷، ۲۴، ۲۵؛ ۱۳: ۱۰). این یک استعاره برای پایداری است.

۱۱: ۲۲ ماهیت مشروط پیمان (صفحه ۱۳) و الزامات آن مجدداً تکرار می شود:

۱. شرایط مشابه آیه ۱۳ است، اما کمی متفاوت است:
 - a. "چون اگر" و، BDB 49
 - b. "نگه داشتن" BDB 1036، KB 1581، Qal نامحدود مطلق و Qal فعل غیر کامل (ساختار دستوری استفاده شده برای تأکید)
۲. الزامات (سری Qal ساختار نامحدود، مانند آیه ۱۳):
 - a. "انجام دادن" - BDB 793، KB 889
 - b. "عشق ورزیدن" - BDB 12، KB 17
 - c. "قدم زدن" - BDB 229، KB 246، مراجعه شود به ۸: ۶
 - d. "محکم نگاه داشتن" - BDB 179، KB 209، مراجعه شود به ۱۰: ۲۰؛ ۱۳: ۴

۱۱: ۲۳ الی ۲۵ اینها نتایج وعده داده شده (یعنی "همانطور او به شما گفته است"، آیه ۲۵) از پیمان مشروط هستند:

۱. "خداوند همه ملت ها را به سوی شما می آورد"، آیه ۲۳، BDB 439، KB 441، Hiphil کامل، مراجعه شود به خروج ۳۴: ۲۴؛ اعداد ۳۲: ۲۱؛ تشبیه ۴: ۳۷-۳۸؛ ۹: ۴-۵؛ یوشع ۲۳: ۵، ۱۳
۲. "شما کشورهای را که بزرگتر و قدرتمندتر از شما هستند، از بین می برید"، آیه ۲۳، BDB 439، KB 441، Qal کامل، مراجعه شود به ۷: ۱۷؛ ۹: ۳؛ اعداد ۳۳: ۵۲
۳. "هر جایی که پای صندلیهای پا شما باشد، شما باید"، آیه ۲۴، BDB 201، KB 231، Qal غیر کامل، مراجعه شود به یوشع ۱: ۳؛ مرزهای آنها در پیدایش ۱۵: ۱۸؛ خروج ۳۱: ۲۳؛ تشبیه ۱: ۷؛ ۳: ۱۲-۱۷؛ یوشع ۱: ۱-۴؛ ۱۳: ۸-۱۲ شرح داده شده است.
۴. "هیچکس قادر به ایستادن در برابر شما نیست"، آیه ۲۵، BDB 426، KB 427، Hithpaal غیر کامل، مراجعه شود به ۷: ۲۴؛ یوشع ۱: ۵؛ ۱۰: ۸؛ ۲۳: ۹
۵. "خداوند، خدای شما، خواهد گذاشت"، BDB 678، KB 733، QAL غیر کامل
 - a. "ترس" - BDB 808، مراجعه شود به ۲: ۲۵
 - b. "نگران" - BDB 432، مراجعه شود به پیدایش ۹: ۲
 این همان حقیقت است، اما با اصطلاحات متفاوت در خروج ۲۳: ۲۷ و یوشع ۲: ۹ است.

۱۱: ۲۴ جهت یادداشت کامل در مورد مرزبندی سرزمین موعود به ۱: ۸ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده): ۱۱: ۲۶ الی ۲۸

۲۶ «اینک من امروز برکت و لعنت در برابر شما می گذارم: ۲۷ برکت، اگر از فرمانهای یهوه خدای خویش که من امروز به شما امر می فرمایم اطاعت کنید، ۲۸ و لعنت، اگر از فرمانهای یهوه خدای خود اطاعت نکنید و از راهی که امروز شما را بدان امر می فرمایم منحرف شده، خدایان غیر را که نشناخته اید، پیروی نمایید.»

۱۱: ۲۶ الی ۲۸ این آیه ها عواقب پیمان مشروط را میان یهوه و مردمش ادامه می دهد. آنها در تشبیه ۲۷-۲۹ گسترش یافته است. این آیات بسیاری از تاریخ یهودیان را توضیح می دهد.

این پاراگراف با یک تماس مشترک برای توجه آغاز می شود، "مشاهده" - BDB 906، KB 1157، Qal امری، به ۱: ۸، ۲۱: ۴؛ ۲۴: ۴؛ ۲۶: ۵؛ ۱۱: ۱۵؛ ۳۰: ۳۰؛ ۳۹: ۳۲ اصطلاح "امروز" (BDB 398) راهی است برای تحقق قاطعانه و فوری (فصل ۴: ۳۹).
۱. "برکت" - BDB 139

a. "اگر می شنوید" - BDB 1033, KB 1570, Qal غیر کامل، "به همین ترتیب می شنوید"، مراجعه شود به به فرمان دادن در ۴: ۱؛ ۵:

۳: ۶؛ ۳: ۴؛ ۹: ۱؛ ۲۰: ۳؛ ۲۷: ۱۰؛ ۳۳: ۷؛ مشروط در ۷: ۱۲؛ ۱: ۱۳ (دوبار)؛ ۱۵: ۵ (دوبار)؛ ۲۸: ۱ (دوبار)، ۱۳: ۳۰؛ ۱۰: ۱۷

۲. "نفرین" - BDB 887

a. "اگر شما گوش نکنید" همانند بالا، Qal غیر کامل است

b. "کنار گذاشتن" - BDB 693, KB 747, Qal کامل

c. "دنبال خدایان دیگر" - BDB 229, KB 246. به معنای واقعی کلمه "راه رفتن"، مراجعه شود به ۶: ۱۴؛ ۸: ۱۹؛ ۱۱: ۲۸؛ ۱۳: ۲؛ ۲۸:

۱۴؛ داوران ۲: ۱۲؛ ارمیا ۷: ۶، ۹: ۱۱؛ ۱۰: ۱۳؛ ۱۰:

این کنترل سرنوشت ها اغلب "دو شیوه" نامیده می شود (مراجعه شود به فصل های ۲۸ و ۳۰، ۱-۱۵؛ ۲۰-۲۱؛ ۲۱: ۸؛ متی ۷: ۱۳-۱۴).

۲۸: ۱۱ "پیروی نمائید" این به مفهوم شناختن/دانستن است. به یادداشت کامل در ۴: ۳۵ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده): ۱۱: ۲۹ الی ۳۲

^{۲۹} چون یهوه خدایتان شما را به سرزمینی که برای گرفتنش بدان داخل می شوید، ببرد، برکت را بر کوه جرزیم و لعنت را بر کوه عیبیل اعلام کنید. ^{۳۰} همان گونه که می دانید آنها در آن سوی اردن واقع اند، در غرب جاده، به سمت غروب آفتاب، در سرزمین کنعانیان ساکن در عزبه، مقابل جلجال و نزدیک بلوطهای موره. ^{۳۱} زیرا شما از اردن عبور می کنید تا به سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می دهد داخل شده آن را به تصرف آورید، و آن را خواهید گرفت و در آن ساکن خواهید شد. ^{۳۲} پس به دقت همه فرایض و قوانینی را که من امروز در برابر شما می نهم، به جای آورید.

۱۱: ۲۹ "برکت و لعنت" این آیه مراسم تجدید پیمان را که توسط یوشع در شیخم (Shechem) انجام شده است، توصیف می کند (فصلهای ۲۷ تا ۲۸ و یوشع ۸: ۳۰-۳۵). ظاهراً دو گروه از خوانندگان لای یوشع برکت از کوه جرزیم و سرود لعنت ابال خواندند. این دو کوه در کنار شیخم (یعنی یعنی تیغه های شانه ای، BDB 1014) واقع شده اند. باستان شناسی یک محراب سنگی بزرگ در کوه ابال پیدا کرده است که مطابق توصیف این محراب در تلمود است. به مقدمه کتاب هفتم مراجعه کنید.

این به پیروی از معاهدات سوززاین هیتیت است که مربوط به پادشاه و درباریان او است (مراجعه شود به تثنیه ۲۷، یوشع ۲۴ برای همین الگوی).

۱۱: ۳۰ "عربه" این دره اردن در جنوب بحر المیت است. به یادداشت ۱: ۱ مراجعه کنید.

■ "جلجال" این بدان معنی است که "دایره سنگ" (BDB 166 II)، که نام اردوگاه اول اسراییل در کنعان بود (مراجعه شود به یوشع ۴: ۱۹). با این حال، این ممکن است دورتر از شمال در نزدیکی شیخم باشد (به *The IVP Bible Background Commentary, OT*، صفحه ۱۸۱ مراجعه کنید).

■ "بلوطهای موره" این یک درخت یا باغ مقدس بود. ما می دانیم که به واسطه پیدایش ۱۲: ۶ و ۳۵: ۴ این محل مقدس در نزدیکی شیخ بود. موره به معنای "معلم" (BDB 435) است.

۱۱: ۳۱ الی ۳۲ این خلاصه ای از آیاتی است که پیشتر چند بار ذکر شده اند.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا تثنیه همان عبارات و حوادث تاریخی را اینقدر تکرار می کند؟

۲. چگونه بر عناصر شرطی یا اختیاری پیمان تأکید می شود؟

۳. چگونه حاکمیت یهوه تأکید می شود؟

تثنيه ۱۲

تقسيم بندى پاراگرافهاى ترجمه هاى مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
مکان توصیه شده برای عبادت	مرکزیت عبادت	یک مکان برای عبادت	کد تثنيه (۱۲: ۱ الی ۲۶: ۱۵)
۱: ۱۲ الی ۲۸	۱: ۱۲	۱: ۱۲ الی ۳	۱: ۱۲ مکان عبادت
	۲: ۱۲ الی ۷		۲: ۱۲ الی ۳
		۴: ۱۲ الی ۷	۴: ۱۲ الی ۷
	۸: ۱۲ الی ۱۲	۸: ۱۲ الی ۱۴	۸: ۱۲ الی ۱۲ قوانین قربانی کردن
	۱۳: ۱۲ الی ۱۴		۱۳: ۱۲ الی ۱۴
	۱۵: ۱۲ الی ۱۹	۱۵: ۱۲ الی ۱۹	۱۵: ۱۲ الی ۱۶
			۱۷: ۱۲ الی ۱۹
	۲۰: ۱۲ الی ۲۷	۲۰: ۱۲ الی ۲۸	۲۰: ۱۲ الی ۲۸
	۲۸: ۱۲		
مراقب خدایان دروغین باشید		هشدار علیه بت رستی	بر علیه قبیله کنعان
		(۱۲: ۲۹ الی ۱۳: ۱۸)	
۱۲: ۲۹ الی ۳۲	۱۲: ۲۹ الی ۳۲	۱۲: ۲۹ الی ۳۱	۱۲: ۲۹ الی ۱۳: ۱
	هشدار علیه بت رستی	۳۲: ۱۲	
	(۱۲: ۳۲ الی ۱۳: ۱۸)		

مطالعه حلقه ۱۲ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

- ۱. پاراگراف اول
- ۲. پاراگراف دوم

مقدمه

A. این تقویت ده فرمان در مقررات زندگی روزانه (یعنی فصل های ۱۲-۲۶)، که زندگی سکولار و مقدس اسرائیل را پوشش میدهد، آغاز می کند. اگر کسی اصول قراردادهای هیتیت را دنبال کند، پس (۱) ۴: ۱۱-۱: ۳۲ در بر دارنده قوانین بنیادی است و (۲) ۱۲: ۱-۲۶: ۱۹ گسترش و توضیح خاص آن قوانین است.

محققان چهار قانون "قانون" را در اسفار پنجگانه تعریف کرده اند:

۱. کتاب پیمان، خروج ۲۰: ۲۲ الی ۲۳: ۳۳

۲. کد کشیش، خروج ۲۵ الی ۳۱ و ۳۴: ۲۹ الی لاویان ۱۶

۳. کد مقدس، لاویان ۱۷ الی ۲۶

۴. کد تثنیه، فصلهای تثنیه ۱۲-۲۶ و ۲۸

با این حال، این فهرست بیشتر تحت تاثیر روش انتقادی Julius Wellhausen (یعنی E = Elohim; J = YHWH)؛ D = تثنیه؛ P = نویسندگان مقدس) برای اسفار پنجگانه تا همسوی هزاره دوم امروزی قرار دارد (مراجعه شود به R. K. Harrison, *Old Testament*; John H. Walton, *Ancient Israelite Literature In Its Cultural Context* times).

B. این فصلی است که بحث در مورد تاریخ تثنیه جنبه خشونت آمیز به خود میگیرد. این مراکز در اطراف آیات ۱ الی ۷ متمرکز هستند که یک محراب عبادت مرکزی (اورشليم بعدی) است.

C. به نظر می رسد که این متن مربوط به دو دوره و اهداف جداگانه باشد: (۱) در بیابان (یعنی خیمه ها) و (۲) در سرزمین موعود. هدف همه قوانین، پرستش صحیح یهوه است، در جای درست، انگیزه و حالت درست. بت پرستی و مکانهای عبادتش رد می شوند. به نظر می رسد که تنش بین مکانهای مشروع محلی عبادت (خروج ۲۰: ۲۴؛ تثنیه ۱۶: ۲۱) و یک مکان مرکزی عبادت اسرائیل باشد. محراب های محلی و ویژه (به ترتیب تثنیه ۲۷) مجاز بودند (مراجعه شود به، اول پادشاهان ۳: ۳-۵)، اما بر ارک، محوطه، و بعد از آن معبد تأکید شده است.

D. از لحاظ تاریخی، باید یادآوری شود که اصلاحات حزقیال به سمت یک عبادتگاه مرکزی بیشتر از اصلاحات جوزایا است که معمولاً به عنوان پیش فرض تاریخی برای نوشتن تثنیه تلقی میشود (یعنی، ۶۲۱ قبل از میلاد، یعنی دوم پادشاهان ۱۸: ۲۲؛ دوم تواریخ ۳۲: ۱۲ و اشعیا ۳۶: ۷). اصلاحات جوسیا عمدتاً با بت پرستی، در رابطه است نه مرکزیت عبادت. من شخصاً نظریه JEDP از انتقاد منبع اسفار پنجگانه را رد می کنم (مراجعه شود به Josh McDowell, *More Evidence That Demands A Verdict*).

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱۲: ۱ الی ۷

این است فرایض و قوانینی که باید تا زمانی که بر زمین زندگی می کنید، آنها را در سرزمینی که خدای پدرانتان به جهت تصرف به شما بخشیده است، به دقت انجام دهید. ^۱ مکانهایی را که قومهای بیرون رانده شده توسط شما خدایان خود را عبادت می کنند جملگی ویران کنید، خواه بر کوههای بلند باشد، خواه بر تپه ها و خواه زیر هر درخت سبز. ^۲ مذبحهای آنان را در هم بشکنید، ستونهای ایشان را خرد کنید و تیرهای آشیره ایشان را به آتش بسوزانید. تمثالهای تراشیده خدایانشان را قطع کنید و نامشان را از آن مکان محو سازید. ^۳ شما نباید یهوه خدای خویش را بدان گونه عبادت کنید. ^۴ بلکه مکانی را بجوید که یهوه خدای شما از میان همه قبایل شما برمی گزیند تا نام خویش را در آن بگذارد و آن را محل سکونت خویش سازد. به آنجا بروید، ^۵ و قربانیهای تمام سوز و دیگر قربانیها و دهیکها و هدایای دستان خویش و قربانیهای نذری و اختیاری و نخست زاده های رمه و گله خویش را به آنجا بیاورید. ^۶ و در آنجا به حضور یهوه خدایتان بخورید و شما و اهل خانه شما، از دسترنج خود که یهوه خدایتان شما را در آن برکت داده است، شادی کنید.

۱۲: ۱ " فرایض و قوانینی " به موضوع خاص ۴: ۱ مراجعه شود.

■ " به دقت انجام دهید " این یک ترکیبی از فعل، " نگه داشتن ساعت " (KB 1581, BDB 1036), *Qal* غیر کامل) و *Qal* ساختار نامحدود (BDB 889, 793) است. این موضوع تکراری است (مثلاً خروج ۲۳: ۱۳ الی ۲۱: ۳۴؛ ۱۱-۱۲؛ لاویان ۱۸: ۴-۵، ۲۶، ۳۰؛ تثنیه ۴: ۶، ۹، ۱۵، ۲۳، ۴۰؛ و

بسیاری دیگر به ویژه در تشبیه و ادبیات عرفانی).

■ "خدای پدرانان به جهت تصرف به شما بخشیده است" فعل عمل کامل را نشان می دهد (BDB 678, KB 733, Qal کامل)، با این حال وقایع مربوط به آینده هستند. این یک روش عبری برای نشان دادن اطمینان است (به عنوان مثال، پیشگویی کامل) این یک موضوع مکرر در تشبیه است (مراجعه شود به ۱: ۸، ۲۰، ۲۱، ۲۵، ۳۵، ۳۶، ۳۹، ۲: ۲۹، ۳: ۱۸، ۴: ۲۰، ۵: ۱۶، ۶: ۳۱، ۷: ۲۳، ۸: ۱۰، ۹: ۶، ۱۰: ۲۳، ۱۱: ۱۱، ۱۲: ۳۱، ۱۳: ۳۱، ۱۴: ۱۷، ۱۵: ۱۷، ۱۶: ۱۸، ۱۷: ۱۸، ۱۸: ۱۹، ۱۹: ۱۶، ۲۰: ۱۴، ۲۱: ۲۳، ۲۲: ۲۴، ۲۳: ۲۴، ۲۴: ۲۵، ۲۵: ۱۹، ۲۶: ۲۶، ۲۷: ۲۷، ۲۸: ۳، ۲۹: ۳، ۳۰: ۳، ۳۱: ۳، ۳۲: ۳، ۳۳: ۳، ۳۴: ۳، ۳۵: ۳، ۳۶: ۳، ۳۷: ۳، ۳۸: ۳، ۳۹: ۳، ۴۰: ۳، ۴۱: ۳، ۴۲: ۳، ۴۳: ۳، ۴۴: ۳، ۴۵: ۳، ۴۶: ۳، ۴۷: ۳، ۴۸: ۳، ۴۹: ۳، ۵۰: ۳، ۵۱: ۳، ۵۲: ۳، ۵۳: ۳، ۵۴: ۳، ۵۵: ۳، ۵۶: ۳، ۵۷: ۳، ۵۸: ۳، ۵۹: ۳، ۶۰: ۳، ۶۱: ۳، ۶۲: ۳، ۶۳: ۳، ۶۴: ۳، ۶۵: ۳، ۶۶: ۳، ۶۷: ۳، ۶۸: ۳، ۶۹: ۳، ۷۰: ۳، ۷۱: ۳، ۷۲: ۳، ۷۳: ۳، ۷۴: ۳، ۷۵: ۳، ۷۶: ۳، ۷۷: ۳، ۷۸: ۳، ۷۹: ۳، ۸۰: ۳، ۸۱: ۳، ۸۲: ۳، ۸۳: ۳، ۸۴: ۳، ۸۵: ۳، ۸۶: ۳، ۸۷: ۳، ۸۸: ۳، ۸۹: ۳، ۹۰: ۳، ۹۱: ۳، ۹۲: ۳، ۹۳: ۳، ۹۴: ۳، ۹۵: ۳، ۹۶: ۳، ۹۷: ۳، ۹۸: ۳، ۹۹: ۳، ۱۰۰: ۳).

■ "جهت تصرف" فعل (BDB 439, KB 441, Qal ساختار نامحدود) یک وعده تکراری است. به موضوع خاص: تملک در ۸: ۱ مراجعه کنید.

■ "بر زمین" "روی زمین" راه دیگری برای گفتن "در سرزمین" است (نگاه کنید به آیه ۱۹). تا زمانی که فرقه های اسرائیل فرمان خدا را حفظ کنند، می توانند در سرزمین موعود زندگی کنند. به یادداشت ۴: ۴۰ مراجعه کنید.

این آیه دو کلمه مختلف برای "زمین" دارد:

۱. "در زمین" - BDB 75

۲. "روی زمین" - BDB 9

آنها هر دو به تمام زمین و یا به سرزمین کنعان اشاره می کنند. معمولاً مترادف هستند (مراجعه شود به ۴: ۳۸-۴۰: ۱۱، ۸-۹: ۱۲، ۱: ۲۶، ۲: ۱۵).

۱۲: ۲ "جملگی ویران کنید" "ویران کنید" از یک کلمه عبری است که به معنای "باعث نابودی شدن" می آید (BDB 1, KB 2, Pil نامحدود مطلق و Piel غیر کامل، که شدت را نشان می دهد، مراجعه شود به آیه ۳: اعداد ۳۳: ۵۲ [دو بار]؛ دوم پادشاهان ۲۱: ۳). خداوند اسرائیل را تشویق کرد تا محرابهای بت پرستان را از بین ببرد تا اینکه بخشی از پرستش باروری آنها نباشد (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۲۴؛ ۳۴: ۱۳).

■ "خواه بر کوههای بلند باشد، خواه بر تپه ها و خواه زیر هر درخت سبز" اینها مکان های محرابهای محلی بعل و آشیره هستند که در آنها مراسم باروری انجام می شد (مراجعه شود به ارمیا ۲: ۲۰؛ ۳: ۲، ۶، ۱۷؛ ۲: اشعیا ۵۷: ۵، ۷؛ هوشع ۴: ۱۳).

۱۲: ۳ "ستونهای مقدس" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: پاسخ منسجم اسرائیل به دعای باروری کنعان

SPECIAL TOPIC: ISRAEL'S MANDATED RESPONSE TO CANAANITE FERTILITY WORSHIP

این آیه چندین آیه از عبادت بعل را نشان می دهد و چگونه اسرائیل آنها را نابود می کند.

۱. "شما باید بلورهای خود را بریزید"

a. فعل BDB 683, KB 736, Piel کامل، مراجعه شود به تشبیه ۷: ۵؛ دوم تواریخ ۳۱: ۳؛ ۳۴: ۴

b. "محراب"، BDB 258، جادوهای بعل، سنگریزه های سنگی بریده شده با یک سنگ بلند (ستون) و سوراخ برای کاشت درخت و یا حفاظت از یک قطعه چوبی حک شده (Asherah)

۲. "ستون های مقدس را خرد کنید"

a. فعل BDB 990, KB 1402, Piel کامل، مراجعه شود به تشبیه ۷: ۵؛ دوم پادشاهان ۳: ۲؛ ۱۰: ۲۷

b. "ستون ها"، BDB 663. اینها سنگ های تقویت ای شده بودند که به عنوان نماد فالیکی برای خدای باروری مرد استفاده می شدند (مراجعه شود به ۱۶: ۲۲).

۳. "آشیریم را با آتش بسوزان"

a. فعل BDB 976, KB 1358, Qal غیر کامل، مراجعه شود به تشبیه ۷: ۵، در دوم تواریخ ۳۱: ۱ و ۳۴: ۴؛ آنها باید "خرد شوند".

b. مورد، آشیریم، BDB 81. این درخت حیات را نمادین کرد. اشرا (ABD)، جلد ۱، صفحات ۴۸۳-۸۷، البته در ادبیات شعری اوگاریت، عنایط همسر بعل است، مراجعه شود به ABD، جلد ۱، صفحات ۲۲۵-۲۷، همسر بعل است. ممکن است درخت زندگی باشد و یا

یک چوب خمیده.

۴. "شما باید تصاویر حکاکی خدایان خود را قطع کنید"

a. فعل BDB 154، KB 180، *Piel* غیر کامل، مراجعه شود به تنبیه ۷: ۵؛ دوم تواریخ ۱۴: ۲؛ ۳۱: ۱؛ ۳۴: ۴، ۷

b. "تصاویر حکاکی شده خدایان خود"، BDB 820 ساختار ۴۳. تنبیه ۷: ۵؛ و دوم تواریخ. تمایز بین اشیریم و تصاویر را مشخص می‌کند.

۵. "نامشان را از آن جا حذف کنید"

a. فعل BDB 1، KB 2، *Piel*، کامل، مراجعه شود به تنبیه ۱۲: ۲ (دو بار)

b. "نام"، BDB 1027. به نظر می‌رسد که نام خدا به عنوان صاحب مکان است، که در حال حاضر نابود شده و به همین دلیل، نام آنها

از بین رفته است. این نام یعهوه است که در حال حاضر مکانی برای نام / پرستش دارد (مراجعه شود به تنبیه ۱۲: ۵ و ۱۱).

۱۲: ۵ "مکانی را بجوید که بیهوه خدای شما از میان همه قبایل شما برمی‌گزیند تا نام خویش را در آن بگذارد و آن را محل سکونت خویش سازد"

خدوند مکان عبادت (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۲۴) را انتخاب کرد (BDB 103، KB 119، *Qal* غیر کامل، مراجعه شود به آیات ۱۱، ۱۴، ۱۸، ۲۱،

۲۶: ۱۴-۲۳-۲۵: ۱۵: ۲۰: ۱۶: ۲: ۶: ۱۱: ۱۵: ۱۷: ۸: ۱۰: ۱۸: ۶: ۲۶: ۲: ۳۱: ۱۱).

صندوقچه با اسرائیل سفر کرد:

۱. گیلگال، یوشع ۴: ۱۹: ۱۰: ۶، ۱۵

۲. شخم، یوشع ۸: ۳۳

۳. شیلو، یوشع ۱۸: ۱؛ داوران ۱۸: ۳۱؛ اول سموئیل ۱: ۳

۴. بتل، (محتمل) داوران ۲۰: ۱۸، ۲۶-۲۸: ۲۱: ۲

۵. Ark، Kiriath-jeirim، اول سموئیل ۶: ۲۱: ۷: ۲-۱ (کاهنان در ناب، مراجعه شود به اول سموئیل ۲۱-۲۲)

۶. اورشلیم

a. داوود سیتادل جبوس را ضبط می‌کند (دوم سموئیل ۵: ۱-۱۰)

b. داوود کشتی را به اورشلیم می‌کوبد (دوم سموئیل ۶)

c. داوود سایت معبد را خریداری می‌کند (دوم سموئیل ۲۴: ۱۵-۲۵؛ دوم تواریخ ۳: ۱)

بسیاری از محققان مدرن تلاش کرده اند ادعا کنند که تنبیه دیر نوشته شده است تا بتواند اصلاحات حزقیال و یوشع برای عبادت اسرائیل را متمرکز

کنند. با این حال، تنبیه اورشلیم را به عنوان محل خاصی که بیهوه انتخاب می‌کند، نمی‌داند. در متن، تضاد الهیاتی بین اینها وجود دارد:

۱. حرم های محلی بعل و یکی از حرم های اسرائیل

۲. توحید اسرائیل در برابر چند خداپرستی کنعان (و بقیه نزدیک خاور نزدیک)

NASB "جهت گذاشتن نام خود بر مکان استقرار"

NKJV "نام خود را بر محل سکونت خود قرارداد"

NRSV "به عنوان محل سکونت خود انتخاب و نامش را بر آن قرارداد"

TEV "که در آن مردم باید حضور خود را"

NJB "تا نام خویش را در آن بگذارد و آن را محل سکونت خویش سازد"

ترجمه این آیه تحت تأثیر آیه ۱۱ است. آیه ۵ "برای استقرارش" (BDB 1015) است، در حالی که آیه ۱۱ "برای بستن" (BDB 1014، KB 1496،

Pil ساختار نامحدود) است. معنی آنها بسیار شبیه هستند و هیچ تفاوت الهیاتی و متنی ندارند.

یهودیان نام خدا را برای حضور خدا جایگزین کردند. این اشاره مستقیم به جشن خیمه ها در روزهای اولیه است.

موضوع خاص: "نام" یهوه

SPECIAL TOPIC: "THE NAME" OF YHWH

استفاده از "نام" به عنوان یک جایگزین برای خود یهوه همسوبا خروج ۲۳: ۲۳-۲۰ و استفاده از "فرشته"، که "نام من در اوست" نامیده می شود. این جایگزینی را می توان در استفاده از "جلال او" (به عنوان مثال، یوحنا ۱: ۱۴، ۱۷: ۲۲) دیده می شود. همه اینها در جهت این است که حضور شخصی یهوه در قالب انسان را ملایم نشان دهند (مراجعه شود به خروج ۳: ۱۳-۱۶، ۶: ۳). یقیناً از یهوه به صورت انسان صحبت میشود، اما میدانیم که او در طول خلقت به لحاظ معنوی نیز حاضر بوده است (مراجعه شود به اول پادشاهان ۸: ۲۷؛ مزامیر ۱۳۹: ۷-۱۶؛ ارمیا ۲۳: ۲۴؛ اعمال رسولان ۷: ۴۹ نقل قول از اشعیا ۶۶: ۱).

نمونه های متعددی از "نام" است که نشان دهنده ماهیت الهی یهوه و حضور شخصی او میباشد:

۱. تثنیه ۱۲: ۵؛ دوم سموئیل ۷: ۱۳؛ اول پادشاهان ۹: ۳؛ ۳۶: ۱۱
۲. تثنیه ۲۸: ۵۸
۳. مزامیر ۵: ۱۱؛ ۷: ۱۷؛ ۹: ۱۰؛ ۳۳: ۲۱؛ ۶۸: ۴؛ ۹۱: ۱۴؛ ۱۰۳: ۱؛ ۱۰۵: ۳؛ ۱۴۵: ۲۱
۴. اشعیا ۴۸: ۹؛ ۵۶: ۶
۵. حزقیال ۲۰: ۴۴؛ ۳۶: ۲۱؛ ۳۹: ۷
۶. عاموس ۲: ۷
۷. یوحنا ۱۷: ۶، ۱۱، ۲۶

مفهوم "فراخوانی" (یعنی، پرستش) نام یهوه در اوایل پیدایش دیده می شود:

۱. ۲۶: ۴ خط سث
۲. ۸: ۱۲، ابراهیم
۳. ۴: ۱۳، ابراهیم
۴. ۱۳: ۱۶، حگار
۵. ۲۱: ۳۳، ابراهیم
۶. ۲۶: ۲۵، اسحاق

و در خروج:

۱. ۵: ۲۲ الی ۲۳، در نام تو سخن بگو
۲. ۹: ۱۶، نام من را از طریق تمام زمین نشان دهید (مراجعه شود به رومیان ۹: ۱۷)
۳. ۲۰: ۷، نام خداوند، خدای خود را بیهوده به کار نبرید (مراجعه شود به لایوان ۱۹: ۱۲؛ تثنیه ۵: ۱۱؛ ۶: ۱۳؛ ۱۰: ۲۰)
۴. ۲۰: ۲۴، جایی که من نام خود را به خاطر می آورم (مراجعه شود به تثنیه ۱۲: ۵، ۲۶: ۲)
۵. ۲۳: ۲۰ الی ۲۱، یک فرشته ("چون نام من در اوست")
۶. ۳۴: ۵ الی ۷، موسی به نام خداوند (یا نامیده می شود). این یکی از چندین متن است که شخصیت یهوه را توصیف می کند (مراجعه شود به نحما ۹: ۱۷، مزامیر ۱۰۳: ۸؛ یوئیل ۲: ۱۳)

دانستن کسی به نام، صمیمیت را نشان می دهد (مراجعه شود به خروج ۳۳: ۱۲)، موسی نام یهوه را می داند و در ۳۳: ۱۷ یهوه نام موسی را می داند. این زمینه ای است که موسی می خواهد جلال خدا را ببیند (آیه ۱۸)، اما خدا به او اجازه می دهد "خدای او" را ببیند (آیه ۱۹)، که همسوبا "نام" است (آیه ۱۹).

اسرائیلی ها باید "اسامی" خدایان کنعان را از بین ببرند (مراجعه شود به تثنیه ۱۲: ۳) و او را صدا بزنند (مراجعه شود به تثنیه ۶: ۱۳؛ ۱۰: ۲۰؛ ۲: ۲۶) و در جای خاصی نام او را قرار دهند (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۲۴؛ تثنیه ۱۲: ۵، ۱۱، ۲۱؛ ۱۴: ۲۳، ۲۴؛ ۱۶: ۲؛ ۶: ۱۱؛ ۲۶: ۲).

یهوه دارای یک هدف جهانی است که شامل نام او می شود:

۱. پیدایش ۱۲: ۳
۲. خروج ۹: ۱۶

۳. خروج ۱۹: ۵-۶

۴. تنبیه ۲۸: ۵۸، ۱۰

۵. میکاه ۴: ۱-۵

۱۲: ۶ این چندین نوع از پیشنهادات را فهرست میکند:

۱. "پیشکشی سوخته" این بدان معنی است که کاملاً سوزانده شده (BDB 750 II). این راهی بود که نشان دهد تمام و کمال وقف به خدا است. این یک قربانی داوطلبانه بود (مراجعه شود به لاویان ۱).
۲. "قربانیها" این به قربانی که بخشی از آن تقریباً سوزانده شده و بخشی به صورت جزئی مصرف شده اطلاق میگردد (BDB 257). اینها هدایای گناهان، درخواستهای آسایش و آرامش، کمکهای شکرگزاری و غیره بودند. اینها هر گونه پیشکشهایی بودند که خون داشتند (مراجعه شود به لاویان ۷).
۳. "عشریه" عشریه راهی برای حمایت از کشیش ها بود که هیچ ارثی از زمین به آنها داده نشده بود. به نظر می رسد سه نوع عشریه (BDB 798) وجود دارد:
 - a. برای محراب مرکزی
 - b. برای لاویان محلی، با امکان یک
 - c. هر سه سال یکبار برای فقرای محلی (لاویان ۲۷: ۳۰-۳۳؛ اعداد ۱۸: ۲۱-۲۲)
۴. "مشارکت دستان شما" این کلمه عبری برای "هدایا" است (BDB 929، مراجعه شود به لاویان ۷: ۳۲). این به قربانی هایی اشاره دارد که در آن برخی از حیوانات بابت غذا برای کاهنان برداشته می شوند.
۵. "نذری" این (BDB 623) نمونه ای از تعهد مشروط به خدا است، "اگر شما این کار را انجام دهید، این کار را انجام خواهیم داد". این یهودیان بخشی از تعهد خود را حفظ می کنند (لاویان ۷: ۱۶-۱۸)
۶. "پیشکشی آزاد" این (BDB 621) به یک پیشکش بابت شکرگزاری کسی که در نعمت خدا غرق شد دارد (مراجعه شود به لاویان ۲۲: ۱).
۷. "اولین متولد" این (BDB 114) اشاره به فرشته مرگ است که از مصر عبور می کند و نخستین فرزند گاو و انسان را به قتل می رسد. با توجه به این رویداد، همه اولین مولودهای گاو و انسان منحصر به خداوند بود (مراجعه شود به خروج ۱۳؛ لاویان ۲۷: ۲۶ الی ۲۷)!

۱۲: ۷ "به حضور یهوه خدایتان بخورید و شما و اهل خانه شما، از دسترنج خود" این به یک وعده غذایی اشاره می کند که از نظر الهیاتی پیش از هر دو خوراک فصیح و اوکاربست می باشد (مراجعه شود به آیات ۱۲، ۱۸، ۱۴: ۲۶؛ مکاشفه ۳: ۲۰). مردم خدا برای شادی (BDB 970، Qal KB 1333، ۱۲: ۷، ۱۸، ۱۴: ۲۶؛ کامل) با او در فیزیکی بودن خلقت و صمیمیت عبادت جشن میگیرند (مراجعه شود به لاویان ۲۳: ۴۰؛ اعداد ۱۰: ۱۰؛ تنبیه ۱۲: ۷، ۱۲، ۱۸، ۱۴: ۲۶؛ ۱۱: ۲۶؛ ۱۱: ۲۷؛ ۷: ۲۸؛ ۴۷).

NASB (به روز شده): ۱۲: ۸ الی ۱۲

۸ "شما نباید بر وفق هر آنچه امروز در اینجا می کنیم عمل کنید، یعنی آن گونه که در نظر هر کس پسند آید. زیرا هنوز به آسایش و میراثی که یهوه خدایتان به شما می دهد، داخل نشده اید. اما چون از رود اردن عبور کرده، در سرزمینی که یهوه خدایتان به شما به میراث می بخشد ساکن شوید، و او شما را از دست تمامی دشمنانتان از هر سو آسودگی بخشد تا در امنیت زندگی کنید،^{۱۱} آنگاه باید همه این چیزها را که به شما امر می فرمایم به مکانی که یهوه خدایتان برمی گزیند تا نام خود را در آنجا بگذارد، بیاورید: قربانیهای تمام سوز و دیگر قربانیها و دهیکها، و هدایای دستان خویش و همه بهترین هدایای نذری خویش را که برای خداوند نذر کرده اید.^{۱۲} و به حضور یهوه خدای خود شادی کنید، شما و پسران و دختران و غلامان و کنیزانتان، و لاویانی که در شهرهای شما هستند، و ایشان را چون شما نصیب و میراثی نیست.

۱۲: ۸ "شما نباید بر وفق هر آنچه امروز در اینجا می کنیم عمل کنید" چیزهایی در سرزمین موعود یکنواخت تر خواهد بود. شیوه های مذهبی در دوران بیابانگردی ساده تر از شیوه های سازمان یافته تر در سرزمین موعود و به ویژه در معبد بود که بعداً در اورشلیم قرار گرفت.

■ "آن گونه که در نظر هر کس پسند آید" این عبارت حاوی یک مفهوم خنثی در این زمینه است، اما در داوران، به معنای **شرم آور فردی که عدم تعهد خود** را یا از طریق گزینه ای گناه آلود و یا نادیده انگاشتن بیمان از نسبت به پیمان تصریح میکند (مراجعه شود به ۱۷: ۶، ۲۱: ۲۵).

۱۲: ۹ به یادداشت ۱۲: ۱ مراجعه شود.

۱۰:۱۲ "آسودگی بخشد.... در امنیت زندگی کنید" یهوه به شما آسودگی از دشمنان می‌دهد (Hiphil, KB 679, BDB 628 کامل). این امنیت (Qal, KB 444, BDB 442) کامل) به دلیل قدرت نظامی بزرگ اسرائیل به دست نیامده است، بلکه به دلیل حضور یهوه است.

۱۱:۱۲ "مکانی که یهوه خدایتان برمی‌گزیند" این اشاره به مکان متمرکز عبادت دارد (یعنی، محوطه و قله، مراجعه شود به آیات ۵، ۱۴)، که در ابتدا در شیلوه بود. به یادداشت کامل در ۱۲: ۵ مراجعه شود.

۱۲:۱۲ "شادی کنید" این هدف شریعت خدا است (مراجعه شود به آیات ۷، ۱۸، ۱۴: ۲۶، ۲۸: ۴۷).

■ "شما و" توجه داشته باشید که هر کس در خانواده از جمله خدمتگزاران و لایوان محلی (مراجعه شود به آیه ۱۹) باید شامل شود! به هر حال اینها همه اعضای خانواده بزرگ بودند. آنها برای هر دو مورد در شرایط زندگی و زندگی بعدی (یعنی پرستش) مورد محبت قرار گرفته و همه چیز برای آنها فراهم شد.

۱۲:۱۲، ۱۹ "لاویانی که در شهرهای شما هستند" همه کاهنان از لایوان بودند، اما همه لایوان کاهن نبودند. در اینجا "لاوی" به غیر کاهنان خانواده لاوی اشاره می‌کند که فقرا و نیازمندان را نمادین می‌سازند (مراجعه شود به ۱۸، ۱۹: ۱۴، ۲۷: ۲۹، ۱۶: ۱۱، ۱۴: ۲۶، ۱۲-۱۳) به لایوان هیچ سرزمینی داده نشده است. آنها معلمین محلی محترم قانون بودند.

NASB (به روز شده): ۱۲:۱۳ الی ۱۴

۱۳ "به هوش باشید که قربانیهای تمام‌سوز خود را در هر جایی که می‌بینید، تقدیم نکنید،^{۱۴} بلکه در آن مکان که خداوند در میان یکی از قبایله‌های شما برمی‌گزیند، در آنجا قربانیهای تمام‌سوز خویش را تقدیم کنید و در آنجا هرآنچه را من به شما فرمان می‌دهم به جای آورید.

۱۳:۱۲ "به هوش باشید که قربانیهای تمام‌سوز خود را در هر جایی که می‌بینید، تقدیم نکنید" خداوند مکان‌های ویژه‌ای برای ارائه به شما نشان می‌دهد (مراجعه شود به آیات ۵، ۱۱، ۱۴). از محرابهای محلی کنعانیان استفاده نکنید زیرا آنها در آنجا هستند. قربانی برای یهوه را بر روی محراب برای بعل ارائه ندهید. با این حال، برخی از محراب‌های محلی ساخته شده برای یهوه (مراجعه شود به تثنیه ۱۶: ۲۱؛ اول پادشاهان ۳: ۴) وجود دارند.

این آیه دارای سه فعل است:

۱. "مراقب باشید" - Niphil, KB 1581, BDB 1036 امری
۲. "ارائه نکنید" - Hiphil, KB 828, BDB 748 غیر کامل
۳. "ببینید" - Qal, KB 1157, BDB 906 غیر کامل

NASB (به روز شده): ۱۲:۱۵ الی ۱۹

۱۵ «اما گوشت را می‌توانید هر اندازه که دلتان می‌خواهد در هر یک از شهرهایتان بر حسب برکتی که یهوه خدایتان به شما می‌دهد، ذبح کرده بخورید. اشخاص نجس و طاهر، هر دو می‌توانند از آن بخورند، چنانکه از گوشت غزال و آهو.^{۱۶} اما نباید خون آن را بخورید، بلکه آن را همچون آب بر زمین بریزید.^{۱۷} نیز نمی‌توانید در شهرهای خود، ده‌یک غله و شراب و روغن خود، یا نخست‌زاده رمه و گله خویش، و یا هیچ‌یک از قربانیهای نذری خود را که نذر می‌کنید، یا قربانیهای اختیاری خویش، و یا هدایای دستانتان را، بخورید.^{۱۸} بلکه آنها را باید در حضور یهوه خدای خویش و در مکانی که یهوه خدایتان برمی‌گزیند بخورید، شما و پسران و دختران و غلامان و کنیزانتان، و لایوانی که در شهرهای شما هستند. در حضور یهوه خدایتان از همه دسترنج خود شادی کنید.^{۱۹} به هوش باشید تا زمانی که در زمین خود زندگی می‌کنید، لایوان را فراموش نکنید.

۱۵:۱۲ و ۲۰ الی ۲۴ "میتوانید ذبح کرده" این نشان دهنده گستردگی قانون است (مراجعه شود به لایوان ۱۷: ۱). اگر یک حیوان (BDB 256, KB 261, Qal غیر کامل) به عنوان غذا و نه قربانی کشته شود، می‌تواند در هر جا کجا کشته شود.

۱۵:۱۲ "نجس و طاهر" این به حیوانات نجس به عنوان غذا اشاره نمی‌کند (مراجعه شود به آیات ۲۰ الی ۲۲، لایوان ۱۱)، بلکه اشاره به حیواناتی است که قربانی می‌شوند. گوسفندان معیوب می‌تواند توسط انسان خورده شود، همینطور هم برخی حیوانات وحشی مانند گوزن، اما نه خوک‌ها و غیره.

۱۶:۱۲ "نباید خون آن را بخورید" این مربوط به احترام عبری برای خون به عنوان نماد زندگی است. حتی وقتی که آنها حیوانات را کشتند یا برای غذا خوردن یا قربانی، خونشان را ریختند (مراجعه شود به ۱۵: ۲۳؛ لایوان ۱۷: ۱۳) و آن را نخوردند، زیرا زندگی متعلق به خدا است. خون نشان دهنده زندگی است، زندگی متعلق به خداوند است (نگاه کنید به آیات ۲۳ الی ۲۵؛ پیدایش ۹: ۴؛ لایوان ۷: ۱۱-۱۲؛ ۱۷: ۱۰-۱۱)!

۱۷:۱۲ الی ۱۸ این هم یک هشدار دیگر درباره استفاده صرفاً از محراب مرکزی برای عبادت است (مراجعه شود به آیه ۲۶).

۱۷:۱۲ "عشریه" این آیه چندین چیز را که عشریه به آنها تعلق میگیرد فهرست میکند (BDB 798، ۱۴: ۲۳، ۱۸: ۴، اعداد ۱۸: ۱۲):

۱. "بذر" - BDB 186

۲. "شراب" - BDB 440

۳. "روغن" - BDB 850

این یک جامعه کشاورزی بود.

۱۹:۱۲ به یادداشت آیه ۱۲ مراجعه شود.

NASB (به روز شده): ۱۲: ۲۰ الی ۲۸

۲۰ «چون بیهوه خدایتان قلمرو شما را وسعت دهد، چنانکه به شما وعده فرموده است، و دلتان هوس گوشت کرده، بگوئید، "گوشت خواهیم خورد،" می‌توانید هر اندازه که دلتان می‌خواهد گوشت بخورید. ۲۱ و اگر مکانی که بیهوه خدایتان برمی‌گزیند تا نام خود را در آن بگذارد از شما دور باشد، می‌توانید از رمه و گله خود که خداوند به شما بخشیده است ذبح کنید، چنانکه شما را امر فرموده‌ام، و هر وقت که دلتان خواست، می‌توانید در شهرهای خود از آنها بخورید. ۲۲ چنانکه غزال و آهو خورده می‌شود، از آنها نیز می‌توانید بخورید. شخص نجس و طاهر، به یکسان می‌توانند از آنها بخورند. ۲۳ اما به هوش باشید که خون مخورید، زیرا خون جان است. پس جان را با گوشت مخورید. ۲۴ آری، آن را مخورید، بلکه همچون آب بر زمین بریزید. ۲۵ آن را مخورید تا شما و پس از شما فرزندانان روی سعادت ببینید، وقتی آنچه را که در نظر خداوند درست است، به جای آورید. ۲۶ اما هدایای مقدس و هدایای نذری خویش را برگرفته، به مکانی که خداوند برمی‌گزیند بروید، ۲۷ و قربانیهای تمام‌سوز خود یعنی گوشت و خون را بر مذبح بیهوه خدایتان تقدیم کنید. خون قربانیهای شما بر مذبح بیهوه خدایتان ریخته شود، ولی گوشت را می‌توانید بخورید. ۲۸ به هوش باشید که همه این سخنان را که به شما امر می‌فرمایم به جای آورید تا شما و فرزندانان پس از شما تا به ابد روی سعادت ببینید، وقتی آنچه را که در نظر بیهوه خدایتان خوب و درست است، به جای آورید.

۱۲: ۲۰ "گوشت خواهیم خورد" این فعل (KB 46، BDB 37) سه بار تکرار می‌شود:

۱. *Qal* COHORTATIVE

۲. *Qal* ساختار نامحدود

۳. *Qal* غیر کامل

اگر آنها تمایل به خوردن گوشت در سرزمین موعود دارند، قطعاً می‌توانند این کار را انجام دهند:

۱. نوع مناسب گوشت (آیات ۱۷ و ۲۲)

۲. در جای مناسب کشته شود (آیات ۱۵، ۱۸، ۲۱، ۲۷)

۳. به شیوه درست کشته شود (آیات ۱۶، ۲۳ الی ۲۵)

۱۲: ۲۳ "به هوش باشید" این فعل (*Qal*، KB 302، BDB 304) امری) به معنای "قوی بودن" (به معنی ۳۱: ۲۳، ۷، ۶) در مفهوم محکم نگاه داشتن چیزی است (مراجعه شود به اول تواریخ ۲۸: ۷).

۱۲: ۲۶ "هدایای مقدس" این اشاره به چیزهای ذکر شده در آیه ۱۷ دارد.

۱۲: ۲۸ "به هوش باشید" این فعل (*Qal*، KB 1581، BDB 1036) امری) بارها و بارها در تشبیه استفاده شده است (مراجعه شود به ۴: ۹، ۱۵، ۲۴: ۸) تا اطاعت از پیمان بیهوه را تشویق کند.

■ "تا شما و فرزندانان پس از شما تا به ابد روی سعادت ببینید" این فعل (*Qal*، KB 408، BDB 405) غیر کامل) چندین بار در تشبیه استفاده شده است (مراجعه شود به ۴: ۵، ۵: ۱۶، ۲۹، ۳۳: ۶، ۳: ۱۸، ۱۲: ۲۵، ۲۸: ۲۲، ۷) و در ارمیا (مراجعه شود به ۷: ۲۳، ۳۸: ۲۰، ۴۲: ۶) و اشاره به زندگی پر برکت، خوشحال، سلامت مردم بیهوه است. با این حال، اطاعت از پیمان با برکت و طول عمر در زمین ارتباط دارد. این اطاعت کامل به نسل‌های متوالی به برای همیشه مورد توجه است). به موضوع خاص: برای همیشه ('Olam') در ۴: ۴۰ مراجعه کنید.

■ "آنچه را که در نظر یهوه خدایتان خوب و درست است، به جای آورید"

۱. "خوب" BDB 373 II

a. در چشم خدا، ۶: ۱۸؛ ۱۳: ۱۸؛ دوم تواریخ ۱۴: ۲

b. در چشم انسان، یوشع ۹: ۲۵؛ داوران ۱۹: ۲۴؛ ارمیا ۲۶: ۱۴

۲. "درست" BDB 449، همانند بالا، ولی تثنیه ۱۲: ۲۵؛ ۱۳: ۱۸؛ اول پادشاهان ۱۱: ۳۸؛ ۱۴: ۸؛ ۱۵: ۱۱؛ ۲۲: ۴۳؛ دوم پادشاهان ۱۲: ۲ (برای همسو با بند ۱. b بالا، به ۱۲: ۸ مراجعه کنید).

NASB (به روز شده): ۱۲: ۲۹ الی ۳۱

۲۹ «چون یهوه خدای شما، قومهایی را که می‌روید تا سرزمینشان را به تصرف آورید، از حضور شما منقطع سازد، و شما سرزمین ایشان را تصرف کرده، در آن ساکن شوید،^{۳۰} به هوش باشید مبادا پس از منقطع شدن ایشان از حضور شما، به دام پیروی از ایشان بیفتید و دربارهٔ خدایان ایشان تفحص کرده، بگویید: "این قومها چگونه خدایان خود را عبادت می‌کردند تا من نیز چنان کنم."^{۳۱} شما نباید یهوه خدای خود را بدان‌سان عبادت کنید، زیرا هر کار کراهت‌آوری را که خداوند از آن بیزار است برای خدایان خود می‌کردند، حتی پسران و دختران خود را برای خدایان خویش در آتش می‌سوزاندند.

۱۲: ۲۹ "چون یهوه خدای شما از حضور شما منقطع سازد" فعل (BDB 503، KB 500، *Hiphil* غیر کامل) به این معنی است که یهوه با کشتن آنها مردم را از بین برد (مراجعه شود به ۱۹: ۱؛ یوشع ۲۳: ۴؛ دوم سموئیل ۷: ۹؛ ارمیا ۴۴: ۸). این نشان می‌دهد که یهوه در جنگهای اسرائیل مبارزه می‌کند.

۱۲: ۳۰ "به هوش باشید" به یادداشت آیه ۲۸ توجه کنید.

■ "مبادا به دام پیروی از ایشان بیفتید" فعل (BDB 669، KB 723، *Niphal* غیر کامل)، از *Qal*، به معنای واقعی کلمه "شاخه را پائین آوردن" است (مراجعه شود به مزامیر ۹: ۱۶). ساختار *Niphal*، تنها در اینجا استفاده می‌شود، فرمت آن استعاری است که به معنای "پرتاب چوب به هدف" است.

■ "مبادا دربارهٔ خدایان ایشان تفحص کرده" فعل (BDB 205، KB 233، *Qal* غیر کامل) به معنای "دنبال کردن" است:

۱. یهوه در ۱۲: ۵؛ ۴: ۲۹؛ ارمیا ۱۰: ۲۱؛ ۲۹: ۱۳

۲. خدایان کنعانی در ۱۲: ۳۰؛ دوم تواریخ ۱۲: ۱۵ و ۲۰؛ ارمیا ۸: ۲

۱۲: ۳۱ یهوه آشکارا به اسرائیل می‌گوید که اگر آنها همان روایت‌های باروری را انجام دهند، آنها را از سرزمین (۷: ۴؛ لاویان ۱۸: ۲۴-۳۰) بیرون خواهد کرد (همانگونه که او کنعانیان را بیرون کرد) (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۶-۲۱). یهوه از بت پرستی "متنفر است" (BDB 971، KB 1338، *Qal* کامل) (نگاه کنید به ۱۲: ۳۱؛ ۱۶: ۲۲؛ به موضوع خاص: توصیف خدا به عنوان یک انسان [زبان Anthropomorphic] در ۲: ۱۵ مراجعه کنید). به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: مولک

SPECIAL TOPIC: MOLECH

یهوه پرستش (Molech (BDB 574، خدای آتش کنعان (آمون) را ممنوع کرده است، که با قربانی کردن فرزند اول متولد شده هر خانواده در جامعه به منظور ترویج باروری عبادت می‌شود. نام او (همانطور که توسط اسرائیل مورد استفاده قرار می‌گیرد) یک نام عبری است که برای "پادشاه" حرف بیصدا و حرف صدادار برای "شرم" تقسیم می‌شود. به اسرائیل دربارهٔ این خدا مرتب و اغلب هشدار داده می‌شود (مراجعه شود به لاویان ۱۸: ۲۱؛ ۲۰: ۲، ۳، ۴ الی ۵؛ اول پادشاهان ۱۱: ۷؛ ارمیا ۳۲: ۳۵؛ میکاه ۶: ۷). این عبادت اغلب با عبارت «عبور از آتش» (مراجعه شود به ۱۲: ۳۱، ۱۸: ۱۰، دوم پادشاهان ۱۶: ۳، ۱۷: ۱۷، ۳۱، ۲۱: ۶، مزامیر ۱۰۶: ۳۷، ارمیا ۷: ۳۱؛ ۱۹: ۵) همراه است.

NASB (به روز شده): ۱۲: ۳۲

۳۲ «هرآنچه را که من به شما فرمان می‌دهم، به دقت به جای آورید. چیزی بر آن میفزایید و چیزی از آن کم نکنید.

۱۲:۳۲ " چیزی بر آن میفزایید و چیزی از آن کم مکنید " خدا در مورد اطاعت از کلام او جدی است (به ۴: ۲ توجه کنید). با این حال، تشبیه برخی از سازگاری قوانین دوره بیابان را نشان می دهد. ما باید حقایق کتاب مقدس را برای هر سنی در فرهنگ جدید اعمال کنیم. خدا خود را به یک فرهنگ خاص در یک زمان خاص نشان داد. بعضی از آنها فقط مربوط به آن زمان و مردم (به عنوان مثال جنگ مقدس، چند همسری، برده داری، سوء استفاده از زنان) است، اما بسیاری از آن حقیقت بی انتها است که برای هر سنی استفاده می شود (برای بحث درباره چگونگی تمایز بین ابدی و فرهنگی، نگاه کنید به Fee and Stuart, *How To Read the Bible For All Its Worth*, صفحات ۱۴۹ الی ۱۶۴ و *Gospel and Spirit*, Gordon Fee, صفحه ۱-۳۶).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا تاکید زیادی روی یک مکان عبادت مرکزی وجود دارد؟
۲. چرا برخی از قوانین تغییر کردند؟
۳. چرا خون برای عبرانیان مهم است؟
۴. چرا این قوانین خیلی دقیق هستند؟

تثنيه ۱۳

تقسيم بندي پاراگرافهاي ترجمه هاي مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
مجازات اعدام	هشدار عليه بت پرستي (۱۲: ۲۹ الی ۱۳: ۱۹)	هشدار عليه بت پرستي (۱۲: ۲۹ الی ۱۳: ۱۸) ۱۲: ۳۲ الی ۱۳: ۵	بر عليه کنعانيان (۱۲: ۲۹ الی ۱۳: ۱)
۱۳: ۱ الی ۵	۱۳: ۱ الی ۵		عليه مظاهر بت پرستي ۱۳: ۲ الی ۶
۱۳: ۶ الی ۱۱	۱۳: ۶ الی ۱۱	۱۳: ۶ الی ۱۱	۱۳: ۷ الی ۱۲
۱۳: ۱۲ الی ۱۸	۱۳: ۱۲ الی ۱۸	۱۳: ۱۲ الی ۱۸	۱۳: ۱۳ الی ۱۹

مطالعه حلقه ۱۳ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه زمینه

- A. این یک متن دشوار کتاب مقدس برای تفسیر و درک است. این عبارتی نیست که برای توصیف عشق به خدا استفاده شود.
- B. این فصل بحث بر علیه بت پرستی در تمام سطوح زندگی مذهبی و مدنی است.
 ۱. آیات ۱-۵ درباره انبیاء دروغین صحبت می کنند (مراجعه شود به ۱۸: ۲۰).
 ۲. آیات ۶-۱۱ در مورد اعضای خانواده صحبت می کنند که سعی می کنند دیگر اعضای خانواده را به بت پرستی رسانند.
 ۳. آیات ۱۲-۱۸ درباره کل شهر یا جامعه صحبت می کنند که بت پرستی را در بر می گیرد (مراجعه شود به ۲۹: ۱۸).
- C. به نظر می رسد تمایز در عهد عتیق بین یک پیامبر و رویایی از رویاها وجود دارد. یک چشم انداز توسط فردی که بیدار و تحت کنترل تواناییهای ذهنی او است، تجربه می شود. حزقیال، توسط رودخانه کیار، نمونه ای از یک رویا است. دانیال نمونه ای از کسی است که رویاها را تفسیر می کند. هر دو آیه از خداوند هستند. امروزه راه هنجار برای خدا برای صحبت با مردم نه از طریق چشم اندازها و نه رویاها، بلکه او توانایی انجام هر دو است.

NASB (به روز شده): ۱:۱۳ الی ۵

«هرگاه از میان شما نبی یا خواب‌بیننده‌ای برخیزد و آیت یا علامتی به شما بدهد،^۲ و آن آیت یا علامت که شما را از آن خبر داده، واقع شود، و به شما گوید: "بیایید تا خدایان غیر را - که شما نمی‌شناسید - پیروی کنیم؛ بیایید آنها را عبادت نماییم،" ^۳ به سخنان آن نبی یا خواب‌بیننده گوش مگیرید، زیرا یهوه خدایتان شما را می‌آزماید تا بدانند آیا یهوه خدای خود را با تمامی دل و تمامی جان خود دوست می‌دارید یا نه؟^۴ شما باید یهوه خدای خود را پیروی کنید و از او بترسید و فرمانهای او را به جای آورید و به صدای او گوش فرا دهید و او را عبادت نمایید و به او بچسبید. ^۵ آن نبی یا خواب‌بیننده کشته شود، زیرا بر ضد یهوه خدایتان که شما را از سرزمین مصر بیرون آورد و از خانهٔ بندگی فدیة کرد، سخنان فتنه‌انگیز گفته است تا شما را از راهی که به فرمان یهوه خدایتان باید در آن سلوک نمایید، منحرف سازد. بدین‌گونه بدی را از میان خود خواهید زدود.

۱:۱۳ به هر کس که ادعا می‌کند با خدا صحبت میکند، نمیتوان اعتماد کرد. ما باید آنها را آزمایش کنیم (مراجعه شود به تثنیه ۱۸: ۲۰ الی ۲۲؛ متی ۷: ۲۴؛ اول یوحنا ۴: ۶-۱؛ دوم پطرس ۳: ۱۵-۱۶).

۱:۱۳ و ۳ "نبی" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: نبوت عهد عتیق

SPECIAL TOPIC: OT PROPHECY

I. معرفی

A. کلام آغازین

۱. جامعه مومنین در نحوه تفسیر نبوت اتفاق نظر ندارند. سایر حقایق بر اساس موقعیت تفکر مرسوم طی قرن‌ها شکل گرفته‌اند، ولی این یکی نه.

۲. در مورد نبوت عهد عتیقی، چندین مرحله به خوبی تعریف شده وجود دارند

a. پیش اخلاقی

(۱) افرادی که پیامبر خطاب می‌شدند

(a) ابراهیم - پیدایش ۷: ۲۰

(b) موسی - اعداد ۶: ۱۲ الی ۸، تثنیه ۱۵: ۱۸، ۱۰: ۳۴

(c) هارون - خروج ۱: ۷ (سخنگوی موسی)

(d) مریم - خروج ۲۰: ۱۵

(e) میداد و الداد - اعداد ۲۴: ۱۱ الی ۳۰

(f) دبوره - داوران ۴: ۴

(g) گمنام - داوران ۷: ۶ الی ۱۰

(h) سموئیل - اول سموئیل ۲۰: ۳

(۲) اشاره به پیامبران به عنوان گروه - تثنیه ۱: ۱۳ الی ۵، ۱۸: ۲۰ الی ۲۲

(۳) گروه نبوتی یا انجمن - اول سموئیل ۵: ۱۰ الی ۱۳، ۱۹: ۲۰، اول پادشاهان ۳۵: ۲۰ و ۴۱، ۶: ۲۲ و ۱۰ الی ۱۳، دوم

پادشاهان ۳: ۲ و ۷، ۴: ۱ و ۳۸، ۵: ۲۲، ۶: ۱، و غیره

(۴) مسیح که پیامبر نامیده می‌شد - تثنیه ۱۸: ۱۵ الی ۱۸

b. نامکتوبات پادشاهان

(۱) جاد - اول سموئیل ۵: ۲۲، دوم سموئیل ۱۱: ۲۴، اول تواریخ ۲۹: ۲۹

- ۲) ناتان - دوم سموئیل ۷:۲، ۱۲:۲۵، اول پادشاهان ۲۲:۱
- ۳) اخیا - اول پادشاهان ۱۱:۲۹
- ۴) ییهو - اول پادشاهان ۱۶:۱ و ۷ و ۱۲
- ۵) گمنام - اول پادشاهان ۱۸:۴ و ۱۳، ۱۳:۲۰ و ۲۲
- ۶) الیاس - اول پادشاهان ۱۸، دوم پادشاهان ۲
- ۷) میکاه - اول پادشاهان ۲۲
- ۸) الیشع - دوم پادشاهان ۲:۹ و ۱۲ الی ۱۳

c. نوشته‌های سنتی پیامبران (آنها اقوام و همچنین پادشاه را مورد خطاب قرار می‌دادند): اشعیا، ملاکی (به استثنای دانیال)

B. اصطلاحات انجیلی

۱. روعه = "پیغمبر" (BDB 906, KB 1157)، اول سموئیل ۹:۹. این مرجع خودش تحول به اصطلاح "نبی" را نشان می‌دهد. روعه از اصطلاح کلی "دیدن" می‌آید. این فرد راه خدا و برنامه‌های او را درک کرده بود و با او برای تحقق بخشیدن به اراده خدا مشورت می‌شد.

۲. هوزه = "پیغمبر" (BDB 302, KB 3011)، دوم سموئیل ۱۱:۲۴. این اصطلاح مترادف با روعه است. این از اصطلاح نادرتری می‌آید و به معنی دیدن است. حالت وصفی آن بیشتر برای اشاره به پیامبران استفاده می‌شود (مشاهده کردن).

۳. نبی = "پیغمبر" (BDB 611, KB 661)، از فعل آکادیایی نابو به معنی "فراخواندن" و عربی "نبأ" به معنی "اعلام کردن/اخبار" می‌آید. این متداولترین اصطلاح در عهد عتیق برای پیامبران است. این اصطلاح بیش از ۳۰۰ مرتبه استفاده شده است. در مورد ریشه این اصطلاح اطلاعات دقیقی در دست نیست ولی در حال حاضر، فراخواندن بهترین گزینه است. احتمالاً بهترین درک از توصیف رابطه موسی با فرعون از طریق عارون توسط ییهو باشد (مراجعه شود به خروج ۴:۱۰ الی ۱۶، ۷:۱، تثنیه ۵:۵). پیامبر کسی است که از طرف خدا با مردمش صحبت می‌کند (عاموس ۳:۸، ارمیا ۱:۷ و ۱۷، حزقیال ۳:۴).

۴. هر سه این اصطلاحات در مورد مقام پیامبران در کتاب اول تواریخ ۲۹:۲۹، سموئیل - روعه، ناتان - نبی، و جاد - هوزه استفاده شده‌اند.

۵. عبارت "ایشا الوهیم"، مرد خدا، یک بیان جامع‌تر برای سخنگوی خدا است. حدود ۷۶ مرتبه در عهد عتیق در مفهوم نبی استفاده شده است.

۶. منشا اصطلاح پیامبر یا همان نبی از زبان یونانی است. این اصطلاح از ترکیب (۱) *pro* به معنی "قبل" یا "برای" و *phemi* به معنی "سخن گفتن" می‌آید.

II. تعریف نبوت

A. اصطلاح نبوت گستره مفهومی وسیعتری در زبان عبری نسبت به زبان انگلیسی دارد. کتب تاریخی یوشع تا پادشاهان (به استثنای روت) را یهودیان پیامبران پیشین نامگذاری کرده‌اند. هم ابراهیم (پیدایش ۷:۲۰، مزمور ۱۵:۱۰۵) و موسی (تثنیه ۱۸:۱۸) به عنوان نبی انتخاب شدند (همچنین میریام، خروج ۱۵:۲۰). بنابراین در مورد مفهوم متصوره در زبان انگلیسی مراقب باشید.

B. "نبوت را می‌توان به صورت مشروع به عنوان آن درک تاریخ که فقط معانی را در چهار چوب الهیات، هدف الهی و مشارکت الهی می‌پذیرد، تعریف کرد". *Interpreter's Dictionary of the Bible*، جلد ۳، صفحه ۸۹۶

C. "نبی نه فیلسوف است نه خداشناس سیستماتیک، بلکه فقط واسطه پیمان است تا به منظور شکل بخشیدن به آینده مردم، با اصلاح زمان حال آنان، کلام خدا را به مردمش تحویل دهد". *Prophets and Prophecy, Encyclopedia Judaica*، جلد ۱۳، صفحه

۱۱۵۲

III. هدف نبوت

A. نبوت شیوه‌ای است برای خدا که با مردمش صحبت کند، راهنمایی به آنها ارائه کند و به آنها امید دهد در زندگی و رخدادهای جهان در کنارشان است. پیام آنها اساساً یکسان بود. پیام سرزنش، تشویق، ایجاد انگیزه در ایمان و توبه بود و به مردم خدا درباره او و برنامه‌هایش آگاهی دهند. آنان حافظ مردم خدا در پیمان خدا بودند. به این باید اضافه شود که اغلب به وضوح انتخاب سخنگوی خدا آشکار می‌شد (تثنیه ۱:۱۳ الی ۳، ۲۰:۱۸ الی ۲۲). این نهایتاً اشاره به مسیح بود.

B. اغلب نبی از بحرانهای تاریخی یا الهیاتی روزگار خود الهام می‌گرفت و آن را در قالب یک زمینه اسکاتولوژیک بزرگ می‌کرد. این نگرش پایان زمان از تاریخ منحصر به اسرائیل بوده و مفهوم انتخاب الهی و پیمان وعده داده شده را دارد.

C. مقام نبی به نظر می‌رسد متعادل کننده بود (مراجعه شود به ارمیا ۱۸:۱۸) و غضب مقام کاهن اعظم بود به شیوه‌ای که اراده خدا است. اوریم و تواریم فراتر رفته و تبدیل به پیام شفاهی از جانب سخنگوی خدا شدند. به نظر می‌رسد که مقام نبوت در اسرائیل پس از ملاکی از بین رفت و ۴۰۰ سال بعد و توسط یحیی تعمید دهنده مجدداً ظاهر شد. مشخص نیست که چگونه هدیه نبوت عهد جدید با عهد عتیق ربط دارد. پیامبران عهد جدید (اعمال رسولان ۲۷:۱۱ الی ۲۸، ۱۳:۱، ۱۵:۳۲، اول قرنتیان ۱۰:۱۲ و ۲۸ الی ۲۹، ۲۹:۱۴ و ۳۲ و ۳۷، افسسیان ۴:۱۱) آشکار کننده یک مکاشفه جدید یا کتاب مقدس جدید نیستند، بلکه پیشگام هستند و پیشگامان اراده خدا در شرایط پیمان جدید.

D. نبوت انحصاری یا در ماهیت قابل پیشبینی نیست. پیش‌گویی شیوه‌ای برای تأیید مقام و پیام او بود، ولی باید توجه شود که کمتر از ۲٪ نبوت عهد عتیق مسیحانه است. کمتر از ۵٪ به خصوص پیمان عصر جدید را توصیف می‌کند. کمتر از ۱٪ در رابطه رخدادهایی است که به وقوع خواهند پیوست. (Fee and Stuart, *How to Read the Bible For All Its Worth*, صفحه ۱۶۶)

E. انبیا خدا را به مردم معرفی می‌کردند، در حالی که کشیشان نماینده مردم در برابر خدا بودند. این یک بیان کلی است. استثناهایی مانند حبقوق وجود دارند که خطاب به خدا سوالاتی می‌پرسید.

F. یک دلیل که به سختی می‌توان انبیا را درک کرد این است که نمی‌دانیم کتب آنان چگونه ساختار یافته‌اند. آنها بر اساس زمانبندی تاریخی نیستند. به نظر می‌رسد آنها موضوعی باشند ولی نه همیشه به شیوه‌ای که انتظار داریم. اغلب هیچ شرایط تاریخی، زمان‌بندی خاص، یا تمایز مشخصی میان وحی دیده نمی‌شود. این کتب به دلایل زیر سخت هستند:

۱. با یکبار نشستن نمی‌توان آنها را خواند

۲. بر اساس موضوع نمی‌توان تقسیم بندی کرد

۳. نمی‌توان از حقیقت اصلی یا عزم نویسنده را در هر وحی اطمینان حاصل کرد.

IV. مشخصه‌های نبوت

A. در عهد عتیق به نظر می‌رسد در رابطه با مفهوم نبی و نبوت پیشرفتی حاصل شده باشد. در اسرائیل اولیه یک رفاقت انبیا بسط یافت، به رهبری یک رهبر قوی بنام الیاس یا الیسا. گاهی اوقات عبارت "پسران انبیا" برای اشاره به این گروه استفاده می‌شد (دوم پادشاهان ۲). انبیا با حالات وحی آنها مشخص می‌شدند (اول سموئیل ۱۰:۱۰ الی ۱۳، ۱۸:۱۹ الی ۲۴).

B. با این حال این دوران سریعاً گذشت و دوران انبیا منفرد آمد. آنان انبیایی بودند (هم راستین و دروغین) که توسط پادشاه شناسایی می‌شدند، و در کاخ زندگی می‌کردند (جاد و ناتان). همچنین کسانی هم بودند که مستقل بودند، گاهی اوقات کاملاً بی‌ارتباط با شرایط جامعه موجود اسرائیل بودند (مانند عاموس). اینان هم زن و هم مرد بودند (دوم پادشاهان ۱۴:۲۲).

C. نبی اغلب آشکار کننده آینده بود، که به پاسخ سریع انسان حالت می‌بخشید. اغلب وظیفه نبی آشکار کردن برنامه جهانی خدا برای مخلوقاتش بود که تحت تاثیر پاسخ انسانی قرار نگرفته بودند. این برنامه کلی اسکاتولوژیک میان انبیا خاور نزدیک باستان، منحصر به فرد بود. پیشگویی و پیمان وفاداری دو وجه پیامهای انبیا بود (مراجعه شود به فی و استوارت، صفحه ۱۵۰). این دلالت بر این دارد که انبیا اساساً در مرکز توجه بودند. آنها معمولاً، ولی نه انحصاری، مردم را مورد خطاب قرار می‌دادند.

D. بیشتر مطالب انبیا به صورت شفاهی ابراز می‌شدند. بعداً با ابزارهای موضوعی، زمانبندی تاریخی یا سایر الگوهای ادبیات خاور نزدیک که دیگر در دسترس قرار ندارند ترکیب می‌شدند. از آنجا که شفاهی بودند برای منظور نگارش ساختار یافته نبودند. این باعث می‌شود که کتب را سخت بتوان خواند و به سختی بتوان بدون آگاهی از شرایط و موقعیت تاریخی آنها را درک کرد.

E. انبیا از الگوهای مختلف برای ارسال پیامهایشان استفاده می‌کردند.

۱. صحن دادگاه - خدا مردمش را به دادگاه می‌برد، همانند یک پرونده طلاق است که یهوه زنش (اسرائیل) را به دلیل وفادار نبودن رد می‌کند (هوشع ۴، میکاه ۶).

۲. مراسم تشییع جنازه - اندازه خاص این نوع پیام و مشخصه آن که یک فرم خاص را به هم می‌ریزد (اشعیا ۵، حبقوق ۲).

۳. سخنرانی برکت و میثاق - بر ماهیت مشروط پیمان و عواقب آن تأکید می‌شود، هم مثبت و هم منفی، و برای آینده نوشته می‌شود (تثنیه ۲۷ الی ۲۸).

V. خط‌مشی‌های مفید برای تفسیر نبوت

A. با توجه به شرایط تاریخی و مفهوم متن هر وحی نیت نبی نگارنده را دریابید. معمولاً به نوعی در رابطه با اسرائیل است که پیمان موسی را شکست.

- B. کل وحی را بخوانید و تفسیر کنید، نه فقط بخشی از آن را، بر اساس محتوا آن را مشخص سازید. ببینید که چگونه با وحی های قبلی و بعدی ربط دارد. سعی کنید طرح کلی کتاب را ترسیم نمائید.
- C. مفهومی را در متن تصور کنید تا زمانی که چیزی در خود متن شما را به کاربرد نمادین خاصی هدایت کند، سپس آن زبان نمادین را به نثر درآورید.
- D. در نور شرایط تاریخی و متون همسو کارهای نمادین را تحلیل کنید. حتما به خاطر داشته باشید که این یک مفهوم باستانی خاور نزدیک است نه یک ادبیات مدرن غربی.
- E. در مورد پیشگویی ها احتیاط کنید.
۱. آیا آنها بصورت انحصاری مربوط به روزگار نگارنده هستند؟
 ۲. آیا آنها در تاریخ اسرائیل به تحقق پیوستند؟
 ۳. آیا آنها رخدادهای مربوط به آینده هستند؟
 ۴. آیا آنها در دوران معاصر تحقق یافته اند و در آینده نیز تحقق خواهند یافت؟
 ۵. اجازه دهید که نویسندگان انجیل و نه نویسندگان عصر مدرن شما را راهنمایی کنند.
- F. توجهات خاص
۱. آیا پیش گویی ها با پاسخ مشروط می توانند واجد شرایط و درست باشند؟
 ۲. آیا یقین است که نبوت خطاب به چه کسی خطاب شده و چرا؟
 ۳. آیا احتمال چندین بار تحقق یافتن، هم انجیلی و یا تاریخی، هست؟
 ۴. نویسندگان عهد جدید، تحت وحی و الهام، قادر بودند مسیح را در بسیاری جاهای عهد عتیق ببینند که برای ما مشهود نیستند. به نظر می رسد که آنان از واژه شناسی و بازی با کلمات استفاده می کردند. از آنجا که ما تحت الهام و وحی نیستیم بهتر است این گرایش را به آنان واگذار کنیم.

.VI کتابهای مفید

- A. *A Guide to Biblical Prophecy* by Carl E. Amending and W. Ward Basque
- B. *How to Read the Bible for All Its Worth* by Gordon Fee and Douglas Stuart
- C. *My Servants the Prophets* by Edward J. Young
- D. *Plowshares and Pruning Hooks: Rethinking the Language of Biblical Prophecy and Apocalyptic* by D. Brent Sandy
- E. *New International Dictionary of Old Testament Theology and Exegesis*, vol. 4, pp. 1067-1078
- F. *The Language and Imagery of the Bible* by G. B. Caird

"خواب بیننده ای"	NASB, NKJV, NJB
"آنان که خواب تعبیر میکنند"	NRSV
"تفسیر کنندگان رویا"	TEV
"رویا-گویان"	JPSOA

این اصطلاح یک ساختار فعل (BDB 321، *Qal* وجه وصفی فعال) و اسم جمع (BDB 321) است. مشتقات (مراجعه شود به ۱۸: ۱۴-۱۵) یا تلاشی برای فهم، پیش بینی یا تأثیر خواسته خدا / خدایان در خاور نزدیک باستان رایج بود. راههای زیادی برای الهیات وجود داشت:

۱. خواب / trances (حالت ذهنی)
۲. چوب (اقلام ساخته شده با دست)
۳. ابرها / طوفان / خشکسالی (آب و هوا)
۴. پرندگان (پرواز)
۵. رویدادهای آسمانی (حرکت صور فلکی، ستاره های دنباله دار، گرفتگی و غیره)
۶. وضعیت کبد گوسفند (سایر حیوانات قربانی)

۱۳: ۱ و ۲ "علامتی" به نظر من کلمه "علامت" (BDB 16) در کتاب مقدس هنگام صحبت کردن در مورد چیزی که پیش بینی شده و سپس اجرا شد، مورد استفاده قرار می گیرد. این اصطلاح در چندین مفهوم در تثنیه استفاده شده است:

۱. معجزات / بلاهایی که یهوه از طریق موسی در مصر انجام داد تا فرعون را مجبور کند اجازه دهد اسرائیل آنجا را ترک کند، ۴: ۳۴؛ ۶: ۲۲؛ ۷: ۱۸-۱۹؛ ۱۱: ۳؛ ۲۶: ۸؛ ۲۹: ۲-۳؛ ۳۴: ۱۱
۲. ظروف کوچک که حاوی متون کتاب مقدس بودند، ۶: ۸؛ ۱۱: ۸
 - a. در بازوی چپ
 - b. در پیشانی
 - c. بر روی چهارچوب درب
۳. عجایب / پیش بینی های انبیاء دروغین که اسرائیل را از عبادت منحصر به فرد یهوه، ۱۳: ۱ الی ۲ باز میدارند.
۴. داوری یهوه در مورد اسرائیل متخلف به عنوان یک اخطار به نسلهای آینده اسرائیل، ۲۸: ۴۶ عمل خواهد کرد.

■ "آیت" به نظر می رسد "آیت" (BDB 65) به عملی معجزه آسا در حضور شاهدان اشاره داشته باشد. این اصطلاح اغلب در کنار "علامت" استفاده می شود.

۱۳: ۲ "آن آیت یا علامت که شما را از آن خبر داده، واقع شود" معجزات به طور خودکار از خدا نیستند (مراجعه شود به خروج ۷: ۱۱، ۲۲؛ متی ۲۴: ۲۴؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۹). این نیز برای پیش بینی دقیق درست است (مراجعه شود به ۱۸: ۲۲).

اگر "پیامبر" تثنیه ۱۸: ۱۸-۱۹ پیش بینی مسیح است، پس این پیامبر دروغین پیش بینی کننده ضد مسیح است (مراجعه شود به ۱۸: ۲۰). "اشتباه" آشکار می شود اگر:

۱. کلام درست به حقیقت نپیوندد
۲. کلام از یهوه نباشد

■ "بیایید تا خدایان غیر را - که شما نمی شناسید - پیروی کنیم؛ بیایید آنها را عبادت نماییم" این دو فعل انحراف پیشنهاد شده از پرستش منحصر به فرد یهوه را ثبت کرده اند:

۱. "بدنبال رفتن" - BDB 229, KB 246, Qal COHORTATIVE. این هشدار مکرر است. ۶: ۱۴؛ ۸: ۱۹؛ ۱۱: ۲۸؛ ۱۳: ۶، ۲، ۱۳؛ ۲۸: ۲۸
۲. "خدمت کردن" - BDB 712, KB 773, Hophal. غیر کامل، استفاده شده در مفهوم منفی. این نیز یک هشدار مکرر است. ۵: ۹؛ ۷: ۴، ۱۶؛ ۸: ۱۹؛ ۱۱: ۱۶؛ ۱۳: ۲، ۶، ۱۳؛ ۱۷: ۳؛ ۲۸: ۱۴، ۳۶؛ ۲۹: ۱۸، ۲۶؛ ۳۰: ۱۷؛ ۳۱: ۲۰

عبارت "بیایید خدایان دیگر را پیروی کنیم" یک هشدار مکرر است، نه فقط در تثنیه، بلکه حتی در ارمیا.

■ "خدایان غیر (که شما نمی شناسید)" مسئله اینجا توانایی نشانه های قدرت نیست بلکه عبادت منحصر به فرد یهوه است. به موضوع خاص در ۴: ۳۵ مراجعه کنید.

۱۳: ۳ "به سخنان آن نبی گوش مگیرید" فعل (Qal, KB 1570, BDB 1033) غیر کامل) اغلب تکرار شیما است، که به این معنی است که «برای شنیدن به منظور انجام دادن». به یادداشت ۴: ۱ مراجعه کنید.

■ "زیرا یهوه خدایان شما را می آزماید" فعل (Piel, KB 702, BDB 650) وجه وصفی) این حقیقت را بیان می کند که خدا انسانها را در شرایط آزمایش یا وسوسه قرار می دهد تا شناخت و تقویت ایمان و اعتماد / اطاعت از او را بیازماید (مراجعه شود به پیدایش ۲۲: ۱-۱۲؛ خروج ۱۵: ۲۵؛ ۱۶: ۴؛ ۲۰: ۲۰؛ تثنیه ۸: ۲، ۱۶؛ داوران ۲: ۲۲؛ ۳: ۱، ۴؛ دوم تواریخ ۳۲: ۳۱). حتی حضور انبیاء دروغین در میان مردم راه الهی برای جدا کردن مؤمنان واقعی از مؤمنان دروغین است. خداوند به خاطر اهداف خود از شر استفاده می کند (مراجعه شود به پیدایش ۳)!

■ "با تمامی دل و تمامی جان خود" به یادداشت ۴: ۲۹ مراجعه شود. این یک استعاره برای وقف کامل است. ز اسرائیل بارها و بارها دعوت شده تا باوقف کامل به عهد و پیمان یهوه با عشق پاسخ دهد (مراجعه شود به ۶: ۵؛ ۷: ۹؛ ۱۰: ۱۲؛ ۱۱: ۱، ۱۳؛ ۲۲: ۱۳؛ ۳: ۱۹؛ ۹: ۳۰؛ ۱۶: ۶، ۲۰).

۱۳: ۱۴ این آیه حاوی مجموعه ای از Qal غیر کامل است، که به عنوان راهنما برای عبادت منحصر به فرد یهوه عمل می کنند:

۱. "پیروی کنید"، BDB 229, KB 246. به ۸: ۶
۲. "ترس"، BDB 431, KB 432
۳. "نگه دارید"، BDB 1036, KB 1581. به ۵: ۲۹؛ ۶: ۲
۴. "گوش دادن"، BDB 1033, KB 1570
۵. "خدمت کردن"، BDB 712, KB 773
۶. "چسباندن"، BDB 179, KB 209

این آیه شبیه به ۶: ۱۳ و ۱۰: ۲۰ است.

۱۳: ۵ "آن نبی یا خواب‌بیننده کشته شود" یهوه نگران آلوده شدن عبادت او است که تثنیه ۱۲ به وضوح نشان می‌دهد. اگر پرستش یهوه در اینجا آلوده شده باشد، عهد جدید واقعی نخواهد بود. خداوند توجه داشت که مردمش پرستش خود را به طریقی که او فرمان داده بود انجام دهند (مراجعه شود به ۴: ۲؛ ۱۲: ۳۲). اگر این عبادت خالص نبود، نتیجه آن مرگ بود که شامل کنعانیان و پیامبران دروغین در اسرائیل بود (مراجعه شود به ۱۳: ۵، ۹، ۱۵). تعصب برای افراد درون جامعه امکان‌پذیر است (مراجعه شود به ۴: ۱۹؛ ۱۳: ۵، ۱۰).

■ "فدیه کرد" این اصطلاح (BDB 804, KB 911, *Qal* وجه وصفی) راهی برای بیان قیمت پرداخت شده برای آزاد کردن کسی از برده داری یا زندان است. به موضوع خاص ۷: ۸ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده): ۱۳: ۶ الی ۱۱

۶ "اگر برادرِ تنی تو یا پسرِ تو یا دخترِ تو یا زنی که هم‌آغوشِ توست یا رفیقِ تو که همچون جان خویش عزیزش می‌داری، تو را در نهبان فریفته سازد و بگوید: "بیا تا رفته، خدایان غیر را عبادت کنیم"، که نه شما آنها را می‌شناسید و نه پدرانِتان،^۷ از خدایان اقوامی که اطراف شمایند، خواه نزدیک به شما و خواه دور، از یک کران زمین تا کران دیگر،^۸ تسلیم او شوید و سخنش را گوش مگیرید. چشمان شما بر او شفقت نکند و دل بر وی مسوزانید و او را پنهان مکنید.^۹ بر شماست که او را بکشید. نخست، خود دست به کشتنش دراز کنید، و پس از شما، تمامی جماعت.^{۱۰} او را سنگسار کنید تا بمیرد، زیرا بر آن شد که شما را از یهوه خدایتان که شما را از سرزمین مصر، از خانهٔ بندگی، بیرون آورد، منحرف سازد.^{۱۱} و چون قوم اسرائیل جملگی بشنوند، خواهند ترسید، و دیگر بار کسی در میان شما مرتکب این شرارت نخواهد شد.

۱۳: ۶، ۸ "اگر برادرِ تنی تو یا پسرِ تو یا دخترِ تو یا زنی که هم‌آغوشِ توست یا رفیقِ تو که حتی کسی که دوست داشتنی است، دوست یا دوست دوست شما باشد، تلاش می‌کند تا شما را به پرستش خدای دیگری بسپارد، اسرائیل وفادار باید آنها را به جامعه تحویل دهد تا سنگسار شوند (مراجعه شود به آیات ۱۰-۹). این قلب مسئولیت پیمان فردی است. این یک اظهار رادیکال در زمینه ساختار فرهنگی است که خانواده مهم‌ترین آن است (متی ۱۰: ۳۴-۳۹؛ لوقا ۱۴: ۲۷-۲۵).

۱۳: ۶ "بیا تا رفته، خدایان غیر را عبادت کنیم" این افعال هر دو *Qal* COHORTATIVES هستند:

۱. "برو" - BDB 229, KB 246
۲. "خدمت کن" - BDB 712, KB 773

آنها به عنوان استعاره جمعی برای پرستش هستند.

۱۳: ۷ "از خدایان اقوامی که اطراف شمایند، خواه نزدیک به شما و خواه دور، از یک کران زمین تا کران دیگر" این متن تفسیرهای مختلفی دارد. این عبارت میتواند به موارد زیر اشاره کند:

۱. خدایان کنعانی، چه در شمال و چه در جنوب کنعان ("زمین" = "سرزمین")
۲. خدایان خارجی، چه در بین‌النهرین و چه در فلسطین ("نزدیک به شما یا دور از شما")
۳. احتیاط خاص در برابر عبادت خدایان عرفانی، چه خورشید، ماه، ستاره‌ها، سیارات، صور فلکی، ستاره‌های دنباله دار، ستاره‌های تیرانداز، نواز، خسوف و غیره (چیزهایی که بالا رفته یا غروب میکنند)

۱۳: ۸ این آیه فهرست (یک سری از *Qal* غیر کامل منفی) چگونه یک پیرو واقعی یهوه باید با یک پیرو خدای خارجی برخورد کند:

۱. شما نباید تسلیم او بشوید- BDB 2, KB 3
۲. شما نباید به او گوش دهید - BDB 1033, KB 1570
۳. نباید با ترحم به او نگاه کنید - BDB 299, KB 298, به ۷: ۲، ۱۶
۴. نباید او را ببخشید - BDB 328, KB 328, به اول سموئیل ۱۵: ۳ مراجعه شود
۵. شما نباید او را پنهان کنید - BDB 491, KB 487 (به معنای واقعی کلمه "پوشش")

فقط یک نظر مختصر در مورد شماره ۳. این شکل یک اصطلاح برای "اجازه ندهید که احساسات انسانی شما بر اعمال شما تأثیر بگذارند". چند بار در تنبیه ۷: ۱۶؛ ۱۳: ۸؛ ۱۹: ۱۳، ۲۱؛ ۲۵: ۱۲ یافت شده است (مراجعه شود به NIDOTTE، جلد ۲، صفحه ۵۰).

۱۳: ۹ "بر شماست که او را بکشید. نخست، خود دست به کشتنش دراز کنید" در نسخه MT اصطلاح "سنگ" در این آیه وجود ندارد، هرچند که مطمئناً روش مرگ است که به آن اشاره شده است (مراجعه شود به آیه ۱۰). MT دارای *Qal* نامحدود مطلق و *Qal* غیر کامل از فعل "کشتن" BDB 246. KB 255 است (به عنوان مثال، "قطعا کشتن")، که نشان دهنده تأکید است.

کسی که اولین شاهد علیه کسی بود، اولین کسی بود که باید نخستین سنگ را بزند (مراجعه شود به ۱۰: ۱۷؛ ۷). اگر کسی در مورد یکی از متهمان دروغ گفت، پس او مرتکب قتل میشود (مراجعه شود به ۵: ۲۰).

۱۳: ۱۰ "او را سنگسار کنید تا بمیرد" نسخه MT دارای فعل "سنگسار کردن تا مرگ" (BDB 709, KB 768, *Qal* کامل) و اصطلاح "سنگ" (BDB 6)، که به معنای واقعی کلمه "سنگ با سنگ" سنگ است. سنگسار مجازات اعدام بود توسط کلیه جوامع پیرو پیمان انجام میشد (لاویان ۲۰: ۲، ۲۷: ۲۴؛ ۲۳-۱۳؛ اعداد ۱۵: ۳۶-۳۲؛ تنبیه ۱۳: ۱۰؛ ۲۱: ۲۱؛ یوشع ۷: ۲۲-۲۶).

این اصطلاح معمولی برای مجازات قضایی اجباری نیست. این اصطلاح از ضرورت و پاک سازی رادیکال بد است (مراجعه شود به خروج ۳۲: ۲۷؛ لاویان ۲۰: ۱۵، ۱۶؛ اعداد ۲۵: ۵؛ تنبیه ۱۳: ۱۰؛ حزقیال ۹: ۶). افراد توسط جامعه سنگسار شدند:

۱. بت پرستی، لاویان ۲۰: ۲-۵ (همچنین احتمالاً ۶-۸)؛ تنبیه ۱۳: ۱-۵؛ ۱۷: ۲-۷
۲. کفر، لاویان ۲۴: ۱۰-۲۳؛ اول پادشاهان ۱۱-۱۴؛ لوقا ۴: ۲۹؛ اعمال رسولان ۷: ۵۸ (هر دو انعکاس خروج ۲۲: ۲۸ هستند)؛ همچنین توجه داشته باشید یوحنا ۵۹: ۸؛ ۳۱: ۱۰؛ ۱۱: ۸
۳. رد اقتدار والدین، تنبیه ۲۱: ۱۸-۲۱ (احتمالاً لاویان ۲۰: ۹)
۴. بی‌وفایی در زناشویی، تنبیه ۲۲: ۲۲، ۲۳-۲۷ (احتمالاً لاویان ۲۰: ۱۰-۱۶)
۵. خیانت (نافرمانی آگاهانه نسبت به یهوه)، یوشع ۷

"از راه به در کردن"	NASB
"گمراه کردن"	NKJV
"تلاش کردن برای منحرف کردن شما"	NRSV
"تلاش کردن برای هدایت شما به سمتی دیگر"	TEV
"تلاش برای منحرف کردن شما"	NJB

این فعل (BDB 623, KB 673, *Hiphil* ساختار نامحدود) است که به معنای "رانده شدن" است. این پیامبران دروغین (آیه ۱) و اعضای ظاهرا پیمان (آیه ۶) سعی داشتند مومنین را از یهوه به سوی سایر خدایان قلبی منحرف کنند. این فعل (مراجعه شود به آیات ۵، ۱۲، ۴: ۱۹؛ دوم پادشاهان ۱۷: ۲۱) همسوبا "جلب" (BDB 694, KB 749, *Hiphil* غیر کامل) از آیه ۶ است. جالب است که این همان عبری ریشه است که برای توصیف تبعید (یعنی پراکندگی) استفاده می شود.

۱۳: ۱۱ در مجازات بیشتر نسبت به جنبه تنبیهی فرد وجود دارد. کسانی که شورش می کنند از عواقب آن رنج می برند (به عنوان مثال سنگسار)، اما برای کسانی که شاهد یا شنوای مجازات می باشند، عامل بازدارنده ای نیز وجود دارد (مراجعه شود به ۱۷: ۱۲-۱۳؛ ۱۹: ۱۵-۲۱؛ ۲۱: ۱۸-۲۱؛ رومیان ۱۳: ۴).

۱۲ «اگر درباره یکی از شهرهایی که یهوه خدایتان برای سکونت به شما می‌دهد، بشنوید که^{۱۳} برخی اشخاص فاسد از میان شما بیرون رفته، مردمان شهر را منحرف ساخته و گفته‌اند: "بیایید تا رفته خدایان غیر را - که شما نمی‌شناسید - عبادت کنیم،"^{۱۴} آنگاه تفحص و تحقیق کرده، به دقت پرس و جو کنید. اگر دیدید آن امر صحت دارد و شکی نیست که آن عمل کراهت‌آور در میان شما رخ داده است،^{۱۵} به یقین باید مردمان آن شهر را از دم تیغ بگذرانید. شهر را با هر آنچه در آن است همراه چارپایانش، از دم تیغ گذرانده، به نابودی کامل بسپارید.^{۱۶} همه غنایم آن را در وسط میدان شهر گرد آورده، شهر را با همه غنایم برای یهوه خدایتان چون قربانی تمام‌سوز، به آتش بسوزانید، و برای همیشه تلی باشد و دیگر بار ساخته نشود.^{۱۷} از چیزهایی که به نابودی کامل سپرده شده‌اند چیزی به دستتان نچسبد، تا خداوند از شدت خشم خود برگشته، بر شما رحم کند و شفقت نماید و بر شمارتان بیفزاید، همان‌گونه که برای پدران‌تان سوگند خورده بود.^{۱۸} این در صورتی است که به صدای یهوه خدایتان گوش فرا داده، همه فرمانهایش را که من امروز به شما امر می‌فرمایم نگاه دارید و آنچه را که در نظر یهوه خدایتان درست است، به جای آرید.

۱۳:۱۳ "اشخاص فاسد" به معنای واقعی کلمه این به معنی "پسران بیلیال" (BDB 116) است. کلمه عبری به معنای "بی ارزش" یا "خوب برای هیچ چیز" (مراجعه شود به داوران ۱۹: ۲۲؛ ۲۰: ۱۳؛ اول سموئیل ۱۰: ۲۷؛ ۳۰: ۲۲؛ اول پادشاهان ۲۱: ۱۰، ۱۳؛ امثال ۶: ۱۲). در دوران عهد جدید، Belial با شیطان مترادف شد (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۶: ۱۵).

■ "منحرف ساخته" به یادداشت آیه ۱۰ توجه کنید.

۱۳:۱۴ این آیه یک مجموعه از افعال تحقیق کردن (همه *Qal* کامل) را فهرست می‌کند:

۱.	NASB	"تحقیق"
	NKJV, NRSV	"تفحص"
	NJB	"مورد را موشکافی کردن"
	KB 233, BDB 205	فعل است، به معنی "بررسی"، مراجعه شود به ۱۷: ۴، ۹؛ ۱۸: ۱۹
۲.	NASB, NKJV	"جستجو کردن"
	NJB	"بررسی کردن"
	KB 347, BDB 350	فعل است، به معنی "جستجو" مراجعه شود به مزامیر ۱۳۹: ۱، ۲۳؛ امثال ۱۷: ۱۸
۳.	NASB	"رسیدگی به طور کامل"
	NKJV	"تحقیق کردن"
	NJB	"با بالاترین دقت جستجو کردن"

این ترکیبی از BDB 981، KB 1371، *Qal* کامل، "پرس و جو" و BDB 405، KB 408، *Hiphil* نامحدود مطلق، "کاملاً" است ۱۷: ۴؛ ۱۹: ۸

۱۳:۱۵ "باید به نابودی کامل بسپارید" این عبارت «نابودی کامل» (BDB 355) به معنای "کلا برای تخریب به خدا داده شده است." به یادداشت ۳: ۶ مشاهده کنید. اگر یهودیان دیگر خدایان را پرستش کنند، همین نتیجه را بابت بت‌ها تحمل میکنند.

۱۶:۱۳

NASB	"برای همیشه نابود کنید"
NKJV	"برای همیشه تلی باشد"
NRSV	"باید یک مخروطه همیشگی باشد"
TEV	"باید برای همیشه به عنوان مخروطه باقی بماند"
NJB	"شما باید آن را تحت لعنت تخریب بگذارید"

این آخرین عبارت یک اصطلاح عبری برای لعنت بود (به عنوان مثال، یوشع ۸: ۲۸؛ ارمیا ۴۹: ۲). برای مفهوم "برای همیشه"، موضوع خاص در ۴:

۱۶:۱۳ "تحت ممنوعیت قرار دهید" (این عبارت در نسخه فارسی ترجمه نشده است) این مفهوم عبری است که فداکاری "جنگ مقدس" را به او اختصاص می دهد (BDB 356). چیزی که در اینجا مورد بررسی قرار می گیرد (و در مقابل ۱۷) در یوشع ۶-۷ رخ می دهد!

۱۷:۱۳ الی ۱۸ به روند فکری توجه کنید:

۱. بت پرستی سزاوار داوری است (به عنوان مثال، جنگ مقدس، همه چیز که تنفس می کند، می میرد)، آیات ۱۲ الی ۱۵
۲. تمام خرابه های شهر به یهوه به عنوان یک پیشکشی سوخته (به عنوان مثال، در جنگ مقدس، همه اشیاء با ارزش به یهوه هدیه میشوند)، آیات ۱۶ الی ۱۷
۳. اطاعت نعمت به ارمغان می آورد، آیات ۱۷ الی ۱۸
 - a. او از خشم سوزان خود برمیگردد
 - b. او رحمت را نشان می دهد، مشاجره شود به ۳:۳۰
 - c. او دلسوز است (از همان ریشه فوق، BDB 933)
 - d. او فراوانی به ارمغان می آورد
 - e. او به سوگند خود به پدرانمان عمل میکند
۴. برکت، به اطاعت بستگی دارد، آیه ۱۸

■ "آنچه را که در نظر یهوه خدایان درست است، به جای آرید" این عبارت در تنبیه چندین بار اتفاق می افتد (مراجعه شود به ۶: ۱۸، ۱۲: ۲۸؛ ۱۳: ۱۸). این در اول پادشاهان ۱۱: ۳۸؛ ۱۴: ۸؛ ۱۵: ۱۱؛ ۲۲: ۴۳؛ دوم پادشاهان ۱۲: ۳ نیز رخ میدهد. یهوه استاندارد عدالت و پارسایی است که توسط همه تحت آن مورد قضاوت قرار میگیرند. به موضوع خاص: پارسایی در ۱: ۱۶ مراجعه کنید.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا این فصل در برخورد با ادیان دیگر بسیار شدید است؟
۲. آیا این فصل می تواند مبنای توافق ما با سایر ادیان در روزگار ما باشد؟
۳. چگونه یک سخنگوی دروغین برای خدا را شناسایی می کنید؟ در مورد معجزات چطور؟
۴. مفهوم عهد عتیقی مشارکتی (یعنی یکی اثرات همه)، که به بسیاری از سوالات در مورد عهد جدید پاسخ میدهد را توضیح دهید.

تثنيه ۱۴

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
عزاداری نامناسب ۱:۱۴ الی ۲	شیوه زندگی یک فرد مقدس ۱:۱۴ الی ۲	اعمال عزاداری ممنوعه ۱:۱۴ الی ۲	علیه اعمال بت پرستی ۱:۱۴ الی ۲
گوشت پاک و ناپاک ۳:۱۴ الی ۸		حیوانات پاک و ناپاک ۳:۱۴ الی ۸	حیوانات پاک و ناپاک ۳:۱۴ الی ۸
۹:۱۴ الی ۱۰	۹:۱۴ الی ۱۰	۹:۱۴ الی ۱۰	۹:۱۴ الی ۱۰
۱۱:۱۴ الی ۲۰	۱۱:۱۴ الی ۲۰	۱۱:۱۴ الی ۱۸ ۱۹:۱۴ الی ۲۰	۱۱:۱۴ الی ۲۰
۲۱:۱۴	۲۱:۱۴ الف ۲۱:۱۴ ب	۲۱:۱۴ الف ۲۱:۱۴ ب	۲۱:۱۴ الف ۲۱:۱۴ ب
اصول عشریه ۲۲:۱۴ الی ۲۷		قانون عشریه ۲۲:۱۴ الی ۲۶ ۲۷:۱۴ الی ۲۹	عشریه سالانه ۲۲:۱۴ الی ۲۳ ۲۴:۱۴ الی ۲۷ عشریه سال سوم ۲۸:۱۴ الی ۲۹
۲۸:۱۴ الی ۲۹	۲۸:۱۴ الی ۲۹		۲۸:۱۴ الی ۲۹

مطالعه حلقه^{۱۴} سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

- A. تثنيه ۱:۱۴-۲ تایید اولیه است که اسرائیل، به عنوان مردم منحصر به فرد یهوه (یعنی خروج ۱۹: ۵-۶)، باید مانند آن زندگی می کنند!
- B. تثنيه ۱:۱۴-۳:۱۶-۱۷ خلاصه ای از برخی از الزامات اصلی قوم خداوند است که در عهد و پیمان خروج و اعداد قرار داده شده اند.
 ۱. مواد غذایی پاک در برابر مواد ناپاک در ۱:۱۴-۲۱ در ابتدا در لاویان ۱:۱۱-۲۳ یافت می شود.
 ۲. عشریه در ۱:۱۴-۲۲-۲۹ در اصل در اعداد ۱۸: ۲۱ الی ۲۹ توضیح داده شده است.
 ۳. لغو بدهی در ۱:۱۵-۱۱ در اصل در لاویان ۲۸: ۸-۳۸ داده شده است.
 ۴. آزاد کردن برده های عبری در ۱:۱۵-۱۲-۱۸ در اصل در لاویان ۲۵: ۳۸-۵۵ داده شده است.
 ۵. بازنشسته شدن اولین باردار در ۱:۱۵-۱۹-۲۳ در اصل خروج ۱۳: ۱-۱۶ داده شده است.
 ۶. سه جشن سالانه زائرین ۱:۱۶-۱۷ در ابتدا در لاویان ۲۳: ۴-۸ و همچنین اعداد ۲۸: ۱۶ الی ۲۹: ۴۰ داده شده است.
- (طرح کلی از *Old Testament Theology*، توسط Paul R. House، ص ۱۸۴)
۷. خلاصه ماهیت تثنيه به وضوح دیده می شود. اغلب قوانین برای محیط جدید کمی تغییر کرده است.

باید مجدداً بیان شود که عصر مدرن از چگونگی، چه زمانی، یا چرایی ساختار کتاب‌های عهد عتیق اطلاعی ندارند.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱:۱۴ الی ۲

۱ «شما فرزندان یهوه خدای خود هستید. پس برای مردگان، خویشتن را مجروح مسازید و مابین چشمان خود را متراشید، زیرا شما برای یهوه خدایتان قومی مقدسید، و خداوند از میان تمامی قوم‌های روی زمین، شما را برگزیده است تا قومی که گنج اوست باشید.

۱:۱۴ " شما فرزندان یهوه خدای خود هستید " توجه کنید که استعاره‌های خانوادگی به عنوان اصطلاحات میثاق (۱: ۳۱، ۵: ۸، ۵: ۳۲) استفاده می‌شود. به موضوع خاص: پدر و مادری خدا در ۸: ۵ مراجعه کنید. توجه داشته باشید سه عنوان ویژه برای قوم اسرائیل در آیه ۱-۲ استفاده می‌شود.

■ "خویشتن را مجروح مسازید" فعل Hithpoel, KB 177, BDB 151 (یک نوع نادر از ساقه Hithpael) غیر کامل است و اغلب در "gashing" یا "برش" متون یافت می‌شود. این یک عمل عبادت بت پرستانه بود (یا توجه به خدایان را جلب می‌کرد یا موجب عزاداری برای مرده‌ها شد، مراجعه شود به لایوان ۱۹: ۲۸؛ ۲۱: ۵؛ اول پادشاهان ۱۸: ۲۸؛ ارمیا ۱۶: ۶؛ ۴۱: ۵؛ ۴۷: ۵؛ ۴۸: ۳۷).

موضوع خاص: مراسم عزاداری

SPECIAL TOPIC: GRIEVING RITES

اسرائیلیها برای نشان دادن اندوه خود برای مرگ کسی که دوست دارند و برای توبه فردی به راه‌های مختلف ابراز می‌دارند:

۱. پاره کردن لباس بیرونی، پیدایش ۳۷: ۲۹ و ۳۴، ۴۴: ۱۳، داوران ۱۱: ۳۵، دوم سموئیل ۱: ۱۱، ۳: ۳۱، اول پادشاهان ۲۱: ۲۷، یعقوب ۱: ۱۰
۲. پوشیدن لباسی از جنس کرباس، پیدایش ۳۷: ۳۴، دوم سموئیل ۳: ۳۱، اول پادشاهان ۲۱: ۲۷، ارمیا ۴۸: ۳۷
۳. درآوردن کفش، دوم سموئیل ۱۵: ۳۰، اشعیا ۲۰: ۳
۴. گذاشتن دست بر روی سر، دوم سموئیل ۱۳: ۱۹، ارمیا ۲: ۳۷
۵. ریختن خاک بر سر، یوشع ۷: ۶، اول سموئیل ۴: ۱۲، نحمیا ۹: ۱
۶. نشستن بر روی زمین، مراثی ارمیا، ۲: ۱۰، حزقیال ۲۶: ۱۶، (دراز کشیدن بر روی زمین، دوم سموئیل ۱۲: ۱۶)، اشعیا ۴۷: ۱
۷. بر سینه زدن، اول سموئیل ۲۵: ۱، دوم سموئیل ۱۱: ۲۶، نحمیا ۲: ۷
۸. بریدن بدن، تثنیه ۱۴: ۱، ارمیا ۱۶: ۶، ۴۸: ۳۷
۹. روزه گرفتن، دوم سموئیل ۱: ۱۲، ۱۶: ۱۶ و ۲۱، اول پادشاهان ۲۱: ۲۷، اول تواریخ ۱۰: ۱۲، نحمیا ۱: ۴
۱۰. گریه کردن، دوم سموئیل ۱: ۱۷، ۳: ۳۱، دوم تواریخ ۳۵: ۲۵
۱۱. کچلی (کندن یا تراشیدن موهای سر) ارمیا ۴۸: ۳۷
۱۲. کوتاه کردن ریش، ارمیا ۴۸: ۳۷
۱۳. پوشاندن سر یا صورت، دوم سموئیل ۱۵: ۳۰، ۱۹: ۴

■ "مابین چشمان خود را متراشید" (این طاس کردن، BDB 901) همچنین به مراسم عزاداری ملت‌های اطراف اشاره می‌کند (مراجعه شود به ارمیا ۱۶: ۶؛ ۴۱: ۵؛ حزقیال ۲۷: ۳۱؛ ۴۴: ۲۰). در مقابل، (۱) کشیشان اسرائیل اجازه ندادند که اصلاً بتراشند (مراجعه شود به لایوان ۲۱: ۵) و (۲) اسرائیلیها حتی اجازه مرتب کردن ریش خود را ندارند (یعنی لایوان ۱۹: ۲۷). بسیاری از قوانین اسرائیل در مخالفت مستقیم با شیوه‌های معمول کنعانیان داده شده است!

■ "پس برای مردگان" ادای سوگند یاد شده به شرح زیر است:

۱. پرستش اجداد
۲. عبادت بعل (در حال مرگ [زمستان] و در حال ظهور [بهار] خدای طبیعت پانتئون کنعانی)

۱۴: ۲ "قوم مقدس" این مفهوم مربوط به وظیفه اسرائیل برای نشان دادن یهوه و مسیح او است (مراجعه شود به خروج ۱۹: ۶؛ تثنیه ۷: ۶). موضوع خاص

تثنيه نوعی زبان میثاق است که خدای خود را "خداوند، خدای خود" و "مقدس"، "انتخابی"، "گنج ویژه" مردم، توصیف می کند (مراجعه شود به ۴: ۲۰: ۷: ۱۴: ۲: ۲۶: ۱۸: ۲۸: ۹: ۲۹: ۱۲-۱۳). همچنین به ارمیا توجه کنید (مراجعه شود به ۷: ۲۳، ۱۱: ۴، ۱۳: ۱۱، ۲۴: ۷، ۲۲: ۳۰، ۳۱: ۳۳، ۳۸: ۳۲). و البته، چه کسی که می تواند هوشع ۱ الی ۳ را فراموش کند!

■ "شما را برگزیده است" فعل (Qal، KB 119، BDB 103) در مورد حاکمیت خدا استفاده می شود، انتخاب:

۱. ابراهیم، پیدایش ۱۲: ۱؛ نه ۹: ۷
۲. ریش سفیدان، تثنيه ۷: ۸
۳. نسل پدرسالارها، تثنيه ۴: ۳۷؛ ۱۰: ۱۵
۴. اسرائیل، تثنيه ۷: ۶؛ مزامیر ۱۳۵: ۴؛ اشعیا ۴۴: ۱، ۸: ۴۳؛ ۱۰: ۴۳؛ حزقیال ۲۰: ۵
۵. جشوران (اسرائیل یا اورشلیم)، تثنيه ۳۲: ۱۵؛ ۳۳: ۵، ۲۶: ۲؛ اشعیا ۴۴: ۲
۶. یک پادشاه اسرائیلی (نماد حکومت یحیی، که داوود را [از اول سموئیل (۱۰: ۲۴، ۱۶: ۸، ۹: ۱۰؛ دوم سموئیل، ۶: ۲۱)، که به شکل یک مسیحیت تبدیل شد)، تثنيه ۱۷: ۱۴ الی ۱۷
۷. به نام او محل سکونت تعیین کنید (یعنی پناهگاه مرکزی)، تثنيه ۱۲: ۵، ۱۱، ۱۴، ۱۸، ۲۱، ۲۶: ۱۴؛ ۲۴: ۱۵؛ ۲۰: ۱۶؛ ۲، ۶، ۷، ۱۱، ۱۵: ۱۷؛ ۸، ۱۰: ۳۱؛ ۱۱ حاکمیت و هدف خداوند در انتخاب او از اسرائیل بیان شده است. "انتخاب" خدا در عهدعتیق همیشه مربوط به خدمت است، لزوماً نجات نیست، همانطور که در عهد جدید است. اسرائیل باید یهوه را به تمام جهان نشان دهد، به طوری که تمام جهان ممکن است نجات یابد (مراجعه شود به پیدایش ۱۲: ۳؛ نقل شده در اعمال رسولان ۳: ۲۵ و غلاطیان ۳: ۸). موضوع خاص را در ۴: ۶ مطالعه کنید.

■ "از میان تمامی قومهای روی زمین" اصطلاح "مالکیت" (BDB 688) به معنای گنج ویژه ای است (مراجعه شود به خروج ۱۹: ۵؛ مزامیر ۱۳۵: ۴؛ ملاکی ۳: ۱۷). این عبارت در تثنيه عادی است (مراجعه شود به ۷: ۶؛ ۱۴: ۲؛ ۲۶: ۱۸). لطفاً موضوع خاص: بشارتهای انجیلی باب در ۴: ۶ را مطالعه کنید! از این به بعد، روش تفسیر کتاب مقدس را می بینم! این مرکز جامع جهان بینی من (به عنوان مثال، کمیسیون عالی) را نشان می دهد!

NASB (به روز شده): ۱۴: ۳ الی ۸

۳ «هیچ چیز کراهت آور را نخورید. ۴ این است چارپایانی که می توانید بخورید: گاو، گوسفند، بز، آهو، غزال، گوزن، بز کوهی، بز وحشی، غزال وحشی و قوچ کوهی. ۶ هر حیوان شکافته سُم را از چارپایان که سُمش به دو بخش شکافته باشد و نشخوار کند، می توانید بخورید. ۷ اما از میان حیوانات نشخوارکننده یا شکافته سُم اینها را نباید خورد: شتر، خرگوش درازگوش و خرگوش کوتاه گوش، زیرا گرچه نشخوار می کنند ولی شکافته سُم نیستند، و از این رو بر شما حرامند؛ ۸ و خوک، زیرا گرچه شکافته سُم است، اما نشخوار نمی کند، و از این رو بر شما حرام است. گوشت چنین حیواناتی را نخورید و به لاشه آنها نیز دست نزنید.»

۱۴: ۳ "نخورید" (در نسخه انگلیسی "نباید بخورید" برای تاکید آمده که در ترجمه فارسی، نباید حذف و حالت تاکیدی از بین رفته است) آیات ۳-۲۱ منعکس کننده لایوان ۱۱: ۲ الی ۱۹ هستند، اما با تفاوتهایی. تفاوت توضیحاتی مانند این، بسیار دشوار بوده و به گمانه زنی از منابع متعدد و بسیار متفاوت نیاز است. توجه داشته باشید فعل "خوردن" (KB 46، BDB 37) در این فصل ۱۷ بار استفاده شده است. به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: قوانین غذایی عهد عتیق

SPECIAL TOPIC: THE OT FOOD LAWS

به نظر من، این قوانین غذایی (لایوان ۱۱؛ تثنيه ۱۴) در درجه اول به دلایل بهداشتی (به عنوان مثال، Maimonides، راهنمای ۳: ۴۸؛ Kiddushin 49b [تراکت ظلمودی]) داده نمی شود، بلکه به دلایل الهیاتی. اسرائیلیان هیچ ارتباطی با کنعانیان ندارند (اشعیا ۶۵: ۴؛ ۶۶: ۳، ۱۷). بسیاری از مقررات مربوط به اسرائیل از طریق موسی مربوط به غذا خوردن، اجتماعی شدن و عبادت کنعانیان است (به عنوان مثال، خروج ۲۳: ۸). در مورد اینکه آیا این قوانین مربوط به غذا برای مؤمنان عهد جدید الزام آور هستند یا حتی مفید هستند، من می گویم نه! نه! نه! اینها دلایل من هستند:

۱. عیسی قوانین غذا را به عنوان راهی برای برخورد با خدا، مرقس ۷: ۱۴-۲۳ رد کرد (مطمئناً نظر پطرس یا یوحنا مرقس در آیه ۱۹ به همان اندازه تحت الهام است)

۲. این سؤال به موضوع شورای اورشلیم در اعمال رسولان ۱۵ مربوط می شود، جایی که تصمیم گرفته شد که غیر یهودیان مجبور نیستند از قوانین فرهنگی عهد عتیق پیروی کنند (مراجعه شود به آیه ۱۹). آیه ۲۰ قانون غذایی نیست، بلکه دادن امتیاز به یهودیانی است که ممکن است در کلیساهای غیر یهودیان باشند.
۳. تجربه پطرس در اعمال رسولان ۱۰ در Joppa در مورد غذا نیست، بلکه در مورد پذیرش همه مردم است، با این حال روح القدس از ناسازگاری قانون مواد غذایی به عنوان نماد برای آموزش پطرس استفاده کرد!
۴. بحث پولس در مورد ایمان "ضعیف" و "قوی" به ما هشدار می دهد که تفسیر شخصی خود را، به ویژه قانون عهد عتیق، بر همه مؤمنان دیگر (رومیان ۱۴: ۱-۱۵: ۱۳؛ من قرنتیان ۸-۱۰) نباید بر دیگران تحمیل کنیم.
۵. هشدارهای پولس در مورد قانونگرایی و قضاوت در ارتباط با معلمان دروغین عرفان که در کل ۲: ۱۶-۲۳ ثبت شده است باید برای همه مؤمنان در هر سنی، هشداری باشد!

موضوع خاص: اعمال شنیع

SPECIAL TOPIC: ABOMINATIONS

"عمل شنیع" (BDB 1072) می تواند به چندین مورد اشاره کند:

۱. موضوعات مرتبط با مصریان
 - a. آنها از غذا خوردن با یهودیان بیزار بودند، پیدایش ۴۳: ۲۲
 - b. آنها چوپانان را نفرین می کنند، پیدایش ۴۶: ۳۴
 - c. آنها از قربانی کردن یهودیان بیزار بودند، خروج ۸: ۲۶
۲. چیزهای مربوط به احساس یهوه نسبت به اقدامات اسرائیل
 - a. مواد غذایی ناپاک، تثنیه ۱۴: ۲
 - b. بت ها، تثنیه ۷: ۲۵؛ ۱۸: ۹، ۱۲؛ ۲۷: ۱۵
 - c. ارواح کفار، تثنیه ۱۸: ۹، ۱۲
 - d. سوزاندن کودکان برای مولک، لایوان ۱۸: ۲۱-۲۲؛ ۲۰: ۲-۵؛ تثنیه ۱۲: ۳۱؛ ۱۸: ۹، ۱۲؛ دوم پادشاهان ۱۶: ۳؛ ۱۷: ۱۷-۱۸؛ ۲۱: ۶؛ ارمیا ۳۲: ۳۵
 - e. بت پرستی کنعانی، تثنیه ۱۳: ۱۴؛ ۱۷: ۴؛ ۲۰: ۱۷-۱۸؛ ۳۲: ۱۶؛ اشعیا ۴۴: ۱۹؛ ارمیا ۱۶: ۱۸؛ حزقیال ۵: ۱۱؛ ۶: ۹؛ ۱۱: ۱۸
 - f. قربانی کردن حیوانات معیوب، تثنیه ۱۷: ۱ (مراجعه شود به ۱۵: ۱۹-۲۳؛ ملاکی ۱: ۱۲-۱۳)
 - g. قربانی کردن برای بت ها، ارمیا ۴۴: ۴ الی ۵
 - h. ازدواج مجدد زنانی که پیش از این طلاق گرفته اند، تثنیه ۲۴: ۲
 - i. پوشیدن لباس های مردانه توسط زنان (احتمالاً عبادت کنعانی)، تثنیه ۲۲: ۵
 - j. پول از فحشاء (عبادت کنعانی)، تثنیه ۲۳: ۱۸
 - k. بت پرستی اسرائیل، ارمیا ۲: ۷
 - l. همجنسگرایی (احتمالاً عبادت کنعانی)، لایوان ۱۸: ۲۲؛ ۲۰: ۱۳
 - m. استفاده از وزن نادرست، تثنیه ۲۵: ۱۵ الی ۱۶؛ امثال ۱۱: ۱؛ ۲۰: ۲۳
 - n. نقض قوانین مربوط به مواد غذایی (احتمالاً عبادت کنعانی)، تثنیه ۱۴: ۳
۳. نمونه هایی از ادبیات حکمت
 - a. امثال ۳: ۳۲؛ ۶: ۱۶-۱۹؛ ۱۱: ۱؛ ۲۰: ۱۲؛ ۲۲: ۱۵؛ ۲۸: ۹، ۱۵؛ ۲۶: ۱۶؛ ۵: ۱۷؛ ۱۰: ۲۰؛ ۲۳: ۲۱؛ ۲۷: ۲۸؛ ۹
 - b. مزامیر ۸: ۸۸
 - c. یعقوب ۳۰: ۱۰
۴. یک اصطلاح مکرر اسکاتولوژیک "عمل شنیع نابودی" وجود دارد که در دانیال مورد استفاده قرار می گیرد (مراجعه شود به ۹: ۲۷؛ ۱۱: ۳۱؛ ۱۲: ۱۱). به نظر می رسد به سه مورد مختلف اشاره میکند (تحقق چندین نبوت):
 - a. آنتیوخوس چهارم اپیفانس دوره تقابلی مکابی (اول مکابیان ۱: ۴۵ و ۵۹؛ دوم مکابیان ۶: ۱-۲)

- b. ژنرال رومی (بعدها امپراتور)، تیتوس، که اورشلیم را غارت کرد و معبد را در ۷۰ میلادی نابود کرد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۱۵؛ انجیل مرقس ۱۳: ۱۴؛ انجیل لوقا ۲۰: ۲۰)
- c. یک رهبر جهانی در آخر زمان به نام "مرد بی قانونی" (مراجعه شود به دوم تسالونیکیان ۲: ۳-۴) و یا "ضد مسیحی" (مراجعه شود به اول یوحنا ۲: ۱۸؛ ۴: ۳؛ مکاشفه ۱۳)

■ "چیزهای مکروه" این عبارت (BDB 481 CONSTRUCT 1072) نیز در تثنیه ۱۴: ۳ استفاده می شود.

۱۴: ۵ "آهو، غزال، گوزن، بز کوهی، بز وحشی، غزال وحشی و قوچ کوهی" اینها حیوانات وحشی هستند که برای قربانی کردن ناپاک هستند نه برای خوردن. آنها در لاویان ۱۱ ذکر نشده اند، زیرا آنها در مصر ناشناخته بودند. برای عصر مدرن، چندین مشکل برای شناسایی به طور خاص وجود دارد.

۱۴: ۶ "هر حیوان شکافته سُم را از چارپایان که سُمش به دو بخش شکافته باشد و نشخوار کند" این دستورالعمل اساسی برای حیوان و جانور پاک داده شده در لاویان ۱۱: ۴ است. عبارت "تقسیم کننده" یک فرم شدید (فعل) BDB 828، KB 969، Hifiil PERFECT CONSTRUCT با اسم BDB 828 به صورت آیه ۷ است. برای این توضیح، حالت دوم تشدید میشود (فعل) BDB 1042، KB 1608، Qal وجه وصفی با ساختار فعال با اسم BDB 1043). این توصیف بسیار مشخص و واضح است.

■ بعضی از حیواناتی که تنها بخشی از دو پیش نیاز را شامل می شوند ("دو قسمت بودن سم" و "نشخوار کردن") در آیه ۷ فهرست شده اند.

۷: ۱۴

"شاپشان"	NASB
"خرگوش کوهی"	NKJV
"گورکن کوهی"	NRSV
"کنی"	LXX, NJB, NIV
"دمام"	JPSOA

این حیوان (BDB 1050 I) ظاهراً در لاویان ۱۱: ۶ به عنوان "خرگوش" ذکر شده است. جالب است که لاویان می گوید (همانطور که در اینجا فرض میشود) که خرگوش نشخوار کننده است. این مکان خوبی برای یادآوری خوانندگان است که اسرائیلی ها دانش خود را بر طبیعت بر ویژگیهای قابل مشاهده (زبان پدیداری شناختی) پایه گذاری می کنند. خرگوش، در واقعیت، نشخوار نمیکند، بلکه حرکت سریع بینی ها باعث میشود که چنین به نظر برسد. این یک خطا در کتاب مقدس نیست، بلکه شناختن این است که باستانیان به دانش خود مبتنی بر مشاهدات تکیه میکردند، نه روش های استوار مدرن و علمی.

۱۴: ۱۸ "خوک" خوک در مراسم قربانیان توسط کنعانی ها خورده و استفاده میشد (اشعیاء ۶۵: ۴؛ ۶۶: ۳، ۱۷). به دلیل عادت غذا خوردن (در مورد سگ ها هم صدق میکند) و مکان های ترجیحی آنان مانند گل و لای، به عنوان ناپاک طبقه بندی میشوند. خوک ها به طور منظم در فرهنگ های هیتیت، یونانی و رومی قربانی میشدند. آنها نیز (در بعضی گروه ها) در تمام فرهنگ های مدیترانه ای خورده می شوند. برای بحث گسترده درباره غذا و قربانی در خاور نزدیک باستان، به ABD، جلد ۶، "Zoology"، صفحه ۱۱۰۹-۱۱۶۷، برای خوک ها، به صفحات ۱۱۳۰-۱۱۳۵ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده): ۱۴: ۹ الی ۱۰

۹ «از هر آنچه در آب است، اینها را می توانید بخورید: هر چه را که باله و فلس دارد بخورید. اما هر چه را که باله و فلس ندارد نخورید؛ بر شما حرام است.

۱۴: ۹ "هر چه را که باله و فلس دارد" این دستورالعمل اساسی لاویان ۱۱: ۹-۱۲ است. دوباره دلیل دقیق ممنوعیت ها در هر نقطه از عهد عتیق داده نمی شود. یادداشت ۱۴: ۳ مشاهده کنید.

NASB (به روز شده): ۱۴: ۱۱ الی ۲۰

۱۱ «همه مرغان طاهر را می توانید بخورید. اما اینها را نباید بخورید: عقاب، لاشخور و لاشخور سیاه؛^{۱۳} زغن، شاهین و شاهین به نوعش؛^{۱۴} هر قسم کلاغ به نوعش؛^{۱۵} شترمرغ، جغد، مرغ نوروزی و باز به نوعش؛^{۱۶} بوم، جغد بزرگ، جغد سفید،^{۱۷} و جغد صحرائی؛ کرکس، مرغ غواص،

^{۱۸} لک‌لک و مرغ ماهیخوار به نوعش؛ هُدهُد و خفاش.^{۱۹} همه حشراتِ بالدار بر شما حرامند؛ نباید آنها را بخورید.^{۲۰} اما همه پرنندگان طاهر را می‌توانید بخورید.

۱۴: ۱۱ این همسو با لاویان ۱۱: ۱۳-۱۹ است. دلیل عدم پاکیزگی مشخص نشده است، اما به نظر می‌رسد که پرنندگان ذکر شده، لاشه را می‌خورند.

۱۴: ۱۸ "هدهد" این نوع پرنده (BDB 189) انواع مختلفی از حشرات را شامل می‌شود، از جمله سوسک فضولات. به دلیل خوردن آن در مکان‌های ناپاک و داشتن یک لانه پر شده از مدفوع، شناخته شده بود، بنابراین، آن را به یک حشره مهاجم "ناپاک" تبدیل کرد.

۱۴: ۱۹ "حشرات" این عبارت (BDB 481 CONSTRUCT 1056 & 733)، مراجعه شود به پیدایش ۷: ۱۴، ۲۱) به حشرات پرنده اشاره دارد. این در لاویان ۱۱: ۲۰-۲۳ همگام است، جایی که بعضی از حشرات برای خوردن تمیز هستند (به عنوان مثال، ملخ‌ها، متی ۳: ۴؛ مرقس ۱: ۶). این حشرات غذای بسیاری از پرنندگان ناپاک هستند.

NASB (به روز شده): ۲۱: ۱۴

^{۲۱} «هیچ مُرداری را نخورید. می‌توانید آن را به غریبی که در یکی از شهرهای شماست بدهید تا بخورد، یا آن را به بیگانه‌ای بفروشید. زیرا شما برای یهوه خدایتان قومی مقدسید.» بزغاله را در شیر مادرش نپزید.

۱۴: ۲۱ "هیچ مُرداری را نخورید" این ممکن است خروج ۲۲: ۳۱ را منعکس کند. یک دلیل این بود که خون هنوز در آن بود (مراجعه شود به ۱۲: ۱۶، ۲۳-۲۵؛ پیدایش ۹: ۴). این قانون برای همه در سرزمین موعود (یعنی بیگانگان و خارجیان معاف نیستند، اما به لاویان ۱۵: ۱۵ توجه داشته باشید). این قوانین غذایی به معنای جدا کردن اسرائیل از جامعه کنعانی و شیوه‌های عبادت است.

■ "بزغاله را در شیر مادرش نپزید" متون رس شامرا (نگاه کنید به کتاب Cyrus H. Gordon، کتاب *Ugaritic Handbook*، ص ۱۷۴) نشان میدهد که این کار در فرهنگ‌های دیگر به عنوان نمادی از باروری انجام شده است. یهودیت بر اساس این آیه، مقررات رژیم غذایی شدید (عروق پخت و پز جداگانه برای محصولات گوشت و لبنیات) را توسعه داد. با این حال، این حرکت به نظر می‌رسد مربوط به عبادت قربانیان کنعانی باشد (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۹؛ ۳۴: ۲۶). این موضوع هیچ دلیلی با بیماری یا بهداشت ندارد.

NASB (به روز شده): ۲۷: ۱۴

^{۲۲} «از همه محصولاتِ مزرعه خود که سال به سال از زمین می‌روید، حتماً ده‌یک بدهید.^{۲۳} در حضور یهوه خدایتان، در آن مکان که او برمی‌گزیند تا نام خود را در آنجا ساکن سازد، ده‌یک غله و شراب و روغن، و نخست‌زاده‌های رمه و گله خویش را بخورید، تا بیاموزید که در همه روزهای زندگی از یهوه خدایتان بترسید.^{۲۴} و اگر راهنان دراز باشد به گونه‌ای که چون یهوه خدایتان شما را برکت دهد، نتوانید ده‌یک خود را به آنجا ببرید، زیرا آن مکان که یهوه خدایتان برمی‌گزیند تا نام خود را در آن بگذارد از شما دور است،^{۲۵} پس آن را به پول تبدیل کنید و پول را به دست خویش گرفته، به مکانی که یهوه خدایتان برمی‌گزیند، ببرید.^{۲۶} و پول را به مصرف هرآنچه دلتان بخواهد برسانید، از گاو و گوسفند و شراب و مُسکرات و هرآنچه میلتان بر آن باشد. شما و اهل خانه شما در آنجا به حضور یهوه خدایتان بخورید و شادی کنید.^{۲۷} اما لاویانی را که در شهرهای شمایند فراموش نکنید، زیرا ایشان را چون شما نصیب و میراثی نیست.

۱۴: ۲۲ "ده‌یک" اعداد ۱۸ در مورد ده یک برای لاویان محلی و نیز کشیش‌ها در زیارتگاه مرکزی بحث می‌کند. با این حال، این بخش با فصل ۱۲ همخوانی دارد و عمدتاً با مسائل مربوط به عشریه مربوط به کشاورزی محلی مطرح می‌شود. یادداشت‌های فصل ۱۲ را مشاهده کنید.

۱۴: ۱۲ "در آن مکان که او برمی‌گزیند تا نام خود را در آنجا ساکن سازد" به یادداشت ۱۲: ۵ مراجعه کنید.

۱۴: ۲۶ "پول را به مصرف هرآنچه دلتان بخواهد برسانید" این به مواردی اطلاق می‌شود که در محراب مرکزی مشمول ده یک میشوند. این همسو با ۱۲: ۲۰ است. این عبارت باید "قانونگرایان" را دیوانه کند! یهوه سعادت ما را می‌خواهد! او فقط می‌خواهد آن را با ما به اشتراک بگذارد (مراجعه شود به ۱۲: ۷، ۱۸: ۱۶؛ ۱۴: ۲۷؛ ۷: اول تواریخ ۲۹: ۲۲؛ مزامیر ۱۰۴: ۱۵؛ جامعه ۲: ۲۴؛ ۳: ۱۲، ۱۳؛ ۲۲: ۵؛ ۱۸: ۸؛ ۱۵: ۹؛ ۷-۹؛ اشعیا ۲۲: ۱۳). عهد جدید حتی این مفهوم را گسترش می‌دهد که به وضوح بیان می‌کند که چیزی در خلقت فیزیکی به خودی خود ناپاک نیست (مثلاً اعمال رسولان ۱۰: ۱۵؛ رومیان ۱۴: ۲، ۱۴، ۲۰؛ اول قرنیتیان ۶: ۱۲؛ ۱۰: ۲۳-۳۳؛ اول تیموتائوس ۴: ۴). این به معنای آن نیست که به انسان مجوز گناه کردن داده شده باشد، بلکه آزادی

مسیحی را از قانونگرایی و قضاوتگرایی تشویق کند (مراجعه شود به کولسیان ۲: ۱۶-۲۳). با این حال، مؤمن بالغ دقت خواهد کرد که در این جهان افتاده هیچ کاری انجام ندهد که ممکن باشد برادر ضعیف تری که به خاطر او مسیح مرد (رومیان ۱۴: ۱-۱۵: ۱۳) مجازات شود.

■ "مُسکِرَات" این (BDB 1016) شرابی بود که سایر فیبرهای تخمیر شده طبیعی برای افزایش درصد الکل (یعنی مست کننده تر) به آن اضافه شده بود. به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: گرایش انجیلی نسبت به الکل و سو استفاده از الکل

SPECIAL TOPIC: ALCOHOL (FERMENTATION) AND ALCOHOLISM (ADDICTION)

I. اصطلاحات انجیلی

A. عهد عتیق

1. *Yayin*، این اصطلاح کلی برای شراب است (BDB 406, KB 409)، که ۱۴۱ مرتبه تکرار شده است. ریشه‌یابی این اصطلاح نامشخص است زیرا ریشه آن عبری نیست. همیشه معنی آن آب میوه (معمولا انگور) تخمیر شده است. برخی متونی که این اصطلاح در آنجا استفاده شده عبارتند از: پیدایش ۹:۲۱، خروج ۲۹:۴۰، اعداد ۱۵:۵ و ۱۰:۱۰.
2. *Tirosh*، این اصطلاح یعنی "شراب تازه" (BDB 440, KB 1727). به واسطه شرایط آب و هوایی در خاور نزدیک، تخمیر از شش ساعت پس از گرفتن آب میوه شروع می‌شود. این اصطلاح به شرابی اشاره می‌کند در حین انجام فرایند تخمیر است. برخی از متونی که این اصطلاح در آنجا استفاده شده عبارتند از: تثنیه ۱۷:۱۲، اشعیا ۴:۱۸، اشعیا ۸:۶۲ الی ۹، یوشع ۱۱:۴).
3. *Asis*، بدیهی است که این نوشیدنی الکلی است ("شراب شیرین"، BDB 1016, KB 1500، مثلا یوئیل ۱:۵، اشعیا ۴۹:۲۶).
4. *Sekar*، این اصطلاح یعنی "نوشیدنی قوی". ریشه عبری این اصطلاح در اصطلاح "مست" یا "می‌خواره" استفاده شده است. چیزی به آن اضافه شده تا بیشتر مست کند. این اصطلاح همسو با *yayin* است (مراجعه شود به امثال ۱:۲۰، ۳۱:۶، اشعیا ۲۸:۷).

B. عهد جدید

1. *Oinos*، معادل یونانی *yayin*
2. *Neos oinos*، (شراب تازه)، معادل یونانی برای *Tirosh*، (مراجعه شود به انجیل مرقس ۲:۲۲)
3. *Gleuchos vinos*، (شراب شیرین، *asis*)، شرابی که در مراحل اولیه تخمیر است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۳:۲)

II. استفاده انجیلی

A. عهد عتیق

1. شراب هدیه خداست (پیدایش ۲۷:۲۸، مزبور ۱۰۴:۱۴ الی ۱۵، امثال ۹:۷، یوشع ۸:۲ الی ۹، یوئیل ۲:۱۹ و ۲۴، عاموس ۹:۱۳، زکریا ۱۰:۷)
2. شراب یکی از تقدیمی‌های مراسم قربانی کردن است (خروج ۲۹:۴۰، لاویان ۱۳:۲۳، اعداد ۱۵:۷ و ۱۰، ۲۸:۱۴، تثنیه ۱۴:۲۶، داوران ۹:۱۳)
3. شراب به عنوان دارو استفاده می‌شود (دوم سموئیل ۲:۱۶، امثال ۳۱:۶ الی ۷)
4. شراب می‌تواند یک مشکل جدی باشد (نوح- پیدایش ۹:۲۱، لوط، پیدایش ۱۹:۳۳ الی ۳۵، شمعون - داوران ۱۶، نابال - اول سموئیل ۲۶:۲۵، اوریا - دوم سموئیل ۱۱:۱۳، امنون - دوم سموئیل ۱۳:۲۸، ابله - اول پادشاهان ۹:۱۶، بنهدد - اول پادشاهان ۲۰:۱۲، رهبران - عاموس ۶:۶، و زنان - عاموس ۴)
5. شراب می‌تواند مورد سو استفاده قرار گیرد (امثال ۲۰:۱، ۲۹:۲۳ الی ۳۵، ۳۱:۴ الی ۵، اشعیا ۵:۱۱ و ۲۲، ۱۹:۱۴، ۲۸:۷ الی ۸، یوشع ۱۱:۴)
6. شراب برای گروه‌های خاصی ممنوع شده است (کشیشان در حال خدمت، لاویان ۱۰:۹، حزقیال ۴۴:۲۱، ناصریان، اعداد ۶، و حاکمان، امثال ۳:۴ الی ۵، اشعیا ۱:۵۶ الی ۱۲، یوشع ۷:۵)
7. شراب به صورت اسکاتولوژیک استفاده شده است (عاموس ۹:۱۳، یوئیل ۳:۱۸، زکریا ۱۷:۹)

B. سایر نگرشها

1. در برقراری میانه روی بسیار کمک کننده است (جامعه ۳۱:۲۷ الی ۳۳)

۲. روحانیون می‌گویند "شراب بهترین داروها است، هر جا که شراب نباشد، به دارو نیاز است" (BB 58b)

C. عهد جدید

۱. عیسی حجم زیادی از آب را به شراب تبدیل کرد (انجیل یوحنا ۱:۲۱ الی)
۲. عیسی شراب نوشید (انجیل متی ۱۱:۱۸ الی ۱۹، انجیل لوقا ۳:۳۳ الی ۳۴، ۱۷:۲۲)
۳. پطرس متهم به مستی با شراب تازه در پنتیکاست شد (اعمال رسولان ۲:۱۳)
۴. شراب می‌تواند به عنوان دارو مورد استفاده قرار گیرد (انجیل مرقس ۱۵:۲۳، انجیل لوقا ۱۰:۳۴، اول تیموتائوس ۵:۲۳)
۵. رهبران نباید سواستفاده‌گر باشند. این بدین معنی نیست که باید طرفدار منع استفاده از الکل باشند (اول تیموتائوس ۳:۳ و ۳:۸، تیتوس ۱:۷، ۲:۳، اول پطرس ۴:۳)
۶. شراب به صورت اسکاتولوژیک استفاده شده است (انجیل متی ۲۲:۱، مکاشفه ۱۹:۹)
۷. مستی پشیمانی است (انجیل متی ۲۴:۴۹، انجیل لوقا ۱۲:۴۵، ۲۱:۳۴، اول قرنتیان ۵:۱۱ الی ۱۳، ۱۰:۶، غلاطیان ۵:۲۱، اول پطرس ۴:۳، رومیان ۱۳:۱۳ الی ۱۴)

.III

بینش الهیاتی

A. تنشها و جدلها

۱. شراب هدیه خدا است
۲. مستی مشکل اساسی است
۳. مومنین در برخی از فرهنگها باید به خاطر انجیل آزادیهای خود را محدود کنند (انجیل متی ۱۵:۱ الی ۲۰، انجیل مرقس ۷:۱ الی ۲۳، اول قرنتیان ۸:۱۰، رومیان ۱۴)

B. گرایش در عبور از مرزها

۱. خدا منشا همه خوبیها است
۲. انسان سقوط کرده از تمامی هدایای خدا با فرارفتن از مرزها و محدودیتها، سو استفاده کرده است

C. سو استفاده در ما است، نه در چیزها. در خلقت هیچ چیز شیطانی وجود ندارد

فرهنگ یهودیت قرن اول و تخمیر

.IV

- A. تخمیر خیلی سریع آغاز می‌شود، تقریباً شش ساعت بعد از اینکه انگور له شد
- B. آداب یهود می‌گوید وقتی کف نازکی بر روی سطح ظاهر شد (به نشانه تخمیر)، تبدیل به شراب شده است (ما آسروت ۷:۱). به این "شراب تازه" یا "شراب شیرین" گفته می‌شود.
- C. تخمیر اولیه پس از یک هفته کامل می‌شود.
- D. تخمیر ثانویه حدود ۴۰ روز به طول می‌انجامد. در این مرحله به آن "شراب کهنه" گفته می‌شود و می‌توان آن را به محراب تقدیم کرد (ادهویوت ۱:۶)
- E. شرابی که با ته‌نشین آن باشد (شراب قدیمی) شراب خوب تلقی می‌شود، ولی باید قبل از استفاده از به خوبی صاف و تصفیه شود.
- F. شراب یک سال پس از تخمیر به خوبی عمل می‌آید. سه سال بیشترین مدتی است که می‌توان شراب را نگاهداری کرد. در این مدت به آن شراب قدیمی گفته می‌شود و باید با آب رقیق گردد.
- G. فقط طی ۱۰۰ سال گذشته در محیط‌های استریل و مواد افزودنی شیمیایی می‌توان مدت زمان تخمیر را به تعویق انداخت. در دوران قدیم نمی‌توانستند فرایند تخمیر را متوقف سازند.

V. جمع‌بندی

- A. اطمینان حاصل کنید که تجربه، الهیات و تفسیر انجیلی عیسی و فرهنگ یهودی/مسیحی قرن اول را کم بها نمی‌کند. بدیهی است که آنها به طور کامل طرفدار منع مصرف مشروبات الکلی نبودند.
- B. من مدافع مصرف الکل نیستم! با این وجود، بسیاری شاهد موضع‌گیری انجیل در این خصوص هستند و اینک ادعای ارجحیت بر رسوم فرهنگی را دارند.
- C. از نظر من، رومیان ۱۴ و اول قرنتیان ۸:۱۰ بینش و خط مشی بر اساس محبت و رفاقت برای مومنین ارائه کرده‌اند و انجیل را در فرهنگ ما نشر کرده‌اند، نه آزادی فردی یا داوری انتقادی را. اگر انجیل تنها مرجع ایمان و تجربه است، پس شاید ما باید در مورد این مسئله مجدداً فکر کنیم.

D. اگر ما کلاً منع مصرف الکل را اراده خدا بدانیم، پس در مورد عیسی چه باید گفت، در فرهنگ مدرن هم ما به طور مرتب شراب می نوشیم (مثلاً اروپا، اسرائیل، آرژانتین).

■ " شما و اهل خانه شما در آنجا به حضور یهوه خدایتان بخورید و شادی کنید " این به پیشنهاد صلح اشاره می کند که خدا و ارائه دهنده و خانواده اش نمادین با هم خوردند. در شرق باستان، خوردن با هم نشانه عهدنامه بود.

NASB (به روز شده): ۱۴: ۲۸ الی ۲۹

۲۸ «در پایان هر سه سال، تمامی ده یک محصول آن سال خود را بیاورید و در شهرهایتان ذخیره کنید^{۲۹} تا لاویان که آنان را چون شما نصیب و میراثی نیست، و غریبان و یتیمان و بیوه‌زنانی که در شهرهای شمایند، بیابند و بخورند و سیر شوند، تا یهوه خدایتان شما را در همه کارهای دستتان که انجام می دهید، برکت دهد.

۱۴: ۲۹ " غریبان و یتیمان و بیوه‌زنانی " تشبیه در مراقبت از همه کسانی که در سرزمین موعود زندگی کرده اند احساس مسئولیت دارد (۱۰: ۱۸؛ ۲۶: ۱۲-۱۵). این ده یک سال سوم، برای لاویان و فقرای محلی بود.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چه معیارهایی برای تصمیم گیری در مورد تمیز بودن و نبودن وجود داشت؟
۲. آیا این قوانین از خداوند هستند؟ اگر چنین است، چرا ما امروز آنها را نمی بینیم؟
۳. هدف ده یک چه بود؟

تثنيه ۱۵

تقسيم بندى پاراگرافهاى ترجمه هاى مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
هر هفت سال بدهی‌ها باطل میشوند	شیوه زندگی مردم مقدس	سال هفتم	سال شباتی
۶:۱۵ الی ۱	۶:۱۵ الی ۱	۳:۱۵ الی ۱	۶:۱۵ الی ۱
سخاوت نسبت به فقرا		۶:۱۵ الی ۴	
۱۱:۱۵ الی ۷	۱۱:۱۵ الی ۷	۱۱:۱۵ الی ۷	۱۱:۱۵ الی ۷
قانون در رابطه با خدمتگزاران در بند		رفتار با بردگان	بردگان
۱۸:۱۵ الی ۱۲	۱۲:۱۵ الی ۱۷ الف	۱۵:۱۲ الی ۱۵	۱۵:۱۲ الی ۱۵
		۱۸:۱۵ الی ۱۶	۱۷:۱۵ الی ۱۶
	۱۷:۱۵ ب		
	۱۸:۱۵		۱۸:۱۵
قانون در رابطه با نخستین کره حیوانات		نخستین کره یا بره	نخستین فرزند
۲۳:۱۵ الی ۱۹	۲۳:۱۵ الی ۱۹	۲۳:۱۵ الی ۱۹	۲۳:۱۵ الی ۱۹

مطالعه حلقه^{۱۰} سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

- A. فصل ۱۵ ادامه قوانین خاصی است که با برخی از نیازهای کشاورزی منحصر به فرد و حقایق ارتباطی نمادین که یهوه می‌خواهد در مردم خود بسازد، می‌پردازد.
- B. این فصل به زیبایی به سه بخش مجزا تقسیم می‌شود:
 ۱. آیات ۱-۱۱ با بسط سال استراحت شبات در خروج ۲۳: ۱۰-۱۳ و لاویان ۲۵: ۱-۷ به بدهکاران و فقرای محلی است. دوم تواریخ ۳۶: ۲۱ می‌گوید که تبعید ناشی از ناکامی یهودیان در حفظ این قانون بود.
 ۲. آیات ۱۲-۱۸ به مسائل بردگان خانگی، یهودیانی (مرد یا زن) که مجبور بودند که به خاطر پرداخت بدهی برای فرد کار می‌کردند، می‌پردازد.
 ۳. آیات ۱۹-۲۳ در ارتباط با اولین متولد شده از گله، و یا کره سایر حیوانات اهلی شده، است.
- C. این فصل با استفاده از افعال دوگانه مشخص می‌شود:
 ۱. برخی از افعال غیر کامل و نامحدود مطلق از همان ریشه میباشند (که یک فرم دستوری برای تشدید معنی هستند):

a. "مطمئناً برکت دهد"، آیه ۴، *Piel* از KB 159, BDB 138

- b. "گوش دادن به مکالمه"، آیه ۵، *Qal* از KB 1570, BDB 1033
- c. "آزادانه باز"، آیه ۸، *Qal* از KB 986, BDB 834 I
- d. "سخت‌و‌مندانانه قرض می‌گیرید"، آیه ۸، *Hiphil* از KB 778, BDB 716
- e. "سخت‌و‌مندانانه"، آیه ۱۰، *Qal* از KB 733, BDB 678
- f. "آزادانه باز"، آیه ۱۱، *Qal* از KB 986, BDB 834
- g. "ارائه به صورت آزاد"، آیه ۱۴، *Hiphil* از KB 858, BDB 778
۲. بعضی از افعال مشابه هستند، دو بار استفاده می‌شوند:
- a. "قرض دادن. قرض ندادن"، آیه ۶، *Hifil* کامل و *Qal* غیر کامل از KB 778, BDB 716
- b. "حکومت کردن... حکومت نکردن، آیه ۶، *Qal* کامل و *Qal* غیر کامل از KB 647, BDB 605
- c. "آزاد کردن... آزاد نکردن"، آیات ۱۲ و ۱۳، همه ۳ *Piel* غیر کامل از KB 1511, BDB 1018
- d. "خوردن... نه خوردن"، آیات ۲۲ و ۲۳، هر دو *Qal* غیر کامل از KB 46, BDB 37
- توجه کنید که رده دوم مثبت است و به دنبال آن یک استفاده منفی است.
۳. تکرار اسم و *Qal* نامحدود مطلق از همان ریشه در آیه ۲ وجود دارد - "رمیسیون... بیابید" هر دو از KB 1557, BDB 1030

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱:۱۵ الی ۶

۱) «در پایان هر هفت سال، باید بدهیها را ببخشید. ^۲قانون بخشودگی چنین خواهد بود: هر طلبکار باید وامی را که به همسایه خود داده است، ببخشد. او نباید آن را از همسایه و برادر خویش مطالبه کند، زیرا بخشودگی خداوند اعلان شده است. ^۳از بیگانه می‌توانید مطالبه کنید، اما هر آنچه از مال شما که نزد برادرتان باشد، باید آن را ببخشید. ^۴البته در میان شما نباید نیازمندی باشد، زیرا خداوند شما را در سرزمینی که یهوه خدایتان به میراث به شما می‌بخشد تا آن را تصرف کنید، به یقین برکت خواهد داد؛ ^۵فقط باید صدای یهوه خدای خود را به دقت بشنوید و به هوش باشید تا همه این فرمانها را که من امروز به شما امر می‌فرمایم، به جای آورید. ^۶زیرا یهوه خدایتان شما را چنانکه گفته است، برکت خواهد داد؛ و شما به اقوام بسیار قرض خواهید داد، ولی خود از کسی قرض نخواهید گرفت؛ بر اقوام بسیار حکم خواهید راند، اما ایشان بر شما حکم نخواهند راند.»

۱:۱۵ "در پایان هر هفت سال" دو چیز اتفاق افتاد: (۱) زمین باید به عنوان نماد مالکیت خدا در زمین و همچنین مراقبت از فقرا، بایر باشد (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۰-۱۳؛ لویان ۲۵: ۱-۷). در جوزفوس "The Antiquities of the Jews"، در XIII.8.1، ما اشاره ای به عادت یهودیان به اجازه دادن به استراحت زمین داریم و (۲) این زمینهای بایر اسرائیلی ترمیم میشوند (مراجعه شود به آیه ۲: ۱۰: ۳۱). هفت به دلیل شش روز خلقت و استراحت در هفتمین روز در پیدایش ۱: ۱-۲: ۳ به عنوان عدد کامل دیده میشود.

۱:۱۵ ۲ "بخشودگی" این اصطلاح (BDB 1030) به معنی "انداختن/بخشودن" است. در خروج ۲۳: ۱۰ الی ۱۱ حالت فعل برای هر هفت سال آیش زمین استفاده می‌شود. حالت اسم در عهد عتیق فقط دو بار، در اینجا و ۱۰: ۳۱ استفاده می‌شود. در اینجا از استعاره ای از بدهی های آمرانه استفاده می‌شود، زیرا متقاضی می‌تواند وام خود را در سالی که کاشت ممنوع است پرداخت نکرده و چون کار نیست، کارگر استخدام نکند. از سوی دیگر، یک خارجی می‌تواند در زمین خود کار کند و بدهی های خود را پرداخت کند.

■ "هر طلبکار باید... ببخشد" این که آیا این به معنای آزادی دائمی یا آزادی موقت است شناخته شده نیست. به نظر می‌رسد که این زمینه به انتشار دائمی کمک می‌کند، اما من اعتقاد دارم که این ممکن است فقط برای سال زمین باشد که بدهی را ببخشند (مراجعه شود به انجیل NET، صفحه ۳۶۸ # ۱۶). بخشش از خدا، مبنای این بدهی های مالکان زمین است (به صورت نمادین، موقتاً).

۱:۱۵ ۳ "بیگانه" این اشاره به غیر اسرائیلیانی دارد که به طور دائم در فلسطین زندگی می‌کردند (BDB 648). مراجعه شود به ۱۴: ۲۱، ۱۵: ۳، ۱۷: ۱۵، ۲۳: ۲۰، ۲۹: ۲۲، که حقوق مدنی محدود و حمایت قانونی توسط قانون موسی داشتند.

اصطلاح دیگر "بیگانه" (BDB 158) از تازه واردین یا بیگانه ها استفاده می‌شود که همچنین حقوق و حمایت های محدودی را به آنها اعطاء می‌کند (مراجعه شود به ۱: ۱۶، ۵: ۱۴، ۱۰: ۱۸، ۱۹ [دو بار]؛ ۱۴: ۲۱، ۲۹: ۱۶، ۱۱: ۱۶، ۱۴: ۲۳، ۷: ۲۴، ۱۴: ۱۷، ۱۹، ۲۰، ۲۱: ۲۶، ۱۱: ۱۲، ۱۳: ۲۷، ۱۹: ۲۷؛

این توجه به غیر اسرائیلیان به وضوح موارد زیر را نشان میدهد:

۱. شخصیت یهوه
۲. جامع بودن
۳. تجربه گذشته اسرائیل در مصر

۱۵: ۴ "در میان شما نباید نیازمندی باشد" آیات ۴-۶ حالت ایده آل را نشان می دهند (که در الزامات سال های سبت و سال جویبیلی نمادین است). ایده آل به ندرت تاریخی است. بسیاری از اسرائیلی ها زمینهای خانوادگی خود را از دست دادند. در میان یهودیان همواره فقیر بود (متی ۲۶: ۱۱).

۱۵: ۵ این هشدار مکرر در مورد اطاعت از این پیمان است.

۱. "اگر تنها مطیعانه گوش دهید"، *Qal* نامحدود مطلق و *Qal* غیر کامل KB 1570, BDB 1033 (که شدت را نشان می دهد)
۲. "به دقت تمام این فرمان" را مشاهده کنید - دو *Qal* تأییدی نامحدود از KB 1581, BDB 1036 و KB 889, BDB 793 وعده های پیمان یهوه بستگی به ادامه پاسخ و اطاعت دارند.

۱۵: ۶ سخنان / وعده وعده یهوه (KB 210, BDB 180, *Piel* کامل) برآورده شده است:

۱. "خداوند، خدایت، شما را برکت خواهد داد"، *Piel* کامل از KB 159, BDB 138, *Piel* کامل از KB 159, BDB 138، مراجعه شود به آیه ۴ (دو بار)؛ ۱: ۱۱؛ ۲: ۷؛ ۷: ۱۳ (دو بار)؛ ۱۲: ۷؛ ۱۴: ۲۹؛ ۱۵: ۱۰؛ ۱۴، ۱۸؛ ۱۶: ۱۰، ۱۵
۲. "شما به بسیاری از ملت ها قرض می دهی، اما قرض نخواهی گرفت". این *Hifiil* کامل و *Qal* نفی غیر کامل از KB 778, BDB 716 است.
۳. "شما بر بسیاری از ملت ها حکومت می کنید، اما آنها بر شما حکومت نخواهند کرد." این *Qal* کامل و *Qal* نفی غیر کامل KB 605, BDB 605 است. این وعده ها پیامدهای بین المللی و اسکاتولوژیکی را نشان می دهد (اشعیا ۹: ۷-۶؛ ۱۱: ۱-۱۰؛ میکا ۵: ۱-۵ الف).

NASB (به روز شده): ۱۵: ۷ الی ۱۱

۷ «اگر در میان شما، در یکی از شهرهای سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می بخشد، یکی از برادرانتان نیازمند باشد، دل خود را سخت مسازید و دست خویش را به روی برادر نیازمند خود مبنید،^۸ بلکه با گشاده دستی، به قدر کفایت، هرآنچه نیاز دارد به او قرض بدهید.^۹ به هوش باشید که این فکر ناشایست به دل شما راه نیابد که، "سال هفتم، یعنی سال بخشودگی نزدیک است،" تا بر برادر نیازمند خود با خساست نگرستانه، چیزی به او ندهید، و او از دست شما نزد خداوند فریاد برآورد، و این برایتان گناه محسوب شود.^{۱۰} بلکه باید بی مضایقه به او بدهید و دل شما در دادنش خساست نرزد، تا یهوه خدایتان نیز شما را در همه کارهایتان و هرآنچه دست بر آن می گذارید، برکت دهد.^{۱۱} زیرا نیازمند از سرزمین شما رخت نخواهد بست. از همین رو، شما را فرمان داده می گویم: "دست خویش را بر برادران فقیر و نیازمند خود که در سرزمین شمایند، بکشایید!"

۱۵: ۷ "اگر در میان شما نیازمندی باشد" واقعیت در آیه ۱۱ بیان شده است. فقر می تواند به عنوان فقدان احترام و افتخار تعریف شود. در اینجا این فقدان ناشی از فقدان زمینهای خانوادگی است که ناشی از قرض گرفتن پول با آن به عنوان وثیقه است.

■ "یکی از برادرانتان" شریعت موسی توجه خاص یهوه را در مورد رحمت به این افراد نشان می دهد:

۱. سایر برادران / خواهران فتر هم پیمان
۲. بیوه ها
۳. یتیمان
۴. ساکنان بیگانه
۵. بیگانگان

این همدردی بین طبقات اجتماعی و اقتصادی است که قانون حقوقی اسرائیلیان را منحصر به فرد می کند. سایر کدهای قانون باستان به نفع نخبگان، ثروتمندان و افراد سلطنتی بود. قوانین اسرائیل به نفع کسانی بود که از لحاظ اجتماعی و اقتصادی محروم شده، از لحاظ قانونی آسیب پذیر و محروم شده هستند!

■ "در یکی از شهرهای سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می‌بخشد" توجه داشته باشید که این تنها فقر محلی نیست، بلکه این است که چگونه جامعه با فقرا رفتار می‌کند. یهوه می‌خواهد مردم او با فقرا به نحوی رفتار کنند که او نسبت به آنها رفتار می‌کند!

■ "دل خود را سخت مسازید و دست خویش را به روی برادر نیازمند خود مبنیدید" هم انگیزه و عمل درگیر هستند (مراجعه شود به دوم قرتیان ۹: ۷):

۱. "شما نباید قلب خود را سخت کنید،" *Piel* غیر کامل، BDB 54، KB 65، مراجعه شود به دوم تواریخ ۳۶: ۱۳

۲. "دست خود را مبنیدید"، *Qal* غیر کامل، BDB 891، KB 1118

۸: ۱۵ تاکید کامل به نامحدودهای مطلق نسبت به غیرکاملهای متناظر خود، برای تاکید است:

۱. "شما باید دست آزاد خود را به او باز کنید" - *Qal* نامحدود مطلق و *Qal* غیر کامل از BDB 834، KB 986. این استعاره همسو با آیه ۷ است.

a. قلب خود را باز کن (سخت نگیر)

b. دستان خود را باز کنید (نبنیدید) مراجعه شود به آیات ۱۱، ۱۳

۲. "سخت‌متندانه به او قرض بدهید" - *Qal* نامحدود مطلق و *Hifil* غیر کامل از BDB 716، KB 778

■ "به قدر کفایت، هرآنچه نیاز دارد به او قرض بدهید" این ساختار BDB 191 با 341 است، که به اندازه کافی برای برآوردن نیاز برادر، و نه فقط یک نشانه گذاری (مراجعه شود به یعقوب ۲: ۱۵-۲۶؛ اول یوحنا ۳: ۱۶-۱۷) اشاره دارد.

■ "به هوش باشید" این یک *Niphal* امری (BDB 1036، KB 1581) است که موضوع تکراری است (مراجعه شود به ۴: ۹، ۱۵، ۲۳؛ ۶: ۱۲؛ ۸: ۱۱)؛

۱۱: ۱۶؛ ۱۲: ۱۳، ۱۹، ۲۸، ۳۰؛ ۱۵: ۹؛ ۲۴: ۸). در پیمان عواقبی برای اطاعت و نافرمانی وجود دارد.

■ "فکر ناشایست" کلمه "*base*" از همان ریشه (BDB 116) به عنوان *Belial* است. این اشاره به "بی ارزش"، "بی فکر"، "شخص شر" (مراجعه شود به امثال ۶: ۱۲). به ۱۳: ۱۴ مراجعه شود.

NASB "چشم دشمن است"

NKJV "چشم پلید است"

NRSV "با عداوت... نگاه کردن"

TEV -----

NJB "اخم"

اصطلاح "عداوت" (*Qal*، KB 1269، BDB 949) به معنای "بد" یا "شر" است. اصطلاح مشابه در ۲۸: ۵۴، ۵۶ استفاده می‌شود. این همان فعل در آیه ۱۰ است که تکرار می‌شود، جایی که آن را "ترس" ترجمه می‌کنند. این اصطلاح مربوط به یک نگرش است که در یک شرایط خاص در فرد و یا به سمت افراد خاص بوجود می‌آید. انگیزه‌ها در عهد عتیق و عهد جدید بسیار مهم هستند. خدا به قلب نگاه می‌کند!

■ "او از دست شما نزد خداوند فریاد برآورد، و این برایتان گناه محسوب شود" نماز فقیر آن را گناه (به عنوان مثال غیرقانونی) نمی‌کند، اما این به

برجسته ساختن گناه در قلب مرد خودخواه و تسخیر کننده نزد یهوه اشاره می‌کند (مراجعه شود به ۲۴: ۱۸؛ خروج ۲۲: ۲۳). برکات یهوه به انگیزه‌های مربوط به معاهدات و اقدامات مربوطه بستگی دارد. مردمش باید شخصیت او را الگو کنند!

۱۰: ۱۵ این خلاصه متن آیه ۷ است.

■ "باید بی‌مضایقه به او بدهید" به بینش متنی e.1.C مراجعه کنید.

۱۱: ۱۵ "دست خویش را بر برادران فقیر و نیازمند خود که در سرزمین شمایند، بگشایید" به بینش متنی f.1.C مراجعه کنید.

NASB (به روز شده): ۱۵: ۱۲ الی ۱۷

۱۲ «هرگاه یکی از برادران عبرانی شما، خواه مرد و خواه زن، به شما فروخته شود، و شش سال شما را خدمت کند، سال هفتم او را آزاد کرده، بگذارید از نزد شما برود. ۱۳ و چون آزادش می‌کنید تا از نزدتان برود، تهیدست روانه‌اش مکنید. ۱۴ بلکه فراخور برکتی که یهوه خدایتان به شما

داده است، از گله و خرمن و چرخش خود هدیه‌ای سخاوتمندانه به او بدهید.^{۱۵} به یاد داشته باشید که شما نیز خود در سرزمین مصر غلام بودید و یهوه خدایتان شما را فدیه کرد. از آن روست که من امروز شما را چنین فرمان می‌دهم.^{۱۶} اما اگر شما را گوید: "نمی‌خواهم از نزد شما بیرون روم"، زیرا شما و اهل خانه شما را دوست دارد و بودن با شما برایش نیکو بوده است،^{۱۷} آنگاه درفشی گرفته، نرمة گوش او را بر در سوراخ کنید و او برای همیشه غلام شما خواهد بود. با کنیزتان نیز چنین کنید.

۱۲:۱۵ این به معنای واقعی کلمه "برادر" (BDB 26) است، اما در معنای ملی "شریک پیمان" یا "هم پیمان" استفاده می‌شود (مراجعه شود به لاویان ۱۹: ۱۷:۲۵، ۲۵:۲۵، ۳۶، ۳۹، ۴۷؛ تثنیه ۱۵:۱۲؛ ۱۷:۱۵). بر وحدت ملی در برابر تمایز قبیله‌ای و خانوادگی تأکید کرد. این اصطلاح و الهیات شبیه غلاطیان ۱۰: ۶ است.

■ "عبرانی" کلمه "عبرانی" (KB 782, BDB 720) یک کلمه نادر در عهد عتیق است. این اشاره به (۱) پسران نسل ابر، نوه شم دارد (مراجعه شود به پیدایش ۱۰: ۲۱؛ (۲) گروه بزرگی از سامی‌های (Habiru) در شرق نزدیک باستان، که مهاجرت بین مقدونیه به عنوان عشایر در هزاره دوم قبل از میلاد را توصیف میکند؛ یا (۳) به یک گروه کوچکی از کارگران فقیر بیگانه اشاره دارد (اصطلاح استفاده شده توسط خارجی‌ها برای توصیف خانواده ابراهیم، یعقوب و یوسف)

■ "خواه مرد و خواه زن" این برابری قانونی را نشان می‌دهد (در مقابل ۱۷، همچنین توجه به پیدایش ۱: ۲۶-۲۷). قوانین زود هنگام آنها را از هم تفکیک کردند (به عنوان مثال مردان - خروج ۲۱: ۲-۶؛ زنان - خروج ۲۱: ۷-۱۱). این یک برداشت رادیکال از قانون حمورابی، یک سند قانونی بابلی که پیش از موسی و سیستم‌های فرهنگی ملل کنعان بود. مردم خدا متفاوت بودند!

■ "به شما فروخته شود" فعل (Niphal, KB 581, BDB 569) غیر کامل) اشاره به شخصی دارد که خودش را برای خدمتگزاری می‌فروشد (مراجعه شود به لاویان ۲۵: ۳۹، ۴۷، ۴۸، ۵۰؛ یار عبری در آیات ۳۹ الی ۴۶ مورد بحث قرار می‌گیرد؛ خروج ۲۱: ۲ الی ۶).

■ "شش سال شما را خدمت کند" به نظر میرسد که این از نظر زمانبندی با سال شباتی که در آیات ۱ الی ۱۱ ذکر شده، بی ارتباط باشد، اما اگر چنین باشد، معنای آیه ۹ مشخص نیست.

■ "سال هفتم او را آزاد کرده، بگذارید از نزد شما برود" این فعل (Piel, KB 1511, BDB 1018) غیر کامل) بسیار مهم است که در آیه ۱۲-۱۳ سه بار تکرار شده است.

۱۴:۱۵ هنگامی که یک برده پس از شش سال خدمتش آزاد شد، او باید تمام آنچه را که نیاز به ایجاد خانواده اش دارد، داده شود.

۱. "شما باید او را آزاد کنید،" این یکی دیگر از نامحدود مطلق و فعل غیر کامل است. این یک اصطلاح عبری است، به معنای واقعی کلمه، "شما قطعاً باید یک گردنبند برای او بسازید." نگاه کنید به بینش متنی، g.I.C

۲. توجه داشته باشید موارد مورد نیاز:

a. از گله

b. از زمین خرمن کوب

c. از بطری شراب

d. دستورالعمل‌های اضافه شده در خروج ۲۱: ۳-۴؛ لاویان ۱۵: ۴۱ داده می‌شود.

۳. این داده‌ها باید در روح و کمیتی باشد که یهوه به اسرائیل نشان داده است، به آیات ۴، ۶، ۱۰، ۱۸ مراجعه شود و به همین دلیل به طور خاص به آیه ۱۵ و لاویان ۲۵: ۴۱.

۱۵:۱۵ "به یاد داشته باشید که شما نیز خود در سرزمین مصر غلام بودید" مبنای سخاوت صاحب برده این واقعیت بود که خانواده اش زمانی در مصر برده بود و خدا نسبت به او سخاوتمندی نشان داده بود. به یادداشت کامل در ۵: ۱۵ مراجعه کنید.

■ "یهوه خدایتان شما را فدیه کرد" این فعل (Qal, KB 911, BDB 804) غیر کامل) چندین بار در تثنیه مورد استفاده قرار گرفته است، همیشه با اشاره به اقدام عجیب و غریب یهوه از رهایی اسرائیل از برده داری مصر (مراجعه شود به ۷: ۸؛ ۹: ۲۶؛ ۱۳: ۵؛ ۱۵: ۱۵؛ ۲۱: ۸؛ ۲۴: ۱۸). به موضوع خاص ۸: ۱۷ مراجعه کنید. عهد عتیق به عنوان شاهدهی برای آغاز عشق و رحمت خدا همانطور که عهد جدید است! انسان به دنبال خدا نیست، او به دنبال آنهاست

و آنها را آزاد کرد! اعمال اولیه و شخصیت ناپایدار ما امید بزرگ ماست! اقدامات مسیح برای همه در اعمال یهوه برای اسرائیل پیش بینی شده است!

۱۶:۱۵ این آیه همسو با خروج ۲۱: ۵ است. این رابطه روابط داوطلبانه را مطرح می کند که نشان دهنده رابطه عهد و پیمان بین مسیحیان با یهوه و اسرائیل است. هدف از عهد، یک زندگی دوست داشتنی و پر برکت بر روی زمین است و پس از آن ادامه یک روابط حتی صمیمانه در قلمرو معنوی است. نعمات همیشه یک محصول هستند، هرگز هدف نیستند!

۱۷:۱۵ "نرمه گوش او را بر در سوراخ کنید" این دو نماد است: (۱) گوش نمادی از اطاعت بود و (۲) درب نماد عشق برای خانه (TEV) بود. این مراسم در خانه نه در محراب و یا دروازه شهر انجام می شد، و بستگی به این داشت که الوهیم در خروج ۲۱: ۶ به چه کسی اشاره داشته باشد. Septuagint، Peshitta و Targums آرامی این را به عنوان "قضات" می شناسند، که تغییر از اداب مذهبی قبلی است (مراجعه شود به خروج ۲۱: ۱ الی ۶). این کار او را برده دائمی میکرد.

■ "برای همیشه" اصطلاح عبری 'olam (BDB 761) است. این استفاده نشان می دهد که کلمه عبری باید توسط متن آن تعریف شود. این می تواند به معنای "برای همیشه" یا "برای مدت زمان طولانی با مرزهای تعیین شده" باشد. ربی ها گفتند که این به معنای "تا سال جشن" است، اما در این متن به معنای طول عمر برده شده است. موضوع خاص را در ۴: ۴۰ ببینید.

NASB (به روز شده): ۱۵: ۱۸

۱۸ چون آزادش می کنید که از نزد شما برود، در نظرتان سخت نباشد، زیرا طی شش سال به اندازه دو برابر دستمزد یک کارگر شما را خدمت کرده است؛ پس یهوه خدایتان شما را در هر کاری که بکنید، برکت خواهد داد.

۱۵: ۱۸ "از نزد شما برود، در نظرتان سخت نباشد" این بدان معنی است که نباید به خاطر برده ای که پس از شش سال خدمت آزاد میشود، گله کرد.

NASB

"خدمت دو برابر"

NKJV

"دو برابر ارزش خدمتکاری که استخدام شود"

NRSV

"نسبت به دستمزد کارگر استخدام شده ارزش دارد"

TEV

"به ارزش نصف کارگری که استخدام شود"

NJB

"دو برابر کارگری که استخدام شود ارزش دارد"

NET Bible

"دو برابر زمان یک کارگر استخدام شده"

در مورد ترجمه درست، تردیدهایی وجود دارد (به معنای واقعی کلمه، "به ازای نیمی از ارزش"، BDB 1041 CONSTRUCT 969 I). سه احتمال وجود دارد:

۱. یک برده روز و شب خدمتکار بود

۲. یک برده رایگان کار میکرد، در حالی که به یک فرد استخدام شده دستمزد پرداخت می شد

۳. اشعیا ۱۶: ۱۴ سه سال کار به عنوان دوره کار برای یک فرد استخدام شده را فهرست میکند (همانطور که در قانون حمورابی نوشته شده است)، بنابراین، برده دو برابر طولانیتر کار میکرد.

■ "پس یهوه خدایتان شما را در هر کاری که بکنید، برکت خواهد داد" برکت میثاق اطاعت از پیمان، به ویژه هنگامی که دوست داشتن، عفو و نیکوکاری مناسب است را، دنبال میکند!

NASB (به روز شده): ۱۵: ۱۹ الی ۲۳

۱۹ «همه نخست زادگان نرینه را که از رمه و گله شما زاده شوند، به یهوه خدایتان اختصاص دهید. نخست زاده نرینه گاو خود را به کار نگیرید و پشم نخست زاده گوسفندان را نچینید. بلکه شما و اهل خانه شما آنها را در حضور یهوه خدایتان در مکانی که خداوند برگزیند، سال به سال بخورید. اما اگر نقصی داشته باشد، مثلاً لنگ یا کور باشد، و یا هر نقص دیگری داشته باشد، آن را برای یهوه خدایتان ذبح نکنید. بلکه آن را در شهرهای خود بخورید. اشخاص نجس و طاهر، هر دو می توانند از آن بخورند، چنانکه از گوشت غزال و آهو می خورند. اما نباید خون آن

۱۹:۲۳ این آیات مربوط به استفاده مناسب و عدم استفاده از اولین مولود دام است. این به خروج ۱۳:۲ بازمی‌گردد. که زمینه طاعون فرشته مرگ است و اولین مولود انسان و حیوان در مصر و گشن (*Goshen*) که خانه‌های آنها با خون مشخص نشده بود را می‌کشد. این یک روش نمادین برای نشان دادن مالکیت خداوند نسبت به همه چیز بود (مراجعه شود به خروج ۱۳:۲؛ لاویان ۲: ۱۴-۱۶).

۱۹:۱۵ "همه نخست‌زادگان نرینه را که از رمه و گله شما زاده شوند، به یهوه خدایتان اختصاص دهید" خروج ۱۳ منشا انجیلی به ما می‌دهد، همچنین به اعداد ۱۸: ۱۵ الی ۱۶ توجه کنید. این شیوه تبدیل به درآمد مکملی برای لاویان شد.

۱۵:۲۰ این به ۱۲: ۱۷ الی ۱۹، ۱۴: ۲۳ باز می‌گردد. به یادداشت کامل در ۱۲: ۵ مراجعه شود.

۱۵:۲۱ "اما اگر نقصی داشته باشد، ... آن را برای یهوه خدایتان ذبح کنید" حیواناتی که هر نوعی نقص (ناهنجاری) داشته باشند، یعنی نابینایی، تغییر رنگ، بیماری، لنگی، تغییر شکل و غیره را نمی‌توان قربانی کرد، اما می‌توان با خانواده و دوستان در یک محیط محلی آنها را به عنوان غذا خورد (مراجعه شود به ۱۵: ۱۲-۱۶)

۲۲:۱۵

"پاک و ناپاک را میتوان یکسان خورد"	NASB
"فرد و پاک و ناپاک یکسان میتوانند آن را بخورند"	NKJV
"پاک و ناپاک مثل هم"	NRSV
"همه شما، اعم از اینکه از نظر اداب و رسوم پاک یا ناپاک باشید، میتوانید آنها را بخورید"	TEV
"پاک و ناپاک"	NJB

در عبری این میتواند به یکی از موارد زیر اشاره داشته باشد:

۱. کسانی که آن را میخورند
۲. آنچه که خورده میشود

به نظر میرسد گزینه شماره ۱ بهترین باشد (LXX).

۱۵:۲۳ "اما نباید خون آن را بخورید" خون نمادی از زندگی است و زندگی متعلق به خداوند است (مراجعه شود به پیدایش ۹: ۴-۶؛ لاویان ۱: ۱۷؛ ۷: ۲۶-۲۷؛ ۱۷: ۱۰-۱۶؛ ۱۹: ۲۶؛ تثنیه ۱۶: ۱۲، ۲۳-۲۵؛ اول سموئیل ۱۴: ۳۲-۳۴). نمادها در آیات قبل نشان دهنده مالکیت خداوند در تمام خلقت است، به ویژه آنکه زنده است.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده‌اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. آیا شواهد تاریخی برای سال شباتی وجود دارد؟
۲. هدف اصلی این قوانین در فصل ۱۵ چیست؟
۳. منشا احتمالی اصطلاح "عبری" چیست؟

تثنيه ١٦

تقسيم بندي پاراگرافهاي ترجمه هاي مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
مروری بر پسخ ١٦: ١ الی ٨	تقویم جشنها ١٦: ١ الی ٨	پسخ ١٦: ١ الی ٤ ١٦: ٥ الی ٨	جشنها: پسخ و نان فطیر ١٦: ١ الی ٨
بررسی عید هفته ها ١٦: ٩ الی ١٢	١٦: ٩ الی ١٢	جشن درو ١٦: ٩ الی ١٢	سایر جشن ها ١٦: ٩ الی ١٢
مروری بر جشن خیمه ها ١٦: ١٣ الی ١٧	١٦: ١٣ الی ١٥ ١٦: ١٦ الی ١٧	جشن پناهگاه ها ١٦: ١٣ الی ١٥ ١٦: ١٦ الی ١٧	١٦: ١٣ الی ١٥ ١٦: ١٦ الی ١٧
عدالت باید مدیریت شود	قوانینی که در ارتباط با عدالت و دین هستند	مدیران عدالت	داوران
(١٦: ١٧ الی ١٣: ١٧) ١٦: ١٨ الی ٢٠	(١٦: ١٧ الی ٢٠: ١٧) ١٦: ١٨ الی ٢٠	(١٦: ١٧ الی ١٣: ١٧) ١٦: ١٨ الی ٢٠	١٦: ١٨ الی ٢٠ سو استفاده در عبادت (١٦: ٢١ الی ١٧: ٧)
١٦: ٢١ الی ١٧: ١	١٦: ٢١ الی ١٧: ١	١٦: ٢١ الی ١٧: ١	١٦: ٢١ الی ١٧: ١

مطالعه حلقه^{١٦} سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ٣). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

١. پاراگراف اول
٢. پاراگراف دوم
٣. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ١٦: ١ الی ٨

١ «ماه آیب را نگاه دارید و پسخ را برای بیهوه خدایتان به جای آورید، زیرا در ماه آیب بیهوه خدایتان شما را شبانه از مصر بیرون آورد. ٢ پس پسخ را از گله یا رمه برای بیهوه خدایتان ذبح کنید، در مکانی که خداوند برمی گزیند تا نام خود را در آن ساکن سازد. ٣ با آن، هیچ چیز خمیرمایه دار نخورید. هفت روز نان بی خمیرمایه یعنی نان مشقت با آن بخورید تا در همه ایام عمرتان روز خروج خود از سرزمین مصر را به یاد آورید، زیرا بهشتاب از سرزمین مصر بیرون آمدید. ٤ پس تا هفت روز در هیچ کجا از حدود شما خمیرمایه دیده نشود، و از گوشت قربانی نیز که شامگاه روز اول ذبح می کنید چیزی تا صبح باقی نماند. ٥ پسخ را در هر شهری از شهرهایی که بیهوه خدایتان به شما می دهد، ذبح نمی توانید کرد. ٦ بلکه در آن مکان که بیهوه خدایتان برمی گزیند تا نام خود را در آن ساکن سازد، آنجا پسخ را در شامگاه به هنگام غروب آفتاب، یعنی زمانی که از مصر خارج شدید، ذبح کنید. ٧ و آن را در همان مکان که بیهوه خدایتان برمی گزیند، بپزید و بخورید، و بامدادان برخاسته، به خیمه های خود بازگردید.

^۸شش روز نان بی خمیرمایه بخورید، و روز هفتم گردهم آیی مخصوص برای یهوه خدایتان باشد؛ در آن هیچ کار مکنید.

۱:۱۶ "نگاه دارید" این یک اصطلاح تکراری است (BDB 1036, KB 1581, Qal نامحدود مطلق) که در تثنیه ۷۳ بار تکرار شده! این فصل در همان سبک عبری به عنوان ده فرمان فصل ۵ نوشته شده است.

■ "ماه" این ریشه همان "ماه نو" است (BDB 294 I). موضوع خاص: تقویم خاور نزدیک باستان در ۱: ۳ را مطالعه کنید.

■ "ایبب" این کلمه به معنی "دانه جدید" (BDB 1) است که اولین دانه های جو را نشان می دهد. این زمانبندی کنعانی برای دوره زمانی مارس و آوریل بود. بعدها در نوشتن کلمه نیسان بابلی برای این دوره زمانی استفاده می شود. خروج ۱۲: ۲، ۶ به طور خاص در اینجا ذکر شده است.

■ "به جای آورید" (در نسخه انگلیسی "جشن بگیرید" نوشته شده است) این فعل متداول، "انجام"، "ساخت" (KB 1581, BDB 793) چندین بار در فصل ۱۶ استفاده می شود و به روش های مختلف ترجمه می شود:

۱. "جشن گرفتن"، آیات ۱، ۱۰، ۱۳
۲. "باید باشد"، آیه ۸
۳. "باید مراقب باشید"، آیه ۱۲
۴. "نباید ساخت / نباید انجام داد"، آیه ۲۱

موضوع ویژه: عید پسخ

SPECIAL TOPC: PASSOVER

I. کلام آغازین

- A. داوری الهی مصریان و رهایی اسرائیل، علامتی است برای عشق به یهودیان و ایجاد اسرائیل به عنوان یک ملت (به عنوان مثال برای پیامبران).
- B. خروج، تحقق خاصی از وعده یهوه به ابراهیم در پیدایش ۱۲: ۱۵ الی ۲۱ است. عید پسخ یادآور خروج است.
- C. این آخرین، فراگیرترین (به لحاظ جغرافیایی، یعنی مصر و گشن) و ویرانگرترین (اولین بار از انسان و گاو کشته شده) از ده بلایی است که توسط یهوه بر مصر از طریق موسی وارد شد.

II. خود اصطلاح، (BDB 820, KB 947)

- A. معنای اسم نامعلوم است
۱. مرتبط با "بلا" در نتیجه "ضربه زدن" (خروج ۱: ۱۱)، فرشتگان یهوه بر اولین فرزندان انسانها و حیوانات ضربه می زنند
- B. معنی فعل
۱. لمس کردن یا هبوط (مراجعه شود به دوم سموئیل ۴: ۴)، در مفهوم "خانه های علامتگذاری شده را رد کردن" (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۳: ۱۲ و ۲۳ و ۲۷، BDB 619، ریشه یابی عمومی)
۲. رقصیدن (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۸: ۲۱)
۳. اکادادیان - فرونشاندن
۴. مصری - ضربه زدن
۵. افعال همسو در اشعیا ۵: ۳۱، "جبهه گرفتن و محافظت کردن" (مراجعه شود به REB خروج ۱۳: ۱۲)
۶. موسیقی محبوب مسیحیان اولیه میان پسخ عبری تا *paschō* یونانی، "تحمل کردن"
- C. سوابق تاریخی احتمالی
۱. قربانی چوپان برای سال نو
۲. قربانی بادیه نشین و غذای اشتراکی در زمانی کوچ بهاری برای دورکردن شیطان
- D. دلایل اینکه بسیار سخت است که بتوان در مورد معنی خود کلمه اطمینان داشت، و همچنین تفاوتهایی که در سایر مراسم مذهبی باستانی یافت شده اند
۱. تاریخ بهار
۲. ریشه یابی لغت امکانپذیر نیست

۳. در ارتباط با نگهبانان شبگرد است
۴. استفاده از خون
۵. به تصویر کشیدن فرشتگان و شیاطین
۶. غذای خاص
۷. عناصر کشاورزی
۸. نبود روحانی، نبود محراب، تمرکز محلی

III. رخداد

- A. خود رخداد در کتاب خروج ۱۱ الی ۱۲ به ثبت رسیده است
- B. جشن سالانه در کتاب خروج ۱۲ توضیح داده شده است و شامل یک جشن هشت روزه با جشن نان نعناع است.
 ۱. در اصل این یک جشن محلی بود، مراجعه شود به کتاب خروج ۱۲:۲۱ الی ۲۳، تثنیه ۱۶:۵ (مراجعه شود به اعداد ۹)
 ۲. تبدیل به رخدادی در زیارتگاه مرکزی شد
 ۳. این ترکیبی از قربانی کردن محلی است (یعنی خون بره برای گذشت از فرشته مرگ) و جشن درو در محراب مرکزی با جشنهای اییب (Abib) یا نیشان (Nisan) ۱۴ و ۱۵ الی ۲۱ تکمیل می‌شود.
- C. مالکیت نمادین تمامی فرزندان اول انسانها و دامها و رستگاری آنها در کتاب خروج ۱۳ توضیح داده شده است.

IV. سوابق تاریخی از مشاهدات

- A. اولین عید پسخ در مصر جشن گرفته در، خروج ۱۲
 - B. در کوه هورب (Horeb) یا سینا، اعداد ۹
 - C. اولین پسخ در کنعان (گیلگال) جشن گرفته شد، یوشع ۵:۱۰ الی ۱۲
 - D. در دورانی که سلیمان خود را وقف معبد کرده بود، اول پادشاهان ۹:۲۵ و دوم تواریخ ۸:۱۲ (احتمالا، صریح ذکر نشده است)
 - E. در طول دوره حکومت حزقیا، دوم تواریخ ۳۰
 - F. در طول دوره اصلاحات جوزیا، دوم پادشاهان ۲۳:۲۱ الی ۲۳، دوم تواریخ ۱:۳۵ الی ۱۸
 - G. به دوم پادشاهان ۲۳:۲۲ و دوم تواریخ ۱۸:۳۵ توجه کنید که به نادیده گرفتن اسرائیل در حفظ جشنهای سالانه اشاره می‌کند
- اهمیت

V.

- A. اینها روزهای مهم از جشنهای سالانه هستند (مراجعه شود به خروج ۱۴:۲۳ الی ۱۷، ۲۲:۳۴ الی ۲۴، تثنیه ۱۶:۱۶):
 ۱. پسخ/نان نعناع
 ۲. جشن هفته‌ها
 ۳. جشن غرفه‌ها
- B. موسی در تثنیه، روزی را پیش بینی کرده بود که در محراب مقدس به آن توجه می‌شود (همانند دو جشن دیگر)
- C. عیسی از فرصت غذای پسخ سالانه (یاز قبل از آن) برای آشکار ساختن پیمان جدید با استفاده از نان و شراب به صورت نمادین استفاده می‌کند، ولی از بره نه:
 ۱. غذای اشتراکی
 ۲. قربانی رستگاری
 ۳. اهمیت آن برای نسلهای بعدی

■ "شبانه" هنگامی که فرشته مرگ در شب فرار کرد (BDB 538)، فرعون گفت: " اکنون بروید" (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۳۱-۳۳). اسرائیل بلافاصله آنجا را ترک کرد.

۱۶: ۲ " از گله یارمه " خروج. ۱۲: ۵ را با دوم تواریخ ۳۰: ۲۴؛ ۳۵: ۷، مقایسه کنید که قربانی از یک گوسفند یا یک بز را به تمام دام های حیوانات خانگی بسط داد.

■ " در مکانی که خداوند برمی‌گزیند تا نام خود را در آن ساکن سازد " در مصر این خدمت خانوادگی بود؛ در تثنیه برای عبادت در محراب مرکزی محفوظ است (مراجعه شود به ۱۲: ۵، ۱۱، ۱۳، ۱۴، ۱۸، ۲۱، ۲۶: ۱۴، ۲۳: ۲۵، ۱۵: ۲۰؛ ۱۶: ۲، ۶، ۷، ۱۱، ۱۵، ۱۶: ۱۷، ۸، ۱۰؛ ۱۸: ۶؛ ۲۳: ۱۶؛ ۲۶: ۲؛ ۳۱: ۳۱)

۱۶: ۳ " نان بی خمیرمایه " اسرائیلی ها نمی توانند تا صبح صبر کنند تا نان افزایش یابد. این جزئیات از شب خروج موجب شد که عید فصح را با جشن کشاورزی همراه سازیم (عید ۱۲: ۱۵-۲۰؛ ۲۳: ۱۴-۱۷؛ ۳۴: ۱۸).

فطیر، که به طور مرتب در موارد قربانی مورد استفاده قرار می گیرد (مراجعه شود به لاویان ۷: ۱۳، ۲۳: ۱۷)، نماد گناه و شورش شد. تخمیر در این جشن نمادین به عنوان فرصت اسرائیل به صورت فردی برای بررسی زندگی خود علیه هر گونه شورش و یا نافرمانی نسبت به یهوه مشاهده شد. همانطور که روز رستاخیز (لاویان ۱۶) در سطح ملی عمل می کرد، جشن نان فطیر در سطح فردی یا خانوادگی عمل می کرد.

این جشن سالانه که با جشن عید پسخ ادغام میشود، کار از روی فیض یهوه در خروج آنان را در ذهن و قلب مردم خود حفظ کرد. به عنوان فضل و وعده، رستگاری را از مصر به ارمغان آورد، به این ترتیب اسرائیل به این ویژگیهای الهی نامحدود دلبستگی پیدا کرد و تا سالها به آن میپردازد (مراجعه شود به ۹: ۴).

■ " نان مشقت " مراجعه شود به خروج ۱۲: ۸.

■ " زیرا به شتاب از سرزمین مصر بیرون آمدید " به درخواست فرعون، یهودیان به سرعت از مصر خارج شدند (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۳۱ الی ۳۳).

■ " سرزمین مصر را به یاد آورید " عید پسخ دارای اهمیت تاریخی و الهیاتی است. در مصر، تجربه عید پسخ خانواده محور بود. در تنبیه، خدمت محراب مرکزی آینده را پیش بینی کرد؛ در روزگار عیسی ترکیبی از هر دو (بخشی در معبد و بخشی در خانه یا جایی که زائران در اورشلیم باقی ماندند) تبدیل شد.

۱۶: ۴ به یاد داشته باشید، موسی، بیشتر از این، به فرزندان نسل مهاجرت می پردازد. این آیه به این معنی است که هر نسل باید خود را بجای نسل اول قرار دهند که قدرت و حضور خدا را تجربه کرده اند، اما در بیابان شورش کردند و درگذشتند. هر یک از جشن های سالانه برای کمک بیشتر به اسرائیل در حضور یهوه و جلب اعتماد است. او با آنها و برای آنها بود، همانطور که در کنار اجداد آنها نیز بوده است.

۱۶: ۵ " در هر شهری از شهرهایی که یهوه خدایتان به شما می دهد " این به معنای واقعی کلمه "دروازه ها" است (BDB 1044، معادل ۱۲: ۱۵، ۱۷، ۲۱)، به این ترتیب به زمان آینده پس از اینکه اسرائیل کنعان را فتح کرد، اشاره میکند (مراجعه شود به آیه ۱۸).

۱۶: ۶ " در شامگاه به هنگام غروب آفتاب " برای اسرائیلیها، این آغاز یک روز جدید بود (مراجعه شود به پیدایش ۱، مراجعه شد به خروج ۱۲: ۶).

۱۶: ۷ " بپزید و بخورید " در زبان عبری می تواند به معنای "جوشاندن" یا "طبخ" (KB 164, BDB 143, *Piel* کامل) باشد، اما به دلیل خروج ۱۲: ۸ الی ۹، این به معنای "طبخ" است.

■ " به خیمه های خود بازگردید. " این می تواند به یکی از این معانی باشد: (۱) محیط سرگردان بیابان (یا حداقل در دشت های مواب)؛ (۲) زائران به اورشلیم در این هفت روز عید در چادرها ماندند؛ یا (۳) این اصطلاح به معنی "بازگشت به خانه های خود" است.

۱۶: ۸ " گردهم آیی مخصوص برای یهوه خدایتان باشد " جشنواره با یک عبادت گروهی به پایان میرسد (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۱۶، "گردهمایی مقدس"). یک هدف برای محراب مرکزی، ایجاد حس هویت گروهی و اجتماعی بود.

NASB (به روز شده): ۱۶: ۹ الی ۱۲

۹ "هفت هفته برای خود بشمارید. شمردن هفت هفته را از آغاز فرود آوردن داس بر زرع خود شروع کنید. آنگاه عید هفته ها را با تقدیم قربانی اختیاری دستان خود، برای یهوه خدایتان برگزار کنید. هدیه شما متناسب با برکتی باشد که یهوه خدایتان به شما داده است. ۱۱ و در حضور یهوه خدایتان شادی کنید، در آن مکان که یهوه خدایتان برمی گزیند تا نام خود را در آن ساکن سازد، شما و پسران و دختران و غلامان و کنیزانتان، و نیز لاویانی که در شهرهای شمایند و غریبان و یتیمان و بیوه زنانی که در میان شمایند. ۱۲ به یاد داشته باشید که در مصر غلام بودید، پس این فریض را به دقت به جای آورید.

۱۶: ۱۰ " عید هفته ها " این عید همچنین نامیده می شود: (۱) جشن برداشت در خروج ۲۳: ۱۶) و (۲) جشن میوه های اول در اعداد ۲۸: ۲۶. بعدها،

پنتیکاست شد (که از نظر ربی‌ها به دادن شدن قوانین شریعت در کوه سینا مرتبط می‌شود) که به معنی "پنجاه روز" است. این جشنواره در ماه مه-ژوئن و یا زمان برداشت گندم بود. بیهوه، نه بعل، تامین کننده بود!

■ **"قربانی اختیاری"** این امر مردم را مجاز به پیشکش قربانی بر حسب اینکه چقدر خداوند به هر یک از آنها برکت داده است، میکند (مراجعه شود به آیه ۱۷). این یک اصل کلی دادن است (مراجعه شود به دوم قرن‌تیان ۸-۹).

۱۱:۱۶ بیهوه می‌خواهد همه کارهای قبلی او را برای اسرائیل و مراقبت ویژه اش برای کسانی که نیازمند هستند بدانند (مراجعه شود به ۱۴:۱۲، ۱۲، ۱۸، ۱۹:۱۴، ۲۷، ۲۹:۲۶، ۱۱-۱۳).

۱۲:۱۶ **"به یاد داشته باشید"** دلیل الهی برای جشن هفته‌ها (برداشت کشاورزی)، تجربه بردگی اسرائیل در مصر بود.

NASB (به روز شده): ۱۶:۱۳ الی ۱۵

۱۳ «عید آلاچیقها را پس از گردآوری محصول از خرمن و از چرخش خود، هفت روز برگزار کنید. ^{۱۴} در عید خود شادی نمایید، شما و پسران و دختران و غلامان و کنیزانتان، و نیز لایوان و غریبان و یتیمان و بیوه‌زنانی که در شهر شمایند. ^{۱۵} هفت روز در آن مکان که خداوند برمی‌گزیند، این عید را برای بیهوه خدایتان جشن بگیرید، زیرا بیهوه خدایتان شما را در همه محصول و در همه دسترنجتان برکت خواهد داد، و بسیار شادمان خواهید شد.

۱۳:۱۶ **"عید آلاچیقها"** عید آلاچیقها در پاییز آمد و در طول زمان جمع آوری بود (مراجعه شود به خروج ۲۳:۱۶؛ ۳۴:۲۲؛ لایوان ۲۳:۳۳-۴۳).

گفته می‌شود که پیشینه "آلاچیقها" نشان دهنده تجربه اسرائیل است:

۱. زندگی کشاورزی در مصر، جایی که آلاچیقی در مزرعه در زمان برداشت ساخته میشد
۲. زندگی در خانه‌های موقتی (به عنوان مثال، چادر) در طول خروج و دوران سرگردانی در بیابان
۳. پناهگاه‌های موقت برای زائران برای اقامت در محراب مرکزی (کمتر احتمال دارد)

۱۵:۱۶ بیهوه می‌خواهد مردم خود را برکت دهد تا به طرز شگفت‌انگیزی (Qal, KB 1333, BDB 970) کامل) به صورت فردی، به عنوان یک خانواده و به عنوان مردم خدا شاد باشند (مراجعه شود به ۱۲:۷، ۱۲، ۱۸، ۱۴:۲۶؛ ۱۱:۱۶، ۱۴:۲۶؛ ۱۱:۲۷؛ ۷).

NASB (به روز شده): ۱۶:۱۶ الی ۱۷

۱۶ «سالی سه بار همه ذکوران شما به حضور بیهوه خدایتان در آن مکان که او برمی‌گزیند حاضر شوند، یعنی برای عید نان بی‌خمیرمایه و عید هفته‌ها و عید آلاچیقها. و کسی به حضور خداوند دست خالی حاضر نشود، ^{۱۷} بلکه هر کس به قدر توان خویش، متناسب با برکتی که بیهوه خدایتان به وی بخشیده است، بدهد.

۱۶:۱۶ **"سالی سه بار همه ذکوران شما ... حاضر شوند"** آیات ۱۶ و ۱۷ آیات خلاصه ای هستند که در مورد هر سه جشن اعمال می‌شوند (مراجعه شود به خروج ۲۳:۱۴، ۱۷). به یاد داشته باشید که اوقات صرف غذا زمان خاص دوستی و خانواده بودند. این جشن‌ها به اسرائیل اجازه دادند:

۱. احساس یک جامعه ملی را بسازد
۲. اعمال خیرخواهانه خدا را به نسل‌های جدید آموزش دهد
۳. کمک به فقرا و نیازمندان
۴. از خدای اسرائیل و تحقق وعده‌های او / نعمت‌های عهدعتیق لذت ببرند

چرا فقط مردان؟ آیا این نقش مؤثر زنان را منعکس می‌کند؟ مسلماً شرق باستان قدیم عادلانه نبود، اما به زنان در اسرائیل احترام گذاشته میشد (به عنوان مثال، امثال ۳۱).

فکر می‌کنم دو فرصت خوب وجود دارد:

۱. زنان در خانه و کشاورزی به ویژه در صورت نبودن مردان، مورد نیاز بودند
۲. حضور فقط مردان در عبادت‌های اسرائیل کاملاً متفاوت از عبادت باروری کنعانیان بود، که در آن وجود زنان هم لازم بود

برای یک بحث خوب و مفصل در مورد این سه جشن سالانه، به *Ancient Israel*, Roland de Vaux، جلد ۲، صفحات ۴۸۴-۵۰۲ مراجعه کنید.

■ "عید" این اصطلاح عبری (KB 290, BDB 290)، هم فعل و هم اسم، به یکی از سه سال عبادت سالانه در محراب مرکزی اشاره دارد. می‌توان آن را "جشن زائرین" ترجمه کرد.

۱۶:۱۷ "هر کس به قدر توان خویش ... بدهد" این به اصل کلی دادن اشاره دارد - هر کس باید در حد توانش بدهد (مراجعه شود به آیه ۱۰، دوم قرنیتیان ۸ الی ۹).

NASB (به روز شده): ۱۶:۱۸ الی ۲۰

۱۸ «در تمامی شهرهایی که یهوه خدایتان به شما می‌دهد، بر حسب قبایلتان، داوران و صاحبمنصبان برای خود تعیین کنید تا قوم را عادلانه داوری کنند. ۱۹ داوری را منحرف مسازید، جانبداری مکنید و رشوه مگیرید، زیرا رشوه چشمان حکیمان را کور می‌کند و سخنان عادلان را کج می‌سازد. ۲۰ تنها و تنها عدالت را پیروی کنید، تا زنده بمانید و سرزمینی را که یهوه خدایتان به شما می‌دهد مالک شوید.

۱۶:۱۸ الی ۲۰ این بخش جداگانه ای است که باید با فصل ۱۸ باشد. این دستورالعمل‌ها راجع به رهبری مدنی (قضات قبیله ای، قضات لاوی، پادشاهان، کشیشان و پیامبران) هستند.

۱۶:۱۸ "در تمامی شهرها... بر حسب قبایلتان، داوران و صاحبمنصبان برای خود تعیین کنید" اینها همان بزرگان محلی دروازه‌ها هستند (یعنی ۲۱:۱۹؛ ۲۲:۱۵؛ آموس ۵:۱۰، ۱۲، ۱۵). موسی قاضی ارشد بود، اما او کمکی‌هایی را منصوب کرد (مراجعه شود به تشبیه ۱: ۹-۱۸؛ خروج ۱۸: ۱۳ الی ۲۷).

۱۶:۱۹ "نباید" این آیات سه دستورالعمل برای قضات، کمک‌کننده‌های موسی را شرح می‌دهد:

۱. شما نباید عدالت را تحریف کنید (KB 692, BDB 639, *Hiphil*، غیر کامل، مراجعه شود به خروج ۲۳: ۶، ۲۷: ۱۹، تشبیه ۱۶: ۱۹، ۲۴: ۱۷، ۲۷: ۱۹)
۲. شما باید تفرقه داشته باشید (KB 699, BDB 647, *Hiphil*، غیر کامل، به مفهوم عبری یعنی "شما نباید به صورت نگاه کنید")
۳. شما نباید رشوه بگیرید (KB 534, BDB 542, *Qal*، غیر کامل، مراجعه شود به تشبیه ۲۷: ۲۵).

■ "رشوه" رشوه دو چیز را انجام می‌دهد:

۱. «چشم‌های عاقل را کور میکند» - (KB 802, BDB 734, *Piel*، غیر کامل، مراجعه شود به خروج ۲۳: ۸؛ این استعاره برای قدرت پول است)
۲. "انسان صالح را از راه به در میکند" (به معنای واقعی کلمه "پیچ و تاب") - (KB 758, BDB 701, *Piel*، غیر کامل، مراجعه شود به خروج ۲۳: ۸؛ به یاد داشته باشید که اصطلاح "فقط" یا "عادلانه" از اصطلاح "اندازه تیره" یا "لبه راست" است (به موضوع خاص در ۱۶: ۱۶ مراجعه کنید). بیشتر کلمات برای گناه در کتاب مقدس یک بازی با کلمه در این مفهوم هستند.

۱۶:۲۰ "عدالت" کلمات "عدالت" در آیه ۲۰ و "عدالت" در آیه ۱۸ از همان ریشه عبری (BDB 841) هستند که از یک استاندارد صحبت می‌کنند. یک قاضی بر طبق معیارهایی که اراده خداوند (عدالت و عدالت) است، حکم می‌کند. رهبران (قضات محلی و کشیشان) باید رحمت و عادل بودن یهوه را مد نظر قرار دهند (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۶-۸).

■ "پیروی کنید" این فعل (KB 1191, BDB 922, *Qal*، غیر کامل) به معنای واقعی کلمه در تشبیه ۱۱: ۴؛ ۱۹: ۶ استفاده می‌شود، اما در اینجا استعاره از نظام قضایی اسرائیل است. دیگر استفاده‌های استعاری در مزامیر ۳۴: ۱۴؛ امثال ۲۱: ۲۱؛ اشعیا ۵۱: ۵؛ و هوشع ۶: ۳ وجود دارند.

■ "که" مالکیت زمین اسرائیل و وعده‌ها / برکات یهوه مشروط بودند (مراجعه شود به ۴: ۱، ۲۵-۲، ۶، ۴۰؛ ۵: ۱۶، ۲۹، ۳۳؛ ۶: ۱۸؛ ۸: ۱؛ ۱۱: ۸-۹، ۱۸-۹-۱۱-۲۰؛ ۱۶: ۳۲؛ ۴۶-۴۷).

NASB (به روز شده): ۱۶:۲۱ الی ۲۲

۲۱ «در کنار مذبحی که برای یهوه خدایتان می‌سازید، هیچ درختی به عنوان آشیزه غرس مکنید، ۲۲ و ستونهای سنگی به جهت پرستش بر پا مدارید، زیرا یهوه خدایتان از آن کراهت دارد.

۱۶:۲۱ تثنیه ۱۶:۲۱، ۲۲ و ۱۷:۱ یک پاراگراف هستند. پاراگراف به روش های مناسب برای ارائه قربانیان اشاره دارد. برای توصیف مختصری از عبادت کنعانیان، به Alfred J. Hoerth، *Archaeology and the Old Testament*، صفحات ۲۱۹-۲۲۲ و William Foxwell Albright، *Archaeology and the Religion of Israel*، صفحات ۶۷-۹۲، را ببینید.

■ "هیچ درختی به عنوان آشپزخانه غرس مکنید" این "باغچه" یا اشیره به معنای یا کاشت درختان یا حفره ها در سیستم های پرستش مطرح شده از کنعانیان است که در آن ستونهای حکاکی شده یا درختانی قرار می گرفتند که نماینده همسر زن خدایان باروری مردانه هستند. این نماد دعای باروری است. به یادداشت ۱۲:۳ توجه کنید.

۱۶:۲۲ "ستونهای سنگی به جهت پرستش بر پا مدارید" به یادداشت ۱۲:۳ مراجعه کنید.

■ "یهوه خدایتان از آن کراحت دارد" به یادداشت ۱۲:۳۱ مراجعه کنید.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا خداوند میخواهد سه گردهمایی سالانه داشته باشد؟
۲. آیا تمام سه جشن مربوط به کشاورزی بودند؟ آیا این به این معنی است که موسی جشنهای موجود را گرفته و اهداف آنها را تغییر داده است؟
۳. این جشن ها را فهرست کرده و شرح دهید.
۴. سه قانون برای داوران را فهرست کنید.
 - a.
 - b.
 - c.
۵. چگونه ۱۶:۲۱-۲۲ با ۱۷:۱ مرتبط است؟

تثنيه ۱۷

تقسيم بندي پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
عدالت باید اداره شود (۱۶: ۱۸ الی ۱۷: ۱۳)	قوانین در ارتباط با عدالت و مذهب (۱۶: ۱۸ الی ۱۷: ۲۰)	اداره عدالت (۱۶: ۱۸ الی ۱۷: ۱۳)	سو استفاده از عبادت (۱۶: ۲۱ الی ۱۷: ۷)
۱: ۱۷ الی ۱۶: ۲۱	۱: ۱۷ الی ۱۶: ۲۱	۱: ۱۷ الی ۱۶: ۲۱	۱: ۱۷ الی ۱۶: ۲۱
۷ الی ۲: ۱۷	۷ الی ۲: ۱۷	۷ الی ۲: ۱۷	۷ الی ۲: ۱۷
۱۳ الی ۸: ۱۷	۱۳ الی ۸: ۱۷	۱۳ الی ۸: ۱۷	۱۳ الی ۸: ۱۷
اصول حاکم بر پادشاهان ۱۷ الی ۱۴: ۱۷		دستور العمل مربوط به یک پادشاه ۲۰ الی ۱۴: ۱۷	پادشاهان ۱۵ الی ۱۴: ۱۷
			۲۰ الی ۱۶: ۱۷
۲۰ الی ۱۸: ۱۷			

مطالعه حلقه ۱۷ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱: ۱۷

'گاویا گوسفندی را که در آن هر گونه عیب و نقصی باشد برای یهوه خدایتان ذبح مکنید، زیرا یهوه خدایتان از آن کراهت دارد.'

۱: ۱۷ "عیب و نقصی" این آیه به صورت متناظر با ۱۶: ۲۱-۲۲ است که همچنین به مکان ها و انواع قربانی مناسب می پردازد. در عهدعتیق "عیب" (BDB 548) به هر گونه نقص فیزیکی اشاره دارد (مراجعه شود به ۱۵: ۲۱؛ لویان ۲۲: ۲۰-۲۵). ملاکی ۱: ۶ الی ۸ نمونه ای از ارائه قربانی اسرائیل به خدا را نشان می دهد که کمتر از بهترین است.

"یک چیز غم انگیز"	NASB
"بی رحمانه"	NKJV
"غم انگیز"	NRSV
"ارباب از این نفرت دارد"	TEV
"نفرت انگیز"	NJB

■ "یهوه خدایتان" این عبارت متداول عهد عتیق با استفاده از یهوه و الوهیم است. به موضوع خاص: اسامی خدا در ۱: ۳ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده): ۱۷: ۲ الی ۷

۲ «هرگاه در میان شما، در یکی از شهرهایی که یهوه خدایتان به شما می‌دهد، مرد یا زنی یافت شود که آنچه را که در نظر یهوه خدایتان بد است به جا آورده، از عهد او تجاوز نماید، ۳ و بر خلاف فرمان من رفته خدایان غیر، یا خورشید و ماه، و یا یکی از لشکریان آسمان را عبادت و سجده کند، ۴ و به شما خبر دهند و درباره آن بشنوید، آنگاه خوب تفحص کنید، و اگر راست و یقین باشد که چنین عمل کراهت‌آوری در اسرائیل رخ داده است، ۵ آنگاه مرد یا زنی را که مرتکب این شرارت شده است بیرون آورده، در کنار دروازه شهر به سنگها سنگسار کنید تا بمیرد. ۶ با گواهی دو یا سه شاهد، شخص مستوجب مرگ، کشته شود؛ با گواهی یک شاهد کشته نشود. ۷ نخست شاهدان دست به کشتن او بلند کنند، سپس دستان تمامی قوم بر او بلند شود. بدین گونه بدی را از میان خود خواهید زدود.

۱۷: ۲ الی ۱۳ این آیات در مورد اداره عدالت بحث می‌کنند. آیات ۲-۷ با بت پرستی و شاهدان قانونی مقابله می‌کنند. آیات ۸-۱۳ با موارد عملی دادگاه‌ها مقابله می‌کند.

۲: ۱۷

NASB	"که آنچه پلید است انجام میدهد"
NKJV	"که ستمکار است"
NRSV	"که آنچه پلید است انجام میدهد"
TEV	"گناه کرده است"
NJB	"که کار اشتباه انجام میدهد"

این عبارت فعل *Qal* غیر کامل (KB 889, BDB 793 I) و یک مفعول بیواسطه (BDB 948) است. این ریشه مشترک دوگانه است که بدین معنا است که "بد"، "بدی"، "آشفستگی"، "بدبختی"، "آسیب" و یا "مصیبت" است. در اینجا چارچوب آن را تعریف می‌کند: (۱) "تجاوز به پیمان خود"، "آیه ۲ (BDB 718, 717 KB)، به معنای واقعی کلمه "عبور از" و (۲) "رفته و خدایان دیگر خدمت کرده و آنها را پرستش کرده اند"، آیه ۳:

۱. "رفته است" - BDB 229, KB 246, *Qal* غیر کامل
۲. "خدمت کرده است" - BDB 712, KB 773, *Qal* غیر کامل
۳. "پرستش" - BDB 1005, KB 295, *Hishtaphel* غیر کامل

■ "از عهد او تجاوز نماید" این فعل (*Qal*, KB 778, BDB 716) ساختار نامحدود) اساساً به معنای "عبور از" یا "عبور از طریق" است. اغلب در معنای حقیقی استفاده می‌شود، اما گاهی اوقات از لحاظ الهیاتی نیز کاربرد دارد. در اصل ممکن است به عمل نصف کردن حیوان به عنوان یک عمل پیمان و قدم زدن میان اجساد اشاره شده باشد (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۷). نقض این پیمان منجر به مرگ یا تخریب (یعنی مانند حیوان نیمه شده) می‌شود. این نشان دهنده تخطی از اقدامات به وضوح مشخص شده است (به عنوان مثال، مقررات پیمان، مراجعه شود به ۲۶: ۱۳؛ یوشع ۷: ۱۱، ۱۵؛ داوران ۲: ۲۰؛ دوم پادشاهان ۱۸: ۱۲؛ ارمیا ۳۴: ۱۸ الی ۱۹؛ هوشع ۶: ۷؛ ۸: ۱).

۱۷: ۳ "یا خورشید و ماه، و یا یکی از لشکریان آسمان" بابلی‌های باستانی اولین، اما نه آخرین، بدن‌های آسمانی را به عنوان نمایندگان خدایان و الهه‌ها دیدند (مراجعه شود به ۴: ۱۹؛ دوم پادشاهان ۱۷: ۱۶؛ ۲۱: ۳، ۵؛ ۲۳: ۴-۵؛ دوم تواریخ ۳۳: ۳، ۵؛ ارمیا ۸: ۲؛ ۱۹: ۱۳). آنها احساس میکردند که نورهای آسمانی، سرنوشت انسان را کنترل می‌کنند (از لحاظ جسمی و معنوی).

۱۷: ۴ این آیه مشابه ۱۳: ۱۴ است. فعل "شما باید به طور کامل تحقیق کنید" (BDB 205, KB 233, *Qal* کامل)، مستلزم تحقیق کامل است (مراجعه شود به ۱۳: ۱۴؛ ۱۷: ۴، ۹؛ ۱۹: ۱۸؛ لایوان ۱۰: ۱۶؛ داوران ۶: ۲۹) اتهامات و اطلاعات دست دوم برای محکومیت کافی نبود. سیستم قضایی اسرائیل سخت ("سنگسار به مرگ"، آیه ۵)، اما کامل بود.

NASB, TEV	"اگر درست باشد"
NKJV	"اگر در واقع درست باشد"
NRSV	"اثبات شد که اتهام درست است"
NJB	"درست است و تأیید شد"

این اصطلاح عبری (حرف اضافه فرضی، BDB 243 II, b و اسم BDB 54) در تثنیه سه بار تکرار شده است (مراجعه شود به ۱۳: ۱۷؛ ۱۷: ۴؛ ۲۲: ۲۰).

NASB	"این چیز غم انگیز"
NKJV	"یک چنین عمل شنیعی"
NRSV	"یک چیز زشت"
TEV	"این چیز پلید"
NJB	"این چیز نفرت انگیز"

این همان اصطلاح (BDB 1072) است که در ۱۷: ۱ استفاده شده، جایی که آن را به یک قربانی که خوش ریخته شده اشاره می کند. در اینجا اشاره به عبادت بت (یعنی "میزبان بهشت") است.

■ "اسرائیل" به موضوع خاص در ۱: ۱ مراجعه شود.

۱۷: ۵ "دروازه شهر" این عبارت به معنای "در دادگاه محلی شما". این جایی است که بزرگان محلی مینشستند.

■ "سنگسار کنید تا بمیرد" این یک نوع از مجازات گروهی بود (ش. ص ۷). هر فرد بالغ جامعه این کار را میکرد تا از شر بدی خلاص شود (به آیه ۱۳: ۱۰ مراجعه کنید).

■ متن عبری دارای مجموعه افعالی است که به مرگ در آیات ۵-۷: اشاره دارند:

۱. "سنگسار تا مرگ" - BDB 709, KB 768, *Qal* کامل، 5. v.
۲. مرگ - BDB 559, KB 562
 - a. آیه ۵، *Qal* کامل
 - b. آیه ۶، *Hophal* غیر کامل
 - c. آیه ۶، *Qal* صفت مفعولی
 - d. آیه ۶، *Hophal* غیر کامل
 - e. آیه ۷، *Hiphil* ساختار نامحدود

نقض پیمان عواقب شدیدی را در بر دارد (مراجعه شود به تثنیه ۲۷-۲۹)! شر در جامعه باید ریشه کن شود.

۱۷: ۶ "با گواهی دو یا سه شاهد" این یک نیاز قانون موسی است (مراجعه شود به اعداد ۳۵: ۳۰ و تثنیه ۱۹: ۱۵؛ همچنین به متی ۱۸: ۱۶؛ یوحنا ۸: ۷؛ دوم قرنتیان ۱۳: ۱؛ و اول تیموتائوس ۵: ۱۹ توجه داشته باشید).

■ "با گواهی یک شاهد کشته نشود" به ۱۹: ۱۵ الی ۲۱ و اعداد ۳۵: ۳۰ مراجعه شود.

۱۷: ۷ نخست شاهدان دست به کشتن او بلند کنند "کسانی که علیه یک شخص شهادت داده بودند، باید نخستین سنگها را پرتاب میکردند (مراجعه شود به ۱۳: ۹؛ لاویان ۲۵: ۱۴). بنابراین، اگر شاهدان دروغ بگویند، پس خداوند آنها را برای ریختن خون بیگناه (یعنی قتل) مجازات میکند.

NASB (به روز شده): ۱۷: ۸ الی ۱۳

اگر مرافعه ای نزد دروازه های شما آورده شود که حکم درباره آن برای شما مشکل باشد، خواه قتل باشد، خواه دعوی، خواه ضرب، آنگاه برخاسته به مکانی که یهوه خدایتان برمی گزیند، بروید. نزد لاویان کاهن و قاضی وقت رفته از آنها مشورت بخواهید و ایشان فتوا را به شما اعلام خواهند کرد. ^۱ مطابق فتوایی که ایشان از مکان برگزیده خداوند به شما اعلام می کنند، عمل کنید. به هوش باشید تا بر طبق هر آنچه به

شما حکم می‌کنند، به جا آورید. ^{۱۱} مطابق شریعتی که به شما می‌دهند و حکمی که به شما اعلام می‌کنند، عمل نمایید و از قتلواى ایشان به راست یا چپ منحرف مشوید. ^{۱۲} آن که خودسرانه عمل کرده، به کاهنی که آنجا در حضور یهوه خدای شما به خدمت می‌ایستد، و یا به داور، گوش نسیپارد، آن شخص باید کشته شود. بدین‌گونه بدی را از میان اسرائیل خواهید زدود ^{۱۳} و همه مردم شنیده، خواهند ترسید و دیگر هرگز خودسرانه عمل نخواهند کرد.

۱۷: ۸ بسیار سخت بود (KB 927, BDB 810, Niphāl, غیر کامل) موارد به کشیش ها در پناهگاه مرکزی فرستاده شد (نگاه کنید به ۱۲: ۱۳، ۱۱، ۵).

این نوع مشکلات قضایی به شرح زیر است:

۱. "خون در برابر خون" (BDB 196)، به معنای قتل
۲. "قضاوت در برابر قضاوت" (BDB 192)
 - a. NRSV، "یک نوع حق قانونی و نوعی دیگر"
 - b. TEV، "موارد خاصی از حقوق مالکیت"
 - c. NJB، "ادعاهای متضاد"
 - d. REB، "حقوق مدنی"
 - e. JPSOA، "قانون مدنی"
 - f. کتاب مقدس NET، "ادعای حقوقی"
 - g. NIV، "پرونده های حقوقی"
۳. "مشت در برابر مشت" (BDB 619)، به معنی نوعی از حمله (مراجعه شود به ۲۱: ۵)

The Jewish Study Bible، صفحه ۴۰۵، ادعا می‌کند که موارد دشوار فقدان شواهد وجود دارد. موسی با اشاره به این کشیشها در محراب مرکزی فرض می‌کند که بینش الهی، گناه یا بی‌گناهی طرفین درگیر را تعیین می‌کند.

■ "مکانی که یهوه خدایتان برمی‌گزیند" این فعل (KB 119, BDB 103) در تثنیه برای چندین مورد استفاده می‌شود:

۱. انتخاب یهوه از پدران اسرائیل، ۴: ۳۷
۲. انتخاب یهوه اسرائیل، ۶: ۷، ۷: ۱۰؛ ۱۰: ۱۵؛ ۱۴: ۲
۳. انتخاب یهوه از محل محراب مرکزی، ۱۲: ۵، ۱۱، ۱۴، ۱۸، ۲۱، ۲۶: ۱۴، ۲۳، ۲۴، ۲۵: ۱۵؛ ۲۰: ۱۶؛ ۲، ۶، ۷، ۱۱، ۱۵، ۱۶: ۱۷؛ ۸، ۱۰: ۱۸؛ ۲۶: ۲؛ ۳۱: ۱۱
۴. انتخاب یهوه از پادشاه، ۱۷: ۱۵
۵. انتخاب یهوه از کشیش بودن آرونی (لاویان)، ۱۸: ۵؛ ۲۱: ۵

۱۷: ۹ الی ۱۲ اسرائیل باید احترام و مطیع به بحث های قضایی باشد چرا که آنها اقتدار یهوه را منعکس می‌کنند. به افعال استفاده شده توجه داشته باشید:

۱. "اعلام کردن" - KB 665, BDB 616

a. آیه ۹، *Hiphil* کامل

b. آیه ۱۰، *Hiphil* غیر کامل

c. آیه ۱۱، *Hiphil* غیر کامل

۲. "انجام دادن" - KB 889, BDB 793

a. آیه ۱۰، *Qal* کامل

b. آیه ۱۰، *Qal* ساختار نامحدود

c. آیه ۱۱، *QAL* غیر کامل

d. آیه ۱۲، *QAL* غیر کامل

۳. "آموزش دادن" - KB 436, BDB 434

a. آیه ۱۰، *Hiphil* غیر کامل

b. آیه ۱۱، *Hiphil* غیر کامل

۱۷: ۱۱ "به راست یا چپ منحرف مشوید" این یک اصطلاح عبری است که حکم و مجازات تعیین شدن توسط قضات لاوی را تغییر نمی دهد. یک استعاره مشابه از کلام یهوه در ۴: ۲ استفاده می شود؛ ۱۲: ۳۲ زمانی که اراده یهوه دانسته شد، چرخش به راست یا چپ به معنی نافرمانی است (مراجعه شود به ۵: ۳۲؛ ۱۷: ۲۰؛ ۲۸: ۱۴؛ یوشع ۱: ۷؛ ۲۳: ۶؛ دوم پادشاهان ۲۲: ۲؛ امثال ۴: ۲۷).

۱۲: ۷ "خودسرانه" این اصطلاح (BDB 268) برای نافرمانی آشکار استفاده می شود (مراجعه شود به ۱: ۴۳؛ ۱۷: ۱۲، ۱۳؛ ۱۸: ۲۰، ۲۲). قاضی و کشیش نمایندگان قدرت بودند. بنابراین، رد کردن تصمیم آنان به معنی رد کردن تصمیم یهوه بود! در ۱۸: ۲۰-۲۲، آن پیامبران هستند که با استفاده از قدرت او، نمیتوانند او را به نام او بگویند!

■ "کاهنی که آنجا در حضور یهوه خدای شما به خدمت می ایستد" این استعاره برای کشیش لاوی است.

"شما باید شیطان را از اسرائیل پاک کنید"	NASB, NRSV
"شما باید فرد شریر را از اسرائیل بردارید"	NKJV
"شما این شر را از اسرائیل را حذف کنید"	TEV
"شما باید این شر را از اسرائیل رها کنید"	NJB

فعل (BDB 128, KB 145, Piel کامل) به معنای سوختن یا مصرف است (مراجعه شود به اعداد ۱۱: ۳). در اینجا به طور استعاری به کار می رود همانند ۱۳: ۵؛ ۱۷: ۷، ۱۲: ۱۹؛ ۱۳: ۱۹؛ ۲۱: ۲۱.

NASB (به روز شده): ۱۷: ۱۴ الی ۱۷

۱۴ «چون به سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می دهد، درآیید و آن را به تصرف آورده، در آن ساکن شوید و بگویید: "ما نیز همچون دیگر اقوام پیرامونمان پادشاهی بر خود بگماریم،" در آن صورت، حتماً پادشاهی را که یهوه خدایتان برگزیند، بر خود بگمارید. یکی از برادرانتان را بر خود پادشاه بسازید؛ مرد اجنبی را که از برادرانتان نیست نمی توانید بر خود بگمارید. اما او نباید اسبان بسیار برای خود فراهم آورد، یا قوم را برای فراهم آوردن اسبان بیشتر به مصر باز فرستد؛ زیرا خداوند به شما گفته است که، "دیگر هرگز بدان راه بازنگردید." ۱۷ نیز نباید زنان بسیار برای خود بگیرد، مبادا دلش منحرف شود. همچنین سیم و زر بسیار برای خود فراهم نیاورد.

۱۷: ۱۴ الی ۲۰ این ها برخی از آیات بحث برانگیز در عهد عتیق، به ویژه اسفار پنجگانه هستند. این آیات در مورد یک پادشاه آینده صحبت می کنند. بسیاری از محققان عهد عتیق روزگار ما می گویند که تشبیه کتابی است که در طی اصلاحات یوشع صدها سال بعد در دوران پادشاهان یافت شد و سپس توسط کشیشها برای تمرکز بر پرستش در اورشلیم نوشته شد (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲۲: ۸؛ دوم تواریخ ۳۴: ۱۴-۱۵). آنها ادعا می کنند که اینها شواهدی هستند که از سوی موسی نوشته نشده اند؛ زیرا هیچ جایی در اسفار وجود ندارد که پادشاه باشد. این یک روحانی است که به سلیمان اشاره دارد، بدیهی است که بعداً باید نوشته شده باشد. من هیچ کدام از اینها را باور نمی کنم! برخی از آیات که نشان می دهند آیات ۱۴ الی ۲۰ در اسفار پنجگانه منحصر به پیدایش ۱۷: ۶، ۳۵؛ ۱۱: ۳۶؛ ۳۱: اعداد ۲۴: ۷؛ داوران ۸: ۲۲، ۲۳؛ ۹: ۶ نیستند. به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: اقتدار اسفار پنجگانه موسی

SPECIAL TOPIC: MOSAIC AUTHORSHIP OF THE PENTATEUCH

I. پیدایش

A. کتاب مقدس خود از نویسنده نام نمیبرد. در پیدایش هیچ جا "من" مانند عزرا، یا نحیمیا یا بخش "ما" مانند اعمال رسولان ندارد.

B. روایت یهودی:

۱. نویسندگان یهودی باستان میگویند موسی آن را نوشت

a. Ben Sirach، جامعه ۲۴: ۲۳، حدود ۱۸۵ قبل از میلاد نوشته شده است.

b. *Baba Bathra* ۱۴ب، بخشی از تلمود

- c. فیلو از اسکندریه، مصر، یک فیلسوف یهودی که درست قبل از بشارت عیسی مینوشت
 d. فلاویوس جوزفوس، یک تاریخدان یهودی، که درست قبل از بشارت عیسی مینوشت
 ۲. تورات یک داستان متحد الشکل تاریخی است. پس از پیدایش هر کتاب با حرف ربط "و" شروع میشود (به استثنای اعداد).

۳. این مکاشفه ای برای موسی بود

a. گفته میشود که موسی اینها را نوشته است

(۱) خروج ۱۷: ۱۴

(۲) خروج ۲۴: ۷، ۴

(۳) خروج ۳۴: ۲۷، ۲۸

(۴) اعداد ۳۳: ۲

(۵) تثنیه ۳۱: ۹، ۲۲، ۲۴ الی ۲۶

b. گفته میشود که خدا از طریق موسی صحبت کرده

(۱) تثنیه ۵: ۴ الی ۵، ۲۲

(۲) تثنیه ۶: ۱

(۳) تثنیه ۱۰: ۱

c. گفته می شود که موسی کلام تورات را به مردم گفته است:

(۱) تثنیه ۱: ۱، ۳

(۲) تثنیه ۵: ۱

(۳) تثنیه ۲۷: ۱

(۴) تثنیه ۲۹: ۲

(۵) تثنیه ۳۱: ۱، ۳۰

(۶) تثنیه ۳۲: ۴۴

(۷) تثنیه ۳۳: ۱

۴. نگارندگان عهد عتیق آن را به موسی نسبت میدهند

a. یوشع ۸: ۳۱

b. دوم پادشاهان ۱۴: ۶

c. عزرا ۶: ۱۸

d. نحمیا ۸: ۱، ۱۳، ۱ الی ۲

e. دوم تواریخ ۲۵: ۴، ۳۴: ۱۲، ۳۵: ۱۲

f. دانیال ۹: ۱۱

g. ملاکی ۴: ۴

C. روایت مسیحی:

۱. عیسی از تورات نقل قول کرده و به موسی منتسب میکند

a. متی ۸: ۴، ۱۹: ۸

b. مرقس ۱: ۴۴، ۷: ۱۰، ۱۰: ۵، ۱۲: ۲۶

c. لوقا ۵: ۱۴، ۱۶: ۳۱، ۲۰: ۳۷، ۲۴: ۲۷، ۴۴

d. یوحنا ۵: ۴۶ الی ۴۷، ۷: ۱۹، ۲۳

۲. سایر نویسندگان عهد جدید از تورات نقل قول کرده و به موسی منتسب میکنند

a. لوقا ۲: ۲۲

b. اعمال رسولان ۳: ۲۲، ۱۳: ۳۹، ۱۵: ۱، ۱۵: ۲۱، ۲۶: ۲۲، ۲۸: ۲۳

c. رومیان ۱۰: ۵، ۱۹

d. اول قرنتیان ۹: ۹

e. دوم قرنتیان ۳: ۱۵

f. عبرانیان ۱۰: ۲۸

g. مکاشفه ۱۵: ۳

۳. اکثر پدران اولیه کلیسا اقتدار موسی را پذیرفته اند. ایرنئوس، کلمنت اسکندریه، اورینگن و ترتولیان همه در مورد رابطه موسی با شکل مقدس فعلی پیدایش سوال داشتند

D. اساتید عصر مدرن

۱. به وضوح برخی از اضافات ویرایشی به تورات دیده شده است (به ظاهر برای اینکه کار باستانی قابل درک تر برای خوانندگان معاصر باشد):

a. پیدایش ۱۲: ۶؛ ۱۳: ۷؛ ۱۴: ۱۴؛ ۲۱: ۳۴؛ ۳۲: ۳۲؛ ۳۶: ۳۱؛ ۴۷: ۱۱

b. خروج ۱۱: ۳؛ ۱۶: ۳۶

c. اعداد ۱۲: ۳؛ ۱۳: ۲۲؛ ۱۵: ۲۲-۲۳؛ ۲۱: ۱۴-۱۵؛ ۳۲: ۳۳

d. تثبیه ۳: ۱۴؛ ۳۴: ۶

۱) در بین النهرین آنها بسیار مراقب بودند که چیزی را تغییر ندهند و حتی کارهایشان را برای دقت بررسی کردیم. در اینجا یک پنیویس باستانی سومری یک کاتب ("از ابتدا تا انتها کامل شده است، کپی شده، تجدید نظر شده، مقایسه شده و مهر و امضای تأیید شد" از حدود ۱۴۰۰ قبل از میلاد وجود دارد)

۲) در مصر آنها آزادانه متون باستانی را تجدید نظر میکردند تا آنها را برای خوانندگان معاصر به روز کنند. کتابداران قمران این رویکرد را دنبال میکردند.

۲. کتاب مقدس باستان بسیار آموزش دیده و تحصیل کرده است. تکنیک های آنها از کشور به کشور متفاوت بود: محققان قرن نوزدهم معتقدند که تورات یک سند مرکب از منابع مختلف در طی مدت زمان طولانی است (Graft-Wellhausen). این بر اساس موارد زیر بود:

a. اسامی متفاوت برای خدا

b. دوگانگی بدیهی در متن

c. فرم داستانها

d. الهیات هر داستان

۳. منابع و تاریخ آنها

a. منبع J (استفاده از یهوه)، ۹۵۰ قبل از میلاد

b. منبع E (استفاده از الوهیم)، ۸۵۰ قبل از میلاد

c. ترکیب JE، ۷۵۰ قبل از میلاد

d. منبع D ("کتاب شریعت"، ۲۲: ۸، در طول دوران اصلاحات یوشیا در زمانی که معبد را بازسازی میکرد، کشف شد. ظاهراً کتاب تثبیه توسط کشیش ناشناخته یوشیا برای حمایت از اصلاحات او نوشته شده بود) در ۶۲۱ قبل از میلاد.

e. منبع P (همه مواد مقدس به خصوص مراسم و روش آنها)، ۴۰۰ قبل از میلاد

f. مسلماً توسط ویراستاران اضافاتی به تورات صورت گرفته است. یهودیان می گویند:

۱) کاهن اعظم در زمان نوشتن

۲) ارمیای نبی

۳) عزرای کاتب - اسدراست چهارم می گوید که او آن را بازنویسی کرد، زیرا نسخه های اصلی در سقوط اورشلیم در ۵۸۶ قبل از میلاد نابود شدند

g. با این حال، نظریه J. E. D.P. در مورد نظریه ها و مقولات مدرن ادبی ما بیشتر از شواهد تورات سخن میگوید (R.K. Harrison, *Introduction to the Old Testament*, صفحه ۴۹۵-۵۴۱ و *Tyndale Commentary Series*, "Leviticus"، صفحه ۱۵-۲۵) می گوید.

h. خصوصیات ادبیات عبری

۱) لنگه ها، مانند پیدایش ۱ و ۲، در زبان عبری رایج هستند. معمولاً یک توصیف کلی داده شده است و سپس یک داستان خاص دنبال می شود. این ممکن است راهی برای تمرکز حقیقت یا کمک به حافظه شفاهی باشد.

۲) ربیهای باستانی گفته اند که دو نام مشترک برای خدا اهمیت الهیاتی دارند:

a. یهوه - نام میثاق برای خدایان به عنوان او به اسرائیل به عنوان نجات دهنده و رستگاری (مراجعه شود به مزامیر ۱۰۳)

b. الوهیم - خدای خالق، ارائه دهنده و پایدار تمام زندگی روی زمین (مراجعه شود به مزامیر ۱۰۴)
۳ در ادبیات انجیلی خاور نزدیک تنوع سبک های مختلف و واژگان در ادبیات ادبی یکپارچه (Harrison). صفحات ۵۲۶-۵۲۲ رایج است.

E. شواهد ادبیات به خاور نزدیک نشان می دهند که موسی با استفاده از اسناد میخی و روایات شفاهی سبک بین النهرین پیدایش را نوشت. این به هیچ وجه به معنای کم کردن الهام نیست بلکه تلاش برای توضیح پدیده ادبی کتاب پیدایش است. به نظر می رسد که تأثیر شکل ظاهری مصر، شکل و واژگان در آغاز پیدایش ۳۷، نشان می دهد که موسی از تولیدات ادبی یا روایات شفاهی از روزگار اسرائیل در مصر استفاده می کند. آموزش رسمی موسی کاملاً مصری بود! شکل دقیق ادبی اسفار پنجگانه، نامشخص است. من معتقدم که موسی سازنده و نویسنده اکثریت قریب به اتفاق اسفار پنجگانه است، هر چند ممکن است از کتاب مقدس و یا نوشته های سنتی استفاده کرده باشد. تاریخی بودن و اعتبار این چند کتاب اول عهد عتیق مشخص است.

II. خروج

A. تورات یک داستان واحد است. خروج با حرف ربط "و" آغاز می شود. بحث های طولانی در طرح پیدایش را ببینید.

B. چندین مکان خروج وجود دارند که در آن می گویند موسی نوشت:

۱۴:۱۷.۱

۱۲:۲۴.۲

۲۸،۲۷:۳۴.۳

C. یوشع ۸: ۳۱ به نقل از خروج ۲۰: ۲۵ اشاره می کند و آن را به موسی منتسب مینماید. عیسی از خروج ۲۰: ۱۲، ۱۷ نقل قول کرده و آن را به موسی منتسب مینماید، مرقس ۷: ۱۰.

III. اعداد

A. این اولین کتاب تورات است که یک منبع کتبی "*The Book of the Wars of the Lord*"، ۲۱: ۱۵-۱۴ را نام میبرد. این به وضوح نشان می دهد که موسی از سایر اسناد کتبی استفاده می کرد.

B. این کتاب می گوید که موسی می تواند وقایع دوره سرگردانی در بیابان را ثبت کند.

C. اعداد همچنین چند نمونه از آثار ادبی برجسته (احتمالاً یوشع یا سموئیل) را ارائه می دهد:

۱۲:۱. ۳

۱۳:۲۲. ۲

۱۵: ۲۲ الی ۲۳. ۳

۲۱: ۱۴ الی ۱۵. ۴

۳۲: ۳۲. ۵

۳۲: ۳۳ به بعد. ۶

D. در اغلب موارد، به موسی در قالب سوم شخص مفرد به جز در نقل قول مستقیم، اشاره شده است. این بدان معناست که موسی در جمع آوری این مواد از کمک کاتبین استفاده کرد.

E. جالب است توجه کنید که اعداد در بر دارنده دو تولید ادبیات غیر اسرائیلی هستند: (۱) شعر طعنه آموری در ۲۱: ۲۷-۳۰ (احتمالاً آیه ۳۰ یک اسرائیلی بود)؛ و (۲) گفتگوهای بلام با بالاک، پادشاه موآب در ۲۳-۲۴. آنها استفاده از مواد نوشته شده یا شفاهی که در تدوین این کتاب موجود است، را نشان می دهند (مراجعه شود به «*The Book of the Wars of the Lord*»).

IV. تشبیه

A. سنتهای یهودی

۱. روایت باستانی میگوید که نگارنده موسی بود.

۲. در اینها بیان شده است:

a. تلمود - بابا باترا ۱۴ ب

b. میشنا

c. جامعه بن سیراک ۲۴: ۲۳ (نوشته شده حدود ۱۸۵ قبل از میلاد)

d. فیلو اسکندریه

e. فلاویوس جوزفوس

۳. خود کتاب مقدس

a. داوران ۳: ۴ و یوشع ۸: ۳۱

b. "موسی گفت:"

(۱) تثنیه ۱: ۳، ۱

(۲) تثنیه ۵: ۱

(۳) تثنیه ۲۷: ۱

(۴) تثنیه ۲۹: ۲

(۵) تثنیه ۳۱: ۱، ۳۰

(۶) تثنیه ۳۲: ۴۴

(۷) تثنیه ۳۳: ۱

c. "یهوه به موسی گفت:"

(۱) تثنیه ۵: ۴-۵، ۲۲

(۲) تثنیه ۶: ۱

(۳) تثنیه ۱۰: ۱

d. "موسی نوشت:"

(۱) تثنیه ۳۱: ۹، ۲۲، ۲۴

(۲) خروج ۱۷: ۱۴

(۳) خروج ۲۴: ۴، ۱۲

(۴) خروج ۳۴: ۲۷-۲۸

(۵) اعداد ۳۳: ۲

e. عیسی از تثنیه نقل قول می کند یا به آن اشاره می کند و می گوید: "موسی گفت:" / "موسی نوشت:"

(۱) متی ۱۹: ۷-۹؛ مرقس ۱۰: ۴-۵؛ تثنیه ۲۴: ۱-۴

(۲) مرقس ۷: ۱۰ - تثنیه ۵: ۱۶

(۳) لوقا ۱۶: ۳۱؛ ۲۴: ۲۷، ۴۴؛ یوحنا ۵: ۴۶-۴۷؛ ۷: ۱۹، ۲۳

f. پولس تصریح میکند که موسی نویسنده است:

(۱) رومیان ۱۹: ۱۰ - تثنیه ۳۲: ۲۱

(۲) اول قرنتیان ۹: ۹ - تثنیه ۲۵: ۴

(۳) غلاطیان ۳: ۱۰ - تثنیه ۲۷: ۲۶

(۴) اعمال رسولان ۲۶: ۲۲؛ ۲۸: ۲۳

g. پطرس در خطبه پنتیکاست خود اقرار میکند که موسی نویسنده است - اعمال رسولان ۳: ۲۲

h. نویسنده عبرانیان در موعظه خود میگوید که موسی نویسنده است - عبرانیان ۱۰: ۲۸ - تثنیه است. ۱۷: ۲-۶

B. اساتید مدرن

۱. بسیاری از متفکران قرن هجدهم و نوزدهم، به دنبال تئوری چندین نویسنده (J.E.D.P. Graf-Wellhausen) می گویند که

تثنیه توسط یک کشیش / پیامبر در زمان حکومت یوشع در یهودیه برای حمایت از اصلاحات معنوی او نوشته شده است. این بدان

معنی است که این کتاب به نام موسی در حدود ۶۲۱ قبل از میلاد نوشته شده است.

۲. آنان این را بر اساس موارد زیر میگویند:

a. دوم پادشاهان ۲۲: ۸؛ دوم تواریخ ۳۴: ۱۴ الی ۱۵، "من کتاب قانون را در خانه خداوند یافتم"

b. فصل ۱۲ یک مکان اختصاصی برای عید خیمه ها و معبد بعدی را مورد بحث قرار داد

c. فصل ۱۷ درباره پادشاه بعدی بحث کرد

- d. این درست است که نوشتن یک کتاب به نام یک شخص معروف از گذشته در نزدیکی شرق باستان و در محافل یهودی رایج بود
- e. شباهت های سبک، واژگان و دستور زبان بین تثنیه، یوشع، پادشاهان و ارمیا وجود دارد.
- f. تثنیه مرگ موسی را در فصل ۳۴ ثبت می کند
- g. آشکارا آثار ویرایشی در اسفار پنجگانه وجود دارند:
- (۱) تثنیه ۳: ۱۴
- (۲) تثنیه ۳۴: ۶
- h. انواع گوناگون غیر قابل توضیح در استفاده از نامهای خدا: ال، الشادعی، الوهیم، یهوه، به نظر می رسد در زمینه های یکپارچه و دوره های تاریخی دیده میشوند

۷. جمع بندی

روایات باستانی و باستان شناسی شواهد معتبر را نشان می دهد که موسی نویسنده پیدایش - تثنیه بود. او ممکن است از منابع شفاهی و کتبی و همچنین از کاتبین برای تولید این کتاب مقدس استفاده کرده باشد. واضح است که کاتبین بعدی کتاب مقدس یا پیامبران متن را برای روزگار خود به روز میکردند.

۱۷: ۱۴ "و بگوئید: "ما نیز همچون دیگر اقوام پیرامونمان پادشاهی بر خود بگماریم،" " فعل *Qal* COHORTATIVE (BDB 962, KB 1321) است. این چهار بار در آیات ۱۴ و ۱۵ تکرار شده است. دومین (*Qal* نامحدود مطلق) و سومین (*Qal* غیر کامل) کاربردهای مختلف به عنوان راهی برای تشدید شدن به کار می روند:

۱.	NKJV, NASB	"شما قطعاً باید تنظیم کنید"
۲.	NRSV	"شما ممکن است در واقع مجموعه"
۳.	TEV	"مطمئن باشید"

مشکل یک پادشاه نبود، اما یک پادشاه "مانند تمام مللی که در اطراف من هستند" است! پادشاه نماینده یهوه است (مراجعه شود به آیه ۸)، نه دادگاه های کفار شرقی. این موضوع بسیار مهم است که اسرائیل از سموئیل به عنوان یک پادشاه در اول سموئیل ۸ درخواست میکند.

۱۷: ۱۵ "که یهوه خدایتان برگزیند" خداوند حاکم است؛ او (نه اسرائیل، مراجعه شود به آیه ۱۴) فرد را انتخاب می کند، اما اسرائیل با تأیید خود، انتخاب او را تأیید می کند (به عنوان مثال، داوران ۱۱: ۱۱؛ هوشع ۱: ۱۱).

دستورالعمل های پادشاهی را ذکر کنید:

۱. زمانی که اسرائیل زمین را در اختیار دارد، آیه ۱۴
۲. کسی که یهوه او را انتخاب می کند، آیه ۱۵
۳. یک خارجی نیست، آیه ۱۵
۴. او نباید به جنگ افزار نظامی ("اسب های چندگانه")، آیه ۱۶، اعتماد کند
۵. او از مصر کمک نمی خواهد، آیه ۱۶
۶. او به بیعت های سیاسی اعتماد نمیکند ("تعدد زوجات")، آیه ۱۷
۷. او به ثروت اعتماد ندارد ("افزایش نقره و طلا")، آیه ۱۷

اعداد ۴-۷ بالاتر از سوء استفاده های سلیمان است! در قوانین باستانی خاور نزدیک، منحصر به فرد است که پادشاه قدرت خود را محدود کند، اما در اسرائیل خدا اینکار را میکند:

۱. مکان و روش عدالت را تعیین می کند
۲. الگوی پرستش را تنظیم می کند
۳. محدودیت قدرت پادشاهی، جانشینی و ثروت را تعیین می کند
۴. پادشاه یکی از شرکای عهدعتیق است (آیه ۲۰)
۵. پادشاه باید به طور مرتب قوانین خدا را مطالعه و بر اجرای آنها (به طور شخصی و رسمی) نظارت داشته باشد (مراجعه شود به آیات ۱۸ الی ۱۹)

۱۷:۱۶ " او نباید اسبان بسیار برای خود فراهم آورد " اسبها تنها متعلق به حاکمان بود، نه مردم محلی. اسب یک سلاح جنگی برای جنگ بود. به عبارت دیگر، "به توان نظامی خود اعتماد نکنید. من، خداوند، از تو محافظت می کنم. "

■ "دیگر هرگز بدان راه بازنگردید" این احتمالاً اشاره به اقدام بعدی مبنی بر معامله مزدوران عبری با اسبها است. یک نمونه تاریخی، جامعه کلان است. با این حال، در متن، آن را دوباره می گوید که پادشاه آینده باید به طور کامل تنها به یهوه اعتماد داشته باشد!

۱۷:۱۷ "نبايد زنان بسیار برای خود بگیرد" این اشاره به (۱) استفاده شهوت انگیز از قدرت و احتمالاً (۲) اتحاد سیاسی و مذهبی است. این راه باستانی خاور نزدیک برای شکل دادن پیمانهای غیر متجاوز بود.

■ "همچنین سیم و زر بسیار برای خود فراهم نیاورد" خدا پادشاه را در مقامی پائینتر از چوپان خود قرار داد. که چوپان حقیر هرگز نباید برای ثروت شخصی یا قدرت تلاش کند.

NASB (به روز شده): ۱۷:۱۸ الی ۲۰

۱۸ «و چون بر تخت پادشاهی خود نشیند، رونوشتی از این شریعت را چنانکه نزد لویان کاهن است، بر طوماری برای خود بنویسد. ۱۹ و آن نزد او باشد، و همه روزهای عمرش آن را بخواند، تا بیاموزد که از یهوه خدای خود بترسد، و همه کلمات این شریعت و این فرایض را نگاه داشته، به عمل آورد؛ تا دل او بر برادرانش مغرور نشود، و از این فرامین به طرف راست یا چپ منحرف نگردد، و تا ایام طولانی در اسرائیل پادشاهی کند، هم او و هم پسرانش.

۱۷:۱۸ الی ۲۰ این آیات خلاصه رابطه پادشاه است که با اراده خدا آشکار میشود (یعنی شریعت).

۱۷:۱۸ "رونوشتی از این شریعت را... برای خود بنویسد" این احتمالاً به کسی (یعنی کشیش مقدس) اشاره میکند که یک کپی برای او بنویسد (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۱: ۱۲). این آیه ای است که Septuagint عنوان کتاب تثنیه (یعنی قانون دوم) را به دست آورد، اما در متن این آیه به نسخه دوم قانون اشاره دارد، نه نسخه تجدید نظر شده در قانون.

۱۷:۱۹ این آیه در مقابل آیه ۲۰ مجموعه ای از *Qal* ساختارهای نامحدود است که از خواندن پادشاه (*Qal*, KB 1128, BDB 894) کامل) و یادگیری (*Qal*, KB 531, BDB 540) غیر کامل) از بیان یهوه از اراده او از طریق موسی (به عنوان مثال، اسفار پنجگانه):

۱. ترسیدن (BDB 431, KB 432)
۲. نگه داشتن (BDB 1036, KB 1581)
۳. انجام دادن (BDB 793, KB 889)
۴. دلتان مغرور نشود (BDB 926, KB 1202, آیه ۸: ۱۴)
۵. از فرمان روی بر نگیرید (BDB 693, KB 747)

این نسخه از قانون خدا باید نزد شاه باقی بماند (این به اولین فعل در آیه ۱۹، *Qal*, KB 243, BDB 224) کامل اشاره دارد). این نشان دهنده همسو بودن معاهدات هیتیت است که در آن دو نسخه از پیمان ساخته شده است. یکی از آنها در معبد همپیمانان الهی پیمان (که در اینجا یهوه است) قرار داشتند و دیگری نزد پادشاه باقی ماند (به عنوان مثال، به طور منظم خوانده شود).

■ "همه کلمات این شریعت و این فرایض" به موضوع خاص در ۴: ۱ مراجعه شود.

۱۷: ۲۰ "به طرف راست یا چپ" این یک اصطلاح عبری برای اطاعت است. اراده خدا به عنوان "مسیر" یا "دنباله" توصیف شد. این به وضوح (توسط قانون) مشخص میشود. اسرائیل بایستی در مسیر حرکت کند (یعنی مزامیر ۱۱۹: ۱۰۵)، که به شیوه زندگی اشاره کرد (مراجعه شود به امثال ۶: ۲۳).

■ "تا ایام طولانی در اسرائیل پادشاهی کند، هم او و هم پسرانش" پادشاهی مانند وطن پرستی، باید یک امر ارثی باشد. پادشاهی (یعنی به مفهوم بعدا مسیح) پیش بینی شده بود که در خط یهودا قرار داشته باشد (مراجعه شود به پیدایش ۴۹: ۱۰؛ دوم سموئیل ۷).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چگونه ۱۶: ۲۱-۲۲ با ۱۷: ۱ مرتبط است؟
۲. عدالت چگونه اداره می شود؟
۳. چرا آیات ۱۴ الی ۲۰ تا این حد بحث انگیز هستند؟
۴. رابطه پادشاه اسرائیل با قانون چه بود؟

تثنيه ۱۸

تقسيم بندي پاراگرافهاي ترجمه هاي مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
سهم كشيستان و لاويان ۱۸: ۱ الی ۵	عبادت درست خدا ۱۸: ۱ الی ۲	اشتراک كشيستان ۱۸: ۱ الی ۲	كشيش بودن لاويان ۱۸: ۱ الی ۲
	۱۸: ۳ الی ۵	۱۸: ۳ الی ۵	۱۸: ۳ الی ۵
۱۸: ۶ الی ۸	۱۸: ۶ الی ۸	۱۸: ۶ الی ۸	۱۸: ۶ الی ۸
از سنتهاي پليد دوري كنيد ۱۸: ۹ الی ۱۴	۱۸: ۹ الی ۱۴	هشدار در مورد كارهاي كفار ۱۸: ۹ الی ۱۳	انبيا ۱۸: ۹ الی ۱۲
يك پيامبر جديد همچون موسي ۱۸: ۱۵ الی ۲۲	۱۸: ۱۵ الی ۲۲	وعده فرستادن يك نبي ۱۸: ۱۴ الی ۱۵	۱۸: ۱۳ الی ۲۰
		۱۸: ۱۶ الی ۲۰	
		۱۸: ۲۱ الی ۲۲	۱۸: ۲۱ الی ۲۲

مطالعه حلقه^{۱۸} سوم (رجوع كنيد به "سمينار تفسير كتاب مقدس")

به دنبال نيت اصلي نويسنده در سطوح پاراگراف

اين مجموعه راهنماي مطالعه تفسيروي مي باشد، يعني شما مسئول تفسير خود از كتاب مقدس هستيد. هر کدام از ما بايد در نور خود راه برويم. شما، كتاب مقدس و روح القدس اولويت تفسير هستيد. تفسير را نبايد به هر مفسري واگذار كنيد.

كل كتاب مقدس را در يك نشست بخوانيد. موضوعات را مشخص نماييد (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسيمات موضوعي خود را با پنج ترجمه بالا مقايسه كنيد. پاراگراف بندي به نويسنده الهام نشده است، اما كليد پيگيري اهداف اصلي نويسنده است كه قلب تفسير است. هر پاراگراف تنها و تنها يك موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غيره

بينش متني

- A. داوران - ۱۶: ۱۸ الی ۲۰؛ ۱۷: ۸ الی ۱۳
 - B. پادشاهان - ۱۷: ۱۴ الی ۲۰
 - C. لاويان / كشيستان - ۱۸: ۱ الی ۸
 - D. انبيا - ۱۸: ۹ الی ۲۲
۱. دروغين - فصلهاي ۹ الی ۱۳
 ۲. راستين - فصلهاي ۱۴ الی ۲۲
- a. حاضر (موسي)
 - b. آينده (قبل و بعد از خروج)
 - c. اسكاتولوژيك (مسيح)

NASB (به روز شده): ۱:۱۸ الی ۲

«لاویان کاهن، و به‌واقع، همهٔ قبیلهٔ لاوی را نصیب و میراثی با اسرائیل نخواهد بود. میراث ایشان آن است که از هدایای اختصاصی خداوند بخورند. آری، ایشان را در میان برادرانشان میراثی نیست، زیرا خداوند میراث ایشان است، چنانکه بدیشان وعده فرمود.»

۱:۱۸ " لاویان کاهن، و به‌واقع، همهٔ قبیلهٔ لاوی " به گفته Roland de Vaux، *Ancient Israel*، جلد ۲، صفحه ۳۵۸، نام لاوی می تواند از سه ریشه احتمالی باشد:

۱. " حول چیزی گشتن"، با فرض رقص یا روش آیینی (شبیبه به رقص پیامبران بعل در اول پادشاهان ۱۸: ۲۶)
۲. "همراه کسی" یا "به کسی وابسته بودن"، احتمالاً ریشه شناسی رایج در پیدایش ۲۹: ۳۴، همچنین اعداد ۱۸: ۲، ۴
۳. "قرض دادن"، "دادن به عنوان تعهد"، احتمالاً به معنی "دادن" با اشاره به اولین فرزند یهوه (اعداد ۳: ۱۲؛ ۸: ۱۶) یا به ساموئیل به یهوه در اول سموئیل ۱: ۲۸

چندین مرحله توسعه وجود دارد:

۱. در خروج، از هر خانواده ای که برای خدمت به یهوه داده شده بود، (از جمله خروج ۱۳)
۲. این (پیمان مصنوعی) به یک قبیله (یعنی لاوی) تغییر یافت که به عنوان خدمتگزار ویژه یهوه عمل کرد (مراجعه شود به اعداد ۳: ۱۲؛ ۸: ۱۶)
۳. این در تاریخ اسرائیل تغییر یافت:
 - a. برخی از خانواده های لاوی در محراب مرکزی خدمت کرده اند
 - b. دیگران به صورت محلی بشارت میدادند
 - c. بعدها ربی های یهودی مفهوم معلمان محلی لاوی را به ربی های محلی یا کاتب بسط دادند، اما اینان لزوماً از قبیله لاوی نبودند
۴. برای بحث خوب درباره تئوری دیگر، نگاه کنید به (۱) *The Language and Imagery of the Bible* اثر G. B. Caird، صفحه ۷۰ و (۲) *Ancient Israel* اثر Roland de Vaux، جلد ۲، صفحات ۳۶۰-۳۷۱

■ "نصیب و میراثی نخواهد بود" ارث لاویان خود خدا بود (مراجعه شود به ۱۰: ۹؛ ۱۲: ۱۲؛ ۱۴: ۲۷، ۲۹؛ مزامیر ۱۶: ۵؛ ۷۳: ۲۳-۲۶؛ مراثی ارمیا ۳: ۲۴؛ حزقیال ۲۸). در یوشع ۲۰-۲۱ به لاویان مالکیت بخش هایی از ۴۸ شهر و زمین های اطراف داده می شوند. در میان این ۴۸ شهر نیز شش شهر پناهنده وجود داشتند که سه تا در هر طرف رود اردن بودند، جایی که اگر یک فرد به طور تصادفی یک هم پیمان را بکشد، برای فرار از "انتقام خون" به آنجا فرار کند (مراجعه شود به ۱۹: ۱-۱۳؛ اعداد ۹-۱۵).

■ "از هدایای اختصاصی خداوند بخورند" در اصل، همه لاویان در بخشی از مراسم قربانیهای اسرائیل شرکت کردند (مراجعه شود به ۶-۸). بعدها کشیشان از غذا از محراب و قطعات کوچکی از زمین های خصوصی اطراف شهرهای لاویان حمایت می کردند. همچنین لاویان توسط عشریه محلی سال-سوم پشتیبانی میشدند (مراجعه شود به ۱۴: ۲۷؛ اعداد ۱۸: ۲۵-۲۹؛ نحیمیا ۱۰: ۳۷، ۳۸).

برخی از تغییرات در نحوه حمایت از کل قبیله لاوی وجود دارد. اینها تناقض نیستند، بلکه تحولات مربوط به محراب مرکزی میباشد.

NASB (به روز شده): ۱:۱۸ الی ۵

«این است حق کاهنان از قوم، یعنی از آنان که قربانی، خواه از گاو و خواه از گوسفند تقدیم می کنند: آنان باید شانه، دو بناگوش و شکمبه را به کاهنان بدهند. همچنین نوبر غلات و شراب تازه و روغن، و اول چین پنجم گوسفندان خود را به ایشان بدهید، زیرا یهوه خدایتان لاوی را از میان همهٔ قبایل شما برگزیده است تا او و پسرانش همواره در نام خداوند به خدمت بایستند.»

۱:۱۸ به لاویان ۷: ۲۸ الی ۳۶؛ اعداد ۱۸: ۸ الی ۱۹ جایی که میگوید بخشهای مختلفی از قربانی به کشیشان داده میشود، توجه کنید.

■ "بناگوش" این (BDB 534 I) اشاره به گونه‌ها (فک و گوشت آنجا که گونه‌ها را تشکیل میدهد) دارد.

■ "شکمبه" این اصطلاح (BDB 867) اساساً به معنای "توخالی" یا "حفره" است و در این زمینه به یکی از معده‌ها اشاره دارد، احتمالاً چهارمین معده که حیوان نشخوار میکند. *Webster's Third International Dictionary*، صفحه ۱۹۲۲، می‌گوید که پوشش چهارم شکم گاو برای دلمه شدن شیر است. غشای مخاطی تا زمانی که به پودر زرد تبدیل شود که برای ساخت پنیر استفاده می‌شود، پردازش می‌گردد.

۱۸: ۴ "نوبر غلات و شراب تازه و روغن" این نخستین برداشت نخستین زیتونهای رسیده، هدیه ای از مردم به یهوه بود و از او به لاویان / کشیشان است (مراجعه شود به اعداد ۱۸: ۱۲؛ تثنیه ۱۲: ۱۷؛ ۱۴: ۲۳؛ ۱۸: ۴).

■ "اؤل چین پشم گوسفندان خود" این الزام فقط در اینجا ذکر شده است.

۱۸: ۳ الی ۵ کسانی که در محراب یهوه خدمت کرده اند سهم یهوه را دریافت کرده اند. به عصر مدرن باید یادآوری شود که:

۱. سبت
۲. میوه های اول
۳. اولین باردار
۴. ده یک/عشریه

همه شیوه های ابراز کردن مالکیت یهوه است. این بدان معنا نیست که انسان ها حاصل شش روز را دریافت میکنند، همه محصولات باقی مانده یا نه دهم از درآمد خود را دریافت می کنند! انسان ها صاحب هیچ چیز نیستند و خدمتگزار همه چیز هستند!

سیاره و هدیه زندگی متعلق به خالق و پایدار است.

■ "برگزیده است" در ۱۰: ۸ این عمل همان "جدا کردن" نامیده می شود (NIDOTTE، جلد ۱، صفحه ۶۰۴). این نوع همسویی به محققین عصر مدرن کمک می کند تا مفاهیم کلامی باستانی و همپوشانی معنایی را تعریف کنند.

NASB (به روز شده): ۱۸: ۶ الی ۸

۶ «هرگاه یکی از لاویان، از یکی از شهرهای شما، از هر جایی در اسرائیل که محل سکونت اوست، به میل خود به مکانی که خداوند برمی‌گزیند برود،^۷ و همچون دیگر برادران لاوی خود که در آنجا در حضور خداوند به خدمت می‌ایستند، به نام یهوه خدای خود خدمت کند،^۸ او نیز می‌تواند از سهم برابر خوراک برخوردار شود، صرف‌نظر از پولی که از فروش اموال خانوادگی خود عایدش شده باشد.

۱۸: ۶ آنها باید «نخستین فرزندان» خروج ۱۳ را جایگزین میکردند. این بر اساس انتخاب خدا بود، نه شایستگی انسان، که از گناهان لاوی، موسی و آرون آشکار است.

۱۸: ۶ الی ۷ این اجازه داد که لاویان / کشیش ها در بیرون از اورشلیم زندگی کنند و در هر شهری برای آموزش و قضاوت در دسترس باشند. اما آنها نیز دسترسی و حق دارند در محراب مرکزی نیز کار کنند.

۱۸: ۸

"به جز آنچه که از فروش املاک پدرش دریافت می‌کنند"	NASB
"علاوه بر آنچه که از فروش ارثیه او حاصل می‌شود"	NKJV
"هرچند درآمدی از فروش اموال خانوادگی دارند"	NRSV
"و او می‌تواند هر چه خانواده اش برایش می‌فرستد را نگاه دارد"	TEV
"هر آنچه که او از فروش وثیقه اش به دست آورد"	NJB
"بدون در نظر گرفتن هدایای شخصی یا والدین"	JPSOA
"علاوه بر فروش اموال موروثی"	LXX
"علاوه بر آنچه که ممکن است از خانواده پدرش به ارث برسد"	REB

NASB (به روز شده): ۱۸: ۹ الی ۱۴

^۹ «چون به سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می‌دهد، درآیید، نباید آداب و رسوم کراهت‌آور اقوام آنجا را بیاموزید. ^{۱۰} در میان شما کسی یافت نشود که پسر یا دختر خود را بر آتش قربانی کند، و نه فالگیر یا غیبگو، و نه افسونگر یا جادوگر ^{۱۱} یا ساحر، و نه مشورت‌کننده با ارواح، یا زمال و یا کسی که با مردگان گفتگو کند. ^{۱۲} زیرا هر که این کارها را می‌کند، خداوند از او کراهت دارد، و به سبب همین اعمال قبیح است که یهوه خدایتان این اقوام را از برابر شما بیرون می‌راند. ^{۱۳} شما در حضور یهوه خدایتان بی‌عیب باشید، ^{۱۴} زیرا این اقوام که شما سرزمینشان را تصرف خواهید کرد، به سخن غیبگویان و فالگیران گوش فرا می‌دهند. اما در خصوص شما، یهوه خدایتان اجازه نمی‌دهد چنین کنید.»

۱۸: ۱۰ الی ۱۱ یک مجموعه وجه وصفی هستند که به معنی بت پرستی کنعانیان هستند:

۱. NASB "که باعث می‌شود پسرش یا دخترش از داخل آتش عبور کند" - BDB 716, KB 778, وجه وصفی *Hiphil*
۲. NASB, "کسی که از فالگیری استفاده می‌کند" - BDB 890, KB 1115, وجه وصفی *Qal* (از فعل و اسم استفاده می‌کند)
NET, NKJV, "کسی که جادوگری می‌کند"
NIV, NJB, NRSV, "که فالگیری میکند"
JPSOA, "یک گیاه"
۳. NASB, "کسی که اعمال جادوگری را انجام می‌دهد" - BDB 778 II KB 857, وجه وصفی *Poel*
JPSOA, NJB, NRSV, NKJV, "یک قاتل"
NIV, "فال گو"
NET, "کسی که پیش‌گویی میکند"
۴. NASB, NKJV, NIV, "کسی که پیشگویی را تفسیر می‌کند" - BDB 638 II, KB 690, وجه وصفی *Piel*
NJB, NRSV, "فالگیر"
JPSOA, "پیشگو"
NET, "فالگیر"
۵. NASB, NKJV, NRSV, NJB, JPSOA, NET, "یک جادوگر" - BDB 506, KB 503, وجه وصفی *Piel*
NIV, "درگیر جادوگری"
۶. NASB, "کسی که طلسم می‌کند" - BDB 287, KB 287, وجه وصفی *Qal* (از فعل و اسم استفاده می‌کند)
NKJV, "کسی که جادوها را می‌فهمد"
NRSV, JPSOA, NIV, NET, "کسی که جادو می‌کند"
NJB, "بافت جادوها"
۷. NASB, NKJV, "کسی که می‌پرسد" (یعنی یک رسانه) - BDB 981, KB 1371, بخشی از *Qal*
NRSV, JPSOA, "مشاوره ارواح"
NJB, "مشاور ارواح"
NIV, "متوسط"
NET, "کسی که ارواح را احاطه کرده"
۸. NASB, NKJV, NIV, "کسی که می‌پرسد" (به عقیده) (به عنوان مثال، روحانی) - BDB 981, KB 1371, وجه وصفی *Qal*
(فرض)
NRSV, "مشورت با ارواح"

NJB، "واسطه ها"
JPSOA، "ارواح آشنا"
NET، "تمرین کننده مخفی"

۹. NASB، NKJV، "کسی که مرده را صدا می کند"
a. BDB 205، KB 233، بخشی از *Qal*
b. BDB 559، KB 562، بخشی از *Qal*
NRSV، "که به دنبال سخنان از مردگان"
NET، NJB، "ساحر"
JPSOA، "کسی که از مردگان پرسید"
NIV، "کسی که به مرده ها مشاوره میکند"

همانطور که می بینید از ترجمه های مختلف انگلیسی این کلمات برخی از همپوشانی دارند. به نظر می رسد که این اصطلاحات به انواع مختلف عبادت بشری اشاره دارد، اما تعاریف دقیق آنها برای دانشجویان مدرن کتاب مقدس قطعی نیست. به بحث کوتاهی در (۱) *Dictionary of Biblical Imagery*. صفحات ۵۲۴-۵۲۸ و ۶۰۸-۶۱۰ و همچنین *Synonyms of the Old Testament* توسط Robert B. Girdlestone، صفحات ۲۹۶-۳۰۲ مراجعه کنید. تصویر کلی تلاش برای دانستن و دستکاری در آینده برای منافع شخصی است. مردم یهوه باید به او اعتماد و خدمت کنند. گناه اصلی قدیمی "اول خودم" ریشه همه مشکلات بشری است!

۱۸: ۱۰ "که پسر یا دختر خود را بر آتش قربانی کند" این اشاره به پرستش خدای باروری، مولک است. در اسرائیل اولین مولود (مراجعه شود به خروج ۱۳) به یهوه داده می شد تا به او خدمت کند. در کنعان، اولین مولود باید به آتش کشیده می شد تا باروری تضمین شود (مراجعه شود به تثنیه ۱۲: ۳۱؛ لاویان ۱۸: ۲۱). در دوم پادشاهان ۲۱: ۶ داستانی وجود دارد. جایی که مردم خدا این خدای دروغین را پرستش می کنند! این احتمالا تا حدودی به دانستن آینده مربوط است (نگاه کنید به دوم پادشاهان ۳: ۲۶ الی ۲۷). به موضوع خاص: مولک در ۱۲: ۳۱ مراجعه کنید.

■ "فالگیر" این از ریشه عبری برای "الهی" است (BDB 890، مراجعه شود به اعداد ۲۲: ۷؛ ۲۳: ۲۳؛ حزقیال ۲۱: ۲۱؛ دوم پادشاهان ۱۷: ۱۷). این یک اصطلاح عمومی، برای توصیف روشهای مختلف است، اما همه قصد شناسایی اراده خدا را از طریق روشهای مکانیکی یا با ابزارهای طبیعی مانند بررسی جگر گوسفند یا پرتاب تیر است. این کارها بر اساس جهان بینی بت پرستان است که معتقدند در مورد آینده در رخدادها و حوادث طبیعی اطلاعاتی پنهان هستند و انسان های دارای نعمت خاص (به عنوان مثال، پیامبران دروغین، مراجعه شود به ارمیا ۲۷: ۹؛ ۲۹: ۸؛ حزقیال ۱۳: ۹؛ ۲۲: ۲۸) از آن اطلاع دارند و میتوانند آینده را تغییر دهند.

■ "که با جادوگران مشورت می کنند" این اصطلاح (BDB 778 II، KB 857) با واژه "ابر" (BDB 777) مرتبط است. زبان شناسان معتقدند که اصطلاح مربوط به صدا است:

۱. هوم حشرات
۲. صدای باد در درختان
۳. ریشه ناشناخته (اگر ابری است، پس فقط با دید مرتبط است)

عبارت همسو در نوشته های موسی که این شیوه های بت پرستی را ممنوع کرده است در لاویان ۱۹: ۲۶-۲۰: ۸ دیده میشوند (مراجعه شود به ۱۹: ۲۶). این اصطلاح در داوران ۳۷: ۹؛ دوم پادشاهان ۲۱: ۶؛ دوم تواریخ ۳۳: ۶؛ اشعیا ۲: ۶؛ ۵۷: ۳؛ ارمیا ۲۷: ۹؛ میکاه ۵: ۱۲ نیز یافت میشود.

■ "فالگیر یا غیبگو" معنی این اصطلاح (BDB 638 II، KB 690) نامشخص است. در سوره این بدان معنی است که "به زحمت فراغت" (KB 690) می پردازد. ریشه چندین کاربرد دارد:

۱. ماریچ - BDB 638 I
۲. فعل تنها در *Piel* (BDB 638 II) به معنی:
 - a. تمرین پیشگویی
 - b. مشاهده علائم / نشانه ها
۳. مس - برنز - BDB 638 III

■ **"جادوگر"** این اصطلاح (BDB 506, KB 503) اساساً به معنای "برش دادن" (۱) به مثابه انهدام مواد تشکیل دهنده برای یک معجون جادویی یا (۲) بریدن خود به عنوان راهی برای رسیدن به توجه خدا (کاربرد سوریه ای، مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۸: ۲۸). این واژه برای توصیف عالمان فرعون در خروج ۷: ۱۱ و عالمان نبوکدنصر در دانیال ۲: ۲ مورد استفاده قرار گرفت.

۱۸: ۱۱ **"کسی که طلسم میکند"** این به معنای واقعی کلمه "اتصال گره ها"، "متحد شدن با" یا "پیوستن" است (BDB 287, KB 287). در مزامیر ۵۸: ۵ و جامعه ۱۰: ۱۱ به آن جذابیت مار می گویند. این داستان با اندکی تفاوت توصیف یک عالم اشتباه بابلی در اشعیا ۴۷: ۸-۱۱ است.

■ **"واسطه"** (این آیه به طور کامل در نسخه فارسی ترجمه نشده و این اصطلاح در رابطه با آن بخش ترجمه نشده است) وجه وصفی (BDB 981, KB 1371) معنی اساسی این است که "از شما بخواهید" یا "پرس و جو کنید". در اینجا برای بررسی قلمرو روح (مثلاً یهوه، یوشع ۹: ۱۴ یا بتها، یوشع ۴: ۱۲).

اولین اسم، "واسطه" (BDB 15) اصطلاحی است که تعریف آن بسیار دشوار است. برخی، این اصطلاح را در لاویان ۱۹: ۳۱؛ ۲۰: ۶، ۲۷ مشاهده می کنند. به عنوان (۱) گودال یا محل فداکاری، و یا (۲) فرم "پدر" که اشاره به پرستش اجداد است. این در LXX در اشعیا ۱۹: ۸ به عنوان "کسیکه بجای عروسک یا جانوری تکلم کند" ترجمه شده است. به دلیل این و اشعیا ۲۹: ۴ بعضی فکر میکنند به معنای "خراس دادن" یا "بیدار شدن" است. این به معنای "صحبت کردن با صدای متفاوت" است. با این حال، از اول سموئیل ۲۸: ۷-۹، این مربوط به توانایی برقراری ارتباط با کسی است که در زمین زندگی می کند یا با مردگان یا ارواح عالم مردگان ارتباط برقرار می کند، یعنی غیبگویی.

اسم دوم، "ارواح" (BDB 396) یک فرم از مصدر عبری "دانستن" (BDB 395) بود. این به کسی اطلاق می شود که دارای دانش قلمرو معنوی است یا با کسانی که در قلمرو روحانی دارای دانش هستند (مراجعه شود به اشعیا ۸: ۱۹؛ ۱۹: ۳) ارتباط برقرار می کند.

■ **"کسی که با مردگان گفتگو کند"** این عبارت ترکیبی از دو وجه وصفی (BDB 205, KB 233, Qal) "به درخواست" و (BDB 559, KB 562) "مرده ها" است. در متن اشاره به واسطه ها و "ارواح" دارد. این نخبگان، ظاهراً با استعداد، با مردگان ارتباط برقرار کرده اطلاعات در مورد آینده و قدرت تاثیرگذار بر آن را کسب میکنند.

تمام فرهنگ های باستان به زندگی پس از مرگ اعتقاد دارند. برای بسیاری در نزد خاور نزدیک، این دو فرصت داشتند:

۱. عبادت اجداد که در آن روح اعضای خانواده می تواند بر حال و آینده تاثیر گذارد
۲. قدرت فیزیکی (ستارگان، نیروهای طبیعت) یا روحانی (شیاطین، خدایان دمی) می تواند مورد استفاده قرار گیرد تا بدانند و تحت تاثیر اهداف شخصی قرار داده شوند.

۱۸: ۱۲ **"قبیح"** این اصطلاح (BDB 1072) اغلب در تشبیه، امثال و حزقیال استفاده می شود. موضوع خاص در ۱۴: ۳ را ببینید.

■ **"یهوه خدایان این اقوام را از برابر شما بیرون می راند."** این یک جنبه از "جنگ مقدس" است. این به ابراهیم به عنوان وعده در پیدایش ۱۵: ۱۶ آشکار شد و گناهان آنها در لاویان ۱۸: ۲۴-۲۸ شرح داده شده است.

۱۸: ۱۳ **"بی عیب"** این یک اصطلاح قربانی (BDB 1071) برای یک حیوان بی عیب است که "کامل" و بدون عیب است و بنابراین برای قربانی قابل قبول است (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۵، ۲۹: ۱، لاویان ۱: ۳، ۱۰: ۳، ۱: ۶، ۹: ۴؛ ۳: ۲۳، ۲۸، ۳۲؛ ۵: ۱۵، ۱۸: ۶؛ ۶: ۶ و غیره). این یک استعاره برای کسانی است که توسط خدا پذیرفته شده اند. بر اساس انطباق با مقررات پیمان است (مراجعه شود به ۶: ۹، ۱۷: ۱، دوم سموئیل ۲۲: ۲۴، ۲۶؛ یعقوب ۱: ۱، ۸: ۲؛ ۳: ۱۲؛ ۴: ۴؛ مزامیر ۱۵: ۲؛ ۱۸: ۲۳، ۲۵؛ حزقیال ۲۸: ۱۵). به موضوع ویژه زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: بی گناه، معصوم، منزه، بدون رسوایی

(Special Topic: Blameless, Innocent, Guiltless, Without Reproach)

A. کلام آغازین

۱. این مفهوم از نظر الهیاتی شرایط اصلی نوع بشر را توصیف میکند (یعنی کتاب پیدایش ۱، باغ عدن).
۲. گناه و شورش این حالت از رفاقت کامل را تخریب کرده است (یعنی پیدایش ۳)

۳. انسانها (زن و مرد) آرزوی احیا دوستی با خدا را دارند زیرا آنان از تصویر او و شبیه او خلق شده‌اند (پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷)
۴. خدا با انسان گناهکار به طریق مختلف برخورد کرد
- a. رهبران الهی (یعنی ابراهیم، موسی، اشعیا)
- b. سیستم قربانی (لاویان ۱ الی ۷)
- c. مثالهای الهی (نوح و یعقوب)
۵. نهایتا خدا مسیح را فرستاد
- a. جهت مکاشفه کامل خودش (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۱ الی ۱۴، کولسیان ۱: ۱۳ الی ۱۷، عبرانیان ۱: ۲ الی ۳)
- b. به عنوان یک قربانی کامل برای گناه (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۰: ۴۵، دوم قرنتیان ۵: ۲۱)
۶. مسیحیان بی گناه شدند
- a. به طور قانونی از طریق پارسایی منتسب به مسیح (مراجعه شود به رومیان ۴: ۳، ۶، ۸، ۱۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، یعقوب ۲: ۲۳)
- b. به طور پیشرونده از طریق کار روح القدس (انجیل یوحنا ۱۶: ۸ الی ۱۱)
- c. هدف مسیحیت، همانند مسیح بودن است (مراجعه شود به رومیان ۸: ۲۸ الی ۳۰، دوم قرنتیان ۳: ۱۸، غلاطیان ۴: ۱۹، افسسیان ۱: ۴، ۱۳، اول تسالونیکیان ۳: ۱۳، ۴: ۳، ۵: ۲۳، دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳، تیتوس ۲: ۱۴، اول پطرس ۱: ۱۵)، که در واقعیت احیا تصویر گم شده خدا در آدم و حوای سقوط کرده است.
۷. بهشت احیا کامل رفاقت باغ عدن است. بهشت اورشلیم جدید است که در حضور خدا به یک زمین پاک شده (مراجعه شود به دوم پطرس ۳: ۱۰) به پائین می آید (مراجعه شود به مکاشفه ۲: ۲۱). انجیل با یک موضوع آغاز و خاتمه می یابد.
- a. رابطه دوستانه صمیمانه با خدا
- b. در یک باغ (پیدایش ۱ الی ۲ و مکاشفه ۲۱ الی ۲۲)
- c. با بیان یک نبوت، و حضور و همراهی حیوانات (مراجعه شود به اشعیا ۱۱: ۶ الی ۹)
- B. عهد عتیق
۱. بسیاری واژه‌های عبری وجود دارند که مفهوم کمال، بی گناه و معصوم را بیان میدارند، به طوری که به سختی میتوان آنها را نام برد و تمامی ارتباطات پیچیده میان آنها را گفت.
۲. اصطلاحات اصلی که مفهوم کمال، معصومیت یا بی گناهی را در بر می گیرند (بر طبق Robert B. Girdlestone, *Synonyms of the Old Testament*, صفحات ۹۴ الی ۹۹) به این شرح میباشند
- a. *shalom* (BDB1022, KB 1532)
- b. *thamam* (BDB1070, KB 1743)
- c. *calah* (BDB478, KB 476)
۳. ترجمه Septuagint (انجیل کلیسای اولیه) این مفاهیم عبری را به اصطلاحات یونانی کوبین ترجمه میکند که در عهد جدید استفاده شده اند (به بند C در زیر مراجعه کنید).
۴. مفهوم کلیدی به سیستم قربانی کردن مرتبط است.
- a. *amōmos* (BDB 1071)، مراجعه شود به خروج ۲۹: ۱، لاویان ۱: ۳ و ۱۰، ۱ و ۶، اعداد ۶: ۱۴)
- b. *amiantos* و *aspilus* همچنین مفهوم کلاسیک دارند
- C. عهد جدید
۱. مفهوم قانونی
- a. مفاهیم قانون کالتیک عبری ترجمه شده توسط *amōmos* (BDB 1071)، مراجعه شود به افسسیان ۵: ۲۷، فیلیپیان ۲: ۱۵، اول پطرس ۱: ۱۹)
- b. مفاهیم قانونی یونانی (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱: ۸، کولسیان ۱: ۲۲)
۲. مسیح آن بیگناه، بی تقصیر و معصوم است (*amōmos*)، مراجعه شود به عبرانیان ۹: ۱۴؛ اول پطرس ۱: ۱۹)
۳. پیروان مسیح باید همانند او رفتار کنند (*amōmos*)، مراجعه شود به افسسیان ۱: ۴، ۵: ۲۷، فیلیپیان ۲: ۱۵، کولسیان ۱: ۲۲، دوم پطرس ۳: ۱۴، یهودا ۱: ۲۴، مکاشفه ۱۴: ۵)
۴. این مفهوم همچنین در مورد رهبران کلیسا استفاده میشود
- a. *anegklētos* "بدون متهم کردن" (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۳: ۱۰، تیتوس ۱: ۶ الی ۷)

b. *anepileptos* "فرا تر از انتقاد" یا "هیچ مسئولیتی برای سرزنش وجود ندارد" (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۳: ۲، ۵: ۷، ۶:

۱۴، تیتوس ۲: ۸)

۵. مفهوم "بدون شک" (*amiantos*) در موارد زیر استفاده میشود

a. خود مسیح (مراجعه شود به عبرانیان ۷: ۲۶)

b. میراث مسیحیان (مراجعه شود به اول پطرس ۱: ۴)

۶. مفهوم "یکپارچگی" یا "یک صدایی" (*holoklēria*) (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۱۶، اول تسالونیکیان ۵: ۲۳، یعقوب ۱: ۴)

۷. مفهوم "بدون خطا"، "معصوم بی گناه" با *amemptos* بیان می شود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱: ۶، فیلیپیان ۲: ۱۵، ۳: ۶، اول

تسالونیکیان ۲: ۱۰، ۳: ۱۳، ۵: ۲۳)

۸. مفهوم "سرزنش نمیشود" با *amōmētos* بیان میشود (مراجعه شود به دوم پطرس ۳: ۱۴)

۹. مفهوم "بی عیب"، "بدون شک" اغلب در عباراتی استفاده می شود که دارای یکی از موارد فوق نیز هستند (مراجعه شود به اول تیموتائوس

۶: ۱۴، یعقوب ۱: ۲۷، اول پطرس ۱: ۱۹، دوم پطرس ۳: ۱۴)

D. تعداد کلمات در زبان عبری و یونانی که این مفهوم را بیان می کنند اهمیت آن را نشان می دهد. خداوند ما را از طریق مسیح فراهم کرده است و اکنون از ما می خواهد مثل او باشد.

مؤمنان از لحاظ موقعیتی و قانونی از طریق کار مسیح «درست»، «صالح»، «بی تقصیر» اعلام می شوند. اکنون مؤمنان باید جایگاه خود را بدست آورند. "در نور گام بردارند زیرا او در نور است" (مراجعه شود به اول یوحنا ۱: ۷). "ارزش فرا خواندن برای قدم زدن دارد" (مراجعه شود به افسسیان ۴: ۱، ۱۷؛ ۵: ۲، ۱۵). عیسی تصویر خداوند را احیا کرد. دوستی صمیمانه اینک امکان پذیر است، اما به یاد داشته باشید که خداوند مردمی را میخواهد که منعکس کننده شخصیت او باشند، همانطور که پسر، در برابر دنیای گمراه و سقوط کرده رفتار کرد. ما به هیچ چیز کمتر از تقدس فرا خوانده نمیشویم (متی ۵: ۲۰، ۴۸؛ افسسیان ۱: ۴؛ اول پطرس ۱: ۱۳-۱۶). تقدس خدا، نه تنها به لحاظ قانونی، بلکه از نظر وجودی!

NASB (به روز شده): ۱۸: ۱۵ الی ۲۲

^{۱۵} «یهوه خدایتان، از میان شما، پیامبری همانند من، از برادرانتان، برای شما بر خواهد انگیخت؛ به اوست که باید گوش فرا دهید،^{۱۶} چنانکه در حوریب، در روز گردهم آیی از یهوه خدای خود درخواست کرده، گفتید: "صدای یهوه خدای خود را دیگر نشنوبیم و این آتش عظیم را نبینیم، مبادا بمیریم."^{۱۷} پس خداوند به من گفت: "آنچه می گویند نیکوست.^{۱۸} نبی ای برای ایشان از میان برادرانشان همچون تو بر خواهیم انگیخت و کلام خود را در دهان وی خواهیم نهاد، تا هر آنچه به او فرمان می دهیم به ایشان بازگوید.^{۱۹} هر که سخنان مرا که او به نام من خواهد گفت نشنود، من خود از او بازخواست خواهم کرد.^{۲۰} اما اگر نبی ای خودسرانه به نام من سخنی بگوید که من به گفتنش فرمان نداده ام، یا به نام خدایان غیر سخن گوید، آن نبی باید کشته شود."^{۲۱} ممکن است با خود بگویید: "سخنی را که خداوند نگفته است چگونه تشخیص دهیم؟"^{۲۲} هنگامی که نبی ای به نام خداوند سخن می گوید، اگر کلام او به انجام نرسد و واقع نشود، کلام او از طرف خداوند نبوده، بلکه نبی خودسرانه آن را گفته است. پس از او مترسید.

۱۸: ۱۵ الی ۲۲ تثنیه ۱۸: ۹-۱۴ روش غلطی را برای به رسمیت شناختن اراده خدا برای زندگی یک فرد نشان می دهد. آیات ۱۵-۲۲ روش مناسب برای شناخت دانش درباره خدا و اهداف او را توصیف می کند.

۱۸: ۱۵ "پیامبری همانند من" این یک عنوان برای مسیح شد (مراجعه شود به یوحنا ۱: ۲۱، ۲۵، ۴۵؛ ۵: ۴۶؛ ۶: ۱۴؛ ۷: ۴۰؛ اعمال ۳: ۲۲؛ ۷: ۳۷). عیسی مانند موسی "جدید" عمل کرد:

۱. قانون پیمان جدید را داد (مراجعه شود به متی ۵-۷)

۲. مردم را همانگونه که انتظار داشتند خوراک داد (مراجعه شود به یوحنا ۶)

۳. خدا را در کوه دیدار کرد (مراجعه شود به متی ۱۷)

۴. برای مردم پیمان شفاعت کرد (مراجعه شود به یوحنا ۱۷)

برای بحثی عالی از عملکرد پیشگویی در اسرائیل، اثر *How To Read the Bible For All Its Worth*، اثر Gordon Fee and Douglas Stuart، صفحات ۱۸۴-۱۸۹ مراجعه کنید. این بحث مفیدی به تفسیر عبارات نبوی و کتابها هم میپردازد. صفحات ۱۸۹-۲۰۴.

۱۸:۱۶ این نشان دهنده برخورد اسرائیل با یهوه در کوه سینا است (مراجعه شود به خروج ۱۹ الی ۲۰). وحی مستقیم از خدا یک چیز عالی است (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۱۸-۲۱)! مردم خواستار یک واسطه بودند!

این متن، به نوعی یک پیشگویی چندگانه است. این به وضوح اشاره به بشارت مکرر پیامبر در زندگی مردم اسرائیل (مراجعه شود به TEV) است. پادشاه و کشیش از یک خانواده بودند، اما انبیا به طور جداگانه توسط خداوند فرا خوانده می شدند تا پیمان را به نسل جدید منتقل کنند. با این حال، به سخنگوی خاص یهوه هم (حالت مفرد در عبری، در آیات ۱۵ و ۱۸ و نظرات در ۳۴: ۱۰، یعنی خادم رنج کشیده، مسیح) اشاره می کند. این همانی است که در پیدایش ۳: ۱۵؛ ۴۹: ۱۰؛ دوم سموئیل ۷: ۱۲-۱۳، ۱۶؛ اشعیا ۷: ۱۴؛ ۹: ۷-۱۱؛ ۱۱: ۵-۱؛ دانیال ۷: ۱۳؛ ۹: ۲۵؛ میکاه ۵: ۲-۵؛ الف زکریا ۹: ۹ در مورد آن صحبت شده است. همچنین به یوحنا ۱: ۴۵ و ۵: ۴۶ توجه داشته باشید.

۱۸:۱۷ مشابه همین اصطلاح، "آنها به خوبی صحبت کرده اند" نیز در ۵: ۲۸ یافت میشود، اما نه در خروج ۱۹ الی ۲۰. بنابراین، این یک مکاشفه ثبت نشده است. ما باید به یاد داشته باشیم که کتاب مقدس تنها بخشی از کلام خداوند است. مؤمنان ادعا می کنند که همه چیزهایی که برای زندگی و آموزه لازم است، در ایمان گنجانده میشود، اما این جامع نیست. در این مفهوم، با کلام عیسی شباهت دارد (مراجعه شود به یوحنا ۲۰: ۳۰؛ ۲۱: ۲۵).

۱۸:۱۸ "نبی ای برای ایشان از میان برادرانشان همچون تو بر خواهم انگیزم" فعل (BDB 877, KB 1080, *Hiphil* غیر کامل) اغلب از اهداف هدفمند و پیمان یهوه در تاریخ (مانند پیدایش ۶: ۱۸؛ ۹: ۹، ۱۱، ۱۷؛ ۱۷: ۷، ۱۹، ۲۱؛ خروج ۶: ۴؛ تثنیه ۱۸: ۱۵، ۱۸؛ ۲۸: ۹؛ داوران ۲: ۱۶، ۱۸؛ ۳: ۹، ۱۵؛ اول سموئیل ۲: ۳۵؛ اول پادشاهان ۹: ۵؛ ۱۱: ۱۴، ۲۳؛ ۱۴: ۱۴؛ دوم قرنتیان ۷: ۱۸ و غیره). یهوه کنترل تاریخ را در دست دارد، زیرا پیشگویی مانند این که به عیسی اشاره میکند، (همچنین توجه کنید به میکاه ۵: ۲) به وضوح این را نشان می دهد. انجیل تنها "کتاب مقدسی" است که شامل نبوت است!

■ "کلام خود را در دهان وی خواهم نهاد" این به او اشاره می کند که پیام یهوه را بیان می دارد! او فقط به آنچه یهوه به او می گوید (فقط آنچه که عیسی تأیید کرد، مراجعه شود به یوحنا ۳: ۳۴؛ ۱۲: ۴۹؛ ۱۴: ۱۰؛ ۱۷: ۸) صحبت خواهد کرد.

۱۹:۱۸ ما وقتی که از خواست خدا آگاه شدیم، مسئول هستیم که به آن عمل کنیم. سؤال واقعی این است که چگونه می دانیم که چه کسی واقعا از جانب خدا سخن می گوید (۲۱)؟ آیات ۲۰-۲۲ یک پاسخ جزئی است. معیارهای دیگری وجود دارد (مراجعه شود به تثنیه ۱۳: ۱-۲؛ ۱۸: ۲۰-۲۲؛ متی ۷: اول یوحنا ۴: ۶-۱). این آیه در اعمال رسولان ۳: ۲۲-۲۳ نقل شده است!

۱۸: ۲۰ الی ۲۲ سخنگوی خدا با (۱) صحبت در نام یهوه، و نه نام دیگر خدایان (مراجعه شود به آیه ۲۰)، (۲) صحت اظهارات او (مراجعه شود به آیه ۲۲)؛ شناخته می شود؛ و (۳) تثنیه ۱۳: ۱-۲ نیز باید در نظر گرفته شود، زیرا برخورد خدا با اسرائیل بر اساس پاسخ معنوی آنها بود.

فرد شگفت زده می شود که چگونه شنوندگان معاصر می توانند پیامبر را قضاوت کنند اگر پیش بینی آنها فراتر از زمان زندگی آنها باشد. همچنین، در مورد پیشگویی شرطی که به پاسخ ایمان توبه آمیز مردم آن روز که به آن اشاره شده است بستگی دارد (به عنوان مثال، یونس)؟

ارزیابی کسانی که ادعا می کنند برای خدا صحبت می کنند آسان نیست. در اینجا برخی از معیارها وجود دارد:

۱. محتوای پیام
۲. شیوه زندگی رسول
۳. همبستگی پیام با سایر آیات کتاب مقدس

پیامبران دروغین، معلمان دروغین، اغلب مردم بسیار پویا، تحصیل کرده، منطقی و شگفت انگیز هستند. در روز ما علائم یک سخنران دروغ ممکن است باشد:

۱. تاکید بر پول
۲. مجوز جنسی
۳. ادعای دسترسی منحصر به فرد به خدا

A General Introduction to the Bible, اثر Norman Geisler و William Nix، صفحات ۲۴۱-۲۴۲ را ببینید).

کتاب های مفید بر روی واقعیت قلمرو شیطانی

<i>Christian Counseling and the Occult</i> by Kurt Kouch	.1
<i>Demons in the World Today</i> by Merrill F. Unger	.2
<i>Principalities and Powers</i> by John Warwich Montgomery	.3
<i>Demons, Demons, Demons</i> by John Newport	.4
<i>Biblical Demonology</i> by Merrill F. Unger	.5
<i>Three Crucial Questions About Spiritual Warfare</i> by Clinton E. Arnold	.6

تثنيه ۱۹

تقسيم بندي پاراگرافهاي ترجمه هاي مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
سه شهر پناهندگان ۱:۱۹ الی ۳	اداره عدالت ۱:۱۹ الی ۳	شهرهای پناهندگان ۱:۱۹ الی ۷	قتل و شهرهای پناهندگان ۱:۱۹ الی ۴الف
۱۰ الی ۴	۷ الی ۴		۶ الی ۴ ۱۰ الی ۷
	۱۰ الی ۸	۱۰ الی ۸	
۱۳ الی ۱۱	۱۳ الی ۱۱	۱۳ الی ۱۱	۱۳ الی ۱۱
مرزبندی زمینها ۱۴:۱۹		مرزبندی باستانی زمینها ۱۴:۱۹	مرزبندیها ۱۴:۱۹
قانون در مورد شاهدان ۱۵ الی ۲۱	۲۱ الی ۱۵	در مورد شاهدان ۱۵ الی ۲۱	شاهدان ۱۵:۱۹ ۱۶ الی ۲۱

مطالعه حلقه^{۱۹} سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱:۱۹ الی ۳

^۱ «آنگاه که یهوه خدایتان اقوامی را که سرزمینشان را به شما می دهد منقطع سازد، و شما وارث ایشان شده، در شهرها و خانه هایشان ساکن شوید،^۲ سه شهر در سرزمینی که یهوه خدایتان به شما به ملکیت می دهد، برای خود جدا کنید.^۳ فاصله ها را اندازه بگیرید و سرزمینی را که یهوه خدایتان به شما به ملکیت می دهد به سه قسمت تقسیم کنید، تا هر قاتلی بتواند به آنجا بگریزد.

۱:۱۹ " منقطع سازد " این فعل (BDB 503, KB 500, Hiphil غیر کامل) در چند حوزه استفاده می شود:

۱. برای (بستن) یک پیمان، ۴: ۲۳؛ ۵: ۲، ۳؛ ۷: ۲؛ ۹: ۹؛ ۲۹: ۱، ۱۲، ۱۴، ۲۵؛ ۳۱: ۱۶
۲. حذف، از بین بردن، ۱۲: ۲۹؛ ۱: ۱۹
۳. بریدن (به معنای واقعی کلمه، مثلاً قطع یک درخت)، ۱۹: ۵؛ ۲۰: ۱۹، ۲۰

■ " که سرزمینشان را به شما می دهد " به یادداشت ۱: ۸ مراجعه کنید.

■ "در شهرها و خانه‌هایشان ساکن شوید" توضیح کار خدا در انجام این امر در قسمت شرقی رود اردن در تثنیه ۴: ۴۱-۴۳ دیده می‌شود.

۱۹: ۲ و ۷ "سه شهر" اینها شهرهای پناه دهنده لای بودند که در اعداد ۳۵؛ یوشع ۲۰، جایی که کسی به قتل متهم شود (به عنوان مثال "مردن") میتواند فرار کند تا از خویشاوندان مرده در برابر خود محافظت کند (به عنوان مثال "انتقام خون"). رهبران این شهرها برای بررسی واقعیت پرونده، یک محاکمه را انجام دادند (مراجعه شود به آیات ۱۱ الی ۱۳).

فهرستی از پناهگاه‌ها در یوشع ۲۰: ۷-۸ یافت می‌شود:

۱. حاشیه اردن
 - a. Bezer در روبن
 - b. رموت گیلاد در جاد
 - c. جولان در مناسه (باهان)
۲. کنعان
 - a. قادش در نافتلی (جلیل)
 - b. سیچم در ایفاییم
 - c. حبرون در یهودا

ایده محل ایمن یا پناهگاه برای اسرائیل منحصر به فرد نبود. بسیاری از مناطق باستانی شرقی و مدیترانه این مکان‌های ویژه را فراهم می‌کردند. معمولاً آنها در مکانهای مذهبی قرار داشتند. اسرائیل نیز این مفهوم را به وسیله یکی از "شاخ‌های محراب" (مراجعه شود به خروج ۲۷: ۲؛ ۳۰: ۱۰) در محراب مرکزی به دست آورد (خروج ۲۱: ۱۴؛ اول پادشاهان ۱: ۵۰-۵۳؛ ۲: ۲۸-۳۴). با این حال، این نوع شهرهای خاص برای اسرائیل منحصر به فرد بودند. یهوه نگران مرگ انسانهای بیگناه بود.

۱۹: ۳ "فاصله‌ها را اندازه بگیرید" (در نسخه انگلیسی، "مسیر را آماده کنید" نوشته شده است) فعل (BDB 465، KB 464، *Hiphil* غیر کامل) در اینجا به معنای "آماده کردن یک جاده" است.

سه معنی است ممکن وجود داشته باشد:

۱. در فواصل مساوی باشند
۲. دسترسی آسان
۳. "نشانه‌های جاده ای نصب شود که راه را نشان می‌دهند (راشی از یک سند مکابی نقل قول میکند)

NASB (به روز شده): ۱۹: ۴ الی ۷

«این است حکم قاتلی که با گریختن به آنجا زنده می‌ماند: هرگاه کسی نادانسته هم‌نوع خود را بکشد، بی‌آنکه با او دشمنی قبلی داشته باشد. برای مثال، کسی که با همسایه خود برای بریدن درخت به جنگل برود، و هنگامی که با دستش تبر را برای قطع کردن درخت بلند می‌کند، سَرِ تبر از دسته جدا شده به همسایه‌اش برخورد و او بمیرد. چنین کسی می‌تواند با گریختن به یکی از این شهرها زنده بماند، آمبادا خونخواه مقتول در شدت خشم خود قاتل را تعقیب کرده، به سبب راه طولانی، به او برسد و او را بکشد، حال آنکه سزاوار مرگ نبوده زیرا پیشتر بر مقتول بَغض نداشته است. از این رو به شما فرمان می‌دهم که سه شهر برای خود جدا کنید.»

۱۹: ۴ "قاتل" این بسط خروج ۲۱: ۱۲-۱۴ است، که مربوط به پناهگاه مرکزی میباشد. این امر امنیت ایمنی پناهگاه مرکزی را به شش شهر لای مجاور پناهگاه گسترش میدهد.

■ "که با گریختن به آنجا زنده می‌ماند" اگر فردی که کسی را کشت، (*Qal*، KB 681، BDB 630) غیر کامل) به یکی از شهرهای تعیین شده فرار کرد و اگر محاکمه و پس از آن متوجه شد که قصد قبلی وجود نداشته، پس باید (*Qal*، KB 309، BDB 310) کامل) در آن شهر در امنیت تا مرگ کاهن اعظم جاری زنده بماند (یوشع ۲۰: ۶).

■ "نادانسته" به یادداشت ۴: ۴۲ مراجعه کنید. این بر ضد "عمل از روی نیت قبلی" است.

۱۹:۶ "خونخواه" این عبارت یک ساختار است (Qal, KB 169, BDB 145 I) وجه وصفی و BDB 196، اعداد ۳۵:۹-۲۸). این شخص نیز به عنوان "بازمانده" شناخته می شود (کسی که به نمایندگی از خانواده عمل می کند). این یک نمونه از انتقام محدود در آیه ۲۱ می باشد (مراجعه شود به خروج ۲۱: ۲۳ الی ۲۵؛ لاویان ۲۴: ۱۹-۲۲).

■ "حال آنکه سزاوار مرگ نبوده" این یک تکامل الهیاتی پیدایش ۹: ۵-۶ است. در اینجا انگیزه ای از این اقدامات مورد توجه قرار گرفته است. آنچه که تصادفی و بدون نیت قبلی است، از انتقام "چشم در برابر چشم" مستثنی می شود. عواقبی وجود دارد (باید تا زمان مرگ کاهن فعلی در شهر پناهگاه زندگی می کرد).

اسرائیل، مانند یهوه، با عدالت و انتقام به صورت محدودی عمل میکرد!

۱۹:۷ موسی کلام یهوه در آیات ۱ الی ۳ را گفت. او در آیات ۴ الی ۶ توضیح داد و پس از آن دستور فرمان یهوه را در آیه ۷ تایید می کند.

NASB (به روز شده): ۱۹:۸ الی ۱۰

۱۸ اگر یهوه خدایتان، همان گونه که برای پدرانتان سوگند خورد، حدود شما را وسیع گردانید و تمامی سرزمینی را که به پدرانتان وعده داده بود، به شما بخشید - مشروط به آن که همه فرامینی را که امروز به شما امر می فرمایم به دقت به جای آرید، یعنی یهوه خدای خود را دوست داشته، پیوسته در راه او گام بردارید - آنگاه سه شهر دیگر نیز بر این سه بیفزایید، تا خون ناحق در سرزمینی که یهوه خدایتان به شما به میراث می دهد ریخته نشود، و خون کسی بر گردن شما نباشد.

۱۹:۸ "اگر" جزییات فرعی (BDB 49) ماهیت شرطی پیمان یهوه را با اسرائیل بیان می کند (در مقابل ۹). او به آنها منطقه فرامیزی داده بود و حالا اگر اطاعت کنند، کنعان را به آنها خواهد داد.

۱۹:۹ "به دقت به جای آرید" (در نسخه انگلیسی "به دقت بر آن نظارت داشته باشید" نوشته شده است) یک فعل "نظارت کردن" وجود دارد (BDB 1036). Qal, KB 1581 غیر کامل، به یادداشت ۶: ۱۲ توجه کنید) و چندین ساختار ناقص:

۱. "انجام دادن" - KB 889, BDB 793

۲. "با عشق" - KB 17, BDB 12

۳. "گام برداشتن" - KB 246, BDB 229، مراجعه شود به ۱۰: ۱۲؛ ۱۱: ۱، ۱۳، ۲۲؛ ۳۰: ۱۶

■ "همه فرامین" (در نسخه انگلیسی "کل این فرمان" نوشته شده است) این اصطلاح مفرد (BDB 846)، به موضوع خاص در ۴: ۱ مراجعه شود) برای توصیف کل پیمان یهوه (مراجعه شود به ۴: ۲؛ ۶: ۱؛ ۱۱: ۸؛ ۱۵: ۵؛ ۱۹: ۹) استفاده می شود.

■ "سه شهر دیگر نیز بر این سه بیفزایید" این سه شهر به علاوه سه شهر دیگر از آیه ۲، شش شهر پناهنده که در یوشع ۲۰ بیان شده اند را نشان می دهند. اینها به (۱) سه شهر آینده در طرف غرب رود اردن اشاره دارند که هنوز تسخیر نشده اند و یا (۲) گسترش متن اسرائیل پس از فتح یوشع (به روز رسانی انجام شده توسط یک کاتب).

۱۹:۱۰ یهوه نگران مرگ افرادی است که سزاوار مرگ نیستند (یعنی، "خون بی گناه"، مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲۱: ۱۶، ۲۴: ۴، ارمیا ۲۲: ۱۷). در عهد عتیق تمایزی بین خلوص اخلاقی و آیین وجود ندارد. زندگی ارزشمند است! از دست دادن آن عواقب دارد ("گناه خون"، مراجعه شود به اعداد ۳۵: ۳۳-۳۴). این نتیجه و دیگر آیینهای ناپاک هستند که (۱) سالانه در روز تطهیر، که در لاویان ۱۶ توصیف شده، و (۲) به طور محلی با قربانی کردن گوساله ماده (مراجعه شود به ۲۱: ۱-۹) مورد رسیدگی قرار می گیرند. همانطور که شهرهای پناهنده با افراد سر و کار داشتند تثبیه ۲۱: ۱ الی ۹ با گناه گناهان جوامع سر و کار داشتند.

NASB (به روز شده): ۱۹:۱۱ الی ۱۳

۱۱ «اما اگر کسی از همسایه خویش کینه داشته، در کمین وی باشد و بر وی حمله آورده، او را به ضرب کشنده بزند که بمیرد، و به یکی از این شهرها بگریزد، آنگاه مشایخ شهرش فرستاده، او را از آنجا بگیرند و به خونخواه مقتول تسلیم کنند تا کشته شود. چشم تو بر او ترحم نکند. بر شماست که لکه خون ناحق را از میان اسرائیل پاک کنید تا برای شما نیکو باشد.

۱۱:۱۹ به مجموعه افعالی که برای توصیف قتل عمد به کار رفته‌اند، توجه کنید:

۱. "متنفر است" - *Qal*, KB 1338, BDB 971 وجه وصفی، مراجعه شود به ۴: ۴۲
۲. "در انتظار است" - *Qal*, KB 83, BDB 70 کامل
۳. "بالا بردن" - *Qal*, KB 1086, BDB 877 کامل
۴. "اعتصاب" - *Qal*, KB 697, BDB 645 کامل

۱۲:۱۹ "مشایخ شهرش" به شهرستان نزدیکترین جرم و یا شهر محل اقامت مرد اشاره دارد.

۱۳:۱۹ "چشم تو بر او ترحم نکند" (در نسخه انگلیسی "نباید بر او رحم کنی" نوشته شده است) این (*Qal*, KB 298, BDB 299) غیر کامل) یک موضوع تکراری در تثنیه است (مراجعه شود به ۷: ۱۶؛ ۱۳: ۱۳؛ ۸: ۱۹؛ ۱۳: ۲۱؛ ۲۵: ۱۲). شفقت انسان یا احساسات ملی نمی‌توانند قوانین یهوه را تغییر دهند. اسرائیل باید مقدس باشد رفاه آینده اسرائیل (و حتی او در سرزمین موعود باقی مانده) به اطاعت از او بستگی دارد.

"شما باید خون بی گناهان را از اسرائیل پاک کنید"	NASB
"شما باید گناه خون بی گناه را از اسرائیل بردارید"	NKJV
"شما باید گناه خون بی گناه اسرائیل را پاک کنید"	NRSV
"اسرائیل باید خود را از قتل‌ها آزاد کند"	TEV
"شما باید ریختن خون بی گناه از اسرائیل را رد کنید"	NJB

فعل (*Piel*, KB 145, BDB 128) کامل) به معنای "سوختن" است که به طور استعاری در اینجا از حذف کامل استفاده می‌شود (مراجعه شود به ۱۳: ۸؛ ۱۷: ۷؛ ۱۲: ۱۹؛ ۱۳: ۱۹؛ ۲۱: ۲۱؛ ۲۲: ۲۱؛ ۲۲: ۲۲؛ ۲۴: ۲۴؛ ۲۴: ۷).

قتل بر روابط فردی (مراجعه شود به پیدایش ۴) و جوامع (مراجعه شود به ۲۱: ۱-۹) و نعمت‌های یهوه تأثیر می‌گذارد. گناه، خود و هر چیزی که را لمس کند نابود می‌کند!

NASB (به روز شده): ۱۴:۱۹

^{۱۴} «در سرزمینی که یهوه خدایتان برای تصرف به شما می‌دهد، در ملکی که به دست خواهید آورد، مرز همسایه خویش را که پیشینیان نهاده‌اند، تغییر ندهید.»

۱۴:۱۹ "مرز همسایه خویش را که پیشینیان نهاده‌اند، تغییر ندهید" در روستاهای باستان، زمین‌ها را با یکدیگر ادغام میکردند (به عنوان مثال، شخم، کاشت، زراعت). از مشاهدات عابرین چنین به نظر می‌رسید که یک مزرعه بزرگ است. با این حال، هر خانواده دارای مزرعه خاص خود بود، که توسط سنگ‌های سفید مشخص شده بودند. هر خانواده، هر چند با بقیه روستا روی کل زمین کار می‌کردند، ولی تولید زمین خود را دریافت میکردند. اگر کسی سنگ را عوض می‌کرد، به این ترتیب زمین خود را بیشتر کرده بود (یعنی تولید)، این جرم علیه کل جامعه و یهوه بود، زیرا او به سرزمین به عنوان یک ارث برای هر قبیله و خانواده نگاه میکرد (مراجعه شود به ۲۷: ۱۷؛ امثال ۲۲: ۲۸؛ ۲۳: ۱۰؛ هوشع ۵: ۱۰).

■ "که پیشینیان نهاده‌اند" این نوع بیانیه ای است که بسیاری از محققان را مجبور به رد این کردند که تثنیه اثر موسی است. به نظر می‌رسد به تخصیص زمین به مقدار زیادی اشاره شده است، که پس از پیروزی یوشع رخ داده است (یوشع ۱۳-۱۹). کاتبان مصری متون خود را به روز کردند، در حالی که کتاب مقدسین بین النهرین این کار را نکردند. اساتید اسرائیل در مصر آموزش دیده بودند.

NASB (به روز شده): ۱۹: ۱۵ الی ۲۱

^{۱۵} «شهادت تنها یک تن علیه کسی، برای اثبات هیچ جرم یا گناهی، از هر قبیله کار خلاف که شخص مرتکب شده باشد، کافی نیست. به گواهی دو یا به گواهی سه شاهد هر سخنی ثابت خواهد شد. ^{۱۶} هرگاه شاهدهی مغرض بر کسی برخاسته، او را به ارتکاب جرمی متهم کند، ^{۱۷} آنگاه هر دو طرف دعوا باید در پیشگاه خداوند، نزد کاهنان و داورانی که در آن زمان بر سر کارند، حاضر شوند. ^{۱۸} داوران باید به دقت تفحص کنند، و اگر شاهد، شاهدهی دروغین است و به دروغ بر ضد برادرش شهادت داده است، ^{۱۹} آنگاه با وی همان کنید که قصد داشت با همنوعش کند. بدین‌گونه

بدی را از میان خود خواهید زدود^{۲۰} و دیگران شنیده، خواهند ترسید، و دیگر هرگز مرتکب چنین عمل زشتی در میان شما نخواهند شد.
^{۲۱} چشم تو ترحم نکند: جان به عوض جان باشد، چشم به عوض چشم، دندان به عوض دندان، دست به عوض دست، و پا به عوض پا.

۱۹:۱۵ این آیه نشان می دهد که چگونه باید در روند قضائی خود مراقب باشند (مراجعه شود به ۱۷:۶؛ اعداد ۳۵:۳۰). فعل "بالا بردن" (BDB 877, KB 1086, *Qal* غیر کامل) سه بار در متن عبری در آیات ۱۵ و ۱۶ استفاده شده اند.

۱۹:۱۶ "شاهدی مُعْرِض" کلمه اسم "مخرب" (BDB 329) اساساً به معنای "خشونت" است، اما در اینجا به یک قاتل قضایی هدفمند و نادرست اشاره دارد (مراجعه شود به خروج ۲۳:۱؛ مزامیر ۲۷:۱۲؛ ۵:۱۱)، آنها به نام یهوه صحبت می کنند (سوگند قانونی)، اما آگاهانه حقیقت را تحریف می کند. آیه ۱۹ عواقب ناشی از یک شهادت دروغ را نشان می دهد (مراجعه شود به تشبیه ۵:۲۰ و فصل ۱۱).

NASB, NKJV,

"اشتباه"	NRSV
"اتهامات نادرست"	TEV
"اتهام ارتداد"	NJB

اصطلاح عبری (BDB 694 II) معمولاً به معنی "یک نگرش شورشی که به یک عمل تبدیل می شود" است. مراجعه شود به ۱۳:۵؛ ارمیا ۲۸:۱۶؛ ۲۹:۳۲. در اینجا، متن "هدف دروغین" را هدفمند و دقیق توصیف می کند.

۱۹:۱۷ "کاهنان و داورانی"

۱. داوران محلی، ۱۶:۱۸ الی ۲۰، ۱۷:۸ الی ۱۳
۲. کشیشان لاوی محراب مرکزی، ۱۸:۱ الی ۸

توجه داشته باشید که ظاهر شدن در برابر این قضات منصف همان چیزی است که قبل از یهوه ظاهر می شود (مراجعه شود به ۱۷:۹، ۱۲).

۱۹:۱۸ "داوران باید به دقت تفحص کنند" به یادداشت ۱۳:۱۵ توجه کنید. همین کلمه (BDB 405, KB 408, *Hiphil* نامحدود مطلق) نیز در ۱۷:۴ استفاده می شود.

۱۹:۱۹ "با وی همان کنید که قصد داشت با همنوعش کند" این مثالی از "هر آنچه بکاریم همان را برداشت میکنیم" یا "عدالت چشم در برابر چشم" (مراجعه شود به لاویان ۲۴:۱۹).

۱۹:۲۰ "دیگران شنیده، خواهند ترسید" این یک عامل بازدارنده اجتماعی در مجازات فردی توسط جامعه است (صفحه ۱۳:۱۱؛ ۱۷:۱۳).

۱۹:۲۱ به آیه ۱۳ توجه کنید. عدالت "چشم در برابر چشم" اسرائیل، که به نظر می رسد بسیار بی رحمانه باشد (یعنی، *Lex talionis*، که همچنین مشخص کننده کد حمورابی است، مراجعه شود به *Old Testament Times*، اثر R. K. Harrison، صفحات ۵۷-۵۹) در واقع به معنی توقف "جنگهای از روی انتقام" بین خانواده ها و قبایل است و همچنین حفظ خلوص آیین از مردم عهد خدا. انسان در مورد اینکه این قانون واقعا به چه معناست، شگفت زده می شود. به نظر می رسد که خسارت فیزیکی با جبران مناسب، جایگزین شده است. این براساس متون حاشیه ای همسو در خروج ۲۱:۲۳-۲۵ است. متون بلافصل قبل و پس از آن، جبران خسارت هستند. ربی های بعدی جبران مناسب برای اقدامات منجر به آسیب شخصی را مشخص کردند. با این حال، قتل، تظاهرات مذهبی خود را حفظ کرد. این امر تاثیر منفی پیمان از براهین یهوه را تحت تاثیر قرار داد و باید با آن به طور مناسب برخورد کرد!

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه

۱. چرا خدا شهرهایی را برای پناهجویان ایجاد کرد؟
۲. مفهوم "انتقام خون" را توضیح دهید.
۳. عبرانیان چگونه عفو را اداره می کنند؟
۴. هدف عدالت "چشم در برابر چشم" چیست؟

تثنيه ۲۰

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
اصول حاکم بر شرایط جنگ	قوانین برای پیروزی در جنگ مقدس	در مورد جنگ	جنگ و مبارزه
۲۰: ۱ الی ۹	۲۰: ۱ الی ۹	۲۰: ۱ الی ۴ ۲۰: ۵ الی ۷	۲۰: ۱ الی ۴ ۲۰: ۵ ۲۰: ۶ ۲۰: ۷ ۲۰: ۸ ۲۰: ۹
۲۰: ۱۰ الی ۱۸	۲۰: ۱۰ الی ۱۸	۲۰: ۱۰ الی ۱۵	شهرهای تسخیر شده ۲۰: ۱۰ الی ۱۴ ۲۰: ۱۵ الی ۱۸
۲۰: ۱۹ الی ۲۰	۲۰: ۱۹ الی ۲۰	۲۰: ۱۶ الی ۱۸ ۲۰: ۱۹ الی ۲۰	۲۰: ۱۹ الی ۲۰

مطالعه حلقه ۲۰ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه زمینه

A. فصل ۲۰ شرح مختصری از نحوه جنگ اسرائیل است که جنگ به نام خدا است و توسط خدا دستور داده شده است، قواعد کنترل شده توسط خدا برای جلال خدا (مراجعه شود به ۲۰: ۱-۲۰؛ ۲۱: ۱۴-۱۰؛ ۲۳: ۲۳-۹؛ ۲۴: ۵؛ ۲۵: ۱۷-۱۹).

B. مشکلی که عصر مدرن با این نوع متن دارد معمولاً شامل خشم اخلاقی است. با این حال، فقط منصفانه نیست که مفاهیم مدرن اخلاق و جنگ را در شیوه های نظامی باستانی بکار گیریم.

مسئله دیگر مسئله مسیحیان مدرن است که سعی می کنند هر متن عهد عتیق را به روز خود اعمال کنند. این خواسته خداوند نیست که هر نسل در هر محل، یک فرهنگ قدیم خاورمیانه را بازتولید کند، اما ما به دنبال حقایق ابدی در فعالیت های فرهنگی هستیم، سپس این حقایق جهانی را به فرهنگ خود اعمال کنیم. یک کتاب خوب در این نقطه *How To Read the Bible For All Its Worth* اثر Fee and Stuart است.

از آنجا که این اتفاق افتاده و در کتاب مقدس ثبت شده است، به طور خودکار به این معنا نیست که اراده خدا برای هر عصری و هر فرهنگی این است (به عنوان مثال قوانین غذا، جنگ مقدس، چند همسری، بردگی، سوء استفاده از زنان و غیره).

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۲۰: ۱ الی ۹

«چون برای جنگ با دشمن خود بیرون روید، اگر اسبان و ارابه‌ها و لشکریانشان را فزونتر از خود یافتید از ایشان مترسید، زیرا یهوه خدایتان که شما را از سرزمین مصر بیرون آورد، با شماست. ^۲ چون به جنگ نزدیک شوید، کاهن پیش آمده با مردم سخن بگوید ^۳ و ایشان را گوید: «ای اسرائیل گوش فرا دهید! شما امروز به جنگ دشمنان خود بیرون می‌روید. دل شما ضعف نکند. از آنان ترسان و لرزان و هراسان مباشید. ^۴ زیرا آن که با شما می‌رود تا برای شما با دشمنانتان بجنگد و به شما پیروزی ببخشد، یهوه خدای شماست.» ^۵ سپس صاحبمنصبان به مردم چنین بگویند: «کیست آن که خانه‌ای نو بنا کرده و هنوز آن را وقف نکرده است؟ او روانه شده، به خانه خود بازگردد، مبادا در جنگ بمیرد و دیگری آن را وقف کند. ^۱ و کیست آن که تاکستانی غرس کرده و هنوز از میوه آن بهره‌مند نشده است؟ او روانه شده، به خانه‌اش بازگردد، مبادا در جنگ بمیرد و دیگری از میوه آن بهره‌مند شود. ^۷ و کیست آن که با دختری نامزد کرده اما هنوز او را به زنی نگرفته است؟ او نیز روانه شده، به خانه‌اش بازگردد، مبادا در جنگ بمیرد و دیگری نامزدش را به زنی بگیرد. ^۸ و صاحبمنصبان ادامه داده، بگویند: «کیست آن که ترسان بوده، دلش ضعف کرده است؟ او روانه شده، به خانه‌اش بازگردد، تا دل برادرانش نیز مانند دل او گداخته نشود.» ^۹ چون صاحبمنصبان سخن خود را با مردم به پایان رسانند، سرداران لشکر بر مردم نصب شوند.

۲۰: ۱ "اسبان و ارابه‌ها" کنعانیان اسب‌ها و ارابه‌های زیادی داشتند (یعنی سلاح نظامی نهایی آن زمان و مکان). اسرائیلی‌ها هیچ (مراجعه شود به یوشع ۱۱: ۴؛ ۱۷: ۱۶؛ حزقیال ۳۱: ۱-۳؛ هوشع ۱۴: ۳). اسرائیلی‌ها باید به یهوه اعتماد کنند تا پیروزی را به دست بیاورند، نه سلاح‌های بهتر (حزقیال ۳۰: ۱۵-۱۷؛ ۳۱: ۱-۹).

■ "از ایشان مترسید" این فعل (*Qal*, KB 4387, BDB 431، غیر کامل) یک موضوع مکرر در متون جنگ مقدس است (مراجعه شود به ۱: ۲۱، ۲۹؛ ۲: ۳؛ ۲۲: ۷؛ ۱۸: ۲۰؛ ۱، ۳؛ ۳۱: ۶، ۸) آنها از قدرت یا تعداد دشمنان کنعانیان نشان ترسیدند، اما از تهدید یهوه (مراجعه شود به ۴: ۱۰، ۵؛ ۲۹: ۶؛ ۲، ۱۳؛ ۲۴: ۱۰؛ ۱۲: ۲۰؛ ۱۳: ۴؛ ۱۴: ۲۳؛ ۱۷: ۱۹؛ ۲۸: ۵۸؛ ۳۱: ۱۲، ۱۳) ترسیدند، زیرا او یک خدای بزرگ است (همان اصطلاح عبری، مراجعه شود به ۲۱: ۷؛ ۲۸: ۵۸).

■ "زیرا یهوه خدایتان که شما را از سرزمین مصر بیرون آورد" برای اشاره به رستگاری مردم خدا توسط خدا از فرعون به خروج ۱۴: ۲۶-۲۸ مراجعه شود. اعتماد اسرائیل بر اساس:

۱. مکاشفه قبلی به پدرسالاران
۲. رستگاری معجزه آسایی مصر
۳. تدارکات معجزه آسای دوران بیابانگری
۴. پیروزی در ساحل شرقی رود اردن

۲۰: ۲ "کاهن پیش آمده با مردم سخن بگوید" ربی‌ها این شخص را "کشیش تطهیر شده نبرد" نامیدند. قبل از نبرد، کشیش آنها را تشویق کرد که شجاع باشند، زیرا خدا با آنها بود. حتی اگر برخی در نبرد جان می‌باختند، خداوند همچنان از آنها و خانواده هایشان مراقبت خواهد کرد.

۲۰: ۳ الی ۴ به مجموعه آزار و اذیتهای کشیش در آیه ۳ توجه داشته باشید ("شنیدن" *Qal*, KB 1570, BDB 1033 امری):

۱. "ضعیف النفس نباش" - *Qal*, KB 1236, BDB 939، غیر کامل، اما در مفهوم صیغه امری، مراجعه شود به اشعیا ۷: ۴؛ ۴: ۵۱؛ ۴۶
۲. "ترسید" - *Qal*, KB 432, BDB 431، غیر کامل، اما در مفهوم صیغه امری، به یادداشت آیه ۱ توجه داشته باشید
۳. "وحشت نکنید" - *Qal*, KB 339, BDB 342، غیر کامل، اما در مفهوم صیغه امری، مراجعه شود به یعقوب ۴۰: ۲۳ (مثال: اول سموئیل، ۲۳: ۲۶، دوم پادشاهان ۷: ۱۵، مزامیر ۴۸: ۵)
۴. "در برابر آنها نلرزید" - *Qal*, KB 888, BDB 791، غیر کامل، اما در مفهوم صیغه امری، مراجعه شود به ۱: ۲۹؛ ۷: ۲۱؛ ۳۱: ۶؛ یوشع ۱: ۹

دلیل اعتماد در آیه ۴ آمده است:

۱. "خداوند خدای شما کسی است که با شما می آید" - BDB 229, KB 246, *Qal* وجه وصفی فعال
۲. "برای مبارزه برای شما" - BDB 535, KB 526, *Niphal* ساختار نامحدود
۳. "برای نجات شما" - BDB 446, KB 448, *Hiphil* ساختار نامحدود

۲۰: ۵ الی ۸ "صاحبمنصبان" (در نسخه انگلیسی "افسران" نوشته شده است) این یک کلمه عبری ویژه (BDB 1009) است که بعضی اوقات در ارتباط با قضاات محلی یا رهبران نظامی استفاده می شود. این یعنی "نمایندگان هر یک از قبایل" (مراجعه شود به ۱: ۱۵؛ ۲۹: ۱۰؛ ۳۱: ۲۸). افسران در مورد هر گونه معافیته، داوری میکنند.

در اینجا فهرستی از معافیت هایی که اجازه می دهد یک مرد اسرائیلی نتواند به جنگ ادامه دهد ارائه میشود:

۱. کسی که یک خانه جدید ساخته و آن را وقف نکرده باشد، آیه ۵ (بدیهی است که یک رویداد آیینده است؛ هیچ دلیلی در مورد ماهیت یا اهداف این روش در عهد عتیق وجود ندارد، اما این اصطلاح همان اصطلاحی است که برای وقف معبد، (BDB 335 II) استفاده می شود.
۲. کسی که کاشت تاکستان و استفاده از میوه آن را آغاز نکرده باشد (۶) (بدیهی است که یک رویداد در آینده است، تاکستان برای میوه دادن به سه سال زمان نیاز دارد، مراجعه شود به لاویان (۱۹: ۲۳-۲۵)).
۳. کسی که نامزد کرده، اما هنوز ازدواج نکرده باشد، آیات ۷، ۲۴: ۵
۴. کسی که می ترسد یا ضعیف النفس باشد، آیه ۸، زیرا ممکن است دیگران را به ترس و وحشت اندازد؛ داوران ۷: ۳؛ اول مکابیان ۳: ۵۶.

اعداد ۱، ۲ و ۳ مربوط به مسائل ارث هستند. اما ممکن است در نور تثنیه ۲۸: ۳۰ نیز بتوان آنها را دید. همه اینها همه به عنوان نتایج نافرمانی از پیمان ذکر شده اند.

■ "اوروانه شده، به خانه خود بازگردد" این عبارت از چند فعل تشکیل شده است:

۱. "روانه شدن" - BDB 229, KB 246, *Qal* غیر کامل که به صورت صیغه امری استفاده شده
۲. "بازگردد" - BDB 996, KB 1427, *Qal* صیغه امری استفاده شده

با هر معافیت احتمالی ذکر شده، تکرار شده است (مراجعه شود به آیات ۵، ۶، ۷، ۸). این اندازه ارتش اسرائیل نبود، بلکه قدرت خدای اسرائیل بود که این تمایز را ایجاد میکرد! ارتش کوچکتر و کمتر مجهز بود، بیشتر میشد آن را پیروزی خدا دانست (مراجعه شود به داوران ۷).

NASB (به روز شده): ۲۰: ۱۰ الی ۱۸

۱۰ «هرگاه به شهری نزدیک شوید تا با آن بجنگید، بدان پیشنهاد صلح بدهید. ۱۱ اگر به شما پاسخ صلح آمیز داد و دروازه های خود را بر شما گشود، آنگاه مردمانی که در آن یافت شوند، جملگی به کار اجباری برای شما گماشته شوند و شما را خدمت کنند. ۱۲ ولی اگر با شما از در صلح درنیابند بلکه به جنگ داخل شوند، پس آن را محاصره کنید. ۱۳ و چون بیهوه خدایتان آن را به دست شما تسلیم کرد، تمامی مردانش را به دم شمشیر بکشید. ۱۴ اما زنان و کودکان و چارپایان و هرآنچه در شهر باشد، یعنی جمله غنیمتت را برای خود به تاراج برید و از غنائم دشمنان خود که بیهوه خدایتان به شما بخشیده است، بهره مند شوید. ۱۵ با همه شهرهایی که از شما بسیار دورند و از شهرهای اقوام اینجا نیستند، چنین عمل کنید. ۱۶ اما از شهرهای اقوام اینجا که بیهوه خدایتان به شما به ملکیت می دهد، هیچ ذی نفسی را زنده نگذارید. ۱۷ بلکه ایشان را، یعنی حیثیان و اموریان و کنعانیان و فرزیان و جویان و پیوسیایان را، بنا بر آنچه بیهوه خدایتان به شما فرمان داده است، به نابودی کامل بسپارید، ۱۸ تا نتوانند به شما بیاموزند که بر طبق همه کارهای کراهت آوری که ایشان برای خدایان خویش انجام می دهند، عمل کنید و به بیهوه خدای خود گناه ورزید.

۲۰: ۱۰ الی ۱۵ اینها دستورالعمل تسلیم در مورد شهرهای دورافتاده، شهرهای در حاشیه یا خارج از محدوده سرزمین موعودی هستند که خدا داده است (به عنوان مثال، در خارج از اسرائیل، مراجعه شود به آیه ۱۵).

۲۰: ۱۱ "جملگی به کار اجباری برای شما گماشته شوند و شما را خدمت کنند" این منعکس کننده عنصر مشترک جنگ در خاور نزدیک باستان است.

۲۰:۱۳ "دم شمشیر" عبری به معنای "تیغه شمشیر" است. به این معنی است که همه مردمان در یک سن خاص کشته شدند.

۲۰:۱۴ در سرتاسر جهان باستان حقوق و دستمزد پرداخت نمی شد، بلکه جبران خسارت آنها از طریق غنائم جنگی بود. در اسرائیل، به ویژه "جنگ مقدس"، غنائم متعلق به یهوه بودند تا نشان دهد پیروزی، متعلق به او بوده است و زمین، زمین او بوده است. این آیات استثناها هستند زیرا این شهرها در خارج از سرزمین موعود قرار داشتند.

■ "زنان" حتی اسرا نیز دارای حقوق قانونی بودند (مراجعه شود به ۲۱: ۱۰ الی ۱۴).

۲۰:۱۶ الی ۱۸ این آیات به شهرهای داخل سرزمین موعود اشاره دارند. این شهرها تحت ممنوعیت تخریب بودند (مراجعه شود به آیات ۱۶ الی ۱۷).

۲۰:۱۶ "هیچ ذی نفسی را زنده نگذارید" این یعنی کودکان، زنان باردار، افراد مسن، حیوانات.... هر چیزی که نفس می کشد (مراجعه شود به یوشع ۱: ۱۰، ۴۰، ۱۱ و ۱۴).

۲۰:۱۷ "نابودی کامل" کلمه کلیدی این است که هرم (*Hiphil*, KB 353, BDB 355) نا محدود مطلق و *Hifiil* غیر کامل که راه گرامری برای نشان دادن شدت است)، که ایده تخریب تمام و کمال است، زیرا به خدا اختصاص داده شده است (۲: ۳۴؛ ۷: ۱-۵).

■ "حیثیان و اموریان و کنعانیان و فرزیان و جویان و پیوسیان" به موضوع خاص: ساکنان پیش از اسرائیلیان در فلسطین در ۱: ۴ مراجعه شود.

۲۰:۱۸ چگونه این کار می تواند توسط یک خدای مهربان انجام شود؟ پاسخی در آیه ۱۸ آمده است - یک دلیل الهیاتی. اگر شما آنها را پاک نکنید، آنها به لحاظ الهی شما را آلوده خواهند کرد. پاسخ دیگری در تشبیه ۹: ۴ و پاسخ سوم در پیدایش ۱۵: ۱۲-۲۱ آمده است. گناهان انسان عواقبی دارند!

NASB (به روز شده): ۲۰:۱۹ الی ۲۰

۱۹ «هرگاه شهری را روزهای بسیار محاصره کرده، برای تصرف آن می جنگید، با فرود آوردن تبر بر درختان آنجا نابودشان مکنید. می توانید از میوه آنها بخورید، اما نباید آنها را قطع کنید. آیا درختان صحرا انسانند که آنها را محاصره کنید؟^{۲۰} فقط درختانی را که می دانید برای خوراک نیست می توانید از میان برده، قطع کنید و بر ضد شهری که با شما می جنگد سنگر بسازید تا زمانی که سقوط کند.

۲۰:۱۹ الی ۲۰ شهرهای دارای بارو در خاور نزدیک باستان با ماشین های تهاجمی چوبی مورد حمله قرار می گرفتند. این چوب از درختان غیر میوه گرفته شده بود، احتمالاً به این دلیل که این تولید بعداً توسط ساکنین شهر شکست خورده اسرائیل مورد استفاده قرار بگیرد.

۱۹:۲۰

"آیا درخت بیابان انسان است"	NASB, NJB
"زیرا درخت بیابان خوراک انسان است"	NKJV
"آیا درختان بیابان بشر هستند"	NRSV
"درختان دشمن شما نیستند"	TEV

این متن عبری دشوار است. به نظر می رسد که درختان دشمن نیستند! آنها راه یهوه برای تامین غذای فوری و آینده برای مردم خود بودند.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چگونه با ترس اسرائیل در مورد تعداد زیاد مردم و تکنولوژی مقابله شد؟
۲. چهار معافیت از خدمات نظامی را فهرست کنید:

۳. آیا خدا از برده داری حمایت کرد (مراجعه شود به آیه ۱۱)؟
۴. چگونه می توان با آیات ۱۶-۱۷ با دیدگاه ما نسبت به خدا مصالحه کرد؟
۵. تمام جنبه های بشردوستانه این فصل را فهرست کنید.

تثنيه ۲۱

تقسيم بندي پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
قانون در رابطه با قتل حل نشده	قوانين متفرقه (۲۱: ۱ الی ۲۳: ۱۴)	در رابطه با قتل حل نشده	قاتل شناسایی نشده
۲۱: ۱ الی ۹	۲۱: ۱ الی ۹	۲۱: ۱ الی ۹	۲۱: ۱ الی ۹
زنان زندانی جنگی		در رابطه با زنان زندانی جنگی	زنانی که در جنگ گرفته میشوند
۲۱: ۱۰ الی ۱۴	۲۱: ۱۰ الی ۱۴	۲۱: ۱۰ الی ۱۴	۲۱: ۱۰ الی ۱۴
حقوق ارثی اولین مولود		در رابطه ارثیه پسر ارشد	حقوق تولد
۲۱: ۱۵ الی ۱۷	۲۱: ۱۵ الی ۱۷	۲۱: ۱۵ الی ۱۷	۲۱: ۱۵ الی ۱۷
پسر شورشی		در رابطه با پسر نافرمان	پسر یاغی
۲۱: ۱۸ الی ۲۱	۲۱: ۱۸ الی ۲۱	۲۱: ۱۸ الی ۲۱	۲۱: ۱۸ الی ۲۱
قوانين متفرقه		قوانين متفاوت	قواعد متفاوت
(۲۱: ۲۲ الی ۲۲: ۱۲)		(۲۱: ۲۲ الی ۲۲: ۱۲)	(۲۱: ۲۲ الی ۲۲: ۱۲)
۲۱: ۲۲ الی ۲۳	۲۱: ۲۲ الی ۲۳	۲۱: ۲۲ الی ۲۳	۲۱: ۲۲ الی ۲۲: ۲

مطالعه حلقه ۲۱ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول

۲. پاراگراف دوم

۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

A. به الگوی تکراری "اگر... پس" توجه کنید. این یک نوع قانون خاور نزدیک باستان است (به عنوان مثال، قانون مدنی یا قانون قضایی)، که از قانون آپدیتیک متمایز است (به عنوان مثال ده کلمه / ده فرمان).

B. قانون قانون تثنيه چند ویژگی منحصر به فرد دارد:

۱. تأکید مجدد بر پیمان عشق

a. یهوه نسبت به اسرائیل

b. اسرائیلی به اسرائیلی

c. اسرائیلی به بیگانه

d. اسرائیلی به حیوانات

۲. مراقبت ویژه برای فقرا، بی خانمانان و بی قدرت

C. یهوه مردمش را به شیوه های روشن (راه) هدایت می کند. او می خواهد آنها را درک و عمل مناسب انجام دهند. اقدامات آنها این است که شخصیت او را به عنوان وسیله ای برای رسیدن به کسانی که هنوز او را نمیشناسند (روابط شخصی و ملی) نشان دهند. این قانون هدیه خدا به انسان افتاده

است، نه یک کنترل فریبکارانه! آنها در بسیاری از شیوه های عملی و خاص نشان می دهند که چگونه یک «فرد غیر مقدس» می تواند در رابطه با خدا مقدس باقی بمانند!

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۲۱: ۱ الی ۹

«اگر در سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می دهد تا آن را به تصرف آورید، جسد مقتولی در صحرا پیدا شود، و معلوم نباشد که قاتل او کیست، آنگاه مشایخ و داوران شما بیرون آمده، فاصله جسد را تا شهرهای اطراف ببیمایند. ^۳مشایخ شهری که به جسد مقتول نزدیکتر است، گوساله ای را که با آن شخم زده و یوغ نکشیده اند، برگیرند. ^۴مشایخ شهر گوساله را به وادی ای که آب روان در آن باشد و در آن شخم زده و کشت نکرده باشند، فرود آورند و آنجا در وادی گردن گوساله را بشکنند. ^۵سپس کاهنان قبیله لوی پیش آیند، زیرا یهوه خدای شما ایشان را برگزیده است تا او را خدمت کنند و به نام خداوند برکت دهند، و با کلام آنها هر مشاخره و تعرّضی فیصله یابد. ^۶همه مشایخ شهری که نزدیکتر به جسد مقتول است دستان خود را بر گوساله ای که گردنش در آن وادی شکسته شده است، بشویند ^۷و شهادت داده، بگویند: "دستان ما این خون را نریخته و چشمان ما آن را ندیده است. ^۸ای خداوند، این کفّاره را به جهت قوم خود اسرائیل که فدیه داده ای بپذیر و خون ناحق را به حساب قوم خود اسرائیل مگذار. " بدین گونه، گناه آن خون بر آنها کفّاره خواهد شد. ^۹پس شما لکه خون ناحق را از میان خود پاک خواهید کرد، آنگاه که آنچه را در نظر خداوند درست است به جای آرید.

۲۱: ۱ الی ۹ این یک چارچوب در مورد چگونگی تطهیر کردن زمین است، زمانی که یک فرد کشته شده در یک فضای باز، دور از شهر است. قتل اراضی زمین یهوه را (به عنوان مثال، ۷: ۱۳؛ ۱۱: ۹، ۲۱؛ ۲۸: ۱۱؛ ۳۰: ۲۰) آلوده می کند و باید با شیوه ای مناسب (یعنی قربانی کردن) به آن پرداخته شود.

۲۱: ۲ "مشایخ و داوران" رهبران محلی منصوبی وجود دارند که در دروازه های شهر نشسته و مسائل جامعه را مورد بررسی قرار میدادند. فقط اگر آنها مشکلی داشتند، پرونده ها را به مقامات بالاتر (به عنوان مثال کشیش های لوی، مراجعه شود به آیه ۵) ارجاع میدادند. آنها فاصله جسد یافت شده نسبت به شهرهای اطراف را اندازه گیری میکردند. نزدیکترین شهر مجبور بود که مراسم خاصی را انجام دهد (مراجعه شود به آیات ۳ الی ۸). این احساس گناه را با فاصله و نزدیکی نشان می دهد. نزدیکترین شهر مسئول گناه خون بود، که می تواند نعمت های یهوه را در کل منطقه تحت تاثیر قرار دهد (مراجعه شود به ۱۹: ۱۳).

۲۱: ۳ "گوساله ای را که با آن شخم زده و یوغ نکشیده اند، برگیرند" این یعنی گوساله ای که هنوز برای کارهای کشاورزی از آن استفاده نشده است.

۲۱: ۴ "وادی ای که آب روان در آن باشد و در آن شخم زده و کشت نکرده باشند" این دره نیز باید کار انسانی در آن صورت گرفته یا به حالت طبیعی خود باشد. آب نماد حمل گناه و دور کردن آن است (شبیه به بز از لایوان ۱۶).

■ "گردن گوساله را بشکنند" بعدها ربی ها گفتند "با تبر گردنش قطع شود"، چون شکستن گردن یک کار دشوار بود (مراجعه شود به خروج ۱۳: ۱۳؛ ۳۴: ۲۰). با این حال، خون به نظر نمی رسد در این مراسم دخالت کند، بلکه مفهوم جایگزینی مهم است. گوساله بی گناه به طور موقت جای قاتل ناشناخته را می گیرد. هدف این بود که زمین با خون، خون بی گناه را از بین ببرد (مراجعه شود به اعداد ۳۵: ۳۳-۳۴).

۲۱: ۵ "کاهنان" این ممکن است به لایوان محلی اشاره داشته باشد.

■ "به نام خداوند برکت دهند" برکت دادن یکی از وظایف کشیشان / لایوان بود (مراجعه شود به ۱۰: ۸؛ اول تواریخ ۲۳: ۱۳). یک نمونه از برکت دادن کشیشان در اعداد ۶: ۲۲ الی ۲۶ بیان شده است. این برکت مربوط به نگهداری پیمان توسط اسرائیل (مراجعه شود به اعداد ۶: ۲۷؛ تثنیه ۲۸: ۳-۶) است. به حضور شخصی یهوه (یعنی، نام) با اطاعت هر اسرائیلی مور احترام قرار گرفت و با هر نافرمانی تعمدی نسبت به مکاشفه یهوه (یعنی پیمان او) رد شد. برکت اسرائیل، هم فرد (یعنی خروج ۱۹: ۵-۶) و هم گروه، با انتخاب دلخواه یا فریبکارانه داده نشد، بلکه بر مبنای ایمان شخصی به یهوه، و از طریق اطاعت از پیمان (شیوه زندگی) داده شد. یهوه می خواست برکت دهد (به خروج ۲۰: ۲۴؛ دوم تواریخ ۳۰: ۲۷ مراجعه شود).

■ "با کلام آنها هر مشاخره و تعرّضی فیصله یابد" فعل استفاده شده یک فعل رایج است (Qal، KB 243، BDB 224، غیر کامل). ترجمه "فیصله یابد" از اسم عبارت قبلی، "با کلام" (BDB 804) می آید.

دو نوع مشکل قانونی وجود دارد:

۱. "اختلاف" (یعنی دعوی قضایی) - BDB 936. مراجعه شود به ۱: ۱۲؛ ۱۹؛ ۱۷؛ ۲۱؛ ۵؛ ۲۵؛ ۱؛ خروج ۲۳: ۲، ۳، ۶.
۲. "حمله" - BDB 619، مراجعه شود به ۱۷: ۸. در اینجا به حمله فیزیکی اشاره می شود، اما این اصطلاح می تواند به معنی بیماری باشد، مراجعه شود به ۲۴: ۸ (بارها در لاویان).

۶:۲۱ "دستان خود را بر گوساله‌ای که گردنش در آن وادی شکسته شده است، بشویند" این پاک شدن (ش. ۲۶: ۶؛ ۱۳: ۷۳) از گناه با نزدیک بودن به بدن مرده را نمادین میسازد. بزرگان نماینده جامعه بودند، که به صورتگروهی و با شستشو گناه را از روستا و منطقه دور می کنند.

۷:۲۱ "دستان ما این خون را نریخته و چشمان ما آن را ندیده است" ربی‌ها این را برای کمک به غریبه، فقیر، یتیم، یا بیوه مرتبط می کنند. از آنجا که روستاییان نیاز یک غریبه به کمک آنها را ندیده بودند، آنها از دیدار با آن نیاز اجتناب میورزیدند. این ممکن است راهی برای متوقف کردن خانواده قربانی (یعنی آدم ربایان) از کشتن یک عضو بی گناه نزدیک ترین روستا در تلافی باشد.

۸:۲۱

"بخشیدن"	NASB, TEV, NJB
"تطهیر کردن"	NKJV
"پاک کردن"	NRSV
"کفاره دادن"	REB

این فعل عبری "پوشاندن" (*Piel*, KB 493, BDB 497) است. از این فعل دو بار در این آیه استفاده شده است (استفاده دوم *Nithpaal* کامل است). از این اصطلاح که در لاویان و اعداد رایج است، فقط در سه مرتبه تثنیه (۲۱: ۸ [دو بار]، ۳۲: ۴۳) استفاده شده است. معنی اصلی آن "به معنای قربانی شدن است".

■ "کفاره" این فعل (*Qal*, KB 911, BDB 804) غیر کامل، ولی مفهوم صیغه امری) همسو با "عذرخواهی" (یعنی پوشش) است. مراجعه شود به موضوع خاص: : بها / بازخريد در ۷: ۸ را ببینید.

"گناه خون بی گناه را در میان مردم خود قرار نده"	NASB
"مردم خود را به خون بیگناه متهم نکنید"	NKJV
"اجازه ندهید که گناه خون بی گناه در میان مردم شما باقی بماند"	NRSV
"ما را مسئول قتل شخصی بیگناه نکنید"	TEV
"اجازه ندهید هیچ خون بی گناهی در میان مردم شما ریخته شود"	NJB

فعل (*Qal*, KB 733, BDB 678) غیر کامل، اما در مفهوم صیغه امری) دعایی برای آیین دفع عواقب قتل حل نشده است. توجه کنید که NJB این عبارت را به عنوان یک صیغه امری ترجمه می کند.

۹:۲۱ این مراسم (مراجعه شود به آیات ۱ الی ۸) به عنوان "تمیز کردن" (*Piel*, KB 145, BDB 128) غیر کامل) اثرات گناهان جمعی (یعنی قتل‌های حل نشده) از کل جامعه (مانند مراسم "روز تطهیر" در لاویان ۱۶) دیده میشود. گناه، حتی گناه کارآمد ناخواسته، بر روی برکت یهوه تأثیر می گذارد و حتی خشم جمعی (به عنوان مثال، لعنت، مراجعه شود به تثنیه ۲۷-۲۹) را به ارمغان می آورد.

NASB (به روز شده): ۲۱: ۱۰ الی ۱۴

«هرگاه برای جنگ با دشمنان خود بیرون روید و بهوه خدایتان آنان را به دستان شما تسلیم کند و شما ایشان را اسیر سازید،^{۱۱} اگر در میان اسیران زنی خوش‌سیما یافته، مجذوب او شوی و بخواهی او را به زنی بگیری،^{۱۲} می‌توانی او را به خانه خود ببری. او سر خود را بتراشد و ناخن‌هایش را کوتاه کند،^{۱۳} و جامهٔ اسیری خود را بیرون کرده، در خانهٔ تو بماند و برای پدر و مادرش یک ماه ماتم بگیرد. سپس با او همبستر شده، شوهر او باش و او همسر تو.^{۱۴} و چنانچه از او خرسند نباشی، آزادش کن تا به هر جا که دلش بخواهد، برود. نباید او را در ازای پول بفروشی»

۲۱: ۱۰ الی ۱۴ این آیات نشان می‌دهند که چگونه به طور مناسب با زنان (به عنوان مثال، کنعانی‌ها، اما دیگران، عکس ۲۰: ۱۰-۱۵) اسیر شده در جنگ باید رفتار شود، حتی آنان در سرزمین یهوه دارای حقوقی بودند. این توجه برای فقرا و ناتوانان در قوانین جهان باستان منحصر به فرد است.

۲۱: ۱۱ "زن" این یک زن کنعانی نبود، شاید یک بیگانه بود، ولی کنعانی نبود.

■ به پیشرفت کلامی توجه داشته باشید:

۱. "دیدن" - Qal, KB 1157, BDB 906, کامل
۲. "عشق" - Qal, KB 362, BDB 365 I, کامل، از عشق یهوه به اسرائیل در ۷: ۷؛ ۱۰: ۱۵ استفاده شده است
۳. "بردن" - Qal, KB 534, BDB 542, کامل. در اینجا این یک اتحاد جنسیتی نیست، بلکه در نظر گرفتن یک خانه است (مراجعه شود به آیه ۱۲).

این توالی همان در 6: Gen. 3 یافت می‌شود!

۲۱: ۱۲ "سر خود را بنترشد و ناخنهایش را کوتاه کند" این یک (۱) نتیجه گیری بود (مراجعه شود به اعداد ۶: ۹، ۱۸-۱۹)؛ (۲) پاکسازی (لاویان ۱۳: ۳۳؛ ۱۴: ۸-۹)؛ یا (۳) عزاداری (مراجعه شود به ۱۴: ۱؛ لاویان ۲۱: ۵؛ ارمیای ۴۱: ۵؛ حزقیال ۴۴: ۲۰). در اینجا یک روز جدید، یک زندگی جدید، یک خانواده جدید نمادین میشود. جالب است که ایمان آوردن او به یهوه یقین فرض شده است، اما بیان نشده است. ایمان شوهر، ایمان خانواده بود!

۲۱: ۱۳ "برای پدر و مادرش یک ماه ماتم بگیرد" اگر چه متن به طور خاص نشان نمی‌دهد که این زن باید ازدواج نکرده باشد، ولی این معنی را میدهد. هیچ اشاره ای به سوگواری در مورد از دست دادن شوهر و اشاره به فرزندان وجود ندارد.

■ "سپس با او همبستر شده" این یک اصطلاح عبری برای رابطه جنسی است (به عنوان مثال، که ازدواج را کامل کرد). توجه داشته باشید که تمایل به روابط جنسی حتی با غیر اسرائیلی محکوم نیست، اما زمان مناسب وجود دارد. این ماه عزاداری به مرد یهودی فرصت میدهد همسر احتمالی خود را بشناسد. اگر همه چیز خوب پیش نیاید، بدون طلاق یک راه وجود دارد.

همچنین نکته بدیهی مراسم واقعی ازدواج را ذکر کنید (مراجعه شود به پیدایش ۲۴: ۶۷).

۲۱: ۱۴ "آزادش کن تا به هر جا که دلش بخواهد، برود" این کلمه فنی طلاق است (Piel, KB 1511, BDB 1018). او نمیتواند به فروش برسد (Qal نامحدود مطلق و Qal غیر کامل از BDB 569, KB 5181). که یک راه دستوری برای ابراز تأکید بود (مانند یک برده، اما او میتواند طلاق بگیرد. به یادداشت ۲۴: ۱-۴ توجه کنید).

"نباید با او بد رفتاری کنید"	NASB
"نباید بیرحمانه با او رفتار کنید"	NKJV
"نباید همانند یک برده با او رفتار کنید"	NRSV, TEV
-----	NJB

فعل (Hithpael, KB 849, BDB 771 II) غیر کامل) به معنای "مقابله با زور با" یا "مجبور شدن به اراده یک شخص قوی تر" است (مراجعه شود به ۷: ۲۴). یهوه به رفتار منصفانه با زنان حتی اسیر شده هم توجه دارد!

"چون او را حقیر کردید"	NASB, NKJV
"از آنجا که به او بی احترامی کردید"	NRSV

TEV	"از آنجا که او مجبور گردید با شما نزدیکی کند"
NJB	"از آنجا که از او سو استفاده کردید"
REB	"از آنجا که اراده خود را بر او داشتید"

این فعل (Piel, KB 853, BDB 776) کامل) در این متن بهتر است همانند TEV ترجمه شود (مراجعه شود به پیدایش ۳۴: ۲؛ تثنیه ۲۲: ۲۴، ۲۹؛ داوران ۱۹: ۲۴؛ ۲۰: ۵؛ دوم سموئیل ۱۳: ۱۲، ۱۴، ۲۲، ۳۲). این زنان از اینها رنج می برند:

۱. اسارت در جنگ
۲. از دست دادن خانواده
۳. ازدواج اجباری، که همچنین تغییر ایمان را هم بدنبال دارد
۴. حال مجبور به ترک خانه میشود (با گناه ضمنی، مراجعه شود به تثنیه ۲۴: ۱ الی ۴) و بدون جایی برای رفتن

توجه داشته باشید که این پاراگراف، و همچنین بعدی، قدرت فرهنگی مردان اسرائیلی را محدود می کند!

NASB (به روز شده): ۲۱: ۱۵ الی ۱۷

^{۱۵} «هرگاه مردی را دو زن باشد، یکی محبوب و دیگری نامحسوب، و هر دو زن برایش پسران بزایند، هم زن محبوب و هم نامحسوب، اگر پسر نخست زاده از زن نامحسوب باشد،^{۱۶} روزی که دارایی خود را میان پسرانش تقسیم می کند، نمی تواند حق نخست زادگی را به جای پسر زن نامحسوب، به پسر زن محبوبش بدهد.^{۱۷} بلکه باید پسر زن نامحسوب را نخست زاده خود شناخته، سهم دو برابر از تمامی دارایی خود به او بدهد، زیرا نخستین ثمره قدرت پدرش است و حق نخست زادگی از آن اوست.

۲۱: ۱۵ این پاراگراف عمل فرهنگی تعدد زوجات را به رسمیت می شناسد. مثال اول در جامعه عهد عتیق (پیدایش ۴: ۲۳) است. معروفترین زوج زود هنگام، یعقوب در پیدایش ۲۹ بود. تعدد زوجات در میان افراد ثروتمند و قدرتمند، معمولاً نه افراد معمولی (هر چند آیات ۱۰ الی ۱۴ می تواند به تعدد زوجات به تعداد زیاد اشاره کند) بود.

انگیزه دقیق این عمل نامشخص است:

۱. جنسیت
۲. باروری (یک وارث)
۳. اقتصادی
 - a. کمک به خانواده فقیر
 - b. راهی برای به دست آوردن ثروت و نفوذ
 - c. راهی برای مقابله با خرابکاری جنگ
۴. اتحادیه های سیاسی برای کمک به کشورهای همسایه صلح را حفظ می کنند (به عنوان مثال، داوود، سلیمان)

■ "نامحسوب" این به معنای واقعی کلمه "متنفر" است (BDB 971). به استثنای آیه ۱۵ [دو بار]، ۱۷، ۱۶). اما در اینجا به عنوان یک اصطلاح عبری نسبت به دوستان و غیر دوستان عمل می کند (مراجعه شود به پیدایش ۲۹: ۳۰-۳۱؛ ملاکی ۱: ۲-۳؛ رومیان ۹: ۱۳ [نقل قول از ملاکی ۱: ۲-۳]؛ لوقا ۱۴: ۲۶).

■ "پسر نخست زاده" حقوق نخست زادگی حتی اگر او پسر زن نامحسوب باشد محفوظ است (مراجعه شود به آیه ۱۷، خروج ۱۳: ۱۴-۱۵، لویان (۳): ۱۲-۱۳).

۲۱: ۱۷ "سه سهم دو برابر" اصطلاح عبری (BDB 804، "دهان" و BDB 1040، "دوگانه") نیز از میل الیسا در ارتباط با الیاس در دوم پادشاهان ۲: ۹ استفاده می شود. این تنها مکان در عهد عتیق است که این دو بخش به طور خاص ذکر شده اند. اگر دو پسر وجود داشته باشد، پسر بزرگتر دو سوم، جوانتر یک سوم سهم میبرد؛ اگر سه پسر باشند، پس سهم آنان ۵۰٪، ۲۵٪، و غیره خواهد بود. بزرگترین پسر مسئول مراقبت از والدین خواهد بود.

جالب است که تاریخی بودن این قوانین توسط یافته های باستان شناسی دیگر کدهای قانونی باستان نشان داده شده است:

۱. یعقوب در پیدایش ۴۹ به همه دوازده فرزند خود ارث داده است. این در کد حمورابی منعکس شده است.
۲. در اینجا ذکر سهم دوگانه برای اولین بار در قرص های نوزی (Nuzi) و ماری (Mari) هماهنگ است.
۳. تفاوت های ثبت شده در کتاب مقدس منعکس کننده تفاوت ها در فرهنگ معاصر خود هستند (به *The Old Testament Documents* اثر Walter C. Kaiser، صفحه ۸۶ مراجعه شود).

NASB (به روز شده): ۲۱: ۱۸ الی ۲۱

۱۸ «اگر کسی را پسری لجوج و سرکش باشد که به سخن پدر و مادر خویش گوش فرا ندهد، و هرچند تأدیبش کنند ایشان را نشنود،^۹ پدر و مادرش او را گرفته، نزد مشایخ شهر به دروازهٔ محله اش ببرند،^{۲۰} و به مشایخ شهرش بگویند: "این پسر ما لجوج و سرکش است، سخن ما را نمی شنود و بی بند و بار و میگسار است."^{۲۱} آنگاه تمامی مردان شهر، او را به سنگ سنگسار کنند تا بمیرد. بدین گونه بدی را از میان خود خواهید زدود، و تمامی اسرائیل شنیده، خواهند ترسید.

۲۱: ۱۸ الی ۲۱ این بخش با پسران شورشی و نحوه برخورد والدین با آنها روبرو می شود (به عنوان مثال، خروج ۲۱: ۱۵ و ۱۷؛ لاویان ۲۰: ۹). پدر و مادر حق زندگی یا مرگ را برای یک کودک نداشتند، اما دادگاه ها این حق را داشتند. این مربوط به (۱) نقض ۵: ۱۶؛ (۲) ارث در یک خانواده؛ و (۳) همبستگی اجتماعی بود.

۲۱: ۱۸ این نوع جوانان غیر انسانی به شرح زیر است:

۱. "بی رحم" - BDB 710، KB 770، Qal وجه وصفی فعال
۲. "سرکش" - BDB 598، KB 632، Qal وجه وصفی فعال
۳. هر دو این موارد در مزامیر ۷۸: ۸ و ارمیا ۵: ۲۳ استفاده می شوند.

پنج وجه وصفی در این آیه نشان دهنده اقدام مداوم است. بقیه آیه اعمالشان را شرح می دهند:

۱. چه کسی والدین را اطاعت نمی کند، آیات ۱۸ و ۲۰
۲. او حتی به آنها گوش نمی دهد، آیه ۱۸
۳. ادم دله، آیه ۲۰، BDB 272 II
۴. میخواره، آیه ۲۰ - BDB 684

به *Hard Sayings of the Bible*، صفحات ۱۴۷-۱۷۵ مراجعه کنید.

۲۱: ۱۹ "پدر و مادرش او را گرفته" این بدین معنی است که (۱) هر دو طرف متقابل مهار میکنند (BDB 1074، KB 1779، Qal کامل) یا (۲) نیاز به دو شاهد وجود دارد (مراجعه شود به ۱۷: ۶؛ ۱۹: ۱۵؛ اعداد ۳۵: ۱۰).

■ "به دروازه" جایگاه محلی عدالت، دروازه شهر بود، جایی که بزرگان مینشستند (مراجعه شود به ۱۹: ۱۲، ۲۲: ۱۵، ۲۵: ۷).

۲۱: ۲۱ "تمامی مردان شهر، او را به سنگ سنگسار کنند تا بمیرد" به جنبه بشردوستانه که والدین مجبور نبودند فرزند خود را سنگسار کنند، توجه کنید. جامعه (مراجعه شود به لاویان ۲۰: ۲، ۲۷: ۲۴؛ ۱۴-۲۳؛ اعداد ۱۵: ۳۵) اقدام کرد تا خود را از شر، اعضای پلید خویش، خلاص کند.

موضوع ویژه: مجازات مرگ در اسرائیل

SPECIAL TOPIC: THE DEATH PENALTY IN ISRAEL

اسرائیل باستان، منعکس کننده شخصیت یهوه به جهان بود (مراجعه شود به پیدایش ۱۲: ۳؛ ۱۸: ۲۲؛ خروج ۱۹: ۵-۶). هنگامی که شورش عمدی علیه پیمان این هدف بشارتی را تحریف کرد، عواقب جدی ظاهر شد (به عنوان مثال، مجازات اعدام).

اسفار پنجمانه چندین دسته را لیست می کند:

۱. گناه در برابر یهوه

- a. شیوه های عبادت کنعانی - خروج. ۲۲: ۱۸؛ لاویان ۲۰: ۲-۳، ۲۷؛ تثنیه ۱۸: ۱۰-۱۱
- b. بت پرستی (میزبانان بهشتی) - خروج. ۲۲: ۲۰؛ تثنیه ۱۷: ۲-۷
- c. کفر - خروج ۲۲: ۲۸؛ لاویان ۲۴: ۱۵-۱۶
- d. نبوت نادرست - تثنیه ۱۳: ۱-۱۱؛ ۱۸: ۲۰-۲۲
- e. نقض سبت - خروج ۳۱: ۱۴ الی ۱۵؛ ۳۵: ۲

۲. گناهان جنسی

- a. زنا با محارم - لایان ۲۰: ۱۱-۲۱
- b. فحشا - لاویان ۱۹: ۲۹؛ ۲۱: ۹؛ تثنیه ۲۲: ۱۳-۲۱؛ ۲۳: ۱۷-۱۸
- c. زنا - خروج. ۱۴: ۲۰؛ لئو ۱۰: ۲۰؛ تثنیه ۲۲: ۲۳-۲۴
- d. سو استفاده جنسی از کودکان - لاویان ۲۲: ۱۸؛ ۱۳: ۲۰
- e. وحشیگری - خروج ۲۲: ۱۹؛ لاویان ۲۰: ۱۵-۱۶

۳. نقض مقررات میثاق بین اسرائیلیان

- a. قتل - خروج. ۲۰: ۱۳؛ ۲۱: ۱۲-۱۴؛ لاویان ۲۴: ۱۷؛ اعداد ۳۵: ۱۶-۲۱؛ تثنیه ۵: ۱۷
- b. آدم ربایی (برای فروش) - خروج ۲۱: ۱۶؛ تثنیه ۲۴: ۷ و احتمالاً خروج. ۲۰: ۱۵؛ تثنیه ۵: ۱۹
- c. شورش علیه والدین - تثنیه ۲۱: ۱۸-۲۱
- d. شهادت نادرست
- e. از بین بردن جنگ مقدس - یوشع ۷

روش های اجرا نیز متفاوت بودند:

۱. سنگسار - شایع ترین
۲. سوزاندن - پیدایش ۳۸: ۲۴؛ لاویان ۲۰: ۱۴؛ ۲۱: ۹
۳. حلق آویز کردن / دار زدن - تثنیه ۲۱: ۲۲-۲۳
۴. شمشیر - تعطیل ۱۳: ۱۵

موارد منحصر به فرد برای موارد استثنا:

۱. شهرهای پناهگاه و محاکمه بعدی - جاشوا ۲۰
۲. بررسی محکومیت اتهامات - تثنیه ۱۳: ۱۵؛ ۱۷: ۴؛ ۱۹: ۱۸
۳. نیاز به دو شاهد - اعداد ۳۵: ۳۶؛ تثنیه ۱۷: ۶؛ ۱۹: ۱۵

مجازات مرگ باید باشد به عنوان:

۱. راهی برای تطهیر کردن زمین - تثنیه ۱۳: ۵؛ ۱۷: ۱۲؛ ۱۹: ۱۳؛ ۱۹: ۲۱؛ ۲۱: ۹؛ ۲۱: ۲۲؛ ۲۲: ۲۱؛ ۲۴: ۲۴؛ ۲۴: ۷
۲. بازدارنده برای دیگران - تثنیه ۱۷: ۱۳؛ ۱۹: ۲۰؛ ۲۱: ۲۱
۳. راهی برای متوقف کردن خشونت عشایر (به عنوان مثال، هیچ انتقام شخصی نباشد، به جز مقررات تعیین شده برای انتقام خون)
- نگاه کنید به *Ancient Israel*، جلد ۱، ص ۱۴۷-۱۶۳).

"باید بردارید" NASB

"باید کنار بگذارید" NKJV

"باید حذف کنید" NRSV

"باید از شر... خلاص شوید" TEV

"باید دور کنید" NJB

فعل عبری (Piel، KB 145، BDB 128، کامل) به معنای حذف کامل است (مراجعه شود به ۱۳: ۵؛ ۱۷: ۷؛ ۱۲: ۱۹؛ ۱۳: ۱۹؛ ۲۱: ۹؛ ۲۱: ۲۲؛ ۲۱: ۲۴، ۲۲، ۲۴؛ ۷).

■ "و تمامی اسرائیل شنیده، خواهند ترسید" مجازات اجتماعی به عنوان عامل بازدارنده عمل می کند. به آیه ۱۳: ۱۱ توجه کنید.

۲۲ «هرگاه مردی مرتکب جرمی شود که سزاوار مرگ باشد و کشته شود، و او را بر دار کشیده باشی،^{۲۳} جسدش در طول شب بر دار نماند، بلکه او را همان روز به خاک بسپارید؛ زیرا آن که بر دار آویخته شود، ملعون خداست. پس سرزمینی را که یهوه خدایتان به شما به ملکیت می‌بخشد، نجس مسازید.

۲۱:۲۲ " او را بر دار کشیده باشی " به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع ویژه: حلق آویز کردن

SPECIAL TOPIC: HANG

فعل "آویزان کردن" (KB 1738, BDB 1067) دو مفهوم دارد:

۱. به معنای واقعی کلمه به آویزان کردن با طناب
 - a. عربی، "از طناب آویزان کردن"
 - b. یک عرف عبری، دوم سموئیل ۱۷: ۲۳ و عهد جدید، متی ۱۷: ۵
 - c. عرف بابلی، کد حمورابی
 - d. یک عرف پارسی، مراجعه شود به عزرا ۶: ۱۱؛ استر ۵: ۱۴؛ ۷: ۱۰-۹؛ ۱۳: ۲۵
۲. به فرد با یک میخ چوبی تیز ضربه زدن
 - a. یک عرف مصری، مراجعه شود به پیدایش ۴۰: ۱۹؛ ۴۱: ۱۳
 - b. یک عرف بابلی، مراجعه شود به کد حمورابی
 - c. یک عرف آشوری

معمولا این کار پس از آنکه فردی به شیوه دیگری کشته می‌شد، به عنوان راهی برای شرمساری عمومی، انجام می‌شد. دفن مناسب برای مردم باستان بسیار مهم بود و بر دیدگاه آنها از زندگی پس از مرگ حاکم بود (مراجعه شود به تثنیه ۲۱: ۲۳).

در خود کتاب مقدس به سختی میتوان تشخیص داد که کدامیک از موارد شماره ۱ یا ۲ بالا درست هستند. واضح است در تثنیه ۲۱: ۲۲ الی ۲۳؛ یوشع ۱۰: ۲۶-۲۷؛ اول سموئیل ۳۱: ۱۰، ۱۲؛ دوم سموئیل ۴: ۱۲؛ ۲۱: ۱۲، افرادی که در معرض دید عموم قرار گرفته بودند، مرده بودند، اما در مورد یوشع ۸: ۲۹ و دوم سموئیل ۲۱: ۹ مشخص نیست.

ربیهای روزگار عیسی این متن را به عنوان اشاره به مصلوب شدن دیدند. رهبران مذهبی خواستند عیسی مصلوب شود تا به عنوان کسی که ادعای مسیح میکنند، او توسط یهوه نفرین شود (مراجعه شود به تثنیه ۲۱: ۲۳). مرگ طبیعی برای کفر گویی سنگسار بود. من اغلب شنیده ام که گفته شده است که رهبران یهودیان روزگار عیسی حق قانونی مجازات اعدام را از حکومت روم نداشته اند، به طوری که آنها عیسی را به نزد پیلاتس بردند تا او را به قتل برسانند. با این حال، آنان استفان (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷) را بدون اجازه رومیان سنگسار کردند. چرا عیسی را چنین نکردند؟ آنها می‌خواستند او را مصلوب کنند تا نه تنها مرگ و ستم عمومی، بلکه لعنت خدا را منعکس کند.

۲۱:۲۳ " به خاک بسپارید " این ساخت و ساز تشدید ترکیبی از نامحدود مطلق و *Qal* غیر کامل "دفن کردن" (KB 1064, BDB 868) است. خشم یهوه خواستار مجازات مرگ برای قیام خشونت آمیز علیه او است. با این حال، نارضایتی یهوه به جامعه منتقل خواهد شد، اگر با جسد متخلف به درستی و به موقع رفتار نکند.

■ " زیرا آن که بر دار آویخته شود، ملعون خداست " غلطیان ۳: ۱۳ را برای استفاده پولس از این عبارت ببینید. پولس دید مرگ جایگزین عیسی را به عنوان لعن قانون موسی بر خود گرفت. در اصل این لعنت مربوط به روش های مناسب دفن در سرزمین مقدس بود.

موضوع ویژه: نفرین

SPECIAL TOPIC: CURSE

اصطلاح عبری "نفرین شده" (KB 1105, BDB 887) در دو مفهوم استفاده می شود:

۱. نفرین مردم علیه مردم (در دنیای باستان متداول بود) - مراجعه شود به داوران ۹: ۵۷؛ دوم سموئیل ۱۶: ۱۲؛ اول پادشاهان ۲: ۸؛ مزامیر ۱۰۹: ۱۷ الی ۱۸؛ امثال ۲۷: ۱۴
۲. مخالفت با برکت الهی
 - a. پدرسالار - پیدایش ۲۷: ۱۲، ۳۳
 - b. یهوه - تثنیه ۱۱: ۲۶، ۲۸؛ ۲۱: ۲۳؛ ۲۳: ۵؛ ۲۸: ۱۵، ۴۵؛ ۳۰: ۱؛ یوشع ۸: ۳۴؛ دوم پادشاهان ۲۲: ۱۹؛ ارمیا ۲۴: ۹؛ ۲۵: ۱۸؛ ۲۶: ۶؛ زکریا ۸: ۱۳ (مربوط به اطاعت پیمان)

متن کلیدی از نظر الهیاتی تثنیه ۱۱: ۲۶، ۲۸ است. این مرحله مرحله ارادی را برای پیامدهای نافرمانی میثاق به واقعیت تبدیل می کند. یهوه آرزو می کند همه مردم او را بشناسند و به او احترام بگذارند تا بتواند بر روی زمین برکت دهد و آنها را برکت دهد. با این حال، نافرمانی منجر به فقدان، و حتی برداشتن نعمت فیزیکی می شود. این نعمات همیشه مربوط به یک رابطه صمیمی، شخصی و مطیع با خدا هستند

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا مردم بی گناه شهر برای قتل ناشناخته گناهکار شناخته شدند؟
۲. چه چیزی در مورد گوساله و مرگ آن غیر معمول است؟
۳. چرا زنان دستگیر شده سرشان را باید میتراشیدند؟
۴. اولویت های فرزند نخست زاده را فهرست کنید.
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
۵. چگونه آیه ۲۳ با مرگ عیسی تفاوت دارد؟ چگونه آنها ارتباط دارند؟

تثنيه ۲۲

تقسيم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
قوانین متفرقه (۲۱: ۲۲ الی ۲۳: ۱۲)	قوانین متفرقه (۲۱: ۲۲ الی ۲۳: ۱۴)	قوانین مختلف (۲۱: ۲۲ الی ۲۳: ۱۲) ۲۱: ۲۲ الی ۲۲: ۳	قواعد مختلف (۲۱: ۲۲ الی ۲۳: ۱۲)
۲۲: ۱ الی ۳	۲۲: ۱ الی ۳		۲۲: ۱ الی ۲
۴: ۲۲	۴: ۲۲	۴: ۲۲	۳: ۲۲
۵: ۲۲	۵: ۲۲	۵: ۲۲	۴: ۲۲
۲۲: ۶ الی ۷	۲۲: ۶ الی ۷	۲۲: ۶ الی ۷	۲۲: ۶ الی ۷
۸: ۲۲	۸: ۲۲	۸: ۲۲	۸: ۲۲
۹: ۲۲	۹: ۲۲	۹: ۲۲	۹: ۲۲
۱۰: ۲۲	۱۰: ۲۲	۱۰: ۲۲	۱۰: ۲۲
۱۱: ۲۲	۱۱: ۲۲	۱۱: ۲۲	۱۱: ۲۲
۱۲: ۲۲	۱۲: ۲۲	۱۲: ۲۲	۱۲: ۲۲
قوانین اخلاق جنسی ۲۱: ۱۳ الی ۲۱		قوانین در رابطه با خلوص جنسی ۱۳: ۱۴ الی ۲۲	ابروی همسر جوان ۱۳: ۱۹ الی ۲۲
	۲۲: ۱۳ الی ۱۹	۲۲: ۱۵ الی ۱۹	
	۲۲: ۲۰ الی ۲۱	۲۲: ۲۰ الی ۲۱	۲۲: ۲۰ الی ۲۱
			زنا و فحشا
۲۲: ۲۲	۲۲: ۲۲	۲۲: ۲۲	۲۲: ۲۲
۲۲: ۲۳ الی ۲۴	۲۲: ۲۳ الی ۲۴	۲۲: ۲۳ الی ۲۴	۲۲: ۲۳ الی ۲۷
۲۲: ۲۵ الی ۲۷	۲۲: ۲۵ الی ۲۷	۲۲: ۲۵ الی ۲۷	
۲۲: ۲۸ الی ۲۹	۲۲: ۲۸ الی ۲۹	۲۲: ۲۸ الی ۲۹	۲۲: ۲۸ الی ۲۳: ۱
۳۰: ۲۲	۳۰: ۲۲	۳۰: ۲۲	

مطالعه حلقه^{۲۲} سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱:۲۲ الی ۴

^۱ «اگر گاو یا گوسفند برادر خود را سرگردان دیدی، به آن بی‌اعتنا مباش، بلکه حتماً آن را به برادرت بازگردان. اگر برادرت به تو نزدیک نباشد یا او را نشناسی، آن را به خانه خود ببر و نزد تو بماند تا هنگامی که برادرت به جستجوی آن برآید، آنگاه حیوان را به او بازگردان. ^۳ با الاغش نیز چنین کن، و نیز با جامه یا هر چیز دیگر برادرت که گم شده باشد و تو آن را بیابی. به آن بی‌اعتنا مباش. ^۴ اگر دیدی الاغ یا گاو برادرت در راه افتاده است، به آنها بی‌اعتنا مباش، بلکه حتماً در بلند کردن آنها یاری اش کن.»

۱:۲۲ "سرگردان دیدی، به آن بی‌اعتنا مباش" غفلت تعمدی یا نادیده گرفتن ("خود پنهان کردن"، BDB 761, KB 834, مراجعه شود به ۱:۲۲، ۳، ۴؛ لوقا ۲۰: ۴؛ امثال ۲۸: ۲۷؛ حزقیال ۲۲: ۲۶) برادر نیازمند ممنوع است (مراجعه شود به آیه ۳؛ خروج ۲۳: ۴-۵).

■ "آن را... بازگردان" این فعل متداول (Hithapel, KB 1427, BDB 996) سه بار در آیه ۱-۲ استفاده می‌شود. معنی اصلی آن «بازگشت» یا «بازگشت به عقب» است. اسرائیل به عنوان یک واحد خانوادگی رفتار میکرد. پاراگراف‌هایی مانند این عبارت را لایوان ۱۹: ۱۸ به معنای شیوه خاص است. برادران مراقب همدیگر هستند.

این استفاده برای اولین بار با استفاده از نامحدود مطلق و فعل غیر کامل از همان ریشه تشدید می‌شود، "شما قطعاً آنها را بازگردانید!" این همان نوع تشدید است که در آیه ۴ استفاده شده، "شما مطمئناً به او کمک خواهید کرد (یعنی، نامحدود مطلق و غیر کامل فعل BDB 877, KB 1086).

NASB (به روز شده): ۵:۲۲

^۵ «زن نباید جامه مردانه بر تن کند، و نه مرد جامه زنانه. زیرا یهوه خدای شما از آنان که چنین کنند کراهت دارد.»

۵:۲۲ این آیه سندی مستدلی است که لباس مناسب برای عبادت مدرن را تعیین می‌کند (به عنوان مثال، زنان نمی‌توانند در کلیسا شلوار بپوشند). لازم به یادآوری است که هم مرد و هم زن در روستای خاور نزدیک باستان لباس ردا مانند بر تن میکردند. تنها تفاوت این است که لباس‌های زنان در اسرائیل در اطراف شانه‌های طرح‌های آبی رنگ داشت.

قدرت پایه این متن بر مبنای پدرسالاری نیست، بلکه رد شیوه عبادت کنعانیان (یعنی «کراهت»، مراجعه شود به لوقا ۱۸: ۲۶، ۲۷، ۲۹، ۳۰) است. تمایزی بین تفاوت‌های خدادادی بین مردان و زنان (یعنی، نظم خلقت) وجود دارد. این بدان معنی نیست که تمایز منفی و محدود است، بلکه تأکید از نقاط قوت و ویژگی‌های مختلف جنسیتی است!

مطمئناً این احتمال وجود دارد که این متن به در رابطه با پیمان موسی و محکومیت همجنس‌گرایی (مراجعه شود به لایوان ۱۸: ۲۲، ۲۰: ۱۳) و آداب عبادت کنعانیان دارد.

NASB (به روز شده): ۶:۲۲ الی ۷

^۶ «هرگاه در راه به آشیانه پرنده‌ای بر هر درختی یا بر زمین برخوردی که در آن جوجه‌ها یا تخمها بود و پرنده مادر را دیدی که روی جوجه‌ها یا تخمها نشسته است، مادر را با جوجه‌ها مگیر. ^۷ بلکه جوجه‌ها را برای خود گرفته، مادر را رها کن، تا برای تو نیکو شود و عمر دراز کنی.»

۶:۲۲ الی ۷ این آیات مربوط به حفظ منابع غذایی از طریق نسل‌های مختلف اسرائیل است. پس از پیدایش ۳ انسان، می‌تواند گوشت بخورد، اما باید از تخریب منبع گوشت به نفع نسل‌های آینده برادران میثاق محافظت کند (به عنوان مثال "شما ممکن است عمرتان را طولانیتر کنید"، مراجعه شود به ۴: ۴۰). حیوانات وحشی هدیه‌ای از پروتئین برای مردم خود بود. بسیاری از این مقررات با جزئیات دقیق به این معنی بودند که اسرائیلی‌ها می‌بایست در مورد مسئولیت خویش در مورد عشق ورزیدن، حفاظت و فراهم آوردن سلامتی و رشد مردم میثاق فکر کنند.

۲۲:۷ "مادر را رها کن" همان نوع تأکید در آیات ۱ و ۴ یافت می شود. (یعنی نامحدود مطلق و فعل غیر کامل از همان ریشه، BDB 1018، KB 1511) تکرار می شود.

NASB (به روز شده): ۲۲:۸

^۸ «چون خانه نو بنا می کنی، دیوار کوتاهی بر لبه بام خانهات بساز مبادا کسی از بام به زیر افتد و خونش دامنگیر خانه تو شود.»

۲۲:۸ "دیوار کوتاهی بر لبه بام خانهات" دیوار کوتاه (BDB 785، که به معنای "مانع" در زبان عربی است) یک مانع محافظ در اطراف خانه‌هایی بود که پشت بام آنها مسطح باقی مانده بود تا از سقوط مردم جلوگیری کنند. مجدداً اسرائیل در مورد چگونگی محافظت از برادران، خواهران و اعضای خانواده، به فکر بود!

NASB (به روز شده): ۲۲:۹

^۹ «در تاختستان خود دو نوع بذر مکار، مبادا تمامی محصولات تباه شود، هم بذری که کاشته‌ای و هم محصول تاختستان.»

۲۲:۹ "در تاختستان خود دو نوع بذر مکار" این ظاهراً مشخصاً به انواع انگور در متان اشاره نمی کند، بلکه فرض بر این است که اصل تنها یک نوع در هر باغ تاختستان را تعیین می کند. این اشاره به محصولات فصلی بین انگورها می باشد.

این ممکن است منعکس کننده (۱) عمل کنعانی برای خنثی کردن خدایان یا (۲) ذهنیتی باشد که مخلوط کردن چیزها باعث از بین رفتن خلوص می شود (یعنی لاویان ۱۹: ۱۹).

■ "تباه شود" کادوش (BDB 872، KB 1073، ناقص *Qal*) به معنی جدا کردن برای خدا (مخراجه شود به ۱۵: ۱۹). این یعنی که (۱) باید تخریب شود یا (۲) به کشیشان داده شود. آیا این اصل امروزه صادق است؟ من می توانم ادعا کنم که قوانین عهد عتیق باید در عهد جدید تکرار شوند تا برای مومنین عهد جدید الزامی شوند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۵؛ اول قرن‌تین ۸-۱۰؛ غلاطیان ۳). عیسی خودش هم سیستم قربانی و هم قوانین غذا را رد کرد (مرقس ۷: ۱۷-۲۳). تمام ساختار کتاب عهد جدید عبرانیان (به عنوان مثال، برتری عهد جدید بر عهد قدیم) را مشاهده کنید. دو کتاب که به من کمک کردند به این موضوع توجه کنم:

۱. *How To Read the Bible For All Its Worth* اثر Gordon Fee and Doug Stuart

۲. *Gospel and Spirit* اثر Gordon Fee

NASB (به روز شده): ۲۲:۱۰

^{۱۰} «گاو و الاغ را با هم برای شخم‌زنی به کار مگیر.»

۲۲:۱۰ "گاو و الاغ را با هم برای شخم‌زنی به کار مگیر" گاو تمیز بود، الاغ نجس بود، اما این ممنوعیت، به این ترتیب، گفت که ربی ها، به عنوان یک ژست بشردوستانه نسبت به حیوانات از لحاظ تفاوت قدرت حیوانات مختلف بیان میکنند. با این حال، در متن، این فقط یک نمونه دیگر از «چیزها را مخلوط نکنید!» است.

NASB (به روز شده): ۲۲:۱۱

^{۱۱} «جامه‌ای را که در آن هم پشم به کار رفته و هم کتان، بر تن مکن.»

۲۲:۱۱ "جامه‌ای را که در آن هم پشم به کار رفته و هم کتان، بر تن مکن" این یکی دیگر از حذف کردن چیزهای مخلوط است (مراجعه شود به لاویان ۱۹: ۱۹). ممکن است یک استعاره برای مخلوط کردن شیوه‌های پرستش یهوه ای و کنعانی باشد. برخی حتی آن را (۱) مرتبط با لباسهای جادویی (به عنوان مثال الگوهای مواد مخلوط) می‌بینند، یا (۲) کتیبه بحر المیت (یعنی QMMT^۴) اشاره می کند که فقط انواع خاصی از البسه می توانند مخلوط شوند (به عنوان مثال لباس های مقدس از پشم و کتان، که معنای مقدس را نشان می دهد. شاید این امر به همین دلیل است که اختلاط غیر ممنوعه نامیده میشود.

۱۲:۲۲ این متن احتمالاً همچنان به رد کردن هر چیزی از کنعانیت ادامه می‌دهد. اسرائیل باید عبادت متفاوت داشته باشد، خدای متفاوت، لباسهای متفاوت! در اعداد ۱۵:۳۷ الی ۴۲ این منگوله‌ها به معنی اضافه شده تا به اسرائیلی‌ها حفظ و قدردانی از قانون را یادآوری کند. این همان نوع نمادین در تالیث (عید پاک) روز عیسی منعکس شده است. لباس مورد اشاره یک پارچه مستطیل شکل بود که برای پوشش قسمت بالای فرد، به ویژه در هنگام عبادت، دعا و خواندن کتاب مقدس استفاده می‌شد. این اطمینان حاصل نمیشود که در مورد لباسهای زنانه نیز مورد نیاز (یا مجاز) باشد. این ممکن است یکی دیگر از موارد مربوط به پوشش باشد (مراجعه شود به آیه ۵).

۱۳ «اگر مردی برای خود زنی بگیرد و چون بدو درآید، از او بیزار شود^{۱۴} و به او تهمت زده، اسباب بدنامی وی گردد و بگوید: "این زن را گرفتم و چون به او نزدیکی کردم، او را باکره نیافتم،"^{۱۵} آنگاه پدر و مادر آن دختر دلیل بکارت وی را نزد مشایخ به دروازهٔ شهر بیاورند.^{۱۶} و پدر آن دختر به مشایخ بگوید: "دخترم را به این مرد به زنی دادم، و حال از او بیزار است،^{۱۷} و اینک به او تهمت زده می‌گوید: 'دخترت را باکره نیافتم؛' و حال آنکه این است دلیل بکارت دخترم." و پارچه را در حضور مشایخ شهر بگسترانند.^{۱۸} آنگاه مشایخ شهر مرد را گرفته، تنبیه کنند^{۱۹} و او را صد مثقال نقره جریمه کرده، آن را به پدر دختر بدهند، زیرا باعث بدنام شدن باکره‌ای در اسرائیل شده است. او زن وی باقی خواهد ماند، و در تمامی عمرش نمی‌تواند دختر را رها کند.

۱۳:۲۲ "بدو درآید" این یکی از سه شیوه بیان برای مقاربت جنسی است که در این متن استفاده می‌شود:

۱. "به او داخل میشود"، آیه ۱۳ (BDB 97)

۲. "هنگامی که نزد او آمدم"، آیه ۱۴ (BDB 897)

۳. "خوابیدن با"، آیات ۲۲، ۲۳، ۲۵، ۲۸، ۲۹ (BDB 1011)

■ "از او بیزار شود" این کلمه عبری "نفرت" است (KB 1338, BDB 971). این همان کلمه‌ای است که در ۲۱:۱۵ استفاده شده است که "غیر دوست" ترجمه شده است و یک اصطلاح مقدس مقایسه‌ای است که مفهوم "دوست داشتنی تر" است "ترجیح می‌دهد". با این حال، در اینجا به معنی "رد" یا "خوشحال نیست" میباشد.

۱۴:۲۲

NASB, NJB "او را در ملا عام بی‌آبرو سازد"

NKJV, REB "او را بدنام کند"

NRSV "به او توهین کند"

TEV "اتهامات دروغ بر او بزنند"

به معنای واقعی کلمه، این "بدنامی برای او به همراه می‌آورد" (NOUN - BDB 425, VERB - BDB 422, HIFIIL PERFECT, KB 425) و NOUN - BDB 1027 و ADJECTIVE - BDB 948) است. این مشابه تشبیه ۲۴:۱-۴ است، که در آن یک گواهی طلاق برای "برخی از بی‌شرمی" صادر شده است، که به نظر می‌رسد به صورت جنسی است. به زن متهم به بی‌آبرویی (و خانواده اش) هیچ خسارتی تعلق نمی‌گیرد. فرصت‌های ازدواج آینده او و ارث بردن از فرزندش (در صورتی که در اوایل درک شود) در معرض خطر است. این مسئله بسیار جدی برای مردم خاور نزدیک بود!

■ "دخترت را باکره نیافتم" جامعه یهودی به بکارت اهمیت و اولویت میدهد (مراجعه شود به آیه ۱۹). وراثت یک مسئله بسیار مهم بود و بی‌اخلاقی محکوم شد! فعل "یافتن" (KB 619, BDB 592) چندین بار در این متن استفاده شده است:

۱. پیدا کردن، کشف کردن

a. به طور قانونی، آیات ۱۴، ۱۷، ۲۰

b. از لحاظ جسمی، آیات ۲۳، ۲۷، ۲۸

۲. برای گرفتن یک عمل، آیات ۲۲، ۲۳

۲۲: ۱۵ " پدر و مادر آن دختر دلیل بکارت وی را نزد مشایخ به دروازه شهر بیاورند. " این یا (۱) مفهوم تشبیه متقابل از بالا بردن زنان در قانون است یا (۲) نیاز به دو شاهد است.

- " دلیل بکارت دخترم " این میتواند به یکی از موارد زیر اشاره داشته باشد:
۱. والدین قبل از ازدواج دختر بکارت او را پاره میکردند و پارچه آغشته به مایعات لباس را حفظ می کردند
 ۲. ملحفه تخت در شب زفاف به والدین دختر داده و نگهداری میشد
 ۳. شواهدی مبنی بر اینکه دختر قبل از عروسی به طور منظم قاعدگی می کرد تا ثابت کند که او حامله نیست

به نظر می رسد شماره ۲ حاکم باشد، زیرا شوهر نمی دانست چه وقتی این کار انجام شده است.

■ " مشایخ ... دروازه شهر " این به قضاتی گفته می شد که دادگاه را در دروازه شهر یا در یک مکان مشخص (به عنوان مثال، درخت بزرگ، برجسته منحصر به فرد، یا جاده اصلی) برگزار می کردند.

۲۲: ۱۸ " مرد را گرفته، تنبیه کنند " این ممکن است به معنای ضرب و شتم مردی با چهل بند باشد (مراجعه شود به ۲۵: ۲-۳)، اما اگر چنین است، تنها استفاده از این اصطلاح (KB 418, BDB 415) در OT که در آن معمولاً به دستورالعمل اشاره دارد (مراجعه شود به ۲۱: ۱۸، NIDOTTE، جلد ۲، صفحات ۴۷۹-۴۸۱).

۲۲: ۱۹ " او را جریمه کرده " این مرد مجازات و جریمه شد زیرا او یک باکره اسرائیلی را بدنام کرده بود (به معنای واقعی کلمه "نام بد"). ظاهراً جریمه دو برابر مهریه ای است که او برای دختر به عنوان عروس پرداخت کرده است (مراجعه شود به ۲۲: ۲۹). ممکن است به این معنا باشد که او فقط می خواست پول خود را از پدر دختر دریافت کند.

■ " باکره ای در اسرائیل " این یک عنوان افتخاری برای همه عروس هایی بود که در حکمت خداوند بودند.

۲۲: ۱۹ و ۲۹ " او زن وی باقی خواهد ماند، و در تمامی عمرش نمی تواند دختر را رها کند " این محدود کردن حقوق مرد بود. زنان اسرائیل حق طلاق نداشتند. این قانون برای محافظت از حقوق زنان در ارث بود (نگاه کنید به ۲۱: ۱۵-۱۷).

NASB (به روز شده): ۲۲: ۲۰ الی ۲۱

۲۰ ولی اگر این اتهام حقیقت داشته باشد و دلیل بکارت دختر یافت نشود،^{۲۱} آنگاه آن دختر را نزد در خانه پدرش بیاورند و همشهریانش او را به سنگ سنگسار کنند تا بمیرد؛ زیرا در خانه پدرش فاحشگی کرده و کاری ننگین در اسرائیل به عمل آورده است. بدین گونه بدی را از میان خود خواهید زدود.

۲۲: ۲۰ و ۲۱ به طور معمول، سنگسار در خارج از دروازه شهر انجام می شد. به موضوع خاص: مجازات اعدام در اسرائیل در ۲۱: ۲۱ مراجعه شود. از آنجا که مفهوم عبری مشارکت، پدر مسئول اعمال دخترش بود و بنابراین مجازات مقابل درب خانه اش صورت میگرفت.

مجازات برای شهادت دروغ معمولاً مرگ است. یک استاندارد مضاعف روشن در اینجا دیده می شود که در آن، اگر اتهام شوهر درست باشد، دختر سنگسار می شود، اما اگر این دروغ باشد (حتی مخرب)، او محکوم و جریمه می شود، اما سنگسار نمی شود (۱۹: ۱۹). زنان در عهد عتیق دارای حقوق قانونی و محافظتی مشابه در مردان نبودند. شفقت نشان داده شده است، اما نه حقوق!

۲۲: ۲۱ " کاری ننگین " این اصطلاح (BDB 615) از فعالیت جنسی نامناسب استفاده می شود:

۱. پیدایش ۳۴: ۷ (یک غیر اسرائیلی به دختر یعقوب تجاوز میکند)
۲. تشبیه ۲۱: ۲۲ (از دست دادن بکارت)
۳. داوران ۱۹: ۲۳؛ ۲۰: ۶، ۱۰ (کفار به یک صیغه لاوی حمله می کنند)
۴. دوم سموئیل ۱۳: ۱۲-۱۳ (آمنون، اولین پسر داوود، به خواهرش تجاوز میکند)

■ " فاحشگی کرده " این اصطلاح *Qal* ساختار نامحدود یک اصطلاح (KB 275, BDB 275) است که نشان دهنده فعالیت جنسی نامناسب شامل

فساد (نزدیکی جنسی قبل از ازدواج)، زنا (نزدیکی جنسی پس از ازدواج با کسی دیگر و غیر از همسران) و فحشا (نزدیکی جنسی برای پول) است.

NASB (به روز شده): ۲۲:۲۲

۲۲ «اگر مردی در حال زنا با زنی شوهردار یافت شود، هر دو باید کشته شوند، هم مردی که با آن زن همبستر شده و هم آن زن. بدین گونه بدی را از اسرائیل خواهید زدود.»

۲۲:۲۲ «اگر مردی در حال زنا با زنی شوهردار یافت شود» حتی اگر سوء ظن وجود داشته باشد، استفاده از آن وجود دارد (مراجعه شود به اعداد ۵: ۱۱-۳۱).

عبارت "زن متاهل" به معنای واقعی کلمه "همسر یک مرد دیگر" است که استفاده مضاعف از اصطلاح *b'l* (KB 142, BDB 127), *Qal* وجه وصفی مجهول و حالت اسم فاعلی مذکر مفرد) است. این اصطلاح، به طور معمول "لرد" یا "شوهر" ترجمه شده است، همان ریشه های *Ba'al*، خدای باروری زنانه کنعانی است.

شوهر "پروردگار" خانه اش بود. همسر و فرزندانش، به لحاظ قانونی، در مالکیت او بودند. در واقع، نقض های جنسی به عنوان یک گناه علیه خدا دیده می شوند (مراجعه شود به پیدایش ۳۹: ۹؛ دوم سموئیل ۱۲: ۱۳). این نظم و ثبات جامعه را نقض میکند و بر وراثت خداوند خانواده ها و قبایل تأثیر می گذارد.

■ "هر دو باید کشته شوند" اگر زن در حین زنا باردار باشد، به دلیل ایده گناه مشترک، ربی های بعدی این را به معنای فرزند نیز به حساب می آورند. به برابری مجازات که در عهد عتیق غیرعادی است، توجه کنید.

NASB (به روز شده): ۲۳:۲۲ الی ۲۴

۲۳ «اگر مردی دختر باکره ای را که نامزد دارد در شهر بیابد و با او همبستر شود،^{۲۴} هر دو را باید به دروازه شهر بیرون آورده، سنگسار کنند تا بمیرند؛ دختر را از آن رو که هر چند در شهر بود فریاد برنیاورد، و مرد را از آن سبب که زن شخصی دیگر را بی عصمت کرده است. بدین گونه بدی را از میان خود خواهید زدود.»

۲۳:۲۲ "نامزد" در اسرائیل نامزد بودن (KB 91, BDB 76) همان الزامات ازدواج را در بر داشت (یعنی یوسف و مریم، مراجعه شود به متی ۱: ۱۸-۱۹).

۲۴:۲۲ "هر دو را باید ... سنگسار کنند تا بمیرند؛ دختر را از آن رو که هر چند در شهر بود فریاد برنیاورد" هر دو سنگسار می شوند (مراجعه شود به لایوان ۲۰: ۱۰)؛ مرد چون به زن همسایه اش تجاوز کرد (KB 1042, BDB 858), *Qapl* (کامل)، زن چون برای کمک فریاد برنیاورد.

■ "بدین گونه بدی را از میان خود خواهید زدود" به یادداشت ۱۳: ۵ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده): ۲۵:۲۲ الی ۲۷

۲۵ «اما اگر مردی در صحرا، دختری را که نامزد دارد بیابد و او را گرفته، به زور با وی همبستر شود، تنها آن مرد که با او همبستر شده است کشته شود.^{۲۶} به دختر هیچ مکنید، زیرا گناهی نکرده که مستحق مرگ باشد. این مانند آن است که کسی بر همسایه اش برخاسته، او را بکشد.^{۲۷} زیرا آن مرد، دختری را که نامزد دارد در صحرا یافته و با اینکه آن دختر فریاد بر آورده، برایش رهنده ای نبوده است.»

۲۵:۲۲ الی ۲۷ قانون اسرائیل منصفانه بود، نه فقط قانونی. طرفین بی گناه برای اقدامات گناهکارانه وجود دارند!

NASB (به روز شده): ۲۸:۲۲ الی ۲۹

۲۸ «اگر مردی دختر باکره ای را که نامزد نکرده است بیابد و او را گرفته، به زور با وی همبستر شود، و گرفتار آیند،^{۲۹} مردی که با آن دختر همبستر شده است باید پنجاه مثقال نقره به پدر دختر بپردازد، و آن دختر زن او خواهد بود، زیرا به او تجاوز کرده است. او در تمامی عمرش نمی تواند دختر را رها کند.»

۲۸:۲۲ «اگر مردی دختر باکره ای را که نامزد نکرده است بیابد و او را گرفته، به زور با وی همبستر شود" با توجه به سن کم که معمولاً دختران یهودی

نامزد میشدند، به نظر من این ممکن است اشاره به (۱) سوء استفاده از کودک یا (۲) سوء استفاده از خانواده‌های فقیر باشد. پیمان موسی افراد ضعیف از نظر اجتماعی سطح پائین جامعه را تحت محافظت دارد!

۲۹:۲۲ "مردی که با آن دختر همبستر شده است باید پنجاه مثقال نقره به پدر دختر بپردازد، و آن دختر زن او خواهد بود، زیرا به او تجاوز کرده است. او در تمامی عمرش نمی‌تواند دختر را رها کند" اگر پدر خیلی فقیر بود و نمیتوانست دخترش را نامزد کسی کند یا دختر از لحاظ ذهنی ناتوان بود و مردی بکارت او را از بین میبرد، پس مرد باید برای او پول بپردازد و با او ازدواج کند (مراجعه شود به خروج ۲۲: ۱۶).

NASB (به روز شده): ۳۰:۲۲

۳۰: «هیچ‌کس نباید زن پدر خود را به زنی گرفته، عریانی پدر خود را آشکار کند.»

۳۰:۲۲ "هیچ‌کس نباید زن پدر خود را به زنی گرفته" این احتمالاً به این معنی است که یک مرد نمیتواند با نامادری اش (شاید یکی از چند زن) ازدواج کند حتی اگر پدر فوت کرده باشد یا زن جدا شده باشد.

■ "عریانی پدر خود را آشکار کند" (در نسخه انگلیسی "دامن پدر" نوشته شده) این یک راه اصیل برای اشاره به فعالیت های زناشویی پدر است (مراجعه شود به روت ۳: ۹؛ حزقیال ۱۶: ۸). رابطه داشتن با زنی که قبلاً با پدرش رابطه داشت، به نوعی تجاوز به پدر تلقی میشد (نگاه کنید به ۲۷: ۲۰؛ لوقا ۱۸: ۸؛ ۲۰: ۱۱).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده‌اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. تا چه اندازه مفاد فصل در فرهنگ ما اعمال می‌شود؟ چگونه تصمیم خود را تعیین میکنید؟
۲. پس زمینه این قوانین چیست؟

تثنيه ۲۳

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
کسانی که از جماعت کلیسا خارج میشوند	قوانین متفرقه (۲۱: ۱ الی ۲۳: ۱۴)	استثنا از مردم خدا	فساد و فحشا (۲۲: ۲۲ الی ۲۳: ۱) ۲۲: ۲۸ الی ۲۳: ۱ شرکت در دعای عمومی ۲۳: ۲ الی ۷
۱: ۲۳	۱: ۲۳	۱: ۲۳	
۲: ۲۳	۲: ۲۳	۲: ۲۳	
۲۳: ۳ الی ۸	۲۳: ۳ الی ۶	۲۳: ۳ الی ۶	
	۲۳: ۷ الی ۸	۲۳: ۷ الی ۸	
پاکیزگی مکان کمپ		پاک نگاهداشتن کمپ نظامی	۲۳: ۸ الی ۹ بهداشت در کمپ
۲۳: ۹ الی ۱۴	۲۳: ۹	۲۳: ۹ الی ۱۱	
	۲۳: ۱۰ الی ۱۱		۲۳: ۱۰ الی ۱۲
	۲۳: ۱۲ الی ۱۴	۲۳: ۱۲ الی ۱۴	
قوانین متفرقه	قوانین در ارتباط با وظایف بشردوستانه و مذهبی (۲۳: ۱۵ الی ۲۵: ۱۹)	قوانین مختلف	۲۳: ۱۳ الی ۱۵ متفرقه
۲۳: ۱۵ الی ۱۶	۲۳: ۱۵ الی ۱۶	۲۳: ۱۵ الی ۱۶	۲۳: ۱۶ الی ۱۷
۲۳: ۱۷ الی ۱۸	۲۳: ۱۷ الی ۱۸	۲۳: ۱۷ الی ۱۸	
۲۳: ۱۹ الی ۲۰	۲۳: ۱۹ الی ۲۰	۲۳: ۱۹ الی ۲۰	۲۳: ۱۸ الی ۱۹
۲۳: ۲۱ الی ۲۳	۲۳: ۲۱ الی ۲۳	۲۳: ۲۱ الی ۲۳	۲۳: ۲۰ الی ۲۱
۲۳: ۲۴ الی ۲۵	۲۴: ۲۳	۲۳: ۲۴ الی ۲۵	۲۳: ۲۲ الی ۲۴
	۲۵: ۲۳		۲۳: ۲۵ الی ۲۶ (دنبال کردن اعداد کوه)

مطالعه حلقه ۲۳ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۲۳: ۱ الی ۶

^۱ "مردی که بیضه هایش له شده و یا آتش بریده شده باشد، نباید به جماعت خداوند داخل شود.

^۲ کسی که حرامزاده است، نباید به جماعت خداوند داخل شود؛ حتی تا پشت دهم نیز احدی از فرزندان او نمی توانند به جماعت خداوند درآیند.

^۳ «هیچ عمونی یا موآبی، نباید به جماعت خداوند داخل شود. حتی تا پشت دهم نیز، احدی از ایشان نباید هرگز به جماعت خداوند داخل شوند.

^۴ زیرا آنگاه که از مصر بیرون می آمدید، در راه از شما با نان و آب استقبال نکردند، و بلعام پسر بعور را نیز از فتور بین النهرین اجیر کردند تا شما را لعن کند. ^۵ اما از آنجا که یهوه خدایتان شما را دوست می داشت نخواست سخن بلعام را بشنود، پس یهوه خدایتان لعنت او را بر شما به برکت تبدیل کرد. ^۱ پس در تمامی ایام خود هرگز جویای سلامت و سعادت آنان مباشید.

۲۳: ۱ " بیضه هایش له شده " (در نسخه انگلیسی "اخته شده" نوشته شده است) این واژه انگلیسی از دو اصطلاح عبری ترجمه شده است:

۱. "با خرد کردن" - BDB 194

۲. "با زخم کردن" - BDB 822, KB 954, QAL, وجه وصفی مجهول

این به (۱) بیضه های مردی که برداشته می شود یا (۲) قطع لوله اسپرم (احتمالا با خرد کردن) اشاره می کند.

■ "یا آتش بریده شده باشد" این به یک آلت تناسلی جدی (BDB 1050, "محل خارج شدن مایع") اشاره دارد. این روش دیگری برای توصیف یهودیان است (متی ۱۹: ۱۲). این دو مرد آسیب دیده اولین کسانی هستند که از حضور در مجامع اسرائیل (به عنوان مثال رویدادهای محلی) محروم شده اند. محرومیت آنها نماد خلوص و انسجام مردم خداوند است که به عنوان پادشاهی کشیشان دیده می شود (مراجعه شود به خروج ۱۹: ۶ و لاویان ۲۱: ۱۷-۲۳؛ ۲۲: ۱۷-۲۵). بعدها در عهد عتیق بسیاری از این موارد منع شده شامل (مثلا روٹ موآبیتی و انوچ اشعیا ۵۶: ۳-۵ و اعمال رسولان ۸: ۲۶-۴۰).

همچنین ممکن است که این عمل آسیب رساندن به یک پتانسیل جنسی مردانه بخشی از اقدامات کنعانی باشد. بسیاری از ممنوعیت های ظاهرا غیرمعمول در شریعت موسی به طور کامل برای رد جامعه کنعانی و شیوه های پرستش آنان در ارتباط هستند.

■ "درآیند" این فعل (BDB 97, KB 112) در این فصل چندین بار استفاده شده است:

۱. وارد شوید، آیه ۱، ۲ (دو بار)، ۳ (دو بار)، ۸، ۱۱ (دو بار)، ۲۰، ۲۴، ۲۵

۲. "وارد کردن"، آیه ۱۸

اکثر کاربردهای مربوط به:

۱. افرادی که ممکن است به جماعت اسرائیل وارد شوند (یا در رویدادهای محلی)

a. مردان آسیب دیده

b. افراد نامشروع و یا فرزندان آنهاج آمونیت ها، Moabites، و یا فرزندان آنها

۲. افرادی که ممکن است وارد شوند:

a. ادومیت ها

b. مصریان

۳. افرادی که باید مدت زمان را ترک اردوگاه اسرائیل کنند:

a. مردان دارای شب ادراری

b. همه اسرائیلیانی که خود را تسلی میدهند

■ "جماعت خداوند" عبارت "جماعت خداوند" از مردم عهد قدیم یهوه برای عبادت در کوه حوریب/سینا استفاده می شود:

۱. خروج ۱۲: ۶، "کل جماعت اسرائیل"
۲. لاویان ۱۶: ۱۷، "تمام جماعت اسرائیل"
۳. اعداد ۱۶: ۳، "تمام جماعت"، "جماعت خداوند"
اعداد ۲۰: ۴، "مجمع خداوند"
۴. تثنیه ۵: ۲۲، "تمام مأموریت شما"
تثنیه ۹: ۱۰؛ ۱۰: ۴؛ ۱۸: ۱۶، "در روز ملاقات"
تثنیه ۲۳: ۱، ۲، ۳، ۸، "ملاقات خداوند"
تثنیه ۳۱: ۳۰ "تمام مجمع اسرائیل"
۵. یوشع ۸: ۳۳، "مردم اسرائیل"

این عبارت نشان دهنده:

۱. عبادت کردن اسرائیل

a. در کوه سینا / حوریب

b. خیمه ها

۲. *The Jewish Study Bible*، صفحه ۱۸، بر اساس داوران ۲۰: ۲، ادعا می کند که آن را به یک شورای رهبری یا حاکمه ارجاع می دهد

(مراجعه شود به اعداد ۱۶: ۳؛ ۲۰: ۴)

این افراد استثنا شده، همچنان حقوق قانونی همچون بیگانگان ساکن که در خروج ۲۲: ۲۱؛ لاویان ۱۹: ۹-۱۰، ۳۳-۳۴؛ تثنیه ۱: ۱۶؛ ۵: ۱۴؛ ۲۷: ۱۹ را بیان میشود را دارند.

Septuagint اصطلاح عبری *qahal* (BDB 874) را به *ekklesia* ترجمه میکند، که از آن کلمه انگلیسی، "کلیسا" را ترجمه می کنیم. عیسی و نویسندگان عهد جدید این اصطلاح را انتخاب کردند تا به این معنی باشد که مردم عهد جدید خداوند باید به بسط یافتگان عهد قدیم خدا تلقی شوند (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸؛ غلاطیان ۶: ۱۶؛ اول پطرس ۲: ۹؛ مکاشفه ۱: ۶).

۲: ۲۳ "حرامزاده" این (BDB 561) به عنوان یک (۱) کودکی تصور می شود که خارج از رابطه ازدواج به وجود آمده است؛ (۲) حاصل زنا با محارم (مراجعه شود به لاویان ۱۸: ۶-۱۸)؛ یا (۳) یک فرزند ازدواج مخلوط (یهودی و بت پرست، عزرا ۹: ۲؛ نحمیا ۱۳: ۲۳-۲۵؛ زکریا ۹: ۶). گزینه # ۲ بهترین کلمه عبری است که در متن مناسب است.

۲: ۲۳ و ۳ "ده نسل" به ساختار همسو در عبارت توجه داشته باشید، "نباید هرگز وارد شود" در آیه ۲ و ۳. عدد دهم برای تمامیت و یا برای ابد است (نگاه کنید به موضوع خاص در ۴: ۴۰).

موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب مقدس

(SPECIAL TOPIC: SYMBOLIC NUMBERS IN SCRIPTURE)

A. برخی اعداد خاص هم به صورت نماد و هم به صورت عدد رفتار میکنند

۱. یک - خدا (یعنی تثنیه ۶: ۴، افسسیان ۴: ۴؛ الی ۶)

۲. شش - کامل نبودن انسان (یک منهای ۷، یعنی مکاشفه ۱۳: ۱۸)

۳. هفت - کامل بودن الهی - (هفت روز خلقت). به کاربرد نمادین در مکاشفه توجه کنید:

a. هفت شمعدان، مکاشفه ۱: ۱۲ و ۲: ۲

b. هفت ستاره، ۱: ۱۶ و ۲: ۲

- c. هفت کلیسا، مکاشفه ۱: ۲۰
- d. هفت روح خدا، مکاشفه ۳: ۱، ۴: ۵، ۵: ۶
- e. هفت چراغ، مکاشفه ۴: ۵
- f. هفت مُهر، مکاشفه ۵: ۱ و ۵
- g. هفت شاخ و هفت چشم، مکاشفه ۵: ۶
- h. هفت فرشته، مکاشفه ۸: ۲ و ۶، ۱۵: ۱ و ۶ و ۷ و ۸، ۱۶: ۱، ۱۷: ۱
- i. هفت شیپور، ۸: ۲ و ۶
- j. هفت رعد، مکاشفه ۱۰: ۳ و ۴
- k. هفت هزار، مکاشفه ۱۱: ۱۳
- l. هفت سر، مکاشفه ۱۳: ۱، ۱۷: ۳ و ۷ و ۹
- m. هفت پلاک، مکاشفه ۱۵: ۱ و ۶ و ۸، ۲۱: ۹
- n. هفت کوزه، مکاشفه ۱۵: ۷، ۲۱: ۹
- o. هفت پادشاه، مکاشفه ۱۷: ۱۰
- p. هفت پیاله، ۲۱: ۹

۴. ده - کامل بودن

- a. کاربرد در اناجیل
 (۱) انجیل متی ۲۰: ۲۴، ۲۵: ۱ و ۲۸
 (۲) انجیل مرقس ۱۰: ۴۱
 (۳) انجیل لوقا ۱۴: ۳۱، ۱۵: ۸، ۱۷: ۱۲ و ۱۷، ۱۹: ۱۳ و ۱۶ و ۱۷ و ۲۴ و ۲۵
- b. استفاده در مکاشفه
 (۱) مکاشفه ۲: ۱۰، ده روز آزمایش سخت
 (۲) مکاشفه ۱۲: ۳، ۱۷: ۳ و ۷ و ۱۲ و ۱۶، ده شیپور
 (۳) مکاشفه ۱۳: ۱، ده تاج شاهی
- c. ضرایب ۱۰ در مکاشفه
 (۱) $144000 = 12 \times 12 \times 1000$ ، مراجعه شود به مکاشفه ۷: ۱۴، ۱: ۱ الی ۳
 (۲) $1000 = 10 \times 10 \times 10$ ، مکاشفه ۲۰: ۲ و ۳ و ۶

۵. دوازده - ساختار/نهاد انسانی

- a. دوازده پسر یعقوب (یعنی دوازده قبیله اسرائیل، کتاب پیدایش ۳۵: ۲۲، ۴۹: ۲۸)
- b. دوازده ستون، خروج ۲۴: ۴
- c. دوازده سنگ بر سینه کاهن اعظم، کتاب خروج ۲۸: ۲۱، ۳۹: ۱۴
- d. دوازده قرص نان برای میز در مکان مقدس (به عنوان نماد تدارکات خدا برای دوازده قبیله)، لاویان ۲۴: ۵، خروج ۲۵: ۳۰
- e. دوازده جاسوس، تثنیه ۱: ۲۳
- f. دوازده شاگرد، انجیل متی ۱۰: ۱
- g. کاربرد در مکاشفه
 (۱) دوازده هزار مُهر، مکاشفه ۷: ۵ الی ۸
 (۲) دوازده ستاره، مکاشفه ۱۲: ۱
 (۳) دروازه، دوازده فرشته، دوازده قبیله، مکاشفه ۲۱: ۱۲
 (۴) دوازده سنگ زیربنا، اسامی دوازده شاگرد، مکاشفه ۲۱: ۱۴
 (۵) اورشلیم جدید دوازده هزار پرتاب تیر مربع بود، مکاشفه ۲۱: ۱۶
 (۶) دوازده دروازه ساخته شده از دوازده مروارید، مکاشفه ۲۱: ۲۱
 (۷) درخت زندگی با دوازده نوع میوه، مکاشفه ۲۲: ۲

۶. چهل - عدد زمان

- a. بعضی جاها به صورت مفهومی است (خروج و بیابانگردی، کتاب خروج ۱۶: ۳۵)، تشبیه ۲: ۷، ۸: ۲،
 b. میتواند به صورت مفهومی و یا نمادین باشد
 (۱) سیل، پیدایش ۷: ۴ و ۱۷: ۸، ۶
 (۲) موسی در کوه سینا، خروج ۲۴: ۱۸، ۳۴: ۲۸، تشبیه ۹: ۹ و ۱۱ و ۱۸ و ۲۵
 (۳) تقسیم بندی زندگی موسی
 (a) چهل سال در مصر
 (b) چهل سال در صحرا
 (c) چهل سال رهبری اسرائیل
 (۴) عیسی چهل روز روزه گرفت، انجیل متی ۴: ۲، انجیل مرقس ۱: ۱۳، انجیل لوقا ۴: ۲
 c. (از لحاظ مطابقت) به تعداد دفعات تکرار در خصوص تعیین زمان در انجیل توجه داشته باشید!

۷. هفتاد - عدد گرد برای مردم

- a. اسرائیل، کتاب خروج ۱: ۵
 b. هفتاد تن از بزرگان، خروج ۲۴: ۱ و ۹
 c. اسکاتولوژیک، دانیال ۹: ۲ و ۲۴
 d. هیئت مامور، انجیل لوقا ۱۰: ۱ و ۱۷
 e. بخشش (۷x۷۰) انجیل متی ۱۸: ۲۲

B. منابع مفید

۱. John J. Davis, *Biblical Numerology*
 ۲. D. Brent Sandy, *Plowshares and Pruning Hooks*

۲۳: ۳ "عَمُونی یا مَوآبی" این ملل نتیجه زنا با محارم ذکر شده در آیه ۲ هستند. برخی از ربی‌ها می‌گویند که پیدایش ۱۹: ۳۰-۳۸ (ملل از رابطه زنا با لوط با دختران خود) نشان می‌دهد که این امر فقط برای مردان است، در نتیجه حول روت که یک مَوآبی و جد شاه داوود بود. با این حال، فراتر از زنا با محارم، دلایل خاص دیگری برای رد آنها در آیات ۴ الی ۶ بیان شده است.

۲۳: ۴ "بَلْعَام" این پیامبر یکی از فرزندان ابراهیم نبود، اما همانند ملاکی و یعقوب، که همچنین فرزندان ابراهیم نبودند، ولی بیهوه را میشناختند. داستان بلعام در اعداد ۲۲ تا ۲۴ به ثبت رسیده است.

۲۳: ۵ "اما از آنجا که بیهوه خدایان شما را دوست می‌داشت" این موضوع تکراری در تشبیه است:

۱. ۴: ۳۷، "او پدران شما را دوست داشت"
۲. ۷: ۷-۸ "خداوند شما را دوست داشت و به سوگندی که نزد پدران شما خورده بود، پایبند ماند"
۳. ۷: ۱۲-۱۳، "او شما را دوست خواهد داشت و شما را برکت دهد و شما را چند برابر کنید" (اگر اطاعت کنید)
۴. ۱۰: ۱۵، "اما خداوند متعال به پدران شما محبت و علاقه اش را نشان داد"
۵. ۳: ۳۳، "او مردم را دوست دارد"

کارهای بیهوه بر اساس انتخابهای او هستند، نه برتری اسرائیل (نگاه کنید به ۷: ۷-۸). او ابراهیم را انتخاب کرد تا جهان را انتخاب کند (نگاه کنید به موضوع خاص: اهداف بشارتی باب در ۴: ۶).

۲۳: ۶ "سلامت و سعادت آنان" این ممکن است اشاره به (۱) معاهدات یا اتحادها (مثلا، عزرا ۹: ۱۲) یا (۲) نماز از طرف آنها (مثلا، ارمیان ۱۴: ۱۱) باشد.

NASB (به روز شده): ۲۳: ۷ الی ۸

«از آدمی کراهت مدار، چونکه برادر توست، و نه از مصری، زیرا که در سرزمین او غریب بودی. ^۸نسل سوّم فرزندان ایشان می‌توانند به جماعت خداوند داخل شوند.»

۲۳: ۷ "کراهت داشتن" این فعل (KB 1765, BDB 1073, Piel, غیر کامل، دوبار استفاده می شود) به معنای "خجالت" است، از حالت اسمی "نگ" (به عنوان مثال، ۷: ۲۶). به موضوع خاص: اعمال شنیع در ۱۴: ۳ نگاه کنید.

■ "آدومی چونکه برادر توست" راشی می گوید تفاوت بین آیات ۳ و ۷ این است که کشورهایی که در بند ۳ ذکر شده است اسرائیل را به گناه تبدیل می کنند (مراجعه شود به پیدایش ۳۶). ملت ادوم از نسل برادر یعقوب، اسا (مراجعه شود به پیدایش ۲۵: ۲۴-۲۶؛ ۳۶: ۱) فرود آمده است.

۲۳: ۸ "نسل سوم فرزندان ایشان" احتمالا تامل به خاطر این بود که زمان لازم برای ادغام کامل با جامعه اسرائیل و شیوه های عبادت صورت گیرد.

NASB (به روز شده): ۲۳: ۹

۹ «هنگامی که بر ضد دشمن اردو زده اید، خویشتن را از هر چیز بد دور نگاه دارید.

۲۳: ۹ اسرائیل درگیر "جنگ مقدس" بود (مراجعه شود به فصل ۲۰). یهوه برای آنها مبارزه کرد، اما آنها باید "به لحاظ مراسم" برای حضور یهوه نزد آنها باقی می ماندند (مراجعه شود به آیه ۱۴؛ یوشع ۵: ۱۳-۱۵).

NASB (به روز شده): ۲۳: ۱۰ الی ۱۱

۱۰ «اگر در میان شما، مردی به سبب انزال شبانه نجس گردد، از اردوگاه بیرون رود. او نباید به اردوگاه درآید،^{۱۱} اما با نزدیک شدن شب در آب غسل کند و چون آفتاب غروب کند، به اردوگاه داخل شود.

۲۳: ۱۰ "انزال شبانه" در عبری یک حادثه یا رویدادی است که در شب صورت میگیرد (BDB 899 CONSTRUCT 538). این می تواند انواع دیگری از مایعات بدن مانند ادرار و اسهال، و غیره را شامل شود. هر گونه نشت مایعات بدن به صورت غیرمجاز به طور غیرمعمول باعث می شود که فرد ناپاک شود (مراجعه شود به لاویان ۱۵). به یاد داشته باشید، این امر به پاکیزگی برای مراسم مربوط می شود نه گناه.

۲۳: ۱۱ "غروب" روز جدید اسرائیل با غروب شروع میشود، به الگوی آن در پیدایش ۱ مراجعه شود.

NASB (به روز شده): ۲۳: ۱۲ الی ۱۴

۱۲ «بیرون از اردوگاه مکانی داشته باشید تا برای رفع حاجت به آنجا روید. ۱۳ در میان اسباب خود بیلچه ای داشته باشید تا چون بیرون می نشینید، با آن زمین را بکنید و برگشته، مدفوع خود را بپوشانید. ۱۴ زیرا یهوه خدایتان در میان اردوگاه شما می خرامد تا شما را برهاند و دشمنانتان را به شما تسلیم کند؛ پس اردوگاه شما مقدس باشد، مبادا در میان شما چیزی ناپسند بیند و از شما روی گردان شود.

۲۳: ۱۲ "مکانی" نسخه عبری دارای اصطلاح "دست" (BDB 388) است که احتمالا به نشانگر برای تعیین یک منطقه عمومی برای دفع مدفوع اشاره می کند (BDB 844).

۲۳: ۱۳

NASB "بیلچه"

NKJV "یک ابزار"

NRSV, NJB "یک ماله"

TEV "چوب"

اصطلاح عبری (BDB 450) به نوعی از ابزار حفاری اشاره دارد. این که آیا این یک سلاح نظامی بود که برای دو هدف مورد استفاده قرار می گرفت یا ابزاری مانند میخ چادر برای این کار خاص، نامشخص است.

■
NASB "ابزار"
NKJV, TEV, "تجهیزات"

معنی اصطلاح (BDB 24) نامشخص است. در عربی به معنی «اموال» است، در حالی که در زبان آرامی به معنی «سلاح» است. به نظر می رسد این سلاح نظامی است که به عنوان ابزار حفاری برای پوشاندن فضولات هم استفاده می شد. این اصطلاح در تمام عهد عتیق، فقط در اینجا استفاده شده است.

۲۳: ۱۴ "یهوه خدایتان در میان اردوگاه شما می خرامد" این یک اشاره احتمالی به لایوانی است که صندوقچه پیمان را حمل میکنند (مراجعه شود به خروج ۲۵: ۱۰-۲۲)، که جای ابر شکینا را (مراجعه شود به خروج ۱۳: ۲۱ الی ۲۲: ۱۴: ۱۹-۲۰: ۱۶: ۱۰: ۱۹: ۹: ۱۶: لوقا ۱۶: ۲، ۱۳) به عنوان نماد حضور الهی پس از عبور اسرائیل از اردن گرفته. بعد از آن، ربی ها این آیه را به معنای واقعی کلمه تصریح کردند و تصریح کردند که کود در باغ های شهر اورشلیم استفاده نمی شود.

■ "چیزی ناپسند" این یک ساختار "کلمه" (BDB 182 IV, # 6) با "برهنه" (BDB 788, # 2, ص ۲۴: ۱) است. در این زمینه اشاره به پاکیزگی تشریفاتی مربوط به مایعات بدن (مراجعه شود به لایوان ۱۵) است. به نظر میرسد راهی برای آموزش دادن به اسرائیل است که حضور و قدرت یهوه با آنها باید با "تقدس" و پایبندی آنها هماهنگ باشد.

NASB (به روز شده): ۲۳: ۱۵ الی ۱۶

۱۵ «غلامی را که از ارباب خود نزد تو می گریزد، به اربابش تسلیم مکن. ^{۱۶} بلکه در جوار تو در میان شما ساکن شود، در مکانی که در یکی از شهرهای شما برمی گزیند، هر جا که او را پسند آید. بدو آزار مرسان.

۲۳: ۱۵ «غلامی را که از ارباب خود نزد تو می گریزد، به اربابش تسلیم مکن" سوال تفسیر مرکزی ملیت یک برده و ارباب او است. این دقیقا به چه کسی اشاره می کند؟ این باید به یک برده خارجی یا ارباب و برده خارجی (یا هر دو) اشاره شود. این به وضوح نشان می دهد اسرائیل درک می کند که برده بیش از یک ابزار متحرک است. یهوه اجازه خدمتگزاری کردن تحت یک سری محدودیتهای خاص را می دهد، اما او همچنین به افراد ناتوان، درمانده و آسیب پذیر توجه دارد!

۲۳: ۱۶ به آزادیهای مکرری که یهوه برای برده فراری خواستار است توجه کنید:

۱. "در میان شما زندگی می کنند" - KB 444, BDB 442
۲. "جایی که او باید انتخاب کند" - KB 119, BDB 103, *Qal* غیر کامل
۳. "جایی که او را خوشحال می کند" - BDB 373 II
۴. "شما نباید او را نادیده بگیرید" - KB 416, BDB 413, *Hiphil* غیر کامل

چه آزادی و حمایتی! همه کدهای قانون باستانی خاور نزدیک، خواستار بازگشت (و همچنین احتمالا مرگ) بردگان فراری بودند. پیمان موسی بر حقوق و حمایت از ضعیف، بی ثباتی، اجتماع بی رحمانه و فقیر تمرکز دارد. عبارت "بیهوه، یتیم و بیگانه" است (مراجعه شود به ۱۰: ۱۸: ۱۴: ۲۹: ۱۶: ۱۱: ۲۴: ۱۷، ۱۹: ۲۶: ۱۲: ۱۳: ۲۷: ۱۹).

NASB (به روز شده): ۲۳: ۱۷ الی ۱۸

۱۷ «از دختران اسرائیل کسی فاحشه معبد بت پرستان نباشد، و نه از پسران اسرائیل کسی لواط معبد بت پرستان. ^{۱۸} مزد فاحشه و بهای سگ را برای هیچ نذری به خانه یهوه خدایتان میاورید، زیرا که یهوه خدایتان از این هر دو کراهت دارد.

۲۳: ۱۷ «فاحشه معبد بت پرستان" این یک اصطلاح زنانه "مقدس" است (BDB 873 I). این نشان می دهد که فحشاء فرقه ای در کنعان (مراجعه شود به خروج ۳۴: ۱۵-۱۶، دوم پادشاهان ۲۳: ۷) بود. با این حال، شواهد باستان شناسی کمی از این در کنعان وجود دارد (مراجعه شود به NIDOTTE، جلد ۱، صفحه ۱۱۲۴، شماره ۶). اگر فحشای فرقه ای بود و این کارهای شنیع نیز در جامعه اسرائیل رواج می یافتند، این باعث می شد که آنها بیشتر بد شوند (مراجعه شود به هوشع ۴: ۱۱ الی ۱۴: لوقا ۱۲: ۴۸).

■ "لواط معبد بت پرستان" این اصطلاح مردانه "مقدس" است (BDB 873 I). در آن دوره، مردان فاحشه "سگ" نامیده می شدند (آیه ۱۸).

۲۳: ۱۸ "مزد فاحشه" این یک کلمه متفاوت از آیه ۱۷ است (مراجعه شود به هوشع ۹: ۱). این اصطلاح رایج برای شریک پرستش باروری (BDB 1072) است. بحث وجود دارد که آیا اصطلاحات مربوط به فحشای فرقه در آیه ۱۷ همسو با این اصطلاح آیه ۱۸ هست یا آیا آیه ۱۸ به فحشای غیر کلاسیک اشاره میکند (BDB 1072). در بسیاری از متون تمایزی وجود دارد، اما در اینجا، همسو بودن هدف به نظر می رسد. دستمزد دریافت شده تلاش می شود که با خدعه بازگردانده شود (میکاه ۱: ۷). بیهوه هر پولی که از فعالیت‌های جنسی حاصل شود را رد می کند!

■ "بهای سگ" این مبلغی است که یک فاحشه مرد می گیرد. بیهوه تمام عبادت باروری و درآمد آن را رد می کند!

NASB (به روز شده): ۲۳: ۱۹ الی ۲۰

۱۹ «از برادر خود ربا مگیر، خواه ربای پول، خواه ربای خوراک، خواه ربای هر چیز دیگر که به ربا داده شود. از اجنبی می توانی ربا بگیری، ولی نه از برادر خود، تا بیهوه خدایت در سرزمینی که برای تصرف بدان داخل می شوی، تو را در هر آنچه دست به انجامش می زنی، برکت دهد.»

۲۳: ۱۹ "ربا مگیر" در عبری به معنای واقعی کلمه "چیزی است که از بین می رود" (BDB 675). این نیز در خروج ۲۲: ۲۵ و لاویان ۲۵: ۳۵-۳۷ بحث شده است.

۲۳: ۲۰ مجموعه ای از دستورات عملی بین همپیمانان و غیر یهودیان وجود داشت (BDB 648، مراجعه شود به ۱۴: ۲۱، ۱۵: ۳).

■ "تا بیهوه خدایت در سرزمینی که برای تصرف بدان داخل می شوی، تو را در هر آنچه دست به انجامش می زنی، برکت دهد" به نعمت بیهوه توجه داشته باشید، که به معنای علامتی است که جهان را به سوی او جذب میکند، مشروط به اطاعت از پیمان توسط اسرائیل بستگی دارد. عهد قدیم، مانند عهد جدید، مبتنی بر فضیلت بود، اما اجرای تعهدات عهد جدید بین خدا و مردمش انتظار می رفت زیرا خدا می خواست شخصیت او را از طریق مردم خود به دنیای گمراه و نیازمند منعکس شود. رستگاری عهد جدید در کار پایان یافته مسیح کاملاً رایگان است اما همچنین شرایط و انتظاراتی (یعنی توبه، ایمان، اطاعت، استقامت) دارد. هدف شناختن خدا زندگی کردن در اراده و شخصیت آشکار شده او است. به موضوع خاص: تعصب بشارتی باب در ۴: ۶ مراجعه کنید.

جالب است که چندین نمونه از این "متون نعمت" در مورد اسرائیل که به فقرا و نیازمندان کمک میکنند است (به عنوان مثال، ۱۴: ۲۹، ۲۴: ۱۹).

NASB (به روز شده): ۲۳: ۲۱ الی ۲۳

۲۱ «اگر نذری برای بیهوه خدایت می کنی، در آدای آن تأخیر مکن، زیرا بیهوه خدایت به یقین آن را از تو مطالبه خواهد کرد، و تقصیرکار خواهی بود. ۲۲ اما اگر از نذر کردن ابا کنی، تقصیرکار نخواهی بود. ۲۳ به هوش باش که آنچه از دهانت بیرون آید، به جای آوری، زیرا آنچه را که به زبان خویش قول داده ای، داوطلبانه برای بیهوه خدایت نذر کرده ای.»

۲۳: ۲۱ "نذر" قوانین مربوط به نذر (BDB 623، KB 674، Qal غیر کامل، مراجعه شود به ۱۲: ۱۱، ۱۷) در لاویان ۲۷ و اعداد ۳۰ مورد بحث قرار می گیرند (تعهدات نذر در اعداد ۶ توضیح داده شده اند). این قولی بود که به بیهوه بر اساس حوادث و شرایط خاص داده می شد.

این عبارت دارای:

۱. *Piel* غیر کامل نفی از BDB 29، KB 24

۲. *Piel* ساختار ناقص BDB 1023، KB 1532

اگر قولی دادید، آن را به موقع انجام دهید!

■ "در آدای آن تأخیر مکن" بعدا ربی ها این را به عنوان "از سه جشن نباید بگذرد" (یعنی یک سال) تفسیر کردند.

■ "به یقین آن را از تو مطالبه خواهد کرد" این عبارت تاکیدی (نامحدود مطلق و فعل غیر کامل از همان ریشه، BDB 205، KB 233) است. بیهوه نذرهایی که به نام او میشوند را جدی میگیرد (مراجعه شود به جامعه ۵: ۵ الی ۷).

۲۳: ۲۲ الی ۲۳ این نشان می دهد که عقل نذرهای عجولانه (مانند داوران ۱۱) نمی کند. این نشان دهند دیدگاه عبرانیان از قدرت و اهمیت کلام گفتاری (مثلاً پیدایش ۱؛ اشعیا ۵۵: ۱۱؛ یوحنا ۱: ۱) است. بیهوه چیزی را که ما به طور جدی به نام او می گوئیم، به طور جدی می پذیرد (مراجعه شود به ۲۰: ۷).

یعنی وعده های ازدواج و وعده های دیگری که به نام او گفته میشوند؛ [یعنی "از لب های شما"]، واژه ها دارای عواقب هستند (مراجعه شود به لایوان ۲۷، رومیان ۱۰: ۱۳).

NASB (به روز شده): ۲۴:۲۳

^{۲۴} «چون به تاکستان همسایهات گام می نهی، می توانی از انگور سیر بخوری، هر اندازه که می خواهی، اما در سبد خود چیزی مگذار.»

۲۳: ۲۴ الی ۲۵ "تو" این به نیازمندان، زمین، یتیم، بیوه، بیگانه و فقرا اشاره دارد. این بخشی از قانون خوشه چینی بود. این در چندین متن ذکر شده (لایوان ۱۹: ۹-۱۰؛ ۲۳: ۲۲؛ تنبیه ۲۴: ۲۱؛ داوران ۸: ۲؛ ۲۰: ۴۵؛ روت ۲؛ اشعیا ۱۷: ۶؛ ۲۴: ۱۳؛ ارمیا ۶: ۹؛ ۴۹: ۹؛ میکاه ۷: ۱). این نشان می دهد که خدا هم به فقرا توجه دارد و هم مالک محصول است.

۲۳: ۲۴ "سیر بخوری" این ترکیبی از "هر قدر که میل دارید" (BDB 659) و "پر کردن" (BDB 959)، مراجعه شود به خروج ۱۶: ۳؛ لایوان ۲۵: ۱۹؛ روت ۲: ۱۸؛ مزامیر ۷۸: ۲۵؛ امثال ۱۳: ۲۵) است. این نه از خوردن به اندازه کافی، بلکه از خوردن هر چه و هر قدر که می خواهید، صحبت می کند. چه چیز خارق العاده ای برای فقرا، نیازمندان و بیگانگان عبوری. همچنین هیچ محدودیتی برای چند بار بازگشتن وجود ندارد.

NASB (به روز شده): ۲۵:۲۳

^{۲۵} «چون به کشتزار همسایهات گام می نهی، می توانی با دست خود خوشه هایی بچینی، اما داس بر کشت همسایهات مگذار.»

۲۳: ۲۵ آیات ۲۴ و ۲۵ هر دو نشان می دهند که نیازمندان می توانند همه را بخواهند، اما نمی توانند از آنها برای مصرف یا فروش بعدی استفاده کنند (مانند متی ۱۲: ۱-۸؛ مرقس ۲: ۲۳-۲۸؛ لوقا ۶: ۱-۵). بیهوده هم برای فقرا و هم حقوق کشاورزان اهمیت قائل است.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا خداوند هر کسی را که بخواهد بخشی از مردمش باشد، رد می کند؟
۲. چرا خداوند بین کشورهای خاصی تمایز قائل شد؟
۳. چگونه آئین پاکیزگی به گناه در عهد عتیق ارتباط دارد؟
۴. چگونه آیات ۲۴ الی ۲۵ حقوق صاحبان اموال را با فقرا و نیازمندان تعادل می بخشد؟

تثنيه ۲۴

تقسيم بندي پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
قوانین در ارتباط با طلاق	قوانین در ارتباط با حقوق انسانی و تعهدات مذهبی (۲۳: ۱۵ الی ۲۵: ۱۹)	طلاق و ازدواج مجدد	طلاق
۴ الی ۱: ۲۴	۴ الی ۱: ۲۴	۴ الی ۱: ۲۴	۴ الی ۱: ۲۴
قوانین متفرقه		قوانین مختلف	محافظت فردی
۵: ۲۴	۵: ۲۴	۵: ۲۴	۵: ۲۴
۷ الی ۶: ۲۴	۶: ۲۴	۶: ۲۴	۶: ۲۴
	۷: ۲۴	۷: ۲۴	۷: ۲۴
۹ الی ۸: ۲۴	۹ الی ۸: ۲۴	۹ الی ۸: ۲۴	۹ الی ۸: ۲۴
۱۳ الی ۱۰: ۲۴	۱۳ الی ۱۰: ۲۴	۱۳ الی ۱۰: ۲۴	۱۳ الی ۱۰: ۲۴
۱۶ الی ۱۴: ۲۴	۱۵ الی ۱۴: ۲۴	۱۵ الی ۱۴: ۲۴	۱۵ الی ۱۴: ۲۴
	۱۶: ۲۴	۱۶: ۲۴	۱۶: ۲۴
۱۸ الی ۱۷: ۲۴	۱۸ الی ۱۷: ۲۴	۱۸ الی ۱۷: ۲۴	۱۸ الی ۱۷: ۲۴
(۴: ۲۵ الی ۱۹: ۲۴)	۲۰ الی ۱۹: ۲۴	۲۲ الی ۱۹: ۲۴	۱۹: ۲۴
۳: ۲۵ الی ۱۹: ۲۴			۲۰: ۲۴
	۲۲: ۲۴		۲۱: ۲۴
			۲۲: ۲۴

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱: ۲۴ الی ۴

«چون کسی زنی اختیار کرده، با وی ازدواج کند، و سپس در نظرش پسند نیاید از آن رو که چیزی قبیح در او بیابد، و طلاقنامه ای نوشته به دستش دهد و او را از خانه خویش براند،^۲ و آن زن از خانه وی روانه شده، برود و زن مردی دیگر شود،^۳ و شوهر دوم نیز از او ناخشنود شده، طلاقنامه ای به دستش بدهد و او را از خانه خود براند، یا شوهر دوم که او را به زنی گرفته است بمیرد،^۴ در آن صورت، شوهر نخست که وی را رها کرده بود، نمی تواند پس از نجس شدن زن، او را دیگر بار به زنی بگیرد، زیرا خداوند از این کار کراهت دارد. پس بر سرزمینی که یهوه خدایتان

۲۴: ۱ الی ۴ "چون... سپس" این ساختار *Qal* کامل (BDB 224, KB 243) است که با بخش فرضی (BDB 49) به پایان می‌رسد. این وضعیت فرضی برای سه آیه اول ادامه دارد. آیات ۱-۴، جمله ای است که نتیجه آن در بند ۴ ذکر شده است. توجه داشته باشید که این یک بحث کلی در مورد طلاق نیست، بلکه یک مورد خاص از طلاق، ازدواج مجدد و طلاق / مرگ و ازدواج مجدد با شریک اول است. دشوار است که از این زمینه، حقیقت کلی را دریابیم. حتی عیسی در مورد این تصویب و موضوع طلاق با تلاشهای رهبران مذهبی به منظور تضعیف حمایت او در میان مردم و پیدا کردن زمینه‌های قانونی / الهیاتی برای اتهام او رنگ آمیزی شده است. طلاق هرگز بهترین گزینه نیست!

■ "در نظرش پسند نیاید" این فعل مشترک (BDB 592, KB 619) دو بار در این آیه (اول، *Qal* غیر کامل و *Qal* کامل دوم) استفاده می‌شود. این به معنای «شناخت شرایط موجود» است (مراجعه شود به ۲۲: ۱۴، ۱۷).

اصطلاح "پسند" (BDB 336) هم به معنی پسند خدا (به عنوان مثال پیدایش ۶: ۸؛ خروج ۳۳: ۱۷) و هم پسند انسان (یعنی، پیدایش ۳۰: ۲۷؛ ۳۳: ۸، ۱۰، ۱۵؛ روت ۲: ۲، ۱۰، ۱۳) است. این به معنای پذیرش مطلوب یا نگرش پاسخگویی است. در اینجا این نفی شده است. این وضعیت عشق انسان را به رسمیت شناخت، که گاهی اوقات بی ثبات و زودگذر است.

این متن منبع درگیریهایی جدی در میان ربی‌ها بوده است. شامایی (گروه ربی‌های محافظه کار) میگوید که فقط به زنا اشاره میکند، در حالی که هیلل (گروه ربی‌های لیبرال) می‌گوید که می‌تواند به هر چیزی اشاره کند، حتی چیزهای بی اهمیت (یعنی غذای بد، روابط نامناسب، زن زیباتر) در اسرائیل تنها شوهر حق طلاق قانونی داشت.

"کارهای بیشرمانه"	NASB
"مقداری ناپاکی"	NKJV
"کارهای غیر قابل انکار"	NRSV
"چیزی در مورد او که دوست ندارد"	TEV
"برخی چیزهای نامطلوب"	NJB
"چیزی ناراحت کننده"	JPSOA

به معنای واقعی کلمه این "برهنگی چیزی" (BDB 788). در ۲۳: ۱۴ همان اصطلاح در معنای غیر اخلاقی استفاده می‌شود. این نمی‌تواند به زنا ثابت شده اشاره کند؛ زیرا مجازات اتوماتیک مرگ بود (۲۲: ۲۲). عیسی، هنگام نقل قول از این متن، به نظر می‌رسد آن را با عبارات "فساد" در متی ۱۹: ۹ تفسیر می‌کند که اصطلاح یونانی (*porneia*) بود، که شامل هر گونه ناسازگاری جنسی یا بی اعتمادی بود. اصطلاح به معنای مبهم بودن است و در نتیجه گستره وسیعی از شرایط را پوشش می‌دهد.

موسی این متن را برای محافظت از همسر رد شده و آسیب دیده نوشت. برای من عجیب است که عیسی ادعا می‌کند که این حمایت قانونی از طلاق و ازدواج مجدد هرگز هدف خدا نیست (متی ۵: ۳۲-۲۷؛ ۱۹: ۷-۱۲؛ مرقس ۱۰: ۲-۱۲؛ لوقا ۱۶: ۱۴-۱۸) اما ایده موسی به دلیل سختی دل اسرائیلیان بود. چندین چیز دیگر که در اسفار پنجگانه ثبت شده اند، منظور خدا نیستند؟ انجیل، به عنوان کلام خدا، با تصحیح متون و تفسیر عهد عتیق (انجیل متی ۵: ۱۷ الی ۴۸؛ مرقس ۷: ۱-۲۳) قدرت خود را نشان داد. این برای ما انجیلی مدرن است که تاکید بر کتاب مقدس به عنوان "کلام خداوند" است (و مطمئناً چنین است!)، اما ما باید به یاد داشته باشیم که عیسی کلام زنده است و ما تنها بخشی از آنچه که گفت و کرد را در اختیار داریم (یوحنا ۲۰: ۳۰). کتاب مقدس در درجه اول برای رستگاری ما (مراجعه شود به یوحنا ۲۰: ۳۱؛ دوم تیموتائوس ۳: ۱۵) طراحی شده و سپس ما را در زندگی مسیحی هدایت می‌کند (مراجعه شود به دوم تیموتائوس ۳: ۱۶ الی ۱۷). ما همه میدانیم که باید نجات یابیم و زندگی را به خشنودی خدا بسپاریم. ما به قوانین و مقررات اضافی نیاز نداریم. متون ما و روح ماندگار ما را از متون ما در زمینه‌های عدم قطعیت هدایت می‌کنند. من یادآوری می‌کنم که عیسی اظهار داشت که تمام آموزه‌های بشری در مورد نحوه زندگی برای خدا در دو جمله اولویت بندی خلاصه شده است (متی ۲۲: ۳۴-۴۰؛ مرقس ۱۲: ۲۸-۳۴؛ لوقا ۱۰: ۲۵-۲۸):

۱. تثنیه ۶: ۴ الی ۵ - کاملاً خدا را دوست داشته باش

■ **"طلاقنامه‌ای"** این یک سند حقوقی جدایی بود. این ممکن است درگیر شدن با دادن جهیزیه باشد. این مورد بعد از مراحل قانونی مورد نیاز بود که امیدوار بود هم زمان برای شرکای هم‌هنگ شود، اما در اینجا به نظر می‌رسد که شوهر یا نماینده اش (به عنوان مثال، یک لاوی) نوشته شده است.

طلاق و ازدواج مجدد نیز در ارتباط با کشیش‌ها در لاویان ۲۱:۷، ۱۴ و ۲۲:۱۳ بحث شده است. این باید معمول باشد (مراجعه شود به اعداد ۳۰:۹).

■ **۲:۲۴ "زن مردی دیگر شود"** حق ازدواج مجدد در نظر گرفته و بیان شد. این هدف این کار بود.

■ **۳:۲۴ "شوهر دوم نیز از او ناخشنود شده"** کلمه "اگر" در MSS عبری نیست. فرض بر وضعیتی دیگر غیرممکن است (مثل آیه ۱). فعل "ناخشنود شدن" به معنای واقعی کلمه "نفرت" است (Qal, KB 1338, BDB 971 کامل) و در "آرامی" برای "طلاق" استفاده شد.

■ **"یا شوهر دوم که او را به زنی گرفته است بمیرد"** این هم یک حالت احتمالی دیگر است.

■ **۴:۲۴ "شوهر نخست ... نمی‌تواند ... او را دیگر بار به زنی بگیرد"** زن و شوهر اصلی تشویق می‌شوند که با (روش قانونی لایحه طلاق) آشتی کنند، اما پس از جدا شدن و زن دوباره ازدواج کرد، آشتی ممنوع است! این هدف تمام شرایط موجود در آیات ۱ الی ۳ است. این ممکن است راهی برای محافظت از ازدواج دوم باشد.

■ **"نچس شدن زن"** به نظر می‌رسد که نچس شدن مربوط به دانستن دو مرد مختلف از نظر جنسی است، که باعث می‌شود شوهر اصلی او دوباره یک نوع زنا را بگیرد!

ابهام در بیان پاراگراف باعث می‌شود که اصول کلی معنوی را بیان کنیم. این یک متن در مورد شرارت طلاق و ازدواج مجدد نیست، بلکه در مورد ازدواج مجدد شوهر اول با همسر خود پس از ازدواج مجدد وی است. طلاق و ازدواج مجدد متداول بودند و در خاور نزدیک باستان محکوم نشدند.

تفسیر انجیل IVP یک نظریه جالب دارد:

"شکل غیر معمول از فعل عبری که در آیه ۴ استفاده شده است، واضح است که زن در این پرونده قربانی است نه طرف گناهکار. او مجبور شده است تا از طریق اقدامات غیرقابل بررسی شوهر اول ناپاکی خود را اعلام کند، و ازدواج دوم نشان می‌دهد که شوهر دیگری توانسته است با هر گونه «ناخالصی» که با آن روبرو بود، سازگار باشد. این ممنوعیت به منظور جلوگیری از ازدواج دوباره با زن است (در این صورت او ممکن است منافع مالی از این کار حاصل کند)، در حالی که اگر زن ناپاک بود، ممنوعیت علیه او بوده و ازدواج او را با هر کسی ممنوع می‌کرد" (صفحه ۱۹۸).

■ **"بر سرزمینی که بیهوه خدایتان به شما به میراث می‌بخشد، گناه می‌آورید"** خدا خواستار ازدواج‌های خدایسندانه و خانوادگی است. آنها قدرت، ثبات و آموزش را برای نسل بعدی افراد پیمان فراهم می‌کنند. ازدواج بیش از آنچه آموخته میشود، تبدیل به مدل شده است! طلاق گناه نیست، اما ازدواج شوهر اول زن با او پس از ازدواج زن با یک شوهر دیگر چرا!

دو پیامبر از این عبارت به صورت استعاره ای برای توصیف برخورد خدا با بی‌اعتمادی اسرائیل استفاده می‌کنند (اشعیا ۵۰: ۱؛ ارمیا ۳: ۱، ۸). رفتن در پی خدایان دیگر "زنائی معنوی" در نظر گرفته میشود.

NASB (به روز شده): ۵:۲۴

° «مردی که به‌تازگی زن گرفته باشد، با لشکر بیرون نرود و مکلف به انجام وظیفه عمومی دیگری نیز نشود. او تا یک سال در خانه خود آزاد بماند و زنی را که گرفته است خوش بسازد.»

■ **۵:۲۴ "مردی که به‌تازگی زن گرفته باشد"** شوهر جدید نیازی به خدمت در ارتش یا انجام وظایف مدنی دیگر برای یک سال نداشت. این برای اهدای بیمه کردن یک وارث بود (مراجعه شود به ۲۰:۷).

■ **"زنی را که گرفته است خوش بسازد"** این فعل (Piel, KB 1333, BDB 970 کامل) به معنای "خوشحالی" یا "خوشحال کننده" است. این هدف

بیهوشی برای مردم پیمان او بود. قوانین تشبیه برای کمک به انسان سقوط کرده برای به دست آوردن و حفظ یک جامعه شاد و پر محتوا بود.

NIDOTTE، جلد ۳، صفحه ۱۲۵۲، نقل قول خوبی در مورد این موضوع است:

"شادی نیز باید در روابط خانوادگی برجسته باشد. موسی از شوهر جدید میخواهد که خود را وقف همسرش کرده او را شاد کند (تثنیه ۲۴: ۵) و همسر جوانش او را شاد کند (امثال ۵: ۱۸). اگرچه پدر یک احمق نمی تواند شادی کند (امثال ۱۷: ۲۱)، یک پسر عاقل شادی و لذت را به پدرش می دهد (امثال ۱۰: ۱؛ ۱۵: ۲۰؛ ۲۳: ۲۴-۲۵؛ ۲۷: ۱۱؛ ۲۹: ۳)." "

NASB (به روز شده): ۶:۲۴

«هیچ کس آسیاب دستی، و یا سنگ رویین آسیاب را گرو نگیرد، زیرا این در حکم گرو گرفتن جان کسی است.»

۶:۲۴ "آسیاب دستی، و یا سنگ رویین آسیاب" این به سنگ بالایی آسیاب دو سنگی (BDB 932، ۹۳۹، مراجعه شود به خروج ۱۱: ۵؛ داوران ۵۳: ۹؛ دوم سموئیل ۱۱: ۲۱) اشاره میکند، که برای تهیه نان روزانه استفاده می شود. قسمت بالای آن بدون قطعه زیرین، بلا استفاده بود.

■ "گرو گرفتن" این اصطلاح، "گرو گرفتن" (KB 285، BDB 286) اساساً به معنی "اتصال" است. وقتی کسی چیزی قرض میکند، او مجبور به بازپرداخت است. برای تأمین این بازپرداخت (بدون توجه به یک اسرائیلی دیگر)، متقاضی می تواند چیزی ارزشمندانه داشته باشد و آنرا حفظ کند:

۱. سنگ آسیاب، ۶:۲۴
۲. ردا، ۱۷:۲۴؛ خروج ۲۲:۲۵-۲۷؛ یعقوب ۲۴: ۷، ۱۰
۳. زمین اجدادی و خانه ها، نحمیا ۵: ۳ (احتمالاً یعقوب ۲۴: ۲)
۴. حیوانات ضروری، یعقوب ۳: ۲۴
۵. کمک ضروری، کودکان، خروج ۲۱: ۷؛ لاویان ۲۵: ۳۹-۴۳؛ دوم پادشاهان ۴: ۱؛ یعقوب ۲۴: ۹

هر یک از این موارد بخش مهمی از موجودیت کشاورزی روزانه بود. از بین بردن هر یک از اینها، خانواده ها، حتی زندگی را به خطر می انداخت. محبت و مراقبت بیهوشی برای اسرائیل باید توسط کسانی که برای اسرائیلی ها منابعی داشته اند، شبیه سازی شود. خداوند آنها را برای رحمت خود برکت دهد. به آنها بیشتر داده می شود تا بتوانند بیشتر شریک شوند (مراجعه شود به آیه ۱۳، دوم قرنتیان ۹: ۶-۱۰).

NASB (به روز شده): ۷:۲۴

«هرگاه کسی در حال زُبودن یکی از هموطنان اسرائیلی خود یافت شود و اگر با وی بدرفتاری کند و یا او را بفروشد، آن آدم زُبا باید کشته شود. بدین گونه بدی را از میان خود خواهید زدود.»

۷:۲۴ "زُبودن" فعل عبری در اینجا "سرق" (BDB 170، KB 198، Qal کامل) است. "کشته شدن" به عنوان سرق یک زندگی (به معنای واقعی کلمه "سرق نافش"، BDB 659) دیده شد. بسیاری معتقدند این همان چیزی است که ده فرمان در فرمان "شما نباید دزدی کنید" اشاره شده است. مجازات برای این کار مرگ است، که برای سرق ساده، شدید به نظر می رسد (مراجعه شود به خروج ۲۱: ۱۶؛ تثنیه ۵: ۱۹).

NASB	"سر و کار دارد با خشونت"
NKJV	"بدرفتاری"
NRSV	"بردگی"
TEV	"آنها را برده خود سازید"
NJB	"او را برده میسازد"

ریشه (BDB 771) چندین معنی دارد:

۱. نوک تیز ۱۹:۲۴ یا پیوندهای پیوندی، مزامیر ۱۲۹: ۷
۲. اومر - BDB I، خروج ۱۶: ۱۸، ۲۲، ۳۲، ۳۳
۳. مقابله با استبداد - BDB II، تثنیه ۲۱: ۱۴؛ ۲۴: ۷

تلفظ و متن تعیین شده، معنای این ریشه سه طرفه در نظر گرفته شده است. گزینه ۳ تنها دو بار در عهد عتیق، و هر دو بار در تشبیه یافت می‌شوند.

■ "بدین‌گونه بدی را از میان خود خواهید زدود" این یک اصطلاح متداول است. به یادداشت ۱۳: ۵ مراجعه کنید (مراجعه شود به ۱۷: ۷، ۱۲: ۱۹، ۱۳: ۱۹؛ ۲۱: ۹؛ ۲۱: ۲۲؛ ۲۱: ۲۲؛ ۲۲: ۲۴؛ ۲۴: ۲۰؛ ۱۳).

NASB (به روز شده): ۲۴: ۸ الی ۹

«درباره بیماری جذام، به هوش باشید تا مطابق هر آنچه لایوان کاهن به شما تعلیم دهند، به دقت عمل کنید. آری، مطابق آنچه بدیشان فرمان داده‌ام، به دقت به عمل آورید. ^۹ به یاد داشته باشید که یهوه خدایتان در راه با مریم چه کرد، آنگاه که از مصر بیرون می‌آمدید.

۲۴: ۸ "به هوش باشید" فعل (BDB 1036, KB 1581) در این آیه سه بار استفاده شده است:

۱. نیپال امری، "مراقب باشید"
۲. *Qal* ساختار نامحدود، به علاوه قید "بسیار" (BDB 547) و فعل "انجام دادن" (*Qal*, KB 889, BDB 793) ساختار نامحدود)
۳. *Qal* غیر کامل، "در انجام آن دقت کنید" به علاوه فعل "انجام دادن" (*Qal*, KB 889, BDB 793) غیر کامل)

معنای پایه "نگه داشتن"، "مراقبت کردن" و یا "حفظ کردن" است. اطاعت دقیق از دستورالعمل یهوه با تکرار سه برابر شده است.

■ "جذام" این (BDB 863) آن طور که میدانیم، این بیماری جدیدی نیست. این اصطلاح، چیزهای مختلفی (مانند پوست، لباس، چرم، خانه‌ها) را پوشش می‌دهد. دستورالعمل‌ها و روش‌ها در لایوان ۱۳ الی ۱۴ مورد بحث قرار می‌گیرند. این بدان معنی است که لایوان در حال حاضر در دسترس است. اسفار پنجگانه یک واحد کل است.

۲۴: ۹ حادثه‌ای که به آن اشاره شده است در اعداد ۱۲ ثبت شده است، جایی که هر دو آرون و میریام از رهبری و ازدواج موسی با یک زن کوشیت (زن سیاه پوست) شکایت کرده‌اند. در پاسخ یهوه رهبری موسی را تأیید می‌کند و میریام را به جذام آلوده میکند (میریم رنگ پوست خود را از دست می‌دهد)، اما با شفاعت موسی، او رنگ خود را باز می‌یابد.

NASB (به روز شده): ۲۴: ۱۰ الی ۱۳

۱۰ "چون به همسایه خود هر گونه قرضی می‌دهی، نباید برای گرفتن گرو به خانه او داخل شوی. ^{۱۱} بلکه بیرون بایست تا کسی که به او قرض می‌دهی، گرو را نزد تو بیرون آورد. ^{۱۲} و اگر او مردی فقیر باشد، در گرو او مخواب. ^{۱۳} بلکه هنگام غروب آفتاب گرو را به او بازگردان تا در آن بخوابد و برایت دعای خیر کند. و این در نظر یهوه خدایت برای تو پارسایی شمرده خواهد شد.

۲۴: ۱۰ "نبايد برای گرفتن گرو به خانه او داخل شوی" احترام و حفظ حریم شخصی منزل محافظت میشود. این مرد همچنین می‌تواند انتخاب کند که از کدام لباس بابت گرو استفاده کند. فعل (*Qal*, KB 778, BDB 716) ساختار نامحدود) با استفاده از همان گرو به صورت اسم (BDB 716) تشدید می‌شود. تعهد یک جسم فیزیکی بود؛ در این زمینه، یک لباس خارجی مردانه به عنوان تضمین برای یک وام (مراجعه شود به آیات ۱۱ الی ۱۳). این لباس‌ها بسیار ارزشمند نبودند، اما برای نیازهای روزانه فقرا ضروری بودند. ارزش گرفتن لباس مردانه بیش از تضمین وام بود. این بیان تحقیر برای مرد فقیر بود. در نگاه خدا، همه انسان‌ها ارزشمند هستند، زیرا آنها در تصویر و عینیت او ساخته شده‌اند (مراجعه شود به ۱: ۲۶-۲۷). مردم عهد خدا باید قدر و ارزشی که خدا بر انسان‌ها قرار می‌دهد را بدانند و به طور مناسب به آن پاسخ دهند!

۲۴: ۱۲ "و اگر او مردی فقیر باشد، در گرو او مخواب" این به ردای بیرونی اشاره دارد که فقرا به عنوان پوشش خواب استفاده می‌کنند (مراجعه شود به خروج ۲۲: ۲۶-۲۷).

۲۴: ۱۳ "به او بازگردان" این نامحدود مطلق همراه با فعل غیر کامل همان ریشه (BDB 996, KB 1427) است که نشان دهنده شدت میباشد.

■ "برایت دعای خیر" یهوه از حقوق فردی فقرا، بیوه، بیگانه، و یتیم دفاع می‌کند. سوء استفاده از آنها واکنش خود یهوه را بدنبال دارد (یعنی خروج ۲۲: ۲۳؛ تشبیه ۱۵: ۹؛ ۲۴: ۱۵).

■ "برای توپارسایی شمرده خواهد شد" Septuagint این اصطلاح را همانطور که برای اشاره به "صدقه دادن" یهود درک میشود (مراجعه شود به ۶: ۲۵، ۱۵: ۷-۱۱، متی ۶: ۱-۴) استفاده می کند.

موضوع خاص: صدقه دادن

I. خود اصطلاح

- A. این اصطلاح در میان یهود بسط یافت
 B. اشاره به دادن کمک به فقیر یا نیازمند دارد
 C. کلمه انگلیسی، *almsgiving*، مختصر شده اصطلاح یونانی *eleēmosunē* حاصل شده است.

II. مفهوم عهد عتیقی

- A. مفهوم کمک کردن به فقرا پیشتر در تورات بیان شده است.
 ۱. به عنوان مثال، کتاب تثنیه ۷: ۱۵ الی ۱۱
 ۲. "خوشه چینی کردن"، کنار گذاشتن بخشی از حاصل درو برای فقرا، لاویان ۹: ۱۹، ۲۳: ۲۲، کتاب تثنیه ۲۰: ۲۴
 ۳. "سال سبت" اجازه دادن به فقرا که محصول هفتمین سال را بخورند، کتاب خروج ۱۰: ۲۳ الی ۱۱، لاویان ۲: ۲۵ الی ۷
 B. مفهوم آن در ادبیات عرفانی بسط یافت (مثالهای منتخب)
 ۱. یعقوب ۵: ۸ الی ۱۶، ۱۲: ۲۹ الی ۱۷ (ضعیف در ۱: ۲۴ الی ۱۲ توصیف شده است)
 ۲. مزور ۷: ۱۱
 ۳. امثال ۴: ۱۱، ۲۱: ۱۴ و ۳۱: ۶، ۱۶: ۳ الی ۱۳

III. بسط آن در یهود

- A. نخستین بخش میشنا در رابطه با این است که چگونه با فقرا، نیازمندان و لاویان محلی برخورد کرد.
 B. نقل قولهای منتخب
 ۱. کلیسا (همچنین به عرفان بن سیراک نیز شناخته میشود) ۳: ۳۰ "همانطور که آب شعله آتش را خاموش میکند، صدقه هم گناه را تدهین میکند" (NRSV)
 ۲. توبیت ۴: ۶ الی ۱۱ "زیرا آنان که اعمال خود را بر اساس حقیقت انجام میدهند، تمامی کارهایشان رونق میگیرد. برای همه کسانی که عدالت را انجام می دهند، از اموال خود صدقه میدهند، و اجازه ندهید از صدقه ای که میدهید غبطه بخورید. چهره خود را از هر کسی که فقیر است دور نکنید و صورت خدا از شما دور نخواهد شد. اگر شما دارای اموال زیادی هستید، صدقات خود را از میان آنها تقسیم کنید؛ اگر کم بود، نگران نباشید با توجه به کمی که داشته‌اید. پس شما برای روزی که ضرورت دارد، گنج خوبی برای خودتان می گذارید. زیرا صدقه از مرگ رهایتان میکند و شما را از رفتن به تاریکی دور میکند. ^{۱۱}ایده، برای همه کسانی که از آن بهره می برند، یک جایزه عالی در حضور والایترینها است" (NRSV)
 ۳. توبیت ۸: ۱۲ الی ۹ "نماز و روزه خوب هستند، اما بهتر از هر دو طرف، عدالت و پارسایی است. کمی پارسا تر بهتر از ثروتی است که مرتکب اشتباه می شود. بهتر است به جای انباشتن طلا، صدقه داد. ^۹زیرا صدقه شما را از مرگ رهایی داده و گناهانتان را پاک می کند. کسانی که صدقه میدهند، از زندگی کامل لذت خواهند برد." (NRSV)
 C. آخرین نقل قول از توبیت ۸: ۱۲ الی ۹ نشان میدهد که مسئله در حال بسط یافتن است. اعمال/منافع انسانی به عنوان مکانیزمی هم برای بخشش و هم فراوانی دیده میشوند.
 این مفهوم در نسخ یونانی انجیل بیشتر بسط می یابد به طوری که اصطلاح یونانی برای "صدقه دادن" (*eleēmosunē*) تبدیل به اصطلاح مترادف برای "پارسایی" (*dikaiosunē*) میشود. اینها را میتوان هنگام ترجمه به عبری برای "پارسایی" (BDB 842، پیمان محبت و وفاداری خدا، مراجعه شود به کتاب تثنیه ۲۵: ۶، ۱۳: ۲۴، اشعیا ۲۷: ۱، ۱۷: ۲۸، ۱۶: ۵۹، دانیال ۲۷: ۴) به جای یکدیگر استفاده کرد.

D. اعمال خیرخواهانه انسان به خودی خود برای دستیابی به فراوانی شخصی فرد در اینجا و رستگاری در مرگ تبدیل شد. خود عمل به جای انگیزه ای از عمل، به لحاظ الهی به شدت تاکید میشود. خدا به قلب نگاه می کند، سپس کار دست را قضاوت می کند. این آموزش ربی ها بود، اما به نوعی در خود پارسایی فردی گم شد (مراجعه شود به میکاه ۸: ۶).

IV. واکنش عهد جدید

A. این اصطلاح در آیات زیر یافت میشوند

۱. انجیل متی ۶: ۱ الی ۴

۲. انجیل لوقا ۴۱: ۱۱، ۳۳: ۱۲

۳. اعمال رسولان ۲: ۳ الی ۳ و ۱۰: ۲، ۴ و ۳۱ و ۱۷: ۲۴

B. عیسی درک سنتی از پارسایی را به عنوان موارد زیر توصیف میکند:

۱. صدقه دادن

۲. روزه گرفتن

۳. دعا کردن

C. در موعظه عیسی در کوه (مراجعه شود به انجیل متی ۵ الی ۷) او به صورت ریشه ای گرایش بینش سنتی پارسایی را تغییر میدهد (اعتماد کردن به اعمال فرد). "پیمان جدید" ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴ تبدیل به استاندارد جدید با خدا بودن میشود (مراجعه شود به رومیان ۳: ۱۹ الی ۳۱). خدا قلب جدیدی میدهد، فکر جدیدی میدهد و روح جدیدی میدهد. تمرکز بر کارایی انسان نیست بلکه بر عملکرد الهی است.

NASB (به روز شده): ۲۴: ۱۴ الی ۱۵

^{۱۴} «بر کارگر روزمزدی که فقیر و نیازمند است، خواه از برادرانت و خواه از غربیانی که در شهرهای سرزمین شما ساکنند، ظلم مکن. ^{۱۵} در همان روز کارش، تا آفتاب غروب نکرده، مزد او را بده، زیرا فقیر است و زندگی اش به همین مزد بسته است؛ مبادا بر ضد تو نزد خداوند فریاد برآورد، و تقصیرکار گردی.»

۲۴: ۱۴ " خواه از غربیانی که در شهرهای سرزمین شما ساکنند " مراقبت خدا برای بیوه، یتیم و بیگانه به وضوح در تشبیه دیده می شود (مراجعه شود به ۱۰: ۱۸؛ ۱۴: ۲۹؛ ۱۶: ۱۱؛ ۱۴: ۲۴؛ ۱۷: ۱۹، ۲۰، ۲۱؛ ۲۶: ۱۲، ۱۳؛ ۲۷: ۱۹).

۲۴: ۱۵ " در همان روز کارش، تا آفتاب غروب نکرده، مزد او را بده " فقرا (به عنوان مثال "قلب خود را روی آن قرار داده") به دستمزد روزانه برای خرید غذا برای خود و خانواده نیاز دارند. صاحب زمین می خواست آن را حفظ کند تا اطمینان حاصل کند که کارگر روز بعد به کار باز خواهد گشت (مراجعه شود به لایوان ۱۹: ۱۳؛ ملاکی ۳: ۵؛ یعقوب ۵: ۴).

■ " مبادا بر ضد تو نزد خداوند فریاد برآورد " خدا به فریاد فقیران، بیگانگان و محرومین توجه می کند! به یادداشت ۲۴: ۱۳ مراجعه کنید.

■ " تقصیرکار گردی " در متن این حالت متضاد پارسایی در آیه ۱۳ است.

NASB (به روز شده): ۲۴: ۱۶

^{۱۶} «پدران به سبب فرزندانشان کشته نشوند، و نه فرزندان به سبب پدرانشان. هر کس برای گناه خودش کشته شود.»

۲۴: ۱۶ این آیه بسیار شبیه به حزقیال ۱۸: ۱-۳۳؛ ۱۷: ۱۲-۲۰؛ ارمیا ۳۱: ۲۹-۳۰؛ و دوم پادشاهان ۱۴: ۶ است. این تمرکز بر مفهوم نادر عهد عتیقی مسئولیت فردی است. این یک توازن با خروج ۲۰: ۵؛ ۳۴: ۷؛ اعداد ۱۸: ۱۴ است. عهد عتیق معمولاً بر روی مشارکت و کار گروهی تمرکز می کند (مراجعه شود به تشبیه ۵: ۹).

به کاربرد سه جانبه فعل "کشته شدن" (KB 562, BDB 559, همه *Hophal* غیر کامل) توجه کنید. شورش یک مسئله جدی است! بی پروایی

این قانون به شورش علیه خدا اشاره نمی کند (مثل بت پرستی)، بلکه در مورد اقدامات تعیین شده مدنی (مثلا علیه مقامات مدنی ثابت شده یا علیه یک شریک پیمان) عمل می کند. انسانها مسئول گناهان شخصی هستند، اما اغلب این گناهان مربوط به شیوه های خانوادگی یا فرهنگی است. همه ما از لحاظ تاریخی، فرهنگی، شرایطی داریم. ما انتخاب ها را انجام میدهیم، اما این انتخاب ها با تمرین محدود می شوند. جامعه، خانواده و افراد به طور جدایی ناپذیر همراه با یکدیگر! همه تحت تأثیر والدین، فرهنگ و انتخاب های شخصی هستند! خداوند جامعه، خانواده ها و افراد را قضاوت می کند. آزادی بشر یک هدیه فوق العاده / وحشتناک است!

NASB (به روز شده): ۲۴: ۱۷ الی ۱۸

۱۷ «حق را پایمال مکن، و جامعه بیوه زن را گرو مگیر. ^{۱۸} به یاد داشته باش که خود در مصر غلام بودی و یهوه خدایت تو را از آنجا فدیہ کرد؛ بنابراین، به تو فرمان می دهم چنین کنی.

۱۷: ۲۴ "حق را پایمال مکن" فعل (KB 692, BDB 639) اساسا به معنای "کشش"، "گسترش دادن" یا "چرخش" است. اغلب این استعارها از "به سمت راست یا چپ منحرف شدن و قانون خدا را به وضوح رها کردن" سخن می گویند (مراجعه شود به تثنیه ۵: ۲۳؛ ۱۷: ۱۱، ۲۰؛ ۲۸؛ ۱۴؛ یوشع ۱: ۷؛ ۲۳: ۶).

مکان های متعددی وجود دارد که هدف از این تبدیل / جابجایی "عدالت" است (BDB 1048). مراجعه شود به خروج ۲۳: ۶؛ تثنیه ۱۶: ۱۹؛ ۲۴: ۱۷؛ ۲۷: ۱۹؛ اول سموئیل ۸: ۳؛ امثال ۱۷: ۲۳؛ جامعه ۳: ۳۵؛ و آموس ۲: ۷). عدالت برای همه در جامعه اسرائیل، اراده یهوه است زیرا نشان دهنده شخصیت و رفتار او (مراجعه شود به ۳۲: ۴) است.

■ "غریب یا یتیم و جامعه بیوه زن را گرو مگیر" ۱۸: ۱۰ و خروج. ۲۲: ۲۲-۲۴ را ببینید. قانون موسی، از قوانین کیهانی قانون بین النهرین باستان در مراقبت از فقرا، نیازمندان و اجتماعی ناتوان متمایز است!

۱۸: ۲۴ "به یاد داشته باشد" توجه داشته باشید که این تاکید بر یادآوری (BDB 269, KB 269, Qal کامل) در این فصل سه بار ذکر شده است (۲۴: ۹، ۱۸، ۲۲). گذشته بر آینده تاثیر می گذارد. اسرائیل باید به یاد داشته باشد و پس از آن امروز مناسب عمل کند!

■ "فدیہ" به موضوع خاص ۷: ۸ مراجعه شود.

NASB (به روز شده): ۲۴: ۱۹ الی ۲۰

۱۹ «چون محصول خود را در مزرعات درو می کنی، اگر بافه ای را در مزرعه فراموش کردی، برای برگرفتن آن باز مگرد؛ بگذار برای غریب و یتیم و بیوه زن باشد تا یهوه خدایت تو را در همه کارهای دستت برکت دهد. ^{۲۰} چون درخت زیتون خود را می تکانی، آن را برای بار دوم متکان؛ بگذار برای غریب و یتیم و بیوه زن باشد.

۱۹: ۲۴ الی ۲۱ این مقررات کشاورزی به معنای تامین مواد غذایی برای فقرا و نیازمندان بودند (مراجعه شود به لاویان ۱۹: ۹-۱۰، ۲۳: ۲۲؛ روت ۲). به این "خوشه چینی" میگویند.

در تثنیه چند قانون در مورد تهیه غذا برای نیازمندان وجود دارد:

۱. عشریه محلی سال سوم برای فقرا، ۱۴: ۲۸-۲۹؛ ۲۶: ۱۲-۱۵
۲. غذا در جشن پیاده روی هفته ها / جشن های غرغه ها، ۱۶: ۹-۱۷ ارائه شده است
۳. برداشت سالانه از دروی سالانه محصولات، ۲۴: ۱۹-۲۱

NASB (به روز شده): ۲۴: ۲۱ الی ۲۲

۲۱ چون انگور تاکستان خود را می چینی، آن را برای بار دوم مچین. بگذار برای غریب و یتیم و بیوه زن باشد. ^{۲۲} به یاد داشته باش که خود در سرزمین مصر غلام بودی. بنابراین، به تو فرمان می دهم چنین کنی.

۲۴:۲۲ اسرائیلی‌ها باید بر خادمین و بیگانگان مهربان باشند؛ زیرا آنها یک بار این شرایط را در مصر تجربه کردند. خدا به آنها لطف داشت؛ آنها نیز باید با دیگران مهربان باشند!

چندین بار در تثنیه، فراخوان برای به یاد آوردن زمان بردگی اسرائیل برای تحریک اقدام فعلی مورد استفاده قرار می‌گیرد:

۱. همه در جامعه برای مشاهده سبت، ۵: ۱۲-۱۵
۲. برده اسرائیلی را در سال هفتم آزاد کنید، ۱۵: ۱۲-۱۸
۳. همه در جامعه باید در جشن هفته شرکت کنند، ۱۶: ۹-۱۷
۴. حق بیگانه یا یتیم را پایمال نکنید و لباس بیوه را به گرو نگیرید، ۲۴: ۱۷-۱۸
۵. تمام محصول درو شده را به گوشه‌های زمین نکشید و دنبال درو برای دومین بار نباشید، ۲۴: ۱۹-۲۲
۶. اطاعت، با استفاده از کلمات دیگر، اما با همان تأکید، ۶: ۱۰-۱۵؛ ۸: ۲، ۱۸

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده‌اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. تثنیه ۲۴: ۱-۴ چگونه طلاق و ازدواج مجدد را در بر می‌گیرد؟
۲. چگونه این موضوع مربوط به کلمات عیسی در مورد طلاق است؟
۳. لیست عناصر بشردوستانه در این فصل را فهرست کنید.
۴. چرا آیه ۱۶ بسیار مهم است؟ آن را به تثنیه ۵: ۹ مرتبط کنید

تثنيه ۲۵

تقسيم بندي پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
قوانين متفرقه	قوانين در ارتباط با مسائل بشردوستانه و وظائف دينی	قوانين مختلف	محافظة از افراد
(۲۴: ۵ الی ۲۵: ۴)	(۲۳: ۱۵ الی ۲۵: ۱۹)	(۲۴: ۵ الی ۲۵: ۴)	(۲۴: ۵ الی ۲۵: ۴)
۳: ۲۵ الی ۲۴			
	۳: ۲۵ الی ۱	۳: ۲۵ الی ۱	۳: ۲۵ الی ۱
۴: ۲۵	۴: ۲۵	۴: ۲۵	۴: ۲۵
وظیفه ازدواج بر برادر زنده		وظیفه در برابر برادر مرده	قانون لاوی
۱۰: ۲۵ الی ۱۰	۱۰: ۲۵ الی ۱۰	۱۰: ۲۵ الی ۱۰	۱۰: ۲۵ الی ۱۰
قوانين متفرقه		دیگر قوانین	تواضع در جدل
۱۲: ۲۵ الی ۱۱	۱۲: ۲۵ الی ۱۱	۱۲: ۲۵ الی ۱۱	۱۲: ۲۵ الی ۱۱
			ضمائم
۱۶: ۲۵ الی ۱۳	۱۶: ۲۵ الی ۱۳	۱۶: ۲۵ الی ۱۳	۱۶: ۲۵ الی ۱۳
عمالیقیان را نابود کنید		فرمان کشتن عمالیقیان	
۱۹: ۲۵ الی ۱۷	۱۹: ۲۵ الی ۱۷	۱۹: ۲۵ الی ۱۷	۱۹: ۲۵ الی ۱۷

مطالعه حلقه^{۲۴} سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غیره

بینش متنی

A. زمینه های مختلفی که توسط شریعت موسی پوشش داده میشوند

۱. قانون جنانی
۲. قانون مدنی
۳. قانون خانواده
۴. قانون فرقه
۵. قانون خیریه

B. برای یک بحث خوب در مورد ژانر قانون و چگونگی اعمال آن در امروز به منابع زیر مراجعه کنید.

۱. *Introduction to Biblical Interpretation* by Klein, Blomberg, and Hubbard, pp. 278-283
۲. *How To Read the Bible for All Its Worth* by Fee and Stuart, pp. 163-180
۳. *Cracking Old Testament Code*, chapter 6, "Law" by Richard E. Everbeck, pp. 113-138

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱:۲۵ الی ۳

۱ «هرگاه میان مردم مرافعه‌ای باشد و به محکمه آیند و داوران میان آنها حکم کرده، بی‌گناه را تبرئه و مجرم را محکوم کنند، اگر مجرم سزاوار چوب زدن باشد، داور او را بخواباند و دستور دهد تا او را در حضورش متناسب با جرم وی به تعداد لازم بزنند. تا چهل ضربه می‌توان او را چوب زد، اما نه بیشتر، مبادا اگر بر این بیفزاید و بیشتر بزند، برادرت در نظرت خوار گردد.»

۱:۲۵ "هرگاه مرافعه‌ای باشد" این اشاره به یک پرونده قانونی بین برادران همپیمان دارد (BDB 936، مراجعه شود به ۱۷: ۸-۱۳، ۱۷: ۱۹، ۲۱: ۵). موارد قانونی منظور انتقام شخصی است.

■ "بی‌گناه را تبرئه کنند" دادگاه به صراحت و با دقت تصمیم می‌گیرد (مراجعه شود به ۱: ۱۶-۱۷). فعل (BDB 842، KB 1003، *Hiphil* کامل) و صفت (BDB 843) از همان ریشه هستند. به موضوع خاص: پارسایی در ۱: ۱۶ مراجعه کنید.

■ "مجرم را محکوم کنند" همانند جفت قبلی، این شامل فعل (BDB 957، KB 1294، *Hiphil* کامل) و صفت (BDB 957) از همان ریشه است.

۲:۲۵ "داور" این یا (۱) لایوان شاهد یا (۲) لایوان زنده است. بعدها یهودیت برای زدن وجود سه شاهد را الزامی ساخت. زنده، شمارنده و خواننده الزامات کتاب مقدس.

■ "در حضورش" این به معنای واقعی کلمه "در برابر چهره اش" است که به این معنی است که قاضی باید برای اطمینان از اجرای حکم تماشا کند. این عبارت بعد از یهودیت تفسیر شد تا اشاره به موقعیت مجازات شود، "یک سوم ضربات بر قفسه سینه و دو سوم ضربات بر پشت زده شوند."

■ "متناسب با جرم وی به تعداد لازم بزنند" مجازات باید با جرم متناسب باشد. تعداد ضربات متفاوت است (مراجعه شود به نحما ۱۳: ۲۵).

۳:۲۵ "چهل مرتبه" این حداکثر تعداد ضربات با یک ترکه (مراجعه شود به خروج ۲۱: ۲۰؛ قوانین آسوری میانه، A18) یا شلاق ساخته شده از چرم بود. در دوره عهد جدید، حداکثر تعداد ضربات سی و نه تازیانه بود (میشنا مکت، سوم، ۱۳-۱۴؛ دوم قرنتیان ۱۱: ۲۴).

■ "چوب" این اصطلاح (BDB 912 I) به معنای اثر/جا/رد تازیانه است. این یک زمینه معنایی گسترده است و می‌تواند به (۱) یک زخم (مراجعه شود به اشعیا ۱: ۶) یا (۲) یک بیماری اشاره کند (مراجعه شود به ۲۸: ۶۱).

■ "مبادا... برادرت در نظرت خوار گردد" حتی در مجازات یک روحیه انسانی وجود دارد. مرمت و تغییر شخصیت همیشه هدف است.

NASB (به روز شده): ۴:۲۵

۴ «گاو را هنگام خرمن کوفتن دهان مبند.»

۴:۲۵ «گاو را هنگام خرمن کوفتن دهان مبند» این نشان دهنده محبت نسبت به حیوانات است (مراجعه شود به ۲۲: ۶-۷؛ امثال ۱۲: ۱۰). این توسط پولس در عهد جدید برای حمایت از دستمزد برای رهبران مسیحی مورد استفاده قرار گرفت (اول قرنتیان ۹: ۹؛ اول تیموتائوس ۵: ۱۸). پولس از اینها استفاده کرد (۱) کلام عیسی در لوقا ۱۰: ۷ (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۵: ۱۸) و (۲) یک روش ربیها در تفسیر و کاربرد به نام "کمتر به بیشتر". اگر این عبارت برای گاو درست است، مطمئنا برای کارگران هم انسانی درست است. مراجعه شود به *Expository Hermeneutics* اثر Elliott E. Johnson، صفحات ۲۳۵-۲۳۶.

NASB (به روز شده): ۵:۲۵ الی ۱۰

۵ «هرگاه از برادرانی که با هم ساکنند، یکی بمیرد و او را پسری نباشد، زن متوفی نباید به شخص بیگانه در بیرون داده شود، بلکه برادر شوهرش

باید به او درآمده، او را برای خود به زنی بگیرد و وظیفه برادرشوهری را در حق وی به جا آورد. نخستین پسری که آن زن بزاید باید نام برادر متوفی را بر خود گیرد، تا نام او از اسرائیل محو نگردد.^۷ اما اگر آن مرد نخواهد زن برادرش را بگیرد، آنگاه زن برادرش به دروازه شهر نزد مشایخ برود و بگوید: "برادرشوهرم از زنده نگاه داشتن نام برادرش در اسرائیل سر باز می‌زند و نمی‌خواهد وظیفه برادرشوهری را در حق من به جای آورد." آنگاه مشایخ شهر، او را فرا خوانده، با وی سخن بگویند. اگر آن مرد اصرار بورزد و بگوید: "نمی‌خواهم او را بگیرم،" آنگاه زن برادرش در حضور مشایخ شهر به وی نزدیک شده، کفش او را از پایش به درآورد و به رویش آب دهان افکنده، بگوید: "با کسی که خانه برادرش را بنا نکند، چنین کرده شود."^{۱۰} و خاندان او در اسرائیل به نام "خاندان کفش‌کنده" شناخته خواهد شد.

۲۵: ۵ "هرگاه از برادرانی که با هم ساکنند" این آغاز بحث درباره "ازدواج برادر شوهر" است (مراجعه شود به پیدایش ۳۸). اصطلاح "Levirate" از واژه لاتین برای برادرزاده آمده است. هدف کلی این قانون حفظ ارث در داخل خانواده است. اگر هیچ کس در خانواده نیست که بخواهد با بیوه ازدواج کند، برادر باید وارث وی شود (متی ۲۲: ۲۴؛ مرقس ۱۲: ۱۹؛ لوقا ۲۰: ۲۸).

توجه داشته باشید که متن به طور خاص بیان می‌کند که دو برادر "با هم زندگی می‌کنند". حفظ ارث اجداد از یهوه، از طریق یوشع، موضوع این قانون است.

تنشیه، ایجاد روستاها و شهرها را پیش بینی می‌کند. قوانین آن به این جامعه کشاورزی روستایی متکی هستند.

۲۵: ۶ "نخستین پسر" فرزند اول اموال برادر مرده را به ارث می‌برد (مراجعه شود به اعداد ۲۷: ۶-۱۱).

۲۵: ۷ "نخواهد" انگیزه معلوم نیست، اما ممکن است بر روی قسمت برادر زنده یا احتمالاً حسادت برادر مرده، حرص و آز باشد. عواقب ناشی از برادر ناخواسته به وضوح مشخص شده است.

■ "دروازه" این محل دادگاه محلی بزرگان (مراجعه شود به، ۱۶: ۱۸-۲۰، ۱۹: ۱۲، ۲۱: ۱-۹، ۱۹: ۲۲: ۱۵) بود.

۲۵: ۹ الی ۱۰ "کفش او را از پایش به درآورد" در این متن، یک اقدام تحقیرآمیز بود (اشعیا ۲۰: ۲). انجیل NET، صفحه ۳۸۱، SN# 16، اشاره دارد که درآوردن صندل ممکن است نماد آن باشد که برادر زاده تمام حقوق قانونی را به ارث برادر برساند. در مزامیر ۶۰: ۸ و ۱۰۸: ۹ پرتاب صندل یهوه در سراسر ادم به صورت نمادین مالکیت او را نشان می‌دهد. این ممکن است روت ۴ را توضیح دهد. از بین بردن یک صندل که در کتیبه‌های نوزی ثبت شده است (Lacheman ۵۳ الی ۵۶) نماد قانونی داشت.

■ "به رویش آب دهان افکنده" این یک اقدام نمادین برای تحقیر بود (مراجعه شود به اعداد ۱۲: ۱۴). این کار او را از نظر دینی ناپاک می‌سازد (مراجعه شود به لاویان ۱۵: ۸).

NASB (به روز شده): ۲۵: ۱۱ الی ۱۲

«اگر دو مرد با هم نزاع کنند و زن یکی پیش آید تا شوهر خود را از دست آن که وی را می‌زند، برهاند و دست خود را دراز کرده، آلت او را بگیرد،^{۱۲} دست او را ببرید. چشمت بر او ترحم نکند.»

۲۵: ۱۱ "آلت او" باز هم این اهمیت حقوق وراثت را در اسرائیل باستان نشان می‌دهد!

۲۵: ۱۲ "دست او را ببرید" این تنها انحراف خاص ذکر شده در قانون موسی است. دقیقاً اجرای "چشم در برابر چشم" (*Lex talionis*) در این مورد امکان پذیر نبود. بعدها یهودیت این را به عنوان "بازپس گیری برای" تفسیر کرد که آن را به بسیاری از متون موسی اعمال کرد.

■ "چشمت بر او ترحم نکند" این عبارت در چندین متن تکرار شده است (مراجعه شود به ۷: ۱۶؛ ۱۳: ۸؛ ۱۹: ۱۳، ۲۱: ۲۵؛ ۱۲: ۷ و عبارت مشابه در ۷: ۲). قانون خدا، نه احساس انسان، باید انجام شود.

NASB (به روز شده): ۲۵: ۱۳ الی ۱۶

«در کیسه خود دو اندازه وزنه، یکی سنگین و دیگری سبک، نداشته باشید؛ ۱۴ و نه در خانه خود دو اندازه پیمان، یکی بزرگ و دیگری

کوچک. ۱۵ بلکه وزنه شما کامل و درست باشد و پیمانه شما کامل و درست، تا در سرزمینی که بیهوه خدایتان به شما می دهد، عمر دراز داشته باشید. ۱۶ زیرا بیهوه خدایتان از آنان که چنین می کنند، یعنی دست به تقلب می زنند، کراهت دارد.

۱۳:۲۵ "دو اندازه وزنه" به معنای واقعی کلمه "یک سنگ و یک سنگ"، یک اندازه برای خرید، با یک اندازه برای فروش با (مراجعه شود به مزامیز ۱۱: ۱؛ ۱۶: ۱۱). عدالت و صداقت در میان برادران همپیمان بسیار مهم بود.

موضوع خاص: مقیاسهای وزن و حجم در خاور نزدیک باستان

SPECIAL TOPIC: ANCIENT NEAR EASTERN WEIGHTS AND VOLUMES (METROLOGY)

وزن و مقیاسهای اندازه گیری که در تجارت مورد استفاده قرار می گرفتند در اقتصاد دوران قدیم بسیار اهمیت داشتند. انجیل می گوید که یهودیان در معاملات با یکدیگر منصف بودند (مراجعه شود به لاویان ۱۹:۳۵ الی ۳۶، تثنیه ۱۳:۲۵ الی ۱۶، امثال ۱۱:۱، ۱۱:۱۱، ۱۶:۱۱، ۲۰:۱۰). مشکلات واقعی فقط صداقت نبود، اصطلاحات و سیستمهایی بودند که در فلسطین مورد استفاده قرار می گرفتند. به نظر می رسد که دو نوع مقیاس برای وزن وجود داشت: یک مقیاس سبک و یک مقیاس سنگین برای هر مقداری (به کتاب *The Interpreter's Dictionary of the Bible* جلد چهارم، صفحه ۸۳۱ مراجعه کنید. همچنین سیستم دسیمال (مبنای ۱۰) مصری با مقیاس مبنای ۶ بین النهرین ادغام شده بود.

بسیاری از اندازه ها و مقادیر استفاده شده بر مبنای اعضای بدن انسان، بار حیوانات، و صندوقهای کشاورزان بودند که هیچکدام آنها استانداردی نداشتند. بنابراین، نمودارها فقط به صورت تقریبی بودند. ساده ترین شیوه برای نشان دادن مقیاسهای وزن بر اساس نمودارهای نسبی است

۱. اصطلاحات حجم که بیشترین کاربرد را داشتند

A. مقیاسهای خشک

۱. هومر (Homer) (BDB 330)، احتمالاً بار خر، (BDB331) لاویان ۱۶:۲۷، یوشع ۳:۲
۲. لتخ (Letekh) (یا لتج - Letech، BDB547)، احتمالاً برگرفته شده از یوشع ۳:۲
۳. افاه (Ephah) (BDB35)، کتاب خروج ۱۶:۳۶، لاویان ۱۹:۳۶، حزقیال ۴۵:۱۰ الی ۱۱ و ۱۳ و ۲۴
۴. سناه (Se'ah) (BDB684)، کتاب پیدایش ۱۸:۶، اول سموئیل ۱۸:۲۵، اول پادشاهان ۱۸:۳۲، دوم پادشاهان ۱:۷ و ۱۶ و ۱۸
۵. اُمر (Omer) (BDB 771 II)، احتمالاً یک شیف - یک ردیف از دانه های افتاده، BDB 771 I، کتاب خروج ۱۶:۱۶ و ۲۲ و ۳۶، لاویان ۱۰:۲۳ الی ۱۵)
۶. ایسارون (Issaron) (BDB 798) - یک دهم افاه، کتاب خروج ۲۹:۴۰، لاویان ۱۴:۲۱، اعداد ۴:۱۵، ۵:۲۸ و ۱۳
۷. کاو (Qav) (یا کاب، BDB 866)، دوم پادشاهان ۶:۲۵

B. مقیاسهای مایع

۱. کر (Kor) (BDB 499)، حزقیال ۴۵:۱۴ (می تواند مقیاس خشک هم باشد، مراجعه شود به دوم تواریخ ۲:۱۰، ۵:۲۷)
۲. بث (Bath) (BDB 144 II)، اول پادشاهان ۷:۲۶ و ۳۸، دوم تواریخ ۲:۱۰، ۴:۵، اشعیا ۵:۱۰، حزقیال ۴۵:۱۰ الی ۱۱ و ۱۴
۳. هین (Hin) (BDB 228)، کتاب خروج ۲۹:۴۰، لاویان ۱۹:۳۶، حزقیال ۴۵:۲۴
۴. لاگ (Log) (BDB 528)، لاویان ۱۴:۱۰ و ۱۲ و ۱۵ و ۲۱ و ۲۴

C. نمودار (از *Roland deVaux, Ancient Israel, vol. 1, p. 201* و *Encyclopedia Judaica, vol. 16, p. 379*)

۱	هومر (خشک) = کو (مایع یا خشک)
۱۱۰	افاه (خشک) = بث (مایع)
۱۳۳۰	سناه (خشک)
۱۲۶۶۰	هین (مایع)
۱۰۱۰۰	اور / ایسارون (خشک)
۱۳۶۱۸۱۸۰	کار / کاب (خشک)
۴۱ - ۱۲۲۴۷۲۷۲۰	لاگ (مایع)

۲. اصطلاحات وزن که بیشترین کاربرد را داشتند

A. متداولترین واحدهای وزن، سه واحد تالنت (talent)، شکل (shekel) و گراه (gerah) بودند

۱. بزرگترین واحد وزن در عهد عتیق تالنت است، از کتاب خروج ۳۸:۲۵ و ۲۶ درمی یابیم که یک تالنت برابر ۳۰۰۰ شکل (یعنی وزن گرد شده، BDB 503) است.
۲. اصطلاح شکل (BDB 1053، وزن) اغلب استفاده می شود ولی در متن بیان نشده است. ارزشهای مختلفی برای شکل در عهد عتیق ذکر شده است.
 - a. استاندارد تجاری (NASB)، کتاب پیدایش ۱۶:۲۳)
 - b. شکل محراب (NASB)، کتاب پیدایش ۱۳:۳۰)
 - c. وزن پادشاه (NASB، دوم سموئیل ۱۴:۲۶)، همچنین در نسخه پاپیروسی Elephantine از آن با وزن سلطنتی نام برده شده است.
۳. هر ۲۰ گراه (BDB 176 II) برابر یک شکل است (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۳:۳۰، لاویان ۲۷:۲۵، اعداد ۳:۴۷، ۱۸:۱۶، حزقیال ۴۵:۱۲). معیار این مقیاسها از بین النهرین تا مصر تفاوت داشتند. در اسرائیل از ارزیابی متداول در کنعان استفاده می شد.
۴. مینا (BDB 584)، هر ۵۰ یا ۶۰ شکل یک مینا است. این اصطلاح بیشتر در کتب جدیدتر عهد عتیق دیده می شود (حزقیال ۱۲:۴۵، عزرا ۲:۶۹، نحمیا ۷:۷۱ الی ۷۲). حزقیال از مقیاس ۶۰ به ۱ استفاده می کرد در حالیکه کنعان از مقیاس ۵۰ به ۱ استفاده می نمود.
۵. بکا (BDB 132، نیم شکل، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۲۴:۲۲) فقط دو مرتبه در عهد عتیق استفاده شده است (مراجعه شد به کتاب پیدایش ۲۴:۲۲، کتاب خروج ۳۸:۲۶) و ارزش آن برابر با نیم شکل است. معنی این کلمه تقسیم کردن است.

B. نمودار

۱. بر اساس کتب پنجگانه

تالنت	۱				
مینا	۶۰	۱			
شکل	۳۰۰۰	۵۰	۱		
بکا	۶۰۰۰	۱۰۰	۲	۱	
گراه	۶۰۰۰۰	۱۰۰۰	۲۰	۱۰	۱

۲. بر اساس حزقیال

تالنت	۱				
مینا	۶۰	۱			
شکل	۳۶۰۰	۶۰	۱		
بکا	۷۲۰۰	۱۲۰	۲	۱	
گراه	۷۲۰۰۰	۱۲۰۰	۲۰	۱۰	۱

۱۵:۲۵ "عمر دراز داشته باشید" این یک وعده اجتماعی طول عمر است (مراجعه شود به ۴:۴۰، ۵:۱۶، ۳۳:۶، ۲:۱۱، ۹:۲۲، ۷:۲۵، ۱۵:۳۰، ۱۸:۳۲، ۴۷:۴۷).

۱۶:۲۵ "زیرا یهوه خدایتان از آنان که چنین می کنند، یعنی دست به تقلب می زنند، کراهت دارد" برکت و لعنت با اطاعت از پیمان در ارتباط است (مراجعه شود به فصل های ۲۷ الی ۲۹).

■ "کراهت" به موضوع خاص در ۱۴:۳ مراجعه شود.

NASB (به روز شده): ۱۷:۲۵ الی ۱۹

۱۷ «به یاد آورید آنچه را که عمالیقان در راه به هنگام بیرون آمدنتان از مصر با شما کردند؛^{۱۸} چگونه زمانی که خسته و کوفته بودید، در راه بر شما حمله آورده، همه و اماندگان را که در آخر صف حرکت می کردند، از پا درآوردند و از خدا نترسیدند.^{۱۹} پس چون یهوه خدایتان شما را در سرزمینی که به شما برای تصرف به ملکیت می بخشد، از تمامی دشمنان پیرامونتان آسودگی بخشد، یاد عمالیق را از زیر آسمان محو سازید؛ آری، این را فراموش نکنید.

۱۷:۲۵ الی ۱۹ تثنیه دارای چندین بخش است که چگونه اسرائیل «جنگ مقدس» را باید هدایت کند (مراجعه شود به ۷: ۱-۲۶؛ ۲۰: ۱-۱۰؛ ۲۱: ۱۰-۱۴؛ ۲۵: ۱۷-۱۹). جنگ مقدس جنگ یهوه بود. این قوانین و رویه های خاص داشت!

۱۷:۲۵ "عمالیق" این گروه ممکن است از نسل از ایسو باشد (مراجعه شود به پیدایش ۳۶: ۱۵-۱۶)، به دلیل تکنیک های سوء استفاده، آنها به عنوان نمادی از شر علیه اسرائیل تبدیل شده اند (مراجعه شود به آیات ۱۸ الی ۱۹؛ ۱۷: ۸ الی ۱۶). آنها گروه کوچکی بودند که در جنوب دریای مرده زندگی می کردند. هم شائول و هم دوود با آنها مبارزه میکردند (مراجعه شود به اول سموئیل ۱۵: ۲؛ ۲۷: ۸).

۱۸:۲۵ "عقب" این اصطلاح (BDB 275) به معنای "دم" است. هنگامی که به عنوان فعل (Piel, KB 274, BDB 275) غیر کامل) استفاده می شود، به معنی حمله (۱) از عقب یا (۲) نگرهبانی پشت است. این فقط در اینجا و در یوشع ۱۰: ۱۹ یافت می شود.

۱۹:۲۵ "این را فراموش مکنید" (در نسخه انگلیسی، "فراموش کنید" نوشته شده است) در آیات ۵ الی ۱۰ از دست دادن یک برادر بدون هیچ نسلی مورد بحث است. در اینجا از دست دادن فرزندان فرمان داده شده است! آنها از خدا ترسیدند (۱۸). آنها به آسیب پذیرترین نقطه اسرائیل حمله کردند؛ آنها باید بمیرند (مراجعه شود به خروج ۱۷: ۱۴؛ اول سموئیل ۱۵: ۲-۴؛ ۳۰: ۱۶-۲۰؛ اول تواریخ ۴: ۴۳)!

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا آیه ۱ برای الهیات مهم است؟
۲. هدف از ازدواج برادرشوهر چیست؟
۳. چرا آیات ۱۱ الی ۱۲ در اسفار پنجگانه اضافه شده اند؟
۴. عمالیق چه کسانی بودند و چرا لعنت می شدند؟

تثنيه ۲۶

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
پیشکشی نخستین میوه و ده یک ۱۱:۲۶ الی ۱۱	آداب نماز و نصایح ۱۱:۲۶ الی ۱۱	پیشکشی درو ۱۱:۲۶ الی ۳ ۲۶:۴ الی ۱۰ الف ۲۶:۱۰ ب الی ۱۱	نخستین میوه ۱۱:۲۶ الی ۳ ۲۶:۴ الی ۱۰ الف ۲۶:۱۰ ب الی ۱۱ ده یک سال سوم
۱۵:۲۶ الی ۱۲ مردم خاص خدا	۱۵:۲۶ الی ۱۲	۱۵:۲۶ الی ۱۲ مردم خدا	۱۵:۲۶ الی ۱۲ پایان گفتمان دوم (۲۶:۱۶ الی ۲۸:۶۸)
۱۹:۲۶ الی ۱۶	۱۹:۲۶ الی ۱۶	۱۹:۲۶ الی ۱۶	۱۶:۲۶ ۱۷:۲۶ الی ۱۹

مطالعه حلقه ۲^۰ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱۱:۲۶ الی ۱۱

^۱ «چون به سرزمینی که یهوه خدایتان به شما به ملکیت می بخشد، داخل شدید و آن را تصرف کرده، در آن ساکن گشتید، آنگاه مقداری از نوبر تمامی محصول زمین را که از سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می دهد برداشت می کنید، در سبیدی بگذارید و به مکانی که یهوه خدایتان برمی گزیند تا نام خود را در آن ساکن سازد، بروید. ^۳ و نزد کاهنی که در آن روزها باشد رفته، به او بگویید: "امروز به یهوه خدایت اعلام می دارم که به آن سرزمین که یهوه برای پدران ما سوگند خورد که به ما بدهد، داخل شده ام." ^۴ آنگاه کاهن سبید را از دست شما گرفته، پیش مذبح یهوه خدایتان بگذارد. ^۵ سپس در حضور یهوه خدای خود اقرار کرده، بگویید: "جَد من آرامی آواره ای بود که با شماری اندک به مصر فرود شده، در آنجا غربت اختیار کرد و به قومی بزرگ و نیرومند و بی شمار بدل گشت. ^۶ اما مصریان با ما بدرفتاری کرده، آزارمان دادند و ما را به بیگاری گرفتند. ^۷ آنگاه نزد یهوه خدای پدران خویش فریاد برآوردیم، و خداوند صدای ما را شنید و مشقت و محنت و مظلومیت ما را دید. ^۸ و خداوند ما را به دست نیرومند و بازوی افراشته، و با اعمال بس مهیب و آیات و معجزات از مصر بیرون آورد ^۹ و به این مکان درآورد، و سرزمینی را که شیر و شهد در آن جاری است به ما بخشید. ^{۱۰} اهان اکنون من نوبر محصول زمینی را که تو ای خداوند به من داده ای، آورده ام." و آن سبید را در حضور یهوه خدای خود بگذارید و یهوه خدایتان را پرستش کنید. ^{۱۱} سپس همراه لایوان و نیز غریبانی که در میان شمایند، به خاطر همه چیزهای نیکویی که یهوه

۲۶: ۱ " چون به سرزمینی داخل شدید " این متن این حقیقت که موسی این کلام را بیان کرد، اسرائیل هنوز در دشتهای مواب در ساحل شرقی اردن بود مستند میسازد.

■ "یهوه، خدایان" به موضوع خاص ۱: ۳ مراجعه شود.

■ " به شما به ملکیت میبخشد " این یک اصطلاح در مورد انتخاب اسرائیل است (مراجعه شود به خروج ۶: ۴، ۸، ۱۵: ۱۷، ۲۳: ۳۰، ۳۲: ۱۳، تثنیه ۱: ۸-۶، ۴: ۳۸، ۴۰: ۵، ۳۱: ۷، ۱۳: ۸، ۱۰-۱: ۹، ۶-۴: ۱۱، ۸-۱۲: ۱۷، ۲۶: ۱، ۹: ۳۲، ۴۹: ۵۲، ۳۴: ۴). زمین (تمام زمین) متعلق به یهوه است (مراجعه شود به خروج ۱۹: ۵؛ لایوان ۲۵: ۲۳). اگر اسرائیل از پیمان یهوه اطاعت نکند، او آنها را دفع خواهد کرد (مراجعه شود به لایوان ۲۶: ۱۴-۳۳؛ تثنیه ۴: ۲۵-۲۸؛ یوشع ۲۳: ۱۴-۱۶)، اما هنوز یهوه رحمت خواهد کرد (مراجعه شود به تثنیه ۴: ۲۹ الی ۳۱: ۳۰-۱، ۱۰).

۲۶: ۲ " آنگاه مقداری از نوبر تمامی محصول زمین را که از سرزمینی که یهوه خدایان به شما می دهد برداشت می کنید " مبلغ دقیق برای ارائه اولین میوه مشخص نشده است (اما می تواند در یک سبد متناسب باشد) (مراجعه شود به آیات ۳ و ۴). این حساب به نظر می رسد رویداد یک بار در دشت مواب باشد، اما این نشان دهنده یک مراسم رسمی برداشت بعدی است (مراجعه شود به خروج ۲۹: ۲۲؛ ۲۳: ۱۶، ۱۹). این تمرین یک روش استعاری برای نشان دادن مالکیت خداوند در کل محصول بود. همان نماد مالکیت در (۱) اولین فرزند نمونه است؛ (۲) ده برابر؛ (۳) سبت؛ (۴) سال سبت؛ و (۵) سال جشن.

■ " مکانی که یهوه خدایان برمی گزیند تا نام خود را در آن ساکن سازد " این اشاره به انتخاب خدا از مکان مقدس مرکزی است که به طور مشخص تاکید بر تثنیه دارد (مراجعه شود به ۱۲: ۵، ۱۱، ۱۴، ۱۸، ۲۱، ۲۶، ۱۴: ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۱۵: ۲۰، ۱۶: ۲، ۶، ۷، ۱۱، ۱۵، ۱۶: ۱۷، ۸، ۱۰، ۱۸: ۶، ۲۶: ۲؛ ۳۱: ۱۱). این در ابتدا در گیلگال، سپس سیچم، سپس شیلوه، سپس میزیه و بعدا، پس از فتح داوود جیوس، اورشلیم (مراجعه شود به دوم سموئیل ۵: ۶-۷؛ اول تواریخ ۱: ۵، ۷) بود. هدف یک پناهگاه مرکزی، اتحاد قبیله ای و مذهبی بود. همچنین این بود که اسرائیل را از حریمهای محلی بَعَل نگه دارد.

۲۶: ۳ " کاهنی که در آن روزها باشد " در ابتدا این به نظر می رسد به خادم ارشد از نسل آرون (مراجعه شود به *The Tyndale OT Commentary*, "Deuteronomy," صفحه ۲۵۴) اشاره دارد، اما متن می گوید که به خانواده های دیگر کشیشهای آرون که به نوبت در محراب مرکزی بشارت میدهند، اشاره میشود.

■ " به او بگویند " همه چیزهایی که در ادامه می بینید، مناجات نامه ای است که توسط کسانی که به طور مطیعانه نوبر میوه های خود را به خیمه ها یا محراب مرکزی می دهند، تکرار میشود.

■ "یهوه خدایت " در MT "خدای شما" است. این تنوع در ضمائر هیچ معنای شناختی نداشت. این یک ایدئولوژی عبری بود که با کسی که از مقام مذهبی صحبت می کرد.

۲۶: ۴ " کاهن سید را از دست شما گرفته، پیش مذبح یهوه خدایان بگذارد " بسیاری آیه ۱۰ را مقایسه و تناقضی را مطرح می کنند. مشکل این است که ما یک حساب دقیق از مراسم نداریم.

۲۶: ۵ "خدای خود" این به یعقوب بزرگ خاندان اشاره می کند، که بعدها اسرائیل نامیده میشود (به معنی ژنرال ۳۲: ۲۸ و موضوع ویژه: اسرائیل در ۱: ۱). این یک بیانیه الهی بود که آنها را به عنوان مردم انتخاب شده خداوند می دانستند. این یک تصدیق اعتقادی بود.

NASB, NRSV,

"سرگردان" TEV, NJB

"در شرف از بین رفتن" NKJV

"بی خانمان" REB

"فراری" JPSOA

این بدان معنی است که "از بین می رود" (BDB 1، KB 2، *Qal* وجه وصفی فعال). گاهی اوقات این اصطلاح در مورد یک حیوان گمشده یا سرگردان استفاده می شود (مراجعه شود به اول سموئیل ۹: ۳؛ ارمیا ۵۰: ۶؛ حزقیال ۳۴: ۴، ۱۶).

■ "آزایی" این به پادان-آرام یا سوریه اشاره دارد (BDB 74)، مراجعه شود به پیدایش ۲۵: ۲۰، ۲۸: ۵، ۳۱: ۲۰، ۲۴). لابان از این منطقه بود که شامل شهر هاران بود (مراجعه شود به پیدایش ۳۱: ۴۰-۴۲). یعقوب چندین سال آنجا زندگی کرد و سپس از لابان فرار کرد.

■ "غربت اختیار کرد" این فعل (*Qal*، KB 184، BDB 157) غیر کامل) بدین معنی است که به عنوان یک تازه وارد یا بیگانه ساکن در محل اقامت قرار دارد (مراجعه شود به پیدایش ۴۷: ۴).

■ "شماری اندک" پیدایش ۴۶: ۲۷ و خروج ۱: ۵ می گویند که آنها در اصل تنها ۷۰ نفر بودند. هنگامی که آنها مصر را ترک کردند، تعدادشان به اندازه ۱/۵۰۰۰۰ تا ۲/۵۰۰۰۰ نفر بود (مراجعه شود به ۱: ۱۰، ۲۰: ۲۲؛ خروج ۱: ۹). این تعداد به تفسیر صحیح عبارت عبری هزار بستگی دارد. "این می تواند به معنی (۱) کلمه ۱۰۰۰ باشد؛ یا (۲) قبیله؛ یا (۳) واحد نظامی (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۳۷). به موضوع خاص ۱: ۱۵ مراجعه کنید.

۲۶: ۷ "نزد بیهوه خدای پدران خویش فریاد برآوردیم، و خداوند صدای ما را شنید و مشقت و محنت و مظلومیت ما را دید" خداوند وعده داده بود و ابراهیم را در این مورد پیش بینی کرد (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۲-۲۱؛ خروج ۳: ۷، ۹).

■ "بیهوه خدای پدران خویش" این خدای پدرسالار، ال شدایی (*El Shaddai*) (مراجعه شود به خروج ۶: ۲-۹)، با بیهوه، که با موسی مواجه شد را شناسایی میکند (مراجعه شود به خروج ۳: ۱۴). موضوع خاص: نام خداوند در ۱: ۳ را ببینید.

■ "دست نیرومند و بازوی افراشته" این در زبان انسانی قدرت و پیروزی بیان شده است. به آیه ۴: ۳۴ توجه کنید. همچنین ممکن است این اصطلاح به طور خاص انتخاب شده باشد، زیرا در اغلب موارد در ادبیات و هنر مصر برای قدرت فرعون استفاده می شود.

■ "با اعمال بس مهیب و آیات و معجزات" این مربوط به بیماری طاعون در مصر است (مثلاً ۴: ۳۴؛ ۶: ۲۲؛ ۷: ۱۹؛ ۱۱: ۳؛ ۲۶: ۸؛ ۲۹: ۲؛ ۳۴: ۱۱).

۲۶: ۹ "و سرزمینی را که شیر و شهد در آن جاری است" این یک توضیح فیزیکی و تعیین قانونی برای فلسطین در اسناد آشوری بود. خداوند ارث زیبایی را (به عنوان مثال، کنعان یا فلسطین، ۳: ۶، ۱۱: ۹، ۲۶: ۹، ۲۷: ۳، ۳۱: ۲۰) به آنها داد.

۲۶: ۱۰ "تو ای خداوند به من داده ای" این یک دیدگاه واقعی مذهبی در زندگی را نشان می دهد (مراجعه شود به آیه ۲: ۸؛ ۱۱-۲۰). این آیه به این معنی است که یک فصل رشد محصول گذشته یا آنچه که اسرائیلی ها محصول رشد یافته را وقف کردند.

■ "پرستش کنید" این به معنای واقعی کلمه "سجده" (*Hishtapael*، KB 295، BDB 1005) کامل) است.

۲۶: ۱۱ "به خاطر همه چیزهای نیکویی که بیهوه خدایان به شما و به خاندانتان بخشیده است، شادی کنید" به عنصر جشنواره در ارتباطات خدا با مردم عهدش (و دیگران که با آنها زندگی می کنند، یعنی بیگانگان) توجه کنید. عبادت باید شاد باشد! احترام را نمی توان به عنوان سکوت و غم و اندوه تعریف کرد! پس از آن، ربی ها از این آیه برای اشاره به شادی در مورد دادن قانون (مراجعه شود به آیه ۱۴) استفاده کردند.

NASB (به روز شده): ۲۶: ۱۲ الی ۱۵

۱۲ «در سال سوم که سال دهیک است، چون از پرداخت دهیک محصول خود فارغ شده، آن را به لایوان و غریبان و یتیمان و بیوه زنان دادید تا در اندرون شهرهای شما بخورند و سیر شوند،^{۱۳} آنگاه در پیشگاه بیهوه خدایان چنین بگویید: "بنا بر تمامی فرامینی که به من امر فرمودی، موقوفات را از خانه خویش به در کردم، و آنها را به لایوان و غریبان و یتیمان و بیوه زنان دادم. از فرمانهای تو سر نیچیده، هیچ یک از آنها را فراموش نکردم. ^{۱۴} به هنگام سوگواری خود از آن نخوردم، و آنگاه که نجس بودم از آن برنگرفتم، و چیزی از آن به مردگان وقف نکردم. بلکه کلام بیهوه خدایم را اطاعت کردم، و مطابق هر آنچه به من فرمان دادی به عمل آوردم. ^{۱۵} از مسکن مقدس خود، از آسمان، بنگر و قوم خود اسرائیل و زمینی را که بنا بر سوگند خود برای پدران ما به ما بخشیدی برکت عطا فرما، همان سرزمین را که شیر و شهد در آن جاری است."»

۲۶: ۱۲ "دهیک" به موضوع خاص زیر توجه کنید.

موضوع خاص: ده یک در قانون موسی

SPECIAL TOPIC: TITHES IN THE MOSAIC LEGISLATION

A. منابع کتاب مقدس

برای کاهنان و محراب مرکزی	برای لاویان محلی	برای فقرا محلی
۱. لاویان ۲۷: ۳۰ الی ۳۲		
۲. تثنیه ۱۲: ۶ الی ۱۱، ۱۷	تثنیه ۱۲: ۱۲	
۳. تثنیه ۱۴: ۲۲ الی ۲۶	تثنیه ۱۴: ۲۷	تثنیه ۱۴: ۲۸ الی ۲۹
۴.		تثنیه ۲۶: ۱۲ الی ۱۵
۵. اعداد ۱۸: ۲۱ الی ۲۴	اعداد ۱۸: ۲۵ الی ۲۹ (لاویان باید ده یک از سهم ده یک خود را به محراب مرکزی بدهند)	اعداد ۱۸: ۲۱ الی ۲۹
۶.	نحمیا ۱۰: ۳۷، ۳۸	نحمیا ۱۲: ۴۴
۷. ملاکی ۳: ۸، ۱۹		

B. نمونه هایی از ده یک قبل از قانون موسی

C. دهیک های اسرائیل برای حمایت از محراب مرکزی استفاده می شدند، اما در هر سه سال ده یک ملی به طور انحصاری به فقرا محلی داده می شد.

■ "در سال سوم" این اشاره به "ده یک فقرا" دارد که به صورت محلی (مراجعه شود به ۱۴: ۲۸-۲۹) به طور مستقیم اجرا می شود، اما در محراب مرکزی تأیید شده است (مراجعه شود به آیه ۱۳).

۱۳: ۲۶ "موقوفات" (در نسخه انگلیسی "سهم مقدس" نوشته شده است) سهم ده یک متعلق به خداوند و بنابراین مقدس بود (مراجعه شود به لاویان ۲۷: ۳۰).

۱۴: ۲۶ "به هنگام سوگواری" برخی از آیین های عزاداری بومی بودند. این واژه عبری با بت پرستی همراه است (BDB 19)، مراجعه شود به هوشع ۹: ۴ و ارمیا ۱۶: ۵ الی ۷) که شامل برخی از این آداب و رسوم بومی محلی است. بسیاری از محققان معتقدند تمام آداب ذکر شده در آیه ۱۴ مربوط به شیوه های عبادت سالانه کنعانیان است.

■ "آنگاه که نجس بودم" انجیل اورشلیم این را اینگونه ترجمه می کند: "من هیچ چیز نابکار نیاورده ام؛" Septuagint "برای یک هدف خالص" (مراجعه شود به حجی ۲: ۱۲)، اما MT به شهادت فردی وقف کننده اشاره دارد.

■ "چیزی از آن به مردگان وقف نکردم" لامسا در یک پاورقی به «پشیتاتا» که به زبان انگلیسی ترجمه شده است عبارت «پس از مراسم تشییع جنازه به خویشاوندان خویش نمی پردازد» را اضافه دارد، اما در متن، احتمالاً به شیوه های عبادت اقوام بت پرست اشاره دارد.

■ "اطاعت کردم، به عمل آوردم" فرد وقف کننده، اطاعت و پیروی خود را (هر دو فعل *Qal* کامل) نسبت به قانون یهوه از طریق موسی ("فرمانده" BDB 845، KB 1010، *Piel* کامل) نشان می دهد.

۱۵: ۲۶ این توصیف یهوه در شرایط متعالی است (مراجعه شود به ۴: ۳۶؛ اول پادشاهان ۸: ۲۷ الی ۳۰؛ اشعیا ۶۶: ۱). او در بهشت باقی ماند. او فرشته ای را فرستاد تا مردمش را رهبری کند (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۲۰، ۲۳: ۳۲؛ ۳۴: ۳۳؛ ۲). فرد باید میان قداست خدا (تعالی) و حضور محبت آمیز او تعادل برقرار نماید. افعال "نگاه کردن" (BDB 1054، KB 1645، *Hifil* امری) و "برکت دادن" (BDB 138، KB 159، *Piel* امری)، الزامات و درخواستها هستند.

NASB (به روز شده): ۲۶: ۱۶ الی ۱۹

۱۶ «امروز یهوه خدایتان به شما فرمان می‌دهد که این فرایض و قوانین را به جای آورید. پس به هوش باشید تا آنها را به تمامی دل و تمامی جان خود به جا آورید. ۱۷ شما امروز اعلام کردید که یهوه خدای شماست، و اینکه در راههای او گام خواهید زد و فرایض و فرامین او را به جای آورده، صدای او را خواهید شنید. ۱۸ و خداوند امروز اعلام می‌کند که شما قومی هستید که گنج اوست، چنانکه به شما وعده فرمود، و اینکه باید از همه فرمانهای او اطاعت کنید، ۱۹ و اینکه شما را در ستایش و شهرت و شکوه از تمامی قومهایی که آفریده است برتر خواهد ساخت، و همان‌گونه که وعده داده است، برای یهوه خدای خویش قومی مقدس خواهید بود.»

۱۶: ۲۶ این یک نتیجه‌گیری خلاصه و تعهد (یعنی تصویب) به قوانین خاص فصل ۱۲-۲۶ است. این تصدیق پیمان باید توسط هر نسل جدید، به صورت جداگانه تکرار شود.

■ "این فرایض و قوانین" به موضوع خاص: اصطلاحات برای مکاشفه یهوه در ۴: ۱ مراجعه کنید.

■ "به هوش باشید تا آنها را... به جا آورید" اطاعت مهم و حیاتی است.

■ "به تمامی دل و تمامی جان خود" اطاعت به تنهایی کافی نبود. این باید از میل به احترام، عشق، و خدمت به یهوه (مراجعه شود به ۴: ۲۹؛ ۶: ۵؛ ۱۰: ۱۲) ناشی می‌شود.

۱۷: ۲۶

"اعلام کرد"	NASB
"اظهار کرد"	NKJV
"حاصل کرد"	NRSV, NJB
"تأیید کرد"	TEV

این یک اصطلاح عبری نادر است (KB 65, BDB 55) در ساقه *Hiphil*، فقط در اینجا در آیه ۱۷ و آیه ۱۸ استفاده می‌شود. عبادت کننده اطاعت و وفاداری خود را به یهوه اعلام کرد یهوه هم به بندگان منتخب خود و دعوت آنان که به افراد منحصر به فرد او (یعنی عهد) باشند به طور متقابل اعلام کرد.

۱۸: ۲۶

"یک گنج"	NASB
"مردم خاص او"	NKJV
"مردم ارزشمند او"	NRSV
"مردم خودش"	TEV, NIB

این نیز یک اصطلاح عبری نادر است (BDB 688)، مراجعه شود به خروج ۱۹: ۵؛ تثنیه ۷: ۶؛ ۱۴: ۲؛ مزامیر ۱۳۵: ۴).

از آنجا که خط مقدم این فصل به طور خاص به نام رویداد کوه سینا / حوریب ذکر شده، پس از آن برخی از دانشمندان مدرن تاریخی بودن این رویداد را رد می‌کنند. با این حال، استفاده نادرست از این اصطلاح، هم در خروج ۱۹: ۵ و هم تثنیه (مراجعه شود به ۷: ۶، ۱۴: ۲ و در اینجا) استفاده از آن نشان می‌دهد که اشاره به این رویداد است!

این اعتقاد، خلقت را نیز ذکر نکرده است. آیا پس از آن نیز باید به عنوان یک رویداد تاریخی رد شود؟

۱۹: ۲۶ "از تمامی قومهایی که آفریده است برتر خواهد ساخت" این در ۲۸: ۱، ۱۳ تکرار شده است، اما به فاجعه ارمیا ۱۳: ۱۱ و ۲۳-۲۶ توجه کنید! NIDOTTE، جلد ۱، صفحه ۱۰۳۵، این آیه را نیز به عنوان تعهد اسرائیل نسبت به تجلیل از یهوه به جهان می‌بیند! بنابراین، این یک آیه "کمیسون بزرگ" است! اسرائیل یک وظیفه "بشارتی" داشت (مراجعه شود به ارمیا ۳: ۱۷؛ ۴: ۲؛ ۱۲: ۱۴-۱۷؛ ۱۶: ۱۹؛ ۳۳: ۹). موضوع خاص را در ۴: ۶ ببینید!

■ "قومی مقدس" این به معنای واقعی کلمه "مقدس" است (BDB 872)، که به معنی "جدا کردن برای استفاده خدا" است.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. اولین میوه مربوط به ده یک چگونه است؟ چند تا ده یک در آنجا بود؟
۲. چرا آیه ۵ بسیار مهم است؟
۳. پیشینه تاریخی آیات ۱۴ به بعد را توضیح دهید.
۴. چرا و چگونه یهودیان انتخاب شدند؟

تثنيه ۲۷

تقسيم بندى پاراگرافهاى ترجمه هاى مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
قانون نوشته شده بر سنگ	مراسم شبيم	قوانين خدا بر روى سنگ نوشته شدند	نگارش قوانين و مراسم دينى
۸: ۱ الی ۲۷	۸: ۱ الی ۲۷	۸: ۱ الی ۲۷	۳: ۱ الی ۲۷ ۸: ۴ الی ۲۷
۱۰: ۹ الی ۲۷	۱۰: ۹ الی ۲۷	۱۰: ۹ الی ۲۷	۱۰: ۹ الی ۲۷
نفرينهاى گفته شده از كوه ابال		نفرينها و نافرمانى	
۱۳: ۱۱ الی ۲۷	۱۴: ۱۱ الی ۲۷	۱۴: ۱۱ الی ۲۷	۱۴: ۱۱ الی ۲۷
۲۶: ۱۴ الی ۲۷			
	۱۵: ۲۷	۱۵: ۲۷	۱۵: ۲۷
	۱۶: ۲۷	۱۶: ۲۷	۱۶: ۲۷
	۱۷: ۲۷	۱۷: ۲۷	۱۷: ۲۷
	۱۸: ۲۷	۱۸: ۲۷	۱۸: ۲۷
	۱۹: ۲۷	۱۹: ۲۷	۱۹: ۲۷
	۲۰: ۲۷	۲۰: ۲۷	۲۰: ۲۷
	۲۱: ۲۷	۲۱: ۲۷	۲۱: ۲۷
	۲۲: ۲۷	۲۲: ۲۷	۲۲: ۲۷
	۲۳: ۲۷	۲۳: ۲۷	۲۳: ۲۷
	۲۴: ۲۷	۲۴: ۲۷	۲۴: ۲۷
	۲۵: ۲۷	۲۵: ۲۷	۲۵: ۲۷
	۲۶: ۲۷	۲۶: ۲۷	۲۶: ۲۷

مطالعه حلقه^{۳۶} سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غیره

- A. موسی به صورت شخص سوم ذکر شده است (آیه ۱). آیا این یک تنوع ادبی یا مبتنی بر ادبیات کاتب (معاصر یا بعدا) است؟ محققین مدرن باید اعتراف کنند که ساختار و روند تشکیل کتب عهد عتیق برای ما ناشناخته هستند.
- به نظر می رسد مدرک متنی برای ویرایشگر (معاصر یا بعدا) وجود دارد. بعضی مثالها در تشبیه این ویرایشگر یا صدای سوم (راوی) ۱: ۵-۱ هستند؛ ۲: ۱۰-۱۲، ۲۰-۲۳؛ ۳: ۹، ۱۱، ۱۳، ۱۴؛ ۴: ۴۱-۵؛ الف: ۱۰؛ ۷-۹؛ ۲۷؛ الف: ۱۱؛ الف: ۹، ۱۱؛ ۲۸؛ ۶۹؛ ۲۹؛ ۱؛ ۳۱؛ ۳؛ الف: ۷، ۹-۱۰؛ الف: ۱۴، الف: ۱۴؛ الف: ۱۶؛ الف: ۲۲-۲۳؛ الف: ۲۴-۲۵، ۳۰؛ ۳۲؛ ۴۴-۴۵؛ ۴۸؛ ۳۳؛ ۱؛ ۳۴؛ الف: ۱-۴؛ الف: ۵-۱۲ (نگاه کنید به *An Introduction to the Old Testament* اثر Raymond B. Dillard and Fremper Longman III، صفحه ۱۰۰).
- B. مراسم اولیه پیمان در شهر شبیم، به نظر می رسد با تاریخی که برای حمایت از محراب مرکزی در اورشلیم تعیین شده، متناسب نباشد. بخش عمده‌ای از اسفار پنجگانه با روزگار موسی هم عصر هستند. واضح است که ویراستاران در شکل‌گیری آن نقش داشته‌اند (یک مثال واضح اعداد ۱۲: ۳ است).
- C. یک همسویی ادبی آشکار بین تشبیه ۱۱: ۲۶-۳۲ و تشبیه ۲۷ وجود دارد. این مراسم تجدید عهدنامه ساختار ادبی را تشکیل می دهد که تشبیه را به قانون و روایت تقسیم می کند و خطبه‌های مختلف موسی را شناسایی می کند.
- D. این فصل، یک معاهده ملکیتی سلطنتی را مطابق الگوهای معاهدات هیتی (یعنی تشبیه به عنوان یک کل و یوشع ۲۴) توصیف می کند. عبال، بالاترین نقطه در مرکز سرزمین کنعان، به صورت نمادین انتقال سرزمین به اسرائیل را نشان می دهد. با این حال، برای حفظ حقوق و امتیازات شغلی، اطاعت و وفاداری به عهد و پیمان یهوه مورد نیاز است.
- E. تاریخ طوفانی اسرائیل را می توان از طریق لنز تشبیه ۲۷-۲۹ مشاهده کرد. پیروی از معاهدات مودت، قضاوت یهوه را به دست آورد. او باید یک چراغ از جامعه شاد و پر بار (برادران پارسا) باشد، اما گردباد مهلک یهوه را به دست آورد! وعده‌های یهوه تنها در مورد توبه، اعتقاد، و اطاعت، و وعده‌های پیمان قابل استفاده است. انتخاب فرمانبرداری را جایگزین نمی کند (مراجعه شود به غلاطیان ۳).

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۲۷: ۱ الی ۸

آنگاه موسی و مشایخ اسرائیل به قوم فرمان داده، گفتند: «تمامی فرمانهایی را که من امروز به شما امر می فرمایم، به جای آورید. ^۲ روزی که از اردن به سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می دهد عبور کنید، سنگهایی بزرگ برای خود بر پا دارید و آنها را با گچ پیوشانید. ^۳ بر آنها تمامی کلمات این شریعت را بنویسید، آن هنگام که عبور می کنید تا به سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می دهد داخل شوید، سرزمینی که شیر و شهد در آن جاری است، همان گونه که یهوه خدای پدرانتان به شما وعده داده است. ^۴ چون از اردن عبور کردید، این سنگها را که امروز درباره آنها به شما فرمان می دهم، در کوه عیبال بر پا کنید و آنها را با گچ پیوشانید. ^۵ آنجا مذبحی برای یهوه خدای خویش بسازید، مذبحی از سنگ که هیچ ابزار آهنی بر آن به کار برده نشده باشد. ^۶ مذبح یهوه خدای خویش را از سنگهای نتراشیده بسازید، و قربانیهای تمام سوز بر آن به یهوه خدایتان تقدیم کنید. ^۷ و قربانیهای رفاقت ذبح کرده، در آنجا بخورید و در حضور یهوه خدای خود شادی کنید. ^۸ پس تمامی کلمات این شریعت را بر آن سنگها به خط خوانا بنویسید.»

۲۷: ۱ " و مشایخ اسرائیل " موسی می دانست که به زودی مردم به سرزمین موعود می آیند و نمی توانند به آنجا برسند (مراجعه شود به اعداد ۲۰: ۱۲؛ ۲۷: ۱۴-۱۵؛ تشبیه ۳: ۲۶-۲۷). او در تلاش بود تا گروه رهبری قبیله ای را اداره کند.

■ "تمامی فرمانها... را به جای آورید" این یک موضوع تکراری است (مراجعه شود به آیه ۱۰) و شرط برای اسرائیل تا در سرزمین بماند.

۲۷: ۲ " روزی که از اردن به سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می دهد عبور کنید، سنگهایی بزرگ برای خود بر پا دارید " سه مجموعه سنگ وجود داشت:

۱. در گیلگال (آیات ۱ الی ۳، به استثنای یوشع ۴)
۲. در شیچم (مراجعه شود به آیات ۴-۸)
۳. پس از فتح و تقسیم زمین، قانون خدا بر روی یک سنگ بزرگ و بر روی یک کتاب / لوح نوشته شده بود (BDB 706، مراجعه شود به یوشع ۲۴: ۲۶-۲۷)

ممکن است که عبارت "در روز" را بتوان به عنوان "زمانی" درک کرد، به این معنی که هر دو اشاره به شیچم دارند.

دقیقا چیزی که بر روی سنگ نوشته شده، بحث شده است. آنها سنگهای بزرگی بودند تا بتوانند مقدار قابل توجهی متن را نگه دارند. بسیاری معتقدند که تثنیه ۱۲-۲۶ یا ۲۷-۲۸ یا ۵: ۸-۲۱ یا حتی ۲۰: ۲۲-۲۳: ۳۳ خروج است.

■ "آنها را با گچ بپوشانید" این فعل (Qal, KB 1319, BDB 966) تنها در عهد عتیق در آیات ۲ و ۴ یافت میشود. این یک روش مصری برای آماده سازی برای نوشتن بود. این یک راه نوشتن برای طولانی و قابل مشاهده ماندن نوشته بود. دلیل نوشتن قانون این بود که هر کس بتواند آن را برای خود بخواند (مراجعه شود به آیه ۸).

۳:۲۷ "بر آنها بنویسید" چندین ارجاع اسفار پنجگانه وجود دارد که نوشته موسی را ذکر می کند:

۱. خروج - ۱۷: ۱۴؛ ۲۴: ۴؛ ۳۴: ۲۷، ۲۸

۲. اعداد - ۳۳: ۲

۳. تثنیه - ۲۷: ۳، ۲۸: ۵۸؛ ۲۹: ۲۱؛ ۳۰: ۱۰؛ ۳۱: ۹، ۲۲، ۲۴-۲۶

■ "همان گونه که بیهوه خدای پدرانان به شما وعده داده است" (مراجعه شود به آیه ۱۲) سیچم [کوه گریزیم] جایی است که ابراهیم (مراجعه شود به پیدایش ۱۲: ۶-۹) و یعقوب (مراجعه شود به پیدایش ۳۳: ۱۸-۲۰) محراب ها را بنا نهاده اند. این نشان دهنده تحقق وعده های پیشین خدا برای آنها بود.

۴:۲۷ "کوه عیبال" دو کوه (یعنی به ارتفاع ۳۰۸۰ فوت) در دو طرف شهر شیچم (یعنی تیغه شانه) وجود داشتند. این یکی از آنها بود. شیچم اولین مکان بود که ابراهیم قبلا یک محراب را ساخت (مراجعه شود به پیدایش ۱۲: ۶-۷).

۵:۲۷ "هیچ ابزار آهنی بر آن به کار برده نشده باشد" این احتمالا مربوط به ساختار محراب کنعانیها می باشد (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۲۴-۲۵). خداوند میخواست محراب او از محراب کنعانیها متمایز باشد (به عنوان مثال، برش سنگ، آیه ۶) متفاوت باشد. این داستان یوشع ۸: ۳۰-۳۵ را نشان می دهد.

۶:۲۷ "قربانیهای تمام سوز" یک قربانی سوخته، قربانی است که کاملا مصرف می شود (به عنوان مثال، به طور کامل به بیهوه داده میشود، لاویان ۱: ۷-۱).

۷:۲۷ "قربانیهای رفاقت" این قسمت تقریبا بر روی محراب سوزانده می شود، بخشی به کشیشان داده می شود، بخشی از پیشنهاد دهنده برای یک وعده غذایی مشترک (به لاویان ۳: ۱، ۷) داده می شود.

■ "شادی کنید" این یک موضوع در تثنیه است (Qal, KB 1333, BDB 970) کامل، مراجعه شود به ۱۲: ۷، ۱۲، ۱۸؛ ۱۴: ۲۶؛ ۱۶: ۱۱، ۱۴؛ ۲۶: ۱۱؛ ۲۷: ۷).

۸:۲۷

NASB "بسیار متمایز"

NKJV "خیلی صاف"

NRSV "خیلی واضح"

TEV "به وضوح بنویسید"

NJB "با دقت"

این ترجمه انگلیسی شامل دو اصطلاح عبری مطلق نامحدود است:

۱. Piel, KB 106, BDB 91

۲. Hiphil, KB 408, BDB 405

این می گوید که این کلمات، هر کدام آنها، مهم هستند.

NASB (به روز شده): ۲۷: ۹ الی ۱۰

۹ سپس موسی و لاویان کاهن به تمامی قوم اسرائیل گفتند: «ای اسرائیل خاموش باش و بشنو! تو امروز قوم بیهوه خدای خود شدی. پس صدای بیهوه خدای خود را بشنو و فرمانها و فرایض او را که من امروز به تو امر می فرمایم، به جای آور.»

۲۷:۹ الی ۱۰ در این آیات موسی و کاهنان با همه اسرائیل صحبت کردند. به مردم دستور داده شد که آرام باشند (BDB 698, KB 756, *Hiphil* امری) و گوش دهند (BDB 1033, KB 1570, *Qal* امری) با نگرش اطاعت (مراجعه شود به ۱۰).

۲۷:۹ "امروز قوم... شدی" مباحثات زیادی وجود دارند مبنی بر اینکه دقیقا چه زمانی پیمان آغاز می شود:

۱. در اسرائیل مصر، خروج را ترک کنید. ۶: ۶-۷

۲. در کوه سینا / حوریب، تنبیه ۴: ۲۰؛ خروج ۱۹: ۵-۶

۳. در دشت های موآب، آیه ۹: ۲۸؛ ۱

۴. در عبور از اردن، یوشع ۴: ۱۹-۲۴

۵. در گیلگال (اردوگاه اول)

۶. در شیچم (تجدید پیمان)، یوشع ۸: ۳۰-۳۵

NASB (به روز شده): ۲۷: ۱۱ الی ۱۴

۱۱ در آن روز موسی قوم را چنین حکم فرمود: ^{۱۲} «چون از اردن عبور کردید، این قبیله‌ها بر فراز کوه جریزیم بایستند تا قوم را برکت دهند: شمعون، لاوی، یهودا، یساکار، یوسف و بنیامین. ^{۱۳} و این قبیله‌ها نیز بر فراز کوه عیبال بایستند تا لعنت کنند: رثوبین، جاد، آشیر، زبولون، دان و نفتالی. ^{۱۴} آنگاه لاویان به صدای بلند تمامی بنی اسرائیل را خطاب کرده، بگویند:

۲۷: ۱۱ این آیه بخش مربوط به لعنت و برکت را آغاز می کند. نعمات به طور خاص ذکر نشده اند. در این فصل، بلکه در فصل ۲۸.

۲۷: ۱۲ الی ۱۳ نیمی از قبایل اسرائیل در کوهستان جریزیم (از نعمات سخن گفتن، مراجعه شود به ۲۸: ۱-۱۴) خواهند بود نیمی دیگر بر روی کوه عیبال (از لعنت سخن گفتن، مراجعه شود به ۲۸: ۱۵-۶۸)، گریزیم، کوه جنوبی، عیبال شمالی است. کشیش ها بین دو کوه با صندوق پیمان ایستادند (مراجعه شود به یوشع ۸: ۳۰، ۳۵).

■ "یوسف" به تقسیم یوسف به افرایم و منسی که هنوز ثبت نشده است توجه داشته باشید (مراجعه شود به پیدایش ۴۹: ۲۲-۲۶؛ خروج ۱: ۵؛ تنبیه ۳۳: ۱۳-۱۷).

۲۷: ۱۴ "لاویان" این باید به نگهبانان صندوق پیمان اشاره کند. همه کاهنان لاوی بودند، اما همه لاویان کاهن نبودند. بدیهی است که برخی از لاویان (به عنوان مثال، از قبیله لاوی، آیه ۱۲) بر روی کوه بودند (مراجعه شود به ۱۲).

NASB (به روز شده): ۲۷: ۱۵

۱۵ "ملعون باد آن که تمثال تراشیده یا بت ریخته شده از کار دست صنعتگر را که خداوند از آن کراهت دارد، بسازد، و آن را پنهان دارد." و قوم جملگی بگویند: "آمین."

۲۷: ۱۵ الی ۲۶ "ملعون باد" لعنت "کلمه‌ای است به معنی "لعنت شده توسط یهوه" (BDB 76). دوازده لعنت وجود دارند (اصطلاح ۳۹ بار در تنبیه ۲۷-۲۹ استفاده شده است). همه آنها در قالب *Qal* مجهول هستند (مراجعه شود به ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶؛ همچنین مراجعه کنید به ۲۸: ۱۶-۱۹). اولن، لعنت علیه بت پرستی است (مراجعه شود به تنبیه ۴: ۱۵ الی ۱۸؛ ۵: ۸-۹؛ خروج ۲۰: ۳ الی ۴؛ ۲۳: ۳۴؛ ۱۷). بسیاری از قوانین موسی را می توان در مقایسه با جامعه کنعانی مشاهده کرد.

۲۷: ۱۵ "آن را پنهان دارد" فعل (*Qal*, KB 1321, BDB 962) کامل است، مراجعه شود به ۲۴). معمولا در مورد فعالیتها و کارهای بد استفاده می شود.

■ "آمین" این فرمول الهیات مکرر نشانگر پذیرش قوانین توسط مردم است (مراجعه شود به آیات ۱۵ الی ۲۶). توجه داشته باشید که مفهوم یهودی مشارکتی و گروهی است.

موضوع خاص: آمین

SPECIAL TOPIC: AMEN

I. عهد عتیق

- A. اصطلاح آمین در زبان عبری برای حقیقت (*emeth*) یا راستی (*emunah, emun*) و ایمان یا باوفا بودن استفاده میشود.
- B. ریشه یابی این واژه دلالت بر ثبات فیزیکی فرد دارد. مخالف آن فردی است که ثبات ندارد، می لغزد (مراجعه شود به مزمور ۳۵: ۶، ۴۰: ۲، ۷۳: ۱۸، ارمیا ۲۳: ۱۲) یا تکان می خورد (مراجعه شود به مزمور ۷۳: ۲). از این کاربرد مفهومی مفهوم استعاره‌ای برای وفاداری، قابل اعتماد بودن، صداقت و قابل اتکا بودن مشتق می‌شود (مراجعه شود به عبرانیان ۲: ۴).
- C. کاربردهای خاص (موضوع خاص: ایمان/اعتماد/وفاداری در عهد عتیق را مطالعه کنید.)
۱. ستون، مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۸: ۱۶ (اول تیموتائوس ۳: ۱۵)
 ۲. تضمین، مراجعه شود به خروج ۱۷: ۱۲
 ۳. ثبات، مراجعه شود به خروج ۱۷: ۱۲
 ۴. پایداری، مراجعه شود به اشعیا ۳۳: ۶
 ۵. راستی، مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۰: ۶، ۱۷: ۲۴، ۲۲: ۱۶، امثال ۱۲: ۲۲
 ۶. محکم، مراجعه شود به دوم تواریخ ۲۰: ۲۰، اشعیا ۷: ۹
 ۷. قابل اعتماد (تورات)، مراجعه شود به مزمور ۱۱۹: ۴۳ و ۱۴۲ و ۱۵۱ و ۱۶۰
- D. در عهد عتیق دو کلمه عبری دیگر برای ایمان فعال/جدی استفاده شده است
۱. *Bathach* (BDB 105)
 ۲. *yra* (BDB 431)، ترس، احترام، پرستش (مراجعه شود به پیدایش ۱۲: ۲۲)
- E. از مفهوم اعتماد یا قابل اعتماد بودن مفهوم خاصی مشتق شد که برای تأیید صحت یا قابل اعتماد بودن اظهارات دیگری به کار می‌رفت (مراجعه شود به اعداد ۵: ۲۲، تثنیه ۲۷: ۱۵ الی ۲۶، اول پادشاهان ۱: ۳۶، اول تواریخ ۱۶: ۳۶، نحما ۵: ۱۳، ۸: ۶، مزمور ۴۱: ۱۳، ۷۲: ۱۹، ۸۹: ۵۲، ۱۰۶: ۴۸، ارمیا ۱۱: ۵، ۲۸: ۶)
- F. کلید الهیاتی این اصطلاح وفاداری انسان نیست، بلکه یهوه است (مراجعه شود به کتاب خروج ۳۴: ۶، کتاب تثنیه ۳۲: ۴، مزمور ۱۰۸: ۴، ۱۱۵: ۱، ۱۱۷: ۲، ۱۳۸: ۲). تنها امید انسان سقوط کرده ترحم، وفاداری، پیمان وفاداری یهوه و قول او است. آنها که یهوه را می‌شناسند باید مانند او باشند (مراجعه شود به حبقوق ۲: ۴). انجیل تاریخ و ثبت بازیابی تصویر خدا (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷) در نوع بشر است. رستگاری توانایی نوع بشر را برای اینکه رابطه صمیمانه با خدا داشته باشد، احیا می‌کند. به این دلیل است که ما خلق شده ایم.

II. عهد جدید

- A. استفاده کلمه "آمین" در عهد جدید برای کلام پایانی و تأیید اظهارات قابل اعتماد متداول است (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۴: ۱۶، مکاشفه ۱: ۷، ۵: ۱۴، ۷: ۱۲).
- B. استفاده از این اصطلاح برای پایان بخشیدن به دعا در عهد جدید مرسوم است (مراجعه شود به رومیان ۱: ۲۵، ۹: ۵، ۱۱: ۳۶، ۱۶: ۲۷، غلاطیان ۱: ۵، ۶: ۱۸، افسسیان ۳: ۲۱، فیلیپیان ۴: ۲۰، دوم تسالونیکیان ۳: ۱۸، اول تیموتائوس ۱: ۱۷، ۶: ۱۶، دوم تیموتائوس ۴: ۱۸).
- C. عیسی تنها کسی بود که از این اصطلاح (به صورت دوبار تکرار در انجیل یوحنا ۲۵ مرتبه، انجیل یوحنا ۱: ۵۱، ۳: ۳ و ۵ و ۱۱، و غیره) برای معرفی بیانات مهم استفاده می‌کرد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴: ۲۴، ۱۲: ۳۷، ۱۸: ۱۷ و ۲۹، ۲۱: ۳۲، ۲۳: ۴۳).
- D. به عنوان عنوانی برای عیسی در مکاشفه ۳: ۱۴ استفاده شده است (همچنین به دوم قرنتیان ۱: ۲۰، و احتمالاً عنوان یهوه در اشعیا ۶۵: ۱۶ توجه کنید).
- E. مفهوم وفاداری، ایمان، قابل اعتماد یا اعتماد در یونانی با اصطلاح *pistos* یا *pistis* بیان می‌شود که در انگلیسی *faith, trust, believe* ترجمه می‌گردد.

NASB (به روز شده): ۲۷: ۱۶

۱۶ «ملعون باد آن که بر پدر و مادر خود بی حرمتی روا دارد.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۱۶:۲۷ "بی حرمتی" برای کوچک کردن یا تحقیر کردن (Hiphil, KB 1101, BDB 885 II) وجه وصفی). این مخالف کلمه عبری "افتخار" است (BDB 457). مراجعه شود به ۱۶:۵؛ خروج ۲۰:۱۲). این ممکن است به طور خاص به کودکی که والدین خود را لعنت میکنند، اشاره دارد (مراجعه شود به خروج ۲۱:۱۷؛ لایوان ۲۰:۹)، اما این اصطلاح به معنای عدم احترام و افتخار است که می تواند نافرمانی باشد. دستورالعمل مذهبی از طریق والدین به دست می آید (مراجعه شود به ۴:۹، ۱۰، ۲۰-۲۵؛ ۶:۷؛ ۱۱:۱۱؛ ۱۹:۳۲؛ ۴۶:۶). رد پدر و مادر منجر به ایمان ناقص میشود!

NASB (به روز شده): ۱۷:۲۷

۱۷ «ملعون باد آن که مرز میان زمین خود و زمین همسایه را تغییر دهد.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۱۷:۲۷ "مرز میان زمین خود و زمین همسایه را تغییر دهد" این جدی بود زیرا این امر به دزدیده شدن ارثیه زمین خدا که از طریق یوشع داده شده بود منجر میشود (مراجعه شود به یوشع ۱۲ الی ۱۹؛ تثنیه ۱۹:۱۴؛ یعقوب ۲۴:۲؛ امثال ۲۲:۲۸؛ ۲۳:۱۰؛ هوشع ۵:۱۰).

NASB (به روز شده): ۱۸:۲۷

۱۸ «ملعون باد آن که ناپینا را از راه منحرف سازد.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۱۸:۲۷ "ناپینا در راه" این ممکن است یک استعاره عبری برای کسی باشد که به کسی در زمینه ای مشغول به کار است و در آن کار تخصص ندارد مشاوره بدی ارائه بدهد. به خاطر ویژگی های مهربانی تثنیه، من فکر می کنم این ممکن است به سادگی می گوید که از معلولان استفاده نکن (مراجعه شود به لایوان ۱۹:۱۴).

NASB (به روز شده): ۱۹:۲۷

۱۹ «ملعون باد آن که حق غریب و یتیم و بیوه زن را پایمال کند.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۱۹:۲۷ این با ۱۷:۲۴ همسو است و هیچ جانبداری یا رشوه ای را در ۱۷:۱؛ ۱۷:۱۰؛ ۱۷:۱۶؛ ۱۹ نمی پذیرد. فعل "تحریف" (KB 692, BDB 639). Hiphil وجه وصفی) به معنای "گشتن" است، اما در اینجا و ۱۶:۱۹؛ ۲۴:۱۷؛ و خروج. ۲۳:۶، آن را منحرف و یا پیچ و تاب از آنچه درست / حق است، نشان میدهد.

NASB (به روز شده): ۲۰:۲۷

۲۰ «ملعون باد آن که با زن پدر خود همبستر شود، زیرا عریانی پدر خود را آشکار کرده است.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۲۰:۲۷ "همبستر شود" این (KB 1486, BDB 1011, Qal, وجه وصفی) ملایم شده برای "رابطه جنسی" است، معمولاً برای طبیعت محدود شده (به عنوان مثال، زنا با محارم، حیوان صفتی یا همجنس گرایی، مراجعه شود به لایوان ۲۰:۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۸، ۲۰؛ تثنیه ۲۷:۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳) استفاده میشود. جنسیت انسان هر دو هدیه الهی و یک خواست قدرتمند است. این باید برای یک جامعه صلح آمیز و بلند مدت تعریف و تنظیم شود. برای بحث خوب درباره مقررات جنسی در اسرائیل باستان، NIDOTTE، جلد ۴، صفحات ۱۱۹۸-۱۲۱۱ را مطالعه کنید.

زنا با محارم ثبات خانه و خانواده و همچنین جامعه را تحت تأثیر قرار داده است. دقیقاً ازدواج با کدام فرد ممنوع شده از فرهنگ به فرهنگ متفاوت است، اما تمام فرهنگهای خاور نزدیک باستان (به غیر از خانواده سلطنتی مصر) قوانین مربوط به زنا با محارم دارند!

NASB (به روز شده): ۲۱:۲۷

۲۱ «ملعون باد آن که با حیوانی نزدیکی کند.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۲۱:۲۷ "ملعون باد آن که با حیوانی نزدیکی کند" این در لایوان ۱۸:۲۳؛ ۲۰:۱۵ ممنوع است. خروج ۲۲:۱۹ و لوقا ۱۵:۲۳ نشان می دهند که این موضوع از نظر متنی و محتوایی با بت پرستی (به عنوان مثال، آداب و رسوم سحر و جادو از اوگاریت) مرتبط است. متون هیتیت نشان می دهند که زندگی مشترک با حیوانات مقدس نماد اتحاد با خداوند است.

NASB (به روز شده): ۲۷: ۲۲

۲۲ «ملعون باد آن که با خواهر خود، چه دختر پدر خویش و چه دختر مادر خویش، همبستر شود.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۲۷: ۲۲ اینها بخشی از قوانین زنا با محارم هستند (مراجعه شود به لاویان ۱۸).

NASB (به روز شده): ۲۷: ۲۳

۲۳ «ملعون باد آن که با مادرزن خویش همبستر شود.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۲۷: ۲۳ این ممنوعیت در لاویان ۱۸: ۸، ۲۰: ۱۴ ثبت شده است.

NASB (به روز شده): ۲۷: ۲۴

۲۴ «ملعون باد آن که همسایه خود را نهانی بکشد.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۲۷: ۲۴ الی ۲۵ این آیات در رابطه با قتل هستند (مراجعه شود به ۵: ۱۷؛ خروج ۲۰: ۱۳؛ ۲۱: ۱۲؛ لاویان ۲۴: ۱۷، ۲۱). یک قتل تمام سرزمین را آلوده میکند (مراجعه شود به ۲۱: ۱ الی ۹).

NASB (به روز شده): ۲۷: ۲۵

۲۵ «ملعون باد آن که مزد بگیرد تا خون ناحق بریزد.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۲۷: ۲۵ این در خروج ۲۳: ۶-۸ ثبت شده است. می تواند به (۱) یک قاتل یا (۲) یک قاضی که رشوه میگیرد تا شخصی را به مرگ محکوم کند، اشاره داشته باشد.

NASB (به روز شده): ۲۷: ۲۶

۲۶ «ملعون باد آن که کلمات این شریعت را تصدیق ندارد تا آنها را به جای آورد.» و قوم جملگی بگویند: «آمین.»

۲۷: ۲۶ «ملعون باد آن که کلمات این شریعت را تصدیق ندارد» این یک آیه خلاصه شبیه به منعقد شدن ده فرمان است. این توسط پولس در غلاطیان ۳: ۱۰ نقل قول شده است.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا موسی به صورت شخص سوم ذکر شده است؟
۲. چرا اهمیت زیادی برای شیچم (کوه گریزیم) اهمیت دارد؟
۳. چرا به نعمات در کنار لعنت ها اشاره نمی شود؟

تثنيه ٢٨

تقسيم بندي پاراگرافهاي ترجمه هاي مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
برکت اطاعت ١٤ : ١ : ٢٨	جمع بندي خطاب دوم موسي ٢ : ١ : ٢٨	نعمت اطاعت ٢ : ١ : ٢٨	نعمت وعده داده شده ٢ : ١ : ٢٨
	٣ : ٢٨	٣ : ٢٨	٢٨ : ٣ : ٨
	٤ : ٢٨	٤ : ٢٨	
	٥ : ٢٨	٥ : ٢٨	
	٦ : ٢٨	٦ : ٢٨	
	١٤ : ٧ : ٢٨	٧ : ٢٨	
		٨ : ٢٨	
		١٤ : ٩ : ٢٨	١٤ : ٩ : ٢٨
لعنت به خاطر نافرمانی ١٩ : ١٥ : ٢٨		عواقب نافرمانی ١٥ : ٢٨	لعنتها ١٥ : ٢٨
	١٥ : ٢٨	١٦ : ٢٨	٢٨ : ١٦ : ١٩
	١٦ : ٢٨	١٧ : ٢٨	
	١٧ : ٢٨	١٨ : ٢٨	
	١٨ : ٢٨	١٩ : ٢٨	
٢٨ : ٢٠ : ٤٦	٢٤ : ٢٠ : ٢٨	٢٤ : ٢٠ : ٢٨	٢٦ : ٢٠ : ٢٨
	٢٤ : ٢٥ : ٤٤	٢٩ : ٢٥ : ٢٨	
			٢٨ : ٢٧ : ٢٩ الف
			٢٨ : ٢٩ ب : ٣٥
		٢٨ : ٣٠ : ٣٥	
		٢٨ : ٣٦ : ٣٧	٢٨ : ٣٦ : ٣٧
		٢٨ : ٣٨ : ٤٢	٢٨ : ٣٨ : ٤٢
		٢٨ : ٤٣ : ٤٤	٢٨ : ٤٣ : ٤٤
	٢٨ : ٤٥ : ٤٦	٢٨ : ٤٥ : ٥٢	٢٨ : ٤٥ : ٤٦
			در مورد جنگ و تبعیدی که می آید
٢٨ : ٤٧ : ٥٧	٢٨ : ٤٧ : ٥٧		٢٨ : ٤٧ : ٤٨
			٢٨ : ٤٩ : ٥٧
		٢٨ : ٥٣ : ٥٧	
٢٨ : ٥٨ : ٦٣	٢٨ : ٥٨ : ٦٣	٢٨ : ٥٨ : ٦٣	٢٨ : ٥٨ : ٦٢ الف
			٢٨ : ٦٢ ب : ٦٨
٢٨ : ٦٤ : ٦٨	٢٨ : ٦٤ : ٦٨		

مطالعه حلقه ۳۷ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غیره

مطالعه زمینه

- A. من فکر می کنم کل عهد عتیق را می توان به عنوان یک نتیجه از عدم توانایی اسرائیل برای اجرای مقررات پیمان، و به این ترتیب، با لعنت از ۲۷: ۱۵ الی ۲۶: ۲۸: ۱۵-۶۸ مشاهده کرد.
- B. یهوه می خواست اسرائیل یک کانال مکاشفه برای همه جهان باشد تا بتوانند او را بشناسد. او می خواست اسرائیل را برکت دهد تا توجه ملت ها را جلب کند و بدین ترتیب مردم را به خود جذب کند. موضوع خاص: تعصب بشارتی باب در ۴: ۶ را مطالعه کنید.
- C. لعنت برای نافرمانی بیشتر از نعمت برای وعده های داده شده است. این همان ساختار در معاهدات شرق نزدیک باستانی همبسته است (Meredith G. Kline, *Treaty of the Great Kings: The Cracking Old Testament*, D. Brent Sandy and Ronald L. Giese, Jr و *Covenant Structure of Deuteronomy*, Codes, صفحات ۱۲۵-۱۲۸).
- D. این بخش لعنت و برکت همسو با لاویان ۲۶ است.
- E. این خطبه دوم موسی (یعنی فصل های ۵ تا ۲۸) است. اولین خطبه، به یمن، مصر و تأمین نیروهای اسرائیلی از طریق دوران سرگردانی در بیابان نگاه می کند. خطبه دوم بر اراده یهوه برای ملت اسرائیل در سرزمین موعود تمرکز دارد. او مشخصه های تمایز برای اسرائیل را به وجود می آورد تا خودش را به جهان نشان دهد. خطبه سوم (فصل های ۲۹-۳۲) با تجدید معاهدات و تأیید وفاداری و اطاعت اسرائیل تنها به یهوه میپردازد.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۲۸: ۱ الی ۲

«و اگر صدای یهوه خدای خویش را به دقت بشنوید و به هوش باشید تا تمامی فرمانهایی را که من امروز به شما امر می فرمایم به جای آورید، آنگاه یهوه خدایتان شما را بر همه قومهای جهان برتری خواهد بخشید. آری، اگر صدای یهوه خدای خویش را بشنوید، تمامی این برکات بر شما خواهد آمد و از شما پیشی خواهد گرفت:

۲۸: ۱، ۲، ۹، ۱۳ "اگر شما" این به وضوح طبیعت مشروط قانون موسی و در این مورد همه پیمان های عهد عتیق (مراجعه شود به موضوع خاص: پیمان در ۱۳: ۴) به جز نوح (مراجعه شود به پیدایش ۹: ۸-۱۷) را نشان می دهد. این جنبه مشروط در عهد جدید نیز دیده می شود (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۵: اعمال رسولان ۲۰: ۲۱ و مکاشفه ۲: ۸-۹ و ۱۰). "اگر می خواهید... من" ماهیت پیمان نشان می دهد که پاسخ از جانب مؤمن مورد نیاز است. فاجعه این است که بشریت سقوط کرده نمیتواند و خود را تطبیق دهد، بنابراین عهد عتیق نیازمند یک عهد جدید است (مراجعه شود به ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۲؛ غلاطیان ۳: ۱۵-۲۹).

۲۸: ۱، ۲، ۱۳ "به دقت بشنوید... تمامی فرمانهایی را که من امروز به شما امر می‌فرمایم به جای آورید" اولین فعل "اطاعت محکم" یک نامحدود مطلق و *Qal* امری از همان ریشه (KB 1570, BDB 1033) است که یک روش دستوری برای نشان دادن تاکید است. این به دنبال دو قطعه ساختارهای نامحدود زیر است:

۱. "مراقب باشید" - KB 1581, BDB 1036

۲. "انجام دادن" - KB 889, BDB 793

لازم به ذکر است که رابطه عهد و پیمان مؤمنان با خدا تحت تأثیر اطاعت آنها از نور و حقیقت است که آنها دارند و زندگی می‌کنند.

■ "امر" موضوع خاص در ۴: ۱ را مطالعه کنید.

■ "که من امروز به شما امر می‌فرمایم" این فعل (*Piel*, KB 1010, BDB 845) وجه وصفی) در طول این فصل تکرار شده است (به عنوان مثال آیات ۱، ۸، ۱۳، ۱۵، ۴۵). یهوه حاکم است. او همیشه محدودیت‌ها و محتوای میثاق را تنظیم می‌کند و مواجهه با انسان را آغاز می‌کند.

۲۸: ۱ "خدایتان شما را بر همه قومهای جهان برتری خواهد بخشید" هدف برتری بخشیدن، مکاشفه است (مراجعه شود به ۲۶: ۱۹؛ ۲۸: ۱۳) خداوند می‌خواهد دنیا را از طریق اسرائیل به خود جذب کند (متی ۱۲: ۳؛ ۲۲: ۱۸؛ خروج ۱۹: ۵-۶). به موضوع خاص: تعصب بشارتی باب در ۴: ۶ مراجعه کنید.

۲۸: ۲ "برکات" اصطلاح (BDB 139) مربوط به ریشه "زانو زدن" (BDB 138) است. یهوه گزینه را به اسرائیل پیشنهاد می‌کند (مراجعه شود به ۱۱: ۲۶-۳۱؛ ۳۰: ۱، ۱۹). این انطباق با الزامات پیمان یهوه، سرنوشت آنها را تعیین می‌کند!

■ "بر شما خواهد آمد" این اصطلاح (KB 112, BDB 97, *Qal* کامل) در اینجا برای برکت استفاده می‌شود، اما در آیه ۱۵ برای لعنت استفاده شده است.

■ "پیشی گرفتن" فعل (*Hiphil*, KB 727, BDB 673) از موارد زیر استفاده می‌شود:

۱. برکت، پیگیری و غلبه بر اسرائیل به خاطر اطاعت او، آیه ۲

۲. لعنت، پیگیری و غلبه بر اسرائیل به دلیل نافرمانی خود، آیات ۱۵ و ۴۵

■ "اطاعت کردن" (در نسخه انگلیسی این آیه به صورت "اگر از سرورتان خدا اطاعت کنید" نوشته شده است و این تفسیر در رابطه با فعل اطاعت کردن است) در اصطلاح «۱» این اصطلاح (KB 1570, BDB 1033) شدت *Qal* نامحدود مطلق و *Qal* غیر کامل شد. در اینجا این یک معضل *Qal* است (مراجعه شود به آیات ۱۵، ۴۹؛ ۳۰: ۱۰، ۱۲، ۱۳، ۱۷؛ ۳۱: ۱۲) و در آیه ۴۵، ۶۲ یک *Qal* کامل (نگاه کنید به ۳۰: ۸).

NASB (به روز شده): ۲۸: ۱ الی ۳

۳ در شهر، مبارک و در صحرا نیز مبارک خواهید بود.

۲۸: ۳ "در شهر، مبارک و در صحرا نیز مبارک خواهید بود" (در نسخه انگلیسی این آیه "در شهر بر شما نعمت و در روستا نیز در نعمت خواهید بود" خوانده میشود و تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این یک شیوه استعاره ای برای بیان نعمت کلی و جهانی است (مراجعه شود به آیات ۴ الی ۶ و ۸).

NASB (به روز شده): ۲۸: ۱ الی ۴

۴ ثمره زحم شما و ثمر زمینتان و ثمره چارپایانتان، یعنی گوساله‌های رمه و بره‌های گله شما، مبارک خواهد بود.

۲۸: ۴ "ثمره زحم شما و ثمر زمینتان و ثمره چارپایانتان، یعنی گوساله‌های رمه و بره‌های گله شما، مبارک خواهد بود" (در نسخه انگلیسی این آیه "ثمره... بر برکت خواهد بود" خوانده میشود و این تفسیر بر اساس آیه انگلیسی است) گاوها و کودکان بسیار و سالم نشانه ای از رونق و ثروت بود. مردی با خانواده‌ای بزرگ، گله‌های بزرگ، کسی بود که توسط خدا برکت داده شده بود (مراجعه شود به ۷: ۱۳؛ ۲۸: ۴، ۱۱؛ ۳۰: ۹). اینها نشانه‌های فیزیکی نعمت‌های خداوند بودند (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۲، ۲۸).

NASB (به روز شده): ۲۸: ۱ الی ۵
سید شما و ظرف خمیرتان مبارک خواهد بود.

۲۸: ۵ "سید... نعمت" (این آیه در نسخه انگلیسی "سید و ظرف خمیرتان پر از نعمت خواهد بود" خوانده میشود) این سید برای حمل میوه یا دانه استفاده میشود (مراجعه شود به ۲۶: ۲). این از رونق کشاورزی سخن میگوید.

■ "ظرف خمیرتان مبارک خواهد بود" (به توضیح فوق مراجعه شود) این کاسه‌ای بود که برای تهیه غذاهای خانواده (یعنی نان روزانه) استفاده می شد. این راهی بود که میگفت "همیشه بر سر میز خوراک وجود خواهد داشت." متضاد آن در آیه ۱۷ گفته شده است.

NASB (به روز شده): ۲۸: ۱ الی ۶
ورودتان مبارک خواهد بود و خروجتان نیز مبارک.

۲۸: ۶ "ورودتان مبارک خواهد بود و خروجتان نیز مبارک" (این آیه در نسخه انگلیسی "ورود و خروجتان پر از نعمت خواهد بود" خوانده میشود) این یک اصطلاح عبری است (مراجعه شود به ۳۱: ۲؛ مزامیر ۱۲۱: ۸؛ اشعیا ۳۷: ۲۸) برای یک زندگی پر برکت در همه زمینه ها (به متضاد آن در آیه ۱۹ توجه کنید).

NASB (به روز شده): ۲۸: ۱ الی ۷ الی ۱۴

۷ «خداوند دشمنانتان را که بر ضد شما برخیزند، در برابر شما مغلوب خواهد ساخت. از یک راه بر شما حمله خواهند آورد و از هفت راه از برابرتان خواهند گریخت. ۸ خداوند در انبارهای شما و در هر آنچه دست خود را بدان دراز کنید، برکت را امر خواهد فرمود، و شما را در سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می دهد، مبارک خواهد ساخت. ۹ و اگر فرمانهای یهوه خدای خود را به جای آرید و در راههای او گام بردارید، خداوند چنانکه برایتان سوگند خورد، شما را برای خود به عنوان قومی مقدس استوار خواهد ساخت. ۱۰ آنگاه همه قومهای جهان خواهند دید که شما به نام یهوه خوانده می شوید، و از شما خواهند ترسید. ۱۱ و خداوند شما را در ثمره رحمتان و ثمره چارپایانتان و ثمر زمینتان، در سرزمینی که خداوند برای پدرانتان سوگند خورد به شما بدهد، به فراوانی خواهد افزود. ۱۲ خداوند خزانه نیکوی خود یعنی آسمان را به روی شما خواهد گشود تا باران را در موسمش بر سرزمین شما بباراند و همه دسترنجتان را برکت دهد. به قومهای بسیار قرض خواهید داد، اما خود قرض نخواهید گرفت. ۱۳ خداوند شما را سر خواهد ساخت، نه دم، و همواره بالا خواهید رفت نه پائین، به شرطی که فرمانهای یهوه خدای خویش را که من امروز به شما امر می فرمایم بشنوید و به هوش باشید تا آنها را به جای آورید، ۱۴ و از هیچ یک از سخنانی که من امروز به شما امر می فرمایم به راست یا چپ منحرف مشوید، تا خدایان غیر را پیروی کرده، آنها را عبادت کنید.

۲۸: ۷ "دشمنان" این وجه وصفی (Qal, KB 38, BDB 33) وجه وصفی) در این فصل هشت بار مورد استفاده قرار می گیرد (مراجعه شود به آیات ۷، ۲۵، ۳۱، ۴۸، ۵۳، ۵۵، ۵۷، ۶۸). این به خصومت فعال یک فرد یا گروه در برابر یک فرد یا گروه اشاره می کند. یهوه وعده داده است که دشمن دشمنان اسرائیل باشد (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۲۲)، اما به دلیل نافرمانی از پیمان او اکنون دشمن اسرائیل است. اگر اسرائیل مطیع بود، یهوه با دشمنان او مبارزه میکرد (مراجعه شود به ۳۰: ۷؛ ۳۳: ۲۷-۲۹).

■ "از هفت راه از برابرتان خواهند گریخت" این اصطلاح به عقب نشینی ترسناک و نامنظم دشمنان اسرائیل اشاره می کند (مراجعه شود به ۲۰ و ۲۵). به موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب مقدس در ۲۳: ۳ مراجعه کنید.

۲۸: ۸ "در انبارهای شما... برکت را امر خواهد فرمود" این به انبارهای غلات اشاره دارد (مراجعه شود به امثال ۳: ۱۰). بعدا یهودیت می گوید این اشاره به برکت دادن پنهانی یهوه دارد.

■ "در سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می دهد" این به وعده به ابراهیم در پیدایش ۱۲: ۱-۳ باز میگردد. این زمین وعده خاص خداوند در خروج / فتح بود.

۲۸: ۹ "خداوند... استوار خواهد ساخت" این فعل (Hiphil, KB 1086, BDB 877) غیر کامل) اساسا به معنای «بالا بردن» است. در احادیث مختلف در تشبیه در Hiphil استفاده میشود (به عنوان مثال [۱] یک پیمان را تأیید میکند، مراجعه شود به ۱۸: ۸؛ [۲] در صحنه بودن، مراجعه شود به ۱۸:

۱۵، ۱۸؛ [۳] بلند کردن دام افتاده، مراجعه شود به ۲۲: ۴؛ و [۴] برای بنا کردن سنگ های یادبود، مراجعه شود به ۲۷: ۳. در اینجا معنای استعاری از "بنا کردن"، همانند ۲۵: ۷ و ۲۹: ۱۳ استفاده می شود.

■ "قومی مقدس" کلمه "مقدس" به معنی "جدا کردن برای خدمت خدا" است (BDB 871 و ۸۷۲، به موضوع خاص در ۵: ۱۲ را مطالعه کنید، به خروج ۱۹: ۵-۶ مراجعه شود). اسرائیل یکی پادشاه کاهنان بود تا تمام ملل را به نزد یهوه بفرستد.

■ "گام" این یک استعاره انجیلی برای ایمان و اطاعت از شیوه زندگی است (مراجعه شود به ۵: ۳۳، ۸: ۶، ۱۰: ۱۲، ۱۱: ۲۲، ۱۹: ۹، ۲۶: ۱۷، ۳۰: ۱۶).

۲۸: ۱۰ "آنگاه همه قومهای جهان خواهند دید که شما به نام یهوه خوانده می شوید" اصطلاح "به نام خداوند خوانده شدن" (BDB 894، KB 1128، Niphal کامل) مالکیت یهوه بر اسرائیل را نشان می دهد (مراجعه شود به دوم سموئیل ۶: ۲؛ حزقیال ۴۳: ۷؛ ۷: ۱۰-۱۲؛ ۱۴: ۹، ۱۵: ۱۶؛ ۳۲: ۳۴؛ دانیال ۹: ۱۸، ۱۹: ۱۹؛ آموس ۹: ۱۲).

یهوه می خواست اسرائیل یک کانال مکاشفه برای همه جهان باشد تا بتواند او را بشناسد. او می خواست اسرائیل را برکت دهد تا توجه ملت ها را جلب کند و به این ترتیب ملت ها را به خود جذب کند (مراجعه شود به ۲۵ و ۳۷). موضوع خاص را در ۴: ۶ مشاهده کنید.

■ "از شما خواهند ترسید" برکات یهوه، هم در زمینه داخلی و هم نظامی، باعث ترس / احترام (BDB 431، KB 432، Qal کامل، مراجعه شود به ۷: ۱۹، ۱۷: ۱۳) در بخشی از سرزمینهای کفار اطراف است.

اسرائیل نباید بترسد (BDB 431، KB 432) زیرا یهوه با آنها است، برای آنها و از طرف آنها می جنگد (مثلا: ۱: ۲۱، ۲۹: ۳؛ ۲: ۲۲؛ ۷: ۱۸؛ ۲۰: ۱؛ ۳: ۳۱؛ ۶: ۸).

۲۸: ۱۱ این آیه خلاصه ای است بر برکات یهوه بر مردمی که از پیمان اطاعت میکنند (یعنی ۱۱: ۱۴).

۲۸: ۱۲ "خزانه نیکو" این (BDB 373 II و 69) نمادی از بهشت و باران بود (نگاه کنید به آیات ۲۳ الی ۲۴؛ مزامیر ۸۵: ۱۲؛ ملاکی ۳: ۱۰). این احتمالا یک اشاره به پرستش بعل است. بعل خدای رفاه کنعانیان بود (به عنوان مثال باران، مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۷-۱۸). با این حال، یهوه بود که همه نعمات را به مردم خود ارائه میکرد (مراجعه شود به ۴۷، ۱۱: ۱۴؛ لاویان ۲۶: ۴).

■ "باران را در موسمش بر سرزمین شما بباراند" این فعل (BDB 678، KB 733) به طور منظم در این فصل برای هدیه پیمان یهوه برای برکت استفاده می شود (مراجعه شود به آیات ۷، ۸، ۱۱، ۱۲، ۱۳).

نه تنها YHWH پنجره های آسمان را باز می کند و باران را ارسال می کند، اما او آن را در زمان مناسب انجام می دهد (به عنوان مثال، باران های اوایل و بعد، زمان کاشت و زمان محصول بالغ).

■ "به قومهای بسیار قرض خواهید داد، اما خود قرض نخواهید گرفت" این نشانه دیگری از برکت خداوند بود که آنها مازاد داشتند (مراجعه شود به ۲۳: ۲۰)؛ نتایج نافرمانی شدید در آیه ۴۴ متضاد است!

۲۸: ۱۳ این آیه دارای دو اصطلاح رفاه و قدرت است:

۱. سر و نه دم
۲. شما فقط باید بالا باشد، زیر نباشید

ولی به عنصر مشروط توجه کنید. همان اصطلاح در آیه ۱ استفاده شده است، "مراقب باشید که انجام دهید" (دو ساختار نابجا). معکوس ناشی از نافرمانی در آیه ۴۴ دیده می شود.

۲۸: ۱۴ "به راست یا چپ منحرف مشوید" این به معنای واقعی کلمه در اعداد ۲۰: ۱۷؛ ۲۲: ۲۶؛ تنبیه ۲: ۲۷ است، اما معمولا این یک اصطلاح عبری است که به "هر گونه انحراف از استاندارد یا مسیر مشخص به وضوح گناه است" اشاره دارد (مراجعه شود به ۵: ۳۲؛ ۱۷: ۱۱، ۲۰؛ یوشع ۱: ۷؛ ۲۳: ۶؛ دوم پادشاهان ۲۲: ۲). در اینجا توجه کنید که صراحتا به بت پرستی اشاره شده است (مراجعه شود به ۵: ۷-۹؛ ۲۷: ۱۵؛ خروج ۲۰: ۲۳؛ ۳۴: ۱۷).

NASB, NRSV
NKJV
TEV
NJB

"که امروز به شما فرمان دادم"
 "که در این روز به شما دستور دادم"
 "کلامی که امروز برایتان میگویم"

به نظر می رسد این عبارت به یک روز خاص از دادن قانون (مراجعه شود به آیات ۱۳، ۱۴، ۱۵) است. با این حال، 'olam می تواند به یک دوره از زمان اشاره کند. موضوع خاص را در ۴: ۴۰ ببینید. دلیل این سوال دقیقا همان چیزی است که "کتاب" در آیات ۵۸ و ۶۱ به آن ارجاع میشود؟

۱. همه تثنیه
۲. یکی از موعظه های موسی در تثنیه
۳. مقررات بزرگتری از قوانین شامل بخش هایی از خروج، لایوان، و اعداد

NASB (به روز شده): ۱۵: ۲۸

^{۱۵} «اما اگر صدای یهوه خدای خویش را نشنوید، تا به هوش بوده، تمامی فرمانها و فرایض او را که من امروز به شما امر می فرمایم به جای آورید، آنگاه همهٔ این لعنتها بر شما خواهد آمد و از شما پیشی خواهد گرفت.»

۱۵: ۲۸ الی ۳۷ این بخش از لعنت نیاز به تفسیر لفظی ندارد. در عوض، آنها تصور فاجعه را ایجاد کردند. اگر این نافرمانی رخ دهد، این نوع نزاعها ادامه خواهند یافت. این راهی برای ایجاد یک ذهنیت است در مورد آنچه اگر اسرائیل قانون یهوه را نقض کند، رخ می دهد.

۱۵: ۲۸ "به شما امر می فرمایم به جای آورید" این اصطلاح دقیق و فرم دستوری موجود در آیات ۱، ۱۳، ۳۲: ۴۶ است. اشکال مشابه از اصطلاحات مشابه در ۲۸: ۵۸ و ۲۹: ۸ یافت می شود. اطاعت بسیار مهم است. اطاعت مبنای پیمان نیست، بلکه خروج طبیعی آن است! پیمان در عشق و حاکمیت یهوه تأسیس شده است، اما ادامه و ثبات آن با اطاعت حفظ می شود. اگر مرا دوست داری، فرمانهای من را حفظ کن.

■ "تمامی فرمانها و فرایض او" به موضوع خاص در ۴: ۱ مراجعه شود.

■ "لعنتها" این یک حالت اسم از ریشه "کوچک کردن" است (BDB 886-887). مراجعه شود به ۲۷: ۱۵-۲۶، ۲۸: ۱۵-۶۸). این لعنت به معنای آن بود که باعث شود اسرائیل به سوی یهوه بازگردد.

■ "پیشی خواهد گرفت" به یادداشت آیه ۲ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده): ۱۶: ۲۸

^{۱۶} در شهر، ملعون و در صحرا نیز ملعون خواهید بود.

۱۶: ۲۸ الی ۱۹ این آیات کاملا همسو هستند. آیات ۳ الی ۶ برکات هستند، آیات ۱۶ الی ۱۹ لعنتها هستند.

NASB (به روز شده): ۱۷: ۲۸

^{۱۷} سبب شما و ظرف خمیرتان زیر لعنت خواهد بود.

NASB (به روز شده): ۱۸: ۲۸

^{۱۸} ثمرهٔ رجم شما و ثمر زمینتان و گوساله های رمه و بره های گلهٔ شما زیر لعنت خواهد بود.

۱۸: ۲۸

NASB, NJB "فرزندان شما"

NKJV	"ثمره بدن شما"
NRSV	"ثمره رَحْم شما"
TEV	"فرزندان"

عبارت لفظی "میوه رحم" است. کودکان سالم و شاد زیاد، یکی از برکات بودند (مراجعه شود به آیات ۴، ۱۱). اما نافرمانی وعده پیمان را معکوس می‌کرد!

NASB (به روز شده): ۲۸: ۱۹

^{۱۹} ورودتان زیر لعنت خواهد بود و خروجتان نیز زیر لعنت.

NASB (به روز شده): ۲۸: ۲۰ الی ۲۴

^{۲۰} «به هر کاری که دست بزنید، خداوند لعنت و پریشانی و درماندگی بر شما خواهد فرستاد، تا اینکه به سبب شرارت اعمال خود به زودی هلاک شوید، از آن رو که مرا ترک کردید. ^{۲۱} خداوند بر شما بلا خواهد فرستاد تا شما را از سرزمینی که برای تصرفش بدان داخل می‌شوید، به تمامی هلاک سازد. ^{۲۲} خداوند شما را به بیماری جانکاه و تب و التهاب و باد سوزان و خشکسالی و آفت و خوره خواهد زد. این بلاها شما را تعقیب خواهد کرد تا هلاک شوید. ^{۲۳} آسمان بالای سر شما به برنج بدل خواهد شد و زمین زیر پایتان به آهن. ^{۲۴} خداوند باران سرزمین شما را به گرد بدل خواهد کرد و از آسمان غبار بر شما خواهد بارید تا هلاک شوید.»

۲۸: ۲۰ "پریشانی" این کلمه (BDB 223) است که از شکست در نبرد استفاده می‌شود (مراجعه شود به ۷: ۲۳). این متضاد آیات ۷ و ۲۵ است. پریشانی با اسرائیل خواهد بود اگر او از کلام خدا نافرمان باشد.

■ "درماندگی" این اصطلاح فقط در اینجا (BDB 172) در عهد عتیق یافت می‌شود.

■ "تا اینکه به سبب شرارت اعمال خود به زودی هلاک شوید" به همسویی توجه کنید:

۱. "نابود کردن" - Niphil, KB 1552, BDB 1029 - ساختار نامحدود، به ۴: ۲۶؛ ۶: ۱۵

۲. "از بین بردن" - Qal, KB 2, BDB 1 - ساختار نامحدود، مراجعه شود به لاویان ۲۶: ۳۸؛ تثنیه ۴: ۲۶؛ ۸: ۱۹-۲۰؛ ۱۱: ۱۷؛ ۳۰: ۱۸-۲۰؛ یوشع ۲۳: ۱۳، ۱۶ به علاوه حالت قیدی "به سرعت" (BDB 555 II)

■ "تا اینکه به سبب شرارت اعمال خود به زودی هلاک شوید، از آن رو که مرا ترک کردید" توجه داشته باشید که انحراف از دستورات به معنی روگرداندن از یهوه دیده می‌شود!

۲۸: ۲۱ "بلا" این (BDB 184) به طاعون اشاره دارد (مراجعه شود به اعداد ۱۴: ۱۲؛ لاویان ۲۶: ۲۵) همانند آنچه که یهوه به مصر فرستاد (مراجعه شود به خروج ۵: ۳، ۹: ۱۵).

■ "با شما خواهد فرستاد" فعل (Hiphil, KB 209, BDB 179) در قالب صیغه امری مجهول است. داوری یهوه تا زمانی که وظیفه خود را به پایان نرسانده است (به عنوان مثال "شما مصرف کردید"، Piel, KB 476, BDB 477) ساختار نامحدود ادامه خواهد یافت. این اصطلاح برای آنچه که اسرائیل برای یهوه انجام می‌دهد، استفاده می‌شود (به عنوان مثال، به او چسبیدن ۱۰: ۲۰؛ ۱۱: ۲۲؛ ۳۰: ۲۰).

۲۸: ۲۲ "و شمشیر" (این عبارت در نسخه فارسی ترجمه نشده است) به فهرست چیزهایی که یهوه علیه یک اسرائیلی نافرمان می‌فرستد توجه کنید:

۱. سل (BDB 1006)، مراجعه شود به لاویان ۲۶: ۱۶، بیماری ریه ها

۲. تب (BDB 869)، لاویان ۲۶: ۱۶

۳. التهاب (BDB 196)

۴. گرمای آتشین (BDB 359)، شماره های ۲، ۳ و ۴ همه گرما را شامل می‌شود؛ این به نظر می‌رسد که شرایط خشکسالی را مطرح می‌کند، به

عنوان مثال (NRSV)

۵. شمشیر (BDB 352)

۶. آفت (BDB 995)، سم زدایی در محصولات، مراجعه شود به اول پادشاهان ۸: ۳۷؛ دوم تواریخ ۶: ۲۸؛ اموس ۴: ۹

۷. کپک (BDB 439)، مراجعه شود به اول پادشاهان ۸: ۳۷؛ دوم تواریخ ۶: ۲۸؛ آموس ۴: ۹؛ حجتی ۲: ۱۷؛ کلمه به معنای "سبز" است، بنابراین، "کپک سبز"

هم انسان و کشاورزی رنج می برند و می میرند! به تعداد نمادین آسیب ها (یعنی هفت، همچنین هفت برکت در این فصل ذکر شده است) توجه داشته باشید. موضوع خاص در ۲۳: ۳ را ببینید.

۲۸: ۲۳ "آهن" آهن اغلب استعاره ای برای مشکلات است:

۱. زمین به دلیل نبود باران، محصولی تولید نمی کند، زیرا به به واسطه نبود باران به سختی آهن میشود مراجعه شود به آیه ۲۳؛ لاویان ۲۶: ۱۹
۲. یوغ آهن در گردن اسرائیل قرار دارد، آیه ۴۸
۳. مصر به عنوان کوره آهن دردسر، مراجعه شود به ۴: ۲۰

NASB (به روز شده): ۲۸: ۲۵ الی ۲۶

۲۵ «خداوند شما را در برابر دشمنانتان مغلوب خواهد ساخت. از یک راه بر دشمن حمله خواهید برد و از هفت راه از برابرشان خواهید گریخت، و مایه بُهت و وحشت تمامی ممالک جهان خواهید شد. ۲۶ اجساد شما خوراک پرندگان آسمان و وحوش زمین خواهد شد، و کسی نخواهد بود که آنها را دور کند.»

۲۸: ۲۵ "از یک راه بر دشمن حمله خواهید برد و از هفت راه از برابرشان خواهید گریخت" این استعاره توصیف برنامه ریزی نظامی اسرائیل به عنوان کاملا بی فایده است. هفت نماد عددی برای "کمال" است. اسرائیل در عقب نشینی کامل خواهد بود. وعده "جنگ مقدس" معکوس شده است!

■ "مایه بُهت و وحشت تمامی ممالک جهان خواهید شد" اسرائیل توسط یهوه برای نشان دادن خود به جهان استفاده خواهد شد؛ یا مثبت (به عنوان مثال، نعمات) یا منفی (به عنوان مثال، لعنتها، مراجعه شود به ۳۷؛ دوم تواریخ ۲۹: ۸؛ ارمیا ۱۵: ۴). یهوه می خواست از اسرائیل برای رسیدن به تمام بشر استفاده کند (نگاه کنید به موضوع خاص: تعصب بشارتی باب در ۴: ۶). این یک حالت معکوس از اهداف او است!

۲۸: ۲۶ "اجساد شما خوراک ... خواهد شد" برای اسرائیل یک فاجعه بزرگ بود که دفن نشده و به همین ترتیب خوراک حیوانات بشود (مراجعه شود به ۱۷: ۴۴-۴۶). به دلیل اشاره به "پرندگان"، بسیاری، این را به عنوان یک مرجع اسکاتولوژیک می بینند (اشعیا ۱۸: ۱۴؛ ارمیا ۷: ۳۳؛ ۱۶: ۴؛ ۱۹: ۷؛ ۳۴: ۲۰؛ حزقیال ۲۹: ۵؛ ۳۲: ۴؛ ۳۹: ۴).

NASB (به روز شده): ۲۸: ۲۷ الی ۳۷

۲۷ خداوند شما را به دملهای مصر و غده‌ها و زخمهای چرکین و خارش که از آنها شفا نتوانید یافت، مبتلا خواهد کرد. ۲۸ او شما را به دیوانگی و ناپیایی و پریشانی فکر دچار خواهد ساخت. ۲۹ به هنگام ظهر همچون ناپیانیان کورانه راه خواهید رفت و در راههای خود کامیاب نخواهید شد. همواره تحت ظلم و غارت خواهید بود و نجات‌دهنده‌ای نخواهد بود. ۳۰ زنی را نامزد خواهید کرد و دیگری با او همبستر خواهد شد. خانه‌ای بنا خواهید کرد و خود در آن ساکن نخواهید شد. تاکستانی غرس خواهید نمود و خود از میوه‌اش بهره‌مند نخواهید شد. ۳۱ گاو شما در برابر دیدگانتان سر بریده خواهد شد و خود چیزی از آن نخواهید خورد. الاغ شما در برابر چشمتان به غارت خواهد رفت و آن را پس نخواهید گرفت. گوسفندان شما به دشمنانتان داده خواهد شد، و نجات‌دهنده‌ای برای شما نخواهد بود. ۳۲ پسران و دخترانتان به قومی دیگر داده خواهند شد، و تمامی روز چشم به راهشان بوده، از فرط انتظار کاهیده خواهید شد، اما کاری از دستتان بر نخواهد آمد. ۳۳ محصول زمین و تمامی دسترنجتان را قومی که نمی‌شناسید خواهند خورد، و همواره بر شما ظلم و ستم خواهد رفت، ۳۴ چندان که از آنچه به چشمان خود می‌بینید دیوانه خواهید شد. ۳۵ خداوند زانوان و ساق‌پاهای شما را به دملهای دردناک که از آن شفا نتوانید یافت دچار خواهد ساخت که از کف پا تا فرق سر شما را خواهد گرفت.

۳۶ «خداوند شما و پادشاهی را که بر خود نصب می‌کنید نزد قومی خواهد برد که نه خودتان شناخته‌اید، نه پدرانتان. آنجا خدایان غیر را از چوب و سنگ عبادت خواهید کرد. ۳۷ و در میان تمامی قومهایی که خداوند شما را به میان آنها خواهد برد، مایه وحشت و درس عبرت و اسباب تمسخر خواهید بود.»

۲۸: ۲۷ "دملهای مصر" به لیست لجاجت‌ها و مشکلات (انزجار از مصر و معکوس نعمات پیمان) توجه کنید. یهوه از اسرائیل دیدن خواهد کرد اگر از پیمان او اطاعت نکنید. به آنها که مقدار زیادی داده شده است (مانند انجیل لوقا ۱۲: ۴۸).

۱. NASB, NKJV, NRSV, TEV "دملها" مراجعه شود به آیات ۲۷ و ۳۵
 NJB "زخم معده مصری"
 JPSOA "تورم"
 BDB 1006. مراجعه شود به خروج ۹: ۹-۱۱. این به نوعی آیه خلیلی بزرگ اشاره دارد.
۲. NASB, JPSOA "تومور"، آیه ۲۷
 NKJV "غده"
 NRSV "زخم معده"
 TEV "درد"
 NJB "تورم در کشاله ران"
- BDB 779 II. مراجعه شود به اول سموئیل ۵: ۶، ۹، ۱۲. بسیاری از محققان این را به عنوان علائم طاعون (به عنوان مثال، دانه‌ها، مناطق تاریک و متورم بزرگ، مراجعه شود به ۵: ۹-۱۷، که به طور پیوسته آن را با موش‌ها مرتبط می‌کند) تفسیر کرده اند
۳. NASB, NKJV "پوسته پیوسته شدن"، آیه ۲۷
 NRSV, NJB "پر از شوره"
 JPSOA "جوش متورم"
 BDB 173. مراجعه شود به لاویان ۲۱: ۲۰؛ ۲۲: ۲۲
۴. NASB, NKJV, NRSV, TEV, NJB "خارش"، آیه ۲۷
 BDB 360 III. این اصطلاح تنها در اینجا در عهد عتیق یافت می‌شود و به سوزش پوستی ناشی از کرم ریز اشاره می‌کند (مراجعه شود به NIDOTTE، جلد ۲، صفحه ۲۷۸).
۵. NASB, NKJV, NRSV, NJB "دیوانگی"، آیات ۲۸ و ۳۵
 TEV "عقلتان را از دست دادید"
 BDB 993. مراجعه شود به زکریا ۱۲: ۴
۶. NASB, NKJV, NRSV, TEV, NJB "کوری"، آیات ۲۸ و ۲۹
 BDB 734. مراجعه شود به غزل غزلها، صفتیا ۱: ۱۷
۷. NASB "قلب خجول"، آیه ۲۸
 NKJV "قلب سردرگم"
 NRSV "ذهن سردرگم"
 TEV "گیجی"
 NJB "حواس پرتی ذهن"
 BDB 1069. مراجعه شود به زکریا ۱۲: ۴
۸. NASB, NKJV "سرکوب ... به طور مداوم"، آیه ۲۹
 NRSV "به طور مداوم مورد آزار قرار گرفته است"
 TEV "دائما سرکوب شده است"
 NJB "بهره برداری شده است"
 BDB 798. *Qal* وجه وصفی مجهول، مراجعه شود به لاویان ۶: ۲
۹. NASB, TEV "سرقت شده به طور مداوم"، آیه ۲۹
 NKJV "غارت شده به طور مداوم"
 NRSV "دائما سرقت می‌شود"
 NJB "غارت کرد"
 BDB 159. *Qal* وجه وصفی مجهول، مراجعه شود به لاویان ۶: ۲
۱۰. NASB "زن ... نقض کرد"، آیه ۳۰
 NKJV, NRSV "بازن خوابیدن"
- BDB 993. *KB* 1415. *Qal* غیر کامل
 ۱۱. خانه شما با دیگری زندگی می‌کرد، آیه ۳۰

۱۲. دیگری از تاکستان شما لذت می برد، آیه ۳۰
۱۳. دیگری دامهای شما را میبرد، آیه ۳۱
۱۴. فرزندان شما گرفته شده، آیه ۳۲
۱۵. محصولات شما به دیگری داده می شود، آیه ۳۳
۱۶. دیگری از کارهای شما لذت می برد، آیه ۳۳
۱۷. NASB, NKJV "ستمیدیده"، آیه ۳۳
NRSV "مورد آزار قرار گرفته"
TEV "سرکوب"
NJB "سو استفاده"
۱۸. Qal .KB 897 .BDB 798 وجه وصفی مجهول، مراجعه شود به آیه ۲۹، اول سموئیل ۱۲: ۴، آموس ۴: ۱
NASB, NKJV, NRSV, NJB "له کرد"، آیه ۳۳
TEV "رفتار خشن"
۱۹. Qal .KB 1285 .BDB 954 وجه وصفی مجهول، مراجعه شود به آیه ۲۹، اول سموئیل ۱۲: ۴، آموس ۱: ۴
NASB, NKJV, NRSV, NJB "دیوانه کردن"، آیه ۳۴
TEV "کاری کرد عاقل را از دست بدهم"
Pual .KB1415 .BDB 993 وجه وصفی، مراجعه شود به آیه ۳۰
۲۰. NASB "با زخمهای دردناک.... به شما حمله میکند"
NKJV "با جوشهای دردناک.... به شما ضربه میزند"
NRSV "با دمل.... به شما حمله میکند"
TEV "با جوشهای دردناک.... شما را میپوشاند"
NJB "شما را با زخمهای شدید از پا می اندازد"
- Hiphil .KB 697 .BDB 645 غیر کامل و دو فاعل، BDB 1006 و 948
۲۱. پادشاه شما برکنار و با یک حاکم کافر جایگزین شد، آیه ۳۶
۲۲. به خدایای بیگانه خدمت خواهید کرد، آیه ۳۶
۲۳. تبدیل خواهید شد به:
a.
- NASB "ترسناک"، آیه ۳۷
NKJV "شگفتی"
NRSV "عامل ترس"
NJB "آن شگفتی"
- BDB 1031 I، مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲۲: ۱۹؛ ارمیا ۵: ۴۰؛ ۲۵: ۹، ۱۱، ۱۸، ۳۸؛ ۲۹: ۱۸؛ ۴۲: ۱۸؛ ۴۴: ۱۲، ۲۲؛ ۴۹: ۱۳، ۴۱؛ ۵۰: ۲۳؛ ۵۱: ۳۷، ۴۱
- b.
- NASB, NKJV, NRSV "یک تمثیل"، آیه ۳۷
NJB "تمثیل"
BDB 605، مراجعه شود به اول پادشاهان ۹: ۷؛ ارمیا ۲۴: ۹
- c.
- NASB "یک طعنه"، آیه ۳۷
NKJV, NRSV "اشاره"
NJB "نیشخند"
۲۴. NASB "سرور شما را خواهد برد"
NKJV, NRSV "سرور شما را هدایت خواهد کرد"

این فعل (*Piel*, KB 675, BDB 624 I) غیر کامل) از حیوانات پیشرو استفاده می شود (به عنوان مثال، خروج ۳: ۱). این یک استعاره از (۱) افراد برجسته در قضاوت (به عنوان مثال، ۴: ۲۷؛ اول سموئیل ۳۰: ۲، ۲۲؛ اشعیا ۲۰: ۴) یا (۲) یهوه به عنوان یک شبان دلسوز (مراجعه شود به مزامیر ۴۸: ۱۴؛ ۷۸: ۲۶، ۵۲؛ ۸۰: ۱). انسان رهبری می شود (شبان) و یا با اطاعت از ایمان هدایت (قضاوت) می شود.

این یادآور طاعون جادوگران مصری به آنها است (به معنی خروج ۹: ۸ به بعد). این طاعونها در حال حاضر بر اسرائیلیهای نافرمان (۷: ۱۵، ۲۸؛ ۶۰، ۶۱) نازل میشوند.

۲۸: ۳۲ اعتراض به وضعیت والدین اسرائیل:

۱. کودکان به افراد دیگر داده می شوند (*Qal*, KB 733, BDB 678) وجه وصفی مجهول)
۲. آنها می بینند که این اتفاق می افتد (*Qal*, KB 1157, BDB 906) وجه وصفی فعال)
۳. چشم هایشان ناتوان و در آرزوی روز خواهند بود (اصطلاح، BDB 479، تنها در اینجا در عهد عتیق یافت می شود)
۴. آنها قدرتی برای متوقف کردن آن ندارند (BDB 34 II، ساختار BDB 43)

۲۸: ۳۳ "ظلم و ستم خواهد رفت" این اصطلاح به طور مرتب در مورد ثروتمندان استفاده می شود که از فقرا و محرومین جامعه سو استفاده میکنند، اما در اینجا در مورد یهوه استفاده شده که افراد نافرمان را خرد میکند.

۲۸: ۳۵ "از کف پا تا فرق سر شما" این استعاره ای از یک بیماری گسترده است که قابل درمان نیست (مراجعه شود به یعقوب ۲: ۷، اشعیا ۱: ۵ الی ۶).

۲۸: ۳۶ "پادشاه شما" موسی بر این عقیده بود که روزی یک پادشاهی وجود خواهد داشت (مراجعه شود به ۱۷: ۱۴-۲۰). اسرائیلی ها یک جامعه قبیله ای بودند. تا دوران شاول پادشاهی (مراجعه شود به اول سموئیل ۸) وجود نداشت.

NASB (به روز شده): ۲۸: ۳۸ الی ۴۴

^{۳۸}بذر بسیار به مزرعه خواهید برد، ولی محصول اندک گرد خواهید آورد، زیرا که ملخ آن را خواهد خورد.^{۳۹} تاکستانها غرس خواهید کرد و برای آنها زحمت خواهید کشید، ولی شراب آنها را نخواهید نوشید و انگورشان را نخواهید چید، زیرا کرم آن را خواهد خورد.^{۴۰} در سرتاسر قلمرو شما درختان زیتون خواهد بود، ولی خود را به روغن آنها تدهین نخواهید کرد، زیرا زیتونتان نارس فرو خواهد ریخت.^{۴۱} پسران و دختران خواهید داشت ولی از آن شما نخواهند بود، چرا که به اسارت خواهند رفت.^{۴۲} همه درختان و حاصل زمینتان را ملخ تصرف خواهد کرد.^{۴۳} غریبی که در میان شما زندگی می کند بالاتر و بالاتر از شما صعود خواهد کرد، ولی شما پایین تر و پایین تر نزول خواهید کرد.^{۴۴} او به شما قرض خواهد داد ولی شما به او قرض نخواهید داد. او سر خواهد بود و شما دم.

۲۸: ۳۸ الی ۴۲ مجددا لیستی از تلاشهای اسرائیل برای رونق که توسط یهوه خنثی می شوند، را مشاهده می کنید:

نتایج	اعمال آنها
ملخها نابود میکنند	۱. بذر زیاد، آیه ۳۸
کرمها نابود میکنند	۲. کاشت انگور، آیه ۳۹
زیتونها نارس میریزند	۳. کاشت درخت زیتون، آیه ۴۰
به اسارت میروند	۴. داشتن فرزندان، آیه ۴۱
ملخ نابود میکند	۵. درختان و محصول، آیه ۴۲

خوشبختی وعده داده شده از سوی یهوه با نافرمانی از پیمان اسرائیل نقض میشود!

۲۸: ۴۰ "خود را تدهین کردن" مردم باستانی خاور نزدیک، روغن زیتون را به عنوان نماد رفاه و شادی روی صورتشان میمالیدند (به عنوان مثال، روت ۳: ۳؛ دوم سموئیل ۱۲: ۲۰؛ ۱۴: ۲).

۲۸:۴۳ الی ۴۴ این دو آیه نقشی را در مورد وارونگی نقش اسرائیل و بیگانگان ساکن (بیگانه، BDB 158) توصیف می کند:

۱. بیگانگان بالامی آیند
۱. آنها بالاتر و بالاتر (BDB 751)
۲. شما پایین تر و پایین تر (BDB 641)
- [معکوس آیه ۱۳]
۲. بیگانه باید به شما قرض دهد
- [معکوس آیه ۱۲]
۳. بیگانه باید سر باشد
- [معکوس آیه ۱۳]

NASB (به روز شده): ۲۸:۴۵ الی ۴۶

«همه این لعنتها بر شما نازل خواهد شد و شما را تعقیب کرده، از شما پیشی خواهد گرفت، تا اینکه نابود شوید؛ از آن رو که صدای یهوه خدای خویش را نشنیدید تا فرمانها و فرایضی را که به شما امر فرمود، نگاه دارید.^{۴۶} این لعنتها تا به ابد آیت و علامت بر ضد شما و نسل شما خواهد بود.

۲۸:۴۵ الی ۴۸ به علت و تاثیر قضاوت های پیمان یهوه توجه کنید:

۱. علت

- a. اسرائیل گوش نمیدهد (BDB 1033, KB 1570, Qal کامل) و دستورات و مقررات یهوه را حفظ (BDB 1036, KB 1581, Qal ساختار نامحدود) نمیکنند، آیه ۴۵
- b. اسرائیل در خدمت (BDB 712, KB 773, Qal کامل [دو بار]) یهوه نیست، آیه ۴۷:
 - ۱) با شادی
 - ۲) با قلبی خوشحال
 - ۳) شکرگزار برای فراوانی همه چیز

۲. اثر

a. لعنتها

- ۱) باید بر روی شما نازل شوند، آیه ۴۵، BDB 97, KB 112, Qal کامل
 - ۲) شما را دنبال کند، آیه ۴۵، BDB 922, KB 1191, Qal کامل
 - ۳) بر شما غلبه کند، آیه ۴۵، BDB 673, KB 727, Hifil کامل
 - ۴) تا زمانی که شما نابود شوند، آیه ۴۵، BDB 1029, KB 1552, Niphal ساختار نامحدود، مراجعه شود به ۴: ۲۵ الی ۲۶
- b. دشمنان
- ۱) باید به دشمنان خود خدمت کنید، آیه ۴۸
 - a) با گرسنگی (BDB 944)
 - b) با تشنگی (BDB 854)
 - c) برهنه (BDB 735)
 - d) کمبود همه چیز
 - e) یوغ آهن بر روی شما گذاشته میشود
 - f) تا زمانی که نابود شود (BDB 1029, KB 1552, Hifil ساختار نامحدود، صفحات ۴: ۲۵-۲۶)

۲۸:۴۶ "تا به ابدیت" به موضوع خاص در ۴: ۴۰ مراجعه شود.

NASB (به روز شده): ۲۸:۴۷ الی ۴۸

۴۷ حال که یهوه خدای خویش را به سبب وفور نعمت، شادمانه و با خوشی دل خدمت نکردید،^{۴۸} دشمنان خویش را که خداوند بر ضد شما خواهد

فرستاد، در گرسنگی و تشنگی و عریانی و نیازمندی تمام بندگی خواهید کرد. و او یوغ آهنین بر گردن شما خواهد نهاد تا هلاکتان کند.

NASB (به روز شده): ۲۸: ۴۹ الی ۵۷

۴۹ خداوند از دوردستها، یعنی از کرانه جهان، قومی را که چون عقاب فرود می آید بر شما خواهد آورد، قومی را که زبانش را نمی فهمید، قومی با سیمای خشن که پیران را حرمت نمی دارند و بر جوانان رحم نمی کنند. ^{۵۱} آنان نسل چارپایان و محصول زمینتان را خواهند خورد، تا اینکه هلاک شوید. و برای شما از غله و شراب و روغن و از گوساله های رمة شما و بره های گله شما هیچ برجا نخواهند نهاد تا شما را هلاک کنند. ^{۵۲} «آنها شما را در تمامی شهرهایتان محاصره خواهند کرد، تا دیوارهای بلند و مستحکم شما که بر آنها اعتماد داشتید، در سرتاسر سرزمین شما فرو ریزد. آری، آنها شما را در تمامی شهرهایتان در سرتاسر سرزمینی که یهوه خدایتان به شما می دهد، محاصره خواهند کرد. ^{۵۳} در زمان محاصره و تنگی، که دشمنان بدان عرصه را بر شما بس تنگ خواهند کرد، ثمره بطن خویش، یعنی گوشت پسران و دختران خود را که یهوه خدایتان به شما داده است، خواهید خورد. ^{۵۴} مردی که در بیشترین ناز و نعمت در میان شما زیسته است، از برادر خود و از زن هم آغوش خویش و بچه هایش که هنوز زنده اند خوراک را مضایقه خواهد کرد، ^{۵۵} تا آن حد که از گوشت تن بچه های خود که می خورد به هیچیک از آنان نخواهد داد، از آن رو که در زمان محاصره و تنگی که دشمنان بدان عرصه را بر شما در تمامی شهرهایتان تنگ خواهند کرد، دیگر چیزی برای او باقی نخواهد ماند. ^{۵۶} و زنی که در بیشترین ناز و نعمت در میان شما زیسته است، همان که از فرط ناز و نعمت حتی از نهادن کف پای خود بر زمین اگراه داشت، از شوهر هم آغوش خود و پسر و دخترش مضایقه خواهد داشت، ^{۵۷} و جفت نوزادی را که از شکمش بیرون آمده و نوزادی را که زاده است از ایشان پنهان خواهد ساخت تا خود به تنهایی آنها را بخورد، چرا که در زمان محاصره و تنگی که دشمنان بدان عرصه را در شهرهایتان بر شما تنگ خواهند کرد، چیز دیگری نخواهد داشت.

۲۸: ۴۹ الی ۵۷ پیامدهای نافرمانی ادامه دارد این پاراگراف مشکلات مربوط به جنگ محاصره در نزدیکی شرق باستان را فهرست می کند:

۱. تهاجم شرح داده شده است:

a. مهاجم توسط یهوه آورده شده است، آیه ۴۹

b. ملتی از راه دور، آیه ۴۹

c. ملتی با یک ارتش قوی و سریع، آیه ۴۹

d. ملتی با زبان ناشناخته، آیه ۴۹

e. ملتی که به کسانی که حمله می کنند هیچ احترامی نمی گذارند، آیه ۵۰

f. کشوری که تمام محصولات و دام های اسرائیل را برای غذا مصرف می کند، آیه ۵۱

g. ملتی که هر شهر باثبات را در اسرائیل محاصره خواهد کرد، آیه ۵۲

۲. پیامدهای اسرائیل:

a. آنها به دلیل فقدان غذا از بین می روند، آیه ۵۱

b. اسرائیل باید جوان خود را بخورد (آیه ۵۳) (لوقا ۲۶: ۲۹) و حتی این غذا را نیز به اشتراک نمی گذارد (آیه ۵۷)

c. مردان و زنان عواطف ملایم (BDB 940) طبیعی و خانوادگی خود را از دست می دهند و به افرادی خصمانه تبدیل می شوند. آیه ۵۴، ۵۶

d. آنها فرزندان خود را به عنوان غذا نخواهند گذاشت، آیه ۵۷

۲۸: ۴۹ " خداوند از دوردستها، یعنی از کرانه جهان، قومی را که چون عقاب فرود می آید بر شما خواهد آورد " این اشاره به آشوریها (مراجعه شود به هوشع ۸: ۱) و یا بابلیها (مراجعه شود به ارمیا ۵: ۱۵) دارد.

۲۸: ۵۰ " پیران را حرمت نمی دارند و بر جوانان رحم نمی کنند " آشوریان به ویژه بابل نیز افراد سالخورده (به مخالفت با لایوان ۱۹: ۳۲) و کودکان را به عنوان راهی برای تخریب جمعیت قبل از اینکه به یک منطقه دور فرستاده شده و در خانه های دیگر مجروح شوند، کشته اند.

۲۸: ۵۱ در این آیه، ملت های مهاجم به اصطلاحاتی همچون تخریب کامل منابع مشابه همانند طاعون یوئیل، آموس و میکا توصیف شده اند.

۲۸: ۵۲ " دیوارهای بلند و مستحکم شما که بر آنها اعتماد داشتید " اسرائیل نسبت به آمادگی نظامی خود، اعتماد به نفس (BDB 105, KB 120, Qal وجه وصفی فعال) داشت! مراجعه شود به دوم تواریخ ۳۲: ۷ الی ۸).

۲۸: ۵۳-۵۷ " ثمره بطن خویش را خواهید خورد " این ماهیت ناامیدی نسبت به محاصره را نشان میدهد (یعنی آدم خواری، مراجعه شود به لایوان

NASB (به روز شده): ۲۸: ۵۸ الی ۶۸

^{۵۸} اگر کلمات این شریعت را که در این کتاب نوشته شده است به دقت به جای نیاورید و از این نام مجید و مهیب، یعنی یهوه خدایانان نترسید، ^{۵۹} آنگاه خداوند بر شما و بر نسل شما بلا یای عجیب خواهد فرستاد، بلا یای شدید و طولانی، و بیماریهای سخت و مزمن. ^{۶۰} او تمامی بیماریهای مصر را که از آنها در هراس بودید بر شما باز خواهد آورد، و آنها شما را رها نخواهد کرد. ^{۶۱} و همه بیماریها و همه بلا یایی را نیز که در این کتاب شریعت نوشته نشده است، خداوند بر شما نازل خواهد کرد، تا هلاک شوید. ^{۶۲} از شما که چون ستارگان آسمان بی شمار بودید، جز شماری اندک باقی نخواهد ماند، زیرا که صدای یهوه خدای خود را نشنیدید. ^{۶۳} و همان گونه که خداوند از احسان در حق شما و افزودنتان شادمان بود، به همان سان از هلاک ساختن و نابود کردنتان شادمان خواهد شد. و شما از سرزمینی که رهسپار تصرف آنید، ریشه کن خواهید شد. ^{۶۴} «و خداوند شما را در میان تمامی قومها، از یک کران زمین تا کران دیگر، پراکنده خواهد ساخت. در آنجا خدایان غیر را از چوب و سنگ، که نه خود می شناختید و نه پدرانتان، عبادت خواهید کرد. ^{۶۵} در میان آن قومها روی آسایش نخواهید دید و برای کف پایتان جای استراحت نخواهید یافت، بلکه خداوند در آنجا به شما دل لرزان و چشمان کم سو و روح پژمرده خواهد داد. ^{۶۶} جان شما پیش رویتان معلق خواهد بود و شب و روز شما در ترس سپری خواهد شد و از زنده ماندن خود مطمئن نخواهید بود. ^{۶۷} به سبب هراسی که به دل خواهید داشت و چیزهایی که به چشم خواهید دید، صبحگاهان خواهید گفت: "کاش که شب می شد!" و شامگاهان خواهید گفت: "کاش که صبح فرا می رسید!" ^{۶۸} و خداوند شما را با کشتیها از همان راهی که گفتم دیگر آن را نخواهید دید به مصر باز خواهد گردانید، و در آنجا خویشتن را برای غلامی و کنیزی به دشمنانتان خواهید فروخت، اما خریداری نخواهد بود."

۲۸: ۵۸ الی ۶۸ "اگر... پس" به تعهدات عهد جدید و پیامدهای نافرمانی توجه کنید:

۱. "اگر شما"

a. "در رعایت همه کلمات این قانون مراقب نباشید" (*Qal*, KB 1581, BDB 1036) *Qal* غیر کامل و *BDB* 793, *Qal*, KB 889, ساختار نامحدود)

b. "برای ترس از این نام پرافتخار و عالی، خداوند، خدای شما" (*Qal*, KB 432, BDB 431) ساختار نامحدود، مراجعه شود به ۴: ۱۰؛ ۵: ۲۹؛ ۶: ۲؛ ۱۳، ۲۴؛ ۱۰: ۱۲، ۲۰؛ ۱۳: ۴؛ ۱۴: ۲۳؛ ۱۷: ۱۹؛ ۲۸: ۵۸؛ ۳۱: ۱۲، ۱۳)

c. توجه داشته باشید مراجعه شود به ۱، ۱۳، ۱۵، ۵۸، ۲۹: ۹؛ ۳۱: ۱۲؛ ۳۲: ۴۶. اطاعت بسیار مهم است!

۲. "سپس"

a. یهوه عصبانی خواهد شد، آیه ۵۹

(۱) فوق العاده (*Hiphil*, KB 927, BDB 810) کامل)

(۲) شدید (BDB 152)

(۳) پایدار (*Niphal*, KB 63, BDB 52) کامل)

(۴) بدبخت، (BDB 948)

(۵) مزمن (*Niphal*, KB 63, BDB 52) کامل)

b. یهوه بیماری طاعون (BDB 188، مراجعه شود به ۷: ۱۵)، که اسرائیلیها از آن می ترسیدند (*Qal*, KB 386, BDB 388) کامل)، همانند دوران مصر (*Qal*, KB 209, BDB 179) غیر کامل) دوباره باز میگرداند، آیه ۶۰

c. یهوه هر بیماری (BDB 315) و هر طاعون (BDB 646، مراجعه شود به لاویان ۲۶: ۲۱) که در کتاب قانون ذکر نشده باشد را می آورد، آیه ۶۱

d. یهوه وعده خود را برای رفاه و فراوانی، معکوس خواهد کرد. آیات ۶۲-۶۳

e. یهوه خروج از مصر به سرزمین موعود و پراکنده (*Hiphil*, KB 918, BDB 806) کامل) شدن مردم عهد و پیمان خود را معکوس میکند، آیه ۶۴

(۱) در خدمت خدایان دیگر، آیه ۶۴

(۲) هیچ استراحت نکنید، آیه ۶۵

(۳) قلب لرزان داشته باشید، آیه ۶۵

(۴) نداشتن سوی چشم، آیه ۶۵

(۵) ناامیدی روح، آیه ۶۵

- (۶) شب و روز وحشت داشته باشید، آیات ۶۶ و ۶۷
 (۷) هیچ اطمینانی از زندگی نداشته باشید، (آیه ۶۶، موضوع خاص در ۱: ۳۲ را مطالعه کنید)
 (۸) بردگی، آیه ۶۸

۵۸:۲۸

"این اسم با اعتبار و معرکه"	NASB
"این اسم پرشکوه و جذاب"	NKJV, NRSV
"این اسم حیرت انگیز و معرکه"	TEV
"این اسم پرشکوه و الهام بخش"	NJB

"اسم" مشخصه شخص و شخصیت یهوه است (به عنوان مثال، یعقوب ۱: ۲۱؛ اشعیا ۴۸: ۹-۱۱؛ حزقیال ۲۰: ۴۴؛ آموس ۲: ۷). او توسط دو وجه وصفی *Niphal* توصیف شده است:

۱. KB 455, BDB 457. از فعل "به شدت یا سنگین بودن" به طور استعاره برای قابل احترام یا با شکوه استفاده میشود (اشعیا ۲۶: ۱۵؛ ۶۶: ۵؛ اشعیا ۲۸: ۲۲؛ ۳۹: ۱۳)
۲. KB 432, BDB 431. از فعل، "ترسیدن"، به معنای احترام به یهوه و اقدامات رستگاری او (به عنوان مثال، ۷: ۲۱؛ ۱۰: ۱۷، ۲۱؛ نحما ۱: ۴؛ ۴: ۱۴؛ ۹: ۳۲؛ مزامیر ۱۴۵: ۶)

۶۱:۲۸ "کلام این شریعت که در این کتاب نوشته شده" مشخص نیست که این عبارت دقیقا به چه چیز اشاره میکند:

۱. کل تورات
۲. قوانین خروج و اعداد
۳. تمامی تثنیه (مراجعه شود به ۳۱ الی ۲۴)
۴. بخشهایی از تثنیه
 - a. بخشهای قانون
 - b. نعمات و لعنتها

البته "کتاب" به معنای کتیبه است، اما این ادعا می کند که موسی نوشته یا کسی برایش آنها را نوشته که قانون یهوه را از طریق او دیکته شده (مراجعه شود به ۲۷: ۳، ۸: ۲۸؛ ۵۸: ۲۹؛ ۲۱: ۲۹؛ ۲۹: ۳۰؛ ۱۰: ۱۰).

۶۲:۲۸ "شماری اندک" این برعکس وعده های ابراهیم بود. خداوند وعده داده بود که آنها (۱) مانند «ستاره های بهشت» (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۵؛ ۲۲: ۱۷؛ ۲۶: ۴)؛ (۲) مانند "شن" (مراجعه شود به پیدایش ۲۲: ۱۷؛ ۳۲: ۱۲)؛ و (۳) مانند "گرد و غبار" (مراجعه شود به پیدایش ۱۳: ۱۶؛ ۲۸: ۱۴؛ اعداد ۲۳: ۱۰) خواهند بود.

۶۳:۲۸ "خداوند از احسان در حق شما و افزودنتان شادمان بود" از این فعل (KB 1314, BDB 965) به دوروش استفاده می شود:

۱. برکت دادن (*Qal* کامل، آیه ۳۰: ۹)
 - a. شما را خوشبخت می کند (*Hifil*, KB 408, BDB 405) ساختار نامحدود
 - b. شما را چند برابر می کند (*Hifil*, KB 1176, BDB 915 I) ساختار نامحدود
۲. لعنت (*Qal* غیر کامل)
 - a. از بین بردن (*Hifil*, KB 2, BDB 1) ساختار نامحدود
 - b. نابود کردن (*Hifil*, KB 1552, BDB 1029) ساختار نامحدود
 - c. پاره شده از زمین (*Niphal*, KB 702, BDB 650) کامل

یهوه به فرزندان هم پاداش میدهد و هم به آنان دیسپلین می آموزد. این دیسپلین به منظور احیا و گنجاندن است.

■ "شما از سرزمین ... ریشه کن خواهید شد" فعل (*Niphal*, KB 702, BDB 650) کامل) اغلب برای قضاوت یهوه استفاده می شود (مراجعه شود به مزامیر ۵۲: ۵؛ امثال ۱۵: ۲۵). این یک حالت معکوس کامل وعده های ابراهیم بود (مراجعه شود به پیدایش ۱۲: ۱-۳).

۲۸: ۶۴ " خداوند شما را در میان تمامی قومها، ... پراکنده خواهد ساخت " این اشاره به دوران تبعید دارد، معکوس خروج (مراجعه شود به آیه ۶۸).

■ " روی آسایش نخواهید دید " این (BDB 629 I) نیز دو بار برای ماجرای پیدایش ۸ سیل نوح مورد استفاده قرار گرفت:

۱. اردوگاه در کوه های آزارات، صعود به بخش ۴ بود

۲. کبوتر فرستاده شده برای پیدا کردن زمین خشک نمی تواند محل استراحت پیدا کند، آیه ۹

یهوه می خواهد مردمش جایی برای استراحت داشته باشند (یعنی سرزمین موعود، مراجعه شود به ۳: ۲۰؛ ۱۲: ۹-۱۰؛ ۲۵: ۱۹؛ یوشع ۱: ۱۳، ۱۵؛

۲۱: ۴۴)، اما نافرمانی آگاهانه آنها باعث شد خروج معکوس شود (یعنی تبعید، مراجعه شود به مزامیر ۹۵: ۱۱).

۲۸: ۶۵ " چشمان کم سو " در این فصل چندین بار از دست دادن دیدگاه ذکر شده است:

۱. نابینایی به عنوان قضاوت یهوه در مورد نافرمانی از پیمان، آیات ۲۸ الی ۲۹

۲. قضاوت در برابر چشمان شما، دیده می شود. آیات ۳۰-۳۳

۳. آنچه شما می بینید، شما را دیوانه خواهد کرد، آیه ۳۴

۴. استعاره برای خشونت علیه یکی دیگر از اعضای خانواده (به عنوان مثال، "چشم باید نسبت به ... پلید باشد")، آیات ۵۴ الی ۵۶

۵. طاعون مصری، یکی از آنها تاریکی مطلق بود. آیات ۶۰-۶۱

۶. "چشم کم سو"، یک استعاره برای ترس و ناامیدی، ناامیدی کامل، آیات ۶۵ الی ۶۶

۷. دید بیشتر موجب نگرانی میشود، آیه ۶۷

۲۸: ۶۶ الی ۶۷

"نگرانی"	NASB, NRSV
"ترس"	NKJV
"وحشت... ترس"	TEV
"ترس... وحشت"	NJB
"وحشت... نگرانی"	JPSOA

این اصطلاح (BDB 808 I) به معنای "لرزش" یا "تکان دادن" است که به علت ترس و یا شادی ایجاد می شود! در اینجا ترس است (به عنوان مثال،

اشعیا ۳۳: ۱۴). یهوه می خواست که دشمنان اسرائیل را تهدید کند (مراجعه شود به ۲: ۲۵؛ ۱۱: ۲۵)، اما به دلیل نافرمانی که کرده بودند، آنها میترسیدند!

۲۸: ۶۸ " خداوند شما را به مصر باز خواهد گردانید " این معکوس خروج است. اسارت مجدد اسرائیل.

■ " از همان راهی که گفتم " این اشاره به این بیان یهوه نامشخص است.

■ " خریداری نخواهد بود " فعل "خریدن" (BDB 888, KB 1111, *Qal*, وجه وصفی فعال) اغلب از یهوه به عنوان خریدار اسرائیل از اسارت در مصر

(مراجعه شود به خروج ۱۵: ۱۶؛ مزامیر ۷۴: ۲) استفاده می شود، اما در اینجا از آن در مورد سرنوشت اسرائیل که در آن حتی مصر نیز آنها را به عنوان برده

نمی خرد استفاده میشود. آنها توسط خدا و انسان کاملاً رد شدند.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم.

شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه

قطعی.

۱. چرا بخش لعنت خیلی طولانی تر از برکت است؟

۲. هدف این فصل چیست؟

۳. چگونه آثار عدالت مربوط به رضایت مند بودن در اینجا است؟
۴. چرا قضاوت خدا چنان شدید است؟
۵. آیا این موارد در تاریخ اسرائیل رخ داده است؟

تثنيه ۲۹

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
تجدید پیمان در موآب	خطابیه سوم موسی (۲۹: ۱ الی ۳۰: ۲۰)	پیمان سرور با اسرائیل در سرزمین موآب	گفتمان سوم (۲۸: ۶۹ الی ۳۰: ۲۰)
۱: ۲۹	۱: ۲۹	۱: ۲۹	۳ الی ۱: ۲۹
۹ الی ۲: ۲۹	۹ الی ۲: ۲۹	۹ الی ۲: ۲۹	۵ الی ۴: ۲۹ ۷ الی ۶: ۲۹ ۸: ۲۹ پیمان در موآب ۹ الی ۱۴: ۲۹
۱۳ الی ۱۰: ۲۹ ۲۹ الی ۱۴: ۲۹	۲۹ الی ۱۰: ۲۹	۱۵ الی ۱۰: ۲۹	۱۶ الی ۱۵: ۲۹ ۲۰ الی ۱۷: ۲۹ تهدید تبعید ۲۳ الی ۲۱: ۲۹
		۲۱ الی ۱۶: ۲۹	۲۸ الی ۲۴: ۲۹
		۲۸ الی ۲۲: ۲۹	[آیات کوه]
		۲۹: ۲۹	

مطالعه حلقه ۲۸ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غیره

NASB (به روز شده): ۲۹: ۱

این است کلمات عهدی که خداوند در سرزمین موآب به موسی فرمان داد با بنی اسرائیل ببندد، سوای آن عهد که در حوریب با ایشان بسته بود.

۲۹: ۱ "کلمات عهدی که خداوند... به موسی فرمان داد" این سومین خطابیه موسی در تشبیه (فصلهای ۲۹ و ۳۰) است. او یادآوری میکند که این قوانین از جانب یهوه هستند نه خودش.

■ "سوای آن عهد" این اشاره به پیمان در کوه سینا / حوریب (نگاه کنید به موضوع خاص در ۱: ۲، آیه ۵: ۲؛ خروج ۱۹-۲۴) و در دشت های موآب (آیات ۱: ۵؛ ۳: ۱، ۳-۵، ۲۶). در خروج ۲۰ الی ۳۱ واضح است. این در خروج ۳۴؛ تشبیه ۲۹-۳۰؛ و یوشع ۲۴ تجدید شد. برای "پیمان" موضوع خاص در ۴: ۱۳ را ببینید.

NASB (به روز شده): ۲۹: ۲ الی ۹

۲ موسی بنی اسرائیل را جملگی فرا خوانده، بدیشان گفت: «هرآنچه را خداوند در سرزمین مصر با فرعون و همهٔ خادمانش و با تمامی سرزمینش کرد، شما به چشم خود دیدید، ۳ مصائب عظیمی را که چشمانتان دید، و آیات و علامات عظیم را. ۴ اما تا به امروز خداوند به شما دلی دانا، چشمانی بینا و گوشهایی شنوا نداده است. ۵ در مدت چهل سال که من شما را در بیابان رهبری کردم، جامهٔ شما فرسوده نشد و کفش در پای شما پاره نگشت، ۶ نان نخوردید و شراب و مُسکرات ننوشیدید، تا بدانید که من یهوه خدای شما هستم. ۷ و چون به این جا رسیدید، سیحون پادشاه حبشون و عوج پادشاه باشان به جنگ با ما بیرون آمدند، ولی ما آنها را شکست دادیم. ۸ زمینشان را گرفته به رئوبینیان و جادیان و نیم‌قبیلهٔ منسی به میراث دادیم. ۹ پس کلمات این عهد را نگاه داشته، آنها را به جای آورید تا در هرآنچه می‌کنید کامیاب شوید.

۲۹: ۲ "تمام اسرائیل" این معمولاً به بزرگان اشاره دارد، اما به دلیل آیات ۱ الی ۱۳، به نظر می‌رسد که به کل ملت اشاره داشته باشد. برای "اسرائیل" موضوع خاص در ۱: ۱ را ببینید.

۲۹: ۲ الی ۳ "به چشم خود دیدید" این یک شکلی از گویش است (مراجعه شود به ۴: ۳۴؛ ۷: ۱۹)، زیرا این افراد فرزندان کسانی بودند که دیده بودند (مراجعه شود به اعداد ۱۴: ۲۹). آیات ۲-۸ یک بررسی تاریخی مانند فصل های ۱-۴ را تشکیل می‌دهد که یک عنصر رایج معاهدات خاور نزدیک است.

■ "آیات و علامات" این اصطلاحات "آیات" (BDB 16) و "علامت" (BDB 68) برای کمک به نسل فعلی اسرائیل در یادآوری قواعد تحسین برانگیز یهوه، تحمیل و تحقیر آمیز (نگاه کنید به آیات ۵ الی ۷) در دوران سرگردانی و بیابانگردی، اغلب در تشبیه ذکر شده‌اند (مراجعه شود به ۴: ۳۴؛ ۶: ۲۲؛ ۷: ۱۹؛ ۱۱: ۳؛ ۲۶: ۸؛ ۲۹: ۲؛ ۳۴: ۱۱).

۲۹: ۴ "تا به امروز" کوری اسرائیل نسبت به جایگاه خاص خود در طرح رستگاری ابدی یهوه، فقط یک مشکل باستانی نبود (به عنوان مثال، اعداد ۴)، بلکه یک مشکل جاری بود (متی ۱۳: ۱۷-۱۴؛ مرقس ۴: ۱۰-۱۲؛ لوقا ۸: ۹-۱۰؛ یوحنا ۱۲: ۳۶؛ ۱۳: ۴۳؛ اعمال رسولان ۲۸: ۲۶-۲۷؛ و به ویژه رومیان ۱۱: ۳۲-۲۵).

انجیل به عنوان طرح پیش شرط و پیش بینی خداوند توصیف شده است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ همچنین به ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸؛ ۱۳: ۲۹ توجه کنید). موضوع خاص: تعصب بشارتی باب در ۴: ۶ را مطالعه کنید.

■ "خداوند به شما دلی دانا، چشمانی بینا و گوشهایی شنوا نداده است" اسرائیلی های دوران خروج و بیابانگردی، از نظر فیزیکی همه چیز را میدیدند، اما از نظر معنوی کارهای یهوه را درک نمی‌کردند (به عنوان مثال، آنها مردم یک پیمان خاص بودند که بخشی از طرح رستگاری ابدی بود). این عبارت یک استعاره برای ناپیایی و سختی معنوی است (اشعیا ۶: ۹-۱۰؛ اعمال رسولان ۲۸: ۲۶-۲۷؛ رومیان ۱۱: ۸).

یک بازی با کلمه بین "شما دیده اید" آیه ۲ و آیه ۴ وجود دارد، جایی که گفته شده است آنها نمی‌بینند! این ممکن است به شورش های اسرائیل ۹: ۷-۲۴ اشاره داشته باشد. بدون ایمان، خدا در تاریخ نامرئی است، اما ایمان، تاریخ تبدیل به ثبت پیروزیهای خداوند می‌شود. به هدیه (یعنی "داده شده"، BDB 678, KB 733, Qal کامل) یهوه برای انسانهای گمراه نیاز است تا بتوان حضور او را درک کرد.

۲۹: ۵ "جامه شما فرسوده نشد و کفش در پای شما پاره نگشت" راشی میگوید همانطور که کودکان بزرگ میشدند، صندل هم در پایشان بزرگ میشد (مراجعه شود به ۸: ۴؛ نحیمیا ۹: ۲۱).

۲۹: ۶ آیات ۵ و ۶ مراقبتهای حمایتی خداوند در طول تمام دوران داوری که عنوان دوره بیابانگردی هم شناخته میشود، (نگاه کنید به ۸: ۲-۳) را نشان می‌دهد. اسرائیلی‌ها برای کمک به حفظ رابطه بر یهوه تمرکز میکردند (نه بر غذا، نوشیدنی تولید شده توسط دست انسان). اما این آیات نیز **کور ممتد** و روحانی مردم خدا را نشان می‌دهند (اشعیا ۶: ۹-۱۰).

۲۹: ۷ این حضور نظامی یهوه از جانب اسرائیل را نشان میدهد (مراجعه شود به اعداد ۲۱: ۲۱ الی ۲۴، ۳۳ الی ۳۵؛ و تثنیه ۲: ۲۶ الی ۳: ۱۷).

۲۹: ۸ اینها قبایلی هستند که در ساحل شرقی رود اردن مستقر شدند (مراجعه شود به ۳: ۱۲ الی ۱۳، اعداد ۳۲: ۲۸ الی ۳۲).

۲۹: ۹ "کلمات این عهد را نگاه داشته، آنها را به جای آورید" ماهیت شرطی میثاق (به عنوان مثال "نگه داشتن"، *Qal*, KB 1581, BDB 1036، کامل و "به جای آوردن"، *Qal*, KB 889, BDB 793، کامل) در تثنیه مجددا تکرار می‌شود (مراجعه شود به ۴: ۲، ۶، ۹، ۱۵، ۲۳، ۴۰، ۵: ۱، ۱۰، ۱۲، ۲۹، ۳۲، ۶: ۲، ۳، ۱۲، ۱۷، ۲۵، ۷: ۹، ۱۱، ۱۲، ۸: ۱، ۲، ۶، ۱۱، ۱۰، ۱۳: ۱۱، ۱: ۱۱، ۸: ۱، ۱۶، ۲۲، ۳۲: ۱۲، ۱: ۱۲، ۲۸، ۳۲، ۱۵: ۵، ۱۶: ۱۲، ۱۷: ۱۹، ۱۹: ۹، ۲۴: ۸، ۲۶: ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۷: ۱: ۲۸، ۱: ۹، ۱۳: ۱۵، ۴۵: ۵۸، ۲۹: ۹، ۳۰: ۱۰، ۱۶: ۳۱، ۱۲: ۳۲، ۴۶). اطاعت یک اندازه قابل توجه از وفاداری معنوی اسرائیل است. عشق به یهوه یعنی این که از یهوه اطاعت کنید!

این آیه بعدا، وقتی که برخی از مردم را در ملا عام شلاق می‌زدند، توسط ربی‌ها خوانده شد (مراجعه شود به ۲۵: ۳). این شامل ۱۳ کلمه برای ۱۳ نوار شلاق است. مزامیر ۷۸: ۳۸ نیز خوانده میشود.

■ "تا در هر آنچه می‌کنید کامیاب شوید" این فعل (*Hiphil*, KB 1328, BDB 968 غیر کامل) معمولا "محاسبه" یا "محتاطانه" است، اما در ریشه هیپیل می‌تواند به معنای "رونق"، "موفقیت" باشد (مراجعه شود به یوشع ۱: ۷ الی ۸؛ اول سموئیل ۱۸: ۵، ۱۴، ۱۵؛ اول پادشاهان ۲: ۳؛ دوم پادشاهان ۱۸: ۷؛ اول تواریخ ۲۲: ۱۳). توجه داشته باشید که موفقیت و رفاه بستگی به اطاعت دارند!

NASB (به روز شده): ۲۹: ۱۰ الی ۱۳

۱۰ «امروز همه شما در حضور یهوه خدای خویش ایستاده‌اید: رؤسای قبایل شما، مشایخ شما، صاحبمنصبان شما و همه مردان اسرائیل؛^{۱۱} نیز بچه‌ها و زنان شما، و غریبانی که در اردوی شمایند، از هیزم‌شکنان تا کسانی که برایتان آب می‌کشند.^{۱۲} ایستاده‌اید تا به عهد یهوه خدای خویش و سوگندی که خداوند امروز با شما استوار می‌سازد، داخل شوید،^{۱۳} تا شما را امروز به عنوان قوم خود برقرار دارد و خدایتان باشد، چنانکه به شما وعده داد و برای پدران‌تان، ابراهیم و اسحاق و یعقوب، سوگند خورد.

۲۹: ۱۰ "شما ... ایستاده‌اید" به گروه‌های مختلف جامعه اسرائیلی که در آیات ۱۰ الی ۱۱ ذکر شده اند، توجه کنید:

۱. رئیس، BDB 910
۲. اعضای قبیله، BDB 986
۳. بزرگان قبیله، BDB 278
۴. افسران قبیله‌ای، BDB 1009، *Qal* وجه وصفی فعال
۵. همه مردان اسرائیل، BDB 481، ۳۵، ۹۷۵ (مشابه شماره ۲)
۶. کودکان، BDB 381
۷. همسران، BDB 61
۸. بیگانگان ساکن، BDB 158
۹. خدمتکاران، در وظایف بنده خود توضیح داده شده است

از همه این گروه‌های مختلف خواسته شده تا تعهد خود نسبت به پیمان را تأیید کنند (نگاه کنید به آیات ۱۴ الی ۱۵). این یک مراسم تمدید پیمان است!

تعدادی از گروه‌های ذکر شده ترجمه به ترجمه متفاوت هستند. برخی از ترجمه‌ها (REB) فرض می‌کنند که # ۱ و ۲ باید ترکیب شوند (به عنوان

مثال، KJV، "سران قبایل شما" JPSOA، "رهبران قبیله ای شما". NASB، ASV، NIB همه ۱-۴ را دارند.

۲۹:۱۲ الی ۱۳ این متن تمديد پیمان است. توجه کنید که چگونه "پیمان" (BDB 136) و "سوگند" (BDB 46) با یکدیگر همسوهستند. قوانین یهوه با وعده های او مرتبط هستند!

یهوه می خواهد وعده هایی که به پدرسالاران در پیدایش داده بود به حد اعلی برسند، با ایجاد یک قوم (مراجعه شود به ۲۸: ۹)، افرادی که منعکس کننده شخصیت هستند!

۱۲:۲۹

NASB, NKJV,

"که شاید بتوانید به عهد داخل شوید" NRSV, TEV

"و شما در حال گذر به عهد هستید" NJB

فعل (Qal، KB 778، BDB 716، ساختار ابزاری) به معنی "گذراندن" است. این فقط به معنای ورود به یک پیمان در اینجا استفاده می شود. احتمالاً با تصویب بین بخش هایی از حیوان قربانی به عنوان "بریدن" یک پیمان به ایده "متخلخل" ۱۵: ۱۷-۱۸ مربوط می شود. استنتاج این است که سرنوشت حیوانات در صورتی که از مقررات اجتناب ناپذیر باشند، به سوی کسی که پیمان را میپذیرد، انتقال می یابد.

NASB (به روز شده): ۲۹:۱۴ الی ۲۱

۱۴ من این عهد و سوگند را تنها با شما نمی بندم^{۱۵} بلکه با هر کس که امروز با ما در اینجا در حضور یهوه خدایمان ایستاده است، و نیز با هر کس که امروز در اینجا با ما نیست.

۱۶ «شما خود می دانید که ما چگونه در سرزمین مصر زندگی می کردیم، و چگونه از میان اقوام مختلف سفر کرده، گذشتیم. ^{۱۷} شما رسوم کراهت آور و بتهای بی ارزش این قومها را که از چوب و سنگ و نقره و طلا در میان ایشان بود، دیدید. ^{۱۸} اکنون به هوش باشید مبادا در میان شما مرد یا زن یا طایفه یا قبیله ای باشد که دلش امروز از یهوه خدایمان منحرف شده، برود و خدایان این اقوام را عبادت کند. مبادا در میان شما ریشه ای باشد که میوه تلخ و سمی بار آورد، ^{۱۹} کسی که چون کلمات این سوگند را بشنود، در دل خود خویشتن را برکت داده گوید: "هر چند در سختی دل خود سلوک می کنم، امن و امان خواهم بود." این سبب خواهد شد که تر و خشک با هم بسوزند. ^{۲۰} خداوند او را نخواهد آمرزید، بلکه آتش خشم و غیرت خداوند بر او شعله ور خواهد شد، و همه لعنتهای نوشته شده در این کتاب بر سر او خواهد آمد، و خداوند نام او را از زیر آسمان محو خواهد کرد. ^{۲۱} و خداوند بنا بر همه لعنتهای عهدی که در این کتاب شریعت نوشته شده است، او را از میان همه قبایل اسرائیل برای گرفتار آمدن به بلا جدا خواهد کرد.

۲۹:۱۵ "و نیز با هر کس که امروز در اینجا با ما نیست" این اشاره به نسلهای آینده است (مراجعه شود به آیات ۲۲، ۲۹: ۵؛ ۳ الی ۵: ۱۲؛ ۲۵، ۲۸).

۲۹:۱۶ الی ۱۷ این آیات یک خلاصه داخل پرانتز در مورد ملل کافر زمانی که اسرائیل به صورت زائر وارد سرزمین موعودش را شکل میدهند.

■ "کراهت آور" به موضوع خاص: کراهت در ۱۴: ۳ مراجعه کنید.

۲۹:۱۸ هشدارها نسبت به نافرمانی از پیمان (بت پرستی) به وضوح برای هر گروه و گروه اجتماعی و هر اجتماعی در جامعه اسرائیلی (به عنوان مثال، افراد، خانواده ها، قبایل) بیان شده است.

■ "ریشه ای باشد که میوه تلخ و سمی بار آورد" این عبارت همسو با "که قلبش دور می شود" (Qal، KB 937، BDB 815) وجه وصفی فعال) است. سم نافرمانی است و عواقب آن بسیار شدید است!

۱. یهوه هرگز مایل نیست که او را بیخشد (آیه ۲۰، Qal منفی غیر کامل، BDB 2، KB 3) و Qal ساختار نامحدود (BDB 699، KB 757).

۲. خشم و حسادت یهوه در برابر او میسوزد (آیه ۲۰، Qal، KB 896، BDB 798) غیر کامل).

۳. هر لعنت بر او فرود می آید (آیه ۲۰، Qal، KB 1181، BDB 918) کامل). این همان فعل گناه را به عنوان یک حیوان دست اندرکار در پیدایش

۴: ۷ توصیف می کند.

۴. یهوه اسم او را از زیر بهشت (آیه ۲۰، BDB 562، KB 567، Qal کامل) از بین می برد.
 ۵. یهوه او را برای گرفتار آمدن به بلا جدا خواهد کرد (آیه ۲۱، BDB 95، KB 110، Hiphil کامل).

۲۹: ۱۹ "هرچند در سختی دل خود سلوک می کنم، امن و امان خواهم بود" این نگرش مکرر گناهکارانی است که صبر خدا را به عنوان بهانه ای برای ادامه مینگرند. قضاوت خدا، گرچه اغلب به ظاهر به تعویق افتاده است، هر گونه نقض پیمان خشونت آمیز را به حساب می آورد (به عنوان مثال، ما آنچه که ما می بوسیم، به کار می بریم. یهقوب ۳۴: ۱۱؛ مزامیر ۲۸: ۴؛ ۶۲: ۱۲؛ امثال ۲۴: ۱۲؛ جامعه ۱۲: ۱۴؛ ارمیا ۱۷: ۱۰؛ ۳۲: ۱۹؛ متی ۱۶: ۲۷؛ ۲۵: ۳۱-۴۶؛ رومیان ۲: ۶؛ ۱۴: ۱۲؛ اول قرنتیان ۳: ۸؛ دوم قرنتیان ۵: ۱۰؛ غلاطیان ۶: ۷-۱۰؛ دوم تیموتائوس ۴: ۱۴؛ اول پطرس ۱: ۱۷؛ مکاشفه ۲: ۲۳؛ ۲۰: ۱۲؛ ۲۲: ۱۲).

"برای از بین بردن زمین مرطوب با خشکی"	NASB
"گویی مستی میتواند با هشیاری همراه باشد"	NKJV
"(بدین ترتیب فاجعه بر سر تر و خشک یکسان نازل میشود)"	NRSV
"که همه شما را از بین میبرد، خوب و بد یکسان"	TEV
"آب زیاد تشنگی را از بین میبرد"	NJB
"تر و خشک را به طور کامل ویران کردن"	JPSOA
"این زمین خیس را با خشک کردن از بین میبرد"	NET Bible

این یک ضرب المثل است که معنای دقیق آن مشخص نیست، اما متن نیاز به اصطلاح نابودی کامل دارد. به خاطر یکی از ناقض کنندگان پیمان یهوه، همه اسرائیل رنج می برند. امروز ما می توانیم بگوییم: "یک سیب بد کل محصول داخل بشکه را خراب می کند" یا "یک تخم مرغ بد است که املت را خراب می کند".

۲۹: ۲۰ "خداوند او را نخواهد آمرزید" این مبالغه باید در برابر پس زمینه ای از تمایل یهوه برای آمرزش و قبول هر مؤمن توبه کرده دیده شود. برخی از معلمان کتاب مقدس این آیه را با مزامیر ۱۰۳: ۹ پیوند می دهند و ادعا میکنند که محدودیت یا آستانه برای فیض یهوه وجود دارد. من این را قبول نمی کنم مزامیر ۱۰۳: ۹ در متن (به عنوان مثال، آیات ۸ الی ۱۴) نشان می دهند که او میبخشد! مشکل این است که آمرزش خدا نیست، بلکه گناه دائمی بشر سرکش است! این رابطه از طرف بشر گمراه شکسته شده است. بی عدالتی و شورش در تخریب، هم موقتی و هم ابدی!

■ "حسادت" این اصطلاح (BDB 888) از چیزی به رنگ قرمز شدید (به عنوان مثال، هنگامی که خشم و یا مشتاق باعث خون خونریزی صورت) شد، مشتق شده است. احساسات انسانی برای توصیف احساسات یهوه (انسان شناسی) استفاده می شود. او از مردم خود قهر کرده است (مراجعه شود به اشعیا ۲۶: ۱۱). این ظلم و ستم میتواند به حسادت تبدیل شود (مراجعه شود به حزقیال ۵: ۱۳؛ ۱۶: ۳۸؛ ۴۲: ۲۳؛ ۲۵: ۳۶؛ ۵، ۶؛ ۳۸: ۱۹؛ صغیا ۱: ۱۸؛ ۳: ۸).

■ "نام او را از زیر آسمان محو خواهد کرد" این اصطلاح به معنای (۱) بچه دار نشدن یا (۲) مرگ است (مراجعه شود به پیدایش ۷: ۴؛ خروج ۱۷: ۱۴؛ ۳۲: ۳۲؛ تثنیه ۹: ۱۴؛ دوم پادشاهان ۱۴: ۲۷؛ مزامیر ۹: ۵-۶)

۲۹: ۲۱ "همه لعنتهای عهد" آیات ۲۷ الی ۲۸: ۲۷؛ ۱۵-۲۶؛ ۲۸: ۱۵-۱۹، ۲۰-۲۶، ۲۷-۳۷، ۳۸-۴۸، ۴۹-۵۷ را ببینید.

NASB (به روز شده): ۲۹: ۲۲ الی ۲۸
 ۲۲ نسل آینده یعنی فرزندان شما که پس از شما خواهند آمد، و اجنبیانی که از سرزمین دور می آیند، بلاای این سرزمین و بیماریهایی را که خداوند بر آن می فرستد مشاهده خواهند کرد^{۲۳} و تمامی زمین را که از گوگرد و نمک سوخته شده است، به گونه ای که در آن نه چیزی کاشته می شود، نه چیزی می روید، و نه هیچ گیاهی رشد می کند، و به ویرانی سدوم و عموره و آدمه و صیوئیم شباهت دارد که خداوند در خشم و غضب خویش آنها را واژگون ساخت.^{۲۴} آنگاه قومها جملگی خواهند پرسید: "چرا خداوند با این سرزمین چنین کرده است؟ و شدت این خشم عظیم از چه سبب است؟"^{۲۵} خواهند گفت: "از آن رو که عهد یهوه خدای پدران خویش را که هنگام بیرون آوردنشان از سرزمین مصر با آنها بسته بود، ترک گفتند،^{۲۶} و رفته، خدایان غیر را عبادت کردند و در برابر آنها سجده نمودند، خدایانی را که نشناخته بودند و نصیب ایشان

نساخته بود. ^{۲۷} از این رو خشم خداوند بر این سرزمین افروخته شد، و همهٔ لعنت‌هایی را که در این کتاب نوشته شده است، بر آن نازل فرمود. ^{۲۸} خداوند با خشم و غضب و قهر شدید آنان را از سرزمینشان ریشه‌کن ساخت و به سرزمینی دیگر فرو افکند، چنانکه امروز چنین است.

۲۹: ۲۲ الی ۲۳ برکت یهوه، که هدف آن جذب کسانی بود که او را نمی شناختند، به عنوان یک سوء تفاهم از سوی خارجی‌ها تبدیل خواهد شد:

۱. مصیبت زمین، آیه ۲۲
۲. بیماری، آیه ۲۲
۳. زمین، سنگ قبر است، آیه ۲۳
۴. زمین نمک است، آیه ۲۳
۵. زمین زباله سوز است، آیه ۲۳
۶. زمین کاشت، و هیچ جوانه زنی، آیه ۲۳
۷. زمین غیر فعال است، آیه ۲۳
۸. زمین هیچ علفی ندارد، آیه ۲۳
۹. زمین را مانند شهرهای دشت (مراجعه شود به پیدایش ۱۹: ۲۴)

تمام اینها را یهوه فرستاده (نگاه کنید به آیات ۲۲ الی ۲۸).

۲۹: ۲۲ "نسل آینده خواهد گفت" این فرم ادبی (به عنوان مثال، کودکانی که سؤال می کنند) پیش از این در ۶: ۲۰ دیده شده است، که نشان دهنده خروج ۱۳: ۸، ۱۴: ۱۰؛ ۲: ۱۲؛ ۲۶: ۲۷ است. تشبیه اغلب از آموزش کودکان (از جمله ۴: ۱۰، ۶: ۷) سخن می گوید.

۲۹: ۲۳ "تمامی زمین را که از گوگرد و نمک سوخته شده است" این سرزمین به عنوان منطقه بحر المیت خواهد بود که محل سدوم و غموره بود (مراجعه شود به پیدایش ۱۹: ۲۴ الی ۲۶).

۲۹: ۲۴ "قومها جملگی خواهند پرسید" اسرائیل نشانه ای برای همه ملل در مورد یهوه بود. این به معنای نشانه برکت بود، اما حتی اگر داوری باشد، نشانه ای هم هست!

۲۹: ۲۵ "از آن رو که عهد یهوه خدای پدران خویش را که هنگام بیرون آوردنشان از سرزمین مصر با آنها بسته بود، ترک گفتند" این امر و دلیل اصلی لعنت الهی بود (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۷: ۹-۲۳؛ دوم تواریخ ۳۶: ۱۳-۲۱).

۲۹: ۲۶ "خدایان... خدایان" به معنای واقعی کلمه الوهیم است. این اصطلاح چندگانه است. این معمولاً "خدا" ترجمه شده است. همچنین می تواند به موجودات و قضات فرشته اشاره کند. موضوع خاص: اسامی خدا در ۱: ۳ را ببینید.

NASB, NRSV,

JPSOA "به آنها اختصاص نداده بود"

NKJV "به آنها داده نشده است"

NJB "هیچ بخشی از میراث خود را از او"

در Septuagint ترجمه ۳۲: ۸ اصطلاح "الوهیم" (یعنی "بر طبق تعداد فرشتگان خدا") به نظر می رسد به فرشتگان ملی اشاره دارد، همانند اینجا (اشعیا ۲۴: ۲۱؛ دانیال ۱۰: ۱۳، ۲۰).

۲۹: ۲۷ "از این رو خشم خداوند بر این سرزمین افروخته شد" این زمین توسط گناه اسرائیل (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۷) و گناه انسانی به طور کلی تحت تاثیر قرار میگیرد (رومیان ۸: ۱۸-۲۲). خدا از پدیده های طبیعی برای هدایت افکار و اولویت های بشر استفاده می کند.

۲۹: ۲۸ "خداوند با خشم و غضب و قهر شدید آنان را از سرزمینشان ریشه‌کن ساخت" این فعل (KB 737, BDB 684, *Qal* غیر کامل، اول

توجه کنید که چگونه اعمال یهوه شرح داده شده اند:

۱. در خشم - BDB 60 I
۲. در خشم - BDB 404
۳. در خشم بزرگ - BDB 893 و ۱۵۲
۴. آنها را به زمین دیگری ببر (یعنی، تبعید، BDB 1020، *Hiphil*، KB 1527، غیر کامل)

NASB (به روز شده): ۲۹: ۲۹

«^{۲۹}امور نهان از آن یهوه خدای ماست، اما امور مکشوف تا ابد از آن ما و فرزندان ماست، تا تمام کلمات این شریعت را به جای آوریم.

۲۹: ۲۹ "امور نهان از آن یهوه خدای ماست" این اشاره به (۱) سرنوشت انسان اشاره دارد (مراجعه شود به آیات ۱۹ الی ۲۰)؛ (۲) دانش کامل از خدا؛ یا (۳) به برنامه های آینده اش.

■ "اما امور مکشوف تا ابد از آن ما و فرزندان ماست" انسان مسئول نور است. اگر آنها با کتاب مقدس یا انجیل ارتباط نداشته باشند، مسئولیت مکاشفه را در طبیعت (مراجعه شود به پیدایش ۱۹: ۱-۶ رومیان ۱) و طبیعت اخلاقی درونی (مراجعه شود به رومیان ۲) دارند. اگر آنها در معرض کتاب مقدس قرار داشته باشند، مسئول محتوای آن هستند! مؤمنان می توانند حقیقت را بشناسند و مسئول آن باشند.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا خدا پیمان را مرتب تجدید کرده است (آیه ۱)؟
۲. چرا خدا چشم های یهودیان را به اهدافش کور کرد؟ (آیات ۴-۶)؟
۳. آیا خداوند هیچ تمایلی برای بخشیدن انسان نداشت (آیه ۲۰) دارد؟
۴. چرا زمین برای گناهان انسان رنج می برد (آیه ۲۷)؟
۵. آیه ۲۹ به چه چیز اشاره میکند؟

تثنيه ۳۰

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
نعمت بازگشتن به سوی خدا	خطابیه سوم موسی (۲۹: ۱ الی ۳۰: ۲۰)	شرایط احیا و برکت	بازگشت از تبعید و ایمان آوردن
۱۰ الی ۱: ۳۰	۵ الی ۱: ۳۰	۱۰ الی ۱: ۳۰	۵ الی ۱: ۳۰
انتخاب زندگی یا مرگ	۳۰: ۶ الی ۱۰		۳۰: ۶ الی ۱۰
۱۴ الی ۱۱: ۳۰	۱۴ الی ۱۱: ۳۰	۱۴ الی ۱۱: ۳۰	۱۴ الی ۱۱: ۳۰
			دوره
۲۰ الی ۱۵: ۳۰	۲۰ الی ۱۵: ۳۰	۲۰ الی ۱۵: ۳۰	۲۰ الی ۱۵: ۳۰

مطالعه حلقه^{۲۹} سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱: ۳۰ الی ۵

۱ «چون این چیزها، یعنی برکتها و لعنتهایی که در برابران نهادم، همگی بر شما واقع شود، و آنها را در میان همه اقوامی که یهوه خدایتان شما را بدان جا می راند، به یاد آورید،^۲ و شما و فرزندانان با تمامی دل و جان خود نزد یهوه خدای خویش بازگردید و صدای او را در هر آنچه امروز به شما فرمان می دهم اطاعت کنید،^۳ آنگاه یهوه خدایتان نیز سعادت را به شما باز خواهد گردانید و بر شما رحم کرده، دیگر بار شما را از میان تمامی اقوامی که یهوه خدایتان شما را بدان جا پراکنده ساخته بود، گرد خواهد آورد.^۴ اگر طردشدگان شما تا به کران آسمان نیز باشند، یهوه خدایتان شما را از آنجا گرد آورده، باز خواهد آورد.^۵ و یهوه خدایتان شما را به سرزمینی که پدرانان به ملکیت یافتند باز خواهد گردانید، و مالک آن خواهید شد. و او شما را کامیابتر و پرشمارتر از پدرانان خواهد ساخت.

۱: ۳۰ " چون این چیزها، ... همگی بر شما واقع شود " آینده اسرائیل یکی از دو واقعیت است که بر پایه اطاعت از عهدشان است. یهوه مایل به "برکت" است، اما انتخاب های آنها تعیین می کند که کدام یک از واقعیت ها (به عنوان مثال، نعمت ها یا لعنت ها) ایجاد می شود. هیچ انتخاب دیگری وجود ندارد!

■ "برکتها و لعنتها" اینها در ادبیات حکمت به عنوان "دوره" شناخته شده اند. آنها در فصل های ۲۷ و ۲۸ شرح داده شده اند.

■ "در برابران نهادم" این فعل (Qal, KB 723, BDB 678) کامل، به آیات ۱۵ و ۱۹ و یادداشت ۱۱: ۲۶ توجه داشته باشید) استعاره ای برای نیاز اسرائیل به انتخاب یکی از دو پیامد الهی مربوط به پیمان او است.

■ "به یاد آورید" این یک اصطلاح "باعث برگشتن به قلب شما" است (Hiphil, KB 1427, BDB 996) کامل، آیه ۴: ۳۹؛ اول پادشاهان ۸: ۴۷؛ اشعیا ۴۴: ۱۹؛ ۴۶: ۸).

■ "همه اقوامی که یهوه خدایتان شما را بدان جا می‌راند" این پیشگویی از انتخابهایی است که اسرائیل کرده و منجر به تبعید میشوند. توجه داشته باشید یهوه این کار را به دلیل نقض پیوسته و دائمی اسرائیل و تقلید از شیوه های کنعانی انجام داد.

۳۰: ۲ "بازگشت" این همان فعل (Qal, KB 1427, BDB 996) کامل) در آیه ۱ (Hiphil) کامل) است که به اسرائیل اشاره و یاد آورده شده است که در پیمان یهوه استفاده گردیده است. در اینجا به معنای توبه است.

موضوع خاص: توبه در عهد عتیق

(SPECIAL TOPIC: REPENTANCE IN THE OLD TESTAMENT)

این مفهوم بسیار حساس بوده و در عین حال تعریف آن سخت است. بیشتر ما تعریفی داریم که از تفکرات دینی ما ناشی می‌شود. با این وجود، معمولاً یک مجموعه تعاریف مذهبی بر چندین کلمه عبری (و یونانی) اعمال می‌شوند که معمولاً دلالت بر این مفهوم ندارند. باید به خاطر داشت که نویسندگان عهد جدید (به استثنای لوقا) با تفکر عبری اصطلاحات یونانی کوبین را استفاده می‌کردند، بنابراین جایی که باید شروع کنیم خود اصطلاحات عبری هستند که اساساً دو اصطلاح می‌باشند:

۱. *nhm* (BDB 636, KB 688)

۲. *swb* (BDB 996, KB 1427)

کلمه نخست، *nhm*، که در اصل به معنی "نفس عمیق کشیدن" است، در چندین مفهوم استفاده شده است:

- "استراحت"، "راحتی" (برای مثال، کتاب پیدایش ۵: ۲۹، ۲۴: ۶۷، ۲۷: ۴۲، ۳۷: ۳۵، ۳۸: ۱۲، ۵۰: ۲۱، اغلب به صورت اسم استفاده شده، مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۵: ۱۴، اول تواریخ ۴: ۱۹، نحمیا ۱: ۱، ۷: ۷، ناحوم ۱: ۱)
- "اندوهگین"، "مغموم" (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۶: ۶ و ۷)
- "تغییر یافتن عقیده" (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۳: ۱۷، ۳۲: ۱۲ و ۱۴، اعداد ۲۳: ۱۹، یعقوب ۴۲: ۵ الی ۶)
- "رحم و شفقت" (مراجعه شود به تثنیه ۳۲: ۳۶)

توجه داشته باشید که تمامی اینها در بردارنده احساسات عمیق هستند. نکته کلیدی اینجاست: احساسات عمیقی که منجر به عمل می‌شوند. تغییر عمل معمولاً به سوی افراد دیگری، و همچنین خدا، هدایت می‌شود. این تغییر گرایش و عمل به سوی خدا است که به این اصطلاح چنین اهمیت الهیاتی می‌دهد. ولی در اینجا محبت و توجه را نیز باید آزمود. خدا گفت که باید توبه کرد (مراجعه شود به پیدایش ۶: ۶ و ۷، خروج ۳۲: ۱۴، داوران ۲: ۱۸، اول سموئیل ۱۵: ۱۱ و ۳۵، مزمور ۱۰۶: ۴۵)، ولی این نتیجه اندوه به خاطر گناه و یا خطا نیست، بلکه یک شیوه مفهومی برای نشان دادن رحم و شفقت خدا و توجه خدا است (مراجعه شود به اعداد ۲۳: ۱۹، اول سموئیل ۱۵: ۲۹، مزمور ۱۱۰: ۴، ارمیا ۴: ۲۷ الی ۲۸، حزقیال ۲۴: ۱۴). اگر گناهکار واقعاً به سوی خدا روی آورد، مجازات گناه و شورش او بخشیده می‌شود. این یک تغییر مسیر زندگی است.

اصطلاح دوم، *swb*، به معنی "چرخیدن" (تبدیل شدن از، بازگشت به نوبه خود، به نوبه خود). اگر درست است که دو مورد عهد و پیمان "توبه" و "ایمان" است (به عنوان مثال: متی ۳: ۲؛ ۴: ۱۷؛ مرقس ۱: ۴، ۱۵: ۲؛ لوقا ۳: ۳، ۸: ۵؛ ۳۲: ۱۳، ۳: ۵؛ ۱۵: ۷؛ ۱۷: ۳)، و *nhm* به احساسات شدید تشخیص گناه خود و متحول شدن از آن اشاره می‌کند، در حالی که *swb* اشاره به چرخش از گناه و روی آوردن به خدا است (یک مثال از این دو اقدام روحانی آموس ۴: ۶-۱۱، "شما به سوی من بازگشته اید" [پنج بار] و آموس ۵: ۱۴، ۶: ۴ "به دنبال من باشید... به دنبال خدا باشید... به دنبال نیکی باشید نه بدی").

اولین مثال بزرگی از قدرت توبه، گناه داوود و برشبع است (مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۲؛ مزامیر ۳۲، ۵۱). عواقب دائمی برای داوود، خانواده اش و اسرائیل وجود داشت، اما داوود دوباره به خدا روی آورد! حتی منسی شیر می‌تواند توبه کند و بخشیده شود (مراجعه شود به دوم تواریخ ۳۲: ۱۲ الی ۱۳).

هر دو از این اصطلاحات به طور همسو در مزامیر ۹۰: ۱۳ استفاده می‌شوند. باید به رسمیت شناختن گناه و تبدیل شدن به هدفمند و شخصی از آن، و همچنین تمایل به جستجو از خدا و عدالت او (مراجعه شود به اشعیا ۱: ۱۶-۲۰) باید وجود دارد. توبه یک جنبه شناختی، یک جنبه شخصی و یک

جنبه اخلاقی دارد. هر سه مورد نیاز است، هر دو برای شروع یک رابطه جدید با خدا و حفظ رابطه جدید. احساس عمیق پشیمانی تبدیل به یک تعهد پایدار به خدا و برای خدا!

بزرگترین مثال در مورد قدرت توبه گناه داوود با بتشبا است (مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۲، مزمو ۳۲ و ۵۱). عواقب دنباله داری برای داوود، خانواده اش و اسرائیل وجود داشت، ولی داوود دوستی اش با خدا را تجدید نمود! حتی مناسب ضعیف می تواند توبه کند و بخشیده شود (مراجعه شود به دوم تواریخ ۳۳: ۱۲ الی ۱۳).

هر دو این اصطلاحات به صورت همسو در مزامیر ۹۰: ۱۳ استفاده شده اند. باید گناه تشخیص داده شود و از روی آگاهی و با نیت و به صورت فردی از آن روی برگرداند، همچنین باید تمایل به جستجوی خدا و پارسایی او وجود داشته باشد (مراجعه شود به اشعیا ۱: ۱۶ الی ۲۰). توبه جنبه شناختی، جنبه فردی و جنبه اخلاقی دارد. هر سه مورد نیاز و ضروری هستند، دو تا برای شروع رابطه با خدا و برقراری رابطه جدید. احساس عمیق تاسف و پشیمانی به اطاعت و پیروی و وقف خدا شدن منتهی می شوند.

۳۰: ۲ الی ۳ این زمینه یک توازن الهیاتی مورد نیاز را به قضاوت قاطع ۲۹: ۱۹ به ارمغان می آورد. مشکل شورش نیست، بلکه پایداری و شورش مستمر است. توبه کردن همیشه از طرف خدا امکان پذیر است، اما انسان قلب خود را با شورش و نافرمانی آگاهانه سخت می کند!

■ "سرور" یهوه نام پیمانی خداست که ربی ها میگویند رحمت او را نشان می دهد (مراجعه شود به خروج ۳: ۱۳-۱۴). موضوع خاص: اسامی خدا در ۱: ۳ را ببینید.

■ "خدا" الوهیم نام عمومی خداوند است که قدرت و توان او را بیان می کند. ربی ها می گویند منعکس کننده عدالت خدا است. این تمایز بین این دو نام در مزامیر ۱۰۳، یهوه و مزمو ۱۰۴، الوهیم دیده می شود. موضوع خاص را در ۱: ۳ ببینید.

■ "اطاعت کنید" توجه داشته باشید که "بازگشت به خداوند" همسو با "اطاعت از او" (KB 1570, BDB 1033, *Qal* کامل) است. اطاعت در شرایط شخصی توصیف می شود:

۱. اطاعت از صدای او - BDB 876

۲. با تمام قلب خود - BDB 523

۳. با تمام روح خود - BDB 659

این همسو با ۴: ۲۹-۳۰؛ ۶: ۵؛ ۱۰: ۱۲ است

به تعداد دفعات و حواس های مختلف اصطلاح شوب (KB 1427, BDB 996) توجه کنید:

۱. "آنها را به ذهن بسپارید" به معنای واقعی کلمه "آنها را به قلب خود بازگرداند، آیه ۱

۲. "شما به خداوند باز می گردید"، آیه ۲

۳. "خدا شما را از اسارت بازگرداند"، آیه ۳

۴. "دوباره"، آیات ۳، ۸ و ۹

۵. "اگر به خداوند باز گردید"، آیه ۱۰

■ "با تمامی دل و جان خود" این یک اصطلاح کلی برای وجود فرد است (مراجعه شود به آیات ۲، ۶، ۱۰؛ ۴: ۲۹؛ ۵: ۱۰؛ ۱۱: ۱۲؛ ۱۳: ۱۳؛ ۳: ۲۶؛ ۱۶).

■ "شما و فرزندان" پیمان قدیمی با نسل فعلی تجدید می شود (نگاه کنید به ۲۹: ۱). اسرائیل باید کودکان را به عنوان پایگاه های تاریخی ایمان خود آموزش دهد (مراجعه شود به ۴: ۹، ۱۰؛ ۶: ۷، ۲۰-۲۵؛ ۱۱: ۱۹؛ ۳۲: ۴۶).

۳۰: ۳ الی ۴ "خدا شما را بدان جا پراکنده ساخته بود، گرد خواهد آورد" توجه کنید که خدا کنترل تاریخ را در دست دارد. او از ملت ها و افراد استفاده می کند. او حاکم است (اشعیا ۱۰: ۵؛ ۴۴: ۲۸-۴۵: ۱).

۳:۳۰ الی ۹ توجه کنید که یهوه وعده داده است که چه کاری برای اسرائیل انجام دهد (اگر اطاعت کنند، آیات ۸ و ۱۰):

۱. او با زیبایی خواهد شد (آیه ۳، BDB 996، KB 1427، *Qal* کامل)
۲. او محبت میکند (آیه ۳، BDB 933، KB 1216، *Piel* کامل)
۳. او شما را جمع میکند (BDB 867، KB 1062، *Piel* کامل، دو بار، آیات ۳ و ۴)
۴. شما را به عقب بر میگرداند (آیه ۴، BDB 542، KB 534، *Qal* غیر کامل)
۵. شما را به زمین می رساند (آیه ۵، BDB 97، KB 112، *Hiphil* کامل)
۶. او شما را شاد خواهد کرد (آیه ۵، BDB 405، KB 408، *Hiphil* کامل)
۷. او شما را افزون می کند (آیه ۵، BDB 915 I، KB 1176، *Hiphil* کامل)
۸. او قلب شما را ختنه می کند (آیه ۶، BDB 557 II، KB 555، *Qal* کامل)
۹. او تمامی لعنتها را بر دشمنان شما فرود می آورد (آیه ۷، BDB 678، KB 733، *Qal* کامل)
۱۰. او شما را به موفقیت فراوان میرساند (آیه ۹، BDB 451، KB 451، *Hiphil* کامل)
 - a. کار دست شما
 - b. فرزندان بدن شما
 - c. فرزندان گاو شما
 - d. تولید زمین شما (متضاد آن در ۲۸: ۳۸-۴۲)
۱۱. او دوباره از شما خوشحال خواهد شد (آیه ۹، BDB 965، KB 1314، [دو بار]، *Qal* ساختار نامحدود و *Qal* کامل)

۴:۳۰

"در پایان زمین"	NASB
"در دورترین جاها در زیر بهشت"	NKJV
"در انتهای جهان"	NKJV
"در دورترین گوشه های زمین"	TEV
"در پایان آسمان"	NJB

این به معنای واقعی کلمه "در انتهای بهشت" است که یک مبالغه است (مراجعه شود به ۴: ۳۲؛ ۲۸: ۶۴؛ ارمیا ۳۱: ۸). این اشاره به دورترین تمدن هایی است که آنها می دانستند (به عنوان مثال، فرهنگ باستان شرقی و مدیترانه ای).

۴:۳۰ ه "که پدرانان به ملکیت یافتند" این می تواند به یکی از اینها اشاره داشته باشد:

۱. پدرسالاران (روز موسی)
۲. بازگشت از تبعید (ویرایشگر پس از خروج)

از مطالعه من # ۱ به نظر می رسد بهترین است. آیه ۹ از همان گروه صحبت می کند.

■ "او شما را کامیابتر و پرشمارتر از پدرانان خواهد ساخت" بخشی از وعده خدا به ابراهیم است (مراجعه شود به پیدایش ۱۲، ۱۵، ۱۷، و غیره).

NASB (به روز شده): ۳۰: ۶ الی ۱۰

یهوه خدایتان دل شما و دل فرزندان شما را ختنه خواهد کرد تا او را با تمامی دل و جان خود دوست داشته، زنده بمانید. ^۷یهوه خدایتان همه این لعنتها را بر دشمنان و خصمان شما که شما را آزار رسانیدند، نازل خواهد کرد. ^۸و دیگر بار، از صدای خداوند اطاعت خواهید کرد و همه فرمانهای او را که من امروز به شما امر می فرمایم، به جا خواهید آورد. ^۹آنگاه یهوه خدایتان شما را در همه دسترنجتان و میوه بطنتان و ثمره چارپایانتان و محصول زمینتان و فور نعمت خواهد بخشید. زیرا خداوند دیگر بار از کامیاب ساختن شما خشنود خواهد شد، چنانکه در خصوص پدرانان خشنود بود، ^{۱۰}ابدین شرط که صدای یهوه خدای خود را اطاعت کرده، فرمانها و فرایض او را که در این کتاب شریعت نوشته شده است نگاه دارید، و با تمامی دل و جان نزد یهوه خدای خویش بازگردید.

۳۰:۶ "یهوه خدایتان دل شما... را ختنه خواهد کرد" این یک استعاره برای شنیدن باز و در دسترس از کلام خدا است. متضاد آن در آیه ۱۷ آمده است. در ۱۰:۱۶ و ارمیا ۴:۴: ۲۵-۲۶، از اسرائیل خواسته شده است که این عمل روحانی را انجام دهد (رومیان ۲: ۲۸-۲۹)، اما در اینجا خدا باید آن را انجام دهد. این همان تنش بین حاکمیت خدا و عمل انسان در حزقیال ۱۸: ۳۱ در برابر ۳۶: ۲۶ دیده می شود. در اینجا ختنه کردن یک استعاره برای یک نگرش معنوی مناسب است. به یادداشت کامل در ۱۰: ۱۶ مراجعه کنید.

■ "قلب" برای عبرانیان این مرکز فعالیت های فکری بود. موضوع خاص را در ۲: ۳۰ ببینید.

■ "فرزندان" این به معنای واقعی کلمه "بذر" (BDB 282) است. این اصطلاح در این معنی استعاری چند بار در تنبیه استفاده شده است (مراجعه شود به ۱: ۸، ۴: ۳۷، ۱۰: ۱۰، ۱۵: ۱۱، ۹: ۲۸، ۴۶: ۵۹، ۳۰: ۶، ۱۹: ۳۱، ۲۱: ۳۴، ۴: ۱).

■ "جان" این کلمه عبری کلمه nephesh (BDB659) است. به توضیح ۱۱: ۱۳ مراجعه کنید.

۳۰: ۸ الی ۹ این نشان دهنده کاری است که خدا می خواست برای اسرائیل و برای تمام جهان انجام دهد! موضوع خاص: تعصب بشارتی باب در ۴: ۶ را مطالعه کنید.

۳۰: ۱۰ "اگر... اگر" این ماهیت شرطی پیمان را نشان می دهد. توجه داشته باشید که اطاعت (گوش دادن و حفظ کردن) با تعهد صادقانه و کامل (با تمام قلب و روح خود) همسان است.

NASB (به روز شده): ۳۰: ۱۱ الی ۱۴

۱۱ «زیرا این فرمان که من امروز به شما امر می فرمایم، برای شما مشکل نیست و نه دور از دسترس شماست. ^{۱۲} نه در آسمان است که بگویید: "کیست که برای ما به آسمان صعود کند و آن را نزد ما بیاورد تا بشنویم و انجامش دهیم؟" ^{۱۳} و نه در آن سوی دریاهاست که بگویید: "کیست که برای ما به آن سوی دریاها برود و آن را نزد ما بیاورد تا بشنویم و انجامش دهیم؟" ^{۱۴} بلکه این کلام بسیار نزدیک شما، در دهان و در دل شماست، تا آن را به جای آرید.

۳۰: ۱۱ الی ۱۴ خواست یهوه برای اسرائیل غیرممکن نبود (نگاه کنید به ۲۸: ۲۹). به نظر می رسد که این آیه، دکتترین اصلاح طلبان را درباره «تخریب کامل» از بین می برد. در عهد عتیق چندین مکان وجود دارند که در آنها مقاومت انسان در برابر گناه امکان پذیر است (مثلا پیدایش ۴: ۷).

کلیسا پیدایش ۳ را به عنوان منشاء گناه در بشریت میبیند، در حالی که بسیاری از ربی ها پیدایش ۶ را به عنوان منبع درگیری میبینند. همانطور که مسیحیت سقوط همه خلقت، از جمله بشریت را تصریح میکند، یهودیت نیک بودن پایه بشریت را تصریح می کند. برای آنها شر در انتخاب است نه ماهیت اصلی انسان.

با این حال به نظر می رسد که پاسخگویی اخلاقی براساس احتمال واقعی درک اراده خداوند و توانایی عمل بر آن استوار است. بدون امکان اقدام مناسب، پاسخگویی الهی نامناسب است! آیا می توانم مسئولیت آنچه را که نمی توانم انجام دهم، بپذیرم؟

۳۰: ۱۲ "چه کسی به بالا به بهشت خواهد رفت" پولس این را در رومیان ۱۰: ۶-۹ استفاده می کند. این احتمالا نشان دهنده افسانه سومریان از اتانا است، اما احتمالا مربوط به دیدگاه عبری از حاکمیت خداوند است.

چندین فعل که در این آیه به کار برده می شوند (با توجه به راهنمای مطالعاتی عهد عتیق):

۱. "برای دریافت آن" - *Qal*, KB 534, BDB 542, غیر کامل، اما در معنای صیغه امری

۲. بگذار بشنویم" - *Hiphil*, KB 1570, BDB 1033, غیر کامل، اما در معنای صیغه امری

۳. "ممکن است آن را مشاهده کنیم" - *Qal*, KB 889, BDB 793, غیر کامل، اما در مفهوم COHORTATIVE

۳۰: ۱۳ "در آن سوی دریاها" برخی، این را با توجه به حساب سیلاب بابل، حماسه گیلگمش می نامند، اما احتمالا مربوط به ترس یهودیان از قایقرانی یا استعاره انتهای زمین است.

۳۰: ۱۴ " بلکه این کلام بسیار نزدیک شما، در دهان و در دل شماست " این به پیمان آشکار شده بیهوش اشاره دارد. قدما کتاب مقدس را با صدای بلند می خوانند! آنها مجبور بودند به طور درونی به آنچه شنیده بودند پاسخ دهند (به عنوان مثال یا خودشان بخوانند یا با صدای بلند بخوانند).

■ " تا آن را به جای آرید " انسان باید تصمیم بگیرد. این در توانایی او برای انجام این کار است. خدا شروع می کند، اما بشر باید پاسخ دهد و به توبه، ایمان و اطاعت پاسخ دهد.

NASB (به روز شده): ۳۰: ۱۵ الی ۲۰

^{۱۵} «ببینید امروز حیات و نیکویی، و مرگ و بدی را در برابر شما می نهم. ^{۱۶} زیرا امروز به شما فرمان می دهم که بیهوش خدای خود را دوست بدارید و در راههای او گام بردارید و فرمانها و فرایض و قوانین او را نگاه دارید، تا زنده بمانید و بر شمارتان افزوده گشته، بیهوش خدایتان شما را در سرزمینی که برای تصرفش بدان داخل می شوید، برکت دهد. ^{۱۷} اما اگر دل شما منحرف شود و اطاعت نکنید بلکه فریفته شده، خدایان غیر را سجد و عبادت کنید، ^{۱۸} امروز به شما اعلام می کنم که به یقین هلاک خواهید شد و در آن سرزمین که برای تصرفش از اردن می گذرید، عمر دراز نخواهید داشت. ^{۱۹} امروز آسمان و زمین را بر شما شاهد می گیرم که زندگی و مرگ، و برکت و لعنت را پیش رویتان نهادم. پس زندگی را برگزینید تا شما و نسلتان زنده بمانید؛ ^{۲۰} بیهوش خدای خود را دوست بدارید، از صدای او اطاعت کنید و به او بچسبید، زیرا او زندگی شما و درازی عمر شماست، تا در سرزمینی که خداوند برای پدرانانتان، ابراهیم و اسحاق و یعقوب، سوگند خورد که آن را بدیشان دهد، قرار یابید.»

۳۰: ۱۵ " ببینید " این (Qal, KB 1157, BDB 906 امری) فعل به عنوان اصطلاح برای "توجه دقیق به" استفاده می شود (مراجعه شود به پیدایش ۲۷: ۲۷؛ ۳۱: ۵۰). چندین بار در تشبیه استفاده شده است (۱: ۸، ۲۱، ۳۵؛ ۲: ۲۴، ۳۱؛ ۴: ۵؛ ۱۱: ۲۶؛ ۳۰: ۱۵؛ ۳۲: ۳۹).

■ " امروز حیات و نیکویی، و مرگ و بدی را در برابر شما می نهم " حتی اسرائیل تحت پیمان مجبور به انتخاب بود! این به نعمت و لعنت اشاره دارد (مراجعه شود به لاویان ۲۶؛ تشبیه ۲۷ الی ۲۸). به یاد داشته باشید انتخاب در یک پیمان مبتنی بر فیض قرار دارد. این بسیار شبیه به اصطلاح ادبیات عرفانی از "دو راه" است (مراجعه شود به امثال ۴: ۱۰ الی ۱۹؛ ارمیا ۲۱: ۸؛ متی ۷: ۱۳-۱۴). انتخاب ما نشان می دهد که ما چه کسی هستیم! چگونه ما به "ورودیها و خروجیهای" غیر قابل توضیح زندگی پاسخ می دهیم، جهت گیری معنوی ما را نشان می دهد!

۳۰: ۱۶ الی ۱۸ این آیات خلاصه شرایط پیمان و عواقب آنها هستند:

۱. مسئولیت (مراجعه شود به ۸: ۸؛ ۶: ۱۹؛ ۹: ۱۷؛ ۲۶: ۲۸؛ ۹)

a. "رای دوست داشتن خداوند"، آیه ۱۶ (Qal, KB 17, BDB 12 ساختار نامحدود)

b. "در راه او راه بروید"، آیه ۱۶ (Qal, KB 246, BDB 229 ساختار نامحدود)

c. "دستورات او را حفظ کنید"، آیه ۱۶ (Qal, KB 1581, BDB 1036 نامحدود)

۲. پیامدهای اطاعت

a. "شما ممکن است زندگی کنید"، آیه ۱۶ (Qal, KB 309, BDB 310 کامل)

b. "شما ممکن است ضرب"، آیه ۱۶ (Qal, KB 1156, BDB 915 کامل)

c. "خداوند شما ممکن است شما را برکت دهد"، آیه ۱۶ (Piel, KB 159, BDB 138 کامل)

۳. شرایط و پیامدهای نافرمانی

a. "اگر قلب شما تبدیل شود"، آیه ۱۷، (Qal, KB 937, BDB 815 غیر کامل)

b. "اگر شما اطاعت نکنید"، آیه ۱۷، (Qal, KB 1570, BDB 1033 غیر کامل)

c. بت پرستی

(۱) کشیده شده (Niphil, KB 673, BDB 623 کامل)

(۲) پرستش (Hishtaphel, KB 295, BDB 1005 کامل)

(۳) خدمت (Qal, KB 773, BDB 712 کامل)

d. "شما قطعاً باید از بین بروید"، آیه ۱۸، (Qal, KB 2, BDB 1 نامحدود مطلق و Qal غیر کامل، که بیانگر شدت است)

e. "شما روزها را طولانی نمی کنید"، آیه ۱۸ (Hiphil, KB 88, BDB 73 غیر کامل)

توجه کنید که چگونه آیه ۲۰ این مسئولیت های پیمان را تقویت می کند تا برکت پدرسالارانه برآورده شود! این واژه شناسی مشخصه تشبیه است.

۱۹:۳۰ "آسمان و زمین را بر شما شاهد می‌گیرم" این شاهدان به پیمان اسرائیل منحصر نیستند، بلکه در چندین متن باستانی خاورمیانه یافت می‌شوند. این دو جنبه دائمی خلقت خداوند (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۱) به عنوان دو شاهد مورد نیاز خداوند عمل می‌کنند (مراجعه شود به ۱۷: ۶؛ ۱۹: ۱۵؛ اعداد ۳۰: ۳۰). این تأثیر قانونی چندین بار در تثنیه رخ می‌دهد (مراجعه شود به ۴: ۲۶؛ ۳۰: ۱۹؛ ۳۱: ۲۸؛ ۳۲: ۱). برای "زمین"، موضوع خاص در ۵: ۸ را مطالعه کنید.

■ "پس زندگی را برگزینید تا ... زنده بمانید" خدا انسانها حق و مسئولیت را به انتخاب های اخلاقی داده است. این بخشی از تصویر و شخصیت او در بشر است! فعل عبری "انتخاب کردن" یا "برگزیدن"، ۷۰٪ موارد برای انتخاب بشریت (از جمله NIDOTTE، جلد ۱، صفحه ۶۳۹) استفاده می‌شود. ما باید انتخاب کنیم (مراجعه شود به حزقیال ۱۸: ۳۰-۳۲).

■ "شما و نسلتان" تثنیه به طور مشخص بر نیاز به تاریخ و انتقال مسئولیت های پیمان جدید به نسل های بعد تاکید می‌کند (مراجعه شود به ۴: ۹، ۱۰؛ ۷: ۶، ۲۰-۲۵؛ ۱۱: ۱۹؛ ۳۲: ۴۶).

کودکان ما تحت تأثیر انتخاب و نحوه شیوه زندگی ما هستند (به عنوان مثال خروج ۲۰: ۵ الی ۶؛ تثنیه ۵: ۹ الی ۱۰؛ ۷: ۹).

۲۰: ۳۰ مجموعه ای از ساختارهای ساختار نامحدود *Qal* وجود دارند که پیمان را خلاصه می‌کنند:

۱. مسئولیت ها

a. با محبت

b. اطاعت

c. نگه داشتن سریع

۲. پیامدها

a. شما ممکن است در سرزمین ساکن شوید

به یادداشت در ۳۰: ۱۶-۱۸ توجه کنید. پیمان یهوه خواستار ایمان، عشق، اطاعت و استقامت اولیه و دائمی بود.

یهوه زمین را به وطن پرستان اسرائیل وعده داده است (مراجعه شود به پیدایش ۱۲: ۷؛ ۱۳: ۱۴-۱۷؛ تثنیه ۹: ۴ الی ۶)، اما اسرائیل باید از خواسته‌های پیمانش پیروی کند یا زمین از دست می‌رود (مراجعه شود به ۱۱: ۳۱-۳۲؛ ۲۸: ۳۶، ۶۳-۶۸؛ ۳۰: ۱۹-۲۰). هدیه آزاد باید پاسخ داده شود و حفظ شود!

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده‌اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. حقیقت مرکزی این فصل چیست؟

۲. آیا این فصل در مورد کسی که تبدیل به یک مؤمن یا مؤمن وفادار می‌شود صحبت می‌کند؟

۳. آیا این فصل با الهیات پولس در مورد عدم توانایی بشر در حفظ قانون (به عنوان مثال، غلاطیان ۳؛ رومیان ۳) در تضاد است؟

تثنيه ۳۱

تقسيم بندي پاراگرافهاي ترجمه هاي مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
يوشع رهبر جديد اسرائيل	جمع بندي رخدادهاي زندگي موسي	يوشع جانشين موسي ميشود	شروع يوشع
۸ : ۱ الی ۳۱	۶ : ۱ الی ۳۱	۶ : ۱ الی ۳۱	۶ : ۱ الی ۳۱
	۸ : ۷ الی ۳۱	۸ : ۷ الی ۳۱	۸ : ۷ الی ۳۱
قانون هر هفت سال بايد خوانده شود		قانون اين است كه بايد هر هفت سال خوانده شود	آداب خواندن احكام شريعت
۱۳ : ۹ الی ۳۱	۱۳ : ۹ الی ۳۱	۱۳ : ۹ الی ۳۱	۱۳ : ۹ الی ۳۱
پيشگويي شورش اسرائيل		آخرين راهنمايهاي ارباب به موسي	راهنمايهاي بيهوه
۱۵ : ۱۴ الی ۳۱	۱۵ : ۱۴ الی ۳۱	۱۵ : ۱۴ الی ۳۱	۱۵ : ۱۴ الی ۳۱
۲۳ : ۱۶ الی ۳۱	۲۲ : ۱۶ الی ۳۱	۱۸ : ۱۶ الی ۳۱	۱۸ : ۱۶ الی ۳۱
		آوای شاهدان	آوای شاهدان
		۲۱ : ۱۹ الی ۳۱	۲۲ : ۱۹ الی ۳۱
		۲۲ : ۳۱	
	۲۳ : ۳۱	۲۳ : ۳۱	۲۳ : ۳۱
			قانون در صندوقچه گذاشته شد
۲۹ : ۲۴ الی ۳۱	۲۹ : ۲۴ الی ۳۱	۲۹ : ۲۴ الی ۳۱	۲۷ : ۲۴ الی ۳۱
			اسرائيل جمع ميشود تا آوا را بشنود
			(۳۱ : ۲۸ الی ۳۲ : ۴۴)
آوای موسي		آوای موسي	۲۹ : ۲۸ الی ۳۱
(۳۱ : ۳۰ الی ۳۲ : ۴۷)		(۳۱ : ۳۰ الی ۳۲ : ۴۴)	
۳۰ : ۳۱	۳۰ : ۳۱	۳۰ : ۳۱	۳۰ : ۳۱

مطالعه حلقه ۳۰ سوم (رجوع كنيد به "سمينار تفسير كتاب مقدس")

به دنبال نيت اصلي نويسنده در سطوح پاراگراف

اين مجموعه راهنماي مطالعه تفسيروي مي باشد، يعني شما مسئول تفسير خود از كتاب مقدس هستيد. هر کدام از ما بايد در نور خود راه برويم. شما، كتاب مقدس و روح القدس اولويت تفسير هستيد. تفسير را نبايد به هر مفسري واگذار كنيد.

كل كتاب مقدس را در يك نشست بخوانيد. موضوعات را مشخص نماييد (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسيمات موضوعي خود را با پنج ترجمه بالا مقايسه كنيد. پاراگراف بندي به نويسنده الهام نشده است، اما كليد پيگيري اهداف اصلي نويسنده است كه قلب تفسير است. هر پاراگراف تنها و تنها يك موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غيره

NASB (به روز شده): ۳۱: ۱ الی ۶

ا^۱ پس موسی رفت و این سخنان را به تمامی اسرائیل بازگفت. ^۲ سپس افزود: «من امروز صد و بیست ساله‌ام و دیگر یارای دخول و خروج ندارم. خداوند به من گفته است: "تو از این اردن نخواهی گذشت." ^۳ یهوه خدایتان، خود پیشاپیش شما خواهد گذشت. او این اقوام را از برابر شما هلاک خواهد کرد تا شما سرزمینشان را به تصرف آورید. همان‌گونه که خداوند فرموده است، یوشع پیشاپیش شما عبور خواهد کرد. ^۴ خداوند با این قومها همان خواهد کرد که با سیحون و عوج، شاهان آموری و سرزمینشان کرد، آنگاه که ایشان را هلاک ساخت. ^۵ و خداوند آنان را به دست شما تسلیم خواهد کرد، و شما باید با آنان بنا بر تمامی فرمانی که به شما دادم، رفتار کنید. ^۶ قوی و دلیر باشید و از آنان ترس و واهمه مدارید، زیرا یهوه خدایتان اوست که همراه شما می‌رود و شما را و نخواهد گذاشت و ترک نخواهد کرد.»

۳۱: ۱ "این سخنان را بازگفت" احتمالا این باید "صحبت کردن به پایان رسید" باشد، و به دنبال آن در Septuagint و برخی از نسخه های خط بحرالمتیت، دو حرف بی صدای عبری که جمله را پایان میدهند (به عبارتی REB، NRSV). این پایان رساله سوم موسی است.

۳۱: ۲ "من امروز صد و بیست ساله‌ام" زندگی ۱۲۰ ساله موسی (نگاه کنید به ۳۴: ۷) را می توان به سه بخش ۴۰ ساله تقسیم کرد. موسی ۴۰ سال در آکادمی سلطنتی مصر، ۴۰ سال در بیابان آموزش میدید تا برای فراخوانی آماده شود، و ۴۰ سال از زمان بوت سوزان تا حال حاضر (مراجعه شود به خروج ۷: ۷ و اعمال رسولان ۷: ۲۳). چرا سن او ذکر میشود؟ این دلایل ممکن هستند: (۱) در ادبیات مصر، ۱۱۰ سال سن خردمندان بود، اما در سوریه ۱۲۰ سال بود؛ (۲) محدودیت سنی در پیدایش ۶: ۳؛ یا (۳) بهانه دیگری برای موسی برای اینکه چرا او آنها را به سرزمین موعود هدایت نمی کند.

■ "دیگر یارای دخول و خروج ندارم" این یک اصطلاح عبری برای سرزندگی است (یوشع ۱۴: ۱۱؛ NRSV، TEV، NJB، JPSOA) با این حال، پیری قدرت موسی را از او نگرفت، تشبیه ۳۴. احتمالا این بهانه ای بود (مراجعه شود به ۱: ۳۷) مربوط به نافرمانی عمومی موسی که در اعداد ۲۰: ۱۱ الی ۱۲ ثبت شده است. تشبیه ۳: ۲۳-۲۹ می گوید که موسی از خدا خواسته است به او اجازه دهد وارد سرزمین موعود شود (مراجعه شود به ۳۲: ۴۸-۵۲).

۳۱: ۳ "یهوه خدایتان، خود پیشاپیش شما خواهد گذشت" خدا برای آنها مبارزه می کند، گرچه آنها باید برای نبرد آماده شوند و مشارکت کنند (مراجعه شود به آیات ۳-۶، یعنی ادبیات جنگ مقدس). موسی ابزار مورد استفاده خدا بود. خدا، خودش، کسی بود که مردم را تحویل گرفت. در حقیقت این یهوه است، نه جاشوا، که پیش از مردمش به نبرد می رود!

■ "یوشع پیشاپیش شما عبور خواهد کرد" به دلیل نافرمانی موسی، به رهبر جدیدی نیاز بود. خداوند با یوشع خواهد بود، اما او نیز باید تعهدات عهدش را انجام دهد (مراجعه شود به ۱: ۳۸، ۳: ۲۸).

۳۱: ۶ "قوی و دلیر باشید" این آیه دارای چندین شکل امری است:

۱. "قوی باشید" - BDB 304، KB 302، Qal امری، مراجعه شود به آیه ۲۳
۲. "دلیر باشید" - BDB 54، KB 65، Qal امری، مراجعه شود به آیه ۲۳
۳. "نگران نباشید" - BDB 431، KB 432، Qal غیر کامل نفی، که در معنای صیغه امری استفاده می شود
۴. "لرزش نکن" - BDB 791، KB 888، Qal غیر کامل نفی، که به معنای صیغه امری مورد استفاده قرار گرفته است. ۱: ۲۹؛ ۷: ۲۱؛ ۳: ۲۰؛ یوشع ۱: ۹

اعداد ۱ و ۲ توسط موسی به یوشع در آیه ۷ تکرار می شوند و اعداد ۳ و ۴ در آیه ۸ تکرار می شوند (# ۴ همسو است، اما فعل آن متفاوت است، "ترساندن"، BDB 369، KB 365، Qal غیر کامل). یک نگرش و ایمان مناسب ضروری است! در این سرزمین غولها وجود دارند، اما یهوه با مردمش است (مراجعه شود به آیات ۳، ۴، ۵، ۶).

■ "شما را و نخواهد گذاشت و ترک نخواهد کرد"

۱. یهوه با آنها می رود (به عنوان مثال، "گام بر میدارد"، BDB 229، KB 246، Qal وجه وصفی فعال)
۲. یهوه آنها را شکست نخواهد داد (به عنوان مثال، "رها کردن"، BDB 951، KB 1276، Hiphil غیر کامل)

۳. یهوه آنها را ترک نخواهد کرد ("ترک کردن"، Qal, KB 806, BDB 736 I, غیر کامل، مراجعه شود به پیدایش ۲۸: ۱۵)

این وعده به یوشع در یوشع ۱: ۵ تکرار شده است و به عنوان وعده امومنین عهد جدید در عبرانیان ۱۳: ۵ تکرار شده است. امید ما شخصیت مهربان و تغییر ناپذیر یهوه است (مراجعه شود به خروج ۳۴: ۶؛ نمیا ۹: ۱۷؛ مزامیر ۱۰۳: ۸؛ ۱۴۵: ۸؛ یوئیل ۲: ۱۳)!

NASB (به روز شده): ۷: ۳۱ الی ۸

۷. آنگاه موسی یوشع را فرا خواند و در نظر تمامی اسرائیل به او گفت: «قوی و دلیر باش زیرا تو همراه این قوم به سرزمینی خواهی رفت که خداوند برای پدران ایشان سوگند خورد که آن را بدیشان بدهد، و تو آن سرزمین را به ملکیت ایشان در خواهی آورد. ^۸خداوند خود پیشاپیش تو خواهد رفت و با تو خواهد بود. او تو را و نخواهد گذاشت و ترک نخواهد گفت. پس مترس و هراسان مباش.»

۷: ۳۱ این انتقال عمومی قدرت است. این تحقق ۱: ۳۸ و ۳: ۲۸ است!

۸: ۳۱ "با تو خواهد بود" این بیان مجدد "من با شما خواهم بود" است. وعده حضور شخصی یهوه بزرگترین برکتی است که می توان داشت (مراجعه شود به خروج ۳: ۱۲؛ ۴: ۱۲، ۱۵؛ ۳۳: ۱۴-۱۶؛ تثنیه ۴: ۳۷؛ یوشع ۱: ۵). به همین دلیل است که رهبران و مردم نباید از هر کسی یا هر چیزی بترسند!

NASB (به روز شده): ۹: ۳۱ الی ۱۳

۹. آنگاه موسی این شریعت را نوشته، آن را به بنی لاوی کاهن که صندوق عهد خداوند را حمل می کردند، و نیز به تمام مشایخ اسرائیل سپرد. ^{۱۰}پس موسی ایشان را فرمان داده، گفت: «در پایان هر هفت سال، در موعد مقرر در سال بخشش قرضها، به هنگام عید آلاچیقها، ^{۱۱}زمانی که تمامی قوم اسرائیل در پیشگاه یهوه خدایت، در جایی که او برمی گزیند، حاضر می شوند، این شریعت را در حضور تمامی اسرائیل به گوش آنان بخوان. ^{۱۲}قوم را گرد آور، یعنی مردان و زنان و کودکان را، و نیز غریبانی را که در شهرهایتان ساکنند، تا گوش فرا داده، بیاموزند که از یهوه خدایتان بترسند و تمامی کلمات این شریعت را به دقت به جای آورند، ^{۱۳}و تا فرزندان ایشان نیز که آن را نمی دانند بشنوند و بیاموزند که در تمام ایام زندگی خود در سرزمینی که برای تصرف آن از اردن عبور می کنید، از یهوه خدای شما بترسند.»

۹: ۳۱ "موسی این شریعت را نوشته" چند بار در اسفار پنجگانه گفته میشود، "موسی نوشت" (مراجعه شود به خروج ۱۷: ۱۴؛ ۲۴: ۴، ۲۲؛ ۳۴: ۱، ۲۷، ۲۸؛ اعداد ۱۷: ۲، ۳؛ ۳۳: ۲؛ تثنیه ۴: ۱۳؛ ۵: ۲۲؛ ۳۱: ۹، ۲۲). موسی به اسرائیل قانون را داد تا خواست خدا برای نسل های آینده را استاندارد کند.

■ "به بنی لاوی کاهن که صندوق عهد خداوند را حمل می کردند" جالب است که دقیقا چه کسانی "کشیشان" هستند.

۱. قبیله لاوی (همیشه)

۲. پسران آرون (اغلب)

همه کاهنان لاوی هستند، اما همه لاویان کاهن نیستند.

■ "به تمام مشایخ" این به بزرگان قبیله ای اشاره دارد. در این آیه، موسی این قانون را به رهبران مذهبی و سکولار اسرائیل (یعنی قبیله ای) سپرده است. با این حال، در واقع، تمام رهبران و قوانین اسرائیل به عنوان مذهبی (به عنوان مثال، اراده یهوه) دیده می شود. در اسرائیل هیچ چیزی به صورت مقدس در برابر سکولار نبود. همه چیز مقدس بودند زیرا همه متعلق به یهوه بودند! روزهای خاص و مکان های ویژه وجود داشت، اما تمام زندگی توسط دستورات الهی تنظیم شده بود!

۱۰: ۳۱ در این آیه به دو تاریخ اشاره میشود:

۱. هر ساله، جشن غرفه ها

a. خروج ۲۳: ۱۶-۱۷؛ ۲۲: ۳۴

b. لاویان ۲۳: ۳۳-۴۳

c. تثنیه ۱۶: ۱۳-۱۵

۲. یکی در سال هفتم بود (به عنوان مثال سال سبتی)

a. خروج ۲۳: ۱۱، ۱۰

b. لاویان ۲۵: ۷-۱

c. تثنیه ۱۵: ۶-۱

در اینجا، موسی به آداب خواندن پیمان می افزاید.

جشن غرفه ها یک رویداد سالانه بود که به منظور یادآوری اسرائیل از اعمال خیرخواهانه و قدرتمند یهوه از نجات از مصر و ارائه و حضور او در دوره بیابانگردی برگزار میشد. این جشن سالگرد شکرگزاری برای نجات / آزادی، و همچنین آزادی از بدهی، هر هفتمین سال (یعنی سال سبت، به جز لاویان ۲۵) رخ داد. ترکیبی از این دو حادثه آزادی، زمان مناسب برای بررسی پیمان قانون موسی با این اعمال خیرخواهانه خداوند در این پیمان بود!

موضوع خاص: جشنهای اسرائیل

SPECIAL TOPIC: FEASTS OF ISRAEL

I. جشنهای سالانه موسی (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۴-۱۷؛ لاویان ۲۳: اعداد ۲۸: تثنیه ۱۶)

- A. همه یهودیان مرد مجبور بودند در صورت امکان در سه مراسم سالانه (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۴، ۱۷: ۳۴: ۲۳) شرکت کنند.
- B. این جشنها دارای اهمیت کشاورزی و همچنین ملی بودند.
- C. هر کدام یک روز استراحت، عبادت و مشارکت اجتماعی بود.
- D. سه جشن سالانه مورد نیاز

۱. عید پسخ (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۱-۱۴، ۲۱-۲۸؛ لاویان ۲۳: ۴-۱۴؛ اعداد ۲۸: ۱۶-۲۵؛ تثنیه ۱۶: ۱-۸)

a. تشکر و قدردانی از برداشت جو

b. خروج را به یاد می آورد

c. با یک جشن هفت روزه از نان کفیر (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۱۵ الی ۲۰: ۳۴: ۱۸ الی ۲۰)

۲. پنتیکاست (جشن هفته ها، مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۶: ۳۴: ۲۲)

a. شکرگذاری و فداکاری برداشت گندم

b. جشن داده شدن تورات به موسی در کوه سینا با حساب ربی

c. مراجعه شود به لاویان ۲۳: ۱۵-۲۱؛ اعداد ۲۸: ۲۶-۳۱

۳. جشن خیمه ها / غرفه ها / کلبه ها (سوکوت)

a. شکرگزاری برای برداشت عمومی

b. آغاز دوره سرگردانی بیابان را یادآوری می کند

c. مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۶: ۳۴: ۲۲؛ لاویان ۲۳: ۳۴-۴۴؛ تثنیه ۱۶: ۱۳-۱۷

d. یک پیاده روی هشت روزه (مراجعه شود به لاویان ۲۳: ۳۶؛ اعداد ۲۹: ۳۵-۳۸)

E. سایر جشن های سالانه

۱. جشن سال نو (روز هشانه)

a. لاویان ۲۳: ۲۳-۲۵؛ اعداد ۲۹: ۱-۶ را ببینید

b. این روز از استراحت و فداکاری در روز اول تیشری برگزار شد

c. جنبه جشن این روز، در عهد جدید معمولی است، ولی در تورات مشخص نیست

۲. روز تطهیر - "روز پوشش" یا یوم کیپور (تنها روز روزه داری)

a. روز استراحت، روزه گرفتن و توبه

b. یک آیین برای از بین بردن ناپایداری های سازمانی (خیمه ها، کشیش ها و مردم)

c. مراجعه شود به خروج ۳۰: ۱۰؛ لاویان ۱۶: ۲۳: ۲۶-۳۲؛ ۲۵: ۹؛ اعداد ۲۹: ۷-۱۱

d. مشخص نیست که چه موقع بعد از خروج این جشن مجددا احیا شد

II. دیگر اعیاد

A. سبت

۱. هفته هفتگی استراحت و پرستش
۲. مراجعه شود به پیدایش ۲: ۱-۳؛ خروج ۱۶: ۲۲-۳۰؛ ۲۰: ۸-۱۱؛ ۲۳: ۱۲؛ ۳۱: ۱۲-۱۶؛ لاویان ۲۳: ۱-۳؛ اعداد ۹: ۱۰-۹
- B. سال سبت
۱. در هر هفت سال سبت زمین استراحت میکند (بدون کاشت)
۲. مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۰ الی ۱۱؛ لاویان ۲۵: ۱-۷؛ تثنیه ۱۵: ۱
۳. این بدان معنی بود که یهوه مالکیت زمین را در دست داشت و آن را به اسرائیل داد
۴. همه برده ها آزاد شدند (مراجعه شود به خروج ۲۱: ۲-۶) و همه بدهی ها بخشیده شدند (مراجعه شود به تثنیه ۱۵: ۱-۶)
- C. سال جیبیلی
۱. هر سال هفتم سبت (یعنی ۵۰ سالگی)
۲. مراجعه شود به لاویان ۲۵: ۸-۱۸؛ ۲۷: ۱۷-۲۴
۳. آزادی بدهی و بازگشت زمین، آزاد شدن برده ها (مراجعه شود به لاویان ۲۵: ۱۰، ۱۳، بسیار شبیه به سال سبت)
۴. آغاز آن هرگز ثبت نشده است
- D. ماه جدید
۱. پیشنهادات ویژه و یک روز استراحت
۲. مراجعه شود به اعداد ۱۰: ۱۰؛ ۲۸: ۱۱-۱۵
۳. احتمالاً برپایی جشن خیمه ها بود (مراجعه شود به خروج ۴۰: ۲، ۱۷)
۴. تقویم یهودی بر اساس سال قمری است
- III. این آیین ها و مقررات در طول زمان نشان دهنده توسعه هستند. این جشن ها و اعیاد ممکن است در تقویم های بت پرستان آغاز شده باشند، اما به ستایش و یاری رساندن منحصر به فرد یهودیان به یهوه تبدیل شده است. طبیعت (فصلی)، کشاورزی (کاشت، باران و برداشت) و رویدادهای ملی (خروج، صدور قانون و غیره) برای نشان دادن زمان خاصی از سال برای عبادت ترکیب شده اند.

۳۱: ۱۱ "در جایی که او برمی گزیند" این آیه در روز موسی اشاره به جمع شدن تمام مردان سه بار در سال (مراجعه شود به لاویان ۲۳) در جشن خیمه ها (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۲۴؛ تثنیه ۱۲: ۵، ۱۱، ۱۳؛ ۱۴: ۲۵؛ ۱۵: ۲۰؛ ۱۶: ۷، ۱۶؛ ۱۷: ۸، ۱۰؛ ۱۸: ۶؛ ۲۶: ۲).

بعدها به محراب مرکزی واقع در اورشلیم اشاره می کند.

■ "این شریعت را در حضور تمامی اسرائیل به گوش آنان بخوان" این یک رویداد تجدید پیمان بود. این قانون به وضوح بیان شد (یعنی خوانده شده) و اسرائیل خود را به پایبندی به آن متعهد کرد! همه در جامعه اسرائیل حضور داشتند (مراجعه شود به آیات ۱۲-۱۳)، حتی جدیدترین نسل (به عنوان مثال سن *Bar Mitzwah*، مانند اشعیا ۷: ۱۶).

این قانون نه تنها برای یک پادشاه بعد و رهبران فعلی، بلکه برای همه مردم و نسلها و حتی بیگانگان ساکن است!

۳۱: ۱۲ "گوش فرا داده، ... بیاموزند بترسند" به افعال توجه کنید:

۱. "شنیدن" - *Qal*, KB 1570, BDB 1033، غیر کامل، رایج در تثنیه، به معنی "شنیدن به منظور انجام دادن"
 ۲. "یادگیری" - *Qal*, KB 531, BDB 540، غیر کامل
 ۳. "ترس" - *Qal*, KB 432, BDB 431، کامل (آخرین پاراگراف زیر را ببینید)
 ۴. "مراقب باشید که رعایت کنید"
- a. *Qal*, KB 1581, BDB 1036، کامل
- b. *Qal*, KB 889, BDB 793، ساختار نامحدود

توجه داشته باشید که # ۱، ۲، ۳ درآیه ۱۳ تکرار می شود تا نسخ جدیدی که هنوز شناخته نشده است (*Qal*, KB 390, BDB 393) تکرار شود. این قانون به معنای شناخته شدن و نگهداری از نسلهای مختلف اسرائیل است.

در بعضی موارد این پیشرفت به من یادآوری میکند که عزرا (مراجعه شود به عزرا ۷: ۱۰). اسرائیل باید از یهوه (BDB 431) بترسد یا به او احترام بگذارد (مراجعه شود به ۴: ۱۰؛ ۱۴: ۲۳؛ ۱۷: ۱۹)، اما از هیچ کس یا هر چیز دیگری نترسد!

NASB (به روز شده): ۳۱: ۱۴ الی ۱۸

^{۱۴} خداوند به موسی فرمود: «روز مرگت نزدیک است. یوشع را فرا خوان، و در خیمه ملاقات حاضر شوید تا او را مأمور سازم.» پس موسی و یوشع آمده، در خیمه ملاقات حاضر شدند. ^{۱۵} آنگاه خداوند در ستون ابر در خیمه ظاهر شد، و ستون ابر به در خیمه بایستاد. ^{۱۶} خداوند موسی را گفت: «اینک تو با پدران خویش می‌خوابی، و این قوم برخاسته، از پی خدایان بیگانه سرزمینی که بدان داخل می‌شوند زنا خواهند کرد، و مرا ترک گفته، عهد مرا که با ایشان بستم خواهند شکست. ^{۱۷} در آن روز خشم من بر ایشان افروخته شده، ایشان را ترک خواهم گفت و روی خود را از ایشان خواهم پوشانید، و تلف خواهند شد. بلایا و تنگیهای بسیار دامگیرشان خواهد شد، چندان که در آن روز خواهند گفت: «آیا از آن رو این بلایا بر ما فرود نیامده که خدایمان دیگر در میان ما نیست؟» ^{۱۸} و در آن روز من به سبب همه شرارتهایی که مرتکب شده‌اند و به سبب روی آوردنشان به خدایان غیر، به یقین روی خود را خواهم پوشانید.

۳۱: ۱۴ "فرا خوان ... حاضر شوید" اینها هر دو افعال امری هستند.

۱. "فرا خواندن" - BDB 894, KB 1128, Qal امری
۲. "حال شدن" - BDB 426, KB 427, Hithpael امری (این به رسمیت شناختن رسمی یهوه است، مراجعه شود به اول سموئیل ۱۰: ۱۹، یا تجدید پیمان، مراجعه شود به یوشع ۲۴: ۱)

■ "خیمه ملاقات" به نظر می‌رسد دو چادر ویژه برای یهوه وجود داشته است:

۱. خیمه ای که در خروج ۲۵ الی ۲۷ شرح داده شده است، محل صندوقچه پیمان بود و در مرکز اردوگاه اسرائیل قرار داشت
۲. چادر جلسه در خروج ۳۳: ۷-۱۱ شرح داده شده است، در خارج از اردوگاه اسرائیل نصب شده بود، جایی که موسی برای دیدار با یهوه میرفت
۳. معمولاً ابر (به عنوان مثال، که ربی‌ها ابر Shekinah را فراخوانی می‌کردند)، که نماد حضور شخصی یهوه بود، خود را در # ۱ نشان میداد، اما در اینجا # ۲ (مراجعه شود به آیه ۱۵، خروج ۳۳: ۹)
۴. ممکن است چندین منبع دیگر مربوط به # ۲ - خروج ۱۸: ۷-۱۶؛ اعداد ۱۱: ۱۶، ۲۴، ۲۶؛ ۱۲: ۴ وجود داشته باشند.

■ "تا او را مأمور سازم" در آیه ۷ موسی، یوشع را در برابر مردم می‌خواند. در اینجا یهوه موسی و یوشع را در برابر خود فرا می‌خواند.

۳۱: ۱۵ "ستون ابر" این ستون ابر همان چیزی بود که فرزندان اسرائیل را از ارتش مصر جدا کرد (مراجعه شود به خروج ۱۳: ۲۱-۲۲؛ ۱۴: ۱۹-۲۰). این ستون چیزی است که هنگامی که اشعیا خدا را "بالا و بلند" در اشعیا ۶ دید، معبد را پر کرده بود. این یک نماد فیزیکی از حضور خدا بود. در سراسر دوران سرگردانی در بیابان با اسرائیل مانده بود. این کار به چندین روش انجام شد:

۱. حضور یهوه را نشان داد
۲. اسرائیلی‌ها را از محلی به مکانی دیگر هدایت کرد
۳. با روز بر آنها را سایه انداخت
۴. اردوگاه را در شب روشن کرد

هنگامی که آنها از اردن عبور کردند، حضور یهوه بر صندوقچه پیمان نمایان شد، اما ابر ناپدید گشت.

۳۱: ۱۶ "این قوم برخاسته، ... زنا خواهند کرد" این پیشگویی یهوه در مورد گناه ادامه دادن اسرائیل به بت پرستی را نشان می‌دهد (مراجعه شود به ۴: ۱۵-۱۸؛ ۲۹: ۳۱). به افعال به کار رفته برای نشان دادن پیشرفت بت پرستی توجه کنید:

۱. "برخیز" - BDB 877, KB 1086, Qal کامل، مانند خروج ۳۲: ۶

۲. "زنا کردن" - BDB 275, KB 275, Qal کامل

a. به عنوان یک برده عمل کنید

(۱) لایوان ۲۱: ۷، ۹، ۱۴

(۲) تثنیه ۲۲: ۲۱؛ ۲۳: ۱۸

b. استعاره از سرزمین موعود، لایوان ۱۹: ۲۹

c. استعاره از اتحادهای خارجی

(۱) اشعیا ۱۷:۲۳

(۲) ارمیا ۳:۱

(۳) حزقیال ۱۶:۲۸، ۲۶

d. استعاری از بت پرستی باروری

(۱) خروج ۳۴:۱۵، ۱۶

(۲) لاویان ۱۷:۷؛ ۲۰:۵

(۳) تثنیه ۳۱:۱۶

۳. "من را ترک خواهد کرد" - *Qal*, KB 806, BDB 736, کامل، مراجعه شود به ۲۸:۲۰؛ داوران ۱۰:۶، ۱۰:۱۰؛ ارمیا ۱:۱۶

۴. "پیمان من را شکست" - *Hiphil*, KB 974, BDB 830, کامل، مراجعه شود به ۳۱:۲۰؛ لاویان ۲۶:۱۵؛ ارمیا ۱۱:۱۰

۱۷:۳۱ "خشم من بر ایشان افروخته شده" از این فعل (*Qal*, KB 351, BDB 354, کامل) اغلب برای خشم یهوه استفاده می شود:

۱. علیه موسی، خروج ۴:۱۴

۲. علیه اسرائیل، خروج ۲۲:۲۴؛ ۳۲:۱۰؛ اعداد ۱۱:۱، ۱۰:۳۲؛ تثنیه ۶:۱۵؛ ۷:۴؛ ۱۱:۱۷؛ ۳۱:۱۷

۳. علیه جاسوسان، اعداد ۱۲:۹

۴. علیه بلعام، اعداد ۲۲:۲۲

۵. علیه زمین، تثنیه ۲۹:۲۷

■ "ایشان را ترک خواهیم گفت و روی خود را از ایشان خواهیم پوشانید" این دو فعل با اصطلاحات انسانشناسی پیمان یهوه را ابطال میکنند. یهوه آنچه را که با او کردند، میکند (آیه ۱۶).

۱. "من آنها را ترک خواهیم کرد" - *Qal*, KB 806, BDB 736, کامل

۲. "چهره من را از آنها پنهان کن" - *Hiphil*, KB 771, BDB 711, کامل، مراجعه شود به آیه ۱۸:۳۲؛ ۲۰:۵۹؛ ۲:۶۴؛ ۷:۷). این یک اصطلاح برای حذف اشتراک و پیمان میثاق است.

عواقب آن عبارتند از:

۱. آنها باید مصرف شوند

a. فعل "بودن" - *Qal*, KB 243, BDB 224, کامل

b. مصرف / نوشیدنی BDB 37 - *Qal*, KB 46, ساختار نامحدود

۲. بسیاری از شرارت ها و مشکلات می آیند

a. "خواهد آمد" - *Qal*, KB 619, BDB 592, کامل

b. "بد" BDB 949

c. "مشکلات" BDB 865 I

۳. یهوه (مراجعه شود به ۶، ۸) با آنها نخواهد بود (یعنی "خدای ما در میان ما نیست")

۱۸:۳۱ تهدید در آیه ۱۷ (یعنی "من چهره خود را از آنها پنهان می کنم") تاکید است (*Hiphil* نامحدود مطلق و *Hifil* غیر کامل).

■ "دیگر خدایان" *Jewish Study Bible* ادعا می کند که "خدای ما" در آیه ۱۷ باید "خدایان ما" ترجمه شده و با "خدایان دیگر" در آیه ۱۸ مرتبط باشد (مراجعه شود به صفحه ۴۳۹).

نخستین اصطلاح (BDB 43) به نظر می رسد یک فرم منحصر به فرد از الوحیم (BDB 43) در آیه ۱۸ است. از اصطلاح می توان هم برای خدای کفار استفاده کرد (مراجعه شود به دوم تواریخ ۳۲:۱۵؛ دانیال ۱۱:۳۷) و همچنین برای یهوه (مراجعه شود به تثنیه ۳۲:۱۵، ۱۷؛ مزامیر ۵۰:۲۲؛ ۱۱۴:۷؛ ۱۳۹:۱۹؛ امثال ۳۰:۵؛ اشعیا ۴۴:۸).

آگاهم. اینک حتی امروز که هنوز زنده و در میان شما بر خداوند عصیان می‌ورزید، پس چقدر بیشتر پس از درگذشتم؟^{۲۸} تمامی مشایخ قبایل خود و صاحبمنصبان خویش را نزد من گرد آورید تا این سخنان را به گوش آنها برسانم و آسمان و زمین را بر آنان شاهد بگیرم.^{۲۹} از آن رو که می‌دانم پس از درگذشتم، خویشانتان را به تمامی فاسد خواهید ساخت و از راهی که به شما فرمان دادم، گمراه خواهید شد. در روزهای آینده به مصیبت گرفتار خواهید شد، زیرا آنچه را که در نظر خداوند بد است به جا خواهید آورد و با اعمال دست خود، خداوند را خشمگین خواهید ساخت.»

۳۱:۲۶ "کنار صندوق" KJV "در" دارد، اما ترجمه بهتر "کنار" است (NKJV, NRSV, TEV, NJB)، مراجعه شود به خروج ۲۵:۱۶؛ اول پادشاهان ۹:۹؛ و برای "صندوق"، خروج ۲۵:۱۰ الی ۲۲ را ببینید.

در عهد عتیق ظاهراً تنها دو لوح سنگی که خدا ده فرمان را بر آنها نوشته (خروج ۳۱:۱۸) در صندوق قرار دارند (و همچنین قطعه از مجموعه اول که موسی شکست، مراجعه شود به، خروج ۳۲:۱۹؛ ۳۴:۱). سه مورد دیگر وجود دارند که در کنار صندوق قرار داده شده اند:

۱. یک فنجان مانا، خروج ۱۶:۳۳ الی ۳۴
۲. میله آرون که جوانه می‌زند، اعداد ۱۷:۱۰
۳. این کپی از قانون که توسط موسی نوشته شده است

با این حال، در این مورد در میان حلقه‌های ربی‌ها، سردرگمی‌هایی وجود دارند، زیرا نویسندگان عبرانیان ادعا می‌کنند که صندوق شامل لوحهای سنگی و ۱# و ۲# (عبرانیان ۹:۴) است.

■ "عهد" موضوع خاص در ۴:۱۳ را مطالعه کنید.

۳۱:۲۷ "زیرا من از عصیانگری و گردنکشی شما آگاهم" موسی در طول عمر خود، تمایلات شورشگرانه (نگاه کنید به آیه ۲۱) اسرائیل را مورد بررسی قرار داده است (نگاه کنید به ۹:۷-۲۹).

NASB	"سرسختی"
NKJV	"گردن کلفتی"
NRSV, TEV	"سرسخت"
NJB	"گردن کلفتی کردن"

اصطلاح ترکیبی از "گردن (BDB 791) "و "سخت" یا "سخت (BDB 904) " است. اسرائیلی اغلب با این ترکیبی بی‌نظیر توصیف می‌شود (مراجعه شود به خروج ۳۲:۸؛ ۳۳:۳، ۴؛ ۳۴:۹؛ تننیه ۶:۹، ۱۳؛ ۳۱:۲۷) حالت فعل آن در تننیه ۱۰:۱۶؛ دوم پادشاهان ۱۷:۱۴؛ نحیمیا ۹:۱۶، ۱۷، ۲۹؛ ارمیا ۲۶:۲۶؛ ۱۷:۲۳؛ ۱۹:۱۵ استفاده می‌شود. همان اندیشه در اشعیا ۴۸:۴ و حزقیال ۲:۴؛ ۳:۷ بیان شده است.

در یک معنی آیات ۲۷ الی ۲۹ نبوتی هستند بر اساس اقدامات گذشته اسرائیل. این نوع پیشگویی نیز در یوشع ۲۴:۱۹-۲۰ یافت می‌شود. بهترین تلاشهای اسرائیل کافی نبود. پیمان اول قادر به بازگرداندن صمیمیت مورد نظر بین یهوه و والاترین خلقت او (یعنی بشر) در باغ عدن نیست. به یک پیمان جدید بر اساس اعمال یهوه، نیاز بود (مراجعه شود به ارمیا ۳۱:۳۱ الی ۳۴؛ حزقیال ۳۶:۲۲-۳۸). بشریت بی‌رحمانه ستمکار بود (مراجعه شود به پیدایش ۶:۵؛ ۸:۲۱؛ ارمیا ۱۷:۹).

۳۱:۲۸ این آیه دارای سه فعل امری است

۱. "جمع آوری کردن" - BDB 874, KB 1078, Hiphil امری
۲. "صحبت کردن" - BDB 180, KB 210, Cohortative Piel
۳. "تماس گرفتن" - BDB 729, KB 795, Cohortative Hifil

موسی رهبران (به عنوان مثال، بزرگان و افسران)، را که مستقیماً نمادی از تمامی اسرائیل هستند، سخن می‌گوید. این ممکن است به یک نماینده شورای ملی مراجعه کند (مراجعه شود به داوران ۲۱:۱۶).

■ "آسمان و زمین را بر آنان شاهد بگیرم" شاهدان تصویب اغلب در متن میثاق ذکر شده اند (مراجعه شود به ۴: ۲۶؛ ۳۰: ۱۹؛ ۳۱: ۲۸؛ ۳۲: ۱). (۱).

در این فصل نیز دو شاهد دیگر وجود دارد:

۱. آهنگ موسی، آیات ۱۹ و ۲۱

۲. قانون کتیبه، آیه ۲۱

۳۱: ۲۹ به پیشگویی های پیشروی پس از مرگ موسی توجه کنید (مراجعه شود به یوشع ۲۴: ۱۹-۲۸):

۱. شما فاسد عمل می کنید- KB 1469, BDB 1007, هر دو *Hiphil* غیر کامل و نامحدود مطلق، به ۴: ۱۶، ۲۵؛ ۱۲: ۹

۲. از راه برگشتن/خارج شدن- KB 747, BDB 693, *Qal* کامل

۳. شما آنچه در نظر خداوند I BDB 793, KB 889, BDB 793 را انجام می دهید (BDB 948 II) ، *Qal* غیر کامل

۴. باستان خود او را خشمگین کردن (BDB 795 و ۳۸۸، یعنی بت پرستی) - KB 491, BDB 494, *Hiphil* ساختار نامحدود، مراجعه شود به

۴: ۲۵؛ ۹: ۱۸؛ ۳۲: ۱۶؛ اول پادشاهان ۱۶: ۷؛ دوم پادشاهان ۱۷: ۷؛ ۲۱: ۶؛ ارمیا ۲۵: ۶، ۷؛ ۳۲: ۳۰؛ ۴۴: ۸

۳۱: ۳۰ این آیه باید در فصل ۳۲ تحلیل شود.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا خداوند رهبران را تغییر می دهد؟

۲. پیش بینی خدا و انتخاب انسان در این فصل چگونه مرتبط میشوند؟

۳. چرا اسرائیل از خدا روی برگرداند؟

تثنیه ۳۱: ۳۰ الی ۳۲: ۵۲
تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
آهنگ موسی	آهنگ موسی	آهنگ موسی	اسرائیل برای شنیدن آهنگ گرد می آید
(۳۱: ۳۰ الی ۳۲: ۴۷)	(۳۱: ۳۰ الی ۳۲: ۴۷)	(۳۱: ۳۰ الی ۳۲: ۴۴)	(۳۱: ۲۸ الی ۳۲: ۴۴)
۱: ۳۲ الی ۱۴	۱: ۳۲ الی ۴۳	۱: ۳۲ الی ۴۳	۱: ۳۲ الی ۴۴
(آیات ۱ الی ۶)	(آیات ۱ الی ۳)	(آیات ۱ الی ۳)	(آیات ۱ الی ۳)
	(آیات ۴ الی ۹)	(آیات ۴ الی ۶)	(آیات ۴ الی ۹)
(آیات ۷ الی ۹)		(آیات ۷ الی ۹)	
(آیات ۱۰ الی ۱۲)	(آیات ۱۰ الی ۲۷)	(آیات ۱۰ الی ۱۲)	(آیات ۱۰ الی ۱۱)
			(آیات ۱۲ الی ۱۴)
(آیات ۱۳ الی ۱۴)		(آیات ۱۳ الی ۱۴)	
۱۵: ۳۲ الی ۱۸		(آیات ۱۵ الی ۱۸)	(آیات ۱۵ الی ۳۹)
۱۹: ۳۲ الی ۲۲		(آیات ۱۹ الی ۲۲)	
۲۳: ۳۲ الی ۲۷		(آیات ۲۳ الی ۲۷)	
۲۸: ۳۲ الی ۳۳	(آیات ۲۸ الی ۳۳)	(آیات ۲۸ الی ۳۳)	
۳۴: ۳۲ الی ۴۳			
(آیات ۳۴ الی ۳۵)	(آیات ۳۴ الی ۳۸)	(آیات ۳۴ الی ۳۸)	
(آیات ۳۶ الی ۳۸)			
(آیات ۳۹ الی ۴۲)	(آیات ۳۹ الی ۴۳)	(آیات ۳۹ الی ۴۲)	(آیات ۴۰ الی ۴۲)
			(آیه ۴۳)
(آیه ۴۳)		(آیه ۴۳)	(آیه ۴۳)
۳۲: ۴۴ الی ۴۷	۳۲: ۴۴ الی ۴۷	۳۲: ۴۴	(آیه ۴۴)
		راهنمای آخر موسی	قانون، منشا زندگی
		۳۲: ۴۵ الی ۴۷	۳۲: ۴۵ الی ۴۷
موسی در کوه نبو میمیرد			مرگ موسی پیش گویی شد
۳۱: ۴۸ الی ۵۲	۳۱: ۴۸ الی ۵۲	۳۱: ۴۸ الی ۵۲	۳۱: ۴۸ الی ۵۲

مطالعه حلقه^{۳۱} سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول

۲. پاراگراف دوم
 ۳. پاراگراف سوم
 ۴. و غیره

بینش متنی

- A. این ممکن است یک سبک ادبی خاور نزدیک باستان باشد که به موجب آن رهبر آخرین وصیت، هشدار و نبوت خود را قبل از مرگش می دهد:
۱. یعقوب - پیدایش ۴۹ (همچنین به صورت نظم)
 ۲. موسی - تشبیه ۲: ۲۹ الی ۱۲: ۳۴
 ۳. یوشع - یوشع ۱: ۲۳ الی ۲۴: ۳۳
 ۴. سموئیل - اول سموئیل ۱۲
 ۵. داوود - اول پادشاهان ۲: ۱ الی ۹
- B. برخی از محققان این شعر را: (۱) با توجه به الگوی پیمان هیتیت میبینند، اما (۲) دیگران آن را به عنوان صحنه دادگاه می بینند. در متن کتاب تشبیه گزینه ۲ به نظر می رسد بهترین باشد، اگرچه کل کتاب تشبیه متناسب با هزاره دوم قبل از میلاد بوده و با الگوی پیمان (که شواهدی برای نوشتن موسی می دهد) مطابقت دارد.
- C. شعر باستانی (حالت آرکایی) است. تقریباً تمام دانشمندان بر این باورند که زمان آن به تاریخ اسرائیل در دوران باستان باز می گردد.
- D. فراخوانی های زیادی در آهنگ های OT وجود دارد، به ویژه مزامیر و اشعیا. آنها آواز میخوانند زمان پیروزی:
۱. نگهبان کاخ مصری در دریای سرخ، نابود شد، خروج ۱۵
 ۲. قبل از ورود به ناحیه اردن، اعداد ۲۱: ۱۷
 ۳. ارتش کنعانی هزور نابود شد، داوران ۵
 ۴. بابل توسط مسیح یهوه (اشعیا ۱۱)، اسحاق، ویران شد (اشعیا ۱۳). اشعیا ۱۲: ۵
- E. شعر عبری

موضوع خاص: شعر عبری

SPECIAL TOPIC: HEBREW POETRY

I. مقدمه

- A. این نوع ادبیات یک سوم عهد عتیق را تشکیل می دهد. این به ویژه در "پیامبران" (همه از جمله حجتی و ملاکی شامل شعر هستند) و بخش های "نوشته ها" متون مقدس عبری هستند.
- B. این بسیار متفاوت از شعر انگلیسی است. شعر انگلیسی از شعر یونانی و لاتین، که اساساً مبتنی بر صدا است، توسعه یافته است. شعر عبری با شعر کنعانی بسیار مشترک است. این اساساً مبتنی بر اندیشه در خطوط متعادل و همسو است.
- C. کشفیات باستان شناسی شمال اسرائیل در اوگاریت (Ras Shamra) به دانشمندان کمک کرده است که شعر عهد عتیقی را درک کنند. این شعر از قرن ۱۵ میلادی ارتباطات ادبی آشکار با شعر کتاب مقدس دارد.

II. ویژگی های کلی شعر

- A. بسیار فشرده است.
- B. تلاش می کند تا حقیقت، احساسات یا تجربیات به تصویر بکشد.
- C. این در درجه اول نوشته میشود و شفاهی نیست. بسیار ساختار یافته است. این ساختار بیان شده است:
۱. خطوط متوازن (موازی)
 ۲. با کلمات بازی می کند
 ۳. با اصوات بازی میکند

III. ساختار (R. K. Harrison, *Introduction to the Old Testament*, صفحات ۹۶۵ الی ۹۷۵)

- A. Bishop Robert Lowth در کتاب خود، سخنرانی در شعر مقدس عبرانیان (۱۷۵۳) اولین کسی بود که شعر کتاب مقدس را به عنوان خطوط متعادل تفکر توصیف کرد. بیشتر ترجمه های انگلیسی مدرن به شکل خطوط شعر نشان داده می شوند.

۱. مترادف - خطوط یک تفکر را در قالب کلمات مختلف بیان میکنند:
- مزامیر ۳: ۱: ۴۹: ۱: ۸۳: ۱۴: ۱۰۳: ۱۳
 - امثال ۱۹: ۵: ۲۰: ۱
 - اشعیا ۱: ۳، ۱۰
 - آموس ۵: ۲۴: ۸: ۱۰
۲. ضد تطبیقی - خطوط مختلف یک بیان متضاد را با استفاده از ضد و نقیض یا مثبت و منفی بیان می کنند:
- مزامیر ۱: ۶: ۹۰: ۶
 - امثال ۱: ۲۹: ۱۰: ۱: ۱۲: ۱۵: ۱: ۱۹: ۴
۳. ترکیبی - دو یا سه خط بعدی تفکر را توسعه می دهند - مزامیر ۱: ۱: ۱: ۲: ۱۹: ۷: ۹: ۲۹: ۱-۲
۴. chiasmic - الگوی شعر که پیام را در یک ترتیب نزولی و صعودی بیان می کند. نکته اصلی در وسط الگو یافت می شود.
- B. Charles A. Briggs در کتاب خود، *General Introduction to the Study of Holy Scripture* (۱۸۹۹) مرحله بعدی تجزیه و تحلیل از شعر عبری را توسعه داد:
- نمادین - یک عبارت لفظی و استعاره دوم، مزامیر ۴۲: ۱: ۱۰۳: ۳
 - اوجی یا پله مانند - عبارت حقیقت را در حالت صعودی نشان می دهد، مزامیر ۱۹: ۷: ۱۴: ۲۹: ۱-۲: ۱۰۳: ۲۰-۲۲
 - درونی - یک سری از جملات، معمولاً حداقل چهار عبارت است توسط ساختار داخلی خطوط ۱ تا ۴ و ۲ تا ۳ - مزامیر ۳۰: ۸ الی ۱۰ الف
- C. G. B. Grey در کتاب خود، "*The Forms of Hebrew Poetry*" (۱۹۱۵)، مفهوم تعاریف متعادل را به طرق زیر بیان میکند:
- تعداد کامل - که هر کلمه در خط ۱ توسط کلمه ای در خط دوم تکرار یا متعادل شده، مزامیر ۸۳: ۱۴ و اشعیا ۱: ۳
 - تعداد ناقص که در آن مقادیر یکسان نیست، مزامیر ۵۹: ۱۶: ۷۵: ۶
- D. امروزه شناخت رو به رشدی از الگوی ساختاری ادبی در زبان عبری به نام chiasm وجود دارد که معمولاً تعداد خطوط موازی (a, b, a, b, c, b, a) شکل یک شیشه ای را تشکیل می دهد که اغلب خطوط مرکزی آنها تأکیدی است.
- E. نوعی الگوهای صوتی به طور کلی در شعر یافت میشود، که اغلب در شعر شرقی نیست
- بازی با حروف الفبا (acrostic، مراجعه شود به مزامیر ۹، ۳۴، ۳۷، ۱۱۹، امثال ۳۱: ۱۰؛ مراثنی ارمیا ۱-۴)
 - بازی با حروف بیصدا (استفاده از کلمات هم‌آوا، مراجعه شود به مزامیر ۶: ۸، ۲۷: ۷، ۱۲۲: ۶، حزقیال ۱: ۱۸-۲۶)
 - بازی در حروف و اشکال (مراجعه شود به پیدایش ۴۹: ۱۷؛ خروج ۱۴: ۱۴؛ حزقیال ۲۷: ۲۷)
 - بازی با تکرار کلمات مشابه با معانی مختلف (paronomasia)
 - بازی کردن با کلماتی که، هنگامی که تلفظ میشوند، اسم آن به نظر میرسد (onomatopoeia)
 - آغاز و پایان خاص (جامع)
- F. چندین نوع شعر در عهد عتیق وجود دارد. برخی موضوعات مرتبط هستند و برخی از آنها به صورت مرتبط شکل می گیرند:
- آهنگ فداکاری - اعداد ۲۱: ۱۷ الی ۱۸
 - آهنگ های کاری - (اشاره به داوران ۹: ۲۷، ولی ثبت نشده است)؛ اشعیا ۱۶: ۱۰؛ ارمیا ۲۵: ۳۰؛ ۴۸: ۳۳
 - اشعار افسانه ای - اعداد ۲۱: ۲۷ الی ۳۰؛ اشعیا ۲۳: ۱۶
 - نوشیدن آهنگ - منفی، اشعیا ۵: ۱۱-۱۳؛ آموس ۶: ۴-۷ و مثبت، اشعیا ۲۲: ۱۳
 - عشق شعر - غزل غزلها، معمای عروسی - داوران ۱۴: ۱۰ الی ۱۸، آهنگ عروسی - مزامیر ۴۵
 - سوگواری / نوحه سرایی - (اشاره دوم سموئیل ۱: ۱۷ و دوم تواریخ ۳۵: ۲۵ ولی ثبت نشده است)
- دوم سموئیل ۳: ۳۳؛ مزامیر ۲۷، ۲۸؛ ارمیا ۹: ۱۷-۲۲؛ مراثنی ارمیا؛ حزقیال ۱۹: ۱-۱۴؛ ۲۶: ۱۷-۱۸؛ نحمیا ۳: ۱۵-۱۹
- سرودهای جنگی - پیدایش ۴: ۲۳-۲۴؛ خروج ۱۵: ۱-۱۸، ۲۰؛ اعداد ۱۰: ۳۵-۳۶؛ ۲۱: ۱۴-۱۵؛ یوشع ۱۰: ۱۳؛ داوران ۵: ۳۱-۳۱؛ ۱۱: ۳۴؛ اول سموئیل ۱۸: ۶؛ دوم سموئیل ۱: ۱۸؛ اشعیا ۴۷: ۱-۱۵؛ ۳۷: ۲۱
 - دعای خیر یا برکت خاص رهبر - پیدایش ۴۹؛ اعداد ۶: ۲۴-۲۶؛ تثنیه ۳۲؛ دوم سموئیل ۲۳: ۱-۷
 - متون جادویی - بلعام، اعداد ۲۴: ۳ الی ۹

۱۰. شعر مقدس - مزامیر

۱۱. شعرهای توشیحی - مزامیر ۹، ۳۴، ۳۷، ۱۱۹؛ امثال ۳۱: ۱۰ و مراثی ارمیا ۱-۴

۱۲. نفرین - اعداد ۲۱: ۲۲-۳۰

۱۳. اشعار کنیاهای - اشعیا ۱۴: ۲۲-۱: ۴۷؛ حزقیال ۲۸: ۱-۲۳

۱۴. کتاب اشعار جنگی (جشیر) - اعداد ۲۱: ۱۴-۱۵؛ یوشع ۱۰: ۱۲-۱۳؛ دوم سموئیل ۱: ۱۸

IV. راهنمایی جهت تفسیر شعر عبری

- A. به دنبال حقیقت مرکزی در هر بند شعر یا مصراع (این مثل پاراگراف در پروژستیک است) باشید. RSV اولین ترجمه مدرن برای شناسایی شعر توسط مصرع بود. ترجمه های مدرن را برای بینش های مفید مقایسه کنید.
- B. شناسایی زبان مجازی و بیان آن را در نثر به یاد داشته باشید این نوع از ادبیات بسیار جمع و جور است، برای خواننده بسیار غنی می شود.
- C. اطمینان حاصل کنید که میان اشعار طولانی موضوع گرا با زمینه ادبی (اغلب کل کتاب) و محیط تاریخی ارتباط برقرار می کنید.
- D. داوران ۴ و ۵ در دیدن چگونگی بیان تاریخچه شعر بسیار مفید هستند. داوران ۴ نثر است و داوران ۵ شعر یک رویداد مشابه (همچنین خروج ۱۴ و ۱۵ را مقایسه کنید).
- E. تلاش برای شناسایی نوع موازی درگیر، چه مترادف، ضد و نقیض، و یا ترکیبی. این خیلی مهم است.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۳۱: ۳۰

آنگاه موسی کلمات این سرود را تا به آخر در گوش تمامی جماعت اسرائیل بیان کرد:

۳۱: ۳۰ " آنگاه موسی کلمات این سرود را بیان کرد " این آیه باید با فصل ۳۲ تثنیه باشد. توجه داشته باشید که NASB آن را به عنوان آغاز پاراگراف با کولون نهایی، نه یک دوره (مراجعه شود به JPSOA) نشان می دهد.

■ "تا به آخر در گوش تمامی جماعت اسرائیل" فرد شگفت زده می شود که چه تعداد افراد این مجلس را تشکیل می دهند. این شامل مردان، زنان، و کودکان بزرگتر بر اساس مدل ۳۱: ۱۲ بود. اما این به یک شهر یا شهر بزرگ اشاره میکند. چند نفر قادر به شنیدن صحبت یک نفر هستند؟ معمولاً رهبر با اینها صحبت میکند:

۱. رهبران قبیله ای و آنها را به دیگران منتقل میکنند (مراجعه شود به ۳۱: ۲۸)

۲. لاویان و آنها آن را به دیگران منتقل میکنند.

NASB (به روز شده): ۳۲: ۱ الی ۱۴

۱ "ای آسمانها، گوش فرا دهید تا سخن گویم،

ای زمین، سخنان دهانم را بشنو.

۲ تعلیم من چون باران فرود آید،

و سخنانم چون شبانم فرو ریزد.

چون نم نم باران بر سبزه های تازه،

و چون بارشها بر گیاهان.

۳ زیرا نام خداوند را ندا خواهم کرد؛

وصف عظمت خدای ما را بگوئید.

۴ "اوست صخره و کارهایش به کمال،

راههایش، جملگی انصاف.

او خدای امین و برکنار از بیداد،

عادل است او و هم درستکار.

۵ با وی به فساد رفتار کردند؛

عیبها دارند و دیگر فرزندان او نیستند، بلکه نسلی منحرف و کج رفتارند.
 ۶ ای قوم نادان و بی خرد
 آیا خداوند را چنین پاداش می دهید؟
 آیا او پدر و آفریدگار شما نیست
 که شما را بساخت و استوار فرمود؟
 ۷ روزگاران کهن را به یاد آرید
 و به سالهای نسلهای متمادی بیندیشید.
 از پدر خود پرسید تا آگاهتان سازد،
 و از مشایخ خویش، تا شما را بازگویند.
 ۸ آنگاه که آن متعال قومها را میراث بخشید،
 آنگاه که بنی آدم را منتشر ساخت،
 او حدود قومها را تعیین فرمود،
 بر حسب شمار پسران خدا.
 ۹ زیرا که نصیب خداوند قوم اوست،
 و یعقوب میراث تعیین شده از بهر او.
 ۱۰ او را در سرزمینی بایر یافت،
 در بیابان هولناک و بزهوتی.
 در بر گرفتش و بر وی التفات کرد،
 چون مردمک چشم خویش او را حفظ نمود.
 ۱۱ همچون عقابی که آشیان خویش به تکان آورد
 و بر فراز جوجه هایش بال و پر زند،
 و بالهای خویش بگستراند و آنها را بگیرد،
 و بر پرهای خویش حملشان کند،
 ۱۲ همچنان خداوند به تنهایی او را رهبری کرد،
 و هیچ خدای بیگانه‌ای با او نبود.
 ۱۳ او را بر بلندیه‌های زمین سوار کرد،
 و او از محصول کشتزارها خورد.
 از دل صخره بدو عسل خورانید،
 و روغن نیز از سنگ خارا،
 ۱۴ خامه از رمه و شیر از گله،
 با پیه بره‌ها،
 قوچهای باشان، و بزها،
 و با مرغوبترین دانه‌های گندم؛
 و تو خمر از عصیر انگور نوشیدی.

۳۲: ۱ الی ۳ مجموعه ای از افعال امری در اینجا وجود دارند:

۱. در آیه ۱ سه مورد مربوط به شنوایی:

a. "بشنو" - BDB 24, KB 27, *Hiphil* امری

b. "بگو" - BDB 180, KB 210, *Piel* COHORTATIVE

c. "بشنو" - BDB 1033, KB 1570, *Qal* غیر کامل در مفهوم صیغه امری استفاده می شود

۲. در آیه ۲ دو مورد مربوط به رطوبت:

- a. "قطره" - Qal, KB 887, BDB 791. غیر کامل در مفهوم صیغه امری استفاده می شود
- b. "تقطیر" - Qal, KB 683, BDB 633. غیر کامل در مفهوم صیغه امری می شود
۳. در آیه ۳ "نسبت دادن" - Qal, KB 393, BDB 396. امری (احتمالا "اعلام می کند" به عنوان Qal غیر کامل نیز به معنای COHORTATIVE استفاده می شود که ساختار متعادل را در آیات ۱ و ۲ ارائه می دهد)

۳۲: ۱ "ای آسمانها... زمین" (در نسخه انگلیسی "ای بهشت ها" نوشته شده است) اینها دو چیز دائمی هستند (میکاه ۶: ۱-۲). نیاز به دو شاهد برای تایید حقیقت بود (فصل ۴: ۲۶؛ فصل ۴ و ۳۱-۳۲ [نگاه کنید به ۱۹: ۳۰؛ ۲۸: ۳۱؛ ۳۲: ۱] یک مجموعه ادبی را تشکیل می دهد). "بهشت" آسمان را نشان می دهد (مراجعه شود به ۱: ۱). این عبارت شبیه اشعیا است که بارگاه یهوه را معرفی می کند (مراجعه شود به اشعیا ۱: ۲).

۳۲: ۲ رطوبت به عنوان یکی ویژگیهای زندگی بخش کلام خدا مورد استفاده قرار گرفت. چهار کلمه مختلف برای باران استفاده می شود (BDB 564, ۳۷۸, ۹۷۳, ۹۱۴). این نیز ممکن است اشاره به یهوه به عنوان تولید کننده باروری، نه بلع باشد (مراجعه شود به ۱۱: ۱۴، ۱۷: ۲۸، ۱۲: ۲۴، ۳۳: ۲۸).

۳۲: ۳ "نام خداوند" (در نسخه انگلیسی کلمه Lord به معنی ارباب/سرور نوشته شده که به اشتباه در فارسی خدا ترجمه شده است. این تفسیر بر اساس اصطلاح Lord است) نام های عبری به عنوان نماینده شخصیت بسیار مهم بودند. ربی ها میگفتند که "سرور/ارباب" منعکس کننده خدا و عشق، مهربانی و رحمت است. موضوع خاص را در ۱: ۳ ببینید.

■ در آیات ۳-۴ به ویژگیهای مختلفی که برای توصیف خداوند اسرائیل استفاده می شود، توجه کنید:

۱. "عظمت" - BDB 152، به ۳: ۲۴؛ ۵: ۲۴؛ ۹: ۲۶؛ ۱۱: ۲؛ ۳۲: ۳؛ اعداد ۱۴: ۱۹
۲. "کار او کامل است" BDB 1071، به معنی "سلامت"، "داشتن یکپارچگی"
 - a. از کار خداوند استفاده شده است. ۳۲: ۴
 - b. از راه خدا استفاده می شود، مزامیر ۱۸: ۳۰
 - c. از قانون خدا استفاده کرد، مزامیر ۱۹: ۷-۸
۳. "تمام راه های او عادلانه هستند" - BDB 1048، مراجعه شود به پیدایش ۱۸: ۲۵؛ مزامیر ۳۳: ۵؛ ۳۷: ۲۸؛ ۹۹: ۴؛ ۱۱۱: ۷؛ اشعیا ۵: ۱۶؛ ۲۸: ۱۷؛ ۳۰: ۱۸؛ ۶۱: ۸
۴. "خدای وفاداری" - BDB 53، مراجعه شود به مزامیر ۳۶: ۵؛ ۸۸: ۱۱؛ ۸۹: ۱؛ ۲: ۵، ۸، ۲۴، ۳۳، ۴۹؛ ۹۲: ۲، ۱۱۹: ۹۰؛ اشعیا ۲۵: ۱؛ هوشع ۲: ۲۲
۵. "خدا... بدون بی عدالتی" - BDB 732، مراجعه شود به یعقوب ۳۴: ۱۰، این در مردم او محکوم است، لایبان ۱۹: ۱۵، ۳۵؛ تثنیه ۲۵: ۱۶
۶. "او عادل است" - BDB 843، مراجعه شود به یعقوب ۳۴: ۱۷؛ مزامیر ۱۱۶: ۵؛ ۱۱۹: ۱۳۷؛ ۱۲۹: ۴؛ ۱۴۵: ۱۷
۷. "او درست است" - BDB 449، مراجعه شود به مزامیر ۲۵: ۸؛ ۹۲: ۱۵

■ "خدا" این از کلمه عبری الوهیم است. به موضوع خاص در ۱: ۳ مراجعه کنید.

۳۲: ۴ "صخره" این عنوان (BDB 849) برای خدا در آیات ۱۵، ۱۸، ۳۰ و مزامیر ۱۸: ۱-۲؛ ۱۹: ۱۴؛ دوم سموئیل ۲۲: ۲؛ مزامیر ۷۸: ۳۵؛ اشعیا ۴۴: ۸ استفاده شده است. از (۱) قدرت، ثبات، ماهیت یکنواختی یک خدای واقعی و با (۲) خدا به عنوان یک قلعه قدرتمند و غیرقابل قبول صحبت می کند.

■ "کامل" کلمه عبری (BDB 1071) به معنی "خودکفا"، "کل"، "کامل" (مراجعه شود به دوم سموئیل ۲۲: ۳۱، مزامیر ۱۸: ۳۰) است.

به روش های مختلفی که به یهوه شخصیت داده شده است توجه کنید (به عنوان مثال، "عظمت خدا"، آیه ۳۳):

۱. کار او کامل است - BDB 1071
۲. تمام راه های او فقط - BDB 1048
۳. خدا وفاداری - BDB 53
۴. خدا بدون بی عدالتی - BDB 732
۵. او عادل است - BDB 843
۶. او راست است - BDB 449

عجب توصیف قدرتمندی از خدای خلقت و رستگاری است. خداوندی که همه انسانها می توانند به او اعتماد و اطمینان داشته باشند (برای مثال در مورد سایر مشخصه های خدا به خروج ۳۴: ۶؛ اعداد ۱۴: ۱۸؛ نحمیا ۹: ۱۷؛ تثنیه ۴: ۳۱؛ مزامیر ۱۰۳: ۸؛ ۱۴۵: ۸ مراجعه کنید).

■ "خدای امین" این همان کلمه است (BDB 53) که در آیه ۲۰ استفاده می شود و به کارهای انسان اشاره دارد. این "ایمان" در حقوق ۲: ۴ "عادلان به ایمان خود زندگی خواهد کرد" ترجمه شده است. این نشان می دهد که اولویت است که خدا وفاداری او را تعیین می کند و در مقابل آیه ۲۰ اولویت او را به ایمان فرزندان خود نشان می دهد. ایمان و فضل هر دو مفاهیم انجیلی هستند، نه مفاهیم عهد جدید. تنها راه پاسخ دادن به فضل خدا، از طریق ایمان است. موضوع خاص را در ۱: ۳۲ ببینید.

۳۲: ۵ همانطور که یهوه در آیات ۳-۴ توصیف شده است، در حال حاضر فرزندان عهدش، که قرار بود شخصیت او را منعکس کنند (نگاه کنید به آیات ۳-۴)، اما نکردند، توصیف می شوند:

۱. "از روی فاسد نسبت به او عمل کرد" - BDB 1007, KB 1469, Piel, کامل، مراجعه شود به ۴: ۱۶، ۲۵: ۹؛ ۱۲: ۳۱؛ ۲۹: ۳۱؛ پیدایش ۶: ۱۲؛ خروج ۳۲: ۷؛ آن طور که در مزامیر ۱۴: ۱-۳ توضیح داده شده است، معمولاً نشان دهنده بت پرستی است
۲. "فرزندان او نه" - BDB 119 منفی شده
۳. "به دلیل نقص آنها" - BDB 548
- a. خسارت فیزیکی که یکی از خدمات کشیش را نادیده گرفت. لایوان ۲۱: ۱۷، ۱۸، ۲۱، ۲۳، و حیوانات به عنوان قربانی ارائه شده، مراجعه شود به لایوان ۲۲: ۲۰-۲۱؛ تثنیه ۱۵: ۲۱؛ ۱۷: ۱
- b. نقص اخلاقی، مراجعه شود به لایوان ۲۲: ۲۵؛ یعقوب ۱۱: ۱۵؛ امثال ۹: ۷
۴. "منحرف" - BDB 786 I، مراجعه شود به آیه ۲۰، معنی اساسی پیچیده است، که نشان دهنده عطفی از استاندارد (حکومت) شخصیت یهوه است (عادل)
۵. "کج" - BDB 836، تنها در اینجا یافت می شود، معنی آن به صورت همسو با # ۴ است

۳۲: ۶ "او پدر شما" NIDOTTE، جلد ۱، صفحه ۲۲۲، نظر جالبی در مورد این استعاره برای خدا دارد. به دلیل ارتباط احتمالی با پرستش باروری (به عنوان مثال، ارمیا ۲: ۲۷) با استفاده از ابهام در عهد عتیق استفاده می شود. این آهنگ موسی است که یکی از اولین کاربردها برای توصیف خداوند است (مراجعه شود به خروج ۴: ۲۲؛ تثنیه ۱: ۳۱؛ ۸: ۵ و بعد در پیامبران؛ مراجعه شود به اشعیا ۱: ۲؛ ۶۳: ۱۶؛ ارمیا ۳: ۱۹؛ هوشع ۱۱: ۱؛ ملاکی ۱: ۶). پدر "خدا" در آیات ۶، ۱۸ و ۱۹-۲۰ ذکر شده است.

این پدری مشارکتی اسرائیلی در رابطه با خدا به عنوان رابطه پادشاه داوود (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷: ۱۴؛ مزامیر ۲: ۷ و ۸۹: ۲۶) شناخته شده است. استعاره های خانوادگی (پدر و پسر، شوهر و همسر) قدرتمند ترین راه برای برقراری ارتباط صمیمانه ای است که خدا با آرامش انسان (که در تصویر و شکل او ساخته شده است) می خواهد. انسانها می توانند عمق احساسات و تعهد خداوند را با تقلید به این تجربه های بنیادین بشری (یعنی خانواده، ازدواج، کودکان) درک کنند.

۳۲: ۶-۱۴ این توصیفی از اسرائیل را ادامه می دهد و با اشاره به همه مواردی که یهوه برای آنها انجام داده است، پرونده قانونی علیه آنها را آغاز می کند:

۱. اقدامات خود را نسبت به یهوه
 - a. "احمقانه" - BDB 614 I، مراجعه شود به آیه ۲۱
 - b. "نابخردانه" - BDB 314، متضاد آن در آیه ۲۹؛ ۴: ۶؛ مزامیر ۱۰۷: ۴۳
 ۲. اقدامات یهوه نسبت به آنها:
 - a. او پدرشان بود، آیه ۶ - BDB 888 I, KB 1111, Qal, کامل
 - b. او آنها را ساخت، آیه ۶ - BDB 793 I, KB 889, Qal, کامل، مراجعه شود به پیدایش ۱۴: ۱۹، ۲۲ (این می تواند به ایجاد اولیه اشاره کند، اما به احتمال زیاد در زمینه، او آنها را به عنوان یک ملت در خروج قرار داد)
 - c. او آنها را برپا کرد، آیه ۶ - BDB 465, KB 464, Polel, غیر کامل، مراجعه شود به یعقوب ۳۱: ۱۵، اشعیا ۶۲: ۷
 - d. او آنها را پیدا کرد، آیه ۱۰ - BDB 592, KB 679, Qal, غیر کامل
- (۱) در یک زمین بیابانی
(۲) در زباله زدن بیابان

- e. او آنها را محاصره کرد، آیه ۱۰ - BDB 685, KB 738, *Polel* غیر کامل، یعنی برای حفاظت
- f. او برای آنها مراقبت می کند، آیه ۱۰ - BDB 106, KB 122. یعنی برای حفاظت، یعنی توجه دقیق (فقط در اینجا)
- g. او آنها را نگه داشت، آیه ۱۰ - BDB 665, KB 718, *Qal* غیر کامل، مراجعه شود به مزامیر ۲۵: ۲۱؛ ۲۳: ۳۱؛ ۴۱: ۱۱-۱۲؛ ۶۱: ۷؛ اشعیا ۲۶: ۳؛ ۴۲: ۶؛ ۴۹: ۸
- h. آنها را به عنوان یک عقاب مادری در نظر گرفتند، آیه ۱۱، مراجعه شود به خروج ۱۹: ۴
- (۱) "لانه اش را تحریک می کند" - BDB 734, KB 802, *Hiphil* غیر کامل، یعنی فعالیت
- (۲) "حرکت شناور" - BDB 934, KB 1219, *Piel* غیر کامل، مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲
- (۳) نوزادان را برای پرواز آموزش دهید
- (a) گسترش بال - BDB 831, KB 975, *Qal* غیر کامل
- (b) آنها را گرفتند - BDB 542, KB 534, *Qal* غیر کامل
- (c) حمل آنها - BDB 669, KB 724, *Qal* غیر کامل
- i. من. او به آنها هدایت کرد، آیه ۱۲ - BDB 634, KB 685, *Hiphil* غیر کامل
- j. او را در ارتفاعات زمین سوار کرد، آیه ۱۳ - BDB 938, KB 1230, *Hiphil* غیر کامل، مراجعه شود به اشعیا ۱۴: ۵۸
- k. او آنها را تغذیه کرد، آیات ۱۳-۱۴
- (۱) "خورد" - BDB 37, KB 46, *Qal* غیر کامل
- (۲) "خورد" - BDB 413, KB 416, *Hiphil* غیر کامل
- (۳) "نوشیدنی" - BDB 1059, KB 1667, *Qal* غیر کامل

۷:۳۲ دستورات متعددی در این آیه مربوط به اسرائیل به یاد می آورند که مراقبت و مراقبت یهوه است:

۱. "به یاد داشته باشید" - BDB 269, KB 269, *Qal* امری
۲. "در نظر بگیرید" - BDB 106, KB 122, *Qal* امری
۳. "بپرسید" - BDB 981, KB 1371, *Qal* امری
۴. "بزرگان به شما خواهند گفت" - BDB 616, KB 665, *Hiphil* صیغه امری

این اطلاعات تاریخی شهادت داده اند که (۱) سنت اجدادی نسل به نسل منتقل شده است (مراجعه شود به ۴: ۹-۱۰، ۶: ۷، ۲۰-۲۵، ۱۱: ۱۹، ۳۲: ۴۶) و (۲) آواز موسی که شاهد علیه اسرائیل بود!

۸:۳۲ این آیه ادعا می کند که خدای اسرائیل نیز تنها خدا است (مراجعه شود به ۴: ۳۵، ۳۹؛ اشعیا ۵۴: ۵؛ ارمیا ۳۲: ۲۷). او و او تنها مرزهای همه ملت ها را تشکیل می دهند (۲: ۵، ۹، ۱۹؛ پیدایش ۱۰). این چندخدایی نیست، بلکه وحدانیت است!

■ "متعال" این نام برای خدا (BDB 751) نخستین مرتبه در اعداد ۲۴: ۱۶ (الیون) استفاده شده است. به نظر می رسد مختصر ال ایون (مراجعه شود به پیدایش ۱۴: ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱؛ مزامیر ۷۸: ۳۵). این نام الهی در ارتباط با "ملت ها" (مراجعه شود به مزامیر ۴۷: ۱-۳) استفاده می شود. نگاه کنید به موضوع خاص: اسامی الهی در ۱: ۳.

"بر طبق تعداد پسران اسرائیل"	NASB
"بر طبق تعداد فرزندان اسرائیل"	NKJV, NJB
"بر طبق تعداد خدایان"	NRSV
"بر هر قوم یک موجود بهشتی را گماشت"	TEV
"بر طبق تعداد فرزندان خدا"	REB

Septuagint دارای "تعداد فرشتگان خدا" (ال) است. به نظر می رسد این ترجمه بهتر باشد (مراجعه شود به *The Jewish Study Bible*، صفحه ۴۴۱) زیرا: (۱) مراجعه شود به ۲۹: ۲۶؛ (۲) بر مبنای کتیبه ای از غار چهارم کتیبه قرمان است؛ (۳) فرشتگان ملی که در دانیال ۱۰ و ۱۲ ذکر شده اند. هر ملتی یک فرشته را داشت (مراجعه شود به دانیال ۱۰: ۱۳). اما اسرائیل یهوه را داشت (اگر چه مایکل نیز گفته می شود فرشته اسرائیل بود، مراجعه شود به دانیال

۳۲: ۹ " زیرا که نصیب خداوند قوم اوست" در عوض، سهم مردم خدا خود است (مراجعه شود به ۱۹: ۵؛ مزامیر ۱۶: ۵؛ ۷۳: ۲۶؛ مراثنی ارمیا ۳: ۲۴). اسرائیلی ها به گونه ای منحصر به فرد قوم خاص پیمان یهوه بودند (مراجعه شود به ۴: ۲۰، ۷: ۶، ۱۴: ۲، ۲۶: ۱۸). موضوع خاص: تعصب بشارتی باب در ۴: ۶ را مطالعه کنید.

۳۲: ۱۰ " او را در سرزمینی بایر یافت،
در بیابان هولناک و بزهوتی

" این اشاره به انتخاب یهوه از اسرائیل با اصطلاحات عاشقانه است (مراجعه شود به ۲: ۲۳؛ هوشع ۲: ۱۴ الی ۱۵). این مکملهای بصری انگیزه خروج را تکمیل می کنند (مراجعه شود به آموس ۱: ۱۹). در یک استعاره قدرتمند شروع عشق یهوه به اسرائیل (مراجعه شود به ۱۰: ۱۵-۱۴؛ آموس ۳: ۲) را بیان می کند.

دوروش متضاد در ادبیات موسی وجود در ارزیابی دوره سرگردانی در بیابان وجود دارند:

۱. زمان ایمان و وفاداری
 - a. تعطیلات ۳۲: ۱۰-۱۴
 - b. جیر ۲: ۱-۳
 - c. حسین ۲: ۱۴-۲۳
۲. زمان بی اعتمادی
 - a. عدد ۱۴: ۱-۱۷: ۱۱
 - b. تعطیلات ۱: ۲۶-۳۳
 - c. مزامیر ۹: ۵-۸ الی ۱۱
 - d. هوشع ۹: ۱۰-۱۴
 - e. ارمیا ۲: ۴-۱۳
 - f. حزقیال ۲۳

■ "مردمک چشم خویش" در زبان انگلیسی این "سیب چشم او" (مشابه فارسی آن، "نور چشمی") خواهد بود. این استعاره دیگری است که اسرائیل را به عنوان یک کودک خاص توصیف می کند (مراجعه شود به مزامیر ۱۷: ۸). به معنای واقعی کلمه عبری، "انسان کوچک چشم او" است.

۱۱: ۳۲

NASB, NKJV	"همچون عقابی بر روی فرزندان"
NRSV	"مثل عقابی که برقرار آشیانه اش پرواز میکند"
TEV	"همانند عقابی که مراقب آشیانه اش است"
NJB	"مثل عقابی که مراقب جوجه هایش است"

این نشان می دهد که خدا به عنوان پدر بسیار محافظ و قدرتمند است (مراجعه شود به ۱۹). این مفهوم خدا به عنوان یک عقاب، همانند خداوند به عنوان یک پرند مادر است (مراجعه شود به آیه ۱۸: پیدایش ۱: ۲؛ خروج ۱۹: ۴؛ متی ۲۳: ۳۷؛ لوقا ۱۳: ۳۴). خدای هم به عنوان مرد (مراجعه شود به آیه ۶) و هم زن (مراجعه شود به آیه ۱۱) توصیف شده است. ترجمه NJB و REV به دنبال Septuagint است.

موضوع خاص: استعاره سایه برای محافظت و مراقبت

SPECIAL TOPIC: SHADOW AS METAPHOR FOR PROTECTION AND CARE

اصطلاح "سایه" در ANE رایج بود. به نمونه هایی در انجیل توجه کنید.

۱. اصطلاح حفاظت، اشعیا ۱۶: ۳؛ ۳۰: ۳-۲؛ مراثنی ارمیا ۴: ۲۰
۲. اصطلاح "سایه دست"، مزامیر ۱۲۱: ۵؛ اشعیا ۴۹: ۲؛ ۵۱: ۱۶

۳. اصطلاح "سایه سقف"، پیدایش ۱۹: ۸
۴. اصطلاح "سایه ابر خاص خدا"، مراجعه شود به خروج ۱۳: ۲۱-۲۲؛ ۱۴: ۱۹، ۲۰، ۲۴؛ اشعیا ۴: ۶؛ ۵: ۴-۵؛ ۳۲: ۱-۲
۵. اصطلاح "سایه بال"، مزامیر ۱۷: ۸؛ ۳۶: ۷؛ ۵۷: ۱؛ ۶۱: ۴؛ ۶۳: ۷؛ ۹۱: ۱، ۴ (استعاره های مشابه در تثنیه ۳۲: ۱۰-۱۱؛ روت ۱۲: ۲؛ اشعیا ۳۱: ۵؛ متی ۲۳: ۳۷؛ لوقا ۱۳: ۳۴)
۶. اصطلاح "سایه درخت"، داوران ۹: ۱۵؛ حزقیال ۱۷: ۲۳؛ ۳۱: ۶، ۱۷؛ دانیال ۴: ۱۲؛ هوشع ۱۴: ۷

۱۲: ۳۲ " خداوند به تنهایی او را رهبری کرد " این اصطلاح (BDB 94) برای تعیین رابطه منحصر به فرد یهوه با اسرائیل استفاده می شود. او به تنهایی آنها را راهنمایی کرد!

۱۳: ۳۲ " او را بر بلندیهای زمین سوار کرد " این یک استعاره برای فراوانی است که یهوه (همانطور در تمامی آیه ۱۴) به اسرائیل داده (اشعیا ۵۸: ۱۴؛ حبقوق ۳: ۱۹).

■ " دل صخره ... عسل " این اشاره به عسل زنبورهای وحشی دارد، که اغلب در شکافهای صخره ها زندگی میکردند (مراجعه شود به مزامیر ۸۱: ۱۶).

■ " روغن نیز از سنگ خارا " این اشاره به درختان وحشی زیتون دارد که در جاهایی که حتی علف نمی روئید، رشد میکردند. آیات ۱۳ و ۱۴ در مورد فراوانی محصول در سرزمین موعود صحبت میکنند.

NASB (به روز شده): ۱۵: ۳۲ الی ۱۸

۱۵ "اما پیشورون فربه شد و لگد زد؛ تو فربه و چاق و تنومند شدی. خدایی را که صانع او بود، ترک گفت، و صخره نجات خود را خوار شمرد. ^{۱۶} به خدایان بیگانه، او را به غیرت آوردند، و به رجاسات خویش خشم او را برانگیختند. ^{۱۷} برای دیوهایی که خدا نبودند قربانی تقدیم کردند، برای خدایانی که هرگز نشناخته بودند؛ برای خدایان نو که تازه پدیدار گشته بودند، خدایانی که پدرانترس آنها را به دل نداشتند. ^{۱۸} به صخره ای که تو را تولید کرد اعتنا نکردی، و خدایی را که تو را به دنیا آورد از یاد بردی.

۱۵: ۳۲ " پیشورون " این کلمه به معنای "راست مستقیم" (BDB 449) است و یک نام شاعرانه برای اسرائیل میباشد (مراجعه شود به ۳۳: ۵، ۲۶؛ اشعیا ۴۴: ۲؛ نگاه کنید به موضوع خاص: نام اسرائیل در ۱: ۱). این یک لک سارکاسم است (یعنی آیات ۱۵-۱۶).

■ "لگد زد" این فعل (BDB 127، KB 142، Qal غیر کامل) تنها دو بار در عهد عتیق استفاده شده است و به نظر می رسد یک استعاره از رد کردن (مراجعه شود به اول سموئیل ۲: ۲۹) است. همانطور که دام ها به صاحبان خود لگد میزنند، پس اسرائیل به خدای خود لگد زد!

۱۵-۱۸: ۳۲ "چاق" هنگامی که اسرائیل برکت یافت (مراجعه شود به آیه ۳۱: ۲۰)، او یهوه را رد کرد:

۱. "خدایی که او را ساخته بود، فراموش کرد" (آیه ۶) - BDB 643، KB 695، Qal غیر کامل، مراجعه شود به ۳۱: ۱۶ الی ۱۷؛ داوران ۱۰: ۶؛
۲. "راز نجات خود را نفرین کرد" (مراجعه شود به ۴) - BDB 614، KB 663، Piel غیر کامل، این حالت فعلی صفت "احمقانه" است که در آیه ۶ یافت می شود (مراجعه شود به مزامیر ۷۴: ۱۸).

چگونه اسرائیل "فراموش کرد" و یهوه را "خوار" شمرد؟

۱. آنها را با خدایان عجیب و غریب او را حسود کردند، آیه ۱۶

۲. او را با فراوانی حسادت او را برانگیختند، آیه ۱۶
۳. برای شیاطینی قربانی میکردند که، آیه ۱۷
- a. کسی آنها را نمیشناخت
- b. خدایان جدید بودند
- c. بر پدرانشان ناشناخته بودند
۴. آنها صخره را نادیده می‌گرفتند، آیه ۱۸ - BDB 1009, KB 1477, صیغه امری *Qal* اما در معنی غیر کامل (فقط در اینجا)
۵. آنها خدای خود را فراموش کردند، آیه ۱۸ - BDB 1013, KB 1489, *Qal* غیر کامل، مراجعه شود به ۴: ۲۳، فراموش کردن پیمان، فراموش یهوه است.

۱۷: ۳۲ " برای دیوهایی که خدا نبودند قربانی تقدیم کردند " این مفهوم نیز در مزامیر ۱۰۶: ۳۷ استفاده شده است. عهد عتیق کمی درباره شیطان صحبت می‌کند. پولس به این آیه در اول قرن‌تین ۱۰: ۲۰ اشاره می‌کند.

موضوع ویژه: شیاطین در عهد عتیق

SPECIAL TOPIC: THE DEMONIC IN THE OLD TESTAMENT

- A. ارتباط دقیق بین فرشتگان گمراه و شیاطینی نامشخص است. اول انوش ادعا می‌کند که نفیلیم در پیدایش ۶: ۱-۸ منبع شر است (ربی‌ها نیز بر این متن تمرکز می‌کنند و نه پیدایش ۳). اول انوش می‌گوید که این نیم فرشته / نیم انسانها توسط سیل کشته شده‌اند (حتی ادعا می‌کنند که هدف سیل کشتن آنها بود)، و اکنون روح‌های بدون کالبد آنها به دنبال یک بدن میزبان است.
- B. چند روح پلید یا شیاطینی در عهد عتیق وجود دارند:
۱. Satyrs یا "مودارها"، احتمالاً شیاطین بز (BDB 972 III) - لاویان ۱۷: ۷؛ دوم تواریخ ۱۱: ۱۵؛ اشعیا ۱۳: ۲۱؛ ۳۴: ۱۴
 ۲. Shedim (BDB 993) - تشنه ۳۲: ۱۷؛ مزامیر ۱۰۶: ۳۷، که قربانی شد (شبیبه به مولک)
 ۳. لیلیت، جن شب زن (BDB 539) - اشعیا ۳۴: ۱۴ (بخشی از اسطوره بابلی و اوگاری)
 ۴. آیزل، جن بیابان (نام جن ارشد در انوش ۸: ۱؛ ۹: ۶؛ ۱۰: ۱۰؛ ۱۱: ۱۳؛ ۱۲: ۱-۲؛ ۱۳: ۵؛ ۱۴: ۵؛ ۱۵: ۵؛ ۱۶: ۸، ۱۰، ۲۶)
 ۵. مزامیر ۹۱: ۵-۶ شخصیت‌های طاعونی هستند (مراجعه شود به آیه ۱۰) و نه موجودات روحانی (مراجعه شود به غزل غزلها ۳: ۸)
 ۶. اشعیا ۱۳: ۲۱ و ۳۴: ۱۴ چند حیوان بیابانی را به عنوان راهی برای نشان دادن تخریب مکان‌های نابود شده، مطرح می‌کنند. برخی تصور می‌کنند که این لیست شامل شیطان است تا نشان دهد که این مکان‌های نابود شده، خالی از سکنه نیز هستند (متی ۱۲: ۴۳؛ لوقا ۲۴: ۱۱؛ مکاشفه ۱۸: ۲)
- C. توحید عهد عتیق افسانه‌های اقوام بت پرست را خاموش و اصلاح کرد، اما بعضی اوقات به نام‌ها و عناوین خرافاتی آنها (به ویژه در متون شاعرانه) اشاره می‌شود. واقعیت ارواح شیاطینی بخشی از وحی پیشرونده است و در عهد جدید به عنوان شخص / فرشته شیطان توسعه یافته است. به موضوع ویژه: شیطان شخصی زیر را ببینید.

موضوع خاص: شیطان فردی

(SPECIAL TOPIC: PERSONAL EVIL)

- I. شیطان موضوع بسیار سختی است
- A. عهد عتیق یک دشمن قوی بر علیه نیکی (خدا) را نشان نمی‌دهد، بلکه یک خادم یهوه که به انسان جایگزین‌هایی را معرفی کرده و انسان را متهم به بی‌صدقاتی می‌کند (A. B. Davidson, *A Theology of the OT*, صفحه ۳۰۰ الی ۳۰۶).
- B. مفهوم دشمن خدا تحت تاثیر نفوذ دین زرتشتی پارسیان و در نوشته‌های غیر انجیلی ساخته شد. این، به نوبه خود، شدیداً روحانیون یهود را تحت تاثیر قرار داد (تبعید اسرائیل در بابل، پارس).
- C. عهد جدید موضوع عهد عتیق را به شیوه بسیار زیبایی بسط داد، ولی به صورت منتخب و طبقه‌بندی شده.
- اگر کسی بخواهد از دیدگاه الهیات انجیلی، شیطان را مورد مطالعه و بررسی قرار دهد (هر کتاب، نویسنده، و موضوع جداگانه) نگرش‌های کاملاً متفاوتی نسبت به شیطان آشکار خواهد شد.

اگر مطالعه شیطان از روی منابع غیر انجیلی و از دیدگاه سایر مذاهب یا مذاهب شرقی باشد، بیشتر توسعه‌های عهد جدید در سایه دوگانگی پارسی و یونانی-رومی قرار می‌گیرند.

اگر به صورت پیش فرض، فرد خود را بر اقتدار الهی کتب مقدس متعهد بداند (همانطور که من هستم)، پس بسط عهد جدید باید به صورت مکاشفه تصاعدی دیده شود. مسیحیان باید در برابر اجازه دادن به فولکور یهودی یا ادبیات انگلیسی، جبهه بگیرند (یعنی دانتنه، میلتون) تا مفهوم را بیشتر روشن کنند. یقیناً رازها و ابهاماتی در زمینه مکاشفه وجود دارند. خدا چنین تصمیم گرفت که همه جنبه‌های پلیدی، منشا آن (موضوع خاص: لوسیفر را مطالعه کنید)، و هدف آن را آشکار نکند، بلکه شکست آن را آشکار کرده است!

شیطان در عهد عتیق

.II

در عهد عتیق به نظر می‌رسد "شیطان" (BDB 966, KB 1317) یا "متهم کننده" به سه گروه جداگانه مرتبط باشد:

A. انسانهای متهم کننده (اول سموئیل ۲۹:۴، دوم سموئیل ۱۹:۲۲، اول پادشاهان ۵:۴ و ۱۱:۱۴ و ۲۳ و ۲۵، مزور ۱۰۶:۶ و ۲۰ و ۲۹)

B. فرشتگان متهم کننده (اعداد ۲۲:۲۲ الی ۲۳، زکریا ۱:۳)

۱. فرشته خدا - اعداد ۲۲:۲۲ الی ۲۳

۲. شیطان - اول تواریخ ۱:۲۱، یعقوب ۱ الی ۲، زکریا ۱:۳

C. شیاطین (احتمالاً شیطان) متهم کننده (اول پادشاهان ۲۲:۲۱، زکریا ۱۳:۲)

ابلیس فقط در دوره تعاملی پیدایش ۳ به عنوان شیطان معرفی می‌شود (مراجعه شود به کتاب حکمت ۲:۲۳ الی ۲۴، دوم انوش ۳:۳۱)، و حتی بعداً این تبدیل به گزینه روحانیون شد (مراجعه شود به تورات یهودیان Sanh 29a و Sot 9b). "پسران خدا" در پیدایش ۶ تبدیل به فرشتگان شیطان در اول انوش ۵۴:۶ می‌شوند. آنها تبدیل به منشا الهیات روحانیون می‌شوند. این را برای تصریح دقیق بودن الهیات نمی‌گوئیم، بلکه برای نشان دادن بسط و گسترش آن. در عهد جدید این فعالیت‌های عهد عتیقی در دوم تواریخ ۱۱:۳، مکاشفه ۱۲:۹ به فرشتگان پلید (شیطان) منتسب می‌شوند.

از عهد عتیق منشا شخصیت دادن به شیطان را (بسته به دیدگاه شما) به سختی می‌توان تعیین کرد یا حتی می‌توان گفت غیرممکن است. یک دلیل برای این امر، یکتاپرستی قوی اسرائیل است (مراجعه شود به تثنیه ۶:۴ الی ۶، اول پادشاهان ۲۲:۲۰ الی ۲۲، جامعه ۷:۱۴، اشعیا ۴۵:۷، عاموس ۳:۶). تمام علت و معلول به یهوه منسوب است تا منحصر به فرد بودن و ارشدیت خود را نشان دهد (مراجعه شود به اشعیا ۱۱:۴۳، ۴۴:۶ و ۸، ۴۵:۵ الی ۶ و ۱۴ و ۱۸ و ۲۱ و ۲۲).

منابع احتمالی اطلاعات عبارتند از: (۱) یعقوب ۱ الی ۲، که شیطان یکی از پسران خدا است (یعنی فرشته است) یا (۲) اشعیا ۱۴، حزقیال ۲۸ که از پادشاهان مغرور شرقی (بابل و تیریه) برای نشان دادن غرور شیطان استفاده شدند (اول تیموتائوس ۳:۶). در مورد این گرایش، احساسات را هم ادغام کردم. حزقیال از استعاره‌های باغ عدن نه فقط برای پادشاه تیریه به عنوان شیطان استفاده می‌کند (مراجعه شود به حزقیال ۱۲:۲۸ الی ۱۶)، بلکه برای پادشاه مصر هم به عنوان درخت دانش خوبی و بدی استفاده می‌کند (حزقیال ۳۱). با این حال، به نظر می‌رسد اشعیا ۱۴ به خصوص آیات ۱۲ الی ۱۴، یک شورش از روی غرور فرشتگان را توصیف می‌کند. اگر خدا می‌خواست ماهیت خاص و منشا شیطان را بر ما آشکار کند، این یک شیوه کاملاً غیر مستقیم و محل انجام آن بود (موضوع خاص: لوسیفر را مطالعه کنید). ما باید در مقابل گرایش الهیات سیستماتیک برداشتهای کوچک و مبهم از اظهارات، نویسندگان، کتب و موضوعات جبهه‌گیری کنیم و آنها را به عنوان قطعاتی از یک پازل الهی ببینیم.

شیطان در عهد جدید

.III

آلفرد ادرسهایم (*The Life and Times of Jesus the Messiah*)، جلد دوم ضmann ۸، صفحات ۷۴۸ الی ۷۶۳ و ضمیمه ۹ صفحات ۷۷۰ الی ۷۷۶)، می‌گوید که روحانیون یهود شدیداً تحت تأثیر دوالیسم پارسی و حدس و گمان شیطانی قرار داشتند. روحانیون در این زمینه منبع خوبی برای حقیقت نیستند. عیسی بر انشعابات تعالیم کنیسه شدیداً حمله می‌کرد. من فکر می‌کنم که مفهوم روحانی وساطت فرشتگان (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷:۵۳) و مخالفت در دادن قانون به موسی در کوه سینا، درب را برای مفهوم دشمن بزرگ یهوه و نوع بشر باز کرد. دو خدا در دوگانگی خدایان ایرانی (زرتشتی) وجود دارند.

۱. اهورا مزدا، که بعداً اهورمزد گفته شد، و خدای خالق و خدای نیکی بود

۲. انگرا مینیو که بعداً اهریمن به آن گفته شد، نابود کننده روح و خدای پلیدی

آنان بر سر برتری در زمین می‌جنگند. این دوگانگی به صورت دوگانگی میان یهوه و شیطان به صورت محدودتر در یهودیسم بسط یافت.

یقیناً مکاشفه تصاعدی در عهد عتیق در خصوص بسط شیطان وجود دارد، ولی نه با جزئیاتی که روحانیون یهود ادعا می‌کردند. یک مثال خوب در مورد این تفاوت، "جنگ در بهشت" است. سقوط شیطان یک الزام منطقی است، ولی مشخصه‌های آن داده نشده است (مراجعه شود به موضوع خاص: سقوط شیطان و فرشتگان). حتی آنچه که ارائه شده در یک حجاب آخرا زمانی پوشیده شده است (مراجعه شود به مکاشفه ۴: ۱۲ و ۷ و ۱۲ الی ۱۳). هر چند شیطان شکست خورد و به زمین تبعید گردید، هنوز به عنوان خادم یهوه خدمت می‌کند (مراجعه شود به انجیل متی ۴: ۱، انجیل لوقا ۳۱: ۲۲ الی ۳۲، اول قرنتیان ۵: ۵، اول تیموتائوس ۲۰: ۱).

ما باید محدوده کنجکاوی خود را به این زمینه محدود کنیم. یک نیروی انسانی وسوسه و شیطان وجود دارند، ولی هنوز فقط یک خدا هست و نوع بشر هنوز مسئول انتخاب‌هایش می‌باشد. یک نبرد معنوی وجود دارد، هم قبل و هم بعد از رستگاری. پیروی فقط از طریق تثلیث خدا می‌آید و باقی خواهد ماند. شیطان شکست خورده و حذف خواهد شد (مکاشفه ۱۰: ۲۰)!

NASB (به روز شده): ۳۲: ۱۹ الی ۲۲

^{۱۹}"خداوند این را دید و از ایشان بیزار شد،

زیرا که پسران و دخترانش او را به خشم آوردند.

^{۲۰}"پس فرمود: "روی خود را از ایشان خواهم پوشانید،

تا ببینم سرانجامشان چه خواهد شد،

زیرا که نسلی منحرفند،

و فرزندان‌ی که وفایی در ایشان نیست.

^{۲۱}به آنچه خدا نیست، غیرت مرا برانگیختند،

به بتهای باطل خویش مرا به خشم آوردند.

پس به واسطه آنان که قومی نیستند ایشان را به غیرت خواهم آورد،

و به واسطه قومی نادان خشمشان را بر خواهم انگیزت.

^{۲۲}زیرا آتشی از خشم من افروخته است،

که تا به اعماق هاویه زبانه می‌کشد؛

زمین را با محصولش می‌سوزاند،

و اساس کوه‌ها را مشتعل می‌سازد.

۳۲: ۱۹۰ الی ۲۲ این پاراگراف تکراری از موضوعات قبلی است. شعر بسیار تکراری است. مردم عهد خدا، او را رد می‌کنند و او را رد می‌کنند) مراجعه شود به هوشع ۱: ۹؛ ۲: ۲۳؛ رومیان ۹: ۲۵). رد او (یعنی خشم) به منظور آشتی است. او از "مردم" برای تحریک حسادت اسرائیل استفاده می‌کند (و امیدوار است که ایمان آورند، مراجعه شود به رومیان ۱۱: ۱۱، ۱۴). این برای من بسیار شبیه بحث پولس در رومیان ۹-۱۱ است. پولس حتی در آیه ۲۱ از رومیان ۱۹: ۱۰ نقل قول می‌کند.

تضاد اضافی این است که اسرائیل یهوه را برای خدایان غیر موجود (به عنوان مثال، غرور، مراجعه شود به ارمیا ۲: ۱۳) ترک کرد. آه، حماقت بت پرستی بشر (مراجعه شود به اشعیا ۴۰: ۱۹-۲۰؛ ۴۴: ۹-۲۰؛ ارمیا ۱۰: ۳-۱۰، ۱۴)!

۳۲: ۲۰ "روی خود را از ایشان خواهم پوشانید" این یک استعاره برای پایان دادن به مراقبت و توجه شخصی یهوه است (نگاه کنید به ۳۱: ۱۷-۱۸).

■ "زیرا که نسلی منحرفند، و فرزندان‌ی که وفایی در ایشان نیست" این دو خط شعر، تراژدی اسرائیل را که از مراقبت و حضور ویژه یهوه برخوردار بودند توصیف می‌کند (مراجعه شود به رومیان ۹: ۴-۵). آنها به شرح زیر می‌باشند:

۱. انحرافی - (BDB 246) اصطلاح که معمولاً در ضرب المثل‌ها استفاده می‌شود (مراجعه شود به ۲: ۱۲، ۱۴؛ ۶: ۱۴؛ ۸: ۱۳؛ ۱۰: ۳۱، ۳۱؛

۱۶: ۲۰؛ ۲۳: ۳۳). این مربوط به کلمه عبری برای "سهم" (BDB 246) است، که بدن خود را به یک وضعیت ناهموار یا پیچ خورده تبدیل

می‌کند.

۲. هیچ وفاداری (BDB 53 نفی)- اصطلاحی که در ضرب المثله متداول است (مراجعه شود به ۱۳: ۱۷؛ ۲۰: ۶؛ همچنین به مزامیر ۳۱: ۲۳؛ اشعیا ۲۶: ۳ توجه داشته باشید؛ به موضوع خاص در ۱: ۳۲ مراجعه کنید).

۳. این مشخصه همسو با ۳۲: ۵ است:

a. انحراف (BDB 786 I)

b. کج (BDB 836)

یهوه استاندارد یا قاعده واقعی است (به موضوع خاص ۱: ۱۶ مراجعه کنید). مردم عهد کرده، از استاندارد فرار کرده اند.

■ "تا ببینم سرانجامشان چه خواهد شد" یهوه قبلا آینده اسرائیل را به موسی در ۳۱: ۲۹ نشان داده بود، همانطور که او بعدا در ۲۴: ۱۹ برای یوشع همین کار را انجام می دهد.

۳۲: ۲۱ "بت ها" این به معنای واقعی کلمه "بخار" یا "غرور" (BDB 210) است و نشان دهنده چیزی است که بی ارزش و یا وجود ندارد. در اینجا، مانند ارمیا ۲: ۵؛ ۸: ۱۹؛ ۱۰: ۱۴-۱۵؛ ۱۶: ۱۹-۲۰، از بت ها استفاده می شود. بازی با کلمه را در اشعیا ۵۷: ۱۳ ببینید.

۳۲: ۲۲ این آیه استعاره ای از تخریب کامل و قضاوت است که خدا بر اسرائیل شورش اعمال میکند (مراجعه شود به ارمیا ۱۵: ۱۴؛ ۱۷: ۴). همه خلقت خدا (به عنوان مثال، زمین، *sheol*) تحت تاثیر قرار می گیرند! این اشاره ای به مکان مجازات ابدی نیست.

موضوع خاص: مردگان، کجا هستند؟ (*SHEOL/HADES, GEHENNA, TARTARUS*) (SPECIAL TOPIC: THE DEAD, WHERE ARE THEY)

I. عهد عتیق

A. همه انسانها به *Sheol* (دنیای زیر زمین در زبان عبری) می روند (هیچ ریشه ای برای این کلمه موجود نیست و ریشه آن مشخص نیست، (BDB 982, KB 1368)، و شیوه ای است برای اشاره به مکانی که مردگان را در آنجا گذاشته و در آنجا زندگی می کنند یا قبر است، بیشتر در ادبیات عرفانی و اشعیا استفاده شده است. در عهد عتیق هستی در سایه، هشیار ولی بدون لذت وجود دارد (مراجعه شود به یعقوب ۲۱: ۱۰ الی ۲۲: ۱۷: ۳۸).

B. مشخصه های *Sheol*

۱. با داوری خدا همراه است (آتش)، تنبیه ۲۲: ۳۲
۲. زندانی با دروازه، یعقوب ۱۷: ۳۸، مزمور ۹: ۱۳، ۱۰۷: ۱۸
۳. سرزمین بدون بازگشت، یعقوب ۹: ۷ (اصطلاح اکادادی برای مرگ)
۴. سرزمین/قلمرو تاریکی، یعقوب ۲۱: ۱۰ الی ۲۲: ۱۳، ۱۷: ۱۸
۵. مکان سکوت، مزمور ۱: ۲۸، ۱۷: ۳۱، ۱۷: ۹۴، ۱۷: ۱۵، اشعیا ۵: ۴۷
۶. همراه با مجازات حتی قبل از روز داوری، مزمور ۴: ۱۸ الی ۵
۷. همراه با شیطان (تخریب، موضوع خاص: شیطان را مطالعه کنید)، که در آن خدا نیز حضور دارد، یعقوب ۶: ۲۶، مزمور ۸: ۱۳۹، عاموس ۲: ۹
۸. همراه با گودال است (قبر)، مزمور ۱۰: ۱۶، ۳: ۸۸ الی ۴، اشعیا ۱۵: ۱۴، حزقیال ۳۱: ۱۵ الی ۱۷
۹. افراد شرور زنده وارد *Sheol* می شوند، اعداد ۳۰: ۱۶ الی ۳۳، یعقوب ۹: ۷، مزمور ۱۵: ۵۵
۱۰. انسان حیوان نمایی با دهان بزرگ، اعداد ۳۰: ۱۶، امثال ۱۲: ۱، اشعیا ۱۴: ۵، حبقوق ۲: ۵
۱۱. به مردم آنجا رفائیم (یعنی روح مردگان) گفته می شود، یعقوب ۵: ۲۶، امثال ۱۸: ۲، ۱۶: ۲۱، ۱۴: ۲۶، اشعیا ۹: ۱۴ الی ۱۱
۱۲. با این وجود، حتی در اینجا نیز یهوه حاضر است، یعقوب ۶: ۲۶، مزمور ۸: ۱۳۹، امثال ۱۱: ۱۵

II. عهد جدید

A. کلمه عبری *Sheol* در زبان یونانی به *Hades* ترجمه می شود (دنیای دیده نشده)

B. مشخصه های *Hades* (همانند *Sheol* است)

۱. اشاره به مرگ دارد، انجیل متی ۱۶: ۱۸
۲. به مرگ مرتبط است، مکاشفه ۱: ۱۸، ۸: ۶، ۱۳: ۲۰ الی ۱۴
۳. اغلب شبیه مکانی برای مجازات دائمی است (*Gehenna* یا جهنم)، انجیل متی ۲۳: ۱۱ (نقل از عهد عتیق)، انجیل لوقا ۴۳: ۲۳

C. احتمالا مجزا شده (روحانیون)

۱. بخش نیکی آن بهشت نامیده می‌شود (مراجعه شود به دوم قرن‌تیاں ۱۲:۴، مکاشفه ۲:۷)، انجیل لوقا ۲۳:۴۳
۲. بخش پلیدی آن که تارتاروس نامیده می‌شود، مکانی به مراتب پائینتر از حادس، دوم پطرس ۲:۴، که در آن شیاطین هستند (مراجعه شود به پیدایش ۶، اول انوش)، پرتگاه (Abyss)، انجیل لوقا ۸:۳۱، رومیان ۷:۱۰، مکاشفه ۱:۹ الی ۲ و ۱۱، ۱۱:۷، ۱۷:۱ و ۲۰:۱ و ۳

D. جهنما (جهنم)

۱. منعکس کننده یک عبارت عهد عتیقی است، "دره پسران هینوم"، (جنوب اورشلیم). مکانی بود که خدای آتش فینقیان، مولک (KB591, BDB 574) با قربانی کردن کودکی پرستش و عبادت می‌شد (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۶:۳، ۲۱:۶، دوم قرن‌تیاں ۳:۲۸، ۶:۳۳)، که در لویان ۱۸:۲۱، ۲۰:۲ الی ۵ منع شده بود.
۲. ارمیا این مکان را از محل عبات کفار و بت پرستان تبدیل به محل داوری یهوه کرد (مراجعه شود به ارمیا ۷:۳۲، ۱۹:۶ الی ۷). این مکان تبدیل به محل داوری آتشین در اول انوش ۲۶:۹۰ الی ۲۷ و خویشان ۱:۱۰۳
۳. یهودیان روزگار عیسی اجدادشان از حضور در مراسم عبادت بت پرستان و کفار به خاطر قربانی کردن کودکان ترسانده بودند، به همین دلیل آنها این مکان را تبدیل به زباله‌دانی شهر اورشلیم کرده بودند. بسیاری از استعاره‌های داوری جاودانی عیسی از این مکان می‌آیند (آتش، دود، کرمها، بوی تعفن، مراجعه شود به انجیل مرقس ۹:۴۴ و ۴۶). اصطلاح جهنما/جهنم فقط توسط عیسی استفاده شده است (به استثنا ی یعقوب ۳:۶).

۴. استفاده عیسی از جهنم

۱. آتش، انجیل متی ۵:۲۲، ۱۸:۹، انجیل مرقس ۹:۴۳
۲. همیشگی، انجیل مرقس ۹:۴۸ (انجیل متی ۲۵:۴۶)
۳. محل خراب شدن (هم روح و هم جسم)، انجیل متی ۱۰:۲۸
۴. همسو با سئول، انجیل متی ۵:۲۹ الی ۳۰، ۱۸:۹
۵. پلیدی را بیان می‌دارد مانند "فرزند جهنم"، انجیل متی ۲۳:۱۵
۶. نتیجه حکم داوری، انجیل متی ۲۳:۳۳، انجیل لوقا ۱۲:۵
۷. مفهوم جهنم همسو با مرگ دوم است (مراجعه شود به مکاشفه ۲:۱۱، ۲:۶ و ۲۰:۱۴) یا دریاچه آتش (مراجعه شود به انجیل متی ۱۳:۴۲ و ۵۰، مکاشفه ۱۹:۲۰، ۲۰:۱۰ و ۱۴ الی ۱۵، ۲۱:۸). احتمال دارد که دریاچه آتش تبدیل به محل دائمی انسانها (از سئول) و شیطان (از تارتاروس، دوم پطرس ۲:۴، یهودا ۱:۶ یا هاویه، مراجعه شود به انجیل لوقا ۸:۳۱، مکاشفه ۹:۱ الی ۱۱، ۲۰:۱ و ۳) شود.
۸. این برای انسانها نبود، بلکه برای شیطان و فرشتگان او بود، مراجعه شود به انجیل متی ۲۵:۴۱

E. این احتمال هست، به واسطه همپوشانی حادس و سئول و جهنم که:

۱. همه انسانها به سئول/حادس بروند
۲. کارهای (نیک و بد) آنها پس از داوری تشدید می‌شد، ولی مکان پلیدی بود، به همین دلیل انجیل KJV حادس را قبر و جهنم را جهنم ترجمه کرده است.
۳. تنها جایی در انجیل که مجازات قبل از داوری را ذکر کرده، تمثیل انجیل لوقا ۱۹:۱۶ الی ۳۱ (ایلعازر و مرد ثروتمند) است. سئول به عنوان مکان فعلی مجازات توصیف شده (مراجعه شود به تشنیه ۳۲:۲۲، مزمور ۱۸:۱ الی ۵). با این حال، کسی نمی‌تواند برای آن دکترینی یا تمثیلی تعریف کند.

III. حالت میان مرگ و بازگشت از مرگ

A. انجیل جاودانگی روح را تعلیم نمی‌دهد، که یکی از چندین نگرش باستانی در مورد پس از مرگ است، و تصریح می‌کند که:

۱. روح انسان قبل از زندگی فیزیکی وجود داشته است
 ۲. روح انسان قبل و بعد از مرگ فیزیکی جاویدان است
 ۳. اغلب جسم فیزیکی به عنوان زندان دیده می‌شود و مرگ آن را به حالت قبل از وجود تبدیل می‌کند
- B. عهد جدید به حالت جدا شدن از بدن میان مرگ و رستاخیز اشاره می‌کند

۱. عیسی از حالت جدایی میان بدن و روح صحبت می‌کند، انجیل متی ۱۰:۲۸
۲. ابراهیم ممکن است جسم داشته باشد، انجیل مرقس ۱۲:۲۶ الی ۲۷، انجیل لوقا ۱۶:۲۳

۳. موسی و الیاس در زمان تغییر شکل بدن فیزیکی داشتند، انجیل متی ۱۷
۴. پولس تصریح می کند که در زمان آمدن دوم، مومنینی که با عیسی می آیند ابتدا بدن جدیدی می گیرند، اول تسالونیکیان ۴:۱۳ الی ۱۸
۵. پولس تصریح می کند که مومنین در روز رستاخیز بدن معنوی جدیدی می گیرند، اول قرنتیان ۱۵:۲۳ و ۵۲
۶. پولس تصریح می کند که مومنین به حادس نمی روند، ولی در زمان مرگ با عیسی هستند، دوم قرنتیان ۵:۶ و ۸، فیلیپیان ۱:۲۳. عیسی بر مرگ غلبه کرد و پارسایان را با خود به بهشت برد، اول پطرس ۳:۱۸ الی ۲۲.

IV. بهشت

- A. این اصطلاح به سه مفهوم در انجیل استفاده شده است
۱. اتمسفر بالای زمین، پیدایش ۱:۱ و ۸، اشعیا ۵:۴۲، ۴۵:۱۸
 ۲. بهشت درخشان، پیدایش ۱:۱۴، تثنیه ۱۰:۱۴، مزبور ۴:۱۴۸، عبرانیان ۴:۱۴، ۷:۲۶
 ۳. محل پادشاهی خدا، تثنیه ۱۰:۱۴، اول پادشاهان ۸:۲۷، مزبور ۴:۱۴۸، افسسیان ۴:۱۰، عبرانیان ۹:۲۴ (بهشت سوم، دوم قرنتیان ۱۲:۲)
- B. انجیل مطالب زیادی در مورد پس از زندگی بیان نمی کند، احتمالاً به این دلیل که انسان گمراه نمی تواند یا توان درک آن را ندارد (مراجعه شود به اول قرنتیان ۹:۲)
- C. بهشت هم مکان (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۴:۲ الی ۳) و هم فرد (دوم قرنتیان ۵:۶ و ۸) است. بهشت می تواند باغ احیا شده عدن باشد (پیدایش ۱ الی ۲، مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). زمین پاک شده و احیا می گردد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳:۲۱، رومیان ۸:۲۱، دوم پطرس ۳:۱۰). تصویر خدا (پیدایش ۱:۲۶ الی ۲۷) در مسیح احیا می شود. اینک دوستی صمیمانه باغ دوباره امکانپذیر است.
- با این حال، این می تواند استعاره ای باشد (بهشت به عنوان یک شهر مکعب شکل عظیم مکاشفه ۹:۲۱ الی ۲۷) و نه فقط مفهومی. اول قرنتیان ۱۵ تفاوت های میان بدن فیزیکی و بدن معنوی را به عنوان بذریه گیاه بالغ توصیف می کند. اول قرنتیان ۲:۹ (نقل قولی از اشعیا ۴:۶۴ و ۶۵:۱۷) وعده بزرگی است. می دانم که وقتی او را ببینیم، همانند او خواهیم بود (مراجعه شود به اول یوحنا ۳:۲).

V. منابع مفید

- A. William Hendriksen, *The Bible On the Life Hereafter*
- B. Maurice Rawlings, *Beyond Death's Door*

NASB (به روز شده): ۳۲:۲۳ الی ۲۷

^{۲۳}بلاها بر سر آنان خواهیم انباشت
و تیرهای خود را بر ایشان صرف خواهیم کرد؛
^{۲۴}از گرسنگی کاهیده خواهند شد،
از طاعون و وبای جانکاه تلف خواهند گردید.
دندانهای وحوش را بر ایشان خواهیم فرستاد،
و زهر جانورانی را که بر خاک می خزند.
^{۲۵}شمشیر از بیرون داغدارشان خواهد کرد،
و دهشت از درون بر ایشان مستولی خواهد شد؛
بر مردان جوان و دوشیزگان به یکسان
بر شیرخوارگان و ریش سفیدان جملگی.
^{۲۶}می گفتم: 'ایشان را از پا در خواهیم آورد،
و یادشان را از میان مردمان محو خواهیم ساخت؛'
^{۲۷}اگر از تحریک دشمن بیم نمی داشتیم،
که مبادا به خطا بیندیشند و بگویند:
'دست ما است که غالب آمده،

۳۲: ۲۳ الی ۲۵ این پاراگراف، استعاره ای از قضاوت یهوه درباره اسرائیل را شرح می دهد:

۱. "من ناراحتی را روی آنها تلنبار میکنم" - BDB 705, KB 763, *Hiphil* غیر کامل، تنها در اینجا یافت می شود. *Qal* در اینجا به معنی "جارو کردن" یا "خراب کردن" است.
 ۲. "از تیرهایم بر روی آنها استفاده خواهم کرد" - BDB 477, KB 476, *Piel* غیر کامل. این مفهوم پایه این فعل "کاری را به اتمام رساندن" است، یعنی کاملاً نابود شود (مراجعه شود به آیه ۲۲).
 - a. تلف شده توسط قحطی، مراجعه شود به آیه ۲۴، ۲۲: ۲۸
 - b. مصرف توسط طاعون، آیه ۲۴ (یا قحطی، BDB 536 II، "گرمای سوزان")
 - c. تخریب تلخ، آیه ۲۴ (یا طاعون مرگبار، مراجعه شود به شماره e)
 - d. دندان جانوران، آیه ۲۴، مراجعه شود به لایوان ۲۶: ۲۲
 - e. سم چیزهای خزنده، آیه ۲۴، مراجعه شود به آموس ۵: ۱۸-۱۹
 - f. شمشیر (برونی)، آیه ۲۵
 - g. وحشت (درونی)، آیه ۲۵
- (۱) مردان جوان (از سن ازدواج)
 (۲) زنان جوان (باکره از سن ازدواج)
 (۳) کودکان (پرستاری)
 (۴) سالمندان (افراد با موهای خاکستری)

۳۲: ۲۶ الی ۲۷ یهوه آنها را نابود میکند:

۱. آنها را قطعه قطعه کنید، آیه ۲۶ - BDB 802, KB 907, *Hiphil* غیر کامل، اما با مفهوم COHORTATIVE برای مطابقت با فعل بعدی (فقط در اینجا، در LXX "آنها را پراکنده کرد" نوشته شده)
۲. حافظه آنها را پاک کنید، آیه ۲۶ - BDB 991, KB 1407, *Hiphil* COHORTATIVE (یعنی، کاملاً نابود می شود)
۳. این تنها یکی از چندین متنی است که اذعان به نابودی کامل اسرائیل را در صورت عدم اجرای پیمان دارد (مراجعه شود به ۴: ۶، ۲۸: ۲۰-۲۲، ۳۰: ۱۹).

اما برای انجام این کار، هدف او برای اسرائیل را خنثی می کند. دشمنان اسرائیل پیروز خواهند شد و آن را به یهوه نسبت خواهند داد (مراجعه شود به آیه ۲۷).

NASB (به روز شده): ۳۲: ۲۸ الی ۳۳

^{۲۸} زیرا آنان قومی گم کرده تدبیرند

که در ایشان بصیرتی نیست.

^{۲۹} کاش حکیم بودند و این را می فهمیدند؛

و تشخیص می دادند که سرانجامشان چه خواهد بود!

^{۳۰} چگونه یک تن هزار را تعقیب تواند کرد،

یا دو، ده هزار را به گریز وا تواند داشت؛

جز آنکه صخره آنها ایشان را فروخته باشد،

و خداوند، ایشان را تسلیم کرده باشد؟

^{۳۱} زیرا صخره دشمنان مانند صخره ما نیست؛

حتی اگر ایشان خود داوری کنند.

^{۳۲} زیرا تاک ایشان از تاک سدوم است،

و از تاکستانهای عموره؛

انگورهایشان زهرآگین است،

و خوشه‌هایشان تلخ؛
۳۳ شرابشان زهر مار است،
و سم‌کشنده افعی.

۳۲: ۲۸ الی ۳۳ سؤال این است که این پاراگراف خطاب به کیست، اسرائیل یا دشمنان آنها (نگاه کنید به ۲۶-۲۷)؟

۱. علیه اسرائیل؟
 - a. آیات ۲۸-۲۹
 - b. آیه ۳۰ به عنوان جنگ مقدس معکوس
 - c. آیه ۳۲ شورش فعلی اسرائیل
۲. علیه دشمنانش؟
 - a. آیه ۳۰ به عنوان شکست نظامی فعلی اسرائیل (مراجعه شود به یوشع ۲۳: ۱۰)
 - b. آیات ۳۰-۳۱، سنگ آنها، ایشان را فروخته بود و خداوند آنها را ترک کرده بود
 - c. آیات ۳۲-۳۳، کنعانیت بی رحمانه
 - d. آیات ۳۳-۳۴ در مورد رد یهوه و داوری بت پرستی کنعانی است

۳۲: ۲۸ الی ۲۹ به کلمات برای "تفکر" در آیات ۲۸-۲۹ توجه داشته باشید:

۱. "فقدان مشاوره" - BDB 1، KB 2، *Qal* وجه وصفی فعال
۲. "نبود هیچ درکی در آنها" - BDB 108 منفی است
۳. "آنها عاقل بودند" - BDB 53، *Qal* کامل
۴. "آنها این را درک کردند" - BDB 968، KB 1328، *Hiphil* غیر کامل
۵. "که آنها را تشخیص دادند" - BDB 106، KB 122، *Qal* کامل

اسرائیل ناتوان از تفکر درست است!

۳۲: ۳۰ به همسویی آیات ۳۰ c و d توجه کنید

۱. "سنگ آنها، آنها را فروخته است" - BDB 569، KB 581، *Qal* کامل، مراجعه شود به داوران ۲: ۱۴؛ ۳: ۸؛ ۴: ۲؛ ۷: ۱۰؛ مزامیر ۴۴: ۱۰؛ اشعیا ۵۰: ۱
۲. "خداوند آنها را ترک کرده است" - BDB 688، KB 742، *Hiphil* کامل

شکست اسرائیل امکان پذیر است زیرا جنگجوی الهی (جنگ مقدس) آنها را به دلیل نافرمانی میثاقی ترک کرده است. آیات ۳۲-۳۳ یک استعاره گسترده از شراب هستند که نماد عبادت کنعانیان است. مرگبار است (یعنی سم، تلخ، سم)!

NASB (به روز شده): ۳۲: ۳۴ الی ۴۳

۳۴ "آیا این همه نزد من ذخیره نشده،
و در خزانه‌های من مختوم نگردیده است؟
۳۵ انتقام از آن من است، و سزا از آن من،
برای زمانی که پاهای ایشان بلغزد؛
زیرا روز مصیبتشان نزدیک است،
و قضای ایشان می‌شتابد."
۳۶ زیرا خداوند قوم خود را داوری خواهد کرد،
و بر خدمتگزاران خویش شفقت خواهد نمود،
آنگاه که ببند نیرویشان پایان گرفته،
و از آنان کسی باقی نمانده، چه برده و چه آزاد.
۳۷ پس خواهد گفت: "خدایان ایشان کجایند،

صخره‌ای که در آن پناه می‌جستند؛
 ۳۸ که پیه قربانیهای ایشان را می‌خوردند،
 و از شراب هدایای ریختنیشان می‌نوشیدند؟
 آنان بر خیزند و یاریتان دهند!
 و شما را پناهگاه باشند!
 ۳۹ حال ببینید که من خود، اویم!
 خدایی دیگر جز من نیست.
 می‌میرانم و زنده می‌کنم؛
 مجروح می‌سازم و شفا می‌بخشم؛
 و از دست من رهاننده‌ای نیست.
 ۴۰ دست خویش به آسمان برمی‌افرازم،
 و به زنده بودنم تا ابد سوگند می‌خورم.
 ۴۱ اگر شمشیر براق خویش را تیز سازم
 و داوری را به دست خود گیرم،
 از دشمنان خویش انتقام خواهم کشید،
 و آنان را که از من بیزارند مکافات خواهم داد.
 ۴۲ تیرهای خود را سرمستِ خون خواهم ساخت،
 سرمستِ خون کشتگان و اسیران؛
 و شمشیر من گوشت خواهد خورد،
 گوشت سر رهبران دشمن را.“
 ۴۳ ای آسمانها، با او شادی کنید،
 و ای خدایان، جملگی در برابرش سر فرود آرید؛
 ای قومها، با قوم او شادمان باشید،
 و پسران خدا در او تقویت یابند؛
 زیرا انتقام خون فرزندان خود را می‌ستانند،
 و از دشمنان خود انتقام می‌گیرد؛
 آنان را که از او بیزارند سزا می‌دهد،
 و برای سرزمین و قوم خود کفاره می‌کند.»

۳۴: ۳۲ به نظر من چنین می‌رسد که آیه ۳۴ میتواند با آیات ۳۲-۳۳ مرتبط باشند. همچنین ممکن است که به آیه ۳۵ اشاره کند) نقل قول از یهوه [یعنی آیات ۳۴-۳۵]، مانند آیات ۳۹-۴۲). متن طولانی تر هنوز بر محکومیت اسرائیل غلبه دارد تا ملت پیام اشتباهی را دریافت نکنند. یهوه آنها را قضاوت و مردم خود را مقید خواهد کرد.

این نمیگوید که آیا اسرائیل توبه می‌کند یا نه و یا اینکه اهداف رستگاری ابدی یهوه باید در طول تاریخ به نمایش درآید. مردم تحت پیمان قیام کرده کمتر از دو پلبیدی هم حقیرتر هستند (به عنوان مثال، ملل بت پرست). مسیح خواهد آمد و اسرائیل همچنان پیمان شکنی میکند!

این آیه دارای دو وجه وصفی مجهول *Qal* است:

۱. انبار کردن - BDB 485، KB 481 (فقط در اینجا یافت می‌شود)
۲. مهر و موم کردن - BDB 367، KB 364، مراجعه شود به یعقوب ۱۴: ۱۷

۳۲: ۳۵ اولین خط این آیه در عهد جدید در رومیان ۱۲: ۱۹ و عبرانیان ۱۰: ۳۰ نقل شده است. اصطلاح "انتقام" (BDB 668) نیز در آیات ۴۱ و ۴۳ ذکر شده است. این اصطلاح اغلب توسط اشعیا و ارمیا استفاده می‌شود:

۱. علیه اسرائیل - اشعیا ۵۹: ۱۷

۲. علیه دشمنان اسرائیل - اشعیا ۳۴: ۸؛ ۳۵: ۴؛ ۶۱: ۲؛ ۶۳: ۴؛ ارمیا ۴۶: ۱۰؛ ۵۰: ۱۸، ۱۵؛ ۵۱: ۶، ۱۱

اصطلاح "مجازات" (BDB 1024) نیز در اشعیا ۵۹: ۱۸ (دو بار) در متنی که در آن یهوه یک اسرائیلی گناهکار (یعنی صهیون) را بازگرداند یافت می شود.

■ "زمانی که پاهای ایشان بلغزد" این فعل (BDB 556, KB 555, Qal, غیر کامل) می تواند به موارد زیر اشاره کند:

۱. یک سقوط شخصی به دردر - داوود در مزامیر ۳۸: ۱۷

۲. قضاوت الهی - اشعیا ۲۴: ۱۹

۳. وعده الهی برای ترمیم - مزامیر ۹۴: ۱۸؛ اشعیا ۵۴: ۱۰

انسانها سر و صدا می کنند و طبیعت مختل می شود (مراجعه شود به اشعیا ۲۴: ۱۹)، اما خدا هر دو را بازسازی می کند (رومیان ۸: ۱۸-۲۵).

■ آخرین دو سطر شعر در آیه ۳۵ دلالت بر آمدن قعطی و سریع داوری خدا دارد:

۱. روز فاجعه (BDB 15) نزدیک است (BDB 898)

۲. چیزهای قریب الوقوع آنها را تسریع می کنند (BDB 301 I, KB 300, Qal, وجه وصفی فعال)

۳۶: ۳۲ در این ترانه هشدار دهنده و پیش بینی نافرمانی اسرائیل که موجب قضاوت الهی می شود، وعده داده شده است که بخشش و ترمیم یهوه را نیز بپذیرد.

۱. خداوند از مردم خود دفاع می کند - BDB 192, KB 220, Qal, غیر کامل، مراجعه شود به مزامیر ۱۳۵: ۱۴

۲. خداوند بر خادمانش مهربان است - BDB 636, KB 688, Hithpael, غیر کامل

خداوند مردمش را قضاوت می کند (مزامیر ۷: ۸؛ ۹۶: ۱۰)، اما در این صورت، آنها را تصفیه خواهد کرد!

۳۲: ۲۷-۳۸ یهوه از بت پرستی کنعانیان خجالت می کشد (مراجعه شود به ارمیا ۲: ۲۷-۲۸؛ ۱۱: ۱۲-۱۳). او از خدایان خود می خواهد که از طرف آنها عمل کنند (آیه ۳۸):

۱. بگذارید بالا بروند - BDB 877, KB 1086, Qal, غیر کامل به عنوان صیغه امری استفاده می شود

۲. بگذارید کمک کنند - BDB 740, KB 810, Qal, غیر کامل به عنوان صیغه امری استفاده می شود

۳. بگذارید مخفیگاه شما باشند - BDB 224, KB 243, Qal, صیغه امری (این اصطلاح [BDB 340, KB 337, Qal, کامل] همیشه از پناه دادن یهوه استفاده می کند. او فقط او تنها جای امن است)

۳۲: ۲۹-۴۰ یهوه خود را منحصر به فرد (توحید) می کند. به استفاده از همسویی ضد و نقیضها توجه داشته باشید:

۱. ببینید - BDB 906, KB 1157, Qal, امری

۲. من همانم - مراجعه شود به خروج ۳: ۱۳-۱۴ (یهوه)

۳. هیچ خدایی در کنار من وجود ندارد - مراجعه شود به ۴: ۳۵، ۳۹؛ ۳۳: ۲۶؛ خروج ۸: ۱۰؛ ۹: ۱۴؛ اشعیا ۴۴: ۶، ۸؛ ۴۵: ۷

۴. من که مرگ و یا زندگی میدهم - مراجعه شود به اول سموئیل ۲: ۶؛ دوم پادشاهان ۵: ۷ (همچنین توجه شود به رومیان ۹)

۵. من زخمی شده ام، و من آن را شفا میدهم - مراجعه شود به یعقوب ۵: ۱۸؛ اشعیا ۴۵: ۷؛ هوشع ۶: ۱؛ آموس ۳: ۶ (اغلب در عهد عتیق به عنوان راهی برای بیان حقیقت یکپارچگی، همه علیت به خدا نسبت داده می شود)

۶. هیچ کس نمی تواند از دست من تحویل دهد - مراجعه شود به مزامیر ۵۰: ۲۲؛ اشعیا ۴۳: ۱۳؛ دانیال ۴: ۳۵

در آیه ۴۰ یهوه (همیشه زنده، تنها خدای همیشه زنده) شخصیت خود را سوگند می خورد! این دست بالا بردن (BDB 669, KB 724, Qal, غیر کامل) ممکن است در مقایسه با ملت ها باشد (مثلا، دست خود را به عنوان نشانه ای از پیروزی بر اسرائیل بالا بردن) در آیه ۲۷. یهوه دست خود را برای سوگند بالا می برد (مراجعه شود به حزقیال ۲۰: ۵-۶).

۳۲: ۴۱-۴۳ یهوه عدالت خود علیه بت پرستان را توصیف می کند (آیات ۴۱-۴۲). در آیه ۴۳ او قول خود به اسرائیل را تصریح میکند.

پولس از خط اول آیه ۴۳ در رومیان ۱۵: ۱۰ استفاده کرده و تصریح می کند که او نشان می دهد عشق یهوه شامل همه امتها و غیر یهودیان می شود. پولس، در رومیان ۱۵، همچنین از مزامیر ۱۸: ۴۹ یا دوم سموئیل ۲۲: ۵؛ مزامیر ۱۱۷: ۱ و اشعیا ۱۱: ۱۰؛ ۴۲: ۴ (متی ۱۲: ۲۱) برای تثبیت همان حقیقت نقل قول میکند.

یهوه مایل است که بر اساس شخصیت او و وعده‌هایش، و نه اعمال آنها، اسرائیل را ببخشد. این، در اصل، پیمان جدید ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴ و حزقیال ۳۶: ۲۸-۲۲ است. امید انسانی در نهایت در شخصیت بی نظیری از خدای مهربان است که در آن تصویر و عینیت آنها ایجاد می‌شوند!

۳۲: ۲۴ "شادی کردن" این فعل (KB 1247, BDB 943) *Qal* امری است. این فریاد شادی است. یعقوب ۳۸: ۷؛ اشعیا ۱۲: ۶؛ ۲۴: ۱۴؛ ۴۴: ۲۳؛ ۴۹: ۱۳؛ ۵۴: ۱؛ ارمیا ۳۱: ۷.

■ در اینجا یک عبارت اضافه شده در *Septuagint* است که توسط نویسنده کتاب عبرانیان عهد جدید (که از *Septuagint* استفاده می‌شود) در ۱: ۶ نقل شده است.

■ به تغییر ضمیر در آیات ۳۴ الی ۴۳ که چگونه از اول شخص به سوم شخص عوض میشوند، توجه داشته باشید. این یک شیوه ادبی است، نه نویسندگان مختلف. یهوه صحبت می‌کند.

NASB (به روز شده): ۴۴ الی ۴۴

۴۴ پس موسی همراه یوشع پسر نون آمد و تمامی کلمات این سرود را به گوش قوم رساند. ^{۴۵} چون موسی از گفتن همه این سخنان به تمامی اسرائیل فارغ شد، ^{۴۶} بدیشان گفت: «همه سخنانی را که من امروز بدانها به شما هشدار می‌دهم، در دل جای دهید، تا بتوانید به فرزندانان نیز فرمان دهید که کلمات این شریعت را به دقت به جای آورند. ^{۴۷} زیرا این برای شما نه کلامی باطل، بلکه حیات شماس است، و به واسطه همین کلام در سرزمینی که برای تصرف آن از اردن می‌گذرید، عمری دراز خواهید داشت.»

۳۲: ۴۴ "یوشع" اسامی یوشع و عیسی بر اساس دو کلمه عبری، برای "یهوه" و "نجات" هستند (و باید فعل برای آنها ارائه شود).

یوشع با موسی در برابر مردم قرار میگیرد تا مردم او را تأیید کنند و وی نقش رهبری را بر عهده بگیرد.

۳۲: ۴۶ "در دل جای دهید" این فعل (*Qal* (KB 1321, BDB 962) امری است. همان اصطلاح را می‌توان در حزقیال ۴۴: ۵ مشاهده کرد. اسرائیل گزینه ای برای انتخاب دارد، تصمیم‌گیری آگاهانه بر اساس اقدامات قبلی یهوه و وعده های فعلی (مراجعه شود به ۴: ۲۶، ۳۰: ۱۹، ۳۱: ۲۸)، اما در حال حاضر او باید انتخاب کند!

برای "قلب/دل" موضوع خاص در ۲: ۳۰ را ببینید.

■ "فرزندانان نیز فرمان دهید" این مسئولیت آموزشی والدین را تأکید میکند (مراجعه شود به آیه ۳۲: ۷).

۳۲: ۴۷ "زیرا این برای شما نه کلامی باطل، بلکه حیات شماس است" این مفهوم کلمه خدا به عنوان یک قدرت مستقل است که یک بار گفته شده است (مراجعه شود به تشبیه ۸: ۳؛ مزامیر ۳۳: ۶، ۹؛ اشعیا ۵۵: ۱۱). این کلام (نوشته های موسی) می‌تواند زندگی و سلامت (مراجعه شود به ۳۰: ۲۰) یا مرگ و نابودی را به ارمغان بیاورد (مراجعه شود به ۳۰: ۱۹). اطاعت کلید پیوسته اثربخشی آن است!

NASB (به روز شده): ۴۸ الی ۵۲

۴۸ در همان روز خداوند موسی را فرمود: ^{۴۹} «از این کوهستان عباریم بالا رفته به کوه نیبو واقع در سرزمین موآب که روبه‌روی اریحاست برآی، و سرزمین کنعان را که من به بنی اسرائیل به ملکیت می‌دهم، ملاحظه کن. ^{۵۰} تو در کوهی که به آن برمی‌آیی درگذشته، به قوم خود خواهی پیوست، همان‌گونه که برادرت هارون بر فراز کوه هور مرد و به قوم خویش پیوست. ^{۵۱} زیرا که شما در میان بنی اسرائیل نزد آبهای مریبه‌قادش، در بیابان صین، بر من خیانت ورزیدید و قدوسیت مرا در میان بنی اسرائیل حرمت ننهادید. ^{۵۲} از این رو، آن سرزمین را پیش روی خود خواهی دید، اما بدان جا، به سرزمینی که من به بنی اسرائیل می‌دهم، داخل نخواهی شد.»

۳۲: ۴۹-۵۰ این دو آیه چندین فعل امری دارند:

۱. "بالا برو"، آیه ۴۹ - *Qal*, KB 828, BDB 748 امری
۲. "نگاه کن"، آیه ۵۰ - *Qal*, KB 1157, BDB 906 امری
۳. "درگذشته"، آیه ۵۰ - *Qal*, KB 562, BDB 559 امری

آخرین کارهای موسی توسط خدایی که او را دوست دارد، از او استفاده می کند و او را مسئول اقدامات او می کند، نوشته شده است.

۴۹:۳۲ "عباریم" این یک رشته کوه است (مراجعه شود به اعداد ۲۷:۱۲ الی ۱۴).

■ "کوه نبو" این بالاترین قله در این کوه است. احتمالاً این اوج بسیار نزدیک به قسمت شمالی بحر المیت در سراسر اریحا در طرف مقابل دره اردن است.

۵۰:۳۲ "در کوهی که به آن برمی آبی درگذشته" مفهوم آیه این است که این پایان عمر زمینی موسی خواهد بود (مراجعه شود به آیه ۳۴)، اما او با خانواده و همسایگانش که پیش از او مرده بودند، زندگی خواهد کرد.

■ "کوه حر" مرگ و دفن آرون در اعداد ۲۰:۲۲ الی ۲۹:۳۳؛ ۳۸-۳۹ ثبت شده است. با این حال، تثنیه ۱۰:۶ می گوید که او درگذشت و در موزروت به خاک سپرده شد (مراجعه شود به اعداد ۳۳:۳۰-۳۱). *Hard Sayings of the Bible*. آیه ۱۶۶ می گوید موزرا نام منطقه و کوه حر نام کوه خاصی است.

۵۱:۳۲ "بر من خیانت ورزیدید" (مراجعه شود به اعداد ۲۰:۲۷؛ ۱۴؛ تثنیه ۱:۳۷؛ ۳:۲۳-۲۷). این همسو با "به این دلیل است که شما را به عنوان مقدس ندیدید" است. نافرمانی باز و واضح آشکار موسی قبل از همه مردم در اعداد ۲۰ و دوباره در اعداد ۲۷، موجب شده بود که او به طور عمومی توسط خدا محاکمه شود و مجاز به وارد شدن به سرزمین موعود نبود.

۵۲:۳۲ این در فصل ۳۴ بسط یافته است.

تثنيه ۳۳

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
آخرین برکت موسی به اسرائیل ۳۳: ۱ الی ۵	برکت موسی ۳۳: ۱ الی ۲۹ (آیات ۱ الی ۵)	موسی قبایل اسرائیل را برکت میدهد ۳۳: ۱ الی ۵ (آیات ۲ الی ۵)	قبایل ۳۳: ۱ الی ۲۹ (آیه ۱) (آیه ۲) (آیه ۳) (آیات ۴ الی ۶)
۳۳: ۶ الی ۷	(آیات ۶ الی ۷)	۳۳: ۶ ۳۳: ۷	(آیه ۷)
۳۳: ۸ الی ۱۱ ۳۳: ۱۲	(آیات ۸ الی ۱۱) (آیه ۱۲)	۳۳: ۸ الی ۱۱ ۳۳: ۱۲	(آیات ۸ الی ۱۱) (آیه ۱۲)
۳۳: ۱۳ الی ۱۷	(آیات ۱۳ الی ۱۷)	۳۳: ۱۳ الی ۱۷	(آیات ۱۳ الی ۱۷)
۳۳: ۱۸ الی ۱۹	(آیات ۱۸ الی ۱۹)	۳۳: ۱۸ الی ۱۹	(آیات ۱۸ الی ۱۹)
۳۳: ۲۰ الی ۲۱ ۳۳: ۲۲ ۳۳: ۲۳	(آیات ۲۰ الی ۲۱) (آیه ۲۲) (آیه ۲۳)	۳۳: ۲۰ الی ۲۱ ۳۳: ۲۲ ۳۳: ۲۳	(آیات ۲۰ الی ۲۱) (آیه ۲۲) (آیه ۲۳)
۳۳: ۲۴ الی ۲۹	(آیات ۲۴ الی ۲۵) (آیات ۲۶ الی ۲۹)	۳۳: ۲۴ الی ۲۹ (آیات ۲۴ الی ۲۵) (آیات ۲۶ الی ۲۹)	(آیات ۲۴ الی ۲۵) (آیات ۲۶ الی ۲۹)

مطالعه حلقه ۳۲ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غیره

بینش متنی

- A. این فصل بسیار شبیه به پیدایش ۴۹ است. هر دو، سنت یهودی قدیم از برکت پدرسالارانه بر روی کودکان را نشان می دهند (به عنوان مثال، یعقوب به پسرانش در پیدایش ۴۹). در اینجا، موسی یک پدر جایگزین به قبایل اسرائیل است و خانواده را برکت داده و هشدار می دهد.
- B. ترانه ای از فصل ۳۲، با هشدار شدید آن، باید با نعمت فصل ۳۳ همراه باشد تا شاهد وضوح کامل کلمه یهوه باشد!

C. این شعر به نظر می رسد تداوم بین ۳۲: ۴۸-۵۲ و فصل ۳۴ را از بین می برد. چرا این جا در اینجا قرار داده شد، وقتی و با چه کسی پاسخ ندهد. فرض بر این است که یک برکت الهام بخش شعری مرتبط با موسی است.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۳۳: ۱۲ الی ۵

این است برکتی که موسی، مرد خدا، پیش از آنکه چشم از جهان فرو بندد بدان بنی اسرائیل را برکت داد. او چنین گفت:
 "خداوند از سینا آمد
 و از سعیر بر آنان طلوع فرمود.
 او از کوه فاران درخشید،
 و از نزد کروهای قدسیان آمد،
 و در دست راست خویش برایشان شریعتی آتشین داشت.
 ۳ "براستی قوم خود را دوست می دارد،
 همه مقدسانش در دست اویند؛
 نزد پاهایش نشسته،
 از کلام او بهره مند می شوند.
 ۴ موسی به ما شریعتی امر فرمود،
 که میراث جماعت یعقوب است.
 ۵ خداوند در پیشورون پادشاه شد،
 آنگاه که سران قوم گرد آمدند،
 همراه با همه قبیله های اسرائیل.

۳۳: ۱ "برکت ... برکت" فعل (Piel, KB 159, BDB 138) و حالت اسم در آیه ۱ رخ می دهد.

موضوع خاص: برکت

SPECIAL TOPIC: BLESSING

چندین نوع نعمت (BDB 139) در عهد عتیق وجود دارند. دو مورد رایج عبارتند از:
 ۱. نعمت خداوند:

- a. به همه ملت ها از طریق ابراهیم (و رهبران قبایل)، پیدایش ۱۲: ۳: ۲۷: ۲۹؛ مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۲۵؛ غلاطیان ۳: ۸
 - b. مشروط بر توبه، خروج. ۳۲: ۲۹؛ یوئیل ۲: ۱۲-۱۴
 - c. مشروط به اطاعت از عهد، لاویان ۲۵: ۱۸-۲۱
 - d. یک رابطه مناسب با خدا، رفاه را به ارمغان می آورد (به عنوان مثال، لعنت و برکت)، تثنیه ۱۱: ۲۶، ۲۷، ۲۹؛ ۲۳: ۵؛ ۲۸: ۲، ۸؛ ۳۰: ۱، ۱۹؛ یوشع ۸: ۳۴؛ مزامیر ۱۳۳: ۳؛ امثال ۱۰: ۲۲
 - e. در اطاعت از اسرائیل، تثنیه ۱۲: ۱۵؛ ۱۶: ۱۷؛ ۳۲: ۲۳؛ اشعیا ۴۴: ۳؛ حزقیال ۳۴: ۲۵-۳۱؛ ملاکی ۳: ۱۰-۱۲
 - f. بر کاهنان لاوی، حزقیال ۴۴: ۲۸ الی ۳۱؛ ملاکی ۳: ۱۰-۱۲
 - g. بر روی داوود و خط مسیحیت، دوم سموئیل ۷: ۲۹؛ مزامیر ۳: ۸؛ ۲۱: ۳؛ ۱۱۸: ۲۶ (متی ۲۱: ۹؛ ۲۳: ۳۹؛ مرقس ۱۱: ۹؛ لوقا ۱۳: ۳۵؛ ۱۹: ۳۸؛ یوحنا ۱۲: ۱۳)
 - h. بر کسی که توسط خدا فرستاده می شود، مزامیر ۱۱۸: ۲۶؛ ۱۲۹: ۸
۲. برکت والدین:

- a. اسحاق برکت یعقوب (با فریب)، پیدایش ۲۷: ۱۲، ۱۸-۲۹، ۳۵
- b. یعقوب، پیدایش ۴۹: ۳-۲۷، ۲۸-۲۹
- c. موسی (پدر و مادر جایگزین)، تثنیه ۳۳: ۱-۲۵

کلام خدا، و در این مورد، نعمت گفتاری ریش سفیدان، به یک قدرت مستقل و خود هدایت برای رسیدن به هدف خود تبدیل شد، اشعیا ۵۵: ۱۱؛ ۴۵: ۲۴؛ متی ۲۴: ۳۵ (۵: ۱۷-۱۹)؛ مرقس ۱۳: ۳۱؛ لوقا ۲۱: ۳۳.
 قدرت کلام گفتاری را می توان در:
 ۱. خلقت (به عنوان مثال، "او گفت...")
 ۲. مسیح "کلام" را نامیده، یوحنا ۱: ۱، ۱۴؛ اول یوحنا ۱: ۱؛ مکاشفه ۱۹: ۱۳
 بزرگترین برکت خداوند متعال، خودش است! حضور شخصی او با ما، برای ما!

■ "مرد خدا" این عبارت (BDB 35 CONSTRUCT 43) برای توصیف پیامبران استفاده شده است (به استثنای یوشع ۱۴: ۶؛ اول سموئیل ۲۷: ۲۹؛ ۶: ۷-۹؛ اول پادشاهان ۹: ۶؛ ۱۲: ۲۲؛ ۱۳: ۱؛ ۳۰: ۳۰؛ دوم پادشاهان ۱: ۹-۱۳؛ ۵: ۸؛ ۲۳: ۱۷؛ ارمیا ۳۵: ۴).

۲: ۳۳ این نشان دهنده ظهور مکاشفه ای اسرائیل است (به عنوان مثال، Theophany). این برخورد بسیار عالی بین خدا و انسان ها وحشت آور بود (مراجعه شود به خروج خروج ۱۹: ۵۰؛ ۲ الی ۳، حضور یهوه به شکل ابر شکینا). یهوه آمد و با مردمش از کوه سینا / حوریب تا زمانی که از اردن عبور کردند با آنان بود. حتی پس از آن، حضور ویژه او با صندوق کتیبه ها، بالای بال های کروبیم بود.

از این آیه آشکار است که یهوه به مثابه کوه دیده میشود (مراجعه شود به اول پادشاهان ۲۰: ۲۳، ۲۸).

۱. موريا (پیدایش ۲۲: ۲؛ دوم تواریخ ۳: ۱، مکان معبد)
۲. کوه سینا / حوریب (خروج ۱۹-۲۰)
۳. کوه سعیر (در اینجا، داوران ۵: ۴)
۴. کوه پاران (در اینجا، حبقوق ۳: ۳)
۵. عیبال / گریزیم (۲۷: ۴؛ یوشع ۸: ۳۰-۳۳)
۶. تابور (داوران ۴: ۶)
۷. کارمل (اول پادشاهان ۱۸: ۲۰ الی ۳۹، دوم پادشاهان ۴: ۲۵ الی ۲۷)
۸. پرازیم (دوم سموئیل ۵: ۲۰؛ اشعیا ۲۸: ۲۱)
۹. کوه صهیون (اشعیا ۲: ۴-۱؛ میکاه ۴: ۱-۴؛ پیدایش ۶۸: ۱۶، نام اورشلیم)
۱۰. کوه نبو (تثنیه ۳۴، فقط به موسی)

■ "سینا" این جای دادن قانون است. این تنها در اینجا در تثنیه، سینا (BDB 696) نامیده می شود. معمولا "حوریب (BDB 352) نامیده می شود. نگاه کنید به موضوع ویژه: محل کوه سینا در ۱: ۲.

■ "سعیر" این نام (BDB 973) دارای چندین مرجع مختلف در عهد عتیق است:

۱. این می تواند به سرزمین ادوم اشاره کند - پیدایش ۳۲: ۳، ۳۶: ۳۰؛ اعداد ۲۴: ۱۸؛ تثنیه ۱: ۴۴؛ ۲: ۸، ۱۲، ۲۲، ۲۹؛ ۳۳: ۱؛ یوشع ۱۱: ۱۷؛ داوران ۵: ۴.
۲. این می تواند به یک کوه یا تپه در ادوم اشاره کند - پیدایش ۳۶: ۸-۹، تثنیه ۱: ۲؛ ۱۴: ۲؛ یوشع ۲۴: ۴.
۳. این می تواند به یک نفر اشاره کند - پیدایش ۳۶: ۲۰-۳۰؛ دو تواریخ ۲۵: ۱۱، ۱۴؛ حزقیال ۲۵: ۸ (از ادوم)
۴. این می تواند به یک کوه / تپه در یهودا اشاره کند - یوشع ۱۵: ۱۰ (؟).

■ "کوه فاران" این رشته کوه (BDB 803) در نزدیکی دشت های موآب است (مراجعه شود به ۱: ۱) در طرف غرب عربیه، در سمت غرب غربی عقبه.

شاید این فهرست از سفر فرزندان اسرائیل باشد، زیرا آنها سینا را به سمت سرزمین محکوم کردند (همچنین میتوانند بیابان باشند، مراجعه شود به اعداد ۱۰: ۱۲؛ ۱۲: ۱۶؛ ۱۳: ۳، ۲۶). خدا گفت که او در سراسر دوران سرگردانی در بیابان با آنها بود و او هنوز با آنها بود.

"با هزاران قدیس"	NKJV
"هزاران فرد مقدس"	NRSV
"ده هزار فرشته با او بودند"	TEV
-----	NJB

MT در اینجا "Ribebboth-Kodesh" است. تثنیه ۳۲: ۵۱ همخوانی مشابهی را به عنوان "Meribah-Kadesh" ترجمه می کند. این می تواند به (۱) یک نام مکان یا (۲) «فرشتگان» اشاره کند (مراجعه شود به دانیال ۷: ۱۰؛ مکاشفه ۵: ۱۱) یا «مقدسین» (مراجعه شود به ۳: ۷؛ ۶: ۱۴؛ ۲: ۲۶؛ ۱۹: ۲۸؛ ۹: ۱۹). ربی ها از این به عنوان متنی استفاده می کنند تا نقش واسطه گری فرشتگان را تأیید کنند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷: ۵۳؛ غلاطیان ۳: ۱۹؛ عبرانیان ۲: ۲).

"رعد و برق"	NASB
"قانونی آتشین"	NKJV
"میزبان خود"	NRSV
"آتش شعله ور"	TEV
"برهم زدن"	NJB

به معنای واقعی کلمه این "قانون آتشین" (BDB 77 و ۲۰۶) است. با این حال، در این متن آن را به جلال آینده از درخشش جلال یهوه اشاره دارد (مراجعه شود به اشعیا ۶۰: ۱-۳).

۳: ۳۳ "قوم خود را دوست می دارد" به نظر می رسد فعل (BDB 285، KB 284، Qal وجه وصفی) ۴: ۳۷؛ ۷: ۷-۸؛ ۱۰: ۱۰؛ ۱۵ را نشان می دهد.

مفعول قوم جمع است و به نسلهای ریش سفیدان و پدرسالان اشاره دارد.

"همه افراد مقدست در دستانت هستند"	NASB
"همه قدیسان او در دست تو هستند"	NKJV
"همه مقدسین او در خدمت تو بودند"	NRSV
"از کسانی که متعلق به او هستند دفاع میکند"	TEV
"مقدسانت همه تحت فرمان تو هستند"	NJB

اصطلاح "مقدسات" (BDB 481 CONSTRUCT 872) "به افراد پیمان اشاره دارد. این می تواند "مقدسین" (به عنوان مثال، ۷: ۶؛ ۱۴: ۲، ۲۱، "مردم مقدس") ترجمه شود.

"دنبال کن"	NASB
"بنشین"	NKJV
"بتازید"	NRSV
"تعظیم کنید"	TEV
"بیافتید"	NJB

این به معنای واقعی کلمه "دراز کشیدن" است (BDB 1067، KB 1730، Pual کامل، فعل غیر معمول فقط در اینجا). همچنین می تواند به موقعیت یادگیرنده اشاره کند (به عنوان مثال، پایین کمر، به جز TEV، بر روی پای خود نشسته است، مراجعه شود به NET Bible). "آنها" به مردم اسرائیل اشاره دارد.

■ "از کلام او بهره‌مند می‌شوند" این اشاره به دادن قانون در کوه سینا / حوریب در خروج ۲۰ و بعد از آن دارد. مردم خدا خواستار اراده و قانون خداوند بودند. مردم پیمان مسئولیت ویژه ای را برای نشان دادن شخصیت خدا دارند.

همه آنها مایل به پیروی از قانون خداوند بودند.

۳۳: ۴ "موسی به ما شریعتی امر فرمود" به نظر می‌رسد این ایده را در آیات قبلی تأیید کند که اشاره در آیه ۳ به نام مکان است و این آیات در مورد مردم خدا، و نه فرشتگان صحبت می‌کنند.

■ "که میراث جماعت یعقوب است" واژه "مالکیت (BDB 440) به وراثت (BDB 439) اشاره دارد. این اول از قبیله اسرائیل (یعقوب، BDB 784) در خروج ۶: ۸ مورد استفاده قرار گرفت و اغلب در حزقیال ذکر شده است (مراجعه شود به ۱۱: ۱۵؛ ۳۳: ۲۴؛ ۳۶: ۲، ۳، ۵).

اصطلاح "جماعت" (BDB 875) به معنی "جماعت" است (از همان ریشه ۲۳: ۲، ۳، ۴، ۸؛ ۳۱: ۳۰).

به دلیل همبستگی در آیه ۴، استفاده خاص از "مالکیت" ممکن است یک استعاره برای پیمان (یعنی قانون) باشد. مردم خدا دارای یک وحی و همچنین یک زمین هستند!

۳۳: ۵ "پادشاه شد" این ممکن است اشاره به یهوه به عنوان پادشاه باشد (BDB 572 I)، مراجعه شود به خروج ۱۵: ۱۸؛ اعداد ۲۳: ۲۱؛ ۲۴: ۷؛ اول سموئیل ۸: ۹-۴).

■ دو خط آخر همسو با "سران مردم" و "قبایل اسرائیل". این اشاره به افتتاح این پیمان با مردم جدید خدا در کوه سینا / حوریب دارد (مراجعه شود به خروج ۱۰ الی ۲۰).

■ "پیشورون" این به معنای واقعی کلمه "راستین" است (BDB 449) و به اسرائیل اشاره دارد (مراجعه شود به ۲۶: ۳۲؛ ۱۵: اشعیا ۴۴: ۲). موضوع خاص را در ۱: ۱ ببینید.

NASB (به روز شده): ۳۳: ۶
"رئوبین زنده بماند و نمیرد،
و شمار مردانش کم نباشد."

۳۳: ۶ "رئوبین زنده بماند و نمیرد" آیه ۶ دارای سه *Qal* به صورت صیغه امری است:

۱. زنده بماند - BDB 310، KB 309

۲. نمیرد BDB 559، KB 562 (نفی)

۱. نباشد BDB 224، KB 243 (نفی)

روبن اولین فرزند یعقوب بود، اما علیه پدرش گناه کرد (مراجعه شود به پیدایش ۳۵: ۲۲) و ارشدیت فرزندی خود را از دست داد (مراجعه شود به پیدایش ۴۹: ۳-۴).

NASB "شمار مردانش کم نباشد"
NKJV "نگذارد مردانش کم باشند"
NRSV "هر چند تعدادشان اندک است"
TEV "هر چند مردمش اندک هستند"
NJB "هر چند مردانش کم هستند"

اگر چنین است، این بخشی از فقدان برتری است (مراجعه شود به TEV، NJB). این عبارت اغلب به معنی "مردان نه چندان زیاد" است (مراجعه

NASB (به روز شده): ۷: ۳۳
و این است آنچه دربارهٔ یهودا گفت:
"ای خداوند، صدای یهودا را بشنو،
و او را به قومش برسان.
به دستان خود برای خویشتن می جنگد؛
در برابر دشمنانش یاور او باش."

۷: ۳۳ "بشنو" این فعل (Qal امری، KB 1570، BDB 1033) اغلب در تثنیه استفاده می شود، اما معمولاً یهوه (یا موسی) با اسرائیل صحبت می کنند.

■ "ای خداوند" به موضوع خاص: اسامی الهی در ۱: ۳ مراجعه شود.

■ "صدای یهودا" در متن موسی از یهوه می خواهد دعای یهودا را بشنود (به عنوان مثال نماز قبیله یهودا). چیزی در برکت موسی وجود ندارد که نکات ویژه‌ای را درباره یهودا به عنوان قبیله سلطنتی بیان کند، چنانکه در برکت یعقوب در پیدایش ۴۹: ۸-۱۲ مشهود است.

واقعیت این است که قبیله شمعون ذکر نشده است، برخی از این پیشگویی را به یک دوره زمانی بعد از آنکه شمعون به یهودا متصل شد (مراجعه شود به یوشع ۱۹: ۱-۹؛ داوران ۱: ۳-۴)، مرتبط ساخته‌اند. اختصاص شمعون در جنوب غربی یهودا، که در کنار پنج شهر فلسطینی قرار داشت، صورت گرفت.

■ ""

"به دستان خود برای آنها می جنگد"	NASB
"بگذار دستانش برای او کافی باشند"	NKJV
"به دستانش برای او قدرت بده"	NRSV
"برای آنها بجنگ، ارباب"	TEV
"که دستانش از حقوقش دفاع کنند"	NJB

این عبارت عبری نامشخص است. ممکن است به یهودا اشاره کند که از خود در برابر دشمنان محافظت می کند، و ممکن است به تقسیم سلطنت متحد در ۹۲۲ قبل از میلاد به یهودا و اسرائیل (تنها حدس و گمان) منجر شده باشد.

NASB (به روز شده): ۸: ۳۳ الی ۱۱
دربارهٔ لاوی گفت:
"تأمیم خود را به لاوی ده،
و اوریم خود را به مرد سرسپرده‌ات؛
که او را در مسه آزمودی،
و نزد آبهای مریبه با او مجادله کردی.
او دربارهٔ پدر و مادر خویش گفت:
"توجهی به ایشان ندارم؛"
برادرانش را برادر نشمرد،
و به فرزندان بی‌اعتنا بود.
اما کلام تو را به جا آورد،
و عهد تو را نگاه داشت.
قوانین تو را به یعقوب تعلیم خواهد داد،
و شریعت تو را به اسرائیل.
بخور به حضور تو خواهد آورد،

و قربانیهای تمام سوز کامل بر مذبح تقدیم خواهد کرد.

ای خداوند، اموال او را برکت ده،

و عمل دستانش را بپذیر.

بشکن کمر آنان را که بر ضد او برمی خیزند،

کمر نفرت کنندگانش را تا دیگر برنخیزند."

۳۳: ۸ الی ۱۱ در ادبیات قمران، کتیبه هایی که در غارهای شمال غربی بحر المیت یافت می شوند، تشبیه ۱۸: ۱۸ و اعداد ۲۴: ۱۵ الی ۱۷، که قطعا نبوت مسیحی هستند، با این متن ارتباط دارد. آنها فکر کردند که مسیح به لایوان مربوط بود (مراجعه شود به مزامیر ۱۱۰: ۴-۷، زکریا ۳-۴). این نعمت شامل نه تنها اعمال وفاداری گذشته هارون است (مراجعه شود به مزامیر ۱۰۶: ۱۶)، بلکه موسی نیز (مراجعه شود به دو خط آخر آیه ۸ و خروج ۱۷: ۱ الی ۷) است.

۳۳: ۸ "تُمیم خود را ... و اوریم خود را" این دو مورد (BDB 1070 و ۲۲) (۱) یک راه مکانیکی (به عنوان مثال، تعداد زیادی) یا (۲) یک نور قابل مشاهده است که نبوت به رسمیت شناختن اراده یهوه را نشان می دهد. ظاهرا آنها توسط کاهن اعظم در یک کیسه پشت پرده نگه داشته شدند (مراجعه شود به خروج ۲۸: ۳۰؛ لایوان ۸: ۸؛ اول سموئیل ۱۴: ۳۷-۴۲؛ ۲۳: ۹-۱۲). دقیقا چه چیزی بود و چگونه کار می کرد، از بین رفته است (مراجعه شود به NIDOTTE، جلد ۱، صفحات ۳۲۹-۳۳۱).

■ "مرد سرسپردهات" (در نسخه انگلیسی، "مرد خداشناس" نوشته شده) این ممکن است به هارون یا موسی و یا نسلی از کاهن اعظم اشاره کند، اما منابع تاریخی به موسی اشاره دارند.

■ "مَسّه ... مریبه" خروج ۱۷: ۷ را بخوانید. با این حال، شورش در این محل به هیچ وجه لایوی یا کشیشان را ذکر نکرده است. ارتباط دقیق نامشخص است.

■ ظاهرا یهوه هم اسرائیل و هم رهبری او را در دوران سرگردان بیابان مورد آزمایش قرار داد تا ببینند آیا واقعا به او و مراقبت و راهنمایی او اعتماد میکنند یا نه (مراجعه شود به خروج ۱۷: ۷).

۱. ثابت / آزمون - *Piel*, KB 702, BDB 650

۲. تلاش / رقابت - *Qal*, KB 1224, BDB 936 غیر کامل

توجه داشته باشید که یهوه به طور مرتب انگیزه و تعهد کسانی را که ادعا می کنند او را می شناسند و به او اعتماد می کنند را می آزماید (BDB 650):

۱. ابراهیم - پیدایش ۲۲

۲. اسرائیل - خروج. ۱۵: ۲۵؛ ۱۶: ۴؛ ۲۰: ۲۰؛ تشبیه ۸: ۲، ۱۶؛ ۱۳: ۳؛ داوران ۲: ۲۲؛ ۳: ۱، ۴

۳. موسی - تشبیه ۳۳: ۸

۴. حزقیال - دوم تواریخ ۳۲: ۳۱

۵. عیسی نیز آزمایش شد - متی ۴: لوقا ۴

این کلمه هم اغلب برای انسانها "آزمایش" خدا، که همیشه در نور منفی دیده می شود، استفاده می گردد!

۳۳: ۹ این به عبارت خروج ۳۲ اشاره می کند، جایی که اسرائیل در تولید مثل و عبادت (یعنی اورجی جنسی) گوساله طلایی درگیر بت پرستی شد. در این لحظه موسی دستور داد که لایوان وفادار (قبیله خود را) به قتل بسیاری از همتایان اسرائیلی خود در قضاوت بپردازند (مراجعه شود به ۲۵-۲۹).

با این اقدام، حتی علیه خانواده خود، از آنها قدردانی شد:

۱. آنها کلام شما را مشاهده کردند - *Qal*, KB 1581, BDB 1036، کامل، مراجعه شود به ۲۹: ۹

۲. آنها پیمان خود را حفظ کردند - *Qal*, KB 718, BDB 665، غیر کامل، مراجعه شود به مزامیر ۲۵: ۱۰؛ ۷۸: ۷؛ ۱۱۹: ۲، ۲۲، ۳۳، ۳۴، ۵۶، ۶۹، ۱۰۰، ۱۱۵، ۱۲۹، ۱۴۵

۳۳: ۱۰ "تعلیم خواهد داد ... بخور ... قربانیهای تمام سوز کامل" اینها وظایف کشیشان لایوی هستند:

۱. آموزش - *Hiphil*, KB 436, BDB 434، غیر کامل، مراجعه شود به ۳۱: ۹ الی ۱۳ که شامل قضاوت است، مراجعه شود به ۱۷: ۹-۱۰

- ۳:۱۱ این آیه کوتاه چهار فعل و دو صفت مفعولی دارد:
۱. "برکت - Piel, KB 159, BDB 138 امری، مراجعه شود به ۱، ۱۳، ۲۰، ۲۴؛ ۲۸:۳ (دو بار)، ۴، ۵، ۶ (دو بار)، ۸، ۱۲، ۱۹؛ ۳۰:۱۶ این کاری است که بیهوه می خواهد انجام دهد!
 ۲. "قبول کردن" Qal, KB 1280, BDB 953 غیر کامل، این یک اصطلاح قربانی کردن است، مراجعه شود به لاویان ۱: ۴؛ ۷: ۱۸؛ ۱۹: ۷؛ ۲۲: ۲۳، ۲۵، ۲۷، که همچنین می تواند به معنای "لذت بردن از"، لاویان ۲۶: ۳۴ (دو بار) باشد.
 ۳. "منفجر شدن" - Qal, KB 571, BDB 563 امری، از بیهوه در ۳۲: ۳۹ استفاده شده است، در اینجا در مورد دشمنان خود (شماره ۴، # ۵ و # ۶) استفاده شده است.
 ۴. "کسانی که بالا می روند" Qal, KB 1086, BDB 877 وجه وصفی فعال، از مخالفان استفاده می شود
 - a. به خدا، خروج. ۱۵: ۷
 - b. به اسرائیل، خروج. ۳۲: ۲۵؛ مزامیر ۱۰۹: ۲۸
 - c. به یک همسایه، تثنیه ۱۹: ۱۱
 ۵. "کسانی که از او نفرت دارند" - Piel, KB 1338, BDB 971 وجه وصفی، اغلب در مزامیر برای دشمنان استفاده شده است، مراجعه شود به ۱۸: ۴۰؛ ۴۴: ۷، ۱۰؛ ۵۵: ۱۲؛ ۶۸: ۱؛ ۸۹: ۲۳
 ۶. "افزایش دوباره" (منفی) - همان ریشه به عنوان # ۴، اما در اینجا Qal غیر کامل. این می تواند به دیگر اسرائیلی ها اشاره کند که به رهبری موسی و هارون در طی دوره بیابانگردی حمله کردند.

NASB, NKJV,

"برکت بر اموالش باد"

NRSV

"به قبیله او کمک کن تا قوی شود"

TEV

"اموال او را برکت ده"

NJB

این اصطلاح (BDB 298) می تواند چندین نقطه داشته باشد:

۱. معنی اصلی آن "ظرفیت" یا "قدرت"
۲. "قدرت"
۳. "توانایی"، "مهارت"
۴. "ارزش"
۵. "دستاوردها"
۶. "اموال"

■ "بشکن کمر آنان را" (در متن انگلیسی، "شیرها را خرد کن" نوشته شده است) این به معنای واقعی کلمه "شکستن ران" (یعنی بزرگترین عضله در بدن است که به عنوان یک نماد برای کل فرد مورد استفاده قرار می گیرد). این یک استعاره عبری است که شخص را ناتوان می کند. حتی ممکن است که آن را به معنای متوقف ساختن زاد و ولد، و به این ترتیب، نسل آینده ترجمه کرد.

NASB (به روز شده): ۱۲: ۳۳

۱۲ دربارۀ بنیامین گفت:

"محبوب خداوند نزد او به امنیت ساکن می شود؛

خدا او را تمامی روز احاطه می کند،

و او در میان کتفهایش قرار می یابد."

۱۲: ۳۳ "دربارۀ بنیامین" محبوب خداوند "او (BDB 122) ممکن است معشوق خداوند نامیده شود، زیرا او مورد علاقه پدرش، یعقوب بود (مراجعه

■ "نزد او به امنیت ساکن می‌شود" فعل (*Qal*, KB 1496, BDB 1014) غیر کامل است، اما در مفهوم صیغه امری، مراجعه شود به آیه ۱۲ [دو بار]، ۱۶، ۲۰، ۲۸؛ خروج ۲۵: ۸؛ ۲۹: ۴۵، ۴۶). یهوه همراه نزدیک او در آه ۱۲ است.

NASB	"که هر روز او را محافظت میکند"
NKJV	"که تمام روز او را پناه میدهد"
NRSV	"او را در تمام روز احاطه کرده"
TEV	"او را تمام روز نگاه میدارد"
NJB	"او را روز به روز محافظت میکند"

فعل (*Qal*, KB 339, BDB 342) وجه وصفی فعال) فقط در اینجا استفاده می‌شود و می‌تواند به معنی "محاصره" یا "محاصره" یا "پوشش" باشد.

NASB, NKJV,	
NRSV	"میان شانه هایش قرار میدهد"
NRSV	"میان کفتهایش قرار میدهد"
TEV	"در میان آنها قرار میدهد"
NJB	"بین دامنه هایش زندگی می‌کند"

این یک استعاره برای (۱) محل صلح و امنیت است (۲۸/۲۰) یا (۲) زندگی در یک مکان پناهگاه (یعنی شیلو، بیتل یا اورشلیم [پیشنهاد شورای رؤسای جمهور]).

NASB (به روز شده): ۳۳: ۱۳ الی ۱۷

۱۳ دربارۀ یوسف گفت:

"سرزمینش از خداوند برکت یابد،
از بهترین نعمتهای آسمان، و شب‌نم،
از آبهای ژرف در زیر زمین؛
۱۴ از بهترین محصولات آفتاب،
و از بهترین حصاد ماهها؛
۱۵ از بهترین نعمات کوههای کهن،
و از بهترین محصولات تل‌های جاویدان،
۱۶ از نفایس زمین و پری آن،
و از لطف آن که در بوته ساکن بود.
باشد که این همه بر سر یوسف فرود آید،
بر تارک سر آن که سرور برادران خود باشد.
۱۷ گاو نخست‌زاده است او، و پر از شکوه،
شاخهای گاو وحشی را مانند شاخهای او؛
با آنها قومها را خواهد زد،
همگی ایشان را تا به اقصای زمین.
آنان ده هزاران افرایم‌اند،
و هزاران منسی.»

۱۳:۳۳ الی ۱۷ طولانی ترین نعمات، به استثنای لاویان، به پسران یوسف، ابراهیم و منسی می رسد (مراجعه شود به آیه ۱۷، به دو فرزندش در مصر). اینها قوی ترین قبایل شمالی بودند.

در آیات ۱۳ الی ۱۶ موسی نعمات کشاورزی را در این دو قبیله شمارش می کند. در آیه ۱۶، وضعیت یوسف در مصر تایید شده است. در آیه ۱۷ قدرت این دو قبیله در استعاره های حیوانی بیان شده است.

۱۳:۳۳ این آیه به فراوانی رطوبت از منابع شبنم و زیرزمینی اشاره دارد (مراجعه شود به پیدایش ۴۹: ۲۵). آب به معنای فراوانی کشاورزی است!

۱۵:۳۳ " از بهترین نعمات کوههای کهن، و از بهترین محصولات تلهای جاویدان " این میتواند به درختان اشاره داشته باشد، هم به برای خوراک و هم برای ساختن.

۱۶:۳۳ " از نفایس زمین و پری آن، و از لطف آن که در بوته ساکن بود " این ممکن است به بوته سوزان اشاره کند (مراجعه شود به خروج ۳: ۲-۴). این کلمه برای بوته (BDB 702) تنها پنج بار در عهد عتیق مورد استفاده قرار می گیرد، چهار مورد از آنها در خروج ۳: ۲ الی ۴ است.

" و تاج سر متمایزی در بین یکی از برادرانش "	NASB
" و بر تاج سر او که جدا از برادرانش بود "	NKJV
" با چهره شاهزاده میان برادرانش "	NRSV
" بر تارک سر آن که سرور برادران خود باشد "	TEV
" بر روی پیشانی از یکی از برادرانش "	NJB

این نشان دهنده برکت یعقوب در پیدایش ۴۹: ۲۶ است. رهبری و برتری یوسف در فرزندان پسر او ادامه دارد.

۱۷:۳۳ " شاخهای گاو وحشی را مانند شاخهای او " در عبری، کلمه "شاخ" (BDB 901) نماد قدرت است.

■ " تا به اقصای زمین " این یک ساختار BDB 67 و ۷۵ است. این دارای اهمیت الهیاتی بسیار قدرتمندی است.

۱. منحصر به یهوه (و به این ترتیب توحیدی)

a. اشعیا ۴۵: ۶، ۱۴؛ ۴۶: ۹؛ ۴۷: ۸، ۱۰

b. صفیا ۲: ۱۵

۲. قدرت و جلال یهوه

a. امثال ۳۰: ۴

b. بسیاری از افراد زیر ۳

۲. گسترش عبادت یهوه و حکومت به تمام زمین

a. تثنیه ۳۳: ۱۷

b. اول سموئیل ۲: ۱۰

c. مزامیر ۲۲: ۲۵ الی ۳۱؛ ۵۹: ۱۳؛ ۶۷: ۱-۷؛ ۹۸: ۲-۹

d. اشعیا ۴۵: ۲۲؛ ۵۲: ۱۰

e. ارمیا ۱۶: ۱۹

۳. مسیحیت

a. اول سموئیل ۲: ۱۰

b. مزامیر ۲: ۸

c. میکا ۵: ۵-۴

■ " ده هزاران افرایم اند، و هزاران منسی " این عبارت اولویت افرایم را در اندازه و قدرت نشان می دهد. موضوع خاص: هزار در ۱: ۱۵ را مطالعه کنید.

NASB (به روز شده): ۳۳: ۱۸ الی ۱۹

^{۱۸} و درباره زبولون گفت:

"ای زبولون، در بیرون رفتنت شادمان باش،

و ای یساکار، در خیمه‌های خویش شادی کن.

^{۱۹} قومها را به کوه خویش فرا خواهند خواند،

قربانیهای شایسته در آنجا تقدیم خواهند کرد؛

زیرا وفور نعمت دریا را خواهند مکید،

و گنجهای نهان در میان ریگها را."

۳۳: ۱۸ "درباره زبولون ... و یساکار" این دو قبیله با همدیگر در پیدایش ۴۹: ۱۳ الی ۱۵ فهرست شده اند.

■ "شادمان باش" این فعل (Qal, KB 1333, BDB 970, امری) به معنای "لذت بردن از فراوانی خوب و بی خطر زندگی کردن" است.

■ "بیرون رفتن" به نظر می رسد این (Qal, KB 425, BDB 422) ساختار نامحدود) به معنای زندگی آزاد باشد (نگاه کنید به ۲۸: ۶، ۱۹: ۳۱؛ ۲: ۲).

■ "در خیمه‌های خویش" این (BDB 13) در دوران سرگردان بیابان به خانه آنها اشاره می کند، اما به یک استعاره برای خانه اش تبدیل شده است.

این دو خط همسو حاکی از یک زندگی شاد و ماندگار هستند.

۳۳: ۱۹ همبستگی بین "کوه" (BDB 249) و "ارائه قربانیهای صالح" (به ترتیب ۴: ۵، ۵۱: ۱۹)، یک محیط عبادت را نشان می دهند (مراجعه شود به خروج ۱۵: ۱۷).

سوال بعدی تفسیری این است که آیا دو خط بعدی شعر این فکر را ادامه می دهند یا به موضوع دیگری تغییر پیدا می کنند؟ دخالت زبولون در دریا در پیدایش ۴۹: ۱۳ ذکر شده است.

■ "زیرا وفور نعمت دریا را خواهند مکید، و گنجهای نهان در میان ریگها را" این دو خط همسو هستند. آنها هر دو مفعول از یک فعل، "مکیدن" و یا "کشیدن" (Qal, KB 416, BDB 413، غیر کامل) هستند. این یک استعاره برای فراوانی است (نگاه کنید به ۳۲: ۱۳).

۱. اولین اشاره به:

a. غذا (یعنی قربانی یا زندگی خوب)

b. کالا (به عنوان مثال مرجان، پوسته، اسفنج یا رنگ)

۲. دوم از دو وجه وصفی مجهول Qal تشکیل شده است:

a. "برای پوشش"، اما فقط در اینجا به معنای "رزرو" یا "گذاشته" (BDB 706)

b. "برای پنهان کردن" (BDB 380)

به نظر می رسد که آنها به تجارت حمل و نقل اشاره می کنند (مراجعه شود به پیدایش ۴۹: ۱۳-۱۴).

NASB (به روز شده): ۳۳: ۲۰ الی ۲۱

^{۲۰} و درباره جاد گفت:

"متبارک باد آنکه جاد را وسعت می بخشد!

جاد همچون شیر کمین می کند،

و بازو و تازک سر را می درد.

^{۲۱} بهترین زمین را برای خود فراهم آورد،

زیرا در آنجا سهم یک حاکم به او اختصاص یافته بود؛

او با رؤسای قوم آمد،

و با اسرائیل عدالت خداوند و داوریهای او را به جای آورد."

۳۳: ۲۰ "متبارک باد آنکه جاد را وسعت می بخشد" به نظر میرسد که این به یهوه اشاره میکند.

■ "همچون شیر کمین می کند" این کلمه "شیر ماده" است (BDB 522، پیدایش ۴۹: ۹؛ اعداد ۲۴: ۹؛ یعقوب ۴: ۱۱). شیرماده کسی بود که شکار و غذا را برای شیرنر و توله شیرها می برد. جاد به عنوان شیر ماده بیان شده است. قبیله جاد به خاطر وفاداری خود در نبرد، برکت داده شد (نگاه کنید به پیدایش ۴۹: ۱۹).

۳۳: ۲۱ این آیه یک بازی در جاد یا یک جنگجوی شجاع است (در استعاره شیر). او بخشی از زمین را در سمت شرقی اردن به ارث برده بود، اما او و روبنیت‌ها و نیمی از قبیله منسی اولین گروه نظامی بودند که در زمین سرزمین موعود به راه می افتاد (یوشع ۴: ۱۲-۱۳؛ ۲۲: ۱-۳).

■ "زیرا در آنجا سهم یک حاکم به او اختصاص یافته بود" معنی عبری آن مشخص نیست.

■ "و او با روسای قوم آمد" این ممکن است به این سه قبیله اشاره کند که از موسی و بزرگان برای اقامت در سمت شرقی اردن درخواست اجازه می کنند.

NASB (به روز شده): ۳۳: ۲۲

۲۲ و دربارهٔ دان گفت:

«دان شیربچه‌ای است که از باشان می جهد.»

۳۳: ۲۲ "دان شیربچه‌ای است که از باشان می جهد" اشاره به دان به نحوی که با بشان ارتباط دارد (مراجعه شود به ۱: ۴؛ ۳: ۱، ۳، ۴، ۱۰، ۱۱، ۱۳، ۱۴) شگفت آور است. در واقع، تخصیص قبیله ای دنیای بزرگ در جنوب غربی (یعنی منطقه فلسطین) بود و بعد آنها را به دور دست در شمال منتقل کردند (مراجعه شود به داوران ۱۸). این ممکن است پیشگویی مربوط به انتقال غیر مجاز باشد.

NASB (به روز شده): ۳۳: ۲۳

۲۳ و دربارهٔ نفتالی گفت:

"ای نفتالی که از لطف خداوند سرشار و از برکات وی آکنده‌ای،

مغرب و جنوب را به تصرف آور!"

۳۳: ۲۳ "مغرب و جنوب را به تصرف آور" (در نسخه انگلیسی "دریا و جنوب را به تصرف آور" نوشته شده) فعل (BDB 439، KB 441، Qal امری) چند بار در تثنیه برای اسرائیل برای داشتن زمین مورد استفاده قرار گرفته است (مراجعه شود به ۱: ۸، ۲۱، ۳۹؛ ۲: ۲۴، ۳۱؛ ۹: ۲۳؛ ۱۱: ۳۱؛ ۱۷: ۱۴؛ ۲۶: ۱). این بدین معنی است که با استفاده از زور و به دست آوردن، آن به عنوان یک اثری دائمی تبدیل میشود.

NASB (به روز شده): ۳۳: ۲۴ الی ۲۵

۲۴ و دربارهٔ آشیر گفت:

"آشیر بیش از همهٔ پسران برکت یابد؛

باشد که محبوبترین در میان برادرانش باشد،

و پای خویش را در روغن فرو برد.

۲۵ پشت‌بندهای تو از آهن و برنج خواهد بود،

و در تمامی روزهایت نیرومند خواهی بود.

۳۳: ۲۴ "دربارهٔ آشیر گفت:

"آشیر بیش از همهٔ پسران برکت یابد؛

باشد که محبوبترین در میان برادرانش باشد" این فعل (BDB 224، KB 243، "بودن") Qal صیغه امری مجهول است. این کار کردن ذهن عبری را نشان میدهد. برای یهودی، پسر بزرگترین برکت ممکن بود.

ربی ها این آیه را به این معنی می دانند که به دلیل زیبایی شدید دختران آشیر آنها بیشتر پس از پسران دنبال می شوند. معنی نامعلوم است.

■ "و پای خویش را در روغن فرو برد" محل آشیر، در ساحل شمال، بهترین مکان برای زیتون است. این عبارت به احتمال زیاد به عمل کشی روزغن از زیتون با لگدمالی اشاره می کند.

۳۳: ۲۵ "پشت بندهای تو از آهن و برنج خواهد بود" ریشه عبری برای "قفل" (BDB 653) یا "میله" (BDB 653) نیز می تواند "کفش" (BDB 653) ترجمه شود. فرم استفاده شده در اینجا تنها در اینجا یافت می شود. از آنجا که موقعیت جغرافیایی آشیر، در مسیر بزرگراه اصلی از هلال بارور تا مصر، اگر اشرش سقوط میکرد، تمام آن سرزمین سقوط میکرد (از یک حمله از جنوب). او به عنوان درب سرزمین موعود در نظر گرفته شده و قفل شده است.

NASB "بر اساس روزگارتان، به همین گونه باید با آرامش گام بردارید"
NKJV, NJB "پناهجو"
NRSV "از خدایان باستانی اطاعت میکند"
TEV "دفاع"

سوال تفسیری این است که آخرین مقدار حالت اسم (BDB 179) چیست؟

۱. قدرت (به عنوان مثال، زندگی حیاتی)

۲. امنیت (یعنی بدون حمله)

NASB (به روز شده): ۳۳: ۲۶ الی ۲۹

۲۶ "ای پیشورون، کسی چون خدا نیست،

که سوار بر آسمانها به یاری ات بشتابد،

سوار بر ابرها، در کبریایی خویش.

۲۷ خدای ازلی مخفیگاه توست،

و زیر تو بازوان جاودانی است.

او دشمن را از برابر تو خواهد راند،

و خواهد گفت: "هلاک کن".

۲۸ پس اسرائیل در امنیت به سر خواهد برد،

چشمه یعقوب به تنهایی،

در سرزمین غله و شراب،

که آسمانش شبنم می باراند.

۲۹ خوشا به حال تو ای اسرائیل!

کیست مانند تو؟

ای قوم نجات یافته به دست خداوند!

او سپر اعانت و شمشیر ظفر توست.

دشمنان تو مطیع تو خواهند شد

و تو بر پشت آنها پا خواهی نهاد."

۳۳: ۲۶ الی ۲۹ این آیات یک بخش انتقالی است که از منحصر به فرد بودن و قدرت یهوه ستایش می کند! یشرون به عنوان یک لقب برای اسرائیل استفاده می شود (نگاه کنید به ۳۲: ۱۵). این آیات (به عنوان مثال، آیه ۲۶ خط ب و پ؛ آیه ۲۸ خط پ و د؛ آیه ۲۹: خط ج) استفاده از عبارات که معمولاً به خدای باروری، بلع اشاره کرد، به این معنی است که همه چیزهایی که گفته شد در مورد بلع در مورد او درست نبود، اما در مورد یهوه درست بود. یهوه تنها خداست.

۳۳: ۲۶ "کسی چون خدا نیست" به یادداشت ۴: ۳۵ مراجعه شود.

۳۳: ۲۷ "خدای ازلی" الوهیم اغلب با صفات همراه است:

۱. الوهیم ابدی، در اینجا
۲. الوهیم ابدی، اشعیا ۲۶
۳. الوهیم واقعی، دوم تواریخ ۱۵: ۳؛ اشعیا ۶۵: ۱۶
۴. الوهیم تماما کالبد، ارمیا ۳۲: ۲۷ (شبيه به اعداد ۱۶: ۲۲؛ ۲۷: ۱۶)
۵. الوهیم بهشت، سلطان ۲۴: ۳، ۷؛ دوم تواریخ ۳۶: ۲۳؛ عزرا ۱: ۲؛ نحمیا ۱: ۴، ۵؛ ۲: ۴، ۲۰
۶. الوهیم در دسترس (یا نزدیک)، ارمیا ۲۳: ۲۳
۷. الوهیم ناجی من (یا ما)، مزامیر ۱۸: ۴۶؛ ۲۴: ۵؛ ۲۵: ۵؛ ۲۷: ۹؛ ۶۵: ۹؛ ۷۹: ۹؛ ۸۵: ۴؛ اشعیا ۱۷: ۱۰
۸. الوهیم پارسایی من، مزامیر ۴: ۱
۹. الوهیم که سنگ من است، دوم سموئیل ۲۲: ۳؛ مزامیر ۱۸: ۲
۱۰. الوهیم که دژ محکم من است، مزامیر ۴۳: ۲
۱۱. الوهیم که ستایش من است، مزامیر ۱۰۹: ۱

(این لیست از BDB ص ۴۴، # ۴، ب است)

■

"محل سکنی"	NASB
"مخفیگاه تو"	NKJV
"محل سکنی تو"	NRSV
-----	TEV
"چاه جوشان یعقوب انتخاب شد"	NJB

این اصطلاح (BDB 733) می تواند به لانه حیوان اشاره کند (یعقوب ۳۷: ۸؛ ۳۸: ۴۰؛ آموس ۳: ۴) یا استعاره برای پناهگاهی که خدا برای مردمش ارائه می دهد (فقط در اینجا). یک مفهوم مشابه در مزامیر ۷۱: ۳؛ ۹۱: ۹ وجود دارد.

■ "وزیر تو بازوان جاودانی است" این یک استعاره برای:

۱. مبارزه یهوه از جانب آنها (مراجعه شود به خط پ آیه ۲۹).
۲. مراقبت و توجه دائمی یهوه

یهوه خدا است که عمل می کند! این ممکن است که این اشاره به پیدایش ۴۹: ۲۴ (خطوط ب و پ) است.

■ "هلاک کن" این آیه (BDB 1029، KB 1552، Hiphil امری) به معنای "نابود کردن" است. این بخشی از اصطلاح "جنگ مقدس" است. ۱: ۲۷؛ ۲: ۲۲؛ ۶: ۱۵؛ ۹: ۲۰؛ یوشع ۷: ۱۲؛ ۹: ۲۴. اگر اسرائیل از پیمان اطاعت کند، برای او مبارزه خواهد کرد، اما اگر نکند، با آنها مبارزه خواهد کرد.

انتظار می رود اسرائیل برای نبرد آماده شود و میدان را از دشمنان خود بگیرد، اما این یهوه بود که نبرد را برنده شد!

"چشمه یعقوب به تنهایی"	NASB
"چشمه یعقوب تنها"	NKJV
"چشمه یعقوب منزوی"	NRSV
-----	TEV
"چشمه یعقوب انتخاب شد"	NJB

"چشمه" (BDB 745 II) به معنای "بهار" است و به نسل اشاره دارد. اصطلاح "منزوی" (BDB 94، "به تنهایی") یک استعاره برای امنیت است.

۲۹: ۳۳ این آیه از اصطلاحات جنگ "مقدس" برای توصیف رستگاری یهوه از مصر، از بیابان، و از کنعانیان استفاده میکند!

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا موسی نمی تواند به سرزمین موعود وارد شود؟
۲. چرا ترجمه های بسیاری از ۳۳: ۲-۳ وجود دارد؟
۳. چرا شمعون در براهین ذکر نشده است؟
۴. آیا در این نعمت ها مرجع مسیحی وجود دارد؟

تثنيه ۳۴

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

NKJV	NRSV	TEV	NJB
موسی در کوه نبو میمیرد ۱:۳۴ الی ۸	مرگ موسی ۱:۳۴ الی ۸	مرگ موسی ۱:۳۴ الی ۸	مرگ موسی ۱:۳۴ الی ۴ ۳۴:۵ الی ۹
۱۲:۳۴ الی ۱۲	۹:۳۴ ۱۰:۳۴ الی ۱۲	۹:۳۴ ۱۰:۳۴ الی ۱۲	۱۰:۳۴ الی ۱۲

مطالعه حلقه ۳ سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده): ۱:۳۴ الی ۸

۱ پس موسی از دشتهای موآب به قلّه پیسگاه در کوه نبو که برابر اریحاست برآمد، و خداوند تمامی زمین را به او نشان داد، از جلعاد تا دان، و تمامی نفتالی و قلمرو افرایم و منسی، و تمامی سرزمین یهودا را تا دریای غرب،^۲ و صحرای نِگب، و دشت، یعنی وادی اریحا را که شهر نخلستان است، تا صوغر.^۴ و خداوند وی را گفت: «این است سرزمینی که برای ابراهیم و اسحاق و یعقوب سوگند خورده، گفتم آن را به نسل شما خواهم داد. تو را رخصت دادم به چشمان خود آن را ببینی، اما بدان جا عبور نخواهی کرد.»^۵ پس موسی، خدمتگزار خداوند در آنجا، در سرزمین موآب، بر طبق کلام خداوند درگذشت،^۶ و او را در سرزمین موآب، مقابل بیت فِعور، در وادی به خاک سپرد، اما تا به امروز کسی نمی داند قبر او کجاست. ^۷ موسی به هنگام وفات، یکصد و بیست سال داشت؛ نه چشمانش تار و نه نیرویش کم شده بود.^۸ و بنی اسرائیل سی روز در دشتهای موآب برای موسی گریستند. پس روزهای زاری و ماتم برای موسی به پایان رسید.

۳۴: ۱ "دشتهای موآب" موقعیت این مکان جغرافیایی نتیجه گیری از اعداد است (مراجعه شود به ۳۶: ۱۳) و کل کتاب تثنيه (مراجعه شود به ۴: ۴۴-۴۹). این در سمت شرقی اردن واقع شده است، درست از مقابل اریحا (مراجعه شود به آیه ۱).

■ "به قلّه پیسگاه در کوه نبو" این همان کوهی است که در تثنيه (مراجعه شود به ۳: ۱۷) ذکر شده است. اصطلاح عبری برای "ridge" یا "ارتفاع" (BDB 612 I) است. به نظر می رسد که کوه نبیو و پیسگاه (شکاف BDB 820) به همان قله کوه اشاره دارد. خدا انحصاراً این محل را انتخاب کرد تا بتواند کلام خود را به موسی بفهماند که او سرزمین موعود را نشان می دهد حتی اگر موسی نتواند وارد آن شود. بعداً، در آیه ۵، کوه نبی جایگاه مرگ موسی خواهد بود. همچنین، روایت یهودی می گوید که ارمیا صندوق پیمان را در این کوه پنهان کرده است.

■ "و خداوند تمامی زمین را به او نشان داد" چندین عبارتی وجود دارند که گناهان موسی را ضبط می کنند که او را از ورود به سرزمین موعود منع میکنند (مراجعه شود به تشنیه ۳: ۲۳ الی ۲۸؛ ۳۲: ۴۸-۵۲ و اعداد ۲۷: ۱۲ الی ۱۴). موسی چندین دعا و تقاضا برای خدا داشت، اما او مجاز به وارد شدن به سرزمین موعود نبود. اگرچه گناه همواره مسیر خود را دنبال می کند و عواقب خود را دارد، اما خداوند اجازه می دهد که موسی سرزمین موعود را دیده و از آن لذت ببرد، حتی اگر نتواند وارد آن شود.

■ ۲: ۳۴ "دریای غرب" این به دریای مدیترانه اشاره دارد (مراجعه شود به ۱۱: ۲۴). اصطلاح "غرب" به مفهوم "مکانی در وراي" (BDB 30) است.

■ ۳: ۳۴ "نِگب" این کلمه عبری برای "کشور جنوب" (BDB 616) است و به سرزمین بیابانی غیر ساکن جنوب بیرشبه اشاره دارد.

■ "دشت" این اشاره به فرورفتگی دارد که به عنوان دره ریفت شناخته شده و در آن دریای مرده نهفته است. اریحا در شمال غربی و Zoar در جنوب غربی قرار دارد.

■ "اریحارا که شهر نخلستان" جریکو به عنوان شهر نخل شناخته شده است (مراجعه شود به داوران ۱: ۱۶) و یکی از قدیمیترین شهرهای این بخش جهان است. درست از سرزمین اردن در جایی که اسرائیل در آنجا اقامت داشت.

■ "صوعر" کلمه (BDB 858) به معنی ناچیز است (مراجعه شود به پیدایش ۱۹: ۲۰-۲۲).

■ ۴: ۳۴ "این است سرزمینی که برای ابراهیم و اسحاق و یعقوب سوگند خورده" این تحقق وعده خداوند است که در پیدایش ۱۲: ۷؛ ۲۶: ۳؛ ۲۸: ۱۳ ثبت شده است. وعده ابراهیم شامل زمین و بذر بود. عهد عتیق بر زمین و کودکان تاکید می کند در حالی که عهد جدید بر فرزند خاص تأکید می کند (مراجعه شود به اشعیا ۷-۱۲). این وعده های قدیم اغلب تکرار می شوند. در اینجا چند نمونه است: خروج ۳۳: ۱؛ اعداد ۱۴: ۲۳؛ ۳۲: ۱۱؛ تشنیه ۱: ۸؛ ۶: ۱۰؛ ۹: ۵؛ ۳۰: ۲۰.

■ "تو را رخصت دادم به چشمان خود آن را ببینی، اما بدان جا عبور نخواهی کرد" ظاهرا گناه و جرم موسی این بود که در ملا عام به سنگ میزند به جای اینکه با آن صحبت کند (مراجعه شود به اعداد ۲۰: ۷-۱۲)، و به آن محکوم شده است. مردم شاهد این نافرمانی آشکار موسی بودند.

■ ۵: ۳۴ "پس موسی، خدمتگزار خداوند" اصطلاح "خدمتگزار خداوند" یک عنوان محترمانه است که به موسی داده شد. این فقط پس از مرگ یوشع به او داده شد. این به پادشاه داوود داده شد. بعدا اشاره به آمدن مسیح می شود (به عبارتی بندگان خادم اشعیا ۴۰-۵۶). این ممکن است منبع عبارت عهد جدید پولسی، "برده خدا" باشد. مفهوم خدمتکار عهد عتیق بسیار مهم است. در انتخابات عهد عتیق یا خدمتگزار، هدف خداوند است، لزوما برای نجات نیست. کوروش "تظهير شده خدا" نامیده می شود (مراجعه شود به اشعیا ۴۵: ۱) و آشور به عنوان "میله خشم او" نامیده می شود (مراجعه شود به اشعیا ۱۰: ۵). این ملت بی رحمانه و پادشاه یهودی به طرح خداوند احتیاج دارد، اما به لحاظ روحانی به او وابسته نیست. اصطلاحات "انتخابات" و "انتخاب" فقط معنی معنوی در عهد جدید دارند.

■ "در آنجا، در سرزمین موآب، بر طبق کلام خداوند درگذشت" مفهوم عبری این عبارت در اینجا "از دهان خداوند (BDB 804) است که به نظر می رسد یک استعاره برای کلام خدا است) مراجعه شود به پیدایش ۴۱: ۴۰؛ ۴۵: ۲۱؛ خروج ۱۷: ۱؛ ۳۸: ۲۱؛ اعداد ۳: ۱۶، ۳۹).

با این حال، ربی ها می گویند که این "بوسه خدا" است. آنها می گویند که خداوند دهان موسی را بوسید و نفس خود را برداشت. این بسیار شبیه به اصطلاح فرهنگی "بوسه مرگ" ما است. اگر چنین است، این یک گزارش زیبا از تعادل بین عدالت و رحمت خدا در زندگی موسی است.

■ ۶: ۳۴ "و او را در سرزمین موآب، مقابل بیت فِعور، در وادی به خاک سپرد" "او" به معنی خود خدا است. این بسیار شبیه به پیدایش ۷: ۱۶ است، جایی که خداوند درب صندوق را بست. یکی از دلایلی که خدا برای دفن موسی توسط خود دارد، این است که خدا تمام قلمروهای باستانی و مصنوعاتی را که ما ممکن است به جای او عبادت کنیم، برداشت. توجه داشته باشید که موسی در خود کوه نبی دفن نشد، بلکه در پائین دره دفن شد. عبارت عجیب و غریب عهد جدید در داوران ۹ مربوط به این ماجرا است، اما دقیقا مشخص نیست. به نظر می رسد که یهودا ۹ یک کتاب فوق العاده ای را که به عنوان "فوق مقدس" شناخته می شود نقل قول می کند. علت دقیق که چرا شیطان جسد موسی را میخواست، نامشخص است.

■ "اما تا به امروز کسی نمی داند قبر او کجاست" این بدیهی است که کار ویرایشگر بعدی است. بسیاری معتقدند که موسی نمیتواند این فصل آخر را که مربوط به مرگ خودش است، نوشته باشد. راش می گوید که یوشع در مورد مرگ موسی نوشته است، در حالی که اسدرا ۳ چهارم ادعا می کند که موسی از

مرگ خود نوشته است. من به نوشتن تورات توسط موسی اعتقاد دارم، اما این شامل توضیحات ویراستاری گاه به گاه نمی‌شود. به نظر می‌رسد شباهت عبری بین اسفار پنجگانه و کتاب یوشع به این معنی است که یوشع نقش مهمی در نوشتن خاطرات موسی داشته است. با این حال، جایگاه قابل توجه عزرا در میان ربی های یهودی به عنوان ویراستار تمامی عهد عتیق نیز امکان پذیر است.

۷:۳۴ "موسی به هنگام وفات، یکصد و بیست سال داشت" این دوره صد و بیست ساله در خطبه استفان در اعمال رسولان ۷:۲۳ به سه بخش ۴۰ ساله تقسیم و هر یک بسط می‌یابند: (۱) چهل سال در نظام آموزشی مصر؛ (۲) چهل سال در همان صحرائی که بعدها فرزندان اسرائیل را هدایت می‌کرد؛ و (۳) چهل سال در دوره سرگردانی بیابان. D. L. Moody گفت: "برای ۴۰ سال، موسی فکر کرد که او کسی است. برای ۴۰ سال او فکر کرد او هیچ کس نیست. برای ۴۰ سال او متوجه شده است که خدا با هیچ کس چه کاری میتواند انجام دهد."

■ **"نه چشمانش تار و نه نیرویش کم شده بود"** به نظر می‌رسد این به سلامت موسی اشاره دارد، در حالی که تثنیه ۳۱:۲ به نظر می‌رسد بهانه ای است که توسط موسی داده شده است چرا که او نمی‌تواند وارد سرزمین موعود (که او خیلی ضعیف و پیر بود). این یک تضاد نیست، بلکه یک تلاش دیگر از سوی موسی برای سعی در توضیح دادن گناه خود یا سوء استفاده از مردم یا سن او یا سایر عوامل است.

۸:۳۴ "و بنی اسرائیل سی روز در دشتهای موآب برای موسی گریستند" این یک چرخه ماه کامل می‌باشد. همین مدت زمان برای عزاداری به هارون داده شد (مراجعه شود به اعداد ۲۰:۲۹). هرکسی از نسلی که در بیابان شورش کرد، به جز یوشع و کالب، در آنجا کشته شد.

NASB (به روز شده): ۳۴: ۹ الی ۱۲

۹ و یوشع پسر نون پر از روح حکمت بود، از آن رو که موسی دستان خود را بر وی نهاده بود. پس بنی اسرائیل از او اطاعت می‌کردند و مطابق آنچه خداوند به موسی فرمان داده بود، عمل می‌نمودند. ۱۰ تا کنون پیامبری همچون موسی در اسرائیل برنخاسته است که خداوند او را رو در رو شناخته باشد، ۱۱ با آن همه آیات و معجزات که خداوند او را فرستاد تا در سرزمین مصر انجام دهد، در برابر فرعون و همهٔ خادمان او، و در تمامی سرزمینش، ۱۲ و با آن قدرت عظیم و کارهای مهیب که موسی در برابر دیدگان همهٔ اسرائیل به عمل آورد.

۹:۳۴ "و یوشع پسر نون" نام یوشع به معنای "یهوه نجات میدهد" (BDB 221) است. این همان نام "عیسی" است (متی ۱: ۲۱). این از کلمه عبری، "هوشع" تشکیل شده است که به معنی "نجات" و اختصار نام پیمان برای خدا است که به ابتدای آن وابسته است.

■ **"پر از روح حکمت بود"** این مفهوم "پر" (Qal, KB 583, BDB 569) کامل) باید با اعداد ۲۷: ۱۸ مقایسه شود و مفهوم مشابهی از صنعتگران در خروج ۲۸: ۳ استفاده می‌شود. بدیهی است که روح خدا در زندگی مردم عهد عتیق و عهد جدید نیز دخیل بود.

■ **"حکمت"** این به نظر می‌رسد (BDB 315) به توانایی یوشع برای هدایت مردم به نبرد و عدالت اداری اشاره دارد. یوشع از قبیله لای نبود و بنابراین نمی‌توانست یک کشیش باشد، اما او یک رهبر با استعداد بود.

■ **"از آن رو که موسی دستان خود را بر وی نهاده بود"** این مفهوم دست نهادن در عهد عتیق بسیار مهم است. ما این عمل را در اعداد ۲۷: ۲۲ الی ۲۳؛ مبینیم. همچنین به تثنیه ۳۱: ۱ الی ۸ توجه داشته باشید. این به نوعی مربوط به قرار دادن دست بر قربانی است که به نوعی گناه منتقل می‌شود. به نحوی رهبری موسی به یوشع منتقل شد.

موضوع خاص: دست نهادن در انجیل

(SPECIAL TOPIC: LAYING ON OF HANDS IN THE BIBLE)

این حرکت حضور فردی به شیوه های مختلف در انجیل استفاده شده است.

۱. انتقال رهبری خانواده (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۴۸: ۱۴ و ۱۷ و ۱۸)

۲. به رسمیت شناختن مرگ حیوان قربانی به عنوان جایگزین

a. کشیشان (مراجعه شود به کتاب خروج ۲۹: ۱۰ و ۱۵ و ۱۹، لویان ۱۶: ۲۱، اعداد ۸: ۱۲)

b. افراد غیر رسمی (مراجعه شود به لویان ۱: ۴، ۳: ۲ و ۸، ۴: ۴ و ۱۵ و ۲۴، دوم تواریخ ۲۹: ۲۳)

۳. انتصاب فردی برای خدمت به خدا برای کار یا بشارتی خاص (مراجعه شود به اعداد ۸: ۱۰، ۲۷: ۱۸ و ۲۳، تثنیه ۳۴: ۹، اعمال رسولان ۶: ۶،

۱۳: ۳، اول تیموتائوس ۴: ۱۴، ۵: ۲۲، دوم تیموتائوس ۱: ۶)

۴. شرکت کردن در سنگسار کردن فردی گناهکار (مراجعه شود به لایوان ۲۴: ۱۴)
۵. دریافت کردن نعمتی برای شفا، شادی و خدایی بودن (مراجعه شود به انجیل متی ۱۹: ۱۳ و ۱۵، انجیل مرقس ۱۰: ۱۶)
۶. در رابطه با شفای فیزیکی (مراجعه شود به انجیل متی ۸: ۳، ۹: ۱۸ و ۲۰، انجیل مرقس ۵: ۲۳، ۶: ۵، ۷: ۳۲، ۸: ۲۳، ۱۶: ۱۸، انجیل لوقا ۴: ۴۰، ۱۳: ۱۳، اعمال رسولان ۹: ۱۷، ۲۸: ۸)
۷. دریافت کردن روح القدس (مراجعه شود به اعمال رسولان ۸: ۱۷ الی ۱۹، ۹: ۱۷، ۱۹: ۶، به تثنیه ۳۴: ۹ هم توجه کنید)

به طور شگفت انگیزی در اصطلاحاتی که از لحاظ تاریخی برای حمایت از انتصاب رهبران کلیساها استفاده شده است، ناهمگونی متنی وجود دارد (یعنی هماهنگی، به موضوع خاص: هماهنگی مراجعه شود).

۱. در اعمال رسولان ۶: ۶ این شاگردان هستند که بر روی آن هفت نفر برای بشارت دست می‌نهند
۲. در اعمال رسولان ۱۳: ۳ پیامبران و معلمین هستند که بر روی بارناباس و پولس برای ماموریت بشارتی دست می‌نهند.
۳. در اول تیموتائوس ۴: ۱۴ بزرگان محلی هستند که در فراخوانی اولیه تیموتائوس و انتصاب حضور دارند.
۴. در دوم تیموتائوس ۱: ۶ پولس است که بر تیموتائوس دست می‌نهد

این تنوع و ابهام فقدان سازماندهی در کلیسای قرن اول را به تصویر می‌کشد. کلیسای اولیه به مراتب پویاتر بود و به طور منظم برکات معنوی مومنین را دریافت می‌کرد (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۱۲ و ۱۴). خیلی ساده، عهد جدید برای حمایت و یا طراحی یک مدل دولتی و یا فرایندهای ناهمگونی نوشته نشده است (به اعمال رسولان ۱۵ مراجعه شود). سنتهای ساختاری کلیسا ضروری هستند، ولی انجیلی نیستند. خداشناس بودن رهبری بسیار مهمتر از حالت رهبری است.

۳۴: ۱۰ "تا کنون پیامبری همچون موسی در اسرائیل برنخاسته است" آیات ۱۰-۱۲، توضیح کاتب موسی یا، احتمالاً یک ویرایشگر بعدی است. این ظاهراً به پیشگویی مسیحیت از تثنیه ۱۸: ۱۵-۲۲ اشاره دارد. این تم در عبرانیان ۳: ۱-۶ توسعه یافته است، جایی که عیسی و موسی مخالف هستند.

■ "که خداوند او را رو در رو شناخته باشد" اصطلاح "شناخته شده" (*Qal*, KB 390, BDB 393) کامل) یک اصطلاح عبری برای "ارتباط صمیمی و نزدیک" است (مراجعه شود به پیدایش ۴: ۱؛ ارمیا ۱: ۵). این به دانش شناختی اشاره نمی‌کند. عبارت "رو در رو" صمیمیت را نشان می‌دهد که خداوند با موسی صحبت کرد (مراجعه شود به خروج ۳۳: ۱۱؛ اعداد ۱۲: ۶-۸).

۳۴: ۱۱ الی ۱۲ به نظر می‌رسد که آیه ۱۱ به این معنی است که مصیبت های مصر که حدود هجده ماه طول کشید، به قضاوت خدایان مصر و تلاش برای رهبری مصریان به جای اعتماد به پیوه بود. آیه ۱۲ به ما نشان می‌دهد که معجزاتی که خداوند علیه خدایان مصری انجام داد، به منظور بالا بردن ایمان اسرائیل بود، همانطور که معجزات عیسی برای بالا بردن ایمان شاگردانش بود. همچنین ممکن است که آیه ۱۲ مربوط به دوره سرگردانی در بیابان باشد.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده‌اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا موقعیت جغرافیایی وقایع کتاب تثنیه بسیار مهم است؟
۲. چرا خدا قبر موسی را پنهان کرد؟
۳. به نظر می‌رسد آیه ۷ به تناقض با ۳۱: ۲ برسد؟
۴. اهمیت دست نهادن موسی بر یوشع چیست؟ چگونه این مربوط به ارتقاء مدرن است؟
۵. چرا یوشع به عنوان یک پیامبر مانند موسی (مراجعه شود به آیه ۱۰) در نظر گرفته نمی‌شود؟
۶. هدف معجزات چیست (مراجعه شود به آیه ۱۱ الی ۱۲)؟

ضمیمه ۱

APPENDIX ONE

I. مقدمه ای بر نبوت عهد عتیق

A. کلام آغازین

۱. جامعه مذهبی با چگونگی تفسیر نبوت موافق نیست حقیقت دیگر به عنوان یک موقعیت ارتدوکس در طول قرن ها برقرار شده است، اما نه این.

۲. چندین مرحله به خوبی تعریف شده از نبوت عهد عتیق وجود دارند:

a. پیش از پادشاهی (قبل از شاه شائول)

(۱) افرادی که پیامبر خطاب شدند

(a) ابراهیم - پیدایش ۲۰: ۷

(b) موسی - اعداد ۱۲: ۶-۸؛ تثنیه ۱۸: ۱۵؛ ۳۴: ۱۰

(c) آرون - خروج. ۷: ۱ (سخنگوی موسی)

(d) میریام - خروج ۱۵: ۲۰

(e) مداد و الداد - اعداد ۱۱: ۲۴-۳۰

(f) دیورا - داوران ۴: ۴

(g) بدون نام - داوران ۶: ۷ الی ۱۰

(h) سموئیل - اول سموئیل ۳: ۲۰

(۲) اشارات به پیامبران به صورت گروه - تثنیه ۱۳: ۱ الی ۵؛ ۱۸: ۲۰ الی ۲۲

(۳) گروه های نبوی یا صنفی - اول سموئیل ۱۰: ۵-۱۳؛ ۲۰: ۱۹؛ اول پادشاهان ۲۰: ۳۵، ۴۱؛ ۲۲: ۶، ۱۰-۱۳؛ دوم

پادشاهان ۲: ۳، ۷؛ ۴: ۱، ۳۸؛ ۵: ۲۲؛ ۶: ۱ و غیره

(۴) مسیح پیامبر خطاب شد - تثنیه ۱۸: ۱۵-۱۸

b. نبوت های پادشاهی نامکتوب (آنها شاه را خطاب میکنند)

(۱) جاد - اول سموئیل ۷: ۲؛ ۱۲: ۲۵؛ دوم سموئیل ۲۴: ۱۱؛ اول تواریخ ۲۹: ۲۹

(۲) ناتان - دوم سموئیل ۷: ۲؛ ۱۲: ۲۵؛ اول پادشاهان ۱: ۲۲

(۳) الیاس - اول پادشاهان ۱۱: ۲۹

(۴) یهو - اول پادشاهان ۱۶: ۱، ۷، ۱۲

(۵) بدون نام - اول پادشاهان ۱۸: ۴، ۱۳؛ ۲۰: ۱۳، ۲۲

(۶) الیاس - اول پادشاهان ۱۸؛ دوم پادشاهان ۲

(۷) میکاه - اول پادشاهان ۲۲

(۸) الیسا - دوم پادشاهان ۲: ۹، ۱۲-۱۳

c. نوشته های کلاسیک انبیاء (خطاب به ملل و پادشاه): اشعیا ملاکی (به جز دانیال)

B. اصطلاحات انجیلی

۱. ro'eh = غیب گو، اول سموئیل ۹: ۹. این مرجع نشان می دهد که اصطلاح عبری "نبی" به معنای "پیامبر" است و از ریشه "فراخوانی"

می آید. ro'eh از اصطلاح کلی عبری "دیدن" است. این شخص راهها و برنامه های خدا را درک کرد و برای اطمینان از اراده خداوند در

مورد آن با وی مشورت کرد.

۲. hozeh = seer، دوم سموئیل ۱۱: ۲۴ اساسا آن مترادف روه است. این یک اصطلاح رایجتر از عبری است که «در یک چشم انداز

می بیند» است. فرم ذکر شده اغلب برای اشاره به پیامبران استفاده می شود.

۳. nabi = پیامبر، شناخته شده از فعل آکادیایی nabu = "تماس بگیرید" و عربی naba'a = "اعلام". این رایج ترین عبارات عهد عتیق برای تعیین یک پیامبر است. این بیش از ۳۰۰ بار استفاده می شود. ریشه شناسی دقیق نامشخص است، اما "تماس" در حال حاضر بهترین گزینه است. احتمالاً بهترین درک از توصیف یهوه از رابطه موسی با فرعون از طریق هارون است (مراجعه شود به خروج ۴: ۱۰-۱۶، ۷: ۱، تثنیه ۵: ۵). یک پیامبر کسی است که برای مردم خود به خاطر خدا سخن می گوید (آموس ۳: ۸؛ ارمیا ۱: ۷، ۱۷؛ حزقیال ۴: ۳).

۴. هر سه اصطلاح از دفتر پیامبر در اول تواریخ ۲۹: ۲۹؛ ساموئل - روئه؛ ناتان نبی؛ و جاد - هوسه استفاده می شود.
 ۵. عبارت 'ish ha - ' elohim، "مرد خدا" نیز یک تعریف وسیع برای سخنران برای خداوند است. این به معنای "پیامبر" ۷۶ بار در عهد عتیق استفاده می شود.

۶. کلمه "پیامبر" یونانی است. از (۱) pro = "قبل" یا "برای" می آید؛ (۲) phemi = "صحبت کن".

II. مفهوم نبوت

- A. مفهوم اصطلاح "پیشگو" در زبان عبری گسترده تر از زبان انگلیسی بود. یهودیان کتابهای تاریخی یوشع را از طریق پادشاهان (به استثنای روت) "پیامبران سابق" نامگذاری کردند. هم ابراهیم (مراجعه شود به پیدایش ۲۰: ۷؛ مزامیر ۱۰۵: ۵) و موسی (تثنیه ۱۸: ۱۸) به عنوان پیامبران منصوب شده (نیز میریام، خروج ۱۵: ۲۰) هستند. بنابراین، نسبت به تعریف انگلیسی اصطلاح هشیار باشید!
- B. "نبوت ممکن است به طور قانونی به عنوان درک تاریخی تعریف شود که معنای آن تنها به معنای نگرانی الهی، هدف الهی، مشارکت الهی است" (Interpreter's Dictionary of the Bible، جلد ۳، صفحه ۸۹۶).
- C. "پیامبر نه فیلسوف و نه متکلم سیستمی است، بلکه یک واسطه پیمان است که کلام خدا را به مردم خود ارائه می کند تا آینده آنان را با اصلاح زمان حال آنان شکل دهد (Encyclopedia Judaica، "Prophets and Prophecy"، جلد ۱۳، صفحه ۱۱۵۲).

III. هدف نبوت

- A. پیشگویی راهی برای خداست که با مردم خود صحبت کند، هدایایی را در موقعیت فعلی خود ارائه دهد و امیدوار باشد که در کنترل زندگی و رویدادهای جهانش باشد. پیام آنها اساساً مشارکتی بود. این به معنای بازجویی، تشویق، تحقق ایمان و توبه است و مردم خدا را درباره خود آگاه و برنامه‌های او را معرفی می کند. آنها مردم خدا را به وفاداری به حفظ پیمان خدا تشویق میکنند. اغلب این موارد به وضوح نشان می دهند که خدا یک سخنگوی رسمی (تثنیه ۱۳: ۱ الی ۳: ۱۸؛ ۲۰-۲۲) را برای خود انتخاب کرده است. این، در نهایت، به مسیح اشاره دارد.
- B. اغلب، پیامبر یک بحران تاریخی یا الهیاتی را که در روزگار خود به وقوع پیوسته و آن را در یک محیط اسکاتولوژیک به تصویر میکشد. این دیدگاه آخرالزمانی تاریخ (الهیاتی) منحصر به اسرائیل حس انتخاب شدن از سوی خدا و وعده های عهد عتیق است.
- C. به نظر می رسد وظیفه پیامبر برقراری تعادل (ارمیا ۱۸: ۱۸) و مکمل جایگاه کاهن اعظم به عنوان راهی برای دانستن اراده خداوند باشد. اوریم و تومیم با پیامی از سوی سخنگوی خداوند بالاتر می روند. به نظر می رسد که وظیفه پیامبر نیز پس از ملاکی (یا نوشتن تواریخ ها) در اسرائیل خاتمه یافته باشد. این ۴۰۰ سال بعد با یحیی تعمید دهنده ظاهر می شود. معلوم نیست چطور هدیه عهد جدید «نبوت» به عهد عتیق مربوط است. پیامبران جدید عهد جدید (اعمال ۱۱: ۲۷-۲۸؛ ۱۳: ۱؛ ۱۴: ۲۹، ۳۲، ۳۷؛ ۱۵: ۳۲؛ اول قرن تیان ۱۲: ۲۸-۱۰-۲۹؛ افسسیان ۴: ۱۱) آشکار کنندگان جدید مکاشفه نیستند، بلکه پیشگامان و پیشگامان اراده خدا در موقعیت های تکراری هستند.
- D. نبوت منحصر یا در درجه اول در طبیعت پیش بینی نیست. پیش بینی یک راه برای تایید وظیفه و پیام او است، اما باید اشاره کرد ".... کمتر از ۲٪ از نبوت‌های عهد عتیق مسیحایی هستند. کمتر از ۵٪ به طور خاص عصر عهد جدید را شرح می دهند. کمتر از ۱٪ مربوط به رویدادهایی هستند که خواهند آمد" (Fee & Stuart, How to Read the Bible For All Its Worth، صفحه ۱۶۶).
- E. پیامبران خدا را به مردم نشان می دهند، در حالی که کشیشان نمایندگان مردم نزد خدا هستند. این یک بیانیه کلی است. استثنایمانند حبقوق وجود دارند که به سوالات خداوند پاسخ می دهد.
- F. یکی از دلایلی که درک پیامبران را مشکل میکند این است که ما نمی دانیم که چگونه کتبشان ساختار یافته اند. آنها بر اساس ترتیب تاریخی رخ داده‌ها و وقایع نیستند. به نظر می رسد موضوعی باشند، اما همیشه اینطور نیست که انتظار داشته باشید. اغلب تنظیمات تاریخی آشکار، چارچوب زمانی یا تقسیم واضح بین پیش گوئیهای الهی وجود ندارد، مشکل است (۱) کتب را از طریق یک نشست خواند؛ (۲) آنها را بر اساس موضوع مشخص کرد؛ و (۳) برای حقیقت مرکزی یا قصد نویسنده در هر وحی تعیین کرد.

- A. در عهد عتیق، به نظر می رسد توسعه مفهوم "پیامبر" و "نبوت" وجود داشته باشد. در اوایل اسرائیل، مشارکت انبیا به رهبری یک رهبر شایسته ای مانند الیاس یا الیشا ایجاد شد. گاهی اوقات اصطلاح "پسران پیامبران" برای تعیین این گروه مورد استفاده قرار گرفت (دوم پادشاهان ۲). پیامبران بارها با اشکال اکتسابی (اول سموئیل ۱۰: ۱۰؛ ۱۳: ۱۹؛ ۱۸-۲۴) مشخص شدند.
- B. با این حال، این دوره به سرعت به زمان پیامبران انفرادی منتقل شد. آن پیامبران (هم واقعی و هم نادرست) بودند که با پادشاه شناخته شدند و در کاخ زندگی کردند (جاد، ناتان). همچنین کسانی بودند که مستقل بودند، گاهی اوقات کاملاً با وضعیت موجود جامعه اسرائیلی (آموس، میکا) ارتباط نداشتند. آنها هم مرد و هم زن بودند (دوم پادشاهان ۲۲: ۱۴).
- C. پیامبر اغلب آشکار کننده آینده بود، که در نتیجه واکنش فوری فرد یا مردم بود. اغلب کار پیامبر این بود که طرح جهانی خدا برای خلقت او را که توسط واکنش انسانی تحت تأثیر قرار نگرفته بود، نادیده بگیرد. این طرح اسکاتولوژیک جهانی در میان پیامبران اسرائیل در نزدیکی شرق باستان منحصر به فرد است. پیش بینی و وفاداری به میثاق ها، دو روی سکه از پیام های نبوی هستند (مراجعه شود به Fee and Stuart، صفحه ۱۵۰). این بدان معنی است که پیامبران در درجه اول تمرکز مشارکتی داشتند. آنها معمولاً، اما نه منحصر، به ملت اسرائیل می پردازند.
- D. بیشتر مواد نبوی به صورت شفاهی ارائه شدند. بعداً آن را با استفاده از تم یا زمان سنجی یا سایر الگوهای ادبیات خاورمیانه ترکیب کردیم که برای ما از بین رفته است. از آنجایی که این شفاهی بود، آن را به عنوان پروسه نوشته شده به عنوان ساختار نیست. این باعث می شود که خواندن کتاب ها مستقیماً و بدون در نظر گرفتن شرایط خاص تاریخی دشوار باشد.
- E. پیامبران از چندین الگو برای ارسال پیام خود استفاده می کنند
۱. صحنه دادگاه - خدا مردمش را به دادگاه می گیرد؛ اغلب این مورد طلاق است که یهوه همسرش (اسرائیل) را برای بی اعتمادی خود رد می کند (هوشع ۴؛ میکاه ۶).
 ۲. جراحی مراسم تشییع جنازه - متشکل از این نوع پیام و مشخصه آن "وای" آن را به عنوان یک شکل خاص (اشعیا ۵؛ حبقوق ۲) جدا می کند.
 ۳. اعلام برائت میثاق - ماهیت مشروعیت میثاق تأکید شده است و پیامدهای آن، مثبت و منفی، برای آینده بیان می شود (تثنیه ۲۷-۲۹).

V. شرایط انجیلی برای تأیید یک پیامبر واقعی

- A. تثنیه ۱۳: ۱ الی ۵ (پیشگویی / معجزات در ارتباط با خلوص وحدانیت)
- B. تثنیه ۱۸: ۹ الی ۲۲ (پیامبران دروغین/پیامبران راستین)
- C. هم مردان و هم زنان برای پیغمبری و نبوت منتصب میشدند
۱. میریام - خروج ۱۵
 ۲. دبورا - داوران ۴: ۴ الی ۶
 ۳. هولده - دوم پادشاهان ۲۲: ۱۴ الی ۲۰؛ دوم تواریخ ۳۴: ۲۲ الی ۲۸
- D. در فرهنگ های اطراف انبیا به وسیله پیشگویی تأیید میشدند. در اسرائیل توسط آنها تأیید شد
۱. یک آزمون الهیات - استفاده از نام یهوه
 ۲. آزمون تاریخی - پیش بینی دقیق

VI. راهنماییهای مفید برای تفسیر نبوت

- A. نیت اصلی پیامبر (ویرایشگر) را با اشاره به محیط تاریخی و زمینه ادبی هر وحی، پیدا کنید. معمولاً این امر به اسرائیل مربوط می شود که بخشی از پیمان موسی را در اختیار دارد.
- B. تمام وحی را بخوانید و تفسیر کنید، نه فقط بخشی آن را؛ آن را به عنوان محتوا در نظر بگیرید. ببینید که چگونه به وحی های اطراف مربوط می شود. سعی کنید کلیه کتاب (توسط واحدهای ادبی و سطح پاراگراف) را مشخص کنید.
- C. یک تفسیر لفظی از تصویب تا زمانی که چیزی در متن خود شما اشاره به استفاده مجازی شود را فرض کنید. سپس تلاش کنید تا زبان مجازی را به نثر تبدیل کنید.

D. تحلیلی از عمل نمادین به سبب شرایط تاریخی و متن همسو. اطمینان خاطر داشته باشید که این ادبیات باستانی خاور نزدیک است، نه ادبیات غربی یا مدرن.

E. پیشگویی ها را با مراقبت درمان کنید

۱. آیا آنها به طور انحصاری برای روزگار نویسنده هستند؟

۲. آیا پس از آن در تاریخ اسرائیل تحقق یافتند؟

۳. آیا هنوز رویدادهای آینده تلقی میشوند؟

۴. آیا آنها تحقق معاصر و در عین حال تحقق آینده را دارند؟

۵. نویسندگان کتاب مقدس، و نه نویسندگان عصر مدرن را مجاز به پاسخگویی به سوالات خود کنید.

F. نگرانی های ویژه:

۱. آیا پیش بینی توسط پاسخ شرطی واجد شرایط است؟

۲. آیا کسی که پیشگویی در مورد او انجام شده (و چرا) مشخص است؟

۳. آیا ممکن است که برای مقاصد متعدد از نظر تقدس و یا تاریخی پیش گویی تحقق یافته باشد؟

۴. نویسندگان عهد جدید تحت الهام قادر به دیدن مسیح در بسیاری از نقاط در عهد عتیق بودند، که برای ما آشکار نیست. به نظر می رسد از نوع شناسی یا بازی کلمه استفاده کنند. از آنجا که ما تحت الهام نیستیم، بهتر است این رویکرد را به آنها بسپاریم.

.VII کتب مفید

A. W. Ward Gasque و Carl E. Armerding اثر A Guide to Biblical Prophecy

B. Douglas Stuart و Gordon Fee اثر How to Read the Bible for All Its Worth

C. Edward J. Young اثر My Servants the Prophets

D. Plowshares and Pruning Hooks: Rethinking the Language of Biblical Prophecy and Apocalyptic
D. Brent Sandy اثر

E. Ronald L. Giese, Jr. و D. Brent Sandy اثر Cracking the Old Testament Code,

مرور کلی بر تاریخچه قدرت های مدیترانه ای

APPENDIX TWO

(با استفاده از تاریخهایی که اساسا بر اساس *A History of Israel* اثر John Bright است، صفحه ۴۶۲)

I. امپراتوری سومر (پیدایش ۱۰: ۱۱):

A. دین و فرهنگ به شدت توسط امپراتوری سومری / بابلی تحت تاثیر قرار گرفتند.

B. لیست دائمی حاکمان و تاریخ تقریبی:

۱. ۱۳۱۸-۱۳۵۴ - آشور - اوبالیت اول:

a. شهر هتیتی Carchemish را فتح کرد

b. نفوذ هیتیت را از بین برد و اجازه داد تا آشور را توسعه دهد

۲. ۱۲۶۶-۱۲۹۷ - آداد نیراری اول (پادشاه قدرتمند)

۳. ۱۲۳۵-۱۲۶۵ - شالمنسر اول (پادشاه قدرتمند)

۴. ۱۱۹۷-۱۲۳۴ - توکولتی - نینورتا اول

- اولین تسخیر امپراطوری بابل به جنوب

۵. ۱۰۷۸-۱۱۱۸ - تیگلات - پیلسر اول

- آشور، قدرت اصلی در بین النهرین است

۶. ۱۰۱۲-۹۷۲ - عاشور ربی دوم

۷. ۹۶۷-۹۷۲ - آشور-رش-ایزوی دوم

۸. ۹۶۶-۹۳۴ - تیگلات - پیلسر دوم

۹. ۹۱۲-۹۳۴ - آشور دانیال دوم

۱۰. Adad-Nirari II - ۸۹۰-۹۱۲

۱۱. ۸۹۰-۸۸۴ - توکولتی نینورتا دوم

۱۲. ۸۸۳-۸۵۹ - آشور ناصر آپال دوم

۱۳. ۸۲۴-۸۵۹ - شلمانزر III

- نبرد فرقر در سال ۸۵۳

۱۴. ۸۱۱-۸۲۴ - شماشای اداد V

۱۵. ۷۸۳-۸۱۱ - آداد نیراری سوم

۱۶. ۷۷۲-۷۸۱ - شلمانزر چهارم

۱۷. ۷۵۴-۷۷۲ - آشور - دانیال سوم

۱۸. ۷۴۵-۷۵۴ - آشور نیری پنجم

۱۹. ۷۲۷-۷۴۵ - تیگلات - پیلسر سوم:

a. نام پادشاه بابل، پول، در پادشاهان دوم ۱۹: ۱۵ نامیده می شود

b. پادشاه بسیار قدرتمند

c. سیاست محروم کردن مردم فتح شده را آغاز کرد

d. در سال ۷۳۵ قبل از میلاد، تشکیل "اتحادیه سوریه-افراکتیک" که تلاش برای متحد کردن تمامی منابع نظامی موجود در

کشورهای حاشیه اردن از آبهای سرزمین فرات به مصر بود، به منظور خنثی سازی قدرت نظامی در حال افزایش آشور شاه آهوز

یهودا از پیوستن به اسرائیل و سوریه دست کشید. او به تیگلات - پیلسر سوم برای کمک در برابر مشاوره اشعیا نوشت (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۶؛ اشعیا ۷-۱۲).

e. در سال ۷۳۲ تیگلات-پیلسر سوم، به سوریه و اسرائیل حمله کرد و آنجا را فتح نمود و هوشع (۷۳۲-۷۲۲) را به عنوان پادشاه وصال بر تخت سلطنت اسرائیل، می‌گذارد. هزاران یهودی از پادشاهی شمالی به ماد تبعید شدند (شاهین دوم پادشاهان ۱۵).

۲۰. ۷۲۲-۷۲۷ - شلمانزر پنجم

a. هوشع اتحاد با مصر را تشکیل می‌دهد و توسط سومر مورد تجاوز قرار می‌گیرد (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۷)

b. سومریا در ۷۲۴ قمری محاصره شد

۲۱. ۷۰۵-۷۲۲ - سارگون دوم:

a. پس از محاصره سه ساله که توسط شلمانزر پنجم آغاز شد، جانشین وی، سارگون دوم، پایتخت اسرائیل، سامره را تسخیر کرد. بیش از ۲۷,۰۰۰ نفر به مدیترانه منتقل می‌شوند.

b. امپراتوری هیتیت نیز فتح شده است.

c. در ۷۱۱-۷۱۴ ائتلاف دیگری از کشورهای حاشیه اردن و مصر علیه آشور شورش کرد. این ائتلاف به عنوان "شورش اشوداد" شناخته می‌شود. حتی حزکیا از یهودا در ابتدا درگیر بود. آسوریان چندین شهر فلسطینی را تخریب و ویران کرد.

۲۲. ۶۸۱-۷۰۵ - سنخیریپ:

a. در سال ۷۰۵، یک ائتلاف دیگر از کشورهای حاشیه اردن و مصر پس از مرگ سارگون دوم، شورش کرد. حزقییا به طور کامل این شورش را پشتیبانی کرد. هوشتر در سال ۷۰۱ مفقود شد. شورش سرکوب شد اما اورشلیم توسط خداوند نجات یافت (اشعیا ۳۶-۳۹ و دوم پادشاهان ۱۸-۱۹).

b. سنخیریپ همچنین شورش را در ایلام و بابل انجام داد.

۲۳. ۶۶۹-۶۸۱ - اسراندون:

a. اولین حاکم آشور برای حمله و تسخیر مصر است

b. همبستگی بزرگی با بابل داشت و شهر پایتخت آن را بازسازی کرد

۲۴. ۶۳۳-۶۶۹ - آشوربنی پال:

a. همچنین اسناپار در عزرا ۴: ۱۰ نامیده می‌شود

b. برادرش شامش شوومکین پادشاه بابل شد (بعدها نایب السلطنه شد). این امر صلح میان آسوری و بابل را چندین سال به ارمغان آورد، اما زیر سؤال از استقلال وجود داشت که در سال ۶۵۲ به رهبری برادرش (که مقامش به نایب السلطنه تقلیل یافت) شکسته شد.

c. سقوط فیسی، ۶۶۳ قبل از میلاد

d. ایلام، ۶۵۳، ۶۴۵ قبل از میلاد را شکست داد.

۲۵. ۶۲۹-۶۳۳ - آشور-اتیل-ایلانی

۲۶. ۶۱۲-۶۲۹ - سین-شار اشکان

۲۷. ۶۰۹-۶۱۲ - آشور اوبالیت دوم:

a. پادشاهی در تبعید در هاران

b. سقوط آشور در ۶۱۴ قبل از میلاد و نینوا در ۶۱۲ قبل از میلاد

.II امپراتوری نئو-بابل:

A. ۷۰۳ - ؟ مروداک - بالادان

چندین شورش علیه حکومت آشوری آغاز شد

B. ۶۵۲ شامش شوم وکین:

۱. پسرش اسارحادون و برادرش آشوربنیپال

۲. او شورش علیه آشور را آغاز کرد اما شکست خورد

C. ۶۰۵-۶۲۶ نبوپولاسار:

۱. اولین پادشاه امپراتوری نئو بابل بود
۲. او از جنوب به آشور حمله کرد و هوشتر مدیا از شمال شرقی حمله کرد
۳. پایتخت سابق آشور در سال ۶۱۴ سقوط کرد و پایتخت قدرتمند جدید نینوا در ۶۱۲ قبل از میلاد سقوط کرد.
۴. بقیه ارتش آشوری عقب نشینی کرد تا هاران. آنها یک پادشاه را منصوب کردند.
۵. در ۶۰۸ فرعون نکو دوم (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲۳: ۲۹) به سمت بقیه ارتش آشوری به منظور کمک به تشکیل یک منطقه بافر در برابر قدرت رو به بابل حرکت کرد. یوشع پادشاه خدای یهودا (دوم پادشاهان ۲۳) مخالف حرکت ارتش مصر از طریق فلسطین بود. در مگیدو یک تردید جزئی وجود داشت. یوشع زخمی شد و درگذشت (دوم پادشاهان ۲۳: ۲۹ الی ۳۰). پسرش یهوآکاز پادشاه شد. فرعون نخو دوم خیلی دیر وارد شد تا تخریب نیروهای آشوری را در هاران متوقف کند. او نیروهای بابل را که تحت فرمان شاهزاده نبوکدنصر دوم اداره می شد درگیر کرد و در ۶۰۵ به طور کامل در کارچمش در کنار رود فرات شکست خورد. در راه بازگشت به مصر فرحان، نکو در اورشلیم متوقف شد و شهر را تخلیه کرد. او تنها پس از سه ماه، یهوآهاز را جایگزین کرد. او یکی دیگر از پسر یوشع، یوآکیم، بر تخت (پسر پادشاهان دوم ۲۳: ۳۱-۳۵) قرار داده است.
۶. نبوکدنصر دوم ارتش مصر را از طریق فلسطین تحت تعقیب قرار داد اما او خیر مرگ پدرش را دریافت کرد و برای تاج گذاری به بابل بازگشت. بعدها، در همان سال، به فلسطین بازگشت. او یوآکیم را در تخت سلطنت یهودا ترک کرد، اما هزاران نفر از شهروندان برجسته و چندین عضو خانواده سلطنتی را تبعید کردند. دانیال و دوستانش بخشی از این تبعید بودند.

D. ۵۶۲-۶۰۵ - نبوکدنصر دوم:

۱. از سال ۵۹۷-۵۳۸ بابل در کنترل کامل فلسطین بود.
۲. در سال ۵۹۷، تبعید دیگر از اورشلیم به دلیل اتحاد یوآکیم با مصر رخ داد (پادشاهان دوم ۲۴). او قبل از ورود نبوکدنصر دوم درگذشت. پسرش یوآکیم تنها سه ماه پس از اینکه به بابل تبعید شد، پادشاه شد. ده هزار شهروند، از جمله حزقیال، در نزدیکی شهر بابل در کنار کانال کبار مستقر شدند.
۳. در سال ۵۸۶، پس از فریاد کشیدن با مصر، شهر بیت المقدس توسط نبوکدنصر (۲۵ کیلوگرم) به طور کامل ویران شد و یک تبعید جمعی رخ داد. زدکیا، که جایگزین یوآکیم، تبعید شد و نبوکدنصر به عنوان استاندار منصوب شد.
۴. گدالیا توسط نیروهای نظامی غیر قانونی یهودی کشته شد. این نیروها به مصر فرار کردند و مجبور شدند ارمیا با آنها بجنگند. نبوکدنصر چهارمین بار (۶۰۵، ۵۹۶، ۵۸۶، ۵۸۲) حمله کرد و همه یهودیان باقیمانده را که می توانست پیدا کند، اخراج کرد.

E. ۵۶۰-۵۶۲ - مروداک پلید، پسر نبوکدنصر، همچنین به عنوان آمل-میردوک شناخته می شود (آکادیایی، "مرد مردوک")

۱. وی یوآکیم را از زندان آزاد کرد اما مجبور شد در بابل باقی بماند (دوم پادشاهان ۲۵: ۲۷-۳۰؛ ارمیا ۵۲: ۳۱).

F. ۵۵۶-۵۶۰ نریگلیسار

۱. او مروداک پلید که برادرش بود را ترور کرد
۲. او قبلا نبوکدنصر قبیله ای بود که بیت المقدس را ویران کرد (مراجعه شود به ارمیا ۳۹: ۳، ۱۳)

G. ۵۵۶ - لباسکی - مردوک

۱. او پسر نریگلیسار بود که پادشاهی را به عنوان یک پسر انتخاب کرد، اما پس از نه ماه (برسوس) ترور شد.

H. ۵۳۹-۵۵۶ - نبونیدوس (آکادیایی، "نبو تبعید شد"):

۱. نابینیدوس با خانه سلطنتی ارتباط نداشت، بنابراین او احتمالاً (هرودت) با دختر (نیتوکریس) نبوکدنصر (نیتوکریس از یکی از همسران مصری اش بود) ازدواج کرد.
۲. او بیشتر وقت خود را برای ساختن یک معبد به خدای ماه "گناه" در Tema گذراند. او پسر زادگاه بالا این الهه بود. این او را دشمن کاهنان میودوک، خدای بزرگ بابل به دست آورد.
۳. او بیشتر وقت خود را صرف تلاش برای آرام کردن شورش (در سوریه و شمال آفریقا) و تثبیت پادشاهی کرد.
۴. او به Tema نقل مکان کرد و امور دولت را به پسرش، بلشازر، در پایتخت، بابل سپرد (مراجعه شود به دانیال ۵).

I. ۵۳۹ - بلشازر (سلطنت مشارکتی)

۱. شهر بابل بسیار به سرعت تسلیم ارتش پارس در گوهریاس گوتیم شد که از آبهای فرات عبور کرده و به صورت غیرقابل پیش بینی وارد شهر شدند. کشیشان و مردم این شهر، پارس ها را به عنوان آزادیخواهان و مریبان مروک دیدند. گوهریاس توسط فرماندار بابل توسط کورش دوم ساخته شد. ممکن است گوهریاس داریوش مد در دانیال ۵: ۳۱؛ ۶: ۱ بوده است. "داریوش" به معنی "از خانواده سلطنتی" است.

III.

امپراتوری پارس: بررسی در مورد صعود کورش دوم (اشعیا ۴۱: ۲، ۲۵؛ ۴۴: ۲۸ الی ۴۵؛ ۷: ۴۶؛ ۱۱: ۴۸؛ ۱۵)

A. ۵۸۵-۶۲۵ - هوخشتر پادشاه ماد بود که به شکست بابل در آشور کمک کرد.

B. ۵۵۰-۵۸۵ - آستیگ (آزی دهاک) پادشاه ماد (پایتخت اکباتان) بود. کوروش دوم نوه او توسط کمبوجیه (۶۰۰-۵۵۹، فارسی) و ماندانا (دختر آستیگ، مادی) بود.

C. ۵۳۰-۵۵۰ - کورش دوم از آنشام (شرق ایلام) یک پادشاه واسل بود که شورش می کرد:

۱. نابیندس، پادشاه بابل، از کوروش حمایت کرد.

۲. آستیگ، هارپوگاس، ارتش خود را به کورش ملحق کرد تا پیروز شوند

۳. کوروش دوم آستیگه

۴. نابیندس، به منظور بازگرداندن تعادل قدرت، اتحاد را با:

a. مصر

b. Croesus، پادشاه لیدیا (آسیای صغیر)

۵. ۵۴۷ - کوروش دوم در برابر سردیس (پایتخت لیدیا) حرکت کرد در ۵۴۶ قبل از میلاد

۶. ۵۳۹ - در اواسط ماه اکتبر، اوگبارو و گبریا، هر دو گوتیم، با ارتش کوروش، به بابل حمله و بابل بدون مقاومت تسلیم شد. اوگبارو فرماندار شد، اما در عرض چند هفته در اثر زخمهای جنگ مرد، و گوهریاس فرماندار بابل شد.

۷. ۵۳۹ - در اواخر ماه اکتبر کوروش دوم "بزرگ" شخصا به عنوان آزادساز وارد شد. سیاست وی از مهربانی به گروه های ملی، سالها پس از اخراج را به عنوان سیاست ملی تغییر داد.

۸. ۵۳۸ - یهودیان و دیگران (مراجعه شود به لوح کوروش) مجاز به بازگشت به خانه و بازسازی معابد بومی خود بودند (مراجعه شود به دوم تواریخ ۳۶: ۲۲، ۲۳؛ عزرا ۱: ۱-۴). او همچنین ظروف معبد یهوه که نبوکدنصر به معبد مرداک در بابل برده بود (مراجعه شود به عزرا ۱: ۱۱-۷، ۶؛ ۵) را بازگرداند.

۹. ۵۳۰ - پسر کوروش، کامبیز دوم، او را به طور مختصر به عنوان رقیب مشترک تبدیل کرد، اما بعد از آن همان سال کوروش در هنگام مبارزه نظامی جان باخت.

D. ۵۳۰ - ۵۲۲ قبل از میلاد - سلطنت کمبوجیه دوم

۱. امپراتوری مصر را در ۵۲۵ قبل از میلاد به امپراطوری ماد-پارس اضافه کرد.

۲. او یک سلسله کوتاه داشت:

a. برخی می گویند که خودکشی کرد؛

b. هرودت گفت که موقعی که میخواست سوار اسب خود شود، با شمشیر خودش زخمی شد و بر اثر عفونت مرد.

۳. مدت کوتاهی بر تخت سلطنت بود - تا ۵۲۲ قبل از میلاد

E. ۴۸۶-۵۲۲ - داریوش اول (ویشتاسب) به حکومت رسید

۱. او از خاندان سلطنتی نبود، بلکه یک ژنرال نظامی بود.

۲. او امپراطوری ایران را با استفاده از برنامه های ساتراپ برای کوروش (مراجعه شود به عزرا ۵-۶ و همچنین دوران حجی و زکریا) سازماندهی کرد.

۳. او سکه هایی مانند لیدیا را ضرب کرد.

۴. او در تلاش بود تا یونان را به تسخیر بکشد، اما از بین رفت.

F. ۴۶۵-۴۸۶ - سلطنت خشایارشا اول:

۱. شورش مصر را خاموش کرد

۲. در نظر گرفته شده برای حمله به یونان و اجرای رؤیای پارسی، اما در جنگ Thermopoly در ۴۸۰ قبل از میلاد و سالامین در ۴۷۹ سال قبل از میلاد شکست خورد.

۳. شوهر استر، که در کتاب مقدس آهاسورس نامیده می شود، در ۴۶۵ قبل از میلاد

G. ۴۶۵-۴۲۴ - پادشاهی اردشیر (آراتاشس) اول (مراجعه شود به عزرا ۷-۱۰؛ نحمیا؛ ملاکی):

۱. یونانیان پیش از مواجه شدن با جنگ های داخلی پلوپانیسم، پیشرفت خود را ادامه دادند

۲. یونان تقسیم شد (آتنی - پلوپانیسیان)

۳. جنگ داخلی یونان حدود ۲۰ سال طول کشید

۴. در طول این دوره، جامعه یهودی تقویت می شود

۵. حکومت کوتاه مدت خشایارشا دوم و سکیدیانوس - ۴۲۳

H. ۴۲۳ - ۴۰۴ - داریوش دوم (نوتوس) حاکم شد

I. ۴۰۴ - ۳۳۸ اردشیر دوم (مونمون) سلطنت کرد

J. ۳۵۸ - ۳۳۸ - اردشیر سوم (اوخوس) سلطنت کرد

K. ۳۳۸ - ۳۳۶ - سلطنت آسس

L. ۳۳۶ - ۳۳۱ - داریوش سوم تا زمان نبرد ایزوس ۳۳۱ حاکم شد و توسط یونان شکست خورد

IV. تحقیق در مورد مصر:

A. هیکسوس (پادشاهان چوپان - حاکمان سامی) - ۱۷۲۰ / ۱۰ - ۱۵۵۰

B. سلسله ۱۸ (۱۵۷۰ - ۱۵۱۰):

۱. ۱۵۴۶ - ۱۵۷۰ - آموس

a. ساخته شده تپه پایتخت

b. حمله به کنعان جنوبی

۲. ۱۵۲۵ - ۱۵۴۶ - آمنوفیس اول (آمنهوتپ اول)

۳. ۱۴۹۴ - ۱۵۲۵ - توماتوز اول

۴. ۱۴۹۰ - ۱۴۹۴ - تووتوز دوم - ازدواج هتشیپسوت دختر تاموتوس اول

۵. ۱۴۳۵ - ۱۴۹۰ - تووتوز سوم (برادرزاده هاتسپس)

۶. ۱۴۱۴ - ۱۴۳۵ - آمنوفیس دوم (آمنهوتپ دوم)

۷. ۱۴۰۶ - ۱۴۱۴ - تورموز چهارم

۸. ۱۳۷۰ - ۱۴۰۶ - آمنوفیس سوم (آمنهوتپ سوم)

۹. ۱۳۵۳ - ۱۳۷۰ - آمنوفیس چهارم (اکناتن)

a. پرستش خورشید، آتن

b. فرم پرستش خداپرستی (توحیدی)

c. نامه های تل ال آمارنا در این دوره هستند

۱۰. اسمکنکار

۱۱. ؟ توتانکمان (Tutankhaten)

۱۲. ؟ Ay (Aye-Eye)

۱۳. ۱۳۱۰ - ۱۳۴۰ هارمحب

C. سلسله ۱۹ (۱۳۱۰ - ۱۲۰۰):

۱. رامسس اول (رامسس)

۲. ۱۲۹۰ - ۱۳۰۹ - ستی اول (ستوس)

۳. ۱۲۲۴ - ۱۲۹۰ - رامسس دوم (رامسس دوم)

- a. از شواهد باستان شناسی به احتمال زیاد فرعون خروج
- b. شهرهای آواریس، پیتیم و رامسس را برده های حبار (احتمالا سامی یا عبری) ساختند
۴. ۱۲۱۶-۱۲۲۴ - مانپتا (مروانپتا)
۵. ؟ آمنس
۶. ؟ سیتی دوم
۷. ؟ سپیده
۸. ؟ تروستر
- D. دودمان ۲۰ (۱۱۸۰-۱۰۶۵)
۱. ۱۱۴۴-۱۱۷۵ - رامسس سوم
۲. ۱۰۶۵-۱۱۴۴ - رامسس چهارم
- E. سلسله ۲۱ (۱۰۶۵-۹۳۵):
۱. بسمندس
۲. ؟ هریور
- F. سلسله ۲۲ (۹۳۵-۷۲۵ - لیبی):
۱. ۹۱۴-۹۳۵ - شیشاک (شسینک اول یا شسنگ اول)
- a. از جرو بام اول را تا مرگ سلیمان محافظت کرد
- b. فلسطین را در حدود ۹۲۵ تسخیر کرده است (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۴ الی ۲۵؛ دوم تواریخ ۱۲)
۲. ۸۷۴-۹۱۴ - اوسورکن اول
۳. ؟ اوسورکن دوم
۴. ؟ شوشن دوم
- G. سلسله ۲۳ (۷۵۹-۷۱۵ - لیبی)
- H. سلسله ۲۴ (۷۲۵-۷۰۹)
- I. سلسله ۲۵ (۷۱۶ / ۱۵ - ۶۶۳ - اتیوی / نویان):
۱. ۷۱۰ / ۶۹۶ - ۰۹ / ۹۵ - شاباکو
۲. ۶۹۶ / ۶۸۵ - ۹۵ / ۸۴ - شبتکو (شیتکو)
۳. ۶۹۰ / ۶۸۹، ۶۸۵ - ۶۶۴ / ۸۴ - تیرخاکا (طهقره)
۴. تانتامون
- J. سلسله ۲۶ (۶۶۳ - ۵۲۵ - سابتیک):
۱. ۶۰۹ - ۶۶۳ - پسامتیخوس اول (پسامتیک)
۲. ۵۹۳ - ۶۰۹ - نکو دوم (نخو)
۳. ۵۸۸ - ۵۹۳ - پسامتیخوس دوم (پسامتیک)
۴. ۵۶۹ - ۵۸۸ - آپرس (حفرا)
۵. ۵۲۵ - ۵۶۹ - آماسی
۶. پسامتیخوس سوم (پسامتیک)
- K. سلسله ۲۷ (۵۲۵ - ۴۰۱ - پارس):
۱. ۵۲۲ - ۵۳۰ - کامبیز دوم (پسر کورش دوم)
۲. ۴۸۶ - ۵۲۲ - داریوش اول
۳. ۴۶۵ - ۴۸۶ - خشایارشا اول
۴. ۴۲۴ - ۴۶۵ - اردشیر اول

۵. ۴۰۴-۴۲۳ - داریوش دوم

L. چندین سلسله کوتاه (۴۰۴-۳۳۲)

۱. ۴۰۴-۳۵۹ - اردشیر دوم

۲. ۷/۳۳۸ - ۸/۵۵۹ - اردشیر سوم

۳. ۷/۳۳۶ - ۷/۳۳۸ - آرساکا

۴. ۵/۳۳۶ - ۳۳۱ - داریوش سوم

* برای یک دوره زمانی متفاوت، نگاه کنید به Zondervan's Pictorial Bible Encyclopedia، جلد ۲ صفحه ۲۳۱

V. تحقیق در مورد یونان:

A. ۳۳۶-۳۵۹ - فیلیپ دوم مقدونیه:

۱. یونان را ساخت

۲. در ۳۳۶ قبل از میلاد ترور شد

B. ۳۲۳ - ۳۳۶ - اسکندر دوم "بزرگ" (پسر فیلیپ):

۱. سرنوشت داریوش سوم، پادشاه ایران، در نبرد ایسوس تعیین کرد

۲. در ۳۲۳ قمری در بابل از تب در سن ۳۳/۳۲ سالگی درگذشت

۳. ژنرال‌های الکساندر امپراطوری را در زمان مرگ او میان خود تقسیم کردند:

a. کاسندر - مقدونیه و یونان

b. لیسیمیوکوس - تراکیه

c. سلوکس اول - سوریه و بابل

d. بطلمیوس - مصر و فلسطین

e. آنتیگونوس - آسیای صغیر (زیاد دوام نیاورد)

C. سلوکی‌ها در مقابل بطلمیوس برای کنترل فلسطین تلاش می‌کنند:

۱. سوریه (حاکمان سلوکی):

a. 312-280 - سیلووس اول

b. ۲۶۱-۲۸۰ - آنتیوخوس اول - سوتر

c. ۲۴۶-۲۶۱ - آنتیوخوس دوم تنوس

d. ۲۲۶-۲۴۶ - سلوک دوم کالینیکوس

e. 226-223 - سیلووس سوم سارونوس

f. ۲۲۳ - ۱۸۷ - آنتیوخوس سوم بزرگ

g. 187-175 - سیلووس چهارم فیلوپاتور

h. ۱۶۳-۱۷۵ - آنتیوخوس چهارم - اپیفانس

i. ۱۶۲-۱۶۳ - آنتیوخوس پنجم

j. ۱۵۰-۱۶۲ - دمتریوس اول

۲. مصری (حاکمان پتولیم):

a. ۳۲۷ - ۲۸۵ - بطلمیوس اول سوتر

b. ۲۴۶-۲۸۵ - پطرومای دوم فیلادلفوس

c. ۲۲۱-۲۴۶ - بطلمیوس سوم - اوگتس

d. ۲۰۳-۲۲۱ - بطلمیوس چهارم فیلوپاتور

e. ۲۰۳ - ۱۸۱ - بطلمیوس پنجم اپیفانس

f. ۱۸۱ - ۱۴۶ - فتوومیمی چهارم فیلومتری

۳. نظرسنجی مختصر:

a. ۳۰۱ - فلسطین تحت حکومت بطلمیوس برای ۱۸۱ سال حکومت می کند.

b. ۱۶۳-۱۷۵ - آنتیوخوس چهارم اپیفانس، هشت سلسله حاکم سلوکی، در صورت لزوم، به زور به یهودیان یهودیان یهودیان می داد.

(۱) ورزشگاه های ساخته شده

(۲) مجسمه ژئوس المپیمس در معبد ساخته شده است

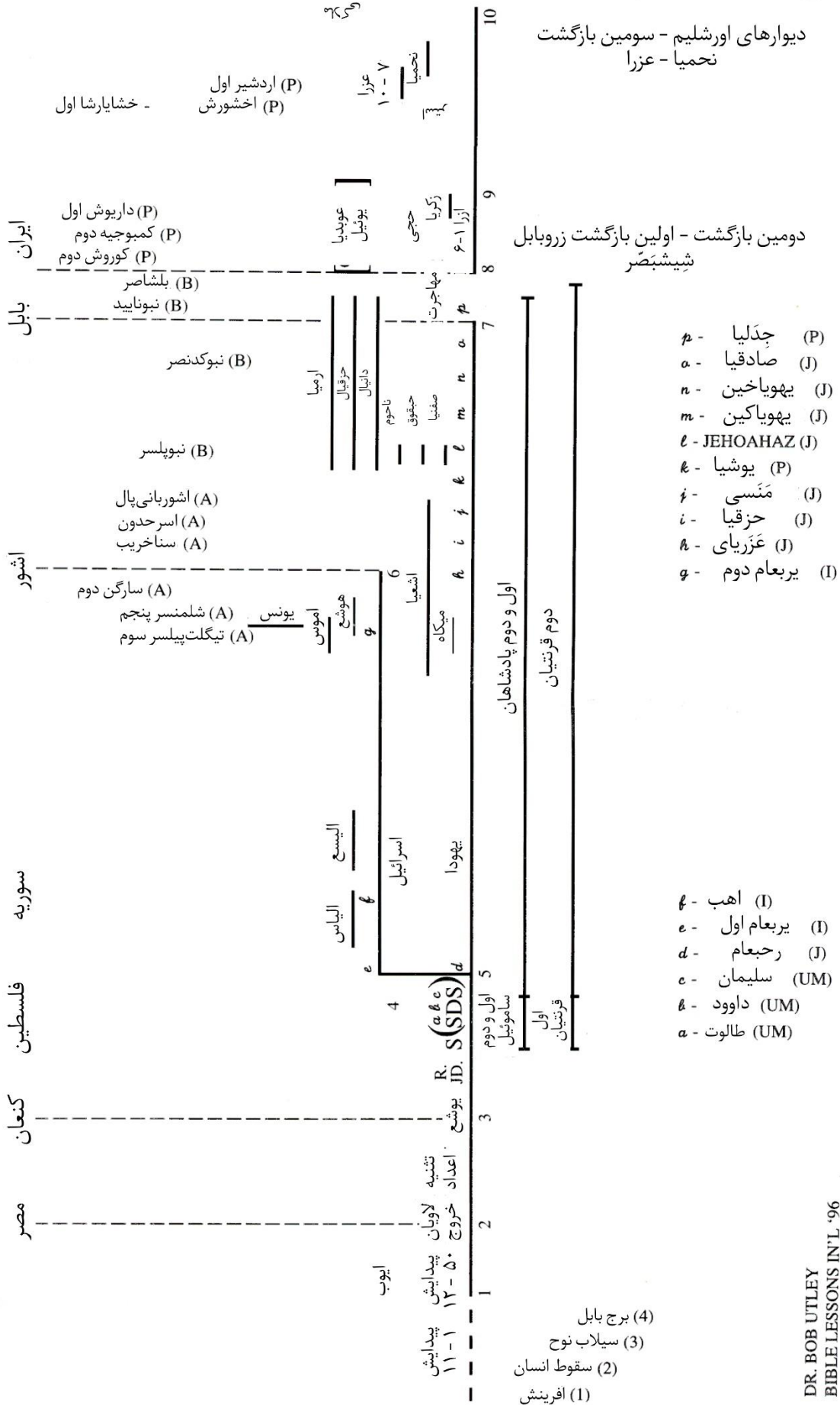
c. ۱۶۸ - ۱۳ دسامبر - خوکی بر روی محراب در اورشلیم توسط آنتیوخوس چارم اپیفانس کشته شد. بعضی این را در "دانیال ۹ و ۱۱" "بی حرمتی و تخریب" نامیدند.

d. ۱۶۷ - ماتاتیوس، در مودین و شورش پسران کشیش بود. بهترین پسر شناخته شده او یوداس مکابی ملقب به "یوداس چکشی" بود.

e. ۱۶۵ - ۲۵ دسامبر - معبد مجددا وقف شد. این "هانوکا" یا "جشنواره نور" نامیده می شود.

برای بحث خوب درباره مشکلات تاریخی، رویه ها و پیش فرض ها، به *The Expositors Bible Commentary*، جلد ۴، صفحات ۱۰-۱۷ مراجعه کنید.

ضمیمه ۳

رخدادهایی که تاریخ آنها مشخص نیست (پیدایش ۱ الی ۱۱)

۱. خلقت (پیدایش ۱ الی ۲)
۲. سقوط انسان (پیدایش ۳)
۳. روز سیل نوح (پیدایش ۶ الی ۹)
۴. برج بابل (پیدایش ۱۰ الی ۱۱)

رخدادهایی که زمان آنها مشخص است

۱. دوران ریش سفیدان (پیدایش ۱۲ الی ۵۰ و یعقوب)	۱. ۲۰۰۰ قبل از میلاد
۲. خروج از مصر (خروج)	۱۴۴۵ یا ۱۲۹۰ قبل از میلاد
۳. فتح کنعان (یوشع)	۱۴۴۰ یا ۱۲۵۰ قبل از میلاد
۴. پادشاهی متحد (شائول، داوود، سلیمان)	۱۰۰۰ قبل از میلاد
۵. پادشاهی داوود (رهابوم - جروبوم اول)	۹۹۲ قبل از میلاد
۶. سقوط سامره (اسرائیل) توسط بابل	۷۲۲ قبل از میلاد
۷. سقوط اورشلیم (یهودا) توسط بابل	۵۸۶ قبل از میلاد
۸. فرمان کورش (پارس) بر بازگشت	۵۳۸ قبل از میلاد
۹. بازسازی معبد	۵۱۶ قبل از میلاد
۱۰. پایان دوره عهد عتیق (ملاکی)	۴۳۰ قبل از میلاد

فهرست پادشاهان

A. پادشاهی متحد	D. آسوریان
۱. شائول	۱. تیگلت پیلسر سوم (۷۴۵-۷۲۷)
۲. داوود	۲. شلمنسر پنجم (۷۲۷-۷۲۲)
۳. سلیمان	۳. سارگن دوم (۷۲۲-۷۰۵)
B. اسرائیل	۴. سناخریب دوم (۷۰۵-۶۸۱)
۱. یربعام اول	۵. اسر حدون (۶۸۱-۶۶۹)
۲. اهب	۶. آشوربنی پال (۶۶۹-۶۶۳)
۳. یربعام دوم	E. بابل
C. یهودا	۱. نبوپلسر (۶۲۶-۶۰۵)
۱. یربعام دوم	۲. نبوکدنصر (۶۰۵-۵۶۲)
۲. عزریای	۳. نبوناید (۵۵۶-۵۳۹)
۳. حزقیا	۴. بلشاصر
۴. منسی	F. پارس
۵. یوشیا	۱. کورش دوم (۵۵۰-۵۳۰)
۶. یهوهاز	۲. کمبوجیه دوم (۵۳۰-۵۲۲)
۷. یهوایکین	۳. داریوش اول (۵۲۲-۴۸۶)
۸. یهوایخین	۴. خشورش (۴۸۶-۴۶۵)
۹. صادقیا	۵. اردشیر اول (۴۶۵-۴۲۴)
۱۰. جدالیا	

بیانیه دکترین

من به بیانیه ایمان یا عقاید اهمیت چندانی نمی‌دهم. ترجیح می‌دهم به خود کتاب مقدس اعتراف کنم. با این وجود، می‌دانم که بیانیه ایمان برای کسانی که مرا نمی‌شناسند راهی را فراهم می‌کند تا دیدگاه‌های اعتقادی مرا بسنجند. در روزگاری که سرشار است از فریب و خطاهای الهیاتی، من حاصل تحقیقاتم را در زمینه الهیات مسیح، در زیر به طور خلاصه تقدیم می‌کنم.

۱. کتاب مقدس، شامل عهدعتیق و عهدجدید هر دو کلام الهامی، لغزش‌ناپذیر، با اقتدار و جاودانی خدا هستند. این کتاب مکاشفه شخصی خدا می‌باشد که تحت هدایت روح به وسیله انسانها ثبت شده است. کتاب مقدس تنها منبع حقیقت روشن در مورد خدا و اهداف اوست. تنها منبع ایمان و عمل برای کلیسای او.
۲. تنها یک خدای ابدی، خالق و نجات دهنده وجود دارد. آفریننده همه چیزهای دیدنی و نادیدنی اوست. او خود را به صورت خدای محبت و توجه مکشوف کرده است با این حال منصف و عادل نیز هست. او خدا را در سه شخصیت متمایز مکشوف کرد: پدر، پسر و روح القدس، کاملاً مجزا و در عین حال دارای ذات واحد.
۳. خدا فعالانه بر جهان تسلط دارد. هم طرحی ابدی برای خلقتش دارد که تغییرناپذیر است و هم طرح فردی که اراده آزاد انسان را ممکن می‌سازد. بدون اذن و اطلاع خدا هیچ چیز اتفاق نمی‌افتد، با وجود این او به فرشتگان و انسانها امکان انتخابهای شخصی را می‌دهد. عیسی انسان برگزیده پدر بود و از طریق او همه بالقوه برگزیده هستند. دانش پیشاپیش خدا در مورد وقایع انسان را تا حد نسخه از پیش پیچیده شده تنزل نمی‌دهد. ما همه مسئول افکار و اندیشه‌های خود هستیم.
۴. گرچه انسان به سیمای خدا و عاری از گناه خلق شد، اما تصمیم گرفت بر ضد خدا طغیان کند. آدم و حوا حتی با آنکه توسط عاملی فوق طبیعی وسوسه شدند، اما به خاطر خودخواهی ارادیشان مسئولند. نافرمانی آنها بشر و خلقت را تحت اثر قرار داد. همه ما چه به لحاظ شرایطی که از آدم و حوا به ارث برده‌ایم و چه به خاطر نافرمانی شخصی و ارادیمان به رحمت و فیض خدا نیاز داریم.
۵. خدا برای بخشش و احیای انسان سقوط کرده راهی فراهم کرد. عیسی مسیح، پسر یگانه خدا، انسان شد، بدون گناه زیست و از طریق مردن به جای ما مجازات گناه انسان را پرداخت. او تنها راه احیاء و داشتن رابطه با خدا است. جز از طریق ایمان به کار تکمیل شده او راه دیگری برای رسیدن به نجات وجود ندارد.
۶. هر کدام از ما هدیه بخشش و احیای خدا در عیسی را باید شخصا دریافت کند. این به وسیله اعتماد ارادی به وعده‌های خدا از طریق عیسی و دوری ارادی از گناه شناخته شده محقق می‌شود.
۷. همه ما بر اساس ایمانمان به مسیح و توبه از گناه کاملاً بخشوده و احیاء می‌شویم. با وجود این، زندگی تغییر یافته و در حال ما گواه این رابطه تازه است. هدف خدا بری انسان این است که اکنون زندگی مسیحگونه داشته باشد، نه اینکه تنها روزی وارد بهشت شود. کسانی که واقعا نجات را دریافت کرده‌اند، با آنکه گاهی گناه می‌کنند، اما در طول عمر خود در ایمان و توبه ثابت قدم می‌مانند.
۸. روح القدس "عیسای دیگر" است. او در این جهان حاضر است تا گمشده را به سوی مسیح هدایت و چهره مسیحگونه را در نجات یافته آشکارتر نماید. شخص هنگام نجات، عطایای روح را دریافت می‌کند. این عطایا زندگی و خدمت عیسی هستند که بین بدنش یعنی کلیسا تقسیم شده‌اند. عطایا که اساسا روشها و انگیزه‌های عیسی هستند باید به وسیله ثمرات روح به حرکت درآیند. روح در عصر ما فعال است، همانطور که در ایام کتاب مقدس بود.
۹. پدر عیسی مسیح قیام یافته را داور همه چیز قرار داده است. او به زمین باز خواهد گشت تا انسانها را داوری کند. کسانی که به عیسی ایمان آورده‌اند و نامشان در دفتر حیات نوشته شده است، به هنگام بازگشت او بدنهای جلال یافته جاودانی دریافت خواهند کرد. آنها تا ابد با او خواهند بود. اما آنها که حقیقت خدا را نپذیرفته‌اند برای همیشه از شادی رفاقت با خدای تثلیث محروم خواهند شد.
۱۰. آنها به همراه شیطان و فرشتگانش محکوم خواهند شد.

مطمئناً مواردی که ذکر کردم کامل یا بی نقص نیستند اما امیدوارم در مورد الهیاتی که من به آن باور قلبی دارم به شما ایده‌ای بدهد. سخن زیر برای من جالب است:

"ای، محبت - در همه چیز اتحاد - در ضروریات، آزادی - در مسایل حاشیه"